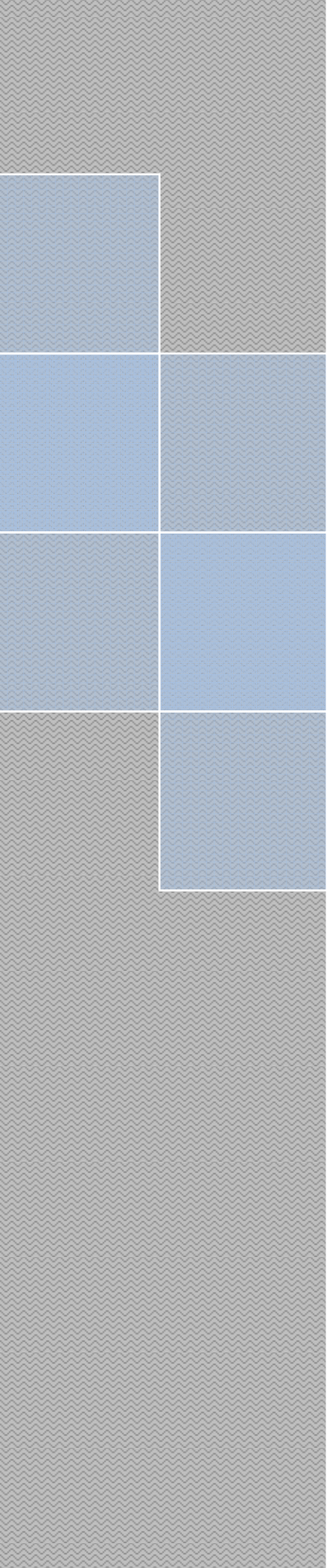
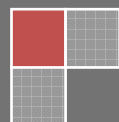

EPISTOLAT ja PARIMIAT

Jarmo Huttu

v. 2015

Epistolat

Pääsiäisestä Helluntaihin

Pääsiäisyön liturgiassa

Pyhien apostolien tekojen kirjasta (Ap.t. 1: 1-8)

Edellisessä kirjassani, hyvä Teofilos, kerroin kaikesta siitä, mitä Jeesus teki ja mitä hän opetti, alusta alkaen aina siihen päivään saakka, jona hän Pyhän Hengen voimalla antoi valitsemilleen apostoleille käskynsä, ennen kuin hänet otettiin taivaaseen. Heille hän myös monin kiistattomin todistein osoitti kuolemansa jälkeen olevansa elossa. Hän näyttäytyi heille neljäkymmenen päivän aikana useasti ja puhui Jumalan valtakunnasta. Ollessaan heidän kanssaan aterialla Jeesus sanoi: "Älkää lähtekö Jerusalemistä, vaan jääkää odottamaan sitä, minkä Isä on teille luvannut ja mistä olette minulta kuulleet. Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä. Siihen ei ole enää montakaan päivää." Silloin ne, jotka olivat koolla, kysyivät häneltä: "Herra, onko nyt tullut se aika, jolloin sinä rakennat Israelin valtakunnan uudelleen?" Hän vastasi: "Ei teidän kuulu tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa nojalla on asettanut. Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, ja te olette minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka."

Toinen Pääsiäispäivä

(Kirkkaan viikon maanantai)

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 1: 12–17, 21–26)

Niinä päivinä he lähtivät tuolta vuorelta, jota kutsutaan Öljymäeksi ja joka on lähellä Jerusalemiä, sapatinmatkan päässä. He palasivat Jerusalemiin ja menivät siellä siihen taloon, jonka yläkerrasta oli tullut heidän kokoontumispaikkansa: Pietari, Johannes ja

Jaakob, Andreas, Filippus, Tuomas, Bartolomeus, Matteus ja Jaakob Alfeuksen poika, Simon Kiivailija ja Juudas Jaakobin poika. He pitivät kaikki yhtä ja rukoilivat lakkaamatta yhdessä joukkoonsa kuuluvien naisten sekä Jeesuksen äidin Marian ja Jeesuksen veljien kanssa. Eräänä päivänä, kun opetuslapsia oli koolla noin satakaksikymmentä, Pietari nousi puhumaan. Hän sanoi: "Veljet! Sen kirjoitusten sanan oli käytävä toteen, jonka Pyhä Henki Daavidin suulla oli ennalta Juudaksesta lausunut, tuosta miehestä, joka ryhtyi oppaaksi Jeesuksen vangitsijoille. Hän kuului meidän joukkoomme ja oli saanut osalleen palvelutehtävän niin kuin mekin. Siispä on nyt valittava yksi niistä miehistä, jotka ovat kulkeneet kanssamme koko sen ajan, jolloin Herra Jeesus eli ja vaikutti meidän keskuudessamme, siitä alkaen, kun Johannes hänet kastoi, aina siihen päivään, jona hänet otettiin luotamme taivaaseen. Yksi heistä olkoon hänen ylösnousemuksensa todistajana yhdessä meidän kanssamme." Ehdolle pantiin kaksi miestä: Joosef Barsabbas, toiselta nimeltään Justus, sekä Mattias. Sitten kaikki rukoilivat: "Herra, sinä joka tunnet kaikkien sydämet, ilmoita, kumman näistä kahdesta olet valinnut astumaan tähän palvelutehtävään ja apostolin virkaan, josta Juudas luopui mennäkseen sinne, minne kuului." Sen jälkeen he heittivät miehistä arpaa, ja arpa lankesi Mattiakselle. Näin hänet valittiin ja liitettiin kahdentenatoista apostolien joukkoon.

Kirkkaan viikon tiistai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 2: 14–21)

Niinä päivinä Pietari astui esiin, ja muut yksitoista hänen kanssaan. Hän alkoi puhua kuuluvalla äänellä: "Kuulkaa minua, juutalaiset, te kaikki, jotka asutte Jerusalemissa! Tietäkää tämä: Eivät nämä miehet ole juovuksissa, niin kuin te luulette, nythän on vasta aamu, päivän kolmas tunti. Tämä on sitä, mikä profeetta Joelin suulla on ilmoitettu: Viimeisinä päivinä, sanoo Jumala,

minä vuodatan Henkeni kaikkiin ihmisiin. Teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, nuorukaiset näkevät näkyjä ja vanhukset ennusunia. Näin teen: palvelijoihini ja palvelijattariini minä vuodatan Henkeni niinä päivinä, ja he profetoivat. Minä näytän ihmeitä ylhäällä taivaalla, merkkejä alhaalla maan päällä: verta, tulta ja suitsevaa savua.

Aurinko pimenee, kuu värjäytyy vereen, ennen kuin koittaa Herran päivä, suuri ja häikäisevä. Mutta joka huutaa avuksi Herran nimeä, se pelastuu.

Kirkkaan viikon keskiviikko

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 2: 22–36)

Niinä päivinä Pietari puhui: "Israelilaiset, kuulkaa mitä teille sanon! Jeesus Nasaretilainen oli Jumalan teitä varten valitsema mies. Sen Jumala osoitti niillä voimateoilla, merkeillä ja ihmeillä, joita Jeesus hänen lähettämänään teki teidän keskuudessanne, niin kuin tiedätte. Tämän Jeesuksen te surmasitte. Te panitte lakia tuntemattomat pakanat naulitsemaan hänet ristiin, kun hänet oli annettu teidän käsiinne niin kuin Jumala oli suunnitellut ja ennalta nähnyt. Mutta Jumala herätti hänet, päästi hänet kuoleman kidasta. Eihän edes ollut mahdollista, että kuolema olisi voinut pitää häntä vallassaan, sillä Daavid sanoo hänestä: Minä näen alati edessäni Herran, hän pysyy oikealla puolellani, etten horjahtaisi. Siksi minun sydämeni iloitsee ja kieleni riemuitsee, vieläpä ruumiini on lepäävä toivossa, sillä sinä et hylkää sieluani tuonelaan etkä salli pyhän palvelijasi ruumiin maatua. Sinä osoitat minulle elämän tien. Minä saan nähdä sinun kasvosi, sinä täytät minut ilolla. "Veljeni, kantaisäs-tämme Daavidista voi varmasti sanoa, että hän kuoli ja hänet haudattiin. Onhan hänen hautansa tänäkin päivänä meidän nähtävissämme. Mutta Daavid oli profeetta, ja Jumala oli valalla vanhojen luvannut asettaa Daavidin valtaistuimelle hänen oman jälkeläisensä. Daavid tiesi tämän ja näki ennalta Kristuksen

ylösnousemuksen. Sitä hän tarkoitti sanoessaan, ettei Herra hylkää häntä tuonelaan eikä hänen ruu-miinsa maadu. Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt kuolleista; me kaikki olemme sen todistajia. Jumala on korottanut hänet oikealle puolelleen, ja hän on ottanut vas-taan Isän lupaaman Pyhän Hengen lahjan ja vuodattanut sen, niin kuin te voitte nähdä ja kuulla. Ei Daavid itse noussut taivaisiin. Hänhän sanoo: Herra sanoi minun herral-leni: Istu oikealle puolelleni. Minä kukistan vihollisesi, panen heidät korokkeeksi jalkojesi alle. Tästä siis saa koko Israelin kansa olla varma: Jumala on tehnyt Jeesuksen Herraksi ja Messiaaksi tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte."

Kirkkaan viikon torstai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta (Ap.t. 2: 38–43)

Niinä päivinä Pietari puhui: "Kääntykää ja ottakaa itse kukin kaste Jeesuksen Kristuksen nimeen, jotta syntyneenne annettaisiin anteeksi. Silloin te saatte lahjaksi Pyhän Hengen. Teitä tämä lupaus tarkoittaa, teitä ja teidän lapsianne, ja myös kaikkia niitä, jotka ovat etäällä, keitä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." Pietari jatkoi vielä puhettaan. Hän vetosi heihin ja kehotti: "Antakaa pelastaa itsenne, ettette hukkuisi tämän kieroutuneen sukupolven mukana." Ne, jotka ottivat hänen sanomansa vastaan, kastettiin, ja uskovien joukkoon tuli sinä päivänä lisää noin kolmetuhatta henkeä. Seurakunta kuunteli ja noudatti uskollisesti apostolien opetusta. Uskovat elivät keskinäisessä yhteydessä, mursivat yhdessä leipää ja rukoilivat. Pelko levisi ihmisten keskuuteen, ja apostolien kätten kautta tapahtui monia ihmeitä ja tunnustekoja.

Kirkkaan viikon perjantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta ja apostoli Paavalin lähetyskirjeestä

filippiläisille (Ap.t. 3: 1-8) (Filipp. 2: 5-11)

Niinä päivinä Pietari ja Johannes menivät temppeliin. Oli rukoushetken aika, yhdeksäs tunti. Silloin sinne kannettiin miestä, joka oli ollut rampa syntymästään saakka. Hänet pantiin joka päivä temppelin niin sanotulle Kauniille portille, jotta hän voisi kerjätä temppeliin meneviltä. Kun mies näki Pietarin ja Johanneksen menossa temppeliin, hän pyysi heiltä almuja. Pietari loi katseensa häneen, samoin Johannes, ja Pietari sanoi: "Katso meihin." Mies katsoi tarkkaavasti odottaen saavansa heiltä jotakin. Mutta Pietari sanoi: "Hopeaa ja kultaa minulla ei ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle annan. Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä: nouse ja kävele." Hän tarttui miestä oikeasta kädestä ja auttoi hänet ylös, ja siinä samassa mies sai voimaa jalkoihinsa ja nilkkoihinsa. Hän hypähti pystyyn, seiso jalkojensa varassa ja käveli, ja hän tuli heidän kanssaan temppeliin, hyppeli kulkiessaan ja ylisti Jumalaa.

(Filipp. 2: 5-11)

Veljet ja sisaret, olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli. Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen vaan luopui omastaan. Hän otti orjan muodon ja tuli ihmisten kaltaiseksi. Hän eli ihmisenä ihmisten joukossa, hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti. Sen tähden Jumala on korottanut hänet yli kaiken ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman. Jeesuksen nimeä kunnioittaen on kaikkien polvistuttava, kaikkien niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla, ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi: "Jeesus Kristus on Herra."

Kirkkaan viikon lauantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 3: 1-8)

Niinä päivinä mies pysytteli yhä Pietarin ja Johanneksen seurassa, ja kaikki riensivät ihmeissään heidän luokseen niin sanottuun Salomon pylväikköön. Tämän nähdessään Pietari alkoi puhua kansalle: "Israelilaiset, miksi te tätä ihmettelette? Miksi te tuijotatte meitä, aivan kuin me omalla voimallamme tai hurskaudellamme olisimme saaneet tämän miehen kävelemään? Ei Abrahamin, lisakin ja Jaakobin Jumala, meidän isiemme Jumala, on korottanut kirkkauteen palvelijansa Jeesuksen, hänet, jonka te luovutitte tuomittavaksi ja kielsitte Pilatuksen edessä, vaikka Pilatus oli päättänyt vapauttaa hänet. Hänet te kielsitte, pyhän ja vanhurskaan, ja pyysitte vapaaksi murhamiehen. Te surmasitte elämän ruhtinaan! Mutta Jumala herätti hänet kuolleista; me olemme sen todistajia. Jeesuksen nimi ja usko siihen antoi voimaa tälle miehelle, jonka te näette ja tunnette. Usko, jonka Jeesus antaa, on tehnyt tästä miehestä terveen, niin kuin te kaikki näette.

Apostoli Tuomaan sunnuntai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 5: 12-20)

Niinä päivinä apostolien kätten kautta tapahtui kansan keskuudessa monia tunnustekoja ja ihmeitä. Uskovat pitivät yhtä ja kokoontuivat Salomon pylväikössä; kukaan muu ei rohjennut liittyä heidän seuraansa. Mutta kansa piti heitä suuressa arvossa, ja Herraan uskovien määrä kasvoi yhä, niin miesten kuin naistenkin. Ihmiset toivat sairaita kaduille ja panivat heidät vuoteille ja paareille, jotta Pietarin kulkiessa ohi edes hänen varjonsa koskettaisi jotakuta heistä. Myös Jerusalemin ympärillä olevista kaupungeista tuli ihmisiä suurin joukoin. He toivat mukanaan sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, ja kaikki nämä tulivat terveiksi. Silloin kiihko valtasi

ylipapin ja hänen kannattajansa, koko saddukeusten ryhmäkunnan. He ottivat kiinni apostolit ja panivat heidät vankilaan. Mutta yöllä Herran enkeli avasi vankilan ovet, vei heidät ulos ja sanoi: "Lähtekää täältä. Menkää temppeliin ja julistakaa kansalle kaikki tämän uuden elämän sanat."

2. viikon maanantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 3: 19-26)

Niinä päivinä Pietari puhui: Katukaa siis syntejänne, jotta ne pyyhittäisiin pois, kääntykää, jotta Herra antaisi tulla virvoituksen ajan ja lähettäisi Jeesuksen, teille ennalta valitsemansa Voidellun. "Taivas oli oleva hänen asuinsijansa siihen aikaan saakka, jolloin kaikki pannaan kohdalleen, niin kuin Jumala ikiajoista asti on luvannut pyhien profeettojensa suulla. Mooses on sanonut: 'Herra, teidän Jumalanne, on veljienne joukosta nostava esiin profeetan, minun kaltaiseni. Kuulkaa häntä, tehkää kaikessa niin kuin hän teille sanoo. Jokainen, joka ei tätä profeettaa kuule, poistetaan kansansa parista ja tuhotaan.' Samoin ovat muut profeetat, niin Samuel kuin kaikki myöhemmätkin, kansalle puhuessaan myös ennustaneet näistä päivistä. Te olette profeettojen lapsia, te olette perineet sen liiton, jonka Jumala teki isienne kanssa sanoessaan Abrahamille: 'Sinun jälkeläisesi kautta tulee siunaus kaikille sukukunnille maan päällä.' Teitä varten ennen muita Jumala on nostanut kuolleista palvelijansa. Hänet Jumala on lähettänyt siunaamaan teitä kaikkia, kun käännytte pois pahuudestanne."

2. viikon tiistai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta ja apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille

(Ap.t. 4: 1-10) (1.Kor. 15: 39-57)

Niinä päivinä, kun Pietari ja Johannes vielä puhuivat kansalle, tulivat paikalle papit, temppelivartioston päällikkö ja saddukeukset. He olivat suutuksissaan siitä, että apostolit opettivat kansaa ja Jeesuksen ylösnousemukseen vedoten julistivat ylösnousemusta kuolleista. He pidättivät Pietarin ja Johanneksen ja panivat nämä yöksi vankilaan; oli näet jo ilta. Mutta monet niistä, jotka olivat kuulleet heidän puheensa, uskoivat. Miehiä oli nyt jo noin viisituhatta. Seuraavana päivänä kokoontuivat Jerusalemissa juutalaisten hallitusmiehet, vanhimmat ja lainopettajat. Ylipappi Hannas oli paikalla, samoin Kaifas, Johannes, Aleksandros ja kaikki muut, jotka olivat ylipapillista sukua. He käskivät tuoda apostolit eteensä ja kysyivät: "Millä voimalla ja kenen nimessä te tämän teitte?" Silloin Pietari, Pyhää Henkeä täynnä, sanoi heille: "Kansan hallitusmiehet ja vanhimmat! Jos meidät nyt pannaan vastaamaan sairaalle tekemästämme hyvästä teosta ja ilmoittamaan, kenen nimessä hänet on parannettu, niin tietäkää tämä, te kaikki ja koko Israelin kansa: se tapahtui Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä. Hänet te ristiinnaulitsitte, mutta Jumala herätti hänet kuolleista. Hänen voimastaan tämä mies seisoo terveenä teidän edessänne."

Veljet ja sisaret, ei kaikkien elollisten ruumis ole samanlainen, vaan ihmisellä on oma ruumiinsa, nelijalkaisilla omansa, linnuilla omansa ja kaloilla omansa. On taivaallisia ja maallisia ruumiita, mutta taivaallisten loisto on aivan toisenlainen kuin maanpäällisten. Auringolla on oma loistonsa, kuulla omansa ja tähdillä omansa, ja toinen tähti loistaa toista kirkkaammin. Samoin tapahtuu kuolleiden ylösnousemuksessa. Se, mikä kylvetään katoavana, nousee katoamattomana. Mikä kylvetään vähäpätöisenä, nousee kirkkaana. Mikä kylvetään heikkona, nousee täynnä voimaa. Kylvetään ajallinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on olemassa ajallinen ruumis, on myös hengellinen. Onkin kirjoitettu: "Ensimmäisestä

ihmisestä, Aadamista, tuli elävä olento." Mutta viimeisestä Aadamista tuli eläväksi tekevä henki. Ensimmäisenä ei siis ole hengellinen vaan ajallinen; vasta sen jälkeen tulee hengellinen. Ensimmäinen ihminen on maallinen, maasta lähtöisin, toinen ihminen on taivaasta. Millainen tuo maallinen ihminen oli, sellaisia ovat kaikki maalliset ihmiset, ja millainen tuo taivaallinen ihminen on, sellaisia tulevat olemaan taivaalliset ihmiset. Ja niin kuin me nyt olemme maallisen ihmisen kaltaisia, niin me tulemme kerran taivaallisen ihmisen kaltaisiksi. Sen sanon, veljet, ettei liha ja veri voi saada omakseen Jumalan valtakuntaa ja ettei katoava voi saada omakseen katoamattomuutta. Nyt ilmoitan teille salaisuuden: Me emme kaikki kuole, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Pasuuna soi, ja kuolleet herätetään katoamattomina ja me muut muutamme. Tämän katoavan on näet pukeuduttava katoamattomuuteen ja kuolevaisen kuolemattomuuteen. Mutta kun katoava pukeutuu katoamatto-muuteen ja kuolevainen kuolematto-muuteen, silloin toteutuu kirjoitusten sana: Kuolema on nieltä ja voitto saatu. Missä on voittosi, kuolema? Missä on pistimesi, kuolema? Kuoleman pistin on synti, ja synnin voimana on laki. Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!

2. viikon keskiviikko

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(ap.t. 4: 13-22)

Niinä päivinä, kun neuvoston jäsenet näkivät Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja totesivat heidät oppimattomiksi kansanmiehiksi, he olivat ihmeissään. He tunsivat nämä Jeesuksen seuralaisiksi, ja kun he vielä näkivät parannetun miehen seisovan apostolien vieressä, he eivät voineet väittää vastaan. He käskivät apostolien poistua istuntosalista ja neuvottelivat keskenään: "Mitä me teemme näille miehille?

Heidän toimestaan on selvästikin tapahtunut ihme. Jerusalemlaiset sen jo tietävät, emmekä me voi sitä kiistää. Mutta ettei tapaus tulisi kansan parissa vielä laajemmalti tunnetuksi, meidän on paras jyrkästi kieltää heitä enää puhumasta sen miehen nimessä kenellekään." He kutsuivat apostolit sisään ja kielsivät heitä enää puhumasta tai opettamasta yhtään mitään Jeesuksen nimessä. Mutta Pietari ja Johannes vastasivat heille: "Onko Jumalan edessä oikein totella enemmän teitä kuin Jumalaa? Ratkaiskaa itse. Me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet." Silloin neuvoston jäsenet uhkailivat heitä entistä ankarammin, mutta päästivät heidät sitten vapaaksi kansan tähden. He katsoivat mahdottomaksi rangaista miehiä, sillä kaikki ylistivät Jumalaa sen johdosta, mitä oli tapahtunut. Olihan mies, joka tällä tunnusteolla oli parannettu, jo yli neljäkymmenen vuoden ikäinen.

2. viikon torstai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta (ap.t. 4: 23- 31)

Niinä päivinä, vapaaksi päästyään Pietari ja Johannes menivät omiensa luo ja kertoivat, mitä ylipapit ja kansan vanhimmat olivat heille sanoneet. Sen kuultuaan kaikki alkoivat yhteen ääneen rukoilla Jumalaa. He sanoivat: "Valtias, sinä joka olet luonut taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on! Sinä olet antanut Pyhän Henkesi puhua palvelijasi Daavidin, meidän isämme, suulla: Miksi pakanat raivoavat, kansat punovat turhia juonia? Maailman kuninkaat nousevat vastarintaan, hallitsijat liittoutuvat Herraa ja hänen Voideltuaan vastaan. "Juuri näin on käynyt. Tässä kaupungissa Herodes ja Pontius Pilatus liittoutuivat pakanoiden ja Israelin kansan kanssa pyhää palvelijaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olit voidellut. He toteuttivat sen, minkä sinä voimallasi ja päätökselläsi olit ennalta määrännyt tapahtuvaksi. Katso nyt, Herra, kuinka he meitä uhkailevat! Anna palvelijoillesi voimaa pelotta julistaa sanaasi. Ojenna kätesi, niin että sairaat paranevat, että tapahtuu tunnustekoja ja ihmeitä

pyhän palvelijasi Jeesuksen nimessä." Kun he olivat päättäneet rukouksensa, vavahti paikka, jossa he olivat koolla, ja he kaikki täyttyivät Pyhästä Hengestä ja julistivat rohkeasti Jumalan sanaa.

2. viikon perjantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 5:1 - 11)

Niinä päivinä muuan Ananias niminen mies myi yhdessä vaimonsa Safiran kanssa maatilan, mutta pani vaimonsa tietten osan kauppahinnasta syrjään. Loput hän luovutti apostolien haltuun. Silloin Pietari sanoi: "Ananias, miksi olet antanut sydämesi Saatanan valtaan? Miksi yritit pettää Pyhää Henkeä ja jättää maatilan hinnasta osan itsellesi? Tilahan oli sinun, kun et vielä ollut myynyt sitä, ja sinun olivat myös rahat, kun sen myit. Kuinka saatoit ryhtyä tällaiseen tekoon? Et sinä ole valehdellut ihmisille, vaan Jumalalle." Nämä sanat kuullessaan Ananias lyhyistyi kuolleena maahan, ja kaikki, jotka olivat tätä kuulemassa, joutuivat kauhun valtaan. Nuoret miehet kietoivat Ananiaan ruumiin vaatteeseen, kantoivat hänet ulos ja hautasivat hänet. Kolmisen tuntia myöhemmin tuli Ananiaan vaimo sisään, tapahtuneesta mitään tietämättä. Pietari kysyi häneltä: "Sano minulle, tähänkö hintaan te maatilan myitte?" "Niin, juuri siihen hintaan", vastasi nainen. Silloin Pietari sanoi: "Kuinka te yksissä tuumin ryhdyitte koettelemaan Herran Henkeä? Kuuletko askelia oven takaa? Ne, jotka hautasivat miehesi, kantavat täältä myös sinut." Siinä samassa nainen kaatui kuolleena Pietarin jalkoihin. Nuoret miehet tulivat sisään ja näkivät naisen kuolleen. He veivät hänet pois ja hautasivat hänet miehensä viereen. Kauhu valtasi koko seurakunnan ja kaikki jotka tästä kuulivat.

2. viikon lauantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 5: 21–33)

Niinä päivinä, kun päivä koitti, he menivät temppeliin ja alkoivat opettaa. Ylipappi ja hänen lähimmät miehensä kutsuivat heti aamulla koolle Suuren neuvoston, kaikki Israelin kansan vanhimmat, ja lähettivät noutamaan apostoleja vankilasta. Sinne tultuaan palvelijat eivät kuitenkaan löytäneet heitä. He palasivat ja kertoivat: "Me näimme omin silmin, että vankila oli tarkoin lukittu ja vartijat seisoivat ovilla, mutta kun avasimme oven, emme löytäneet sieltä ketään." Tämän kuultuaan temppelivartioston päällikkö ja ylipapit olivat ymmällä eivätkä voineet käsittää, mitä oikein oli tapahtunut. Silloin tuli joku sanomaan: "Ne miehet, jotka te panitte vankilaan, ovat täällä temppelissä ja opettavat kansaa." Vartioston päällikkö lähti miehineen noutamaan apostoleita ja toi heidät paikalle. Väkivaltaa he eivät käyttäneet, sillä he pelkäsivät, että kansa voisi kivittää heidät. Apostolit tuotiin neuvoston eteen, ja ylipappi alkoi kuulustella heitä. Hän sanoi: "Me kielsimme jyrkästi teitä opettamasta sen miehen nimessä. Mutta nyt koko Jerusalem on täynnä teidän oppianne ja te yritätte panna sen miehen kuoleman meidän syyksemme." Tähän Pietari ja muut apostolit vastasivat: "Ennemmin tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä. Meidän isiemme Jumala on herättänyt kuolleista Jeesuksen, jonka te ripustitte ristinpuulle ja murhasitte. Jumala on korottanut hänet oikealle puolelleen Ruhtinaaksi ja Pelastajaksi johdattaakseen Israelin kääntymykseen ja antaakseen sille synnit anteeksi. Me olemme kaiken tämän todistajat, samoin Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut niille jotka häntä tottelevat." Tämän kuullessaan neuvoston jäsenet olivat pakahtua raivosta ja aikoivat tappaa heidät.

Mirhantuoijen sunnuntai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 6: 1-7)

Niinä päivinä, opetuslasten joukon yhä kasvaessa, kreikkaa puhuvat alkoivat syyttää hepreankielisiä siitä, että heidän leskiään syrjittiin päivittäisiä avustuksia jaettaessa. Silloin apostolit, ne kaksitoista, kutsuivat koolle koko opetuslasten joukon ja sanoivat: "Ei ole oikein, että me ruoan jakamisen tähden lyömme laimin Jumalan sanan. Valitkaa siis, veljet, keskuudestanne seitsemän hyvämaineista miestä, jotka ovat Hengen ja viisauden täyttämiä, niin me asetamme heidät tähän tehtävään. Silloin me voimme omistautua rukoukseen ja Jumalan sanan jakamiseen." Kaikki, jotka olivat koolla, pitivät tätä ehdotusta hyvänä. He valitsivat Stefanoksen, miehen, joka oli täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, sekä Filippoksen, Prokoroksen, Nikanorin, Timonin, Parmenaksen ja Nikolaoksen, antiokialaisen käännynnäisen. Nämä tuotiin apostolien eteen, ja apostolit rukoilivat ja panivat kätensä heidän päälleen. Jumalan sana levisi leviämistään. Opetuslasten määrä kasvoi Jerusalemissa nopeasti, ja usko voitti puolelleen myös monia pappeja.

3. viikon maanantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 6: 8 – 7:5, 47–60)

Niinä päivinä, Stefanos oli täynnä armoa ja voimaa, ja hän teki suuria ihmeitä ja tunnustekoja kansan keskuudessa. Silloin muutamat miehet ryhtyivät väittelemään hänen kanssaan; toiset näistä kuuluivat niin sanottuihin vapautettujen, kyreneläisten ja aleksandrialaisen synagogiin, toiset olivat kotoisin Kilikiasta ja Aasian maakunnasta. Mutta Hengen voimalla hän puhui viisaasti, eivätkä he kyenneet pitämään puoliaan. Silloin he värväsivät joitakin miehiä sanomaan: "Olemme kuulleet hänen puhuvan herjaavia sanoja Mooseksesta ja Jumalasta." He yllyttivät kansaa, kansan vanhimpia ja lainopettajia, ja

sitten he kävivät käsiksi Stefanokseen ja veivät hänet Suuren neuvoston eteen. Siellä he toivat kuultavaksi vääriä todistajia, jotka sanoivat: "Tämä mies puhuu lakkaamatta tätä pyhää paikkaa ja lakia vastaan. Me olemme kuulleet hänen sanovan, että Jeesus, se Nasaretilainen, hajottaa tämän paikan ja muuttaa säädökset, jotka Mooses on meille antanut." Kaikki, jotka istuivat neuvostossa, kiinnittivät katseensa Stefanokseen, ja hänen kasvonsa olivat heistä niin kuin enkelin kasvot. Ylipappi kysyi: "Pitääkö syytös paikkansa?" Stefanos vastasi: "Veljet, kansamme isät, kuulkaa minua. Kirkkauden Jumala ilmestyi isällemme Abrahamille, kun hän oli Mesopotamiassa eikä vielä ollut asettunut Harraniin. Jumala sanoi hänelle: 'Lähde maastasi ja sukusi parista ja mene maahan, jonka minä sinulle osoitan.' Silloin hän lähti kaldealaisten maasta ja asettui Harraniin, ja hänen isänsä kuoltua Jumala siirsi hänet tähän maahan, jossa te nyt asutte. Jumala ei antanut siitä Abrahamille jalanleveyyden vertaa, mutta lupasi, että hän antaa sen omaksi hänelle ja hänen jälkeläisilleen, vaikka Abrahamilla ei ollut lapsia. Mutta Salomo rakensi hänelle asuttavaksi talon! Korkein ei kuitenkaan asu ihmiskäsin tehdyissä rakennuksissa. Profeettahan sanoo: Taivas on minun valtaistuimeni ja maa minun jalkojeni koroke. Millaisen talon te minulle rakentaisitte, sanoo Herra, mikä olisi minun asuinsijani? Olenhan omin käsin tehnyt tämän kaiken! "Te niskuroijat, ympärileikatut mutta sydämeltänne ja korviltanne pakanat! Aina te olette vastustamassa Pyhää Henkeä, niin kuin isänne, niin myös te! Onko yhtäkään profeettaa, jota teidän isänne eivät olisi vainonneet? He tappoivat ne, jotka ennalta ilmoittivat, että Vanhurskas oli tuleva. Ja nyt olette te kavaltaneet ja murhanneet hänet! Te saitte enkelien tuomana lain, mutta ette ole sitä noudattaneet." Tämän kuullessaan neuvoston jäsenet olivat pakahtua raivosta ja kiristelivät hampaitaan. Mutta Pyhää Henkeä täynnä Stefanos nosti katseensa taivasta kohti ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen, joka seiso

Jumalan oikealla puolella. Hän sanoi: "Taivaat ovat avoinna minun silmiäni edessä, ja Ihmisen Poika seisoo Jumalan oikealla puolella!" Silloin he alkoivat huutaa suureen ääneen, tukkivat korvansa ja ryntäsivät yhtenä miehenä hänen kimppuunsa. He raahasivat hänet ulos kaupungista kivittääkseen hänet, ja todistajat jättivät viittansa Saul-nimisen nuoren miehen huostaan. Kun he kivittivät Stefanosta, tämä rukoili Herraa ja sanoi: "Herra Jeesus, ota vastaan minun henkeni." Hän vaipui polvilleen ja huusi kovalla äänellä: "Herra, älä vaadi heitä tilille tästä synnistä!" Sen sanottuaan hän nukkui pois. Saul oli samaa mieltä kuin muut ja hyväksyi sen, että Stefanos surmattiin.

3. viikon tiistai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 8: 5-17)

Niinä päivinä Filippos tuli Samarian pääkaupunkiin ja julisti sen väelle sanomaa Kristuksesta. Kun samarialaiset kuulivat, mitä hän puhui, ja näkivät ne tunnusteet, joita hän teki, he tulivat sankoin joukoin kuulemaan häntä. Monet vapautuivat saastaisista hengistä, jotka lähtivät heistä kovalla äänellä huutaen, ja monet halvaantuneet ja rannat paranivat. Kaupungin täytti ilo ja riemu. Jo pitkään oli kaupungissa harjoittanut noituutta muuan Simon, joka väitti olevansa jotakin suurta ja piti Samarian kansaa ihmetyksen vallassa. Kaikki, pienimmästä suurimpaan, juoksivat hänen perässään ja sanoivat: "Hän on Suuri Voima, Jumalan voima." Häntä kuunneltiin, koska hän jo pitkän aikaa oli noitatempuillaan hämmästyttänyt ihmisiä. Mutta kun ihmiset kääntyivät uskomaan Filipposta, joka julisti hyvää sanomaa Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksesta Kristuksesta, he ottivat kasteen, sekä miehet että naiset. Jopa Simon itse uskoi, ja hänet kastettiin. Hän pysytteli sitten Filippoksen seurassa, ja nähdessään ne suuret ihmeet ja voimateot, joita Filippos teki, hän oli hämmästyksestä suunniltaan. Kun Jerusalemissa olevat apostolit kuulivat samarialaisten ottaneen

vastaan Jumalan sanan, he lähettivät Pietarin ja Johanneksen heidän luokseen. Perille tultuaan nämä rukoilivat Samarian uskovien puolesta, että he saisivat Pyhän Hengen. Henki näet ei ollut vielä laskeutunut kehenkään heistä; heidät oli ainoastaan kastettu Herran Jeesuksen nimeen. Pietari ja Johannes panivat kätensä heidän päälleen, ja he saivat Pyhän Hengen.

3. viikon keskiviikko

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 8: 18-25)

Niinä päivinä, kun Simon näki, että ne, joiden päälle apostolit panivat kätensä, saivat Hengen, hän tarjosi heille rahaa ja sanoi: "Antakaa minullekin tuollainen valta, että kenen päälle panen käteni, se saa Pyhän Hengen." Mutta Pietari sanoi hänelle: "Kadotukseen joudut rahoinesi, kun luulet, että Jumalan lahja on rahalla ostettavissa! Sinulla ei ole tässä osaa eikä arpaa, sillä sinä et ole vilpitön Jumalan edessä. Käänny siis tästä pahuudestasi ja rukoile Herraa! Kenties hän antaa ajatuksesi anteeksi. Minä näen, että sinä olet myrkyä täynnä ja vääräys pitää sinua kahleissaan." Silloin Simon sanoi: "Rukoilkaa minun puolestani Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään tuollaista, mitä sanoitte!" Kun apostolit olivat puhuneet Herran sanaa ja todistaneet hänestä, he lähtivät takaisin Jerusalemiin ja julistivat matkalla evankeliumia monissa Samarian kylissä.

3. viikon torstai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 8: 26-39)

Niinä päivinä Herran enkeli puhui Filippokselle: "Lähde etelään päin ja mene tielle, joka vie Jerusalemistä Gazaan ja on autio." Filippos lähti sinne. Juuri silloin sitä tietä tuli mahtava etiopialainen hoviherra, eunukki, joka hoiti Etiopian kuningattaren eli kandaken koko omaisuutta. Hän oli käynyt Jerusalemissa pyhiinvaellus-matkalla ja oli nyt palaamassa

kotiin, istui vaunuissaan ja luki profeetta Jesajan kirjaa. Henki sanoi Filippokselle: "Mene lähemmäs ja pysytele vaunujen vieressä." Filippos juoksi vaunujen luo, ja kuullessaan miehen lukevan profeetta Jesajaa hän sanoi: "Sinä kyllä luet, mutta mahdatko ymmärtää?" Mies vastasi: "Kuinka ymmärtäisin, kun kukaan ei minua neuvo." Hän pyysi Filipposta nousemaan vaunuihin ja istumaan vierellään. Kohta, jota hän kirjasta luki, oli tämä: Niin kuin lammasta hänet vietiin teuraaksi, niin kuin karitsa, joka on ääneti keritsijänsä edessä, ei hänkään suutansa avannut. Kun hänet alennettiin, hänen tuomionsa otettiin pois. Kuka voi laskea hänen jälkeläistensä määrän? Hänen elämänsä otetaan pois maan päältä. Hoviherra sanoi Filippokselle: "Voisitko sanoa, kenestä profeetta puhuu, itsestäänkö vai jostakin toisesta?" Filippos rupesi puhumaan, aloitti tuosta kirjoitusten kohdasta ja julisti miehelle evankeliumia Jeesuksesta. Matkan jatkuessa he tulivat paikkaan, jossa oli vettä. Silloin hoviherra sanoi: "Tässä on vettä. Estääkö mikään kastamasta minua?" Filippos sanoi hänelle: "Jos koko sydämestäsi uskot, se on mahdollista." Hoviherra vastasi: "Minä uskon, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika." Hän käski pysäyttää vaunut, ja he molemmat, Filippos ja hoviherra, astuivat veteen, ja Filippos kastoi hänet. Kun he olivat nousseet vedestä, Herran Henki tempasi Filippoksen pois. Hoviherra ei enää nähnyt häntä mutta jatkoi iloisena matkaansa.

3. viikon perjantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 8: 40 – 9:19)

Niinä päivinä Filippos ilmaantui sitten Asdodiin. Evankeliumia julistaen hän kulki kaupungista kaupunkiin, kunnes tuli Kesareaan. Saul uhkui yhä vihaa ja murhanhimoa Herran opetuslapsia kohtaan. Hän meni ylipapin luo ja pyysi tältä Damaskoksen synagogille osoitettuja kirjeitä, jotka valtuuttaisivat hänet vangitsemaan tuolle tielle lähteneet, sekä miehet että naiset, jotka vain käsiinsä saisi, ja tuomaan heidät

Jerusalemiin. Matkalla, Saulin ollessa jo lähellä Damaskosta, taivaasta leimahti yhtäkkiä valo hänen ympärilleen. Hän kaatui maahan ja kuuli äänen sanovan: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?" Hän kysyi: "Herra, kuka sinä olet?" Ääni vastasi: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. Nouse ja mene kaupunkiin. Siellä saat kuulla, mitä sinun on tehtävä."

Saulin matkatoverit seisoivat sanattomina. He kuulivat äänen mutta eivät havainneet ketään. Saul nousi maasta, mutta kun hän avasi silmänsä, hän ei nähnyt mitään. Toiset veivät hänet Damaskokseen kädestä taluttaen. Kolmeen päivään hän ei nähnyt mitään, ei syönyt eikä juonut. Damaskoksessa oli Ananias-niminen opetuslapsi. Herra puhutteli häntä näyssä: "Ananias!" "Tässä olen, Herra", hän vastasi. Herra sanoi: "Mene Suorallekadulle ja kysy Juudaksen talosta Saulia, jota kutsutaan Tarsolaiseksi. Hän rukoilee, ja näyssä hän on nähnyt, että Ananias-niminen mies tulee sisään ja panee kätensä hänen päälleen, jotta hän saisi näkönsä takaisin." Ananias vastasi: "Herra, minä olen monilta kuullut, kuinka paljon pahaa se mies on Jerusalemissa tehnyt sinun pyhillesi. Tännekin hän on tullut ylipappien valtuuttamana vangitsemaan kaikki, jotka huutavat avuksi sinun nimeäsi." Mutta Herra sanoi hänelle: "Mene, minä olen valinnut hänet aseekseni, tunnustamaan nimeäni maailman kansojen ja kuninkaiden ja myös Israelin kansan edessä. Minä tulen osoittamaan hänelle, että hän joutuu paljon kärsimään minun nimeni tähden." Ananias lähti. Hän meni sisälle taloon, pani kätensä Saulin päälle ja sanoi: "Saul, veljeni! Herra on lähettänyt minut, Jeesus, joka ilmestyi sinulle, kun olit matkalla tänne. Hän lähetti minut, jotta saisit näkösi takaisin ja täyttyisit Pyhästä Hengestä." Samassa oli kuin suomet olisivat pudonneet Saulin silmistä, ja hän näki jälleen. Hän nousi jalkeille, ja hänet kastettiin. Ruokaa nautittuaan hän taas voimistui.

3. viikon lauantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 9: 20–31)

Niinä päivinä Saul viipyi jonkin aikaa Damaskoksessa opetuslasten luona. Hän alkoi heti synagogissa julistaa, että Jeesus on Jumalan Poika. Kaikki, jotka kuuntelivat häntä, olivat ihmeissään. He sanoivat: "Eikö tämä sama mies pyrkinyt Jerusalemissa tuhoamaan ne, jotka huutavat avuksi Jeesuksen nimeä? Eikö hän tännekin tullut vangitakseen heidät ja viedäkseen ylipappien eteen?" Mutta Saul sai yhä enemmän voimaa. Väijäämättömin todistein hän osoitti, että Jeesus on Kristus, ja saattoi näin Damaskoksen juutalaiset hämmennyksen valtaan. Jonkin ajan kuluttua juutalaiset päättivät tappaa Saulin. Saul sai kuitenkin vihiä heidän hankkeestaan. He pitivät kaupungin porteilla vartiota yötä päivää, jotta saisivat hänet surmatuksi, mutta eräänä yönä opetuslapset auttoivat hänet pakoon laskemalla hänet korissa muurilta alas. Jerusalemiin saavuttuaan Saul yritti liittyä opetuslasten joukkoon, mutta kaikki pelkäsivät häntä eivätkä uskoneet, että hänestä oli tullut opetuslapsi. Silloin Barnabas tuli hänen avukseen ja vei hänet apostolien luo. Hän kertoi heille, kuinka Saul oli tiellä nähnyt Herran, kuinka Herra oli puhunut hänelle ja kuinka hän Damaskoksessa oli rohkeasti julistanut sanomaa Jeesuksesta. Sen jälkeen Saul eli ja vaikutti heidän parissaan Jerusalemissa. Rohkeasti hän julisti sanomaa Herrasta. Hän puhui myös kreikankielisille juutalaisille ja väitteli heidän kanssaan, mutta he yrittivät tappaa hänet. Kun uskonveljet saivat tietää tämän, he veivät Saulin Kesareaan ja lähettivät hänet sieltä Tarsokseen. Kaikkialla Juudeassa, Galileassa ja Samariassa kirkolla oli nyt rauha. Se eli ja rakentui Herran pelossa, ja Pyhä Henki vahvisti sitä, niin että se yhäti kasvoi.

Halvaantuneen sunnuntai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 9: 32–42)

Niinä päivinä Pietari kiersi paikkakunnalta toiselle ja tuli myös Lyddassa asuvien pyhien luo. Hän tapasi kaupungissa Aineas-nimisen miehen, joka oli halvaantunut ja oli ollut vuoteenomana kahdeksan vuotta. Pietari sanoi hänelle: "Jeesus Kristus parantaa sinut, Aineas! Nouse ja kokoa vuoteesi." Mies nousi heti. Kaikki, jotka asuivat Lyddassa ja Saaronin tasangolla, näkivät hänet, ja he kääntyivät ja uskoivat Herraan. Jopessa oli opetuslasten joukossa Tabita-niminen nainen; nimi on kreikaksi Dorkas. Hän teki paljon hyvää ja avusti köyhiä runsain määrin. Mutta noihin aikoihin hän sairastui ja kuoli, ja hänet pestiin ja kannettiin kattohuoneeseen. Lydda on lähellä Joppea, ja kun opetuslapset kuulivat Pietarin olevan siellä, he lähettivät kaksi miestä viemään hänelle sanan: "Tule kiireesti meidän luoksemme." Pietari lähti heti miesten mukaan. Kun hän tuli paikalle, hänet vietiin kattohuoneeseen, ja leskivaimot kerääntyivät hänen ympärilleen ja näyttivät itkien hänelle paitoja ja muita vaatteita, jotka Dorkas oli tehnyt ollessaan vielä heidän kanssaan. Pietari käski kaikkien poistua. Hän polvistui ja rukoili. Sitten hän kääntyi vainajan puoleen ja sanoi: "Tabita, nouse!" Nainen avasi silmänsä, ja nähdessään Pietarin hän nousi istumaan. Pietari ojensi hänelle kätensä ja auttoi hänet jalkeille. Sitten Pietari kutsui huoneeseen lesket ja kaikki pyhät, ja he saivat nähdä, että Tabita oli elossa. Tapahtumasta levisi tieto ympäri Joppea, ja monet uskoivat nyt Herraan.

4. viikon maanantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 10: 1-16)

Niinä päivinä Kesareassa oli Cornelius-niminen mies, joka palveli sadanpäällikkönä niin sanotussa Italialaisessa kohortissa. Hän oli hurskas ja

jumalaapelkäävä, niin kuin koko hänen perhekuntansakin, hän antoi runsaasti almuja juutalaisille ja rukoili alati Jumalaa. Kerran hän iltapäivällä yhdeksännen tunnin vaiheilla näki näyssä selvästi Jumalan enkelin, joka tuli hänen luokseen ja sanoi: "Cornelius!" Cornelius tuijotti peloissaan enkeliä ja kysyi: "Mitä tahdot, herra?" Enkeli vastasi: "Rukouksesi ja almusi ovat uhrina nousseet Jumalan eteen, ja hän on muistanut sinut. Lähetä nyt miehiä Joppeen noutamaan tänne Simon, jota kutsutaan myös Pietariksi. Hän asuu Simon-nimisen nahkurin luona, jonka talo on meren rannalla." Kun enkeli tämän puhuttuaan oli mennyt pois, Cornelius kutsui luokseen kaksi palvelijaansa sekä yhden läheteistään, hurskaan sotilaan. Hän kertoi heille kaiken ja lähetti heidät Joppeen. Seuraavana päivänä, kun miehet olivat matkalla ja jo lähestyivät kaupunkia, Pietari nousi kuudennen tunnin vaiheilla katolle rukoilemaan. Hänen tuli nälkä ja hän halusi ruokaa, mutta sillä aikaa kun aterialla valmistettiin hän joutui hurmoksiin. Hän näki taivaan avoinna, ja taivaasta tuli alas ikään kuin suuri purjekangas, joka laskettiin maahan neljästä kulumastaan kannateltuna. Siinä oli kaikenlaisia maan eläimiä, nelijalkaisia ja matelijoita, sekä taivaan lintuja. Samassa hän kuuli äänen: "Nouse, Pietari! Teurasta ja syö!" Mutta hän vastasi: "Ei, ei, Herra! En ole koskaan syönyt mitään epäpuhdasta tai kiellettyä." Silloin ääni puhui uudelleen: "Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpuhtaaksi." Tämä tapahtui kolmesti. Heti sen jälkeen kangas nostettiin taivaaseen.

4. viikon tiistai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 10: 21–33)

Niinä päivinä Pietari meni alas miesten luo ja sanoi: "Minä olen se, jota etsitte. Mikä on asianne?" Miehet vastasivat: "Pyhä enkeli on ilmestynyt sadanpäällikkö Corneliukselle, joka on hurskas ja jumalaapelkäävä mies ja hyvässä maineessa kaikkien juutalaisten keskuudessa.

Enkeli käski hänen kutsua sinut kotiinsa ja kuunnella, mitä sinulla on sanottavana." Silloin Pietari pyysi miehet sisään vieraikseen. Seuraavana päivänä Pietari lähti matkaan miesten kanssa, ja muutamat Jopessa asuvat veljet tulivat hänen mukaansa. Sitä seuraavana päivänä hän tuli Kesareaan. Cornelius oli kutsunut koolle sukulaisensa ja lähimmät ystävänsä ja odotti tulijoita. Kun Pietari oli astumassa sisään, Cornelius tuli häntä vastaan ja kumartui hänen edessään maahan saakka. Mutta Pietari sanoi: "Nouse, minä olen vain ihminen niin kuin sinäkin", ja auttoi hänet ylös. Sitten hän Corneliuksen kanssa keskustellen meni sisään ja tapasi siellä suuren joukon ihmisiä. Hän sanoi heille: "Niin kuin tiedätte, juutalaisen ei ole sallittua seurustella toiseen kansaan kuuluvien kanssa eikä mennä heidän luokseen. Jumala on kuitenkin osoittanut minulle, ettei ketään ihmistä saa pitää epäpuhtaana tai saastaisena. Siksi lähdin vastustelematta, kun minua tultiin hakemaan. Nyt tahtoisin tietää, miksi te pyysitte minua tulemaan." Cornelius vastasi: "Kolme päivää sitten olin tähän aikaan, yhdeksännellä tunnilla, täällä kotonani rukoilemassa. Silloin seisoj yhtäkkiä edessäni mies, jolla oli hohtavan valkeat vaatteet, ja hän sanoi: 'Cornelius, Jumala on kuullut rukouksesi ja muistanut almusi. Lähetä sana Joppeen ja kutsu luoksesi Simon, jota sanotaan myös Pietariksi. Hän asuu nahkuri Simonin talossa meren rannalla.' Niinpä lähetin heti noutamaan sinua, ja teit hyvin, kun tulit. Nyt olemme kaikki täällä Jumalan edessä kuullaksemme, mitä Herra on sinun käsenyt puhua."

4. viikon keskiviikko (keskijuhla)

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 14: 6-18)

Niinä päivinä kun he huomasivat, mitä oli tekeillä, he pakenivat Lykaonian puolelle. Lystran ja Derben kaupungeissa ja lähiseuduilla he sitten julistivat evankeliumia. Lystrassa oli mies, joka syntymästään saakka oli ollut rampa, jaloistaan

voimaton, eikä ollut koskaan kyennyt kävelemään. Mies istui kuuntelemassa Paavalin puhetta, kun Paavalin katse pysähtyi häneen. Paavali huomasi, että mies uskoi voivansa parantua. Hän sanoi kovalla äänellä: "Nouse seisomaan! Oikaise jalkasi." Mies hypähti pystyyn ja käveli. Kun ihmiset näkivät, mitä Paavali oli tehnyt, he huusivat lykaonian kielellä: "Jumalat ovat ihmishahmossa tulleet alas meidän luoksemme!" He kutsuivat Barnabasta Zeukseksi, Paavalia taas Hermekseksi, koska hän oli heistä kahdesta se, joka puhui. Kaupungin ulkopuolella olevan Zeuksen temppelin pappi toi härkiä ja seppeleitä portille toimittaakseen uhrin yhdessä väkijoukon kanssa. Mutta kun apostolit, Barnabas ja Paavali, kuulivat tästä, he repäisivät vaatteensa ja ryntäsivät väkijoukon keskelle huutaen: "Mitä te oikein teette? Ihmisiä me vain olemme, samanlaisia kuin te. Me julistamme teille hyvää sanomaa ja kehotamme teitä luopumaan näistä tyhjänpäiväisistä jumalista ja kääntymään elävän Jumalan puoleen, hänen, joka on luonut taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on. Menneiden sukupolvien aikana hän on sallinut kaikkien kansojen kulkea omia teitään, mutta silti hän ei ole jättänyt antamatta todistusta itsestään. Hän on tehnyt teille hyvää, hän on antanut vettä taivaalta ja sadon ajallaan, hän on ravinnut teidät ja täyttänyt teidät ilolla." Näin puhuen he vaivoin saivat kansan estetyksi uhraamasta heille.

4. viikon torstai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 10: 34–43)

Niinä päivinä Pietari rupesi puhumaan. Hän sanoi: "Nyt minä todella käsitan, ettei Jumala erottele ihmisiä. Hän hyväksyy jokaisen, joka pelkää häntä ja noudattaa hänen tahtoaan, kuului tämä mihin kansaan tahansa. Hän lähetti Israelin kansalle sanansa, ilmoitti hyvän sanoman rauhasta, jonka Jeesus Kristus on tuonut, hän, joka on kaikkien Herra. "Te tiedätte, mitä on tapahtunut ensin Galileassa ja sitten kaikkialla Juudeassa sen jälkeen kun Johannes saarnasi ja kastoi. Te olette

kuulleet Jeesuksesta, nasaretilaisesta, jonka Jumala voiteli Pyhällä Hengellä ja voimalla. Hän kulki ympäri maata, teki hyvää ja paransi kaikki jotka olivat joutuneet Paholaisen valtaan, sillä Jumala oli hänen kanssaan. Tämän me voimme vahvistaa todeksi, kaiken tämän, minkä hän teki Juudean maassa ja Jerusalemissa. Hänet he ripustivat ristinpuulle ja surmasivat, mutta Jumala herätti hänet kolmantena päivänä ja antoi hänen ilmestyä, ei kaikelle kansalle, vaan todistajille, jotka Jumala oli ennalta valinnut, meille, jotka söimme ja joimme hänen kanssaan sen jälkeen kun hän oli noussut kuolleista. Hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että juuri hänet Jumala on asettanut elävien ja kuolleiden tuomariksi. Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa hänen nimensä voimasta syntinsä anteeksi."

4. viikon perjantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 10: 44–11:10)

Niinä päivinä, Pietarin vielä puhuessa laskeutui Pyhä Henki kaikkiin, jotka olivat hänen sanojaan kuulemassa. Kaikki Pietarin mukana tulleet juutalaiset uskonveljet ihmettelivät sitä, että Pyhän Hengen lahja vuodatettiin myös pakanoihin; he kuulivat, kuinka nämä puhuivat kielillä ja ylistivät Jumalan suuruutta. Silloin Pietari sanoi: "Kuka voi estää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niin kuin mekin?" Hän käski kastaa heidät Jeesuksen Kristuksen nimeen. He pysyivät sitten häntä jäämään sinne vielä muutamaksi päiväksi. Apostolit ja eri puolilla Juudeaa olevat veljet saivat kuulla, että muutkin kuin juutalaiset olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan. Kun Pietari sitten tuli Jerusalemiin, ympärileikatut veljet syyttelivät häntä siitä, että hän oli vierailut ympärileikkaamattomien luona ja aterioinut heidän kanssaan. Silloin Pietari kertoi heille alusta alkaen, kuinka kaikki oli tapahtunut: "Minä olin Joppen kaupungissa ja rukoilin. Silloin jouduin hurmoksiin ja näin näyn. Taivaasta tuli alas, aivan

minun eteeni, ikään kuin suuri purjekangas neljästä kulumastaan kannateltuna. Kun jäin katsomaan sitä, näin siinä kaikenlaisia maan eläimiä, nelijalkaisia, petoja ja matelijoita, sekä taivaan lintuja. Ja minä kuulin äänen, joka sanoi: 'Nouse, Pietari! Teurasta ja syö!' Minä vastasin: 'Ei, ei, Herra! En ole koskaan pannut suuhuni mitään epäpuhdasta tai kiellettyä.' Silloin ääni taas puhui taivaasta: 'Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpuhtaaksi.' Tämä tapahtui kolmesti. Sitten kaikki temmattiin takaisin taivaaseen.

4. viikon lauantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 12: 1-11)

Niinä päivinä, kuningas Herodes ryhtyi väkivaltaisiin toimiin muutamia seurakunnan jäseniä vastaan. Hän mestautti Jaakobin, Johanneksen veljen, ja huomattuaan sen olevan juutalaisille mieleen hän vielä käski vangita Pietarin; silloin vietettiin juuri happamattoman leivän juhlaa. Herodes pani Pietarin telkien taakse ja määräsi häntä vartioimaan neljä nelimiehistä sotilasvartiostoa. Hän aikoi asettaa Pietarin pääsiäisen jälkeen kansan eteen. Niin siis Pietaria pidettiin vangittuna, mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen puolestaan. Sen päivän vastaisena yönä, jona Herodes aikoi asettaa Pietarin oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotilaan välissä. Hänet oli sidottu kaksin kahleihin, ja lisäksi vankilan ovella oli vartiomiehet. Mutta yhtäkkiä hänen edessään seisoi Herran enkeli ja huone oli täynnä valoa, ja enkeli töytäisi Pietarin hereille sanoen: "Nouse kiireesti." Kahleet putosivat Pietarin käsistä. Enkeli sanoi: "Vyötä vaatteesi ja pane kengät jalkaasi." Pietari teki niin, ja enkeli sanoi: "Heitä viitta harteillesi ja seuraa minua." Pietari lähti enkelin mukaan. Hän ei kuitenkaan ymmärtänyt, että se, mitä hänelle tapahtui, oli totta, vaan luuli sitä näkyksi. He ohittivat ensimmäisen vartion, sitten toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupungille. Se aukeni heille itsestään, ja niin he astuivat ulos ja

lähtivät kulkemaan kujaa pitkin. Yhtäkkiä enkeli oli poissa. Silloin Pietari tajusi, mistä oli kysymys, ja sanoi: "Totisesti, nyt tiedän, mitä tapahtui! Herra lähetti enkelinsä ja auttoi minut Herodeksen käsistä, pelasti minut kaikesta siitä, mitä tämä kansa toivoi minulle tapahtuvan."

5. Samarialaisen naisen sunnuntai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 11: 19–26, 29–30)

Niinä päivinä ne, jotka Stefanoksen surmaamisesta alkaneen vainon tähden olivat hajaantuneet, kulkivat Foinikiaan, Kyprokseen ja Antiokiaan saakka mutta eivät julistaneet sanaa muille kuin juutalaisille. Heidän joukossaan oli kuitenkin muutamia kyproslaisia ja kyreneläisiä, jotka Antiokiaan saavuttuaan saarnasivat myös kreikkalaisille hyvää sanomaa Herrasta Jeesuksesta. Herran käsi oli heidän tukenaan, ja suuri joukko ihmisiä kääntyi ja uskoi Herraan. Tästä kantautui tieto Jerusalemin seurakunnalle, ja seurakunta lähetti Barnabaksen Antiokiaan. Kun hän perille tultuaan näki, mitä Jumalan armo oli saanut aikaan, hän ilahtui ja kehotti kaikkia järkkymättä pysymään uskossa Herraan. Hän oli hyvä mies, täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa. Yhä enemmän oli niitä, jotka liittyivät Herran omien joukkoon. Barnabas lähti sitten Tarsokseen etsimään Saulia ja löydettyään toi hänet Antiokiaan. Yhdessä he toimivat seurakunnan keskuudessa kokonaisen vuoden, ja suuri joukko ihmisiä sai heiltä opetusta. Antiokiassa alettiin ensimmäiseksi käyttää opetuslapsista nimitystä kristitty. Opetuslapset päättivät antaa avustusta Juudeassa asuville veljille, kukin varojensa mukaan. Niin he tekivätkin ja lähettivät Barnabaksen ja Saulin viemään rahat seurakunnan vanhimmille.

5. viikon maanantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 12: 12–17)

Niinä päivinä Pietari lähti kohti Johanneksen äidin Marian taloa, sen Johanneksen, jota kutsutaan Markukseksi. Siellä oli paljon väkeä rukoilemassa. Pietari kolkutti talon portille, ja Rode-niminen palvelustyttö tuli avaamaan. Tunnettuaan Pietarin äänen tyttö kuitenkin ilahtui niin, että portti jäi häneltä avaamatta, kun hän ryntäsi sisään kertomaan, että Pietari seiso portilla. "Oletko järjiltäsi?" sanoivat toiset. Tytön yhä inttäässä he sanoivat: "Se on hänen enkelinsä." Mutta Pietari kolkutti kolkuttamistaan. Lopulta he menivät avaamaan ja säikähtivät, kun näkivät hänet. Pietari viittasi kädellään heitä olemaan hiljaa ja kertoi, kuinka Herra oli tuonut hänet ulos vankilasta. Hän pyysi heitä ilmoittamaan Jaakobille ja muille veljille, mitä oli tapahtunut, ja sitten hän lähti pois ja meni toiseen paikkaan.

5. viikon tiistai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 12: 25- 13:12)

Niinä päivinä, kun Barnabas ja Saul olivat toimittaneet avustuksen perille, he lähtivät Jerusalemissa paluumatkalle ja ottivat mukaansa Johanneksen, jota kutsuttiin myös Markukseksi. Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, josta käytettiin nimeä Niger, kyreneläinen Lukios, Menahem, joka oli neljännesruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, sekä Saul. Kerran, kun he olivat palvelemassa Herraa ja paastoamassa, Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa Barnabas ja Saul minun työhöni, siihen tehtävään, johon minä olen heidät kutsunut." Niin he paastosivat ja rukoilivat, ja sitten he panivat kätensä näiden kahden päälle ja lähettivät heidät matkaan. Barnabas ja Saul, jotka Pyhä Henki näin oli lähettänyt, tulivat Seleukiaan ja purjehtivat sieltä Kyprokseen. Saavuttuaan

Salamiiseen he julistivat Jumalan sanaa juutalaisten synagogissa. Johannes oli mukana heidän apulaisenaan. He kulkivat sitten koko saaren halki Pafokseen saakka. Siellä he tapasivat Barjesus-nimisen juutalaisen miehen, joka oli noita ja väärä profeetta. Tämä oleskeli saaren käskynhaltijan Sergius Pauluksen luona, joka oli viisas mies. Käskynhaltija kutsui Barnabaksen ja Saulin luokseen ja halusi kuulla Jumalan sanaa. Mutta tuo tietäjä, sitä hänen toinen nimensä Elymas tarkoittaa, vastusti heitä ja yritti estää käskynhaltijaa tulemasta uskoon. Silloin Saul, eli Paavali, täynnä Pyhää Henkeä katsoi mieheen tiukasti ja sanoi: "Sinä Paholaisen sikiö, vilpin ja petoksen pesä, sinä kaiken hyvän ja oikean vihollinen! Etkö jo lakkaa vääristämästä Herran suoria teitä! Nyt Herra nostaa kätensä sinua vastaan. Sinä tulet sokeaksi etkä näe aurinkoa ennen kuin määrä on." Siinä samassa noidan ylle laskeutui synkkä pimeys, ja hän asteli haparoiden sinne tänne ja etsi taluttajaa. Kun käskynhaltija näki, mitä tapahtui, hän ihmetteli Herran opin voimaa ja usko.

5. viikon keskiviikko

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 13: 13–24)

Niinä päivinä Paavali lähti seuralaisineen Pafoksesta ja purjehti Pamfyliaan Pergeen. Siellä Johannes erosi heistä ja palasi Jerusalemiin. Toiset jatkoivat Pergestä eteenpäin ja tulivat Pisidian Antiokiaan. Sapattina he menivät synagogaan ja asettuivat istumaan. Kun lakia ja profeettoja oli luettu, synagogan esimiehet lähettivät heille sanan: "Veljet, jos haluatte lausua seurakunnalle joitakin kehotuksen sanoja, niin puhukaa." Silloin Paavali nousi, viittasi kädellään ja alkoi puhua: "Kuulkaa minua, israelilaiset, ja te muut, jotka pelkäätte Israelin Jumalaa! Jumala valitsi isämme, ja kun he olivat Egyptissä, vieraassa maassa, hän teki heistä suuren kansan ja johdatti heidät väkevällä kädellään sieltä pois. Neljäkymmenen vuoden ajan hän autiomaassa sieti kansansa

niskurointia, ja hän hävitti Kanaanin maasta seitsemän kansaa ja jakoi näiden maat israelilaisille perintömaaksi. Tähän kaikkeen kului noin neljäsataaviisikymmentä vuotta. Sen jälkeen hän antoi heille tuomareita profeetta Samuelin aikaan saakka. Kun he sitten pyysivät itselleen kuningasta, Jumala antoi heille Saulin, Kisin pojan, Benjaminin heimosta, ja Saul hallitsi neljäkymmentä vuotta. Sitten Jumala pani hänet viralta ja nosti heille kuninkaaksi Daavidin. Daavidista hän myös antoi todistuksen: 'Minä olen löytänyt Daavidin, lisäin pojan, mieleni mukaisen miehen. Hän on kaikessa toteuttava minun tahtoni.' Daavidin jälkeläisistä Jumala on lupauksensa mukaan antanut Israelille Pelastajan, Jeesuksen. Hänen edellään kulki Johannes, joka julisti Israelin kansalle, että kaikkien tuli kääntyä ja ottaa kaste.

5. viikon torstai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 14: 20–27)

Niinä päivinä kun opetuslapset kerääntyivät Paavalin ympärille, hän nousi maasta ja palasi kaupunkiin. Seuraavana päivänä hän lähti Barnabaksen kanssa Derbeen. Paavali ja Barnabas julistivat Derbessä evankeliumia ja saivat monet kääntymään opetuslapsiksi. Sitten he palasivat Lystraan, Ikonioniin ja Antiokiaan, rohkaisivat opetuslapsia ja kehottivat heitä pysymään uskossa. He sanoivat: "Jumalan valtakuntaan meidän on mentävä monen ahdingon kautta." Kullekin seurakunnalle he valitsivat vanhimmat, ja rukoiltuaan ja paastottuaan he jättivät opetuslapset Herran turviin, hänen, johon nämä nyt uskoivat. Kuljettuaan sitten Pisidian halki Paavali ja Barnabas tulivat Pamfyliaan. He julistivat sanaa Pergessä ja jatkoivat matkaansa Attaliaan. Sieltä he purjehtivat Antiokiaan, missä heidät oli annettu Jumalan armon haltuun siihen työhön, jonka he nyt olivat saattaneet päätökseen. Perille saavuttuaan he kutsuivat seurakunnan koolle ja kertoivat, että Jumala oli heidän kauttaan tehnyt suuria tekoja ja että hän

oli muillekin kuin juutalaisille avannut uskon oven.

5. viikon perjantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 15: 5 - 34)

Niinä päivinä eräät uskon tulleet fariseukset puuttuivat asiaan ja sanoivat, että kääntyneet pakanat oli ympärileikattava ja velvoitettava noudattamaan Mooseksen lakia. Apostolit ja vanhimmat kokoontuivat käsittelemään tätä kysymystä. Kun väittelyä oli kestänyt pitkään, Pietari nousi puhumaan ja sanoi: "Veljet, te tiedätte, että Jumala on jo aikoja sitten teidän keskuudessanne tehnyt valintansa: hän on antanut pakanoiden kuulla minun suustani evankeliumin ja tulla uskon. Jumala, joka tuntee kaikkien sydämet, osoitti hyväksyvänsä heidät vuodattaessaan Pyhän Hengen heihin yhtä lailla kuin meihinkin. Hän ei tehnyt mitään eroa heidän ja meidän välillämme, vaan puhdisti heidän sydämensä uskolla. Miksi te siis nyt uhmaatte Jumalaa ja panette opetuslasten harteille ikeen, jota eivät meidän isämme emmekä me itse ole jaksaneet kantaa? Mehän uskomme, että meidän pelastaa yksin Herran Jeesuksen armo, samalla tavoin kuin heidät." Koko joukko vaiken. Kaikki kuuntelivat Barnabasta ja Paavalia, kun nämä kertoivat, miten suuria tunnustekoja ja ihmeitä Jumala oli kansojen keskuudessa tehnyt heidän kättensä kautta. Kun he olivat lopettaneet, alkoi Jaakob puhua. Hän sanoi: "Veljet, kuulkaa mitä sanon. Simon kertoi, kuinka Jumala ensi kerran lähestyi pakanoita ottaakseen heistä itselleen oman kansan. Tämä käy yksiin sen kanssa, mitä profeetat ovat kirjoituksissa sanoneet: Sen jälkeen minä palaan ja rakennan jälleen Daavidin sortuneen majan. Raunioista minä sen taas rakennan, minä pystytän sen uudelleen, jotta kaikki muutkin ihmiset etsisivät Herraa, kaikki kansat, jotka olen omikseni ottanut. Näin sanoo Herra, joka on antanut tästä tiedon jo ammuin. Tästä syystä ei mielestäni pidä hankaloittaa niiden elämää, jotka vieraista kansoista kääntyvät

Jumalan puoleen. Meidän on kuitenkin lähetettävä heille kirje ja kehotettava heitä karttamaan sellaista, minkä epäjumalanpalvelus on saastuttanut, sekä haureutta, verta ja lihaa, josta verta ei ole laskettu. Onhan Mooseksen laki jo ikimuistoisista ajoista tullut tunnetuksi joka kaupungissa, kun sitä luetaan synagogissa jokaisena sapattina." Silloin apostolit ja vanhimmat yhdessä koko seurakunnan kanssa päättivät valita joukostaan muutamia miehiä ja lähettää heidät Antiokiaan Paavalin ja Barnabaksen kanssa. Valituiksi tulivat Juudas, jota kutsuttiin Barsabbakseksi, sekä Silas, molemmat seurakunnan johtavia miehiä. Heille annettiin mukaan seuraava kirje: "Apostolien ja vanhimpien veljellinen tervehdys pakanuudesta kääntyneille Antiokian, Syyrian ja Kilikian veljille. Me olemme kuulleet, että muutamit, jotka ovat tulleet meidän luotamme mutta joita me emme ole lähettäneet, ovat puheillaan järkyttäneet teitä ja saattaneet teidät hämmennyksiin. Siksi olemme yksimielisesti päättäneet lähettää edustajamme teidän luoksenne. He tulevat yhdessä rakkaiden veljemme Barnabaksen ja Paavalin kanssa, jotka ovat panneet henkensä alttiiksi meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimen tähden. Lähettämme siis Juudaksen ja Silaksen, ja he tuovat tämän saman viestin myös suullisesti. Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei teidän kannettavaksenne pidä panna mitään taakkaa. Annamme ainoastaan nämä välttämättömät ohjeet: karttakaa epäjumalille uhrattua lihaa, samoin verta ja sellaista lihaa, josta ei ole verta laskettu, sekä haureutta. Kun näitä vältätte, kaikki on kohdallaan. Voikaa hyvin." Näin heidät lähetettiin matkaan. Antiokiaan saavuttuaan he kutsuivat seurakunnan koolle ja antoivat kirjeen veljille. Kirje luettiin, ja sen rohkaisevat sanat ilahduttivat kaikkia. Juudas ja Silas, jotka hekin olivat profeettoja, puhuivat veljille monin sanoin rohkaisten ja vahvistaen heitä. He viipyivät kaupungissa jonkin aikaa ja lähtivät sitten rauhantoivotusten saattelemina veljien luota

niiden luo, jotka olivat heidät lähettäneet. Silas kuitenkin päätti jäädä heidän luokseen, ja niin Juudas lähti yksin.

5. viikon lauantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 15: 35–41)

Niinä päivinä Paavali ja Barnabas sen sijaan jäivät vielä Antiokiaan. Yhdessä monien muiden kanssa he opettivat ja julistivat Herran sanaa. Jonkin ajan kuluttua Paavali sanoi Barnabakselle: "Lähde kanssani uudelle matkalle kaikkiin niihin kaupunkeihin, joissa olemme julistaneet Herran sanaa. Käymme katsomassa, mitä veljille kuuluu." Barnabas halusi ottaa mukaan myös Johanneksen, jota kutsuttiin Markukseksi, mutta Paavali ei hyväksynyt häntä matkatoveriksi, koska hän oli Pamfyliassa luopunut heistä eikä ollut lähtenyt heidän kanssaan työhön. Tästä sukeutui niin kova riita, että kumpikin lähti omille teilleen. Barnabas otti Markuksen mukaansa ja purjehti Kyprokseen. Paavali puolestaan valitsi toverikseen Silaksen. Veljet jättivät hänet Herran armon haltuun, ja niin hän lähti matkaan, vaelsi Syyrian ja Kilikian halki ja rohkaisi seurakuntia.

6. Sokeana syntyneen sunnuntai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 16: 16–34)

Niinä päivinä, kun olimme menossa rukouspaikalle, kohtasimme orjatytön, jossa oli tietäjähenki ja joka ennustamalla hankki isäntäväelleen hyvät rahat. Tyttö lähti Paavalin ja meidän muiden perään ja huusi: "Nämä miehet ovat Korkeimman Jumalan palvelijoita ja osoittavat teille pelastuksen tien!" Näin hän teki useana päivänä, kunnes Paavali menetti kärsivällisyytensä, kääntyi ja sanoi hengelle: "Jeesuksen Kristuksen nimessä minä käsken sinua: lähde hänestä!" Siinä samassa henki lähti. Mutta kun tytön isännät huomasivat, ettei heillä enää ollut toivoa tuloista, he ottivat Paavalin ja Silaksen kiinni ja raahasivat heidät torille

viranomaisten luo. Kaupungin hallitusmiesten edessä he sanoivat: "Nämä miehet aiheuttavat levottomuutta kaupungissamme. He ovat juutalaisia ja opettavat tapoja, joita meidän ei ole lupa omaksua eikä noudattaa, koska olemme roomalaisia." Kansakin nousi heitä vastaan. Hallitusmiehet käskivät repiä heiltä vaatteet päältä ja ruoskittivat heidät. Kun heidät oli perin pohjin piesty, heidät teljettiin vankilaan. Vartija sai määräyksen valvoa heitä tarkoin, ja niinpä hän saamansa käskyn mukaisesti vei heidät vankilan perimmäiseen soppeen ja vielä varmuudeksi pani heidät jalkapuuhan. Keskiyön aikaan Paavali ja Silas rukoilivat ja laulaen ylistivät Jumalaa, ja toiset vangit kuuntelivat heitä. Yhtäkkiä tuli rajua maanjäristys. Vankilan perustukset järkkäyivät, kaikki ovet lennähtivät auki, ja kaikkien kahleet irtosivat. Vartija havahtui unestaan, ja kun hän näki vankilan ovet selkoselällään, hän luuli vankien karanneen ja tempasi miekan surmataksensa itsensä. Silloin Paavali huusi kovalla äänellä: "Älä tee itsellesi mitään! Me olemme kaikki täällä." Vartija pyysi valoa, ryntäsi sisään ja heittäytyi vavisten Paavalin ja Silaksen eteen. Hän vei heidät ulos ja kysyi: "Herrat! Mitä minun on tehtävä, että pelastuisin?" He vastasivat: "Usko Herraan Jeesukseen, niin pelastut, sinä ja sinun perhekuntasi." He puhuivat sitten Herran sanaa hänelle ja koko talonväelle. Heti paikalla, keskellä yötä, vanginvartija otti heidät hoiviinsa ja pesi ruoskaniskujen haavat, ja hänet ja hänen perhekuntansa kastettiin heti. Hän vei heidät kotiinsa ja kattoi heille ruokapöydän, ja yhdessä koko talonväkensä kanssa hän riemuitsi, kun nyt uskoi Jumalaan.

6. viikon maanantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 17: 1 – 15)

Niinä päivinä Amfipoliin ja Apollonian kautta kuljettuaan he tulivat Tessalonikaan. Juutalaisilla oli siellä synagoga, ja tapansa mukaan Paavali meni sinne. Kolmena sapattina hän keskusteli heidän kanssaan pyhien kirjoitusten pohjalta ja

selitti ne heille. Hän osoitti, että Messiaan täytyi kärsiä ja nousta kuolleista, ja sanoi: "Juuri Jeesus, jota minä teille julistan, on tämä Messias, Kristus." Muutamat juutalaiset vakuuttuivat asiasta ja asettuivat kannattamaan Paavalia ja Silasta, samoin suuri joukko jumalaapelkääviä kreikkalaisia sekä useat ylhäiset naiset. Tämä sai juutalaiset kateuden ja kiihkon valtaan. He värväsivät torilla maleksivia kelvottomia miehiä, haalivat koolle kansaa ja nostattivat kaupungissa mellakan. Sitten he ryntäsivät Jasonin talolle ja yrittivät saada Paavalin ja Silaksen käsiinsä viedäkseen heidät kansan eteen. Kun näitä ei löytynyt, he raahasivat Jasonin ja joitakin muita veljiä kaupungin viranomaisten luo ja huusivat: "Nyt ne koko maailman villitsijät ovat tulleet tännekin, ja Jason on ottanut heidät kotiinsa. Kaikki he rikkovat keisarin säädöksiä ja pitävät kuninkaana toista miestä, erästä Jeesusta." Näin puhuen he saivat kansanjoukon ja viranomaiset kiihdyksiin. Jasonilta ja hänen tovereiltaan vaadittiin takuusumma, ja sitten heidät päästettiin vapaaksi. Vielä yötä myöten veljet auttoivat Paavalin ja Silaksen matkalle Beroiaan. Sinne saavuttuaan he menivät synagogaan. Juutalaiset olivat täällä avarakatseisempia kuin Tessalonikassa. He ottivat sanan halukkaasti vastaan ja tutkivat päivittäin kirjoituksista, pitikö kaikki paikkansa. Monet heistä tulivatkin uskoon, samoin useat arvossa pidetyt kreikkalaiset naiset ja miehet. Mutta kun Tessalonikan juutalaiset saivat tietää, että Paavali julisti Jumalan sanaa myös Beroiassa, he tulivat sinne ja alkoivat sielläkin villitä ja kiihottaa kansaa. Silloin veljet lähettivät heti Paavalin matkaan kohti rannikkoa. Silas ja Timoteus jäivät vielä Beroiaan. Saattajat veivät Paavalin Ateenaan saakka ja lähtivät sitten paluumatkalle. Heidän mukanaan Paavali lähetti Silakselle ja Timoteukselle sanan, että näiden oli mitä pikimmin tultava hänen luokseen.

6. viikon tiistai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 17: 19 – 28)

Niinä päivinä He veivät hänet mukanaan Areiopagille ja sanoivat: "Saisimmeko tietää, mikä on se uusi oppi, jota sinä julistat? Me olemme kuulleet sinun puhuvan perin utoja asioita. Mistä oikein on kysymys? Sen me haluaisimme tietää." Ateenalaiset samoin kuin kaupungissa asuvat muukalaisetkin olivat näet tavattoman kiinnostuneita kaikista uusista asioista ja puheenaiheista. Paavali astui keskelle Areiopagia ja alkoi puhua: "Ateenalaiset! Kaikesta näkee, että te tarkoin pidätte huolta jumalien palvonnasta. Kun kiertelin kaupungilla ja katselin teidän pyhiä paikkojanne, löysin sellaisenkin alttarin, jossa oli kirjoitus: 'Tuntemattomalle jumalalle.' Juuri sitä, mitä te tuntemattanne palvotte, minä teille julistan. "Jumala, joka on luonut maailman ja kaiken, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu ihmiskäsin tehdyissä tempeleissä. Häntä ei myöskään palvella ihmiskäsin, ikään kuin hän tarvitsisi jotakin, itse hän antaa kaikille elämän, hengen ja kaiken muun. Yhdestä ihmisestä hän on luonut koko ihmissuvun, kaikki kansat asumaan eri puolilla maan päällä, hän on säättänyt niille määrääajat ja asuma-alueiden rajat, jotta ihmiset etsisivät Jumalaa ja kenties hapuillen löytäisivät hänet. "Jumala ei kylläkään ole kaukana yhdestäkään meistä: hänessä me elämme, liikumme ja olemme. Ovathan muutamat teidän runoilijannekin sanoneet: 'Me olemme myös hänen sukuaan.'

6. viikon keskiviikko

(Pääsiäiskauden päätös)

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 18: 22- 28)

Niinä päivinä Paavali nousi Kesareassa maihin ja jatkoi edelleen Jerusalemiin. Hän tervehti seurakuntaa ja matkasi sitten Antiokiaan.

Viivyttyään siellä jonkin aikaa hän lähti taas matkaan, vaelsi Galatian ja edelleen Frygian halki ja rohkaisi kaikkialla opetuslapsia. Efesokseen tuli Apollos, Aleksandriassa syntynyt juutalainen, joka oli etevä puhuja ja tunsikin kirjoitukset perin pohjin. Hänelle oli opetettu Herran tie, ja pyhää intoa hehkuen hän julisti sanaa ja opetti tarkoin Jeesuksesta, mutta hän tunsikin vain Johanneksen kasteen. Apollos alkoi rohkeasti puhua synagogassa. Kuultuaan hänen julistustaan Priscilla ja Aquila ottivat hänet huostaansa ja perehdyttivät hänet tarkemmin Jumalan tiehen. Kun Apollos sitten halusi lähteä Akhaiaan, veljet kannustivat häntä ja kirjoittivat opetuslapsille, että nämä ottaisivat hänet suopeasti vastaan. Akhaiaan saavuttuaan hän Jumalan armosta oli suureksi avuksi uskoville. Kaikkien kuullen hän vakuuttavasti kumosi juutalaisten väitteet ja osoitti kirjoituksiin vedoten, että Jeesus on Messias.

Helatorstai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 1: 1-12)

Edellisessä kirjassani, hyvä Teofilos, kerroin kaikesta siitä, mitä Jeesus teki ja mitä hän opetti, alusta alkaen aina siihen päivään saakka, jona hän Pyhän Hengen voimalla antoi valitsemilleen apostoleille käskynsä, ennen kuin hänet otettiin taivaaseen. Heille hän myös monin kiistattomin todistein osoitti kuolemansa jälkeen olevansa elossa. Hän näyttäytyi heille neljänkymmenen päivän aikana useasti ja puhui Jumalan valtakunnasta. Ollessaan heidän kanssaan aterialla Jeesus sanoi: "Älkää lähtekö Jerusalemmista, vaan jääkää odottamaan sitä, minkä Isä on teille luvannut ja mistä olette minulta kuulleet. Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä. Siihen ei ole enää montakaan päivää." Silloin ne, jotka olivat koolla, kysyivät häneltä: "Herra, onko nyt tullut se aika, jolloin sinä rakennat Israelin valtakunnan uudelleen?" Hän vastasi: "Ei teidän kuulu tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa nojalla

on asettanut. Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, ja te olette minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka." Kun hän oli sanonut tämän, he näkivät, kuinka hänet otettiin ylös, ja pilvi vei hänet heidän näkyvistään. Ja kun he Jeesuksen etääntyessä vielä tähysivät taivaalle, heidän vieressään seisojia yhtäkkiä kaksi valkopukuista miestä. Nämä sanoivat: "Galilean miehet, mitä te siinä seisotte katselemassa taivaalle? Tämän Jeesus, joka otettiin teidän luotanne taivaaseen, tulee kerran takaisin, samalla tavoin kuin näitte hänen taivaaseen menevän." Silloin he lähtivät tuolta vuorelta, jota kutsutaan Öljymäeksi ja joka on lähellä Jerusalemiä, sapatinmatkanpäässä.

Helatorstain jälkeinen perjantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 19: 1 – 8)

Niinä päivinä Apollosen ollessa Korintissa Paavali vaelsi yläköseutujen halki ja tuli Efesokseen. Hän tapasi siellä muutamia opetuslapsia ja kysyi heiltä: "Saitteko Pyhän Hengen, kun tulitte uskoon?" "Emme me ole kuulleetkaan mistään Pyhästä Hengestä", nämä vastasivat. "Millä kasteella teidät sitten on kastettu?" kysyi Paavali. He vastasivat: "Johanneksen kasteella." Silloin Paavali sanoi: "Johannes tosin kastoi vedellä parannukseen, mutta hän kehotti ihmisiä uskomaan toiseen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, Jeesukseen." Tämän kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen, ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, Pyhä Henki tuli heihin ja he puhuivat kielillä ja profetoivat. Heitä oli arviolta kaksitoista miestä. Kolmen kuukauden ajan Paavali sitten kävi synagogassa, keskusteli siellä ja puhui rohkeasti ja vetoavasti Jumalan valtakunnasta.

Pyhien isien sunnuntaita edeltävä lauantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 20: 7 – 12)

Niinä päivinä, sapatin mentyä, viikon ensimmäisenä päivänä, kokoonnuimme murtamaan leipää. Paavali, jonka seuraavana päivänä oli määrä jatkaa matkaansa, puhui koolla oleville, ja puhe pitkittyi puoleenyöhön saakka. Ylimmän kerroksen huoneessa, jossa olimme, paloi monta lamppua. Muuan Eutykos-niminen nuorukainen istui ikkunalla, ja kun Paavali yhä jatkoi puhettaan, hän vaipui syvään uneen ja nukuksissa putosi kolmannelta kerroksesta alas. Hänet nostettiin kuolleena maasta. Mutta Paavali meni alas, painautui häntä vasten, kietoi kätensä hänen ympärilleen ja sanoi: "Älkää hätäilkö, hän on hengissä." Paavali palasi sitten yläkertaan, mursi leipää ja söi. Hän keskusteli opetuslasten kanssa vielä pitkään, aina aamunkoittoon saakka, ja lähti sitten. Poika vietiin elävänä kotiin, ja kaikki olivat iloissaan ja rohkealla mielin.

Pyhien Isien sunnuntai

(sunnuntai Helatorstain jälkeen)

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 20: 16–18, 28–36)

Niinä päivinä Paavali oli päättänyt purjehtia Efesoksen ohi, ettei häneltä kuluisi liiaksi aikaa Aasiassa. Hän piti kiirettä ehtiäkseen, mikäli mahdollista, helluntaiksi Jerusalemiin. Miletoksesta Paavali lähetti sanan Efesokseen ja kutsui seurakunnan vanhimmat luokseen. Kun nämä olivat tulleet, Paavali puhui heille: "Te tiedätte, millä tavoin minä kaiken aikaa, siitä päivästä alkaen jona tänne Aasiaan tulin, olen toiminut teidän keskuudessanne. Pitäkää huoli itsestänne ja koko laumasta, jonka kaitsijoiksi Pyhä Henki on teidät pannut; huolehtikaa seurakunnasta, jonka Herra omalla verellään on itselleen lunastanut. Minä tiedän, että lähtöni jälkeen teidän joukkoonne tulee julmia susia,

jotka eivät laumaa säästä. Teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka julistavat totuudenvastaisia oppeja vetääkseen opetuslapset mukaansa. Olkaa siis valveilla ja muistakaa, että minä kolmen vuoden ajan olen lakkaamatta, yötä päivää kyynelsilmin opastanut itse kutakin teistä. "Jätän nyt teidät Jumalan ja hänen armonsa sanan haltuun, sen sanan, jossa on voima rakentaa teitä ja antaa perintöosa kaikkien pyhitettyjen joukossa. Hopeaa tai kultaa tai vaatteita en ole keneltäkään halunnut. Te tiedätte itse, että minä näillä käsilläni olen hankkinut itselleni ja tovereilleni sen, mitä olemme tarvinneet. Kaikin tavoin olen teille osoittanut, että näin, työtä tehden, tulee huolehtia vähäosaisista muistaen Herran Jeesuksen omat sanat: "Autuaampi on antaa kuin ottaa." Näin puhuttuaan Paavali polvistui ja rukoili yhdessä toisten kanssa.

7. viikon maanantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 21: 8 – 14)

Niinä päivinä lähdimme liikkeelle, ja niin tulimme Kesareaan. Siellä menimme evankelista Filippoksen luo ja majoituimme hänen kotiinsa. Hän oli yksi seitsemästä avustajasta, ja hänellä oli neljä naimatonta tytärtä, joilla oli profetoimisen lahja. Olimme olleet kaupungissa jo useita päiviä, kun sinne saapui Juudeasta Agabos-niminen profeetta. Hän tuli luoksemme, otti Paavalilta vyön, satoi sillä jalkansa ja kätensä ja julisti: "Näin sanoo Pyhä Henki: tällä tavoin juutalaiset Jerusalemissa sitovat sen miehen, jonka vyö tämä on, ja luovuttavat hänet pakanoiden käsiin." Tämän kuultuamme me yhdessä Kesarean uskovien kanssa pyysimme, ettei Paavali menisi Jerusalemiin. Mutta Paavali sanoi: "Miksi te tuollaista puhutte, miksi itkette ja raastatte minun sydäntäni? Minä olen valmis kahleisiin ja kuolemaankin Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen tähden." Kun hän ei antanut periksi, me rauhoituimme ja sanoimme: "Toteutukoon Herran tahto."

7. viikon tiistai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 21: 26 – 32)

Niinä päivinä Paavali otti miehet mukaansa ja puhdistautui seuraavana päivänä heidän kanssaan. Sitten hän meni temppeliin ja ilmoitti, milloin heidän puhdistumisaikansa päättyisi ja kunkin puolesta suoritettaisiin uhri. Juuri kun seitsemän päivän määräaika oli päättymässä, Aasian maakunnasta tulleet juutalaiset näkivät Paavalin temppelissä. He yllyttivät väkijoukkoa mukaansa, kävivät käsiksi Paavaliin ja huusivat: "Israelilaiset, tulkaa auttamaan! Tässä on se mies, joka kaikkialla levittää oppiaan ja puhuu meidän kansaamme ja lakiamme ja tätä paikkaa vastaan. Nyt hän on jopa tuonut kreikkalaisia temppeliin ja saastuttanut tämän pyhän paikan." He näet olivat vähän aikaisemmin nähneet efesolaisen Trofimoksen kaupungilla Paavalin seurassa ja luulivat Paavalin tuoneen hänet temppeliin. Koko kaupunki joutui kuohuksiin, ja ihmisiä virtasi paikalle joka puolelta. Väkijoukko ryntäsi Paavalin kimppuun, hänet raastettiin ulos temppelistä, ja temppelin portit lyötiin hänen takanaan kiinni. Väkijoukko olisi tappanut Paavalin, mutta silloin roomalaisen sotaväenosaston komentaja sai tiedon, että koko Jerusalemla kuohui. Hän otti kiireesti sadanpäälliköitä ja sotamiehiä mukaansa ja riensi paikalle. Kun juutalaiset näkivät komentajan ja sotilaat, he lakkasivat lyömästä Paavalia.

7. viikon keskiviikko

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 23: 1 – 11)

Niinä päivinä Paavali loi katseensa neuvostoon ja sanoi: "Veljet! Koko elämäni, tähän päivään asti, minä olen elänyt Jumalan edessä vilpittömästi, omaatuntoani loukkaamatta." Silloin ylipappi Ananias käski Paavalin vieressä seisovia miehiä iskemään häntä suulle. Paavali sanoi hänelle: "Sinä saat vielä iskun Jumalan kädestä, sinä

kalkilla valkaistu seinä! Sinä istut oikeutta tuomitaksesi minut lain mukaan, mutta teet vastoin lakia ja käsket lyödä minua." Vieressä seisovat miehet sanoivat: "Herjaatko sinä Jumalan ylipappia?" Tähän Paavali vastasi: "En tiennyt, veljet, että hän on ylipappi. Onhan kirjoitettu: 'Älä kiroa kansasi päämiestä.'" Osa neuvostosta oli saddukeuksia, osa fariseuksia, ja tämän tietäen Paavali sanoi kuuluvalla äänellä: "Veljet! Minä olen fariseus, ja fariseuksia ovat isänikin olleet. Nyt olen täällä tuomittavana siksi, että panen toivoni kuolleiden ylösnousemukseen." Tuskin hän oli tämän sanonut, kun fariseusten ja saddukeusten kesken puhkesi ankara kiista ja koko joukko jakautui kahtia. Saddukeukset näet väittävät, ettei mitään ylösnousemusta ole, ei myöskään enkeleitä eikä henkiä, kun taas fariseukset uskovat näihin kaikkiin. Meteli kävi yhä kovemmaksi, ja fariseusten joukosta muutamat lainopettajat alkoivat jo väittää: "Me emme voi havaita tässä mieheissä mitään pahaa. Jospa henki tai enkeli on puhunut hänelle." Mellakka kiihtyi kiihtymistään, ja komentaja alkoi pelätä, että Paavali revittäisiin kappaleiksi. Hän komensi sotaväenosaston hakemaan Paavalin pois neuvoston käsistä ja viemään hänet kasarmiin. Seuraavana yönä Herra seiso i Paavalin edessä ja sanoi: "Pysy rohkeana. Sinä olet todistanut minusta täällä Jerusalemissa, ja samalla tavoin sinun on todistettava myös Roomassa."

7. viikon torstai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 25: 13 – 19)

Niinä päivinä tulivat kuningas Agrippa ja Berenike Kesareaan tervehdyskäynnille Festuksen luo. Kun he viipyivät siellä useita päiviä, Festus otti esille myös Paavalin tapauksen. Hän kertoi kuninkaalle: "Täällä on muuan mies, jonka Felix on jättänyt vankeuteen. Jerusalemissa käydessäni juutalaisten ylipapit ja vanhimmat esittivät syytteen häntä vastaan ja vaativat hänelle tuomiota. Vastasin heille, ettei roomalaisten ole

tapana jättää ketään syyttäjien armoille, vaan syytetyn on näiden läsnä ollessa saatava puolustautua syytettä vastaan. Niinpä he tulivat tänne, ja viipymättä, heti seuraavana päivänä minä ryhdyin istumaan oikeutta ja käskin tuoda miehen eteeni. Syyttäjät asettuivat hänen ympärilleen mutta eivät syyttäneet häntä mistään sellaisesta rikkomuksesta kuin odotin. He olivat eri mieltä kuin tämä Paavali joistakin omaa uskontoaan koskevista kiistakysymyksistä ja puhuivat jostakin Jeesusuksesta, joka on kuollut mutta jonka Paavali väittää elävän.

7. viikon perjantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 27: 1 – 44)

Niinä päivinä, kun oli päätetty, että lähtisimme meritse Italiaan, Paavali ja muutamat muut vangit annettiin Juliuksen, keisarillisen sotaväen sadanpäällikön, valvontaan. Astuimme adramyttionilaiseen laivaan, jonka oli määrä purjehtia Aasian satamiin, ja lähdimme merelle. Mukanamme oli myös makedonialainen Aristarkos, joka oli kotoisin Tessalonikasta. Seuraavana päivänä saavuimme Sidoniin, ja Julius, joka kohteli Paavalia hyvin, antoi hänen käydä ystävien luona hoitoa saamassa.

Lähdettyämme sieltä merelle purjehdimme vastatuulen takia Kyproksen suojaan, jatkoimme sitten matkaamme Kilikian ja Pamfylia edustalla olevan merenselän yli ja laskimme maihin Lykian Myrassa. Sieltä sadanpäällikkö löysi aleksandrialaisen laivan, joka oli lähdössä Italiaan, ja siirsi meidät siihen. Useiden päivien ajan purjehduksemme sitten edistyi hitaasti, ja vain vaivoin pääsimme Knidoksen kohdalle. Tuuli esti meitä jatkamasta aikomaamme suuntaan, ja niin purjehdimme Salmonen niemen ohi Kreetan suojaan. Etenimme vaivalloisesti saaren rannikkoa seuraten ja saavuimme sitten paikkaan, jonka nimi on Hyvätsatamat. Se on lähellä Lasaian kaupunkia. Olimme olleet matkalla jo pitkän aikaa, paastopäiväkin oli ohitse, ja merenkulku alkoi olla vaarallista. Paavali varoitti

toisia: "Miehet, minä tiedän, että purjehduksestamme tulee työläs ja vaarallinen. Siinä ei ole vaarassa vain lasti ja laiva, vaan myös oma henkemme." Sadanpäällikkö kuitenkin uskoi laivuria ja aluksen omistajaa enemmän kuin Paavalin puhetta. Kun paikkakin oli talvisatamaksi soveltumaton, useimmat olivat sitä mieltä, että oli jatkettava matkaa ja yritettävä päästä talveksi Foiniksiin, Kreetan satamaan, joka antaa lounaaseen ja luoteeseen päin. Kun sitten alkoi puhalttaa heikko etelätuuli, he luulivat onnistuvansa aikeessaan, nostivat ankkurin ja purjehtivat aivan Kreetan rannikkoa pitkin. Mutta ei kestänyt kauankaan, kun saaren yli syöksyi raju tuuli, koillismyrsky. Se tempasi laivan mukaansa, ja meidän oli jättäydyttävä tuuliajolle, sillä emme kyenneet nousemaan tuuleen. Päästyämme Kauda- nimisen saaren suojaan saimme työllä ja tuskalla laivaveneen talteen. Kun vene oli vedetty ylös, merimiehet ryhtyivät varotoimiin ja sitoivat köysiä laivan ympäri. Koska laiva oli vaarassa ajautua Syrtin hiekkasärkille, he laskivat ajoankkurin, ja ajalehtiminen jatkui näin. Kun rajumyrsky yhä vain ahdisti laivaamme, miehet heittivät seuraavana päivänä osan lastista yli laidan, ja kolmantena päivänä he omin käsin viskasivat kaiken irtaimen kannelta mereen. Moneen päivään emme nähneet aurinkoa emmekä tähtiä, ja kun myrsky yhä raivosi ankarana, menetimme lopulta kaiken toivon selvitä hengissä. Mutta silloin, kun emme pitkään aikaan olleet saaneet syödyksikään mitään, Paavali nousi toisten keskeltä ja sanoi: "Miehet! Teidän olisi pitänyt uskoa minua eikä lähteä Kreetasta. Silloin olisitte välttäneet nämä vastukset ja vahingot. Mutta nyt kehotan teitä pysymään rohkealla mielin. Yksikään teistä ei menetä henkeään, ainoastaan laiva tuhoutuu. Viime yönä näet vierelläni seisoi sen Jumalan enkeli, jonka oma minä olen ja jota minä palvelen. Enkeli sanoi: 'Älä pelkää, Paavali. Sinä olet vielä seisova keisarin edessä, ja Jumala antaa sinulle sen lahjan, että myös matkatoverisi pelastuvat.' Pysykää siis rohkeina, miehet! Minä luotan Jumalaan ja uskon, että käy niin kuin

minulle on sanottu. Jollekin saarelle me vielä ajaudumme." Tuli neljästoista yö, ja yhä me ajelehdimme Adrianmerellä. Keskiyön aikaan merimiehistä alkoi tuntua, että lähestyttiin maata. He luotasivat ja totesivat syvyydeksi kaksikymmentä sylvä ja kun he vähän ajan perästä luotasivat uudelleen, syvyyttä oli enää viidentoista sylen verran. Merimiehet pelkäsivät meidän ajautuvan karikkoihin, ja siksi he laskivat laivan perästä neljä ankkuria ja jäivät odottamaan päivän valkenemista. He yrittivät sitten lähteä salaa laivasta ja laskivat veneen vesille muka mennäkseen laskemaan keulasta ankkureita. Mutta Paavali sanoi sadanpäällikölle ja sotamiehille: "Jos nuo miehet eivät pysy laivassa, teidän on mahdotonta pelastua." Silloin sotilaat katkaisivat veneen köydet ja päästivät sen menemään. Vielä ennen päivän koittoa Paavali kehotti kaikkia syömään. Hän sanoi: "Jo neljättötoista päivää te olette eläneet jännityksen vallassa ettekä ole syöneet ruoan murenta. Siksi kehotan teitä nyt syömään jotakin. Se on välttämätöntä, jos mieli pelastua. Yksikään teistä ei menetä hiuskarvaakaan päästään." Tämän sanottuaan hän otti leivän ja kaikkien nähden kiitti Jumalaa, mursi leivän ja alkoi syödä. Toisetkin saivat tästä rohkeutta ja rupesivat ruokailemaan. Meitä oli laivassa kaikkiaan kaksisataaseitsemänkymmentä-kuusi henkeä. Kun oli kylliksi syöty, merimiehet kevensivät laivaa heittämällä viljalastin mereen. Aamun valjetessa merimiehet eivät tunteneet edessä olevaa maata, mutta he huomasivat matalarantaisen poukaman ja päättivät yrittää ohjata laivan sinne. He katkaisivat ankkuriköydet ja antoivat ankkurien jäädä mereen, ja kun peräsinairot oli päästetty köysistään, he nostivat keulapurjeen tuuleen ja ohjasivat rantaa kohti. Laiva kuitenkin ajautui päin särkkää ja törmäsi siihen. Keula juuttui tiukasti paikoilleen, ja aallokossa perä alkoi hajota liitoksistaan. Sotamiehet aikoivat silloin tappaa vangit, ettei kukaan pääsisi uimalla pakoon. Sadanpäällikkö kuitenkin esti heidän aikeensa, sillä hän halusi pelastaa Paavalin. Hän käski uimataitoisten

hypätä ensimmäisinä mereen ja pyrkiä rantaan ja heidän perässään toisten, joko lankkujen varassa tai muilla laivan kappaleilla. Näin kaikki pääsivät onnellisesti maihin.

7. viikon lauantai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta ja pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä tessalonikalaisille

(Ap.t. 28: 1 – 31)

Niinä päivinä, päästyämme turvaan saimme tietää, että saari oli Malta. Saaren asukkaat kohtelivat meitä tavattoman ystävällisesti. He sytyttivät nuotion ja kutsuivat meidät kaikki sen ääreen, sillä ilma oli kylmä ja oli alkanut sataa. Paavali keräsi syyksen risuja ja pani ne nuotioon, mutta kuumuus ajoi sieltä esiin kynn, ja se kävi kiinni Paavalin käteen. Kun saarelaiset näkivät käärmeen riippuvan hänen kädessään, he sanoivat toisilleen: "Tuo on varmaankin murhamies. Merestä hän pelastui, mutta kostotar ei sallinut hänen elää." Mutta Paavali ravisti käärmeen tuleen, eikä hänelle tapahtunut mitään, vaikka saarelaiset odottivat käden ajettuvan tai Paavalin kaatuvan äkkiä kuolleena maahan. Kun he olivat aikansa odottaneet ja näkivät, ettei Paavalille tapahtunut mitään merkillistä, he tulivat toisiin ajatuksiin ja sanoivat: "Hän on joku jumala." Lähistöllä oli maatiiloja, jotka omisti Publius, saaren ylin virkamies. Hän otti meidät luokseen ja piti meitä ystävällisesti vierinaan kolmen päivän ajan. Publiuksen isä makasi vuoteenomana; hänellä oli kuumetta ja paha vatsatauti. Paavali meni hänen luokseen, rukoili, pani kätensä hänen päälleen ja paransi hänet. Tämän jälkeen tulivat saaren muutkin sairaat Paavalin luo, ja he saivat avun vaivoihinsa. Monin tavoin he sitten osoittivat meille kunnioitustaan, ja kun taas jatkoimme matkaa, he antoivat meille kaikkea, mitä tarvitsimme. Kolmen kuukauden kuluttua lähdimme merelle laivassa, joka oli talvehtinut saarella. Laiva oli aleksandrialainen, ja sen keulassa oli Castorin ja Polluxin kuvat. Tulimme Syrakusaan ja viivylimme

siellä kolme päivää. Sitten lähdimme taas purjehtimaan ja saavuimme Regiumiin. Kun olimme olleet siellä päivän, alkoi puhalttaa etelätuuli, ja me pääsimme kahdessa päivässä Puteoliin. Siellä tapasimme veljiä, ja nämä pyysivät meitä jäämään viikoksi luokseen. Näin me saavuimme Roomaan. Siellä asuvat veljet olivat jo kuulleet meistä ja tulivat meitä vastaan Forum Appiin ja Tres Tabernaen pikkukaupunkeihin saakka. Nähdessään heidät Paavali kiitti Jumalaa ja sai lisää rohkeutta. Kun sitten olimme perillä Roomassa, Paavalille annettiin lupa asua omassa asunnossa yhdessä häntä vartioivan sotilaan kanssa. Kolmen päivän kuluttua Paavali kutsui juutalaisten johtomiehet luokseen. Kun nämä olivat saapuneet, hän sanoi: "Veljet! Minut luovutettiin Jerusalemissa roomalaisten käsiin, vaikka en ole millään tavoin rikkonut kansaamme enkä isiltä perimiämme säädöksiä vastaan. Nyt minut on tuotu vangittuna tänne. Roomalaiset kyllä olisivat kuulustelun jälkeen päästäneet minut vapaaksi, koska en ollut tehnyt mitään, mistä olisin ansainnut kuolemanrangaistuksen, mutta juutalaiset olivat sitä vastaan. Niinpä minun oli vedottava keisariin, ei kuitenkaan siinä mielessä, että mitenkään tahtoisin syyttää kansaani. Tämän kaiken takia minä kutsuin teidät tänne saadakseni tavata teidät ja puhua kanssanne. Olen näet kahleissa Israelin toivon tähden." Juutalaiset vastasivat: "Emme ole saaneet Juudeasta mitään kirjettä, jossa kerrottaisiin sinusta, eikä kukaan veljistä ole täällä käydessään puhunut sinusta pahaa, ei julkisesti eikä yksityisesti. Mielellämme kuitenkin kuulisimme, mitä sinä näistä asioista ajattelet. Sen näet olemme saaneet tästä lahkosta tietää, että se kaikkialla herättää vastustusta." He sopivat Paavalin kanssa uudesta tapaamisesta, ja määräpäivänä heitä tuli useampia hänen majapaikkaansa. Aamuvarhaisesta iltamyöhään Paavali todisti heille Jumalan valtakunnasta ja selitti sitä. Mooseksen lakiin ja profeettoihin vedoten hän yritti taivuttaa heidät uskomaan Jeesukseen. Jotkut vakuuttuivatkin siitä, mitä hän puhui, mutta toiset pysyivät epäuskoisina. He

eivät päässeet keskenään yhteisymmärrykseen, ja heidän lähtiessään Paavali sanoi ainoastaan nämä sanat: "Oikein on Pyhä Henki profeetta Jesajan suulla puhunut teidän isistänne: Mene tämän kansan luo ja sano: Kuulemalla kuulkaa älkääkä käsittäkö. Katsomalla katsokaa älkääkä nähkö. Sillä paatunut on tämän kansan sydän, vain vaivoin he kuulevat korvillaan ja silmänsä he ovat ummistaneet, jotta he eivät silmillään näkisi, eivät korvillaan kuulisi eivätkä sydämellään ymmärtäisi, jotta he eivät kääntyisi enkä minä parantaisi heitä. Tietäkää siis: Jumala on lähettänyt pelastussanomansa pakanakansoille, ja ne myös kuulevat sitä!" Täydet kaksi vuotta Paavali sitten asui omassa vuokra-asunnossaan ja otti vastaan kaikki, jotka tulivat hänen luokseen. Hän julisti Jumalan valtakuntaa ja opetti, kuka Herra Jeesus Kristus on, avoimesti ja kenenkään estämättä.

Vainajien muisto

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä tessalonikalaisille

(1. Tess. 4: 13 – 17)

Veljet ja sisaret, tahdomme teidän olevan selvillä siitä, mitä tapahtuu kuoleman uneen nukkuville, jotta ette surisi niin kuin nuo toiset, joilla ei ole toivoa. Jos kerran Jeesus on kuollut ja noussut kuolleista, niin kuin me uskomme, silloin Jumala myös on Jeesuksen tullessa tuova poisnukkuneet elämään yhdessä hänen kanssaan. Ilmoitamme teille, mitä Herra on sanonut: Me elossa olevat, jotka saamme jäädä tänne siihen asti kun Herra tulee, emme ehdi poisnukkuneiden edelle. Itse Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin käskyhuudon kuuluessa ja Jumalan pasuunan kaikuessa, ja ensin nousevat ylös ne, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskovina. Meidät, jotka olemme vielä elossa ja täällä jäljellä, temmataan sitten yhdessä heidän kanssaan pilvissä yläilmoihin Herraa vastaan. Näin saamme olla aina Herran kanssa.

Helluntai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 2: 1-11)

Niinä päivinä, kun helluntaipäivä koitti, he olivat kaikki yhdessä koolla. Yhtäkkiä kuului taivaalta kohahdus, kuin olisi käynyt raju tuulenpuuska, ja se täytti koko sen talon, jossa he olivat. He näkivät tulenlieskoja, kuin kieliä, jotka jakautuivat ja laskeutuivat itse kunkin päälle. He tulivat täyteen Pyhää Henkeä ja alkoivat puhua eri kielillä sitä mitä Henki antoi heille puhuttavaksi. Jerusalemissa asui hurskaita juutalaisia, joita oli tullut sinne kaikkien kansojen keskuudesta, mitä taivaan alla on. Kun tämä ääni kuului, paikalle kerääntyi paljon väkeä, ja hämmästys valtasi kaikki, sillä jokainen kuuli puhuttavan omaa kieltään. He kysyivät ihmeissään: "Eivätkö nuo, jotka puhuvat, ole kaikki galilealaisia? Kuinka me sitten kuulemme kukin oman synnyinmaamme kieltä? Meitä on täällä partilaisia, meedialaisia ja elamilaisia, meitä on Mesopotamiasta, Juudeasta ja Kappadokiasta, Pontoksesta ja Aasian maakunnasta Frygiasta, Pamfyliasta, Egyptistä ja Libyasta Kyrenen seudulta, meitä on tullut Roomasta, toiset meistä ovat syntyperäisiä juutalaisia, toiset uskomme kääntyneitä, meitä on kreetalaisia ja arabialaisia ja me kaikki kuulemme heidän julistavan omalla kielellämme Jumalan suuria tekoja."

2. Helluntaipäivä (Pyhän Hengen päivä)

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä efesolaisille (Ef. 5: 9 – 19)

Veljet ja sisaret, valo kasvattaa hyvyyden, oikeuden ja totuuden hedelmiä. Pyrkikää saamaan selville, mikä on Herran mielen mukaista. Älkää osallistuko pimeyden töihin: ne eivät kanna hedelmää. Tuokaa ne päivänvaloon. Mitä sellaiset ihmiset salassa tekevät, on häpeällistä sanoakin, mutta kaikki

tulee ilmi, kun valo sen paljastaa. Sen vuoksi sanotaankin: Herää, sinä joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus on sinua valaiseva! Katsokaa siis tarkoin, miten elätte: älkää eläkö tyhmien tavoin, vaan niin kuin viisaat. Käyttäkää oikein jokainen hetki, sillä tämä aika on paha. Älkää olko järjettömiä, vaan ymmärtäkää, mikä on Herran tahto. Älkää juopuko viinistä, sillä siitä seuraa rietas meno, vaan antakaa Hengen täyttää itsenne. Veisatkaa yhdessä psalmeja, ylistysvirsiä ja hengellisiä lauluja, soittakaa ja laulakaa täydestä sydäimestä Herralle.

Tiistai Helluntain jälkeen

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 1: 1 – 7)

Veljet ja sisaret, Paavali, Kristuksen Jeesuksen palvelija, kutsuttu apostoliksi ja valittu julistamaan Jumalan evankeliumia, tervehtii kaikkia Roomassa olevia Jumalalle rakkaita ja hänen kutsumiaan pyhiä. Julistamani evankeliumi, jonka Jumala on profeettojensa suulla edeltäpäin luvannut pyhissä kirjoituksissa, on sanoma hänen Pojastaan. Inhimillisen syntyperänsä puolelta hän oli Daavidin jälkeläinen; pyhyyden Hengen puolelta hän oli Jumalan Poika, jolla on valta, ylönousemuksessa tähän asemaan asetettu. Hän on Jeesus Kristus, meidän Herramme, ja häneltä minä olen saanut armon ja apostolinviran, jotta hänen nimensä kunniaksi johtaisin ihmisiä kaikista kansoista uskonkuuliaisuuteen. Näitä Jeesuksen Kristuksen kutsumia olette myös te. Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille.

Keskiviikko Helluntain jälkeen

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 1: 18 – 27)

Veljet ja sisaret, Jumalan viha ilmestyy taivaasta ja kohdistuu kaikkeen jumalattomuuteen ja vääryyteen, jota ihmiset tekevät pitäessään totuutta vääryyden vallassa. Sen, mitä Jumalasta voidaan tietää, he kyllä voivat nähdä. Onhan Jumala ilmaissut sen heille. Hänen näkymättömät ominaisuutensa, hänen ikuinen voimansa ja jumaluutensa, ovat maailman luomisesta asti olleet nähtävissä ja havaittavissa hänen teoissaan. Sen vuoksi he eivät voi puolustautua. Vaikka he ovat tunteneet Jumalan, he eivät ole kunnioittaneet ja kiittäneet häntä Jumalana, vaan heidän ajatuksensa ovat käyneet turhanpäiväisiksi ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt. He väittävät olevansa viisaita mutta ovat tulleet tyhmiksi, ja he ovat vaihtaneet katoamattoman Jumalan kirkkauden katoavaisten ihmisten ja lintujen, nelijalkaisten ja matelijoiden kuviin. Sen vuoksi Jumala on jättänyt heidät mielihalujensa valtaan sellaiseen saastaisuuteen, että he keskinäisissä suhteissaan häpäisevät oman ruumiinsa. He ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen, he ovat kunnioittaneet ja palvelleet luotua eivätkä Luojaa – olkoon hän ikuisesti ylistetty, aamen. Siksi Jumala on jättänyt heidät häpeällisten himojen valtaan. Naiset ovat vaihtaneet luonnollisen sukupuoliyhteyden luonnonvastaiseen, ja miehet ovat samoin luopuneet luonnollisesta yhteydestä naisiin ja heissä on syttynyt himo toisiaan kohtaan. Miehet ovat harhautuneet harjoittamaan keskenään säädyttömyyttä ja saavat ansaitsemansa palkan.

Torstai Helluntain jälkeen

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 1: 28 – 2:9)

Veljet ja sisaret, Koska he eivät ole antaneet arvoa Jumalan tuntemiselle, on Jumala jättänyt heidät arvottomien ajatusten valtaan, tekemään sellaista mikä ei sovi. He ovat täynnä kaikenlaista vääryyttä, halpamaisuutta, ahneutta ja pahuutta, täynnä kateutta, murhanhimoa, riitaisuutta, petollisuutta ja pahansuopuutta, he

panettelevat ja parhaavat, vihaavat Jumalaa, ovat röyhkeitä ja pöyhkeitä, rehenteleviä ja pahanilkisiä, vanhemmilleen tottelemattomia, ymmärtämättömiä ja epäluotettavia, rakkaudettomia ja säälimättömiä. Vaikka he tietävät Jumalan säätäneen, että ne, jotka käyttäytyvät tällä tavoin, ovat ansainneet kuoleman, he toimivat itse näin, vieläpä osoittavat hyväksymistään, kun muut tekevät samoin. Sen tähden et voi mitenkään puolustautua, ihmisparia, sinä joka tuomitset muita, kuka sitten oletkin. Tuomitessasi toisen julistat tuomion myös itsellesi, koska sinä, toisen tuomitsija, teet itse samoja tekoja. Me tiedämme, että Jumala on oikeassa tuomitessaan ne, jotka tekevät tällaista. Kuvitteletko sinä välttäväsi Jumalan tuomion, kun teet itse sellaista, mistä tuomitset muita? Halveksitko sinä Jumalan suurta hyvyttä, kärsivällisyyttä ja pitkämielisyyttä? Etkö ymmärrä, että Jumalan hyvyys johtaa sinut kääntymiseen? Mutta sinä olet kova etkä sisimmässäsi tahdo kääntyä. Näin kartutat vihaa, ja se kohtaa sinut vihan päivänä, jolloin Jumalan oikeudenmukainen tuomio tulee julki. Silloin Jumala maksaa jokaiselle hänen tekojensa mukaan. Niille, jotka uupumatta hyvää tehden etsivät kirkkautta, kunniaa ja katoamattomuutta, hän antaa ikuisen elämän, mutta niitä, jotka ovat itsekkäitä ja tottelevat totuuden sijasta vääryyttä, kohtaa ankara viha. Tuska ja ahdistus tulee jokaisen osaksi, joka tekee pahaa, ensin juutalaisen, sitten myös kreikkalaisen.

Perjantai Helluntain jälkeen

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 2: 14 – 29)

Veljet ja sisaret, pakanakansatkin, joilla ei ole lakia, saattavat luonnostaan tehdä, mitä laki vaatii. Silloin pakanat, vaikkei heillä lakia olekaan, ovat itse itselleen laki. Näin he osoittavat, että lain vaatimus on kirjoitettu heidän sydämeensä. Siitä todistaa heidän omatuntonsakin, kun heidän ajatuksensa syyttävät tai myös puolustavat heitä. Tämä tulee näkyviin sinä päivänä, jona Jumala

minun julistamani evankeliumin mukaisesti tuo ihmisten sisimmätkin salaisuudet Kristuksen Jeesuksen tuomittaviksi. Kuinka siis on? Sinä sanot itseäsi juutalaiseksi, sinä luotat lakiin ja ylpeilet Jumalastasi. Laista sinä opit tuntemaan hänen tahtonsa ja erottamaan sen, mikä on tärkeää. Sinä uskot olevasi sokeiden opastaja ja pimeydessä elävien valo, ymmärtämättömien kasvattaja ja kokemattomien opettaja, kun sinulla on tieto ja totuus hallussasi lakiin kirjoitettuna. Kun siis opetat muita, etkö opetakaan itseäsi? Varastatko itse, vaikka julistat, ettei saa varastaa? Teetkö itse aviorikoksen, vaikka kiellät muita tekemästä? Anastatko itsellesi temppelien aarteita, vaikka inhoat epäjumalia? Kuinka sinä, joka ylpeilet laista, häpäiset Jumalaa rikkomalla lakia? On kirjoitettu: "Teidän vuoksenne pakanakansat pilkkaavat Jumalan nimeä." Ympärileikkaus on kyllä hyödyksi, jos noudatat lakia. Mutta jos olet lainriikkoja, ympärileikkauksesi on mitätön. Jos ympärileikkaamaton noudattaa lain säännöksiä, eikä häntä silloin tule pitää ympärileikattuna? Ulkonaisesti ympärileikkaamaton, joka noudattaa lain käskyjä, on tuomitseva sinut, joka lain kirjaimesta ja ympärileikkauksesta huolimatta rikot lakia. Oikea juutalainen ei ole se, joka on juutalainen ulkonaisesti, eikä oikea ympärileikkaus ole se, joka on ulkonaisesti näkyvänä ruumiissa. Oikea juutalainen on se, joka on juutalainen sisimmässään, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus, jota ei saa aikaan laki, vaan Henki. Tällainen juutalainen saa kiitoksen Jumalalta, ei ihmisiltä.

Kaikkien pyhien sunnuntaita edeltävä lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 1: 7 – 12)

Veljet ja sisaret, Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille. Ensiksi kiitän Jeesuksen Kristuksen kautta Jumalaani teistä kaikista, sillä teidän uskostanne

kerrotaan kaikkialla. Jumala, jota henkeni voimalla palvelen julistaessani evankeliumia hänen Pojastaan, todistaa, että muistan teitä aina rukouksissani. Alati rukoulen, että vihdoinkin saisin tulla teidän luoksenne, jos se on Jumalan tahto. Kaipaan päästä tapaamaan teitä, jotta voisin antaa teille jonkin hengellisen lahjan ja näin vahvistaa teitä, tai paremminkin, jotta puolin ja toisin saisimme rohkaisua yhteisestä uskostamme.

Helluntain jälkeiset viikot

1 – 32

Kaikkien pyhien sunnuntai

(viikko helluntaista)

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 11: 33 – 12:2)

Veljet ja sisaret, uskon voimalla isämme kukistivat valtakuntia, pitivät yllä oikeutta ja pääsivät näkemään lupauksen täyttymisen. He tukkivat leijonien kidat, sammuttivat roihuavan tulen ja välttivät miekaniskut. He olivat heikkoja, mutta he voimistuivat, heistä tuli väkeviä satureita, he työnsivät takaisin vihollisen joukot. Jotkut naiset saivat kuolleet omaisensa elävinä takaisin. Monet kidutettiin hengiltä. He olivat torjuneet heille tarjotun vapautuksen, koska halusivat parempaan ylösnousemukseen. Toiset saivat osakseen pilkkaa ja ruoskaniskuja, jopa kahleet ja vankeuden. Heitä kivitettiin kuoliaaksi, heitä sahattiin kahtia ja surmattiin miekalla lyöden. He joutuivat kuljeksimaan lampaan- ja vuohennahat vaatteinaan, he kärsivät puutetta, heitä ahdistettiin ja piestiin. He olivat liian hyviä tähän maailmaan, ja niin heidän oli harhailtava autiomaassa ja vuorilla ja asuttava luolissa ja maakuopissa. Kaikista näistä on heidän uskonsa perusteella annettu kirjoituksissa hyvä todistus, mutta sitä, mikä on luvattu, he eivät vielä saaneet. Jumalalla oli näet meitä varten varattuna vielä parempaa, eivätkä he siksi voineet päästä täydellisyyteen ilman meitä. Kun siis

ympärillämme on todistajia kokonainen pilvi, pankaamme pois kaikki mikä painaa ja synty, joka niin helposti kietoutuu meihin. Juoskaamme sinnikkäästi loppuun se kilpailu, joka on edessämme, katse suunnattuna Jeesukseen, uskomme perustajaan ja täydelliseksi tekijään. Edessään olleen ilon tähden hän häpeästä välittämättä kesti ristillä kärsimykset, ja nyt hän istuu Jumalan valtaistuimen oikealla puolella.

1. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 2: 28 – 3: 18)

Veljet ja sisaret, oikea juutalainen ei ole se, joka on juutalainen ulkonaisesti, eikä oikea ympärileikkaus ole se, joka on ulkonaisesti näkyvänä ruumiissa. Oikea juutalainen on se, joka on juutalainen sisimmässään, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus, jota ei saa aikaan laki, vaan Henki. Tällainen juutalainen saa kiitoksen Jumalta, ei ihmisiltä.

Mitä etuja sitten on juutalaisilla, ja mitä hyötyä on ympärileikkauksesta? Paljonkin, kaikin tavoin. Jumala on ensiksikin uskonut sanansa juuri heille. Mutta vaikka jotkut ovatkin olleet epäuskoisia, ei kai heidän epäuskonsa tee Jumalan uskollisuutta tyhjäksi? Ei toki! Vaikka kaikki ihmiset olisivat valheellisia, Jumala on luotettava. Onhan kirjoitettu: Näin sinun sanasi osoittautuvat tosiksi ja sinä voitat, kun joudut oikeuteen. Mutta jos meidän väärämielisyytemme tuo esiin Jumalan oikeamielisyyden, mitä meidän on silloin sanottava? Onko Jumala ehkä väärämielinen – puhun nyt ihmisten tavoin – kun hän antaa vihan kohdata meitä? Ei suinkaan! Kuinka Jumala siinä tapauksessa voisi tuomita maailman? Mutta jos minun valheellisuuteni vain lisää Jumalan kirkkautta, kun sen ansiosta hänen totuutensa yhä korostuu, miksi minut sitten tuomitaan syntisenä? Ei kai asia niin ole, kuin jotkut herjaajat väittävät meidän sanovan: "Tehdään vain pahaa, niin saadaan aikaan hyvää!" He kyllä saavat ansaitsemansa rangaistuksen. Miten siis on? Olemmeko me muita parempia? Emme

lainkaan. Olen jo esittänyt sen syytöksen, että kaikki, niin juutalaiset kuin kreikkalaisetkin, ovat synnin vallassa. Onhan kirjoitettu: Ei ole yhtäkään vanhurskasta, ei yhtäkään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa. Kaikki ovat luopuneet ja käyneet keltomiksi. Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei ainoatakaan. Heidän kurkkunsa on avoin hauta, heidän kielensä puhuu petollisesti, huultensa takana heillä on kyykäärmeen myrkyä, heidän suunsa on täynnä katkeria kirouksia. Nopein jaloin he rientävät vuodattamaan verta, tuhoa ja kurjuutta he jättävät jälkeensä. Rauhan tietä he eivät tunne, jumalanpelko on heille vieras.

1. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä roomalaisille (Room. 4: 4 – 12)

Veljet ja sisaret, työntekijälle maksettua palkkaa ei katsota armosta saaduksi vaan ansaituksi. Jos taas jollakulla ei ole ansioita mutta hän uskoo Jumalaan, joka tekee jumalattoman vanhurskaaksi, Jumala lukee hänen uskonsa vanhurskaudeksi. Ylistäähän Daavidkin autuaaksi sellaista ihmistä, jonka Jumala katsoo vanhurskaaksi hänen teoistaan riippumatta: Autuaita ne, joiden pahat teot on annettu anteeksi ja joiden synnit on pyyhitty pois. Autuas se mies, jolle Herra ei lue viaksi hänen syntiään. Koskeeko nyt tämä autuaaksi ylistäminen vain ympärileikattuja vai myös ympärileikkaamattomia? Mehän sanomme: "Jumala katsoi Abrahamille vanhurskaudeksi uskon." Oliko Abraham silloin ympärileikattu? Ei ollut, hän oli vielä ympärileikkaamaton. Hän sai ympärileikkauksen merkin sen vakuudeksi, että hänet oli hyväksytty vanhurskaaksi jo, kun hän ympärileikkaamattomana uskoi. Näin hänestä tuli kaikkien niiden isä, jotka uskovat ja jotka katsotaan vanhurskaiksi, vaikka he ovat ympärileikkaamattomia. Samoin hän on ympärileikattujen isä, jos nämä myös seuraavat sitä uskon tietä, jota isämme Abraham kulki ollessaan vielä ympärileikkaamaton.

1. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä roomalaisille (Room. 4: 13 -25)

Veljet ja sisaret, ei Jumala sen vuoksi luvannut Abrahamille ja hänen jälkeläisilleen koko maailmaa perinnöksi, että Abraham noudatti lakia, vaan siksi, että Abraham katsottiin vanhurskaaksi, kun hän uskoi. Jos näet perillisiä ovat ne, jotka vetoavat lain noudattamiseen, silloin usko menettää merkityksensä ja lupaus raukeaa. Laki tuo mukanaan Jumalan vihan; ellei ole lakia, ei ole rikkomustakaan. Lupaus ja usko kuuluvat yhteen sitä varten, että kaikki olisi armoa. Näin lupaus on varma ja koskee kaikkia Abrahamin jälkeläisiä, ei vain niitä joilla on laki, vaan myös niitä joilla on Abrahamin usko. Hän on meidän kaikkien isä, niin kuin on kirjoitettu: "Minä olen tehnyt sinut monien kansojen isäksi." Tähän Jumalaan Abraham uskoi, häneen, joka tekee kuolleet eläviksi ja kutsuu olemattomat olemaan. Abraham toivoi, vaikka toivoa ei ollut, ja niin hän uskoi tulevansa monien kansojen kantaisäksi näiden sanojen mukaisesti: "Näin suuri on oleva sinun jälkeläistesi luku." Hänen uskonsa ei horjunut, vaikka hän, lähes satavuotiaana, tiesi elinvoimansa sammuneen ja Saaran kohdun kuihtuneen. Abraham ei ollut epäuskoinen eikä epäillyt Jumalan lupausta, vaan sai voimaa uskostaan. Hän antoi Jumalalle kunnian varmana siitä, että Jumala pystyy tekemään sen mitä on luvannut. Sen vuoksi Jumala katsoikin hänet vanhurskaaksi. Näitä sanoja ei kuitenkaan ole kirjoitettu vain hänen tähtensä, vaan myös meidän vuoksemme. Jumala on katsova vanhurskaiksi meidätkin, kun uskomme häneen, joka on herättänyt kuolleista Herramme Jeesuksen. Jumala antoi Kristuksen kuolla meidän rikkomustemme tähden ja herätti hänet kuolleista meidän vanhurskauttamisemme tähden.

1. torstai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 5: 10 - 16)

Veljet ja sisaret, jos kerran Jumalan Pojan kuolema sovitti meidät Jumalan kanssa, kun olimme hänen vihollisiaan, paljon varmemmin on Jumalan Pojan elämä pelastava meidät nyt, kun sovinto on tehty. Eikä siinä vielä kaikki. Me saamme myös riemuita Jumalastamme, kun nyt olemme vastaanottaneet Herramme Jeesuksen Kristuksen valmistaman sovituksen. Yhden ainoan ihmisen teko toi maailmaan synnin ja synnin mukana kuoleman. Näin on kuolema saavuttanut kaikki ihmiset, koska kaikki ovat tehneet syntiä. Olihan synti maailmassa ennen lain antamistakin, mutta missä lakia ei ole, siellä ei synneistä pidetä kirjaa. Kuolema kuitenkin hallitsi Adamista Moosekseen asti kaikkia, myös niitä, jotka eivät Aadamin tavoin syylistyneet rikkomukseen. Adam oli esikuva siitä, joka oli tuleva. Rikkomusta ei kuitenkaan voi verrata armoon. Yhden ainoan ihmisen rikkomus on tosin tuottanut kaikille kuoleman, mutta vielä paljon runsaammin ovat Jumalan armo ja hänen lahjansa tulleet yhden ainoan ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, ansiosta kaikkien osaksi. Tätä lahjaa ei voi edes verrata yhden ihmisen synnin seurauksiin, sillä yhden ihmisen teon seurauksena oli kadotustuomio, mutta Jumalan armosta kaikkien rikkomusten seuraukseksi tulikin vapauttava tuomio.

1. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 5: 17 - 6:2)

Veljet ja sisaret, yhden ihmisen rikkomus aiheutti sen, että kuolema pääsi hallitsemaan tämän yhden vuoksi. Paljon ennemmin tulevat ne, jotka saavat omakseen vanhurskauden ylenpalttisen armon ja lahjan, elämään ja hallitsemaan yhden ainoan ansiosta, Jeesuksen Kristuksen. Niin kuin siis yhden ainoan rikkomus tuotti kaikille ihmisille

kadotustuomion, niin riittää yhden ainoan vanhurskas teko antamaan kaikille ihmisille vanhurskauden ja elämän. Niin kuin yhden ihmisen tottelemattomuus teki kaikista syntisiä, niin yhden kuuliaisuus tekee kaikista vanhurskaita. Laki tuli maailmaan sitä varten, että rikkomus tulisi suuremmaksi. Mutta missä synti on tullut suureksi, siellä on armo tullut ylenpalttiseksi. Niin kuin synti on hallinnut ja vienyt kuolemaan, niin on armo hallitseva ja johtava ikuisen elämään, koska Herramme Jeesus Kristus on lahjoittanut meille vanhurskauden. Mitä me tähän sanomme? Onko meidän jatkuvasti tehtävä syntiä, jotta armo tulisi yhä suuremmaksi? Ei tietenkään. Kun kerran olemme kuolleet pois synnistä, kuinka voisimme edelleen elää siinä?

1. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 3: 19 - 26)

Veljet ja sisaret, me tiedämme, että lain sanat kohdistuvat niihin, joilla on laki. Näin ei kukaan voi väittää vastaan, vaan koko maailma joutuu Jumalan tuomion alaiseksi. Eihän yksikään ihminen tule Jumalan edessä vanhurskaaksi lain käskyjä noudattamalla. Lain tehtävänä on opettaa tuntemaan, mitä synti on. Nyt Jumala on kuitenkin laista riippumatta tuonut ilmi vanhurskautensa, josta laki ja profeetat todistavat. Tämä Jumalan vanhurskaus tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen, ja sen saavat omakseen kaikki, jotka uskovat. Kaikki ovat samassa asemassa, sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta, mutta saavat hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaiksi. Hänet Jumala on asettanut sovitusuhriksi, hänen verensä tuo sovituksen uskossa vastaanotettavaksi. Näin Jumala on osoittanut vanhurskautensa. Pitkämielisyydessään hän jätti menneen ajan synnit rankaisematta, mutta nyt meidän aikanamme hän osoittaa

vanhurskautensa: hän on itse vanhurskas ja tekee vanhurskaaksi sen, joka uskoo Jeesukseen.

2. sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 2: 10 – 16)

Veljet ja sisaret, kirkkaus, kunnia ja rauha tulee jokaisen osaksi, joka tekee hyvää, ensin juutalaisen, sitten myös kreikkalaisen, sillä Jumala ei tee eroa ihmisten välillä. Ne, jotka ovat tehneet syntiä lakia tuntematta, myös tuhoutuvat laista riippumatta. Ne taas, jotka ovat lain tuntien tehneet syntiä, myös tuomitaan lain nojalla. Ei Jumala hyväksy vanhurskaiksi niitä, jotka vain kuulevat lain sanoja, vaan vanhurskaiksi julistetaan ne, jotka myös noudattavat lakia. Pakanakansatkin, joilla ei ole lakia, saattavat luonnostaan tehdä, mitä laki vaatii. Silloin pakanat, vaikkei heillä lakia olekaan, ovat itse itselleen laki. Näin he osoittavat, että lain vaatimus on kirjoitettu heidän sydämeensä. Siitä todistaa heidän omatuntonsakin, kun heidän ajatuksensa syyttävät tai myös puolustavat heitä. Tämä tulee näkyviin sinä päivänä, jona Jumala minun julistamani evankeliumin mukaisesti tuo ihmisten sisimmätkin salaisuudet Kristuksen Jeesuksen tuomittaviksi.

2. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 7: 1- 13)

Veljet ja sisaret, tehän tunnette lain ja tiedätte, että laki hallitsee ihmistä niin kauan kuin hän elää. Laki sitoo naimisissa olevan naisen mieheensä niin kauan kuin tämä on elossa. Mutta jos mies kuolee, nainen vapautuu siitä laista, joka sitoi hänet mieheen. Jos hän miehensä eläessä antautuu toiselle miehelle, hän on aviorikkoja. Mutta miehensä kuoltua hän on vapaa lain määräyksestä eikä tee aviorikosta, jos menee naimisiin toisen miehen kanssa. Samoin on teidän laitanne, veljeni. Kristuksen kuolemassa te hänen

ruumiinsa jäsenenä olette kuolleet vapaiksi laista ja kuulutte nyt toiselle, hänelle joka on herätetty kuolleista. Näin me kannamme hedelmää Jumalalle. Silloin kun vielä olimme turmeltuneen luontomme vallassa, ruumiissamme vaikuttivat lain herättämät syntiset himot ja me kannoimme hedelmää kuolemalle. Mutta kun nyt olemme kuolleet pois siitä, mikä piti meitä vallassaan, olemme päässeet vapaiksi laista. Nyt palvelemme Jumalaa uudella tavalla, Hengen mukaan, emme enää vanhalla tavalla, lain kirjaimen orjina. Mitä meidän on siis sanottava? Onko laki syntiä? Ei toki. Mutta vasta lain vaikutuksesta tulin tuntemaan synnin. Himo olisi ollut minulle tuntematon asia, ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse." Saatuaan lain käskystä aiheen synti herätti minussa kaikenlaisia himoja. Ilman lakia synti on kuollut. Minä elin ensin ilman lakia, mutta kun lain käsky tuli, synti heräsi eloon ja minä kuolin. Näin käsky, jonka oli määrä antaa elämä, tuottikin minulle kuoleman. Saatuaan lain käskystä aiheen synti käskyn avulla petti ja surmasi minut. Laki itse on silti pyhä, ja käsky on pyhä, oikea ja hyvä. Onko nyt hyvä tuottanut minulle kuoleman? Ei toki, vaan synti. Jotta synti paljastuisi synniksi, se tuotti minulle hyvän avulla kuoleman. Näin käsky teki synnin vielä monin verroin pahemmaksi.

2. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 7: 14 – 8:2)

Veljet ja sisaret, me tiedämme, että laki on hengellinen. Minä sitä vastoin olen turmeltunut ihminen, synnin orjaksi myyty. En edes ymmärrä, mitä teen: en tee sitä, mitä tahdon, vaan sitä, mitä vihaan. Ja jos kerran teen sitä, mitä en tahdo, silloin myönnän, että laki on hyvä. Niinpä en enää teekään itse sitä, mitä teen, vaan sen tekee minussa asuva synti. Tiedänhän, ettei minussa, nimittäin minun turmeltuneessa luonnossani, ole mitään hyvää. Tahtoisin kyllä tehdä oikein, mutta en pysty siihen. En tee sitä hyvää, mitä tahdon, vaan sitä pahaa, mitä en

tahdo. Mutta jos teen sitä, mitä en tahdo, en tee sitä enää itse, vaan sen tekee minussa asuva synti. Huomaan siis, että minua hallitsee tällainen laki: haluan tehdä hyvää, mutta en pääse irti pahasta. Sisimmässäni minä iloiten hyväksyn Jumalan lain, mutta siinä, mitä teen, näen toteutuvan toisen lain, joka sotii sisimpäni lakia vastaan. Näin olen ruumiissani vaikuttavan synnin lain vanki. Minä kurja ihminen! Kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista? Kiitos Jumalalle Herramme Jeesuksen Kristuksen tähden! Niin minun sisimpäni noudattaa Jumalan lakia, mutta turmeltunut luontoni synnin lakia. Mikään kadotustuomio ei siis kohtaa niitä, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa. Hengen laki, joka antaa elämän Kristuksen Jeesuksen yhteydessä, on näet vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista.

2. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä roomalaisille (Room. 8: 2 – 13)

Veljet ja sisaret, Hengen laki, joka antaa elämän Kristuksen Jeesuksen yhteydessä, on näet vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista. Jumala teki sen, mihin laki ei pystynyt, koska se oli ihmisen turmeltuneen luonnon vuoksi voimaton. Syntien sovittamiseksi hän lähetti tänne oman Poikansa syntisten ihmisten kaltaisena. Näin hän tuomitsi ihmisessä ihmisten synnin, jotta meissä, jotka elämme Hengen emmekä lihamme mukaista elämää, toteutuisi lain vaatima vanhurskaus. Lihan mukaan elävillä on lihan mukaiset pyrkimykset, Hengen mukaan elävillä Hengen mukaiset. Lihan pyrkimykset tuottavat kuoleman, Hengen pyrkimykset elämän ja rauhan. Lihan pyrkimykset sotivat Jumalaa vastaan, sillä ne eivät alistu Jumalan lakiin eivätkä voikaan alistua. Ne, jotka elävät turmeltuneen luontonsa mukaisesti, eivät voi olla Jumalalle mieleen. Te ette kuitenkaan elä oman luontonne vaan Hengen alaisina, jos kerran Jumalan Henki asuu teissä. Mutta se, jolla ei ole Kristuksen Henkeä, ei ole hänen omansa. Jos Kristus on teissä, teidän ruumiinne tosin on kuollut synnin

vuoksi, mutta Henki luo elämää, koska teidät on tehty vanhurskaiksi. Jos siis teissä asuu Jumalan Henki, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, niin hän, joka herätti Kristuksen kuolleista, on tekevä eläväksi myös teidän kuolevaiset ruumiinne teissä asuvan Henkensä voimalla. Meillä on siis velvollisuuksia, veljet, mutta ei itsekästä luontoamme kohtaan; ei meidän pidä elää sen mukaan. Jos elätte luontonne mukaan, te kuolette, mutta jos Hengen avulla kuoletatte syntiset tekonne, te saatte elää.

2. torstai

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä roomalaisille (Room. 8: 22 – 27)

Veljet ja sisaret, me tiedämme, että koko luomakunta yhä huokaa ja vaikeroi synnytystuskissa. Eikä vain luomakunta, vaan myös me, jotka olemme ensi lahjana saaneet omaksemme Hengen, huokailemme odottaessamme Jumalan lapseksi pääsemistä, ruumiimme lunastamista vapaaksi. Meidät on pelastettu, se on varma toivomme. Mutta toivo, jonka jo näkee täyttyneen, ei enää ole toivo. Kukapa toivoo sellaista, minkä jo näkee! Jos taas toivomme jotakin mitä emme näe, me myös odotamme sitä kärsivällisesti. Myös Henki auttaa meitä, jotka olemme heikkoja. Emmehän tiedä, miten meidän tulisi rukoilla, että rukoilisimme oikein. Henki itse kuitenkin puhuu meidän puolestamme sanattomin huokauksin. Ja hän, joka tutkii sydämet, tietää mitä Henki tarkoittaa, sillä Henki puhuu Jumalan tahdon mukaisesti pyhien puolesta.

2. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä roomalaisille (Room. 9: 6 – 19)

Veljet ja sisaret, Jumalan sana ei ole voinut raueta tyhjiin. Eivät kaikki israelilaiset kuulu tosi Israeliin, eivätkä kaikki Abrahamin jälkeläiset ole oikeita Abrahamin lapsia. Onhan sanottu: "Vain lisakin

jälkeläisiä sanotaan sinun lapsiksesi. Tämä tarkoittaa, etteivät Jumalan lapsia ole luonnolliset jälkeläiset vaan että jälkeläisiksi luetaan lupauksen voimasta syntyneet lapset. Lupaus kuului näin: "Ensi vuonna samaan aikaan palaan sinun luoksesi, ja silloin Saaralla on poika." Eikä tämä ollut ainoa kerta. Rebekan pojilla oli yksi ja sama isä, meidän kantaisämme lisä. Jo ennen kaksospoikien syntymää, ennen kuin he vielä olivat tehneet mitään hyvää tai pahaa, Jumala sanoi Rebekalle: "Vanhempi on palveleva nuorempaa." Näin Jumala osoitti, että hänen suunnitelmansa perustui hänen omaan valintaansa, ei ihmisen tekoihin vaan kutsujan tahtoon. Onhan kirjoitettu: "Jaakobia minä rakastin, mutta Esauta vihasin." Mitä me tähän sanomme? Ei kai Jumala ole epäoikeudenmukainen? Ei suinkaan. Hän sanoo Moosekselle: "Minä armahdan kenet tahdon ja osoitan laupeutta kenelle tahdon." Ratkaisevaa ei siis ole, mitä ihminen tahtoo tai ehtii, vaan se että Jumala armahtaa. Kirjoituksissa sanotaan faraoille: "Sen vuoksi minä korotin sinut, että sinun kohtalossasi osoittaisin voimani ja että minun nimeäni julistettaisiin koko maailmassa." Jumala siis armahtaa kenet tahtoo ja paaduttaa kenet tahtoo. Joku teistä ehkä kysyy: "Miksi Jumala sitten moittii ihmisiä? Eihän kukaan voi vastustaa hänen tahtoaan."

2. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 3: 28 – 4: 3)

Veljet ja sisaret, katsomme siis, että ihminen tulee vanhurskaaksi, kun hän uskoo, ilman lain vaatimia tekoja. Vai onko Jumala pelkästään juutalaisten Jumala? Eikö hän ole myös muiden kansojen Jumala? On toki, kun kerran Jumala on yksi ja ainoa. Hän tekee ympärileikatut vanhurskaiksi, jos he uskovat, ja ympärileikkamattomat, kun he uskovat. Kumoammeko me siis lain vetoamalla uskoon? Emme suinkaan, me päinvastoin vahvistamme sen mitä laki sanoo. Mitä meidän on sanottava Abrahamista,

kansamme kantaisästä? Mitä hän saikaan osakseen? Jos Abraham katsottiin vanhurskaaksi tekojensa perusteella, hänellä oli aihetta ylpeillä – ei kuitenkaan Jumalan edessä. Mitä sanovat kirjoitukset? "Abraham uskoi Jumalan lupaukseen, ja Jumala katsoi hänet vanhurskaaksi."

3. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 5: 1 – 10)

Veljet ja sisaret, kun nyt Jumala on tehnyt meidät, jotka uskomme, vanhurskaiksi, meillä on Herramme Jeesuksen Kristuksen ansiosta rauha Jumalan kanssa. Kristus on avannut meille pääsyn tähän armoon, jossa nyt lujasti pysymme. Me riemuitsemme siitä toivosta, että pääsemme Jumalan kirkkauteen. Me riemuitsemme jopa ahdingosta, sillä tiedämme, että ahdinko saa aikaan kestävyttä, kestävyys auttaa selviytymään koetuksesta ja koetuksesta selviytyminen antaa toivoa. Eikä toivo ole turha, sillä Jumala on vuodattanut rakkautensa meidän sydämiimme antamalla meille Pyhän Hengen. Meistä ei ollut itseämme auttamaan, mutta Kristus kuoli jumalattomien puolesta, kun aika koitti. Tuskin kukaan haluaa kuolla edes nuhteettoman ihmisen puolesta; hyvän ihmisen puolesta joku ehkä on valmis antamaan henkensä. Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän puolestamme, kun vielä olimme syntisiä. Kun hän nyt on vuodattamalla verensä tehnyt meidät vanhurskaiksi, hän vielä paljon varmemmin pelastaa meidät tulevalta vihalta. Jos kerran Jumalan Pojan kuolema sovitti meidät Jumalan kanssa, kun olimme hänen vihollisiaan, paljon varmemmin on Jumalan Pojan elämä pelastava meidät nyt, kun sovinto on tehty.

3. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 9: 18 – 33)

Veljet ja sisaret, Jumala siis armahtaa kenet tahtoo ja paaduttaa kenet tahtoo. Joku teistä ehkä kysyy: "Miksi Jumala sitten moittii ihmisiä? Eihän kukaan voi vastustaa hänen tahtoaan." Ihmisparka, mikä sinä olet arvostelemaan Jumalaa? Sanooko saviastia muovaajalleen: "Miksi teit minusta tällaisen?" Kyllä kai savenvalajalla on oikeus tehdä samasta savesta toinen astia arvokasta ja toinen arkista käyttöä varten? Näin on myös Jumala tehnyt näyttääkseen vihansa ja osoittaakseen voimansa. Suuressa kärsivällisyydessään hän on tosin säästänyt noita vihan astioita, jotka on määrätty tuhottaviksi. Loppumattoman kirkkautensa hän taas on antanut ilmetä niistä astioista, joita kohtaan hän osoittaa laupeutta ja jotka hän on valmistanut kirkkautta varten. Sellaisiksi hän on kutsunut meidät, olimmepa juutalaisia tai emme. Hoosean kirjassa hän sanoo: – Minä olen sanova kansakseni sitä, joka ei kansaani ollut, ja rakastetukseni sitä, jota en rakastanut. Ja samassa paikassa, jossa heille sanottiin: "Te ette ole minun kansaani", heitä tullaan sanomaan elävän Jumalan lapsiksi. Mutta Israelista Jesaja huudahtaa: – Vaikka Israelin kansa olisi lukuisa kuin merenrannan hiekka, siitä pelastuu vain rippeet. Äkkiä ja lopullisesti on Herra toteuttava sanansa maan päällä. Jesaja on myös ennustanut: – Ellei Herra Sebaot olisi säästänyt meistä siementä, meidän olisi käynyt kuin Sodomian, me olisimme Gomorran kaltaiset. Mitä tämä siis merkitsee? Sitä, että vieraat kansat, jotka eivät tavoitelleet vanhurskautta, ovat saaneet sen, nimittäin uskon vanhurskauden. Sen sijaan Israel, joka tavoitteli vanhurskautta lakia noudattamalla, ei sitä saavuttanut. Miksi ei? Siksi, että israelilaiset eivät lähteneet uskon tielle vaan tekojen. He ovat kompastuneet siihen kiveen, josta on kirjoitettu: – Minä asetan Siioniin

kiven, johon he kompastuvat, kallion, johon he loukkaavat itsensä. Mutta joka häneen uskoo, ei joudu häpeään.

3. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 10: 11 – 11: 2)

Veljet ja sisaret, kirjoituksissa sanotaan: "Yksikään, joka häneen uskoo, ei joudu häpeään." Juutalaisen ja kreikkalaisen välillä ei ole eroa. Kaikilla on sama Herra, ja häneltä riittää rikkautta kaikille, jotka huutavat häntä avukseen. Onhan kirjoitettu: "Jokainen, joka huutaa avukseen Herran nimeä, pelastuu." Mutta kuinka he voivat huutaa avukseen sitä, johon eivät usko? Kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Kuinka he voivat kuulla, ellei kukaan julista? Kuinka kukaan voi julistaa, ellei häntä ole lähetetty? Onhan kirjoitettu: "Kuinka ihanat ovat ilosanoman tuojan askelet!" Mutta kaikki eivät ole olleet evankeliumille kuuliaisia. Jesaja sanookin: "Herra, kuka on uskonut meidän sanomamme?" Usko syntyy kuulemisesta, mutta kuulemisen synnyttää Kristuksen sana. Nyt kysyn: eivätkö he ehkä ole kuulleetkaan sitä? Varmasti ovat: – Heidän äänensä on kaikunut kaikkialle, heidän sanansa maan ääriin asti. Mutta eikö Israel ole sitä käsittänyt? Jo Mooses sanoo: – Minä saan teidät kadehtimaan kansaa, joka ei ole kansa, vihaamaan pakanoiden ymmärtämätöntä joukkoa. Jesaja sanoo vielä rohkeammin: – Ne, jotka eivät minua etsineet, ovat minut löytäneet, olen ilmaissut itseni niille, jotka eivät minua kysyneet. Israelista hän sen sijaan sanoo: "Päivästä päivään olen ojentanut käsiäni uppiniskaista ja vastustelevaa kansaa kohti." Kysyn siis: ei kai Jumala ole hylännyt omaa kansaansa? Ei toki! Olenhan minäkin israelilainen, Abrahamin jälkeläinen, Benjaminin heimoa. Ei Jumala ole hylännyt kansaansa, jonka hän edeltäkäsin on valinnut.

3. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 11: 2 – 12)

Veljet ja sisaret, ei Jumala ole hylännyt kansaansa, jonka hän edeltäkäsin on valinnut. Tiedättehän te, mitä kirjoitukset kertovat Eliasta. Hän esittää Jumalalle Israelia vastaan tämän syytöksen: "Herra, he ovat tappaneet sinun profeettasi ja hajottaneet sinun alttarisi. Minä yksin olen enää jäljellä, ja he tavoittelevat minunkin henkeäni." Mutta minkä vastauksen hän saa Jumalalta? "Minä olen jättänyt itselleni seitsemäntuhatta miestä, jotka eivät ole polvistuneet Baalin edessä." Samoin on nykyisenäkin aikana olemassa jäännös, jonka Jumala on armossaan valinnut. Mutta jos valinta kerran perustuu armoon, se ei perustu ihmisen tekoihin – muutenhan armo ei olisi armo. Israel ei siis ole saavuttanut sitä, mitä se on tavoitellut; vain valitut ovat sen saaneet. Muut ovat paatuneet, niin kuin on kirjoitettu: – Jumala on antanut heille turtuneen hengen, silmät, jotka eivät näe, ja korvat, jotka eivät kuule. Näin on yhä vielä. Ja Daavid sanoo: – Tulkoon heidän pitopöytänsä heille ansaksi ja satimeksi, kompastukoot he siihen ja saakoot rangaistuksensa. Hämärtykööt heidän silmänsä niin, etteivät he näe. Paina heidän selkäsä aina kumaraan. Kysyn siis: eivät kai juutalaiset sen vuoksi kompastuneet, että he jäisivät maahan makaamaan? Päinvastoin! Heidän lankeemuksensa on avannut pelastuksen muille kansoille, ja näin juutalaiset ovat saaneet aiheen kadehtia niitä. Jos heidän lankeemuksensa on koitunut rikkaudeksi maailmalle ja heidän tappionsa rikkaudeksi kansoille, kuinka paljon enemmän saakaan aikaan heidän täysimääräinen voittonsa!

3. torstai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 11: 13 – 24)

Veljet ja sisaret, teille pakanuudesta kääntyneille sanon: minä ylistän tehtävääni kansojen apostolina, sillä näin herätän ehkä heimolaisissani kateutta teitä kohtaan ja voin pelastaa joitakuita heistä. Jos juutalaisten hylkääminen on avannut maailmalle pääsyn sovintoon, niin mitä tapahtuukaan, kun Jumala ottaa heidät yhteyteensä? Silloin kuolleet heräävät eloon! Jos ensimmäinen leipä pyhitetään, on koko leipomus pyhä, ja jos puun juuri on pyhä, ovat myös oksat pyhät. Jos jalosta oliivipuusta on katkaistu oksia ja jos sinut, joka olet peräisin villistä oliivipuusta, on oksastettu oikeiden oksien joukkoon niin että olet päässyt osalliseksi puun juurinesteestä, älä ylvästele alkuperäisten oksien rinnalla! Mutta jos ylvästelet, muista, ettet sinä kannata juurta vaan juuri kannattaa sinua. Sanot ehkä, että nuo oksat katkaistiin, jotta sinut voitaisiin oksastaa. Se on totta. Ne katkaistiin pois epäuskonsa tähden, mutta sinä pysyt, kun uskot. Älä silti ole ylimielinen, vaan pelkää! Jos Jumala ei säästänyt luonnollisia oksia, ei hän säästä sinuakaan. Katso, kuinka Jumala on sekä lempeä että ankara. Langenneita kohtaan hän on ankara, sinua kohtaan lempeä, jos pysyt kiinni hänen hyvydessään; muuten sinutkin leikataan pois. Mutta myös nuo toiset oksastetaan uudelleen, elleivät he jää epäuskonsa valtaan, sillä Jumala kykenee liittämään heidät takaisin runkoon. Jos kerran sinut on leikattu irti villistä oliivipuusta, johon luonnonmukaisesti kuuluit, ja vastoin luontoa oksastettu jalo on oliivipuuhun, niin totta kai nämä alkuperäiset oksat voidaan liittää takaisin omaan puuhunsa.

3. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 11: 25 – 36)

Veljet ja sisaret, jotta ette olisi oman viisautenne varassa, teidän tulee tuntea tämä salaisuus: paatumus, joka on kohdannut osaa Israelin kansasta, kestää siihen asti kun muista kansoista koottava määrä on tullut täyteen. Sen tapahduttua koko Israel on pelastuva, niin kuin on kirjoitettu: – Siionista on tuleva Pelastaja, hän poistaa jumalattomuuden Jaakobin jälkeläisistä. Ja tämä on minun liittoni heidän kanssaan: minä otan pois heidän syntinsä. Evankeliumin torjuessaan he ovat Jumalan vihollisia, teidän tähtenne, mutta valinnan perusteella he ovat Jumalalle rakkaita, isien tähden. Jumala ei peruuta lahjojaan eikä antamaansa kutsua. Te olitte ennen tottelemattomia Jumalaa kohtaan, mutta noiden toisten tottelemattomuuden vuoksi Jumala on nyt armahtanut teidät. Samalla tavoin he ovat nyt olleet tottelemattomia, jotta myös heidät armahdettaisiin, kun te olette saaneet armahduksen. Jumala on näet tehnyt kaikki tottelemattomuuden vangeiksi, jotta hän voisi antaa kaikille armahduksen. Kuinka ääretön onkaan Jumalan rikkaus, kuinka syvä hänen viisautensa ja tietonsa! Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja jäljittämättömät hänen tiensä! Kuka voi tuntea Herran ajatukset, kuka pystyy neuvomaan häntä? Kuka on antanut hänelle jotakin, mikä hänen olisi maksettava takaisin? Hänestä, hänen kauttaan ja häneen on kaikki. Hänen on kunnia ikuisesti. Aamen.

3. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 6: 11 – 17)

Veljet ja sisaret, ajatelkaa tekin samoin itsestänne: te olette kuolleet pois synnistä ja elätte Jumalalle Kristuksessa Jeesuksessa. Synti ei

siis saa hallita teidän kuolevaista ruumistanne, niin että noudatatte sen himoja. Älkää antako ruumiinne jäseniä synnin käyttöön vääryyden aseiksi! Kun nyt kerran olette siirtyneet kuolemasta elämään, antakaa itsenne Jumalalle ja ruumiinne jäsenet hänelle vanhurskauden aseiksi! Synti ei enää ole teidän herranne, sillä te ette ole lain vaan armon alaisia. Miten siis on? Saammeko tehdä syntiä, koska emme elä lain vaan armon alaisina? Emme toki! Tehän tiedätte, että jos antaudutte orjina tottelemaan jotakuta, olette juuri sen orjia, jota tottelette. Te joko palvelette syntiä, mikä johtaa kuolemantuumioon, tai olette kuuliaisia Jumalalle, mikä johtaa vapauttavaan tuomioon. Jumalalle kiitos, te jotka olitte synnin orjia, olette nyt tulleet koko sydämestänne kuuliaisiksi sille opetukselle, jonka ohjattavaksi teidät on uskottu.

4. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 6:18 - 23)

Veljet ja sisaret, olette päässeet vapaiksi synnin orjuudesta ja palvelette nyt vanhurskautta – käytän yksinkertaista kieltä, jotta voisitte ymmärtää minua. Ennen te annoitte itsenne saastaisuuden ja pahuuden palvelukseen ja saitte aikaan pahuutta. Antautukaa nyt palvelemaan Jumalan tahtoa, niin hän pyhittää teidät. Kun olitte synnin orjia, ette voineet palvella vanhurskautta. Minkä sadon te siitä korjasitte? Kaikkea sellaista mitä nyt häpeätte, sillä sen loppuna on kuolema. Mutta kun nyt olette päässeet vapaiksi synnistä ja tulleet Jumalan palvelijoiksi, te korjaatte satona pyhityksen ja saatte lopuksi ikuisen elämän. Synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

4. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 12: 4 – 5, 15 – 21)

Veljet ja sisaret, niin kuin meillä jokaisella on yksi ruumis ja siinä monta jäsentä, joilla on eri tehtävänsä, samoin me kaikki olemme Kristuksessa yksi ruumis mutta olemme kukin toistemme jäseniä. Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa. Olkaa keskenänne yksimielisiä. Älkää pitkö itseänne muita parempina, vaan asettukaa vähäosaisten rinnalle. Älkää olko omasta mielestänne viisaita. Älkää maksako kenellekään pahaa pahalla, vaan pyrkikää siihen, mikä on hyvää kaikkien silmissä. Jos on mahdollista ja jos teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien kanssa. Älkää ottako oikeutta omiin käsiinne, rakkaat ystävät, vaan antakaa Jumalan osoittaa vihansa. Onhan kirjoitettu: "Minun on tuomio, minä maksan tekojen mukaan" – näin sanoo Herra. Edelleen sanotaan: "Jos vihamiehelläsi on nälkä, anna hänelle ruokaa, jos hänellä on jano, anna juotavaa. Näin keräät tulisia hiiliä hänen pänsä päälle." Älä anna pahan voittaa itseäsi, vaan voita sinä paha hyvällä.

4. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 14: 9 – 18)

Veljet ja sisaret, juuri sitä vartenhan Kristus kuoli ja heräsi elämään, että hän olisi niin kuolleiden kuin elävienkin Herra. Kuinka sinä voit tuomita veljesi? Tai sinä toinen, kuinka voit halveksia veljeäsi? Kaikki me joudumme Jumalan tuomioistuimen eteen. Onhan kirjoitettu: – Niin totta kuin elän, sanoo Herra, jokainen polvi on notkistuva minun edessäni ja jokainen kieli on ylistävä Jumalaa. Jokainen meistä joutuu tekemään Jumalalle tilin itsestään. Älkäämme siis enää tuomitko toisiamme. Katsokaa sen sijaan, ettette saata veljeänne kompastumaan ja kaatumaan. Herraan Jeesukseen luottaen tiedän

varmasti, ettei mikään ole sinänsä epäpuhdasta. Mutta jos joku pitää jotakin epäpuhtaana, hänelle se on epäpuhdasta. Jos veljesi pahastuu ruoastasi, et enää ole noudattanut rakkauden vaatimuksia. Älä saata ruoallasi perikatoon sitä, jonka vuoksi Kristus on kuollut. Älkää antako aihetta pilkata sitä hyvää, minkä olette saaneet. Jumalan valtakunta ei ole syömistä eikä juomista, vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa, jotka Pyhä Henki antaa. Joka tällä tavoin palvelee Kristusta, on Jumalalle mieleen ja saa ihmistenkin arvonannon.

4. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 15: 7 – 16)

Veljet ja sisaret, hyväksykää siis toinen toisenne, niin kuin Kristuskin on hyväksynyt omikseen teidät, Jumalan kunniaksi. Tarkoitän tätä: Kristus on tullut palvelemaan juutalaisia. Hän on tullut vahvistamaan isille annetut lupaukset osoittaakseen, että Jumala pysyy sanassaan. Hän on tullut myös, jotta muut kansat saisivat ylistää Jumalaa hänen laupeudestaan, niin kuin on kirjoitettu: – Siksi ylistän sinua kansojen keskellä, laulan kiitosta sinun nimellesi. Ja edelleen: – Riemuitkaa, kansat, yhdessä hänen kansansa kanssa. Ja vielä: – Kiittäkää Herraa, kaikki kansat! Ylistäkää häntä, kansakunnat! Jesaja taas sanoo: – lisäin juuresta nousee verso, joka kohoaa kansojen hallitsijaksi. Häneen kansat panevat toivonsa. Toivon Jumala täyttäköön ilolla ja rauhalla teidät, jotka uskotte, niin että teillä Pyhän Hengen voimasta olisi runsas toivo. Olen toki varma, veljeni, siitä että teillä jo on runsaasti hyvää tahtoa ja kaikkea tietoa ja että pystytte itsekin neuvomaan toisianne. Silti olen kirjoittanut teille paikoitellen rohkeastikin muistuttaakseni teitä eräistä asioista. Olen tehnyt näin, koska Jumala on armossaan kutsunut minut Kristuksen Jeesuksen palvelijaksi kansojen keskuuteen, toimittamaan Jumalan evankeliumin pyhää pappispalvelua, jotta maailman kansoista

tulisi Jumalalle mieluinen, Pyhän Hengen pyhittäjä uhri.

4. torstai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 15: 17 – 29)

Veljet ja sisaret, Kristuksen Jeesuksen kunniaksi kerron siitä, mitä olen saanut aikaan palvellessani Jumalaa. En näet rohkene puhua mistään muusta kuin siitä, mitä Kristus on minun kauttani tehnyt saattaakseen maailman kansat kuuliaisiksi, puheiden ja tekojen, tunnustöiden ja ihmeiden avulla, Jumalan Hengen voimalla. Näin olen vienyt päätökseen Kristuksen evankeliumin julistamisen kiertäen kaikkialla Jerusalemissa aina Illyriaan saakka. Olen kuitenkin pitänyt kunniasianani olla julistamatta evankeliumia niillä seuduilla, joilla Kristuksen nimi jo tunnetaan, jotta en rakentaisi toisen laskemalle perustukselle. Toimin niin kuin on kirjoitettu:

– Ne, joille ei ole kerrottu hänestä, tulevat näkemään, ne, jotka eivät ole kuulleet, tulevat ymmärtämään. Tämän vuoksi matkani teidän luoksenne on estynyt kerran toisensa jälkeen. Mutta nyt minulla ei enää ole tehtävää näillä seuduilla, ja olen jo vuosikausia odottanut tilaisuutta päästä käymään teidän luonanne sitten kun menen Espanjaan. Toivon, että voisin tällä matkallani tavata teidät ja että te auttaisitte minut matkaan sieltä eteenpäin, kun olen ensin saanut jonkin aikaa nauttia seurastanne. Nyt olen kuitenkin lähdössä Jerusalemiin viemään avustusta pyhille. Makedonian ja Akhaian seurakunnat ovat näet päättäneet antaa yhteisen lahjan Jerusalemin seurakunnan köyhille. Näin ne siis ovat päättäneet, ja ne ovatkin tämän heille velkaa. Jos kerran pakanuudesta kääntyneet ovat päässeet osallisiksi Jerusalemin pyhien hengellisistä aarteista, heillä on puolestaan velvollisuus auttaa näitä aineellisesti. Sitten kun olen hoitanut tämän tehtävän ja asianmukaisesti luovuttanut keräyksen tuoton, lähdän Espanjaan ja käyn matkalla teidän luonanne. Tiedän, että

tullessani luoksenne tuon mukani Kristuksen täyden siunauksen.

4. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 16:1 – 16)

Veljet ja sisaret, annan teille suositukseni sisarestamme Foibesta, joka on Kenkreet seurakunnan palvelija. Ottakaa hänet vastaan Herran palvelijana niin kuin pyhille sopii ja auttakaa häntä kaikessa, missä hän tarvitsee teitä. Onhan hän itsekin ollut tukena monille, myös minulle. Tervehtikää Priscaa ja Aquilaa, työtovereitani Kristuksen Jeesuksen palveluksessa. He ovat panneet henkensä alttiiksi minun takiani, ja heitä kiittävät minun lisäksi myös kaikki pakanuudesta kääntyneiden seurakunnat. Sanokaa terveisiä myös heidän talossaan kokoontuvalle seurakunnalle. Terveisiä ystävälleni Epainetokselle, joka on Aasian työn ensi hedelmä Kristukselle. Terveisiä Marialle, joka on nähnyt paljon vaivaa teidän hyväksenne. Terveisiä Andronikokselle ja Junialle, heimolaisilleni ja vankilatovereilleni, jotka ovat arvossa pidettyjä apostolien joukossa ja ovat olleet Kristuksen omia jo ennen minua. Terveisiä Ampliatukselle, rakkaalle uskonveljelleni. Terveisiä Urbanukselle, työtoverillemme Kristuksen palveluksessa, ja ystävälleni Stakykselle. Terveisiä Apellekselle, joka on koeteltu Kristuksen palvelija. Terveisiä Aristobuloksen perhevälle. Terveisiä heimolaiselleni Herodionille. Terveisiä Narkissoksen talonväkeen kuuluville, jotka ovat Herran omia. Terveisiä Tryfainalle ja Tryfosalle, jotka tekevät ahkerasti Herran työtä. Terveisiä Persikselle, rakkaalle sisarelle, joka on nähnyt paljon vaivaa Herran työssä. Terveisiä Rufukselle, jonka Herra on valinnut, ja hänen äidilleen, joka on kuin äiti minullekin. Terveisiä Asynkritokselle, Flegonille, Hermekselle, Patrobakselle, Hermakselle ja heidän kanssaan oleville veljille. Terveisiä Filologokselle ja Julialle, Nereukselle ja hänen sisarelleen sekä Olympakselle ja kaikille

muillekin pyhille. Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla. Kaikki Kristuksen seurakunnat lähettävät teille tervehdyksensä.

4. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 8:14–21)

Veljet ja sisaret, kaikki, joita Jumalan Henki johtaa, ovat Jumalan lapsia. Te ette ole saaneet orjuuden henkeä, joka saattaisi teidät jälleen pelon valtaan. Olette saaneet Hengen, joka antaa meille lapsen oikeuden, ja niin me huudamme: "Abba! Isä!" Henki itse todistaa yhdessä meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia. Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä, Jumalan perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa; jos kerran kärsimme yhdessä Kristuksen kanssa, pääsemme myös osallisiksi samasta kirkkaudesta kuin hän. Minä päättelen, etteivät nykyisen ajan kärsimykset ole mitään sen kirkkauden rinnalla, joka vielä on ilmestytvä ja tuleva osaksemme. Koko luomakunta odottaa hartaasti Jumalan lasten ilmestymistä. Kaiken luodun on täytynyt taipua katoavaisuuden alaisuuteen, ei omasta tahdostaan, vaan hänen, joka sen on alistanut. Luomakunnalla on kuitenkin toivo, että myös se pääsee kerran pois katoavaisuuden orjuudesta, Jumalan lasten vapauteen ja kirkkauteen.

5. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room.10: 1 – 10)

Veljet ja sisaret, minä toivon sydämestäni ja rukoulen Jumalaa, että he pelastuisivat. Voin todistaa, että he ovat täynnä intoa Jumalan puolesta, mutta heiltä puuttuu ymmärrys. He eivät tiedä, mitä Jumalan vanhurskaus on, ja yrittäessään pystyttää omaa vanhurskauttaan he eivät ole alistuneet siihen vanhurskau-teen, joka tulee Jumalalta. Kristus on näet lain loppu, ja niin tulee vanhurskaaksi jokainen, joka uskoo. Siitä vanhurskaudesta, joka perustuu lain

noudattamiseen, Mooses kirjoittaa: "Joka tekee, mitä laki vaatii, saa siitä elämän." Mutta uskon vanhurskaus puhuu näin: "Älä kysy sydämessäsi: Kuka voi nousta taivaaseen?" - nimittäin tuomaan Kristusta maan päälle - "tai: Kuka voi laskeutua syvyyksiin?" - nimittäin noutamaan Kristusta ylös kuolleista. Mitä siis on sanottu?

Sana on lähellä sinua, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi, nimittäin se uskon sana, jota me julistamme. Jos sinä suullasi tunnustat, että Jeesus on Herra, ja sydämessäsi uskot, että Jumala on herättänyt hänet kuolleista, olet pelastuva.

5. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room.16: 17 – 24)

Veljet ja sisaret, kehotan teitä, varomaan niitä, jotka saavat aikaan eripuraisuutta ja houkuttelevat teitä luopumaan niistä opetuksista, jotka olette saaneet. Pysykää heistä erossa. Sellaiset eivät palvele meidän Herraamme Kristusta vaan omaa vatsaansa, ja kauniilla ja vakuuttavilla puheillaan he pettävät vilpittömien sydämet. Teidän kuuliaisuutenne on tullut kaikkien tietoon. Siksi olen teistä iloinen ja toivon, että olisitte taitavia hyvässä mutta taitamattomia pahassa. Rauhan Jumala on pian murskaava Saatanan teidän jalkojenne alle. Herramme Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne. Työtoverini Timoteus lähettää teille terveisiä, samoin lähettävät maanmieheni Lukios, Jason ja Sosipatros. – Terveisiä myös minulta, uskonveljeltänne Tertiukselta, joka olen sanelun mukaan kirjoittanut tämän kirjeen. Teille lähettää terveisiä Gaius, joka on avannut kotinsa minulle ja koko seurakunnalle. Terveisiä myös kaupungin varainhoitajalta Erastokselta ja veli Quartukselta.

5. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 1: 1 – 9)

Veljet ja sisaret, Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoliksi kutsuttu, ja veli Sostenes tervehtivät Korintissa olevaa Jumalan seurakuntaa, Kristuksen Jeesuksen pyhittämiä, Jumalan kutsumia pyhiä sekä kaikkia, jotka eri seuduilla, missä asuvatkin, huutavat avukseen Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä samoin kuin me. Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille. Minä kiitän aina teidän tähtenne Jumalaani siitä armosta, joka teille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa. Hänen yhteydessään te olette saaneet kaikkea rikkautta, niin tietoa kuin puhetaitoakin. Sanoma Kristuksesta on juurtunut lujasti teihin, ja teillä on armolahjojen koko rikkaus odottaessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymistä. Jumala on myös vahvistava teitä loppuun saakka, niin ettei teissä ole moitteen sijaa Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemisen päivänä. Jumala on kutsunut teidät Poikansa Kristuksen Jeesuksen, meidän Herramme, yhteyteen, ja hän pysyy sanassaan.

5. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor.2: 9 -2:8)

Veljet ja sisaret, me julistamme, niin kuin on kirjoitettu, mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mitä ihminen ei ole voinut sydämessään aavistaa, minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat. Meille Jumala on sen ilmoittanut Hengellään, sillä Henki tutkii kaiken, myös Jumalan syvimät salaisuudet. Kuka muu kuin ihmisen oma henki tietää, mitä ihmisessä on? Samoin vain Jumalan Henki tietää, mitä Jumalassa on. Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan Jumalan oman Hengen, jotta tietäisimme, mitä hän on lahjoittanut meille.

Siitä me myös puhumme, mutta me käytämme Hengen emmekä ihmisviisauden opettamia sanoja ja selitämme hengelliset asiat Hengen avulla. Ihminen ei luonnostaan ota vastaan Jumalan Hengen puhetta, sillä se on hänen mielestään hulluutta. Hän ei pysty tajuamaan sitä, koska sitä on tutkittava Hengen avulla. Hengellinen ihminen sen sijaan pystyy tutkimaan kaikkea, mutta häntä itseään ei kukaan voi tutkia. Kuka tuntee Herran mielen, niin että voi neuvoa häntä? Mutta meillä on Kristuksen mieli. Minä en voinut puhua teille, veljet, niin kuin hengellisille ihmisille puhutaan, vaan niin kuin puhutaan vanhan luontonsa vallassa oleville, niille jotka ovat Kristuksen tuntemisessa vielä pikkulapsia. Annoin teille ravinnoksi maitoa, en vahvaa ruokaa, sillä sitä te ette olisi vielä kestäneet. Ette kestä sitä vielä nytkään, sillä olette yhä vanhan luontonne vallassa. Kun teillä kerran on keskinäistä kateutta ja riitaa, silloinhan vanha luontonne vallitsee teitä ja te elätte niin kuin ihmiset elävät. Jos yksi sanoo: "Minä olen Paavalin puolella", toinen taas: "Minä Apollosen", ettekö silloin ole kuin ihmiset ainakin? Mikä sitten Apollos on? Tai Paavali? He ovat palvelijoita, jotka ovat johtaneet teidät uskoon, kumpikin siinä tehtävässä, jonka Herra on hänelle antanut. Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala antoi kasvun. Istuttaja ei siis ole mitään, ei myöskään kastelija, vaan kaikki on Jumalan kädessä, hän suo kasvun. Istuttaja ja kastelija ovat samassa työssä, mutta kumpikin saa palkan oman työnsä mukaan.

5. torstai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor.3: 18–23)

Veljet ja sisaret, älköön vain kukaan pettäkö itseään. Jos joku teistä on olevinaan viisas tässä maailmassa, hänestä täytyy ensin tulla hullu, jotta hänestä tulisi viisas. Tämän maailman viisaus on näet Jumalan silmissä hulluutta. Onhan kirjoitettu: – Hän vangitsee viisaat heidän omaan

viekkauteensa. Ja samoin: – Herra tietää viisaiden ajatukset, hän näkee ne turhanpäiväisiksi. Kenenkään ei siis pidä ylpeillä ihmisistä. Kaikkihan on teidän: Paavali, Apollos ja Keefas, maailma, elämä ja kuolema, kaikki nykyinen ja tuleva. Se kaikki on teidän, mutta te olette Kristuksen, ja Kristus on Jumalan.

5. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 4: 5 – 8)

Veljet ja sisaret, älkää siis tuomitko ennenaikaisesti, ennen kuin Herra tulee. Hän valaisee pimeyden kätköt ja tuo esiin sydänten ajatukset, ja silloin itse kukin saa kiitoksen Jumalta. Veljet, olen käyttänyt itsestäni ja Apolloksesta tällaista vertauskuvaa teidän takianne, jotta meistä oppisitte ymmärtämään sanat: "Tyytykää siihen mitä on kirjoitettu." Älkää siis mahtaillen asettuko yhden puolelle toista vastaan. Kuka antaa sinulle erikoisaseman? Onko sinulla mitään, mitä et ole saanut lahjaksi? Jos kerran olet saanut kaiken lahjaksi, miksi ylpeilet niin kuin se olisi omaa ansiotasi? Te olette näköjään jo kylläisiä, teistä on tullut rikkaita, olette päässeet kuninkaiksi – toisin kuin me. Kunpa olisittekin kuninkaita, niin että mekin saisimme kuninkaina hallita teidän kanssanne!

5. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä roomalaisille (Room. 9: 1 – 5)

Veljet ja sisaret, vakuutan Kristuksen nimessä, että puhun totta, ja Pyhän Hengen valaisema omatuntoni todistaa, etten valehtele: Minulla on sydämessäni raskas suru ja lakkaamaton tuska. Toivoisin suorastaan, että itse olisin kirottu ja erotettu Kristuksen yhteydestä, jos se vain auttaisi veljiäni, oman kansani jäseniä. Ovathan he israelilaisia, jotka Jumala on ottanut lapsikseen ja joille hän on antanut kirkkautensa. Heidän kanssaan hän on tehnyt liitot, heille hän on

antanut lain, jumalanpalveluksen ja lupaukset. Heidän ovat kantaisät, heistä on Kristus ihmisenä lähtöisin, hän, joka on kaiken yläpuolella, ikuisesti ylistetty Jumala, aamen!

6. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä roomalaisille (Room. 12: 6 – 14)

Veljet ja sisaret, meillä on saamamme armon mukaan erilaisia armolahjoja. Se, jolla on profetoimisen lahja, käyttäköön sitä sen mukaan kuin hänellä on uskoa. Palvelutehtävän saanut palvelkoon, opetustehtävän saanut opettakoon, rohkaisemisen lahjan saanut rohkaiskoon. Joka antaa omastaan, antakoon pyyteettömästi; joka johtaa, johtakoon tarmokkaasti; joka auttaa köyhiä, auttakoon iloisin mielin. Olkoon rakkautesenne vilpittöntä. Vihatkaa pahaa, pysykää kiinni hyvässä. Osoittakaa toisillenne lämmintä veljesrakkautta, kunnioittakaa kilvan toinen toistanne. Älkää olko velttoja, olkaa innokkaita, palakoon teissä Hengen tuli, palvelkaa Herraa. Toivokaa ja iloitkaa, ahdingossa olkaa kestäviä, rukoilkaa hellittämättä. Auttakaa puutteessa olevia pyhiä, osoittakaa vieraanvaraisuutta. Siunatkaa niitä, jotka teitä vainoavat, siunatkaa älkääkään kirotko.

6. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 5: 9 – 6:11)

Veljet ja sisaret, sanoin kirjeessäni teille, että teidän ei pidä olla tekemisissä siveettömästi elävien kanssa. En tarkoittanut tämän maailman siveettömiä enkä ahneita, riistäjiä tai epäjumalanpalvelijoita, sillä silloinhan teidän pitäisi lähteä kokonaan pois maailmasta. Nyt täsmennän vielä: jos jotakuta sanotaan veljeksi mutta hän on siveetön tai ahne, epäjumalanpalvelija, pilkkaaja, juomari tai riistäjä, älkää olko tekemisissä hänen kanssaan. Älkää edes aterioiko tällaisen kanssa. Ei kai minun asiani ole tuomita

ulkopuolisia? Ettehän tekään tuomitse muita kuin omaan piiriinne kuuluvia. Ulkopuoliset tuomitsee Jumala. "Poistakaa keskuudestanne se, joka on paha." Kun teidän keskuudessanne jollakin on riita-asia toisen kanssa, kuinka hän julkeaa viedä sen pakanoiden ratkaistavaksi? Miksi hän ei jätä sitä pyhien ratkaistavaksi? Ettekö tiedä, että pyhät tulevat kerran olemaan maailman tuomareina? Jos te saatte tuomita maailmaa, ettekö muka kelpaa tuomareiksi vähäpätöisissä asioissa? Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitäkin – kuinka emme sitten voisi ratkaista tämän elämän asioita? Mutta kun teillä on riitaa maallisista asioista, te otatte tuomareiksi sellaisia, joille seurakunnassa ei anneta mitään arvoa. Saisitte hävetä! Eikö omassa joukossanne ole yhtäkään viisasta, joka pystyisi ratkaisemaan kahden veljen välisen riidan? Veli siis käy oikeutta veljeään vastaan, ja vielä epäuskoisten edessä! Jo se, että yleensä käräjöitte keskenänne, on teille tappioksi. Miksi ette ennemmin kärsi vääryyttä? Miksi ette ennemmin anna riistää itseltänne? Ei, te itse teette vääryyttä ja riistätte muilta, jopa omilta veljiltänne. Ettekö tiedä, että vääryydentekijät eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö! Jumalan valtakunnan perillisiä eivät ole siveettömyyden harjoittajat eivätkä epäjumalien palvelijat, eivät avionrikkojat, eivät miesten kanssa makaavat miehet, eivät varkaat eivätkä ahneet, eivät juomarit, pilkkaajat eivätkä riistäjät. Tällaisia jotkut teistä olivat ennen, mutta nyt teidät on pesty puhtaiksi ja tehty pyhiksi ja vanhurskaiksi Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Jumalamme Hengen voimasta.

6. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 6:20–7:12)

Veljet ja sisaret, Jumala on ostanut teidät täydestä hinnasta. Tuottakaa siis ruumiillanne Jumalalle kunniaa! Otan nyt puheeksi asian, josta kirjoititte. Miehen on kyllä hyvä olla koskematta naiseen, mutta haureuden välttämiseksi tulee

kunkin miehen elää oman vaimonsa ja kunkin naisen oman miehensä kanssa. Mies täyttäköön aviovelvollisuutensa vaimoan kohtaan, samoin vaimo miestänsä kohtaan. Vaimon ruumis ei ole hänen omassa vallassaan vaan miehen, samoin ei miehen ruumis ole hänen omassa vallassaan vaan vaimon. Älkää keskeyttäkö yhdyselämäänne, paitsi ehkä yhteisestä sopimuksesta joksikin aikaa, jotta voitte keskittyä rukoukseen; palatkaa sitten taas yhteen. Muutenhan Saatana pääsee kiusaamaan teitä, kun ette kuitenkaan pysty hillitsemään itseänne. Sanon tämän myönnytyksenä enkä käskynä. Soisin kaikkien elävän niin kuin itse elän. Jokaisella on kuitenkin oma Jumalalta saatu armolahjansa, yhdellä yksi, toisella toinen. Naimattomille ja leskille minä sanon, että heidän olisi hyvä pysyä yksin niin kuin minäkin. Mutta elleivät he jaksu hillitä itseään, menkööt naimisiin, sillä on parempi mennä naimisiin kuin palaa himon tulesa. Naimisissa oleville taas annan käskyn, en minä vaan Herra: vaimo ei saa erota miehestään. Jos hän kuitenkin eroaa, olkoon menemättä enää naimisiin tai sopikoon miehensä kanssa. Samoin ei mies saa erota vaimostaan. Sitten sanon vielä, en Herran sanana vaan omanani: Jos jollakin veljellä on vaimo, joka ei usko, ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, miehen ei pidä jättää häntä.

6. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 7:12–24)

Veljet ja sisaret, sanon vielä, en Herran sanana vaan omanani: Jos jollakin veljellä on vaimo, joka ei usko, ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, miehen ei pidä jättää häntä. Ja jos uskovalla naisella on aviomies, joka ei usko, ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, vaimon ei pidä jättää miestänsä. Mies, joka ei usko, on uskovan vaimonsa pyhittämä, ja vaimo, joka ei usko, on uskovan miehensä pyhittämä. Muutenhan teidän lapsenne olisivat epäpuhtaita; nyt he kuitenkin ovat pyhiä. Mutta jos se puoliso, joka ei usko, tahtoo erota, niin erotkoon. Uskovaa

veljeä tai sisarta ei tällaisessa tapauksessa sido mikään pakko. Jumala on kutsunut teidät elämään rauhassa. Ja mistä tiedät, vaimo, voitko pelastaa miehesi? Tai mies, mistä tiedät, voitko pelastaa vaimosi? Jokainen eläköön edelleen sen osan mukaisesti, jonka Herra on hänelle suonut ja joka hänellä oli, kun Jumala hänet kutsui. Tämän ohjeen minä annan kaikissa seurakunnissa. Jos joku on saanut kutsun ympärileikattuna, hän älköön pyrkikö eroon ympärileikkauksestaan. Se taas, joka on saanut kutsun ympärileikkaamattomana, älköön ympärileikkauttako itseään. On yhdentekevää, onko ihminen ympärileikattu vai ei; tärkeää on Jumalan käskyjen noudattaminen. Jokaisen tulee pysyä siinä osassa, jossa hän oli kutsun saadessaan. Jos olit orja, älä siitä välitä. Vaikka voisit päästä vapaaksikin, pysy mieluummin orjana. Se, jonka Herra on kutsunut orjana, on näet Herran vapauttama. Samoin se, joka on kutsuttu vapaana, on Kristuksen orja. Jumala on ostanut teidät täydestä hinnasta. Älkää ruvetko ihmisten orjiksi! Veljet, jokainen pysyköön Jumalan edessä siinä osassa, jossa oli kutsun saadessaan.

6. torstai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetysskirjeestä korinttolaisille (1.Kor. 7:24–35)

Veljet ja sisaret, jokainen pysyköön Jumalan edessä siinä osassa, jossa oli kutsun saadessaan. Naimattomista naisista minulla ei ole Herran antamaa käskyä. Sanon kuitenkin oman mielipiteeni, sillä Herra on suonut minulle sen armon, että minuun voi luottaa. Sen ahdingon ajan vuoksi, jota nyt elämme, jokaisen on hyvä pysyä entisellään. Jos sinulla on vaimo, älä pyri hänestä eroon. Jos sinulla ei enää ole vaimoa, älä etsi itsellesi uutta. Mutta jos menetkin naimisiin, et tee väärin. Ja jos naimaton nainen menee naimisiin, hänkään ei tee väärin. Naimisissa olevat joutuvat kuitenkin elämässään ahtaalle, mistä haluaisin teitä säästää. Sanon teille, veljet: aika on käymässä vähiin. Siksi niidenkin, joilla on

vaimo, on nyt eletävä kuin heillä ei vaimoa olisikaan, surevien on oltava kuin he eivät surisi ja iloitsevien kuin eivät iloitsisi; niiden, jotka ostavat jotakin, on oltava kuin eivät saisi pitää ostamaansa, ja niiden, jotka käyttävät hyödykseen sitä mitä tässä maailmassa on, on oltava kuin eivät saisi siitä mitään hyötyä. Tämä nykyinen maailmamme on näet katoamassa. Toivoisin, ettei teillä olisi huolia. Naimaton mies kantaa huolta siitä, mikä koskee Herraa, siitä, miten olisi Herralle mieliksi. Naimisissa oleva taas huolehtii maallisista asioista, siitä, miten olisi vaimolleen mieliksi. Näin hän on jakautunut kahtaalle. Samoin naimaton nainen ja nuori neito kantavat huolta siitä, mikä koskee Herraa, jotta olisivat niin ruumiiltaan kuin hengeltäänkin pyhiä. Naimisissa oleva nainen taas huolehtii maallisista asioista, siitä, miten olisi miehelleen mieliksi. Tämän sanon teidän parastanne ajatellen, en sitoakseni teitä vaan auttaakseni teitä elämään kunniallisesti ja pysymään lujasti ja häiriintymättä Herran yhteydessä.

6. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetysskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 7:35–8:7)

Veljet ja sisaret, tämän sanon teidän parastanne ajatellen, en sitoakseni teitä vaan auttaakseni teitä elämään kunniallisesti ja pysymään lujasti ja häiriintymättä Herran yhteydessä. Joku ehkä arvelee menettelevänsä sopimattomasti morsiantaan kohtaan, kun hän tuntee tähän ylivoimaista halua eikä voi sille mitään. Hän saa kuitenkin tehdä niin kuin haluaa, se ei ole väärin, he voivat mennä naimisiin. Mutta jos joku ei tunne voittamatonta pakkoa vaan hallitsee tahtonsa ja pysyy lujasti päätöksessään säilyttää morsiamensa koskemattomana, hän tekee oikein. Se, joka menee morsiamensa kanssa naimisiin, tekee siis oikein, mutta se, joka ei mene, tekee vielä paremmin. Vaimo kuuluu yhteen miehensä kanssa niin kauan kuin tämä elää, mutta miehen kuoltua hän on vapaa

menemään naimisiin kenen kanssa haluaa, kunhan se vain tapahtuu Herrassa. Hänen osansa on kuitenkin parempi, jos hän pysyy leskenä. Tämä on minun käsitykseni, ja luullakseni minussakin on Jumalan Henki. Sitten on puhuttava epäjumalille uhratusta lihasta. Meillä kaikilla toki on tästä asiasta tieto. Mutta tieto tekee ylpeäksi, rakkaus sen sijaan rakentaa. Jos joku luulee tietävänsä jotakin, hänellä ei vielä ole oikeaa tietoa. Mutta jos joku rakastaa Jumalaa, hänet Jumala tuntee. Epäjumalille uhratun lihan syömisestä sanon näin: Me tiedämme, ettei epäjumalia ole olemassa, on vain yksi ainoa Jumala. Onhan tosin sekä taivaassa että maan päällä niin sanottuja jumalia, moniakin jumalia ja herroja, mutta meillä on vain yksi Jumala, Isä. Hänestä on kaikki lähtöisin, ja hänen luokseen olemme matkalla. Meillä on vain yksi Herra, Jeesus Kristus. Hänen välityksellään on kaikki luotu, niin myös meidät. Mutta kaikilla ei tätä tietoa ole. Tottumuksesta epäjumaliin jotkut lihaa syödessään edelleenkin ajattelevat, että se on epäjumalille uhrattua, ja tämä tahraa heidän epävarman omantuntonsa.

6. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 12:1-3)

Veljet ja sisaret, Jumalan armahtavaan laupeuteen vedoten kehotan teitä, veljet: Antakaa koko elämänne pyhäksi ja eläväksi, Jumalalle mieluisaksi uhriksi. Näin te palvelette Jumalaa järjellisellä tavalla. Älkää mukautuko tämän maailman menoon, vaan muuttukaa, uudistukaa mieleltänne, niin että osaatte arvioida, mikä on Jumalan tahto, mikä on hyvää, hänen mielensä mukaista ja täydellistä. Sen armon perusteella, joka minulle on annettu, sanon teille jokaiselle: älkää ajatelko itsestänne liikoja, enempää kuin on aihetta ajatella, vaan pitäkää ajatuksenne kohtuuden rajoissa, kukin sen uskon määrän mukaan, jonka Jumala on hänelle antanut.

7. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 13: 1-7)

Veljet ja sisaret, meidän, jotka olemme vahvoja, on kestettävä heikkojen vajavuuksia. Emme saa ajatella vain sitä, mikä on itsellemme mieluista. Meidän on jokaisen otettava huomioon lähimmäisemme, ajateltava, mikä on hänelle hyväksi ja vahvistaa häntä. Ei Kristuskaan ajatellut itseään. Onhan kirjoitettu: "Sinun herjaajiesi herjaukset ovat osuneet minuun." Kaikki, mitä pyhät kirjoitukset sisältävät, on kirjoitettu meille opiksi, jotta saisimme siitä kestävyyttä, lohtua ja toivoa. Jumala, jolta kestävyys ja rohkaisu tulevat, antakoon teidän olla keskenänne yksimielisiä Kristuksen Jeesuksen tahdon mukaisesti, niin että te yksimielisesti, yhdestä suusta ylistäisitte Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumalaa ja Isää. Hyväksykää siis toinen toisenne, niin kuin Kristuskin on hyväksynyt omikseen teidät, Jumalan kunniaksi. Tarkoitin tätä: Kristus on tullut palvelemaan juutalaisia. Hän on tullut vahvistamaan isille annetut lupaukset osoittaakseen, että Jumala pysyy sanassaan. Hän on tullut myös, jotta muut kansat saisivat ylistää Jumalaa hänen laupeudestaan, niin kuin on kirjoitettu: Siksi ylistän sinua kansojen keskellä, laulan kiitosta sinun nimellesi. Ja edelleen: Riemuitkaa, kansat, yhdessä hänen kansansa kanssa. Ja vielä: Kiittäkää Herraa, kaikki kansat! Ylistäkää häntä, kansakunnat! Jesaja taas sanoo: Iisain juuresta nousee verso, joka kohoaa kansojen hallitsijaksi. Häneen kansat panevat toivonsa. Toivon Jumala täyttäköön ilolla ja rauhalla teidät, jotka uskotte, niin että teillä Pyhän Hengen voimasta olisi runsas toivo. Olen toki varma, veljeni, siitä että teillä jo on runsaasti hyvää tahtoa ja kaikkea tietoa ja että pystytte itsekin neuvomaan toisianne. Silti olen kirjoittanut teille paikoitellen rohkeastikin muistuttaakseni teitä eräistä asioista. Olen tehnyt näin, koska Jumala on armossaan kutsunut minut Kristuksen Jeesuksen palvelijaksi kansojen

keskuuteen, toimittamaan Jumalan evankeliumin pyhää pappispalvelua, jotta maailman kansoista tulisi Jumalalle mieluinen, Pyhän Hengen pyhittävä uhri. Kristuksen Jeesuksen kunniaksi kerron siitä, mitä olen saanut aikaan palvellessani Jumalaa.

7. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 9:13–18)

Veljet ja sisaret, ettekö tiedä, että temppelissä palvelevat papit saavat temppelistä elatuksensa ja ne, jotka toimittavat uhrit, saavat alttarille tuoduista uhreista osuutensa? Samoin on Herra määrännyt, että evankeliumin julistajien tulee saada elantonsa evankeliumista. Mutta minä en ole lainkaan käyttänyt hyväkseni näitä oikeuksia. En nytkään kirjoita tätä vaatiakseni niitä itselleni. Mieluummin vaikka kuolen! Tätä ylpeyden aihetta ei kukaan voi minulta riistää. Siinä, että julistan evankeliumia, ei ole mitään ylpeilemistä, sillä minun on pakko tehdä sitä. Voi minua, ellen evankeliumia julista! Jos teen sitä vapaasta tahdostani, minun kuuluu saada palkkaa. Mutta jos en toimi omasta tahdostani, minä vain suoritan tehtävää, joka on minulle uskottu. Mikä siis on palkkani? Se, että julistan evankeliumia ilman korvausta, käyttämättä hyväkseni niitä oikeuksia, joita minulla sen julistajana on.

7. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 10: 5 - 12)

Veljet ja sisaret, useimmat heistä Jumala hylkäsi, kohtasihan heidät tuho autiomaassa. Näin heistä tuli meille varoittavia esimerkkejä: meidän ei pidä himoita pahaa, niin kuin he tekivät. Älkää ruvetko palvelemaan epäjumalia niin kuin jotkut heistä. Kirjoituksissa kerrotaan: "He istuivat syömään ja juomaan, ja sitten he nousivat tanssimaan." Älkäämme antautuko siveettömyyteen niin kuin jotkut heistä; heitä kuoli yhtenä päivänä

kaksikymmentäkolmetuhatta. Meidän ei myöskään tule koetella Herran kärsivällisyyttä, niin kuin jotkut heistä tekivät; he kuolivat käärmeenpuremiin. Älkää liioin nurisko niin kuin jotkut heistä; he saivat surmansa kuolemanenkeliin kädestä. Nämä tapahtumat ovat varoittavia esimerkkejä, ja ne on kerrottu ojennukseksi meille, joiden osana on elää lopun aikoja. Joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei kaadu.

7. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 10:12–22)

Veljet ja sisaret, joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei kaadu. Teitä kohdannut kiusaus ei ole mitenkään epätavallinen. Jumalaan voi luottaa. Hän ei salli kiusauksen käydä teille ylivoimaiseksi, vaan antaessaan teidän joutua koetukseen hän samalla valmistaa pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää. Rakkaat ystävät, pysykää siis erossa epäjumalien palvelemisesta. Puhun teille kuin järkeville ihmisille ainakin. Harkitkaa mitä sanon. Eikö malja, jonka me siunaamme, ole yhteys Kristuksen vereen? Ja eikö leipä, jonka me murramme, ole yhteys Kristuksen ruumiiseen? Leipä on yksi, ja niin mekin olemme yksi ruumis, vaikka meitä on monta, sillä tulemme kaikki osallisiksi tuosta yhdestä leivästä. Ajatelkaa Israelin kansaa! Eivätkö papit, jotka syövät uhrilihaa, joudu läheiseen yhteyteen alttarin kanssa? Mitä tällä tarkoitan? En sitä, että epäjumalille uhrattu liha sinänsä olisi jotakin tai että epäjumalat olisivat jotakin todellista. Tarkoitan sitä, että epäjumalien palvelijat uhraavat pahoille hengille eivätkä Jumalalle, enkä halua teidän joutuvan yhteyteen pahojen henkien kanssa. Te ette voi juoda sekä Herran maljasta että pahojen henkien maljasta, ette voi olla osallisina sekä Herran pöytään että pahojen henkien pöytään. Emme kai halua herättää Herran kiivautta? Olemmeko muka häntä vahvempia?

7. torstai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 10:28–11:7)

Veljet ja sisaret, jos joku sanoo teille: "Tämä on uhrilihaa", jättäkää se syömättä hänen vuokseen, omantunnon takia. En tarkoita teidän omaatuntoanne vaan tuon toisen. Miksi antaisin toisen ihmisen omantunnon määrätä omaa vapauttani? Jos minä kiitän Jumalaa ruoastani, miksi minua moitittaisiin siitä, mistä itse kiitän? Syöttepä siis tai juotte tai teettepä mitä tahansa, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi. Älkää loukatko sen enempää juutalaisia kuin kreikkalaisiakaan älkääkä liioin Jumalan seurakuntaa. Minäkin yritän aina tulla toimeen kaikkien kanssa; en etsi omaa etuani vaan muiden ihmisten parasta, jotta he pelastuisivat. Seuratkaa minun esimerkkiäni, niin kuin minäkin seuraan Kristusta. Kiitän teitä siitä, että aina muistatte ja noudatatte niitä opetuksia, jotka olen välittänyt teille. Teidän tulee kuitenkin tietää, että jokaisen miehen pää on Kristus, naisen pää on mies ja Kristuksen pää on Jumala. Jos miehellä on päähine päässään, kun hän rukoilee tai profetoi, hän häpäisee päänsä. Sen sijaan, jos nainen on avopäin, kun hän rukoilee tai profetoi, hän häpäisee päänsä, sillä sehän on samaa kuin hän olisi antanut ajaa hiuksensa pois. Ellei nainen peitä päätään, hän voi yhtä hyvin leikkauttaa hiuksensa. Mutta jos kerran hiusten leikkaaminen tai pois ajaminen on naiselle häpeällistä, hänen tulee peittää päänsä. miehen ei pidä peittää päätään, koska hän on Jumalan kuva ja heijastaa hänen kunniaansa. Nainen taas heijastaa miehensä kunniaa.

7. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 11: 8 – 22)

Veljet ja sisaret, miestä ei ole luotu naisesta vaan nainen miehestä, eikä miestä luotu naisen takia vaan nainen miehen takia. Naisen tulee siis pitää päässään arvonsa merkkiä enkeleiden takia.

Herran edessä ei kuitenkaan ole naista ilman miestä eikä miestä ilman naista, sillä niin kuin nainen on luotu miehestä, myös mies on syntynyt naisesta. Mutta kaikki on saanut alkunsa Jumalasta. Päätelkää itse, onko naisen sopivaa rukoilla Jumalaa avopäin. Opettaahan jo luontokin teille, että pitkä tukka on miehelle häpeäksi, mutta naiselle kunniaksi. Pitkät hiukset on annettu naiselle hunnuksi. Jos joku kuitenkin väittää vastaan, niin sanon hänelle, ettei meillä ole sellaista tapaa eikä yleensääkään Jumalan seurakunnilla. Näitä ohjeita antaessani minun on moitittava teitä siitä, että yhteiset kokoontumisenne ovat teille pikemmin vahingoksi kuin hyödyksi. Olen ensinnäkin kuullut, että teillä seurakunnan kokouksissa ilmenee hajaannusta, ja osittain sen myös uskon. Täytyyhän teillä ollakin keskuudessanne ryhmäkuntia, jotta nähtäisiin, ketkä teistä osoittautuvat luotettaviksi. Teidän kokoontumisenne eivät ole oikeaa Herran aterian viettämistä, koska jokainen syö omia ruokiaan, niin että toinen on nälissään ja toinen juovuksissa. Ettekö voi syödä ja juoda kotonanne? Vai halveksitteko te Jumalan seurakuntaa niin että häpäisette niitä, joilla ei ole ruokaa? Mitä minun pitäisi sanoa teille? Kiittääkö teitä? Tässä asiassa en teitä kiitä.

7. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä roomalaisille (Room. 13:1 – 10)

Veljet ja sisaret, jokaisen on suostuttava esivaltansa alaisuuteen. Eihän ole esivaltaa, joka ei olisi Jumalalta peräisin, häneltä ovat vallankäyttäjät saaneet valtuutensa. Joka vastustaa esivaltaa, nousee siis Jumalan säädöstä vastaan, ja ne, jotka näin tekevät, saavat rangaistuksensa. Ei sen, joka tekee oikein, tarvitse pelätä viranomaisia, vaan sen, joka tekee väärin. Jos siis tahdot elää pelkäämättä esivaltaa, tee oikein! Silloin saat siltä kiitosta. Se on Jumalan palvelija ja toimii sinun parhaaksesi. Mutta jos teet väärin, pelkää! Esivalta ei kannu miekkaa

turhaan. Se on Jumalan palvelija ja panee täytäntöön väärintekijälle kuuluvan rangaistuksen. Siksi on suostuttava esivallan alaisuuteen, ei vain rangaistuksen pelosta vaan myös omantunnon vaatimuksesta. Sen vuoksi te verojakin maksatte, sillä viranomaiset ovat Jumalan palveluksessa, kun he hoitavat tehtäviään. Antakaa jokaiselle se, mikä hänelle kuuluu: kenelle vero, sille vero, kenelle tulli, sille tulli, kenelle pelko, sille pelko, kenelle kunnia, sille kunnia. Älkää olko kenellekään mitään velkaa, paitsi että rakastatte toisianne. Joka rakastaa toista, on täyttänyt lain vaatimukset. Käskyt "Älä tee aviorikosta", "Älä tapa", "Älä varasta", "Älä himoitse", samoin kaikki muutkin, voidaan koota tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi." Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Näin rakkaus toteuttaa koko lain.

8. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1.Kor. 1: 10 – 18)

Veljet ja sisaret, Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen kehotan teitä kaikkia pitämään keskenänne yhtä, välttämään hajaannusta ja elämään yksimielisinä. Olen näet saanut kuulla Khloen väeltä, että teillä, veljeni, on keskenänne riitoja. Tarkoitin sitä, että toiset teistä sanovat: "Minä olen Paavalin puolella", toiset taas: "Minä Apolloksen", "Minä Keefaksen", "Minä Kristuksen". Onko Kristus jaettu? Onko ehkä Paavali ristiinnaulittu teidän puolestanne? Paavalinko nimeen teidät on kastettu? Jumalan kiitos, en ole kastanut teistä ketään muuta kuin Crispuksen ja Gaiuksen, joten kukaan ei voi sanoa, että teidät on kastettu minun nimeeni. Niin, Stefanaan perhekunnan olen myös kastanut, mutta ketään muuta en muista kastaneeni. Eihän Kristus lähettänyt minua kastamaan vaan julistamaan evankeliumia, ei kuitenkaan viisain puhein, koska Kristuksen risti silloin menettäisi merkityksensä. Puhe rististä on hulluutta niiden

mielestä, jotka joutuvat kadotukseen, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima.

8. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 11: 31 – 12)

Veljet ja sisaret, jos me itse tutkisimme itseämme, emme joutuisi tuomittaviksi. Rangaistessaan Herra kuitenkin kurittaa meitä, jotta meitä ei yhdessä maailman kanssa lopullisesti tuomittaisi. Veljeni, kun siis kokoonnutte aterioimaan, odottakaa toisianne. Se, jolla on nälkä, syököön kotonaan, jotteivät kokoontumisenne tuottaisi teille rangaistusta. Muusta annan ohjeet sitten kun tulen. Veljet, haluan teidän olevan selvillä Pyhän Hengen lahjoista. Muistattehan, kuinka ollessanne vielä pakanoita vastustamaton voima ajoi teitä mykkien epäjumalien luo. Siksi sanon teille selvästi, että kukaan, joka puhuu Jumalan Hengen valtaamana, ei voi sanoa: "Jeesus on kirottu." Kukaan ei myöskään voi sanoa: "Jeesus on Herra", muuten kuin Pyhän Hengen vaikutuksesta. Armolahjoja on monenlaisia, mutta Henki on sama. Myös palvelutehtäviä on monenlaisia, mutta Herra on sama. Jumalan voiman vaikutuksia on monenlaisia, mutta hän, joka meissä kaikissa kaiken vaikuttaa, on sama.

8. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 12: 12 – 26)

Veljet ja sisaret, Kristus on niin kuin ihmisruumis, joka on yksi kokonaisuus mutta jossa on monta jäsentä; vaikka jäseniä on monta, ne kaikki yhdessä muodostavat yhden ruumiin. Meidät kaikki, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, on kastettu yhdeksi ruumiiksi. Yksi ja sama Henki on yhdistänyt meidät, kaikki me olemme saaneet juoda samaa Henkeä. Eihän ruumiskaan muodostu yhdestä jäsenestä vaan monista. *Vaikka* jalka sanoisi: "Koska en ole käsi,

en kuulu ruumiiseen", se silti kuuluu ruumiiseen. Ja jos korva sanoisi: "Koska en ole silmä, en kuulu ruumiiseen", se silti kuuluu ruumiiseen. Jos koko ruumis olisi pelkkää silmää, olisiko silloin kuuloa? Tai jos se olisi pelkkää korvaa, olisiko silloin hajuaistia? Jumala on kuitenkin asettanut ruumiiseen kaikki eri jäsenet niin kuin on nähnyt hyväksi. Jos kaikki olisi yhtä ja samaa jäsentä, olisiko silloin mitään ruumista? Jäseniä on kuitenkin monta, kun taas ruumis on yksi. Ei silmä voi sanoa kädelle: "Minä en tarvitse sinua", eikä liioin pää jaloille: "Minä en tarvitse teitä." Päinvastoin, juuri ne ruumiinjäsenet, jotka meidän mielestämme ovat muita heikompia, ovat välttämättömiä. Me verhoamme erityisen arvokkaasti ne ruumiinosat, joita emme pidä kovinkaan arvokkaina, ja peitämme erityisen säädyllyisesti ne, joita häpeämme. Säädyllyiset ruumiinosat eivät tällaista verhoa tarvitse. Kun Jumala yhdisti jäsenet ruumiiksi, hän antoi vähempiarvoisille jäsenille suuremman kunnian, jotta ruumiissa ei syntyisi eripuraisuutta vaan jäsenet yhteen kuuluen huolehtisivat toinen toisestaan. Jos yksi jäsen kärsii, kärsivät kaikki muutkin jäsenet, ja jos yksi jäsen saa osakseen kunniaa, iloitsevat kaikki muutkin sen kanssa.

8. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 13: 4 – 14:5)

Veljet ja sisaret, rakkaus on kärsivällinen, rakkaus on lempeä. Rakkaus ei kadehdi, ei kersku, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaa etuaan, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä vaan iloitsee totuuden voittaessa. Kaiken se kestää, kaikessa uskoo, kaikessa toivoo, kaiken se kärsii. Rakkaus ei koskaan katoa. Mutta profetoiminen vaikenee, kielillä puhuminen lakkaa, tieto käy turhaksi. Tietämisemme on näet vajavaista ja profetoimisemme on vajavaista, mutta kun täydellinen tulee, vajavainen katoaa. Kun olin lapsi, minä puhuin kuin lapsi, minulla oli

lapsen mieli ja lapsen ajatukset. Nyt, kun olen mies, olen jättänyt sen mikä kuuluu lapsuuteen. Nyt katselemme vielä kuin kuvastimesta, kuin arvoitusta, mutta silloin näemme kasvoista kasvoihin. Nyt tietoni on vielä vajavaista, mutta kerran se on täydellistä, niin kuin Jumala minut täydellisesti tuntee. Niin pysyvät nämä kolme: usko, toivo, rakkaus. Mutta suurin niistä on rakkaus. Pyrkikää rakkauteen, mutta tavoitelkaa myös henkilahjoja, ennen kaikkea profetoimisen lahjaa. Kielillä puhuva ei näet puhu ihmisille vaan Jumalalle; kukaan ei ymmärrä häntä, Hengen valtaamana hän puhuu salaisuuksia. Mutta se, joka profetoi, puhuu ihmisille: hän rakentaa, kehottaa ja lohduttaa. Kielillä puhuva rakentaa itseään, profetoiva rakentaa seurakuntaa. Toivoisin teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluummin toivoisin teidän profetoivan. Profetoiva on arvokkaampi kuin kielillä puhuva, ellei tämä sitten osaa myös tulkita puhettaan, niin että se koituu seurakunnan parhaaksi.

8. torstai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 14: 6 – 19)

Veljet ja sisaret, mitä hyötyä minusta on, jos tulen luoksenne ja vain puhun kielillä enkä välitä mitään ilmestystä tai anna teille tietoa, profetiaa tai opetusta? Samoinhan on elottomien soittimienkin laita, vaikkapa huilun tai lyyran. Miten huilulla tai lyyralla soitettu sävelmä voidaan tuntea, elleivät sävelet erotu toisistaan? Ja jos sotatorvesta lähtee epäselvä ääni, kuka valmistautuu taisteluun? Sama koskee teitäkin: ellette puhu selvää kieltä, kuinka teidän puhettanne voidaan ymmärtää? Sananne haihtuvat taivaan tuuliin. Niin paljon kuin maailmassa onkin kieliä, kaikki ne ovat ymmärrettävissä. Mutta ellen ymmärrä puheen merkitystä, olen puhujalle muukalainen, samoin hän minulle. Kun te nyt kerran tavoittelette henkilahjoja, pyrkikää saamaan niitä runsain määrin seurakunnan rakentamiseksi. Sen, joka

puhuu kielillä, on siksi rukoiltava itselleen myös tulkitsemisen kykyä. Jos näet rukoilen kielillä, minun henkeni rukoilee mutta ymmärrykseni jää hyödyttömäksi. Mitä tämä siis tarkoittaa? Minun tulee rukoilla hengelläni, mutta myös ymmärryksellä; minun tulee laulaa kiitosta hengelläni, mutta myös ymmärryksellä. Jos kiität Jumalaa vain hengelläsi, miten paikalla oleva ulkopuolinen voi sanoa kiitokseesi aamenen, kun hän ei ymmärrä mitä sanot? Sinä kyllä kiität hyvin, mutta ei tuo toinen siitä hyödy. Minä puhun kielillä enemmän kuin kukaan teistä, ja siitä kiitän Jumalaa. Jotta voisin opettaa muitakin, haluan seurakunnassa silti puhua mieluummin viisi ymmärrettävää sanaa kuin tuhansia hurmoskielen sanoja.

8. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyksirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 14: 26 – 40)

Veljet ja sisaret, mitä tämä siis tarkoittaa? Kun kokoonnutte yhteen, jokaisella on jotakin annettavaa: laulu, opetus tai ilmestys, puhe kielillä tai sen tulkinta. Kaiken on tapahduttava yhteiseksi parhaaksi. Jos puhutaan kielillä, vain kaksi tai enintään kolme saa puhua, kukin vuorollaan, ja jonkun on tulkittava puhetta. Ellei tulkitsijaa ole, puhuja olkoon seurakunnan parissa vaiti ja puhukoon vain itselleen ja Jumalalle. Samoin profeetoista saa esiintyä vain kaksi tai kolme, ja toiset arvostelkoot. Jos joku muu läsnäolijoista saa ilmestyksen, edellisen puhujan tulee vaieta. Kaikki te voitte profetoida, kukin vuorollanne, jotta kaikki oppisivat ja saisivat rohkaisua. Profeetat pystyvät hallitsemaan henkilöihjojaan, sillä Jumala ei ole epäjärjestyksen vaan rauhan Jumala. Niin kuin on laita kaikissa pyhien seurakunnissa, naisten tulee olla vaiti seurakunnan kokouksissa. Heidän ei ole lupa puhua, vaan heidän on oltava kuuliaisia, niin kuin lakikin sanoo. Jos he tahtovat tietoa jostakin, heidän on kysyttävä sitä kotona omalta mieheltään, sillä naisen on sopimatonta puhua

seurakunnan kokouksessa. Teidänkö luotanne Jumalan sana on lähtenyt liikkeelle? Tai onko se tullut pelkästään teidän luoksenne? Jos joku uskoo olevansa profeetta tai saaneensa muita Hengen lahjoja, hänen tulee tietää että tämä, mitä kirjoitan, on Herran käsky. Jos joku ei tätä tunnusta, Jumala ei tunnusta häntä. Veljet, tavoitelkaa siis profetoimisen lahjaa älkääkä estäkö kielillä puhumista. Kaiken on vain tapahduttava arvokkaasti ja hyvässä järjestyksessä.

8. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyksirjeestä roomalaisille (Room. 14: 6 – 9)

Veljet ja sisaret, joka kiinnittää huomionsa päiviin, tekee niin Herran kunniaksi, ja joka syö, syö Herran kunniaksi, sillä hän kiittää Jumalaa. Joka taas ei syö, on Herran kunniaksi syömättä, ja hänkin kiittää Jumalaa. Kukaan meistä ei elä itseään varten eikä kukaan kuole itseään varten. Jos elämme, elämme Herran omina, ja jos kuolemme, kuolemme Herran omina. Elämmepä siis tai kuolemme, me kuulumme Herralle. Juuri sitä vartenhan Kristus kuoli ja heräsi elämään, että hän olisi niin kuolleiden kuin elävienkin Herra.

9. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyksirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 3: 9 – 17)

Veljet ja sisaret, me olemme Jumalan työtovereita, te olette Jumalan pelto ja Jumalan rakennus. Jumalalta saamani armon mukaan olen taitavan rakentajan tavoin laskenut perustuksen, jolle joku toinen rakentaa. Mutta kukin katsokoon, miten rakentaa. Perustus on jo laskettu, ja se on Jeesus Kristus. Muuta perustusta ei kukaan voi laskea. Rakennetaanpa tälle perustukselle kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista, aikanaan tulee ilmi, mitä kukin on saanut aikaan. Tuomiopäivä sen

paljastaa: se päivä ilmestyy tulenliekeissä, ja tuli koettelee, millainen itse kunkin aikaansaannos on. Se, jonka rakennus kestää, saa palkan. Se taas, jonka rakennus palaa, kärsii vahingon. Itse hän tosin pelastuu, mutta kuin tulen läpi. Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä? Jos joku turmelee Jumalan temppelin, Jumala saattaa turmioon hänet. Jumalan temppeli on pyhä, ja tämä temppeli olette te.

9. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyksirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 15: 12 – 19)

Veljet ja sisaret, jos kerran julistetaan, että Kristus on herätetty kuolleista, kuinka jotkut teistä voivat sanoa, ettei kuolleiden ylösnousemusta ole? Jos ei ole kuolleiden ylösnousemusta, ei Kristustakaan ole herätetty kuolleista. Mutta ellei Kristusta ole herätetty, silloin meidän julistuksemme on turhaa puhetta, turhaa myös teidän uskonne. Silloin nähdään, että olemme antaneet Jumalasta väärän todistuksen, kun olemme väittäneet hänen herättäneen Kristuksen – mitä hän siis ei ole tehnyt, jos kerran kuolleita ei herätetä. Ellei kuolleita herätetä, ei Kristustakaan ole herätetty. Mutta ellei Kristusta ole herätetty, teidän uskonne on pohjaa vailla ja te olette yhä syntienne vallassa. Ja silloin nekin, jotka ovat nukkuneet pois Kristukseen uskoen, ovat joutuneet perikatoon. Jos olemme panneet toivomme Kristukseen vain tämän elämän ajaksi, olemme sääliä kaikista ihmisistä.

9. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyksirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 15: 29 – 38)

Veljet ja sisaret, mitä varten jotkut antavat kastaa itsensä kuolleiden puolesta? Ellei kuolleita lainkaan herätetä, miksi he kastattavat itsensä näiden puolesta? Entä mitä varten me joka hetki

antaudumme vaaraan? Niin totta kuin te olette minun ylpeyteni Herramme Kristuksen Jeesuksen edessä, minä katson joka päivä kuolemaa silmiin. Olisiko minun kannattanut taistella Efesoksessa petoja vastaan, jos asiaa ajatellaan vain tavalliseen ihmistapaan? Ellei kuolleita herätetä eloon, niin "syödään ja juodaan, huomenna kuollaan". Älkää eksykö! "Huono seura hyvät tavat turmelee." Tulkaa lopultakin järkiinne, älkää tehkö syntiä! On näet eräitä, jotka eivät Jumalasta mitään tiedä – tämän sanon teidän häpeäksenne. Joku ehkä kysyy: "Millä tavoin kuolleet herätetään? Millainen ruumis heillä silloin on?" Mikä järjetön kysymys! Eihän se, mitä kylvät tule eläväksi, ellei se ensin kuole. Ja kun kylvät, et kylvä tulevaa kasvia vaan pelkän siemenen, vehnänjyvän tai jonkin muun kasvin siemenen. Mutta Jumala antaa sille sellaisen varren kuin hän on nähnyt hyväksi, jokaiselle siemenelle sellaisen kuin sille kuuluu.

9. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyksirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 16: 4 – 12)

Veljet ja sisaret, jos minun itsenikin on syytä lähteä matkaan, niin matkustamme yhdessä. Aion tulla teidän luoksenne käytyäni Makedonian seurakunnissa; matkustan näet Makedonian kautta. Voin jäädä teidän luoksenne joksikin aikaa, ehkä koko talveksikin. Sitten voitte varustaa minut matkaan, minne taas lähdenkin. En halua vain ohimennen pistäytyä teitä tapaamassa, vaan toivon voivani viipyä luonanne jonkin aikaa, jos Herra suo. Jään tänne Efesokseen helluntaihin saakka, sillä minulle on avautunut laaja ja lupaava työmaa. Tosin myös vastustajia on paljon. Kun Timoteus tulee, katsokaa, ettei hänen tarvitse olla siellä mistään huolissaan. Hän tekee Herran työtä niin kuin minäkin, kenenkään ei pidä halveksia häntä. Auttakaa hänet sitten onnellisesti paluumatkalle. Odotan häntä täällä muiden veljien kanssa. Veli Apollosta olen kovasti kehottanut lähtemään muiden veljien kanssa teidän luoksenne, mutta

hänen matkansa ei nyt voinut toteutua. Hän tulee sitten kun saa sopivan tilaisuuden.

9. torstai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 1: 1 – 7)

Veljet ja sisaret, Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus tervehtivät Korintissa olevaa Jumalan seurakuntaa ja kaikkia pyhiä koko Akhaiassa. Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille. Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, armahtava Isä ja runsaan lohdutuksen Jumala! Hän rohkaisee meitä kaikissa ahdingoissamme, niin että me häneltä saamamme lohdutuksen voimalla jaksamme lohduttaa muita ahdingossa olevia. Niin kuin Kristuksen kärsimykset ovat tulleet runsaina meidän osaksemme, samoin on Kristus tuonut meille runsaasti lohdutusta. Jos me olemme ahdingossa, se koituu teille lohdutukseksi ja pelastukseksi. Jos saamme lohdutusta, myös te rohkaistutte kestäämään samoja kärsimyksiä, joita me saamme kokea. Me luotamme lujasti siihen, että te kestätte. Tiedämmehän, että niin kuin te saatte osanne kärsimyksistä, saatte myös lohdutuksesta osanne.

9. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 1: 12 – 20)

Veljet ja sisaret, me ylpeilemme siitä, että kaikkialla maailmassa ja varsinkin teidän keskuudessanne olemme noudattaneet Jumalan vaatimaa yksinkertaisuutta ja vilpittömyyttä. Tämä on omantuntomme todistus. Meitä on ohjannut Jumalan armo eikä inhimillinen viisaus. Tarkoitamme kirjeissämme vain sitä, minkä voitte niistä lukea ja ymmärtää. Toivon, että opitte täysin ymmärtämään, kuten jo osaksi ymmärrättekin, että Herramme Jeesuksen

päivänä te saatte olla ylpeitä meistä ja me teistä. Tähän luottaen aioin ensin tulla teidän luoksenne, jotta olisitte saaneet uuden todistuksen Jumalan armosta. Tarkoitukseni oli jatkaa teidän luotanne matkaa Makedoniaan ja palata sieltä taas luoksenne. Te olisitte sitten varustaneet minut matkalle Juudeaan. Ei kai tämä aikomukseni ollut vain hetkellinen päähänpisto? Teenkö ehkä suunnitelmiani oman pääni mukaan? Sanonko: "Kyllä, kyllä", kun tarkoitan: "Ei, ei"? Jumala voi todistaa, etten sano teille sekä: "Kyllä", että: "Ei." Eihän myöskään Jeesus Kristus, Jumalan Poika, jota minä, Silvanus ja Timoteus olemme teille julistaneet, tullut ollakseen sekä "kyllä" että "ei", vaan hänessä toteutui "kyllä". Ovathan Jumalan lupaukset, niin monta kuin niitä on, saaneet hänessä vahvistuksen. Siksi mekin vastaamme hänen kauttaan: "Aamen", Jumalan kunniaksi.

9. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 15: 30 – 33)

Veljet ja sisaret, Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Pyhän Hengen antamaan rakkauteen vedoten pyydän teitä, veljet, tukemaan minua taistelussani. Rukoilkaa Jumalaa puolestani, että en Juudeassa joutuisi epäuskoisten käsiin ja että lahja, jonka vien Jerusalemiin, olisi pyhille mieluinen. Silloin voin, jos Jumala suo, tulla iloisin mielin teidän luoksenne ja virkistyä seurassanne. Rauhan Jumala olkoon teidän kaikkien kanssa. Aamen.

10. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 4: 9 -16)

Veljet ja sisaret, Jumala näyttää asettaneen meidät apostolit vihoviimeisiksi: olemme kuin kuolemaantuomitut areenalla, koko maailman katseltavina, enkelien ja ihmisten. Me olemme hulluja Kristuksen tähden, te viisaita Kristuksessa. Me olemme heikkoja, te voimakkaita; teitä

kunnioitetaan, meitä halveksitaan. Yhä edelleen me kärsimme nälkää ja janoa ja kuljemme puolialastomina, meitä pahoinpidellään, me vaellamme paikasta toiseen ja hankimme toimeentulomme omin käsin kovalla työllä. Meitä herjataan, mutta me siunaamme. Meitä vainotaan, mutta me kestämmme. Meistä puhutaan paha, mutta me puhumme hyvää. Tähän päivään saakka olemme olleet koko maailman kaatopaikka, ihmiskunnan pohjasakkaa. En kirjoita tätä tuottaakseni teille häpeää vaan ojentaakseni teitä kuin rakkaita lapsiani. Vaikka teillä Kristukseen uskovina olisi tuhansia kasvattajia, teillä on vain yksi isä. Minähän teidät olen evankeliumia julistamalla synnyttänyt Kristukseen Jeesukseen uskoviksi. Kehotan teitä siis noudattamaan omaa esimerkkiäni.

10. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 2: 4 – 15)

Veljet ja sisaret, tarkoitan niitä, joiden mielen tämän maailman jumala on sokaissut, niin että he epäuskossaan eivät näe Kristuksen evankeliumin kirkkaudesta säteilevää valoa, Kristuksen, joka on Jumalan kuva. Emmehan me julista sanomaa itsestämme vaan Jeesuksesta Kristuksesta: Jeesus on Herra, ja hän on lähettänyt meidät palvelemaan teitä. Jumala, joka sanoi: "Tulkoon pimeyteen valo", valaisi itse meidän sydämemme. Näin Jumalan kirkkaus, joka säteilee Kristuksen kasvoilta, opitaan tuntemaan, ja se levittää valoaan. Tämä aarre on meillä saviastioissa, jotta nähtäisiin tuon valtavan voiman olevan peräisin Jumalasta eikä meistä itsestämme. Me olemme kaikin tavoin ahtaalla mutta emme umpikujassa, neuvottomia mutta emme toivottomia, vainottuja mutta emme hylättyjä, maahan lyötyjä mutta emme tuhottuja. Me kannamme aina ruumiissamme Jeesuksen kuolemaa, jotta myös Jeesuksen elämä tulisi meidän ruumiissamme näkyviin. Me tosin elämme, mutta meidät annetaan Jeesuksen

tähden alituisesti alttiiksi kuolemalle, jotta myös Jeesuksen elämä tulisi näkyviin kuolevaisessa ruumiissamme. Meissä siis tekee työtään kuolema, mutta teissä elämä. Meillä on sama uskon Henki, josta on kirjoitettu: "Minä uskon, ja siksi puhun." Niin mekin puhumme, koska uskomme. Me tiedämme, että hän, joka herätti kuolleista Herran Jeesuksen, herättää Jeesuksen tullessa meidätkin ja tuo meidät eteensä yhdessä teidän kanssanne. Tämä kaikki tapahtuu teidän takianne, jotta yhä enenevä armo synnyttäisi yhä useammissa runsasta kiitollisuutta Jumalan kunniaksi.

10. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 2: 14 -3:3)

Veljet ja sisaret, me tiedämme, että hän, joka herätti kuolleista Herran Jeesuksen, herättää Jeesuksen tullessa meidätkin ja tuo meidät eteensä yhdessä teidän kanssanne. Tämä kaikki tapahtuu teidän takianne, jotta yhä enenevä armo synnyttäisi yhä useammissa runsasta kiitollisuutta Jumalan kunniaksi. Sen tähden me emme lannistu. Vaikka ulkonainen ihmisemme murtuukin, niin sisäinen ihmisemme uudistuu päivä päivältä. Tämä hetkellinen ja vähäinen ahdinkomme tuottaa meille määrättömän suuren, ikuisen kirkkauden. Emmekä me kiinnitä katsettamme näkyvään vaan näkymättömään, sillä näkyvä kestää vain aikansa mutta näkymätön ikuisesti. Me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen telttamajamme puretaankin, Jumalalla on taivaassa meitä varten ikuininen asunto, joka ei ole ihmiskätkettyä työtä. Täällä ollessamme me huokailemme ja kaipaamme päästä pukeutumaan taivaalliseen asuumme, sillä sitten kun olemme pukeutuneet siihen, emme jää alastomiksi.

10. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 3: 4 – 11)

Veljet ja sisaret, me, jotka vielä asumme tässä majassamme, huokailemme ahdistuneina. Emme haluaisi riisuutua vaan pukeutua uuteen asuun, niin että elämä kätkeytyisi sisäänsä sen, mikä on kuolevaista. Juuri tähän Jumala on valmistanut meidät, ja vakuudeksi hän on antanut meille Hengen. Olemme siis aina turvallisella mielellä, vaikka tiedämme, että niin kauan kuin tämä ruumis on kotimme, olemme poissa Herran luota. Mehän elämme uskon varassa, emme näkemisen. Mutta mielemme on turvallinen, vaikka haluaisimmekin muuttaa pois ruumiistamme, kotiin Herran luo. Siksi myös pyrimme noudattamaan hänen mieltään, olimmepä jo perillä hänen luonaan tai vielä sieltä poissa. Meidän kaikkien on tultava Kristuksen tuomioistuimen eteen, jotta kukin saisi sen mukaan, mitä ajallisessa elämässään on tehnyt, hyvää tai pahaa. Kun siis tiedämme, mitä Herran pelko on, me koetamme saavuttaa ihmisten luottamuksen. Jumala kyllä näkee, millaisia me olemme, ja toivon teidänkin sisimmässänne näkevän sen.

10. torstai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 4: 1 – 6)

Veljet ja sisaret, kun meillä Jumalan armosta on tällainen palveluvirka, me emme lannistu. Olemme hylänneet kaiken salakähmäisen, emme toimi petollisesti emmekä vääristele Jumalan sanaa, vaan tuomme esiin totuuden ja toivomme, että jokainen omassatunnossaan arvioi meidät Jumalan edessä. Jos meidän julistamamme evankeliumi on peitossa, se on peitossa niiltä, jotka joutuvat kadotukseen. Tarkoitin niitä, joiden mielen tämän maailman jumala on sokaissut, niin että he epäuskossaan eivät näe Kristuksen evankeliumin kirkkaudesta säteilevää

valoa, Kristuksen, joka on Jumalan kuva. Emmehän me julista sanomaa itsestämme vaan Jeesuksesta Kristuksesta: Jeesus on Herra, ja hän on lähettänyt meidät palvelemaan teitä. Jumala, joka sanoi: "Tulkoon pimeyteen valo", valaisi itse meidän sydämemme. Näin Jumalan kirkkaus, joka säteilee Kristuksen kasvoilta, opitaan tuntemaan, ja se levittää valoaan.

10. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 4: 13 – 18)

Veljet ja sisaret, meillä on sama uskon Henki, josta on kirjoitettu: "Minä uskon, ja siksi puhun." Niin mekin puhumme, koska uskomme. Me tiedämme, että hän, joka herätti kuolleista Herran Jeesuksen, herättää Jeesuksen tullessa meidätkin ja tuo meidät eteensä yhdessä teidän kanssanne. Tämä kaikki tapahtuu teidän takianne, jotta yhä enenevä armo synnyttäisi yhä useammassa runsasta kiitollisuutta Jumalan kunniaksi. Sen tähden me emme lannistu. Vaikka ulkonainen ihmisemme murtuukin, niin sisäinen ihmisemme uudistuu päivä päivältä. Tämä hetkellinen ja vähäinen ahdinkomme tuottaa meille määrättömän suuren, ikuisen kirkkauden. Emmekä me kiinnitä katsettamme näkyvään vaan näkymättömään, sillä näkyvä kestää vain aikansa mutta näkymätön ikuisesti.

10. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 1: 3 – 9)

Veljet ja sisaret, Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille. Minä kiitan aina teidän tähtenne Jumalaani siitä armosta, joka teille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa. Hänen yhteydessään te olette saaneet kaikkea rikkautta, niin tietoa kuin puhetaitoakin. Sanoma Kristuksesta on juurtunut lujasti teihin, ja teillä on armolahjojen koko rikkaus odottaessanne Herramme Jeesuksen

Kristuksen ilmestymistä. Jumala on myös vahvistava teitä loppuun saakka, niin ettei teissä ole moitteen sijaa Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemisen päivänä. Jumala on kutsunut teidät Poikansa Kristuksen Jeesuksen, meidän Herramme, yhteyteen, ja hän pysyy sanassaan.

11. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 9: 2 – 12)

Veljet ja sisaret, jos eivät muut pidäkään minua apostolina, teidän apostolinne ainakin olen. Tehän olette sinetti, joka vahvistaa, että olen Herran apostoli. Näin minä puolustaudun niiden edessä, jotka minua tutkivat: Eikö meillä olisi oikeutta ruokaan ja juomaan? Eikö meillä olisi oikeutta ottaa matkoillemme mukaan vaimoa, uskonsisarta, niin kuin tekevät muut apostolit, Herran veljet ja Keefas? Olemmeko minä ja Barnabas ainoat, joiden on tehtävä ansiotyötä? Ei kai kukaan palvele sotilaana omalla kustannuksellaan? Kai se, joka istuttaa viinitarhan, myös syö sen hedelmiä? Ja kai se, joka paimentaa lampaita ja vuohia, myös käyttää niiden maitoa? En tässä esitä vain ihmisten ajatuksia, sillä lakikin sanoo samaa. Sanotaanhan Mooseksen laissa: "Älä sido puivan härän suuta." Ei kai Jumala tässä härästä huolehdi? Kaiketi hän sanoo tämän meidän vuoksemme. Meitä ajatellenhan on kirjoitettu: "Kyntäjän tulee kyntää ja puimamiehen puida siinä toivossa, että saa oman osuutensa." Kun me olemme kylväneet teihin hengellisen kylvön, olisiko liikaa, jos korjaisimme teiltä aineellisen sadon? Jos muilla on oikeus saada teiltä jotakin, eikö vielä suuremmalla syyllä meillä? Me emme kuitenkaan ole käyttäneet tätä oikeutta hyväksemme, vaan kestämmme mitä tahansa, jotta emme vain olisi esteenä Kristuksen evankeliumille.

11. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 5: 10 – 15)

Veljet ja sisaret, meidän kaikkien on tultava Kristuksen tuomioistuimen eteen, jotta kukin saisi sen mukaan, mitä ajallisessa elämässään on tehnyt, hyvää tai pahaa. Kun siis tiedämme, mitä Herran pelko on, me koetamme saavuttaa ihmisten luottamuksen. Jumala kyllä näkee, millaisia me olemme, ja toivon teidänkin sisimmässänne näkevän sen. Emme me ryhdy taas suosittelemaan itseämme teille. Haluamme vain antaa teille aihetta olla ylpeitä meistä, niin että pystytte vastaamaan niille, jotka kerskuvat sillä, mikä näkyy ulospäin, eivätkä piittaa siitä, mitä on sydämessä. Jos olemmekin olleet suunniltamme, se on tapahtunut Jumalan tähden. Jos taas esiinnyimme hillitysti, teemme niin teidän tähtenne, sillä Kristuksen rakkaus pakottaa meitä. Me näet päättelemme näin: Kun yksi on kuollut kaikkien puolesta, niin kaikki ovat kuolleet. Ja hän on kuollut kaikkien puolesta, jotta ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen vaan hänelle, joka on kuollut ja noussut kuolleista heidän tähtensä.

11. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 5: 15–21)

Veljet ja sisaret, hän on kuollut kaikkien puolesta, jotta ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen vaan hänelle, joka on kuollut ja noussut kuolleista heidän tähtensä. Niinpä emme enää arvioi ketään pelkästään inhimilliseltä kannalta. Vaikka olisimmekin ennen tunteneet Kristuksen pelkästään inhimilliseltä kannalta, emme enää tunne. Jokainen, joka on Kristuksessa, on siis uusi luopus. Vanha on kadonnut, uusi on tullut tilalle! Kaiken on saanut aikaan Jumala, joka Kristuksen välityksellä on tehnyt meidän kanssamme sovinnon ja uskonut meille tämän sovituksen viran. Jumala itse teki Kristuksessa

sovinnon maailman kanssa eikä lukenut ihmisille viaksi heidän rikkomuksiaan; meille hän uskoi sovituksen sanan. Me olemme siis Kristuksen lähettiläitä, ja Jumala puhuu teille meidän kauttamme. Pyydämme Kristuksen puolesta: suostukaa sovintoon Jumalan kanssa. Kristukseen, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden.

11. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 6: 11 – 16)

Veljet ja sisaret, *me* puhumme teille avoimesti, korinttilaiset, sydämemme on avara, siinä on teille tilaa. Sen sijaan teidän sydämenne on ahdas. Antakaa vastalahja – puhun kuin lapsilleni – avartukaa tekin! Älkää ryhtykö epäuskoisten aisapariksi. Mitä tekemistä on keskenään oikeudella ja vääryydellä, mitä yhteistä on valolla ja pimeydellä? Voivatko Kristus ja Beliar olla yhtä mieltä? Mikä voi liittää uskovan sellaiseen, joka ei usko? Miten jumalien kuvat soveltuvat Jumalan temppeliin? Mehän olemme elävän Jumalan temppeli, niin kuin Jumala on sanonut: – Minä asetun heidän keskelleen ja vaellan heidän mukanaan. Minä olen oleva heidän Jumalansa ja he minun kansani.

11. torstai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 7: 1 – 10)

Veljet ja sisaret, rakkaat ystävät! Kun kerran olemme saaneet tällaiset lupaukset, meidän tulee puhdistautua kaikesta ruumiin ja hengen saastaisuudesta ja Jumalaa peläten pyhittää elämämme kokonaan hänelle. Antakaa meille tilaa sydämessänne! Emme ole tehneet kenellekään vääryyttä, emme ole tuottaneet kenellekään vahinkoa emmekä hankkineet hyötyä kenenkään kustannuksella. Tätä en sano teitä tuomitakseni. Sanoinhan jo, että teillä on sija

meidän sydämessämme, niin että haluamme teidän kanssanne elää ja teidän kanssanne kuolla. Teille voin puhua aivan suoraan, ja minulla on paljon aihetta olla teistä ylpeä. Olen saanut yllin kyllin lohdutusta, kaiken ahdinkomme keskelläkin tunnen ylenpalttista iloa. Makedoniaan tultuamme emme saaneet hetkenkään rauhaa. Meitä ahdistivat kaikenlaiset vaikeudet, ulkoapäin taistelut, sisältäpäin pelot. Mutta Jumala, joka rohkaisee masentuneita, lohdutti meitäkin antamalla Tituksen tulla luoksemme. Hänen tulonsa lisäksi meitä lohdutti myös se rohkaisu, jota hän oli saanut teidän luonanne. Hän kertoi, kuinka te ikävöitte minua, kuinka nyt surette ja kuinka kiivaasti pidätte minun puoltani, ja se on vielä enemmän ilahduttanut minua. Vaikka tuotin kirjeelläni teille mielipahaa, en sitä kadu. Jos minua kaduttikin, kun näin teidän pahoittaneen siitä mielenne vähäksi aikaa, olen nyt iloinen – en siksi, että te tulitte surullisiksi, vaan koska murheenne sai teidät muuttamaan mielenne. Murheenne oli Jumalan mielen mukaista, ja niinpä emme aiheuttaneet teille mitään vahinkoa. Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, jota ei tarvitse katua, sillä se johtaa pelastukseen. Maallinen murhe sen sijaan tuottaa kuoleman.

11. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 7: 10 -16)

Veljet ja sisaret, Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, jota ei tarvitse katua, sillä se johtaa pelastukseen. Maallinen murhe sen sijaan tuottaa kuoleman. Näettehän, millaista intoa tuo Jumalan mielen mukainen murhe on luonut teihin, miten se on saanut teidät puolustautumaan, suuttumaan ja pelkäämään, ikävöimään meitä ja päättäväisesti rankaisemaan syyllistä. Olette kaikin tavoin osoittaneet olevanne tässä asiassa viattomia. Minä en kirjoittanut teille sen enempää vääryyttä tehneen kuin vääryyttä kärsineenkään vuoksi, vaan jotta teille itsellenne Jumalan edessä kävisi selväksi,

kuinka vakavasti te todella olette minun puolellani. Tämä on meitä rohkaissut. Mutta vielä tätä rohkaisuakin enemmän meitä on ilahduttanut Tituksen ilo siitä, että hän voi nyt ajatella teitä kaikkia huojentunein mielin. Minun ei tarvinnut hävetä sitä, että olin kiitellyt teitä hänelle. Niin kuin kaikki, mitä olen teille puhunut, on totta, samoin on osoittautunut todeksi se, mistä olen teitä kehunut Titukselle. Hänen sydämensä lämpenee, kun hän muistaa, miten kuuliaisista te kaikki olitte ja miten arasti ja kunnioittavasti te otitte hänet vastaan. Olen iloinen siitä, että voin joka suhteessa luottaa teihin.

11. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 1: 26 – 29)

Veljet ja sisaret, ajatelkaa mitä te olitte, kun teidät kutsuttiin: teissä ei ollut monta ihmisten mielestä viisasta, ei monta vaikutusvaltaista, ei monta jalosukuista. Mikä maailmassa on hulluutta, sen Jumala valitsi saattaakseen viisaat häpeään. Mikä maailmassa on heikkoa, sen Jumala valitsi saattaakseen häpeään sen, mikä on voimakasta. Mikä maailmassa on vähäpätöistä ja halveksittua, mikä ei ole yhtään mitään, sen Jumala valitsi tehdäkseen tyhjäksi sen, mikä on jotakin. Näin ei yksikään ihminen voi ylpeillä Jumalan edessä.

12. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 15: 1 -11)

Veljet ja sisaret, minä palautan mieleenne sen evankeliumin, jonka olen julistanut teille. Te olette ottaneet sen vastaan ja pidätte siitä kiinni, ja sen avulla te myös pelastutte, jos säilytätte sen sellaisena kuin minä sen julistin; muuten olette turhaan tulleet uskoviksi. Ennen muuta annoin teille tiedoksi tämän, minkä itse olin saanut vastaanottaa: – Kristus kuoli meidän

syntiemme vuoksi, niin kuin oli kirjoitettu, hänet haudattiin, hänet herätettiin kuolleista kolmantena päivänä, niin kuin oli kirjoitettu, ja hän ilmestyi Keefakselle ja sitten niille kahdelletoista. Sen jälkeen hän ilmestyi samalla kertaa yli viidellesadalle veljelle, joista useimmat ovat yhä elossa, vaikka jotkut ovatkin jo nukkuneet pois. Tämän jälkeen hän ilmestyi Jaakobille ja sitten kaikille apostoleille. Viimeiseksi kaikista hän ilmestyi minullekin, joka olen kuin keskosena syntynyt. Olenhan apostoleista vähäisin enkä edes ansaitse apostolin nimeä, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa. Mutta Jumalan armosta minä olen se mikä olen, eikä hänen armonsakaan minua kohtaan ole mennyt hukkaan. Olen tehnyt enemmän työtä kuin kukaan heistä, en tosin minä itse, vaan Jumalan armo, joka on ollut voimani. Näin me siis julistamme, minä niin kuin hekin, ja näin te myös olette uskoneet.

12. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 8: 7 -15)

Veljet ja sisaret, niin kuin teillä on runsain mitoin kaikkea, uskoa, puhetaitoa, tietoa, kaikkinaista intoa ja sitä rakkautta, joka meistä on tarttunut teihin, niin teidän tulee myös olla runsaskätisiä tätä lahjaa antaessanne. En sano tätä käskeäkseni vaan koetellakseni teidän rakkautenne aitoutta kertomalla toisten innosta. Tehän tunnette Herramme Jeesuksen Kristuksen armon: hän oli rikas mutta tuli köyhäksi teidän vuoksenne, jotta te rikastuisitte hänen köyhyydestään. Annan vain neuvon tässä asiassa. Siitä on hyötyä teille, jotka viime vuonna olitte alkamassa tätä työtä ja myös olitte siihen halukkaita. Saattakaa työnne nyt loppuun! Halusitte sitä innokkaasti, viekää se siis päätökseen mahdollisuuksienne mukaan! Jos antajalla on hyvää tahtoa, hänen lahjaansa pidetään arvossa sen mukaan, mitä hänellä on, eikä vaadita sellaista, mitä hänellä ei ole. Tarkoitus ei toki ole, että muiden tilanteen helpottuessa te joutuisitte tiukalle. Kysymys on

vastavuoroisesta jakamisesta. Nyt on teillä yllin kyllin ja voitte lievittää heidän puutettaan, sitten voivat taas he yltäkylläisyydestään lievittää teidän puutettanne, ja näin toteutuu oikeus ja kohtuus. Onhan kirjoitettu: – Sillä, joka oli koonnut paljon, ei ollut liikaa, eikä siltä, joka oli koonnut vähän, puuttunut mitään.

12. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 8: 16 – 9:5)

Veljet ja sisaret, kiitos Jumalalle, joka on sytyttänyt myös Tituksen sydämeen saman innon toimia teidän hyväksenne. Hän suostui pyyntööni; itse asiassa hän on niin innostunut, että hän nyt omasta halustaan lähtee teidän luoksenne. Lähetämme hänen mukanaan matkaan myös erään toisen veljen, jonka toimintaa evankeliumin hyväksi kiitetään kaikissa seurakunnissa. Lisäksi seurakunnat ovat valinneet hänet meidän matkatoveriksemme viemään tätä rakkaudenlahjaa, josta olemme huolehtineet Jumalan kunniaksi ja osoittaaksemme omaa alttiuttamme. Haluamme näin varmistautua siitä, ettei kukaan pääse moittimaan meitä tämän tuottoisan keräyksen hoidosta. Ajattelempa näet sitä, mikä on oikein myös ihmisten eikä yksin Herran edessä. Lähetämme yhdessä heidän kanssaan matkaan vielä erään veljemme, jonka innon olemme voineet todeta monissa tilanteissa ja joka on nyt entistäkin paljon innokkaampi, koska hän luottaa lujasti teihin. Titus siis on kumppanini ja auttaa minua työssäni teidän hyväksenne, nämä veljemme taas ovat seurakuntien edustajia, he ovat Kristuksen kunnia. Antakaa nyt seurakuntien nähden heille todistus rakkaudestanne ja osoittakaa, että emme ole turhaan ylpeilleet teistä. Minun on oikeastaan tarpeetonta kirjoittaa teille pyhien avustamisesta. Tiedänhän teidän halukkuutenne. Olen kehunut teitä sen vuoksi makedonialaisille ja kertonut, että Akhaiassa asia on hoidettu jo viime vuonna. Teidän intonne on saanut täälläkin useimmat liikkeelle. Lähetän nyt veljet matkaan

varmistaakseni, etten ole turhaan kehunut teitä tässä asiassa vaan että te olette valmiita, niin kuin olen sanonut. Joutuisihan meidän luottamuksemme häpeään, teistä itsestänne puhumattakaan, jos sinne tulisi joitakin makedonialaisia minun kanssani ja he tapaisivat teidät valmistautumattomina. Siksi pidin välttämättömänä kehottaa näitä veljiä lähtemään teidän luoksenne ennen meitä ja järjestämään lupaamanne lahjan etukäteen kuntoon, niin että se olisi valmiina ja olisi runsas eikä kitsas.

12. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 9: 12 – 10:7)

Veljet ja sisaret, tämän palveluksen toimittaminen ei vain täytä pyhien tarpeita, vaan lisäksi se saa yhä useammat kiittämään Jumalaa. Kun te tällä työllänne annatte todistuksen uskostanne, lahjanne saajat ylistävät Jumalaa siitä, että te näin tunnustatte kuuliaisuutenne Kristuksen evankeliumille ja jaatte omastanne anteliaasti heille ja kaikille muillekin. Näin he myös rukoilevat teidän puolestanne ja ikävöivät teitä sen ylenpalttisen armon vuoksi, jota Jumala on osoittanut teille. Kiitos Jumalalle hänen sanomattoman suuresta lahjastaan! Minä, Paavali, kehotan teitä vedoten Kristuksen lempeyteen ja hyvyteen, minä, joka kuulemma teidän edessänne olen nöyrä mutta välimatkan päästä puhun teille rohkeasti. Pyydän, ettei minun teidän luonanne tarvitsisi turvautua tähän rohkeuteen – aikomukseni on näet käydä eräiden kimppuun, jotka katsovat meidän toimivan niin kuin tämän maailman ihmiset. Me elämme tässä maailmassa mutta emme taistele tämän maailman tavoin. Taisteluaseemme eivät ole ihmisten aseita, vaan niillä on Jumalan antama voima tuhota linnoituksia. Me kaadamme kumoon järjen päätelmät ja kaiken, mikä nousee ylpeänä vastustamaan Jumalan tuntemista. Me vangitsemme kaikki ajatukset kuuliaisiksi Kristukselle ja olemme valmiit rankaisemaan

kaikesta tottelemattomuudesta, heti kun te itse olette tulleet täysin kuuliaisiksi. Ottakaa huomioon selvät tosiasiat! Jos joku varmasti uskoo kuuluvansa Kristukselle, hän ajatelkoon sitä, että samalla tavoin myös me olemme Kristuksen omia.

12. torstai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 10: 7 – 18)

Veljet ja sisaret, ottakaa huomioon selvät tosiasiat! Jos joku varmasti uskoo kuuluvansa Kristukselle, hän ajatelkoon sitä, että samalla tavoin myös me olemme Kristuksen omia. Herra on valtuuttanut minut vahvistamaan teitä eikä lannistamaan, ja vaikka ylpeilisin valtuuksistani hieman liikaakin, minun ei tarvitse hävetä. Älkää luulko, että minä kirjeilläni vain pelottelen teitä. Eräähän sanovat: "Hänen kirjeensä ovat kyllä ankaria ja kiivaita, mutta hänen oma esiintymisensä on avutonta ja puheensa mitätöntä." Näiden on syytä pitää mielessä, että sitten kun olen taas luonanne, toimin samalla tavoin kuin olen poissa ollessani puhunut kirjeissäni. Meillä ei ole rohkeutta katsoa kuuluvamme sellaisiin, jotka itse suosittelevat itseään, eikä verrata itseämme heihin. He ovat ymmärtämättömiä, kun ottavat mittapuukseen omat saavutuksensa ja vertaavat itseään vain itseensä. Me taas emme ylpeile kohtuuttomasti, vaan sen mittapuun mukaan, jonka Jumala on meille antanut määrätessään, että työkenttämme ulottuu teihinkin asti. Me emme kurkota liian pitkälle, ikään kuin te ette kuuluisikaan meidän toimintapiiriimme; olemmehan ensimmäisinä tuoneet Kristuksen evankeliumin teille saakka. Emme ylpeile kohtuuttomasti emmekä toisten vaivannäöstä. Sen sijaan toivomme, että uskonne kasvaessa mekin pääsemme teidän keskuudessanne vielä paljon suurempaan arvoon saamamme tehtävän toteuttajina. Toivomme, että saamme julistaa evankeliumia vielä teitäkin etäämpänä asuville ja että voimme ylpeillä omista emmekä toisten aikaansaannoksista. "Joka

ylpeilee, ylpeilköön Herrasta." Luotettava ei ole se, joka itse suosittelee itseään, vaan se, jota Herra suosittelee.

12. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 11: 5 – 21)

Veljet ja sisaret, en minä kuitenkaan katso olevani mitenkään huonompi kuin nuo mainiot apostolit. Puhetaitioni on ehkä keho, mutta tietoni ei, ja tietoni olen kaikin tavoin, kaikissa asioissa saattanut teidän nähtäväksenne. Olenkohan tehnyt suuremman synnin, kun auttaakseni teitä nousemaan olen alentanut itseni julistamalla teille Jumalan evankeliumia ilman korvausta? Voidakseni auttaa teitä olen riistänyt muita seurakuntia ottamalla niiltä vastaan rahaa. Teidän luonanne en ollut kenellekään rasituksena, vaikka jouduinkin puutteeseen, sillä Makedoniasta tulleet veljet antoivat minulle kaiken mitä tarvitsin. Olen varonut olemasta teille millään tavoin rasitukseksi ja varon vatedeskin. Niin totta kuin Kristuksen totuus on minussa, tätä ylpeilemisen aihetta ei minulta Akhaian maakunnassa riistetä! Kuinka niin? Enkö muka rakasta teitä? Sen tietää Jumala. Näin minä toimin nyt ja edelleenkin, jotta en antaisi halukkaille tilaisuutta ylpeilemiseen; eivät he ole hiukkaakaan meitä parempia. Semmoiset ovat vääriä apostoleja, petollisia työntekijöitä, he vain tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi. Eikä ihme, tekeytyyhän itse Saatanakin valon enkeliksi. Ei siis ole mitenkään merkillistä, että hänen palvelijansa esiintyvät Jumalan asian palvelijoina. He saavat tekojensa mukaisen lopun. Toistan vielä: älkää pitäkö minua järjettömänä. Mutta vaikka olisinkin hullu, niin antakaa minun olla hullu, jotta minäkin voisin hiukan kerskailla. Mitä nyt puhun, sitä en puhu Herran mielen mukaan. Puhun kuin järjetön, kun nyt kerran kerskailen. Koska niin monet kerskuvat ihmisten tavoin, kerskun minäkin. Mielellännehän te siedätte järjettömiä, te jotka itse olette niin järkeviä. Tehän siedätte

sen, että teidät orjuutetaan, teitä riistetään, teidät alistetaan, teitä kohdellaan tylästi ja lyödään kasvoihin. Häpeäkseni totean, että olemme olleet heikkoja. Mutta mitä joku toinen uskaltaa – puhun nyt kuin järjetön – uskallan minäkin.

12. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 2: 6 – 9)

Veljet ja sisaret, viisautta me julistamme siihen kypsyneille, mutta emme tämän maailman viisautta emmekä tämän maailmanajan kukistuvien valtioiden viisautta. Me julistamme Jumalan salaista, kätkeyttä viisautta, jonka hän jo ennen aikojen alkua on määrännyt meidän kirkkaudeksemme. Sitä ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut, sillä jos he olisivat sen tunteneet, he eivät olisi ristiinnaulinneet kirkkauden Herraa. Me julistamme, niin kuin on kirjoitettu, mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mitä ihminen ei ole voinut sydämessään aavistaa, minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat.

13. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 16: 13 – 24)

Veljet ja sisaret, valvokaa, pysykää uskossanne lujina, olkaa urheita, olkaa vahvoja. Kaikki, minkä teette, tehkää rakastavin mielin! Minulla on teille pyyntö, veljet. Niin kuin tiedätte, Stefanas ja hänen perheväkinsä ovat ensi hedelmä työstämme Akhaiassa, ja he ovat antautuneet palvelemaan pyhiä. Olkaa te puolestanne kuuliaisimpia heille ja kaikille, jotka työskentelevät ja näkevät vaivaa yhdessä heidän kanssaan. Olen iloinen siitä, että Stefanas, Fortunatus ja Akaikos ovat tulleet tänne. He korvaavat minulle sen, että joudun olemaan erossa teistä. He ovat virkistäneet minua niin kuin teitäkin. Antakaa tunnustus tällaisille miehille! Aasian maakunnan

seurakunnat lähettävät teille terveisensä. Myös Aquila ja Prisca ja heidän kodissaan kokoontuva seurakunta lähettävät teille paljon terveisiä Herran nimeen. Terveisiä kaikilta veljiltä. Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla.

Minä, Paavali, kirjoitan tähän tervehdysten omakätisesti. Jos joku ei rakasta Herraa, hän olkoon kirottu. Maranata! Herramme, tule! Herran Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne. Rakkaat terveiseni teille kaikille, te Kristuksen Jeesuksen omat.

13. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 12: 10 -19)

Veljet ja sisaret, iloitsen heikkoudesta, loukkauksista, vaikeuksista, vainoista ja ahdingoista, joihin joudun Kristuksen tähden. Juuri heikkona olen voimakas. Olen nyt ollut mieletön, mutta te olette pakottaneet minut siihen. Teidänhän olisi tullut pitää minun puoltani. Vaikka en mitään olekaan, en silti ole ollut millään tavoin noita mainioita apostoleja huonompi. Olenhan teidän keskuudessanne todistanut olevani oikea apostoli, kun olen tehnyt tunnustekoja, ihmeitä ja voimatöitä yhden toisensa jälkeen. Missä suhteessa te olette jääneet muita seurakuntia vähemmälle? Enintään siinä, että minä en ole ollut teille rasituksena. Suokaa tämä vääryys minulle anteeksi! Olen nyt valmis tulemaan luoksenne jo kolmannen kerran enkä nytäkään aio rasittaa teitä. En kaipaa teidän varojanne vaan teitä itseänne. Eihän lasten velvollisuus ole kerätä omaisuutta vanhemmilleen, vaan vanhempien lapsilleen. Pelastaakseni teidät uhraan mielihyvin omat varani, uhraan vaikka itsenikin. Rakastatteko te minua vähemmän siksi, että minä rakastan teitä niin suuresti? Vaikka niinkin, mutta rasituksena en ole teille ollut. Mutta ehkäpä olen petkuttanut teitä, viekas kun olen? Kukaties olen hyötynyt teistä jonkun työtoverini avulla, jonka olen lähettänyt luoksenne? Kehotin Titusta

lähtemään matkaan ja lähetin tuon toisen veljen hänen mukaansa. Onko Titus ehkä käyttänyt teitä hyväkseen? Emmekö me ole toimineet samassa hengessä ja kulkeneet samoja jälkiä? Olette varmaan jo ehtineet ajatella, että me esitämme teille puolusteluja. Ei, me puhumme Jumalan edessä Kristuksen palvelijoina. Rakkaat ystävät, tällä kaikella pyrimme lujittamaan teidän seurakuntaanne.

13. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 12: 20 -13:2)

Veljet ja sisaret, pelkään, että tullessani en ehkä tapaa teitä sellaisina kuin toivon, ja silloin tekin saatte nähdä minut toisenlaisena kuin toivoisitte. Pelkään tapaavani riitaisuutta, suvaitsemattomuutta, kiukkua, juonittelua, panettelua, juoruilua, pöyhkeyttä ja kurittomuutta. Kunpa Jumalani ei nöyryyttäisi minua teidän takianne, kun taas tulen luoksenne! Kunpa minun ei tarvitsisi surra monien sellaisten vuoksi, jotka ovat tehneet syntiä eivätkä vieläkään ole katuneet sitä saastaisuutta, siveettömyyttä ja hillittömyyttä, jossa ovat eläneet! Olen nyt kolmannen kerran tulossa luoksenne, sillä "jokainen asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan sanalla". Varoitin jo toisella käynnilläni niitä, jotka olivat tehneet syntiä, ja nyt täältä käsin varoitin heitä ja kaikkia muitakin: kun taas tulen sinne, en aio säästää teitä.

13. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 13: 3 – 13)

Veljet ja sisaret, Tehän kaipaatte todistetta siitä, että minussa puhuu Kristus. Hän ei ole teidän edessänne heikko, vaan näyttää voimansa teidän keskuudessanne. Hän oli heikko, kun hänet ristiinnaulittiin, mutta Jumalan voimasta hän elää. Mekin olemme heikkoja, koska olemme

häneen liitettyjä, mutta yhdessä hänen kanssaan me elämme Jumalan voimasta, ja te saatte sen tuntea. Tutkikaa itseänne, oletteko uskossa. Pankaa itsenne koetteelle. Ettekö huomaa, että Jeesus Kristus on teidän keskellänne? Ellei niin ole, ette selviydy koetuksesta. Toivon, että saatte huomata meidät koetuksen kestäviksi. Rukoilemme Jumalaa, ettette tekisi mitään pahaa, emme siksi, että meidät nähtäisiin koetuksen kestäviksi, vaan jotta te tekisitte hyvää, vaikka näyttäisikin siltä, että me emme selviydy koetuksesta. Totuutta vastaan emme voi mitään, vaan me taistelemme sen puolesta. Me iloitsemme, kun itse olemme heikkoja mutta te olette voimakkaita. Sitä juuri rukoilemme, että elämänne kohentuisi. Kirjoitan tästä jo täältä käsin, jottei minun sinne tultuani tarvitsisi turvautua ankaruuteen käyttäessäni sitä valtaa, jonka Herra on antanut minulle. Minunhan tulee sillä rakentaa, ei repiä. Lopuksi, veljet: iloitkaa, antakaa ojentaa itseänne, ottakaa kehotukseni vastaan, olkaa yksimielisiä ja eläkää rauhassa, niin rakkauden ja rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne. Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla. Kaikki pyhät lähettävät teille terveisiä. Tulkoon teidän kaikkien osaksi Herran Jeesuksen Kristuksen armo, Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen yhteys!

13. torstai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Gal. 1: 1 – 10)

Veljet ja sisaret, minä Paavali, apostoli, joka en ole saanut virkaani ihmisiltä enkä kenenkään ihmisen välityksellä vaan jonka ovat apostoliksi asettaneet Jeesus Kristus ja Isä Jumala, joka herätti hänet kuolleista, tervehdin Galatian seurakuntia, minä ja kaikki kanssani olevat veljet. Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille – Kristuksen, joka uhrasi itsensä meidän syntiemme tähden pelastaakseen meidät nykyisestä pahasta maailmasta, niin kuin oli Jumalan, meidän Isämme, tahto. Hänen on kunnia aina ja ikuisesti.

Aamen. Olen hämmästynyt, kun te näin pian olette luopumassa hänestä, joka on armossaan kutsunut teidät, ja olette siirtymässä toisenlaiseen evankeliumiin. Mitään toista evankeliumia ei kuitenkaan ole. Jotkut vain hämmentävät teidän ajatuksianne ja koettavat vääristää Kristuksen evankeliumia. Julistipa kuka tahansa teille evankeliumia, joka on vastoin meidän julistamaamme – vaikkapa me itse tai vaikka taivaan enkeli – hän olkoon kirottu. Toistan sen, minkä olen ennenkin sanonut: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä minkä olette saaneet, hän olkoon kirottu. Yritätkö minä tässä vaikuttaa ihmisiin? Tai kukaties Jumalaan? Pyrinkö olemaan ihmisille mieliksi? Jos vielä pyrkisin miellyttämään ihmisiä, en olisi Kristuksen palvelija.

13. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä galatalaisille (Gal. 2: 6 – 10)

Veljet ja sisaret, ne, joita siellä pidettiin arvossa – mitä he itse asiassa olivat, on minusta yhdentekevää, sillä Jumala ei tee eroa ihmisten välillä – nämä arvohenkilöt eivät vaatineet minulta mitään enempää. He päinvastoin näkivät, että minun tehtäväkseni oli annettu evankeliumin julistaminen ympärileikkaamattomille niin kuin Pietarin tehtäväksi sen julistaminen ympärileikatuille. Sillä hän, joka on antanut Pietarille voiman toimia juutalaisten apostolina, on antanut minulle voiman toimia muiden kansojen keskuudessa. Kun Jaakob, Keefas ja Johannes, joita pidettiin seurakunnan pylväinä, käsittivät, minkä tehtävän Jumala oli minulle armossaan antanut, he ojensivat minulle ja Barnabakselle kätensä yhteistyön merkiksi: meidän oli määrä mennä vieraiden kansojen, heidän taas juutalaisten keskuuteen. Heidän köyhiään meidän vain tuli muistaa, ja niin minä olen ahkerasti tehnytkin.

13. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 4: 1 – 5)

Veljet ja sisaret, meitä on siis pidettävä Kristuksen palvelijoina, joiden huostaan on uskottu Jumalan salaisuudet. Siltä, jolle on jotakin uskottu, vaaditaan, että hän osoittautuu luottamuksen arvoiseksi. Mutta minulle on yhdentekevää, ryhdyttekö te tai jokin ihmisten tuomioistuin minua tutkimaan. En itsekään ryhdy tutkimaan itseäni. Minulla ei ole mitään tunnollani, mutta ei minua vielä sen perusteella ole todettu syyttömäksi. Minun tuomarini on Herra. Älkää siis tuomitko ennaikaisesti, ennen kuin Herra tulee. Hän valaisee pimeyden kätköt ja tuo esiin sydänten ajatukset, ja silloin itse kukin saa kiitoksen Jumalalta.

14. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 1: 21 – 2:4)

Veljet ja sisaret, Jumala itse vahvistaa meitä ja teitä uskossamme Kristukseen, Voideltuun, ja on myös antanut meille voitelunsa: hän on painanut meihin sinettinsä ja antanut meidän sydämiimme vakuudeksi Hengen. Kutsun Jumalan todistajaksi ja vakuutan oman henkeni kautta, että olen lykännyt Korintin-matkaani vain teitä säästääkseni. En tarkoita, että haluaisimme määräillä teidän uskoanne, tahdomme vain auttaa teitä saamaan ilon. Teidän uskonne on kyllä luja. Päätin näet, että vierailuni teidän luonanne ei tällä kertaa saa aiheuttaa mielihäpeää. Jos minä pahoitan teidän mielenne, eihän silloin kukaan voi saada minuakaan iloiseksi, paitsi se jolle olen tuottanut surua. Juuri tästä kirjoitinkin, jottei minun tarvitsisi tullessani pahoittaa mieltäni niiden vuoksi, joista minun pitäisi saada iloa. Luotin siihen, että minun iloni on teidänkin ilonne. Kirjoitin teille suuressa tuskassa, sydän raskaana ja kyynelsilmin, mutta en aiheuttaakseni

teille surua, vaan osoittaakseni, kuinka suurta rakkautta tunnen erityisesti teitä kohtaan.

14. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Gal. 2: 11 – 16)

Veljet ja sisaret, kun Keefas sitten tuli Antiokiaan, nousin vastustamaan häntä julkisesti, koska hän oli menetellyt väärin. Aikaisemmin hän oli ottanut osaa yhteisiin aterioihin pakanuudesta kääntyneiden kanssa. Mutta kun sinne oli tullut Jaakobin luota muutamia miehiä, hän jäi pois ja eristäytyi kääntyneistä, koska pelkäsi niitä, jotka vaativat ympärileikkausta. Samalla tavoin alkoivat teeskennellä myös muut juutalaiset, ja jopa Barnabas seurasi heidän esimerkkiään. Mutta kun minä näin heidän poikkeavan evankeliumin totuuden tieltä, sanoin Keefakselle kaikkien kuullen: "Jos sinä juutalaisena voit luopua juutalaisten tavoista ja elää pakanoiden lailla, miksi pakotat pakanoita elämään niin kuin juutalaiset?" Me olemme syntyperältämme juutalaisia, emme syntyisiä pakanoita. Kun kuitenkin tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi tekemällä lain vaatimia tekoja vaan uskomalla Jeesukseen Kristukseen, olemme mekin uskoneet Jeesukseen Kristukseen, jotta tulisimme vanhurskaiksi häneen uskomalla emmekä tekemällä lain vaatimia tekoja. Eihän kukaan ihminen tule vanhurskaaksi tekemällä mitä laki vaatii.

14. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Gal. 2: 21 – 3:7)

Veljet ja sisaret, onko laki siis ristiriidassa Jumalan lupausten kanssa? Ei toki! Jos olisi annettu laki, joka pystyy tekemään eläväksi, silloin vanhurskaus todella perustuisi lain noudattamiseen. Pyhä kirjoitus on kaiken sulkenut synnin vankilaan sitä varten, että se, mitä on luvattu, annettaisiin niille, jotka uskovat

Jeesukseen Kristukseen. Mutta ennen kuin uskon aika tuli, me jouduimme olemaan lain vartioimina ja sen vankeina, kunnes usko ilmestyisi. Näin laki oli meidän valvojamme Kristuksen tuloon asti, jotta me sitten tulisimme vanhurskaiksi uskosta. Nyt uskon ilmestyttyä emme enää ole valvojan alaisia. Te kaikki olette Jumalan lapsia, kun uskotte Kristukseen Jeesukseen. Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeneet Kristuksen yllenne. Yhdentekevää, oletko juutalainen vai kreikkalainen, orja vai vapaa, mies vai nainen, sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi. Ja jos te kerran olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin jälkeläisiä ja saatte periä sen, mikä hänelle oli luvattu. Tarkoitan tätä: niin kauan kuin perillinen on alaikäinen, hän ei mitenkään eroa orjasta vaikka onkin kaiken omistaja. Hän on huoltajien ja holhoojien alainen isänsä asettamaan määrääkaan asti. Samoin on meidän laitamme. Niin kauan kuin olimme alaikäisiä, olimme maailman alkuvoimien orjia. Mutta kun aika oli täyttynyt, Jumala lähetti tänne Poikansa. Naisesta hän syntyi ja tuli lain alaiseksi lunastaakseen lain alaisina elävät vapaiksi, että me pääsisimme lapsen asemaan. Ja koska tekin olette Jumalan lapsia, hän on lähettänyt meidän kaikkien sydämiin Poikansa Hengen, joka huutaa: "Abba! Isä!" Sinä et siis enää ole orja vaan lapsi. Ja jos kerran olet lapsi, olet myös perillinen, Jumalan tahdosta.

14. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Gal. 3: 15 – 22)

Veljet ja sisaret, otan esimerkin tavallisesta elämästä. Ihmisenkään laatimaa vahvistettua testamenttia ei kukaan voi tehdä mitättömäksi, eikä siihen voi lisätä mitään. Nyt on lupaukset annettu Abrahamille ja hänen jälkeläiselleen. – Tässä kohdassa ei sanota "jälkeläisille", mikä tarkoittaisi monia, vaan siinä puhutaan yhdestä: "sinun jälkeläisesi", ja tämä on Kristus. – Tarkoitan sitä, että neljäsataakolmekymmentä

vuotta myöhempi laki ei voi kumota Jumalan aikoinaan vahvistamaa testamenttia ja tehdä hänen lupaustaan tyhjäksi. Jos perinnön saaminen perustuisi lakiin, se ei enää perustuisikaan lupaukseen. Jumala on kuitenkin juuri lupauksellaan lahjoittanut perinnön Abrahamille. Mikä sitten on lain tarkoitus? Se säädettiin perästäpäin osoittamaan rikkomukset, kunnes tulisi se jälkeläinen, jota lupaus koski. Lain luovuttivat enkelit välittäjää käyttäen. Mutta välittäjää ei tarvita vain yhtä varten. Jumala on yksi. Onko laki siis ristiriidassa Jumalan lupauksen kanssa? Ei toki! Jos olisi annettu laki, joka pystyy tekemään eläväksi, silloin vanhurskaus todella perustuisi lain noudattamiseen. Pyhä kirjoitus on kaiken sulkenut synnin vankilaan sitä varten, että se, mitä on luvattu, annettaisiin niille, jotka uskovat Jeesukseen Kristukseen.

14. torstai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Gal.3: 23 – 4:5)

Veljet ja sisaret, ennen kuin uskon aika tuli, me jouduimme olemaan lain vartioimina ja sen vankeina, kunnes usko ilmestyisi. Näin laki oli meidän valvojamme Kristuksen tuloon asti, jotta me sitten tulisimme vanhurskaiksi uskosta. Nyt uskon ilmestyttyä emme enää ole valvojan alaisia. Tarkoitin tätä: niin kauan kuin perillinen on alaikäinen, hän ei mitenkään eroa orjasta vaikka onkin kaiken omistaja. Hän on huoltajien ja holhoojien alainen isänsä asettamaan määräaikaan asti. Samoin on meidän laitamme. Niin kauan kuin olimme alaikäisiä, olimme maailman alkuvoimien orjia. Mutta kun aika oli täyttynyt, Jumala lähetti tänne Poikansa. Naisesta hän syntyi ja tuli lain alaiseksi lunastaakseen lain alaisina elävät vapaiksi, että me pääsisimme lapsen asemaan. Te kaikki olette Jumalan lapsia, kun uskotte Kristukseen Jeesukseen. Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeneet Kristuksen yllenne. Yhdentekevää, oletko juutalainen vai kreikkalainen, orja vai vapaa, mies vai nainen, sillä Kristuksessa

Jeesuksessa te kaikki olette yksi. Ja jos te kerran olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin jälkeläisiä ja saatte periä sen, mikä hänelle oli luvattu.

14. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Gal. 4: 8 – 21)

Veljet ja sisaret, silloin, kun ette vielä tunteneet Jumalaa, te palvelitte jumalina sellaisia, jotka eivät mitään jumalia ole. Mutta nyt te tunnette Jumalan, ja ennen kaikkea Jumala tuntee teidät. Kuinka te nyt jälleen turvaudutte noihin heikkoihin ja surkeisiin alkuvoimiin? Aiotteko jälleen alistua niiden orjiksi? Te pidätte tarkoin silmällä päiviä, kuukausia, juhla-aikoja ja määrävuosia. Pelkään pahoin, että olen tehnyt teidän takianne turhaa työtä. Pyydän teitä, veljet: tulkaa sellaisiksi kuin minä olen, koska minäkin olen tullut samanlaiseksi kuin te. Ette te ole minua millään tavoin loukanneet. Tiedätte, että julistin teille ensimmäisen kerran evankeliumia sairastumiseni vuoksi. Vaikka ruumiillinen tilani pani teidät koetukselle, ette halveksineet ettekä inhonneet minua vaan otitte minut vastaan kuin Jumalan enkelin, kuin Kristuksen Jeesuksen. Missä teidän riemunne ja innostuksenne nyt on? Voin todistaa teistä, että olisitte silloin antaneet minulle vaikka silmät päästänne, jos se olisi ollut mahdollista. Onko minusta siis tullut teidän vihamiehenne, kun sanon teille totuuden? Nuo toiset koettavat innokkaasti vaikuttaa teihin, mutta heidän intonsa ei ole oikeaa. He tahtovat erottaa teidät meistä, jotta te intoutuisitte kannattamaan heitä. Into on hyvä, jos asia on hyvä – näin aina eikä vain silloin kun minä olen luonanne. Rakkaat lapseni, teidän vuoksenne minun on jälleen kärsittävä synnytystuskia, kunnes Kristus saa muodon teissä. Kunpa voisin olla nyt luonanne ja löytää oikean äänensävyn! En tiedä, mitä teille tekisin. Te, jotka tahdotte elää lain alaisuudessa, vastatkaa: ettekö kuule, mitä laki sanoo?

14. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 4: 17 – 5:5)

Veljet ja sisaret, olen sitä varten lähettänyt luoksenne Timoteuksen, joka on minun hengellinen lapseni, rakas ja uskollinen poikani. Hän palauttaa teidän mieleenne, miten minä Kristuksen omana elän ja mitä minä kaikkialla eri seurakunnissa opetan. Jotkut teistä ovat ruvenneet rehentelemään siinä luulossa, että minä en tulisikaan luoksenne. Mutta pian minä tulen, jos Herra suo, ja otan selvää noiden rehentelijöiden voimasta. Heidän puheistaan en välitä, sillä Jumalan valtakunta ei ilmene puheina vaan voimana. Kumpaa tahdotte: tulenko luoksenne piiska kädessä vai rakastavin ja lempein mielin? Olen kuullut, että teidän keskuudessanne on haureutta, jopa sellaista mitä ei tavata edes pakanakansojen parissa: eräskin elää äitipuolensa kanssa. Ja te vielä pöyhkeilette, vaikka teillä olisi ollut syytä surra ja erottaa joukostanne mies, joka on syylistynyt tuollaiseen. Vaikka minä ruumiillisesti olen poissa luotanne, olen kuitenkin hengessä läsnä ja olen kuin paikalla olevana jo päättänyt, mitä syylliselle on tehtävä. Kun te olette yhdessä koolla Herramme Jeesuksen nimessä ja minun henkeni ja Herramme Jeesuksen voima ovat läsnä, tuo mies on luovutettava Saatanalle ja niin annettava hänen ruumiinsa tuhoutua, jotta hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä.

15. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 4: 6 – 15)

Veljet ja sisaret, Jumala, joka sanoi: "Tulkoon pimeyteen valo", valaisi itse meidän sydämemme. Näin Jumalan kirkkaus, joka säteilee Kristuksen kasvoilta, opitaan tuntemaan, ja se levittää valoaan. Tämä aarre on meillä saviastioissa, jotta nähtäisiin tuon valtavan voiman olevan peräisin Jumalasta eikä meistä

itsestämme. Me olemme kaikin tavoin ahtaalla mutta emme umpikujassa, neuvottomia mutta emme toivottomia, vainottuja mutta emme hylättyjä, maahan lyötyjä mutta emme tuhottuja. Me kannamme aina ruumiissamme Jeesuksen kuolemaa, jotta myös Jeesuksen elämä tulisi meidän ruumiissamme näkyviin. Me tosin elämme, mutta meidät annetaan Jeesuksen tähden alituisesti alttiiksi kuolemalle, jotta myös Jeesuksen elämä tulisi näkyviin kuolevaisessa ruumiissamme. Meissä siis tekee työtään kuolema, mutta teissä elämä. Meillä on sama uskon Henki, josta on kirjoitettu: "Minä uskon, ja siksi puhun." Niin mekin puhumme, koska uskomme. Me tiedämme, että hän, joka herätti kuolleista Herran Jeesuksen, herättää Jeesuksen tullessa meidätkin ja tuo meidät eteensä yhdessä teidän kanssanne. Tämä kaikki tapahtuu teidän takianne, jotta yhä enenevä armo synnyttäisi yhä useammissa runsasta kiitollisuutta Jumalan kunniaksi.

15. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä galatalaisille (Gal. 4: 28 – 5:10)

Veljet ja sisaret, te olette lupauksen lapsia, niin kuin Iisak oli. Niin kuin luonnonjärjestyksen mukaisesti syntynyt silloin vainosi Hengen vaikutuksesta syntynyttä, niin on laita nytkin. Mutta mitä pyhät kirjoitukset sanovatkaan? "Aja pois orjatar ja hänen poikansa, sillä orjattaren poika ei saa jakaa perintöä vapaan naisen pojan kanssa." Me emme siis, veljet, ole orjattaren vaan vapaan naisen lapsia. Vapauteen Kristus meidät vapautti. Pysykää siis lujina älkääkä alistuko uudelleen orjuuden ikeeseen. Minä, Paavali, sanon teille: jos annatte ympärileikata itsenne, teille ei ole Kristuksesta mitään hyötyä. Vakuutan vielä kerran jokaiselle, joka antaa ympärileikata itsensä, että hän on velvollinen noudattamaan lain kaikkia määräyksiä. Te, jotka pyritte vanhurskauteen lakia noudattamalla, olette joutuneet eroon Kristuksesta, armon ulkopuolelle. Koska me uskosta olemme saaneet

Hengen, odotamme hartaasti, että toivomme toteutuisi ja me saavuttaisimme vanhurskauden. Kristuksessa Jeesuksessa on yhdentekevää, onko ihminen ympärileikattu vai ei. Ainoa tärkeä on rakkautea vaikuttava usko. Te etenitte jo hyvää vauhtia. Kuka teidät on pysäyttänyt? Tehän ette enää tottele totuutta. Tämä ei ole lähtöisin ainakaan hänestä, joka teitä kutsuu. Pieni määrä hapatetta hapattaa koko taikinan. Herraan luottaen minä olen varma siitä, että te tulette ajattelemaan samoin kuin minä. Mutta se, joka on hämmentänyt teidän ajatuksenne, tulee saamaan rangaistuksensa, olipa hän kuka tahansa.

15. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Gal. 5:11 – 21)

Veljet ja sisaret, jos minä tosiaan yhä julistan ympärileikkausta, miksi minua sitten vainotaan? Silloinhan ei julistamani risti olisi enää loukkauksena. Saisivat kuohita itsensä, nuo teidän yllyttäjäanne! Teidät on kutsuttu vapauteen, veljet. Mutta älkää tämän vapauden varjolla päästäkö itsekästä luontoanne valloilleen, vaan rakastakaa ja palvelkaa toisianne. Lain kaikki käskyt on pidetty, kun tätä yhtä noudatetaan: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi." Mutta jos te revitte ja raastatte toinen toistanne, pitäkää varanne, ettette lopullisesti tuhoa toisianne. Tarkoitan tätä: antakaa Hengen ohjata elämäännne, niin ette toteuta lihanne, oman itsekkään luontonne haluja. Liha haluaa toista kuin Henki, Henki toista kuin liha. Ne sotivat toisiaan vastaan, ja siksi te ette tee mitä tahtoisitte. Mutta jos Henki johtaa teitä, ette ole lain alaisia. Lihan aikaansaannokset ovat selvästi nähtävissä. Niitä ovat siveettömyys, saastaisuus, irstaus, epäjumalien palveleminen, noituus, vihamielisyys, riidat, kiihkoilu, kiukku, juonittelu, eripuraisuus, lahkolaisuus, kateus, juomingit, remuaminen ja muu sellainen. Varoitan teitä, kuten olen jo ennenkin varoittanut: ne, jotka

syylistyvät tällaiseen, eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa.

15. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Gal. 6: 2 – 10)

Veljet ja sisaret, kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain. Joka luulee olevansa jotakin, vaikka ei ole mitään, pettää itseään. Kukin tutkikoon vain omia tekojaan. Silloin hän voi ylpeillä vain siitä, mitä hän itse on, vertaamalla itseään toiseen. Jokaisen on kannettava oma kuormansa. Se, jolle Jumalan sanaa opetetaan, antakoon opettajalleen kaikkea hyvää. Älkää pettäkö itseänne! Jumala ei salli itseään pilkattavan. Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää. Joka kylvää siemenen itsekkyyden peltoon, korjaa siitä satona tuhon, mutta se, joka kylvää Hengen peltoon, korjaa siitä satona ikuisen elämän. Meidän ei pidä väsyä tekemään hyvää, sillä jos emme hellitä, saamme aikanaan korjata sadon. Kun meillä vielä on aikaa, meidän on siis tehtävä hyvää kaikille, mutta varsinkin niille, joita usko yhdistää meihin.

15. torstai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 1: 1 – 9)

Veljet ja sisaret, Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, tervehtii Efesoksessa asuvia, Kristukseen Jeesukseen uskovia pyhiä. Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille. Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Hän on siunannut meitä kaikella Hengen siunauksella, taivaallisilla aarteilla Kristuksessa. Jo ennen maailman luomista hän on valinnut meidät Kristuksessa olemaan edessään pyhiä ja nuhteettomia Kristuksesta osallisina. Rakkaudessaan hän näki hyväksi jo edeltä määrätä meidät yhteyteensä, omiksi lapsikseen, Jeesuksen Kristuksen

tähden. Ylistetty olkoon hänen armonsa kirkkaus, kun hän antoi meille rakkaan Poikansa!

Kristuksen veressä meillä on lunastus, rikkomustemme anteeksianto. Näin Jumala on antanut armonsa rikkauden tulla runsaana osaksemme ja suonut meille kaikkea viisautta ja ymmärrystä. Hän on ilmaissut meille tahtonsa salaisuuden, sen Kristusta koskevan suunnitelman, jonka hän oli nähnyt hyväksi tehdä

15. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 1: 7 – 17)

Veljet ja sisaret, Kristuksen veressä meillä on lunastus, rikkomustemme anteeksianto. Näin Jumala on antanut armonsa rikkauden tulla runsaana osaksemme ja suonut meille kaikkea viisautta ja ymmärrystä. Hän on ilmaissut meille tahtonsa salaisuuden, sen Kristusta koskevan suunnitelman, jonka hän oli nähnyt hyväksi tehdä ja joka oli määräjän tullessa toteutuva: hän oli yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaiken, mitä on taivaassa ja maan päällä. Jumala on myös antanut Kristuksessa meille perintöosan, niin kuin hän oli suunnitellut ja ennalta määrännyt – hän, joka saattaa kaiken tapahtumaan tahtonsa ja päätöksensä mukaisesti. Siksi meidän, jotka olemme jo ennalta saaneet panna toivomme Kristukseen, tulee elää Jumalan kirkkauden ylistykseksi. Kristukseen tekin nyt uskotte kuultuanne totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin. Häneen uskoessanne te myös olette saaneet luvattun Pyhän Hengen sinetiksenne. Se on meidän perintöosamme vakuutena, joka takaa meille lunastuksen, Jumalan kirkkauden ylistykseksi. Saatuani kuulla teidän uskostanne Herraan Jeesukseen ja rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan olen lakkaamatta kiittänyt Jumalaa teistä muistaessani teitä rukouksissani. Minä rukouilen, että Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja

näkemisen hengen, niin että oppisitte tuntemaan hänet.

15. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 10: 23 – 28)

Veljet ja sisaret, "kaikki on luvallista" – mutta kaikki ei ole hyödyksi. "Kaikki on luvallista" – mutta kaikki ei ole rakentavaa. Kenenkään ei pidä etsiä omaa etuaan vaan toisen parasta. Syökää kaikkea, mitä lihakaupoissa on tarjolla, tekemättä kysymyksiä omantunnonsyistä. "Herran on maa ja kaikki mitä siinä on." Jos joku, joka ei usko, kutsuu teidät luokseen ja te otatte kutsun vastaan, älkää omantunnonsyistä kyselkö, vaan syökää kaikkea mitä teille tarjotaan. Mutta jos joku sanoo teille: "Tämä on uhrilihaa", jättäkää se syömättä hänen vuokseen, omantunnon takia.

16. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 6: 1 – 10)

Veljet ja sisaret, Jumalan työtovereina me vetoamme teihin: ottakaa Jumalan armo vastaan niin, ettei se jää turhaksi! Hänhän sanoo: – Oikealla hetkellä olen kuullut sinua, pelastuksen päivänä olen tuonut sinulle avun. Juuri nyt on oikea hetki, juuri nyt on pelastuksen päivä. Me emme anna kenellekään missään asiassa loukkaantumisen aiheutta, jotta palveluvirkaamme ei moitittaisi. Kaikessa me osoitamme olevamme Jumalan palvelijoita. Me kestämmme sitkeästi vaikeudet, vaivat ja ahdingot, ruoskimiset, vankeudet, mellakat, raadannan, valvomisen ja paastoamisen. Mieleemme on puhdas, meillä on tietoa, kärsivällisyyttä ja ystävällisyyttä, meillä on Pyhä Henki, vilpitön rakkaus, totuuden sana ja Jumalan voima. Aseinamme ovat vanhurskauden miekka ja kilpi. Meitä kunnioitetaan ja halveksitaan, meitä panetellaan ja kiitellään. Meitä pidetään villitsijoina, mutta me puhumme totta. Meitä kohdellaan tuntemattomina, mutta me olemme liiankin tunnettuja. Olemme lähellä kuolemaa mutta silti elossa, pahoinpideltyjä

mutta yhä hengissä, murheellisia mutta aina iloisia. Olemme köyhiä, mutta teemme monia rikkaiksi; meillä ei ole mitään, mutta omistamme kaiken.

16. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 1: 22 – 2:3)

Veljet ja sisaret, Jumala on alistanut kaiken hänen valtaansa ja asettanut hänet kaiken yläpuolelle seurakuntansa pääksi. Seurakunta on Kristuksen ruumis ja hänen täyteytensä, hänen, joka kaiken kaikessa täyttää. Jumala on tehnyt eläviksi teidät, jotka olitte kuolleita rikkomustenne ja syntienne tähden. Ennen te elitte niiden vallassa tämän maailman menon mukaan, totellen avaruuden henkivaltojen hallitsijaa, sitä henkeä, joka yhä vaikuttaa tottelemattomissa ihmisissä. Heidän joukossaan mekin kaikki ennen elimme noudattaen oman luontomme haluja ja tehden niin kuin ruumiimme ja mieleemme tahtoivat, ja näin olimme luonnostamme vihan alaisia niin kuin kaikki muutkin.

16. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 2: 19 – 3:7)

Veljet ja sisaret, te ette siis enää ole vieraita ja muukalaisia, vaan kuulutte Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät. Te olette kiviä siinä rakennuksessa, jonka perustuksena ovat apostolit ja profeetat ja jonka kulmakivenä on itse Kristus Jeesus. Hän liittää koko rakennuksen yhteen niin että se kasvaa Herran pyhäksi temppeliksi, ja hän liittää teidätkin Hengellään rakennuskivinä Jumalan asumukseen. Tästä syystä minä Paavali, joka olen Kristuksen Jeesuksen tahdosta vankina teidän vierasheimoisten tähden, polvistun Isän eteen. Olettehan kuulleet siitä Jumalan suunnitelmasta, jonka hän armossaan on ilmoittanut minulle, teidän parhaaksenne. Minulle on ilmestyksessä annettu

tiedoksi tämä salaisuus, niin kuin olen edellä lyhyesti kirjoittanut. Tätä lukiessanne voitte huomata, kuinka hyvin minä olen perillä Kristuksen salaisuudesta. *Sitä* ei menneiden sukupolvien aikana annettu ihmisten tietoon, mutta nyt Henki on ilmoittanut sen Kristuksen pyhille apostoleille ja profeetoille: muihin kansoihin kuuluvilla on sama oikeus perintöön kuin juutalaisillakin, he ovat saman ruumiin jäseniä ja heitä koskee nyt sama lupaus, kun evankeliumi on johtanut heidät Kristuksen Jeesuksen yhteyteen. Tämän evankeliumin palvelija minusta on tullut sen armolahjan perusteella, jonka Jumala on voimassaan minulle suonut.

16. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 3: 8 – 21)

Veljet ja sisaret, minulle, kaikista pyhistä vähäisimmälle, on annettu se armo, että saan julistaa kansoille sanomaa Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta ja ilmoittaa sen pyhän suunnitelman, jonka Jumala, kaiken luoja, on ikiajoista asti pitänyt salaisuutenaan. Näin myös avaruuden henkivallat ja voimat tulevat seurakunnan välityksellä tuntemaan Jumalan viisauden kaikessa moninaisuudessaan. Tällainen oli Jumalan ikiaikainen suunnitelma, joka meidän Herramme Kristuksen Jeesuksen oli määrä toteuttaa. Kristuksen omina ja häneen uskoen voimme rohkeasti ja luottavaisina lähestyä Jumalaa. Siksi pyydän teitä olemaan lannistumatta, vaikka minä saan teidän tähtenne kärsiä vainoa. Se koituu teidän kunniaksenne. Tämän vuoksi minä polvistun Isän eteen, hänen, jonka asemaa jokainen isän ja lapsen suhde taivaassa ja maan päällä kuvastaa. Rukoilen, että hän sanomattomassa kirkkaudessaan hengellään vahvistaisi ja voimistaisi teidän sisäistä olemustanne. Näin Kristus asuu teidän sydämissänne, kun te uskotte, ja rakkaus on elämänne perustus ja kasvupohja. Silloin te kykenette yhdessä kaikkien pyhien kanssa

käsittämään kaiken leveyden, pituuden, korkeuden ja syvyyden, ja voitte tajuta Kristuksen rakkauden, joka ylittää kaiken tiedon. Niin Jumalan koko täyteys valtaa teidät. Jumalalle, joka meissä vaikuttavalla voimallaan kykenee tekemään monin verroin enemmän kuin osaamme pyytää tai edes ajatella, olkoon ylistys seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja ikuisesti. Aamen.

16. torstai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 4: 12 -35)

Veljet ja sisaret, silloin emme enää ole alaikäisiä, jotka ajelehtivat kaikenlaisten opin tuulten heiteltävinä ja ovat kavalien ja petollisten ihmisten pelinappuloita. Silloin me noudatamme totuutta ja rakkautta ja kasvamme kaikin tavoin kiinni Kristukseen, häneen, joka on pää. Hän liittää yhteen koko ruumiin ja pitää sitä koossa kaikkien jänteiden avulla, kunkin jäsenen toimiessa oman tehtävänsä mukaan, ja näin ruumis kasvaa ja rakentuu rakkaudessa. Minä varoitan teitä vakavasti Herran nimeen: älkää enää eläkö niin kuin pakanat! Heidän ajatuksensa ovat turhanpäiväisiä, heidän ymmärryksensä on hämärtynyt, ja se elämä, jonka Jumala antaa, on heille vieras, sillä he ovat tietämättömiä ja sydämeltään paatuneita. Heidän tuntonsa on turtunut, ja he ovat heittäytyneet irstailuihin sekä kaikenlaiseen saastaisuuteen ja ahneuteen.

16. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 4: 17 – 25)

Veljet ja sisaret, Minä varoitan teitä vakavasti Herran nimeen: älkää enää eläkö niin kuin pakanat! Heidän ajatuksensa ovat turhanpäiväisiä, heidän ymmärryksensä on hämärtynyt, ja se elämä, jonka Jumala antaa, on heille vieras, sillä he ovat tietämättömiä ja sydämeltään paatuneita. Heidän tuntonsa on

turtunut, ja he ovat heittäytyneet irstailuihin sekä kaikenlaiseen saastaisuuteen ja ahneuteen.

Mutta ei teille ole Kristuksesta tällaista opetettu, jos todella olette hänestä kuulleet, jos teille on opetettu se totuus, joka Jeesuksessa on. Sen opetuksen mukaan teidän tulee hylätä entinen elämäntapanne ja vanha minänne, joka on petollisten himojensa vuoksi tuhon oma. Teidän tulee uudistua mieleltänne ja hengeltänne ja pukea ylleen uusi ihminen, joka on luotu sellaiseksi kuin Jumala tahtoo, elämään oikeuden ja totuuden mukaista, pyhää elämää. Luopukaa siis valheesta ja puhukaa toinen toisellenne totta, sillä me olemme saman ruumiin jäseniä.

16. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 14: 20 – 25)

Veljet ja sisaret, älkää olko ajatuksiltanne lapsia. Pahuudessa olkaa kehittymättömiä, ajattelussanne aikuisia. Lain kirjassa sanotaan: – Oudoilla kielillä ja vieraiden huulilla olen puhuva tälle kansalle, eikä se sittenkään kuuntele minua, sanoo Herra. Outoja kieliä ei siis ole tarkoitettu merkiksi uskoville vaan niille, jotka eivät usko; profetoiminen sen sijaan ei ole merkinä epäuskoisille vaan uskoville. Jos seurakunnan yhteisessä kokouksessa kaikki puhuisivat kielillä ja sinne tulisi ulkopuolisia tai epäuskoisia, he varmasti sanoisivat, että te olette järjiltänne. Jos sen sijaan kaikki profetoisivat ja joku epäuskoinen tai ulkopuolinen tulisi paikalle, hän joutuisi kaikkien koeteltavaksi ja tutkittavaksi ja hänen sydämensä salaisuudet paljastuisivat. Silloin hän heittäytyisi kasvoilleen maahan, rukoilisi Jumalaa ja tunnustaisi: "Jumala on todella teidän keskuudessanne."

17. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 6: 16 – 7:1)

Veljet ja sisaret, miten jumalien kuvat soveltuvat Jumalan temppeliin? Mehän olemme elävän Jumalan temppeli, niin kuin Jumala on sanonut:

– Minä asetun heidän keskelleen ja vaellan heidän mukanaan. Minä olen oleva heidän Jumalansa ja he minun kansani. Siksi Herra sanoo:

– Lähtekää pois heidän joukostaan ja erotkaa heistä älkääkös koskeko mihinkään saastaiseen, niin otan teidät vastaan ja olen oleva teidän Isänne, ja te olette minun poikiani ja tyttäriäni. Näin sanoo Herra, Kaikkivaltias. Rakkaat ystävät! Kun kerran olemme saaneet tällaiset lupaukset, meidän tulee puhdistautua kaikesta ruumiin ja hengen saastaisuudesta ja Jumalaa peläten pyhittää elämämme kokonaan hänelle

17. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 4: 25 – 32)

Veljet ja sisaret, luopukaa siis valheesta ja puhukaa toinen toisellenne totta, sillä me olemme saman ruumiin jäseniä. Vaikka vihastuttekkin, älkää tehkö syntiä. Sopikaa riitanne, ennen kuin aurinko laskee. Älkää antako Paholaiselle tilaisuutta. Varas älköön enää varastako, vaan tehkөөn työtä ja ansaitkoon rehellisesti toimeentulonsa, niin että voi myös antaa tarpeessa olevalle. Älkää päästäkö suustanne sopimatonta puhetta, vaan puhukaa sitä, mikä kulloinkin on hyvää ja hyödyllistä ja kuulijoille iloksi. Älkää tuottako surua Jumalan Pyhälle Hengelle, jonka olette saaneet sinetiksi lunastuksen päivää varten. Hylätkää kaikki katkeruus, kiukku, viha, riitely ja herjaaminen, kaikkalainen pahuus. Olkaa toisianne kohtaan ystävällisiä ja lempeitä ja antakaa toisillenne

anteeksi, niin kuin Jumalakin on antanut teille anteeksi Kristuksen tähden.

17. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 5: 20 – 26)

Veljet ja sisaret, kiittäkää aina ja kaikesta Jumalaa, Isää, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä. Alistukaa toistenne tahtoon, Kristusta totellen. Vaimot, suostukaa miehenne tahtoon niin kuin Herran tahtoon, sillä mies on vaimonsa pää, niin kuin Kristus on seurakunnan pää; onhan hän seurakunnan, oman ruumiinsa, pelastaja. Niin kuin seurakunta alistuu Kristuksen tahtoon, niin myös vaimon tulee kaikessa alistua miehensä tahtoon. Miehet, rakastakaa vaimoanne niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi henkensä sen puolesta pyhittääkseen sen. Hän pesi sen puhtaaksi vedellä ja sanalla.

17. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 5: 25 – 33)

Veljet ja sisaret, miehet, rakastakaa vaimoanne niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi henkensä sen puolesta pyhittääkseen sen. Hän pesi sen puhtaaksi vedellä ja sanalla voidakseen asettaa sen eteensä kirkkaana, pyhänä ja moitteettomana, vailla tahraa, ryppyä tai virhettä. Samoin aviomiehenkin velvollisuus on rakastaa vaimoan niin kuin omaa ruumistaan. Joka rakastaa vaimoan, rakastaa itseään. Eihän kukaan vihaa omaa ruumistaan, vaan jokainen ravitsee ja vaalii sitä. Juuri niin hoitaa Kristuskin seurakuntaansa, omaa ruumistaan, jonka jäseniä me olemme. "Siksi mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, niin että nämä kaksi tulevat yhdeksi lihaksi." Tämä on suuri salaisuus; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa. Mutta se koskee myös kaikkia teitä: jokaisen tulee rakastaa

vaimoaan niin kuin itseään, ja vaimon tulee kunnioittaa miestänsä.

17. torstai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 5: 33 – 6:9)

Veljet ja sisaret, se koskee myös kaikkia teitä: jokaisen tulee rakastaa vaimoaa niin kuin itseään, ja vaimon tulee kunnioittaa miestänsä. Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaisia Herraa totellen, sillä se on oikein. "Kunnioita isääsi ja äitiäsi" on ensimmäinen käsky, johon liittyy lupaus: "jotta menestyisit ja eläisit kauan maan päällä". Ja te isät, älkää herättäkö lapsissanne vihaa, vaan kasvattakaa ja ojentakaa heitä Herran tahdon mukaan. Orjat, totelkaa maallisia isäntiänne. Pelätkää ja kunnioittakaa heitä ja palvelkaa heitä vilpittömin sydämin, niin kuin Kristusta. Älkää olko silmänpalvelijoita ja mielistelijöitä, vaan noudattakaa Kristuksen palvelijoina Jumalan tahtoa koko sydämestänne. Tehkää työnne auliisti, niin kuin palvelisitte Herraa ettekä ihmisiä. Muistakaa, että jokainen, joka tekee hyvää, saa siitä palkan Herralta, olipa hän orja tai vapaa. Ja te isännät, kohdelkaa samoin orjianne älkääkä uhkailko heitä. Tiedättehän, että teillä ja heillä on taivaassa sama isäntä, joka ei tee eroa ihmisten välillä.

17. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 6: 18 – 24)

Veljet ja sisaret, tehkää tämä kaikki rukoillen ja anoen. Rukoilkaa joka hetki Hengen antamin voimin. Pysykää valveilla ja rukoilkaa hellittämättä kaikkien pyhien puolesta. Rukoilkaa myös minun puolestani, että minulle annettaisiin oikeat sanat suuhun, kun ryhdyn puhumaan, ja että voisin rohkeasti julistaa evankeliumin salaisuutta, jonka vuoksi olen lähettiläänä, nyt vankilassa. Rukoilkaa, että voisin puhua rohkeasti,

niin kuin minun tulee. Jotta tekin tietäisitte, mitä minulle kuuluu ja kuinka voin, tulee rakas veljemme Tykikos, uskollinen palvelija Herran työssä, kertomaan kaikesta teille. Lähetänkin hänet luoksenne juuri sitä varten, että saisitte tietää, mitä meille kuuluu, ja että hän rohkaisisi teidän mieltänne. Jumala, meidän Isämme, ja Herra Jeesus Kristus antakoot teille, veljet, rauhan, rakkauden ja uskon. Armo tulkoon kaikkien niiden osaksi, jotka rakastavat Herraamme Jeesusta Kristusta, armo ja katoamattomuus.

17. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 15: 39 – 45)

Veljet ja sisaret, ei kaikkien elollisten ruumis ole samanlainen, vaan ihmisellä on oma ruumiinsa, nelijalkaisilla omansa, linnuilla omansa ja kaloilla omansa. On taivaallisia ja maallisia ruumiita, mutta taivaallisten loisto on aivan toisenlainen kuin maanpäällisten. Auringolla on oma loistonsa, kuulla omansa ja tähdillä omansa, ja toinen tähti loistaa toista kirkkaammin. Samoin tapahtuu kuolleiden ylösnousemuksessa. Se, mikä kylvetään katoavana, nousee katoamattomana. Mikä kylvetään vähäpätöisenä, nousee kirkkaana. Mikä kylvetään heikkona, nousee täynnä voimaa. Kylvetään ajallinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on olemassa ajallinen ruumis, on myös hengellinen. Onkin kirjoitettu: "Ensimmäisestä ihmisestä, Adamista, tuli elävä olento." Mutta viimeisestä Adamista tuli eläväksi tekevä henki.

18. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 9: 6 – 11)

Veljet ja sisaret, muistakaa tämä: joka niukasti kylvää, se niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se runsaasti niittää. Kukin antakoon sen mukaan kuin on mielessään päättänyt, ei vastahakoisesti

eikä pakosta, sillä iloista antajaa Jumala rakastaa. Hänellä on teille annettavana runsaasti kaikkia lahjoja, niin että teillä on aina kaikki mitä tarvitsette ja voitte tehdä runsaasti kaikkea hyvää. Onhan kirjoitettu: – Hän jakelee, hän antaa köyhille, hänen hyvyytensä kestää ikuisesti. Hän, joka antaa kylväjälle siemenen ja suo ravinnoiksi leivän, antaa teillekin siemenen ja moninkertaistaa sen, ja hän sallii teidän hyvyytenne sadon karttua. Te saatte kaikkinaista rikkautta ja voitte osoittaa runsaasti anteliaisuutta. Näin meidän työmme synnyttää kiitollisuutta Jumalaa kohtaan.

18. maanantai

**Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä
filippiläisille** (Filipp. 1: 1 – 7)

Veljet ja sisaret, Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, tervehtivät kaikkia Filippissä olevia Kristuksen Jeesuksen pyhiä sekä seurakunnan kaitsijoita ja palvelijoita. Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille. Kiitän Jumalaani aina kun muistan teitä, aina kun rukoilen teidän kaikkien puolesta. Rukoillessani iloitsen siitä, että olette alusta alkaen olleet ja yhä olen mukana evankeliumin levitystyössä. Minä luotan siihen, että Jumala, joka on teissä aloittanut hyvän työnsä, myös saattaa sen päätökseen Kristuksen Jeesuksen päivään mennessä. Minulla on täysi syy ajatella teistä kaikista näin, sillä te olette minun sydämessäni, ja olenpa vankilassa tai puolustamassa ja vahvistamassa evankeliumia, te kaikki olette osallisia samasta armosta kuin minä.

18. tiistai

**Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä
filippiläisille** (Filipp. 1: 8 – 14)

Jumala on todistajani, että minä kaipaen teitä kaikkia ja rakastan teitä hellästi, niin kuin Kristus Jeesus teitä rakastaa. Rukoilen myös, että teidän rakkautenne kasvaisi ja yltäisi yhä parempaan

ymmärrykseen ja harkintaan, niin että osaisitte erottaa, mikä on tärkeää, säilyisitte puhtaina ja moitteettomina odottaessanne Kristuksen päivää ja tuottaisitte Jumalan kunniaksi ja kiitokseksi runsain mitoin hyvää hedelmää, jonka saa aikaan Jeesus Kristus. Veljet, tahdon teidän tietävän, että se, mitä minulle on tapahtunut, onkin ollut eduksi evankeliumille. Koko henkivartiostolle ja kaikille muillekin on käynyt selväksi, että olen vangittuna Kristuksen tähden. Useimmat täkäläiset veljet ovat Herraan luottaen saaneet minun kahleistani lisää rohkeutta ja julistavat Herran sanaa entistä pelottomammin.

18. keskiviikko

**Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä
filippiläisille** (Filipp. 1: 12 – 20)

Veljet ja sisaret, tahdon teidän tietävän, että se, mitä minulle on tapahtunut, onkin ollut eduksi evankeliumille. Koko henkivartiostolle ja kaikille muillekin on käynyt selväksi, että olen vangittuna Kristuksen tähden. Useimmat täkäläiset veljet ovat Herraan luottaen saaneet minun kahleistani lisää rohkeutta ja julistavat Herran sanaa entistä pelottomammin. Jotkut tosin julistavat Kristusta vain kateudesta ja riidanhalusta, mutta toiset vilpittömin mielin. Nämä toimivat rakkaudesta, koska tietävät, että minun tehtäväni on puolustaa evankeliumia. Nuo toiset taas julistavat Kristusta juonittelunhalusta, epäpuhtain mielin, ja uskovat näin tuottavansa minulle murhetta täällä vankeudessa. Mutta ei sillä väliä! Minä iloitsen siitäkin, kunhan Kristusta vain kaikin tavoin julistetaan, oli tarkoitus vilpiton tai ei. Minulla on vastedeskin aihetta iloita, sillä tiedän, että teidän rukoustenne tähden ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla tämä kaikki kääntyy parhaakseni. Odotan ja toivon hartaasti, että en joudu millään tavoin häpeään vaan voin nyt niin kuin aina ennenkin olla rohkea ja tuottaa kunniaa Kristukselle, jäänpä sitten eloon tai kuolen.

18. torstai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä filippiläisille (Filipp. 1: 20 – 27)

Veljet ja sisaret, odotan ja toivon hartaasti, että en joudu millään tavoin häpeään vaan voin nyt niin kuin aina ennenkin olla rohkea ja tuottaa kunniaa Kristukselle, jäänpä sitten eloon tai kuolen. Minulle elämä on Kristus ja kuolema on voitto. Mutta jos jään tähän elämään, siitä hyötyy tehtäväni. En tiedä, kumman valitsisin, olen kahden vaiheilla. Haluaisin lähteä täältä ja päästä Kristuksen luo, sillä se olisi kaikkein parasta. Teidän vuoksenne on kuitenkin parempi, että jään eloon. Olen siitä varma. Niinpä tiedänkin, että jään tänne ja pysyn kaikkien teidän luonanne, jotta te edistysisitte uskossa ja saisitte siitä iloa. Silloin te Kristuksen Jeesuksen omina saatte yhä enemmän aihetta riemuita minusta, kun jälleen tulen luoksenne. Teidän on vain käyttäydyttävä Kristuksen evankeliumin arvoa vastaavalla tavalla. Pääsenpä itse käymään luonanne tai en, toivon saavani kuulla, että te pysytte lujasti samanhenkisinä ja taistelette yksimielisesti evankeliumin ja uskon puolesta.

18. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä filippiläisille (Filipp. 1: 27- 2:4)

Veljet ja sisaret, teidän on vain käyttäydyttävä Kristuksen evankeliumin arvoa vastaavalla tavalla. Pääsenpä itse käymään luonanne tai en, toivon saavani kuulla, että te pysytte lujasti samanhenkisinä ja taistelette yksimielisesti evankeliumin ja uskon puolesta antamatta vastustajien säilyttää itseänne. Se on heille Jumalan antama osoitus siitä, että heitä odottaa kadotus mutta teitä pelastus. Teille on suotu se armo, että saatte uskoa Kristukseen ja vielä kärsiäkin hänen puolestaan. Te käytte samaa taistelua, jota olette nähneet minun käyvän ja jota nyt kuulette minun yhä jatkavan. Jos kerran yhteys Kristukseen rohkaisee ja hänen

rakkautensa suo lohdutusta, jos Henki meitä yhdistää ja jos tunnemme hellyyttä ja myötätuntoa toisiamme kohtaan, niin tehkää minun iloni täydelliseksi ja olkaa yksimielisiä. Liittäköön teitä toisiinne rakkaus, sopu ja sama mieli. Älkää tehkö mitään itsekkyydestä tai turhamaisuudesta, vaan olkaa nöyriä ja pitäkää kukin toista parempana kuin itseänne. Älkää tavoitelko vain omaa etuanne vaan myös muiden parasta.

18. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 15: 58 – 16:3)

Veljet ja sisaret, olkaa siis vahvoja ja järkähtämättömiä, rakkaat veljeni, ja tehkää aina innokkaasti Herran työtä. Tietäkää, ettei Herra anna teidän työnne mennä hukkaan. Kun keräätte varoja Jerusalemin pyhille, noudattakaa niitä ohjeita, jotka olen antanut Galatian seurakunnille: kunkin teistä on aina sapatin jälkeisenä päivänä pantava syrjään rahaa sen mukaan kuin hänellä on varaa, jottei keräystä pantaisi toimeen vasta kun olen tullut sinne. Sitten kun tulen, lähetän teidän valitsemanne ja valtuuttamanne henkilöt viemään lahjaanne Jerusalemiin.

19. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 11: 31 – 12:9)

Veljet ja sisaret, Herran Jeesuksen Jumala ja Isä, joka on ikuisesti ylistetty, tietää etten valehtele. Damaskoksessa kuningas Aretaksen alainen päällikkö antoi vartioida kaupunkia pidättääkseen minut, mutta minut laskettiin muurinaukosta korissa alas, ja niin pääsin pakenemaan hänen käsistään. Minun on pakko kerskailla, vaikkei siitä hyötyä olekaan. Siirryn nyt näkyihin ja Herran ilmestyksiin. Tunnen erään Kristuksen oman, joka neljätoista vuotta sitten temmattiin kolmanteen taivaaseen. Oliko hän

silloin ruumiissaan vai poissa siitä, en tiedä, sen tietää Jumala. Ja tästä miehestä tiedän, että hänet temmattiin paratiisiin ja hän kuuli sanoja, joita ihminen ei voi eikä saa lausua. Oliko hän ruumiissaan vai poissa siitä, en tiedä, sen tietää Jumala. Tästä miehestä minä kerskailen, itsestäni en, paitsi heikkoudestani. Vaikka tahtoisinkin ylpeillä, en olisi mieleetön, sillä puheeni on totta. Sitä en kuitenkaan tee, jottei kukaan ajattelisi minusta enempää kuin hän minusta näkee tai kuulee. Jotta nämä valtavat ilmestykset eivät tekisi minua ylpeäksi, olen saanut pistävän piikin ruumiiseeni, Saatanan enkelin kurittamaan itseäni, etten ylpistyisi. Olen kolme kertaa pyytänyt Herralta, että pääsisin siitä. Mutta hän on vastannut minulle: "Minun armoni riittää sinulle. Voima tulee täydelliseksi heikkoudessa." Sen tähden ylpeilen mieluummin heikkoudestani, jotta minuun asettuisi Kristuksen voima.

19. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä filippiiläisille (Filipp. 2: 12 – 16)

Veljet ja sisaret, niin kuin olette aina totelleet minua, kun olen ollut luonanne, totelkaa vielä enemmän nyt, kun olen poissa: tehkää peläten ja vavisten työtä pelastuaksenne. Jumala saa teissä aikaan sen, että tahdotte tehdä ja myös teette niin kuin on hänen hyvä tarkoituksensa. Tehkää kaikki nurisematta ja empimättä, jotta olisitte moitteettomia ja puhtaita, nuhteettomia Jumalan lapsia tämän kieroutuneen ja turmeltuneen sukukunnan keskellä. Te loistatte siinä kuin tähdet taivaalla, kun pidätte esillä elämän sanaa, ja minä voin Kristuksen tulemisen päivänä ylpeillä siitä, että en ole turhan vuoksi ponnistellut ja nähnyt vaivaa.

19. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä filippiiläisille (Filipp. 2: 17 – 23)

Veljet ja sisaret, vaikka minun, kun toimitan teidän uskonne uhripalvelusta, olisi lopuksi uhrattava henkeni, minä iloitsen ja riemuitsen kaikkien teidän kanssanne. Iloitkaa ja riemuitkaa tekin samalla tavoin minun kanssani. Herraan Jeesukseen luottaen toivon voivani pian lähettää Timoteuksen luoksenne. Saanhan sitten itsekin rohkeutta, kun kuulen miten asiat siellä ovat. Minulla ei ole ketään hänen vertaistaan, joka yhtä vilpittömästi huolehtisi teidän parhaastanne, sillä kaikki ovat kiinnostuneita vain omasta edustaan eivätkä Jeesuksen Kristuksen asiasta. Mutta Timoteuksen luotettavuuden te tunnette: yhdessä minun kanssani hän on uurastanut evankeliumin hyväksi kuin poika isänsä rinnalla. Toivon siis voivani lähettää hänet matkaan heti kun saan tietää, miten minun itseni käy.

19. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä filippiiläisille (Filipp. 2: 24 – 30)

Veljet ja sisaret, Herraan luottaen uskon, että pääsen itsekin pian tulemaan luoksenne. Nyt minun kuitenkin täytyy lähettää teidän luoksenne veljemme Epafroditos, työ- ja taistelutoverini. Hän on myös teidän lähettinne, joka tuli palvelemaan minua ollessani avun tarpeessa, ja hän on ikävöinyt teitä kaikkia ja ollut huolissaan siitä, että te olette kuulleet hänen sairastuneen. Sairas hän todella oli, aivan kuolemaisillaan, mutta Jumala armahti häntä, eikä vain häntä vaan myös minua, etten saisi uutta surua entisten lisäksi. Olen sitäkin innokkaampi lähettämään hänet takaisin, jotta te saisitte ilon nähdä hänet jälleen ja että itsekin voisin olla huolettomampi. Ottakaa siis hänet Herran palvelijana iloiten vastaan ja kunnioittakaa hänen kaltaisiaan! Hänhän oli

Kristuksen työn vuoksi vähällä kuolla, kun vaaransi henkensä auttaakseen minua siinä, missä te ette voineet auttaa.

19. torstai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä filippiläisille (Filipp. 3: 1 – 8)

Veljet ja sisaret, iloitkaa siis Herrassa! Minä en kyllästy kirjoittamaan teille yhä uudestaan samoista asioista, ja sittenhän teillä on tarkka tieto. Varokaa noita koiria, noita kelvottomia työntekijöitä, noita pilalle leikattuja! Todellisia ympärileikattuja olemme me, jotka palvelemme Jumalaa Hengen ohjaamina, ylpeilemme Kristuksesta Jeesuksesta emmekä luota mihinkään omaamme. Olisi minulla aihetta kyllä siihenkin, minä jos kukaan voisin luottaa siihen mitä minulla on ollut. Minut on kahdeksantena päivänä ympärileikattu, olen syntyperäinen israelilainen, Benjaminin heimoa, heprealainen heprealaisista vanhemmista. Lain noudattajana olin fariseus, intoni ja kiivauteni osoitin vainoamalla seurakuntaa, lakiin perustuva vanhurskauteni oli moitteeton. Mutta kaiken tämän, mikä oli minulle voittoa, olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi. Pidän todella sitä kaikkea pelkkänä tappiona, sillä Herrani Kristuksen Jeesuksen tunteminen on minulle arvokkaampaa kuin mikään muu. Hänen tähtensä olen menettänyt kaiken, olen heittänyt kaiken roskana pois, jotta voittaisin omakseni Kristuksen.

19. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä filippiläisille (Filipp. 3: 8 – 19)

Veljet ja sisaret, pidän todella sitä kaikkea pelkkänä tappiona, sillä Herrani Kristuksen Jeesuksen tunteminen on minulle arvokkaampaa kuin mikään muu. Hänen tähtensä olen menettänyt kaiken, olen heittänyt kaiken roskana pois, jotta voittaisin omakseni Kristuksen ja jotta kävisi ilmi, että kuulun hänelle. Näin minulla ei

enää ole mitään omaa, lain noudattamiseen perustuvaa vanhurskautta, vaan se vanhurskaus, jonka perustana on usko Kristukseen ja jonka Jumala antaa sille, joka uskoo. Minä tahdon tuntea Kristuksen ja hänen ylösnousemisensa voiman ja tulla hänen kaltaiseksi osallistumalla hänen kärsimyksiinsä ja kuolemaansa. Ehkä silloin saan myös nousta kuolleista. En tarkoita, että olisin jo saavuttanut päämääräni tai jo tullut täydelliseksi. Mutta pyrin kaikin voimin saavuttamaan sen, kun kerran Kristus Jeesus on ottanut minut omakseen. Veljet, en katso vielä päässeeni siihen asti. Vain tämän voin sanoa: jättäen mielestäni sen, mikä on takanapäin, ponnistelen sitä kohti, mikä on edessä. Juoksen kohti maalia saavuttaakseni voittajan palkinnon, pääsyn taivaaseen. Sinne Jumala kutsuu Kristuksen Jeesuksen omat. Näin meidän on siis ajateltava, jos kerran olemme täydellisiä. Jos jossakin kohden ehkä ajattelette toisin, Jumala on ilmoittava teille, kuinka asia on. Meidän on vain jatkettava eteenpäin siitä, mihin olemme päässeet. Noudattakaa minun antamaani esimerkkiä, veljet, ja ottakaa oppia niistä, jotka elävät meidän tavallamme. Olenhan usein sanonut teille ja nyt sanon aivan itkien, että monet elävät Kristuksen ristin vihollisina. Heidän loppunsa on kadotus. Vatsa on heidän jumalansa ja häpeä heidän kunniansa, ja he ajattelevat vain maallisia asioita.

19. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 1: 8 – 11)

Veljet ja sisaret, teidän on hyvä tietää, millaisessa ahdingossa me olimme Aasian maakunnassa. Jouduimme niin suunnattomiin ja ylivoimaisiin vaikeuksiin, ettemme enää uskoneet selviävämme hengissä. Me saimme tuntea olevamme kuolemaan tuomittuja, jotta emme luottaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka herättää kuolleet. Tällaisesta kuolemanvaarasta hän pelasti meidät, ja niin hän pelastaa vastedeskin. Me luotamme siihen, että hän on pelastava

meidät, kun tekin autatte meitä rukouksellanne. Näin nousee monista sydämistä kiitos Jumalalle siitä armosta, jota hän on osoittanut meitä kohtaan.

20. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Galat. 1: 11 – 19)

Veljet ja sisaret, teen teille selväksi, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmismielen mukainen. Enhän minä ole sitä ihmisiltä saanutkaan, eikä kukaan ole sitä minulle opettanut, vaan sain sen, kun Jeesus Kristus ilmestyi minulle. Olettehan kuulleet, kuinka minä aikoinani, kun elin juutalaisena, vainosin kiihkeästi Jumalan seurakuntaa ja yritin tuhota sen. Menin juutalaisuudessa pitemmälle kuin useimmat ikätoverini ja kiivailin isiltä perittyjen opetusten puolesta. Mutta Jumala, joka jo äitini kohdusta oli valinnut minut ja armossaan kutsui minut työhönsä, näki hyväksi antaa Poikansa ilmestyä minulle, jotta lähtisin julistamaan vieraille kansoille sanomaa hänestä. Silloin en kysynyt neuvoa yhdeltäkään ihmiseltä enkä heti lähtenyt Jerusalemiin tapaamaan niitä, joista oli tullut apostoleja jo ennen minua. Sen sijaan menin Arabiaan ja palasin sieltä takaisin Damaskokseen. Kolmen vuoden kuluttua menin sitten Jerusalemiin tutustuakseni Keefakseen ja viivyin hänen luonaan kaksi viikkoa. Ketään muuta apostolia en tavannut, ainoastaan Herran veljen Jaakobin.

20. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä filippiläisille (Filipp. 4: 10 - 23)

Veljet ja sisaret, Herra on suonut minulle sen suuren ilon, että te vihdoinkin olette voineet antaa minulle uuden osoituksen huolenpidostanne. Sitä te tosin olette koko ajan halunneet, mutta ette ole saaneet siihen tilaisuutta. Tällä en tarkoita sitä, että kärsin puutetta, koska olen oppinut

tulemaan toimeen sillä, mitä minulla on. Tunnen köyhyyden ja hyvinvoinnin, olen tottunut kaikkeen ja kaikenlaiseen, syömään itseni kylläiseksi ja näkemään nälkää, elämään runsaudessa ja puutteessa. Kestän kaiken hänen avullaan, joka antaa minulle voimaa. Te teitte silti hyvin, kun autoitte minua vaikeuksissani. Niin kuin itsekin tiedätte, te filippiläiset olitte ainoa seurakunta, joka evankeliumin julistustyön alkuvaiheessa, kun olin lähtenyt Makedoniasta, antoi minulle vastalahjaksi taloudellista tukea. Jo silloin, kun olin Tessalonikassa, te lähetitte minulle avustusta parikin kertaa. En minä tosin teidän lahjojanne tavoittele, toivon vain, että työnne tuottaisi teille yhä enemmän hedelmää. Tunnustan saaneeni kaiken ja enemmänkin. Minulla on kaikkea yllin kyllin nyt, kun olen saanut Epafroditokselta teidän lähettämänne lahjan, joka on hyvältä tuoksuva, otollinen, Jumalan mielen mukainen uhri. Minun Jumalani on Kristuksen Jeesuksen tähden antava teille taivaallisen kunniansa rikkaudesta kaiken, mitä tarvitsette. Jumalan, meidän Isämme, on kunnia aina ja ikuisesti. Aamen. Tervehtikää kaikkia Kristuksen Jeesuksen pyhiä. Minun luonani olevat veljet lähettävät teille terveisiä. Teitä tervehtivät myös kaikki tšekäläiset uskovat, erityisesti ne, jotka ovat keisarin palveluskuntaa. Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne.

20. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä kolossalaisille (Kol. 1: 1 – 2, 7 -11)

Veljet ja sisaret, Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus tervehtivät Kolossan pyhiä, Kristukseen uskovia veljiä. Jumalan, meidän Isämme, armo ja rauha teille. Epafras, jolta olette sen kuulleet, on rakas työtoverimme, joka uskollisesti palvelee Kristusta teidän hyväksenne. Hän on myös kertonut meille siitä rakkaudesta, jonka Henki on teissä synnyttänyt. Siitä lähtien, kun saimme tästä kuulla, mekin olemme lakkaamatta rukoilleet

teidän puolestanne ja pyytäneet, että te saisitte runsaasti hengellistä viisautta ja ymmärrystä ja tulisitte täydelleen tuntemaan Jumalan tahdon. Rukoilemme, että eläisitte Herralle kunniaksi ja kaikessa hänen mielensä mukaan ja että kantaisitte hedelmää tekemällä kaikkea hyvää ja kasvaisitte Jumalan tuntemisessa. Hänen kirkkautensa voima ja väkevyys vahvistakoon teitä olemaan aina kestäviä ja kärsivällisiä

20. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä kolossalaisille (Kol. 1: 18 – 23)

Veljet ja sisaret, hän on myös ruumiin pää, ja ruumis on seurakunta. Hän on alku. Hän nousi esikoisena kuolleista, jotta hän olisi kaikessa ensimmäinen. Jumala näki hyväksi antaa kaiken täyteen asua hänessä sekä hänen välityksellään tehdä sovinnon ja hänen ristinsä verellä vahvistaa rauhan kaiken kanssa, mitä on maan päällä ja taivaissa. Tekin olitte ennen Jumalasta vieraantuneita ja häntä kohtaan vihamielisiä, kun elitte pahojen tekojenne vallassa. Mutta nyt hän on tehnyt teidän kanssanne sovinnon, kun Kristus omassa ruumiissaan kärsi kuoleman asettaakseen teidät pyhinä, nuhteettomina ja moitteettomina Jumalan eteen. Teidän on vain pysyttävä lujina uskon perustalla, horjahtamatta pois siitä toivosta, jonka teidän kuulemanne evankeliumi antaa. Tämä evankeliumi on julistettu kaikille luoduille taivaan alla, ja minusta, Paavalista, on tullut sen palvelija.

20. torstai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä kolossalaisille (Kol. 1: 24 – 29)

Veljet ja sisaret, nyt iloitsen saadessani kärsiä teidän hyväksenne. Sen, mitä Kristuksen ahdistuksista vielä puuttuu, minä täytän omassa ruumiissani hänen ruumiinsa hyväksi, joka on seurakunta. Minusta on tullut sen palvelija, kun

Jumala suunnitelmansa mukaisesti uskoi minun tehtäväkseni ilmoittaa teille täydellisesti sanansa, salaisuutensa, joka on ollut kätkössä aikojen alusta, sukupolvesta toiseen, mutta jonka Jumala nyt on paljastanut pyhilleen. Hän on tahtonut antaa heille tiedoksi, miten häikäisevän kirkas on tämä kaikille kansoille ilmaistava salaisuus: Kristus teidän keskellänne, kirkkauden toivo. Häntä me julistamme, ja me neuvomme ja opetamme jokaista ihmistä kaikella viisaudella, jotta voisimme asettaa jokaisen ihmisen Jumalan eteen täysi-ikäisenä Kristuksen tuntemisessa. Sitä varten minä ponnistelen ja taistelen kaikella hänen voimallaan, sillä voimalla, joka vaikuttaa minussa.

20. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä kolossalaisille (Kol. 2: 1 – 7)

Veljet ja sisaret, tahdon teidän tietävän, kuinka kovaa taistelua käyn teidän tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien muiden tähden, jotka eivät ole koskaan nähneet minua kasvoista kasvoihin. Toivon, että he rakkauden yhteen liittäminä saisivat rohkeutta ja saavuttaisivat rikkaimman ja syvimmän tiedon: tulisivat tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen, jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkettyinä. Sanon tämän, jottei kukaan pettäisi teitä vakuutteluillaan. Vaikka en olekaan ruumiillisesti läsnä, olen hengessä teidän luonanne, ja iloitsen nähdessäni, että keskuudessanne vallitsee hyvä järjestys ja että teillä on luja usko Kristukseen. Kun kerran olette ottaneet omaksenne Herran Kristuksen Jeesuksen, eläkää hänen yhteydessään. Juurtukaa häneen, rakentakaa elämänne hänen varaansa ja vahvistukaa uskossa sen mukaan kuin teille on opetettu. Kaikukoon kiitoksenne runsaana.

20. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 3: 12 -18)

Veljet ja sisaret, koska meillä on tällainen toivo, esiinnyimme aivan avoimesti, toisin kuin Mooses, joka pani kasvoilleen peitteen, jotteivät israelilaiset näkisi katoavaisen loisteen häviämistä. Heidän mielensä paatuivat. Sama peite pysyy edelleenkin paikoillaan, kun he lukevat vanhan liiton kirjoituksia, sillä vasta Kristus sen poistaa. Yhä vieläkin heidän sydämensä päällä on peite Mooseksen lakia luettaessa. Mutta kun heidän sydämensä kääntyy Herran puoleen, peite otetaan pois. Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siellä on vapaus. Me kaikki, jotka kasvot peittämättöminä katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutamme saman kirkkauden kaltaisiksi, kirkkaudesta kirkkauteen. Tämän saa aikaan Herra, joka on Henki.

21. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä galatalaisille (Gal. 2: 16–20)

Veljet ja sisaret, kun tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi tekemällä lain vaatimia tekoja vaan uskomalla Jeesukseen Kristukseen, olemme mekin uskoneet Jeesukseen Kristukseen, jotta tulisimme vanhurskaiksi häneen uskomalla emmekä tekemällä lain vaatimia tekoja. Eihän kukaan ihminen tule vanhurskaaksi tekemällä mitä laki vaatii. Mutta jos meidätkin, jotka tahdomme tulla vanhurskaiksi Kristuksessa, havaitaan syntisiksi, onko Kristus siis synnin palveluksessa? Ei toki! Vasta jos alan uudelleen rakentaa sitä minkä olen hajottanut, osoitan olevani lainriikkoja. Lain vaikutuksesta minä kuolin, mutta kuolin vapaaksi laista elääkseni Jumalalle. Minut on Kristuksen kanssa ristiinnaulittu. Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa. Sen elämän, jota tässä ruumiissani vielä

elän, elän uskoen Jumalan Poikaan, joka rakasti minua ja antoi henkensä puolestani.

21. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä kolossalaisille (Kol. 2: 13 – 20)

Veljet ja sisaret, te olitte kuolleita rikkomustenne ja ympärileikkaamattomuutenne vuoksi, mutta Jumala teki teidät eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa. Hän antoi meille kaikki rikkomuksemme anteeksi, hän kumosi meitä rasittavan velkakirjan kaikkine määräyksineen ja teki sen mitättömäksi naulitsemalla sen ristiin. Hän riisui aseista vallat ja voimat ja saattoi ne kaikki häpeään, kun hän teki Kristuksesta niiden voittajan. Kukaan ei siis saa tuomita teitä siitä, mitä syötte tai juotte tai miten noudatatte juhla-aikoja ja uudenkuun ja sapatin päiviä. Ne ovat vain sen varjoa, mikä on tulossa; todellista on Kristuksen ruumis. Teidän voittajan palkintoanne ei saa riistää teiltä kukaan, joka nöyryyttää itseään kieltäytyksin, vajoaa näkyihinsä ja palvoo enkeleitä. Sellaisen ihmisen tekevät hänen omat tyhjät ajatuksensa ylpeäksi, eikä hänellä ole yhteyttä Kristukseen, päähän, joka huolehtii koko ruumiista ja pitää sitä nivelten ja jänteiden avulla koossa, niin että se kasvaa Jumalan tarkoittamalla tavalla. Jos kerran olette yhdessä Kristuksen kanssa kuolleet pois maailman alkuvoimien ulottuvilta, miksi yhä käyttäydytte tämän maailman mukaisesti ja alistutte sellaisiin sääntöihin.

21. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä kolossalaisille (Kol. 2: 20 – 3:3)

Veljet ja sisaret, jos kerran olette yhdessä Kristuksen kanssa kuolleet pois maailman alkuvoimien ulottuvilta, miksi yhä käyttäydytte tämän maailman mukaisesti ja alistutte sellaisiin sääntöihin kuin "älä tartu", "älä maista", "älä kosketa"? Tämä kaikkihan koskee sellaista, mikä käytön jälkeen häviää. Kysymys on vain ihmisten

käskyistä ja opeista. Nämä omatekoista hurskautta, nöyryyden harjoitusta ja ruumiin kurittamista vaativat käskyt tosin näyttävät viisailta, mutta todellisuudessa ne ovat arvottomia ja tyydyttävät vain ihmisen ylpeyttä. Jos siis teidät on yhdessä Kristuksen kanssa herätetty kuolleista, niin tavoitelkaa sitä mikä on ylhäällä, missä Kristus istuu Jumalan oikealla puolella. Ajatelkaa sitä mikä on ylhäällä, älkää sitä, mikä on maan päällä. Tehän olette kuolleet, ja teidän elämäenne on Kristuksen kanssa kätkeyty Jumalaan.

21. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä kolossalaisille (Kol. 3: 17 – 4:1)

Veljet ja sisaret, mitä teettekin, sanoin tai teoin, tehkää kaikki Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen hänen kauttaan Jumalaa, Isäämme. Vaimot, suostukaa miehenne tahtoon, niin kuin Herraan uskoville sopii. Miehet, rakastakaa vaimoanne, älkää kohdelko häntä tylysti. Lapset, totelkaa kaikessa vanhempianne, sillä se on Herralle mieleen. Isät, älkää aina moittiko lapsianne, etteivät he masentuisi. Orjat, totelkaa kaikessa maallisia isäntiänne, ei silmänpalvelijoina ja mielistellen, vaan vilpittömin sydämin, Herraan peläten. Mitä teettekin, tehkää se täydestä sydäimestä, niin kuin tekisitte sen Herralle ettekö ihmisille. Muistakaa, että saatte Herralta palkan, osuutenne perinnöstä. Palvelkaa Herraa Kristusta. Väärintekijä saa maksaa tekemänsä vääryyden, sillä Jumala ei tee eroa ihmisten välillä. Isännät, kohdelkaa orjianne oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti. Muistakaa, että teilläkin on taivaassa herranne.

21. torstai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä kolossalaisille (Kol. 4: 2 – 9)

Veljet ja sisaret, rukoilkaa hellittämättä, valvokaa rukoillen ja kiittäen. Rukoilkaa samalla meidänkin

puolestamme, jotta Jumala avaisi meille oven sanansa julistamiseen ja me saisimme puhua Kristuksen salaisuudesta, jonka vuoksi juuri olen vankinakin. Kunpa voisin tehdä sitä tunnetuksi ja puhua niin kuin minun pitäisi! Suhtautukaa viisaasti ulkopuolisiin, käyttäkää sopivaa hetkeä hyväksenne. Puhukaa aina ystävällisesti, kuitenkin sananne suolalla höystäen. Teidän on tiedettävä, miten kullekin vastaatte. Kaikesta, mikä koskee minua, teille kertoo rakas veljemme Tykikos, uskollinen palvelija ja työtoverini Herran työssä. Lähetänkin hänet luoksenne juuri sitä varten, että saisitte tietää, mitä meille kuuluu, ja että hän rohkaisisi teitä. Hänen mukanaan tulee uskollinen ja rakas veljemme Onesimos, joka on teikäläisiä. He kertovat teille kaikesta, mitä tänne kuuluu.

21. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä kolossalaisille (Kol. 4: 10 – 18)

Veljet ja sisaret, teille lähettää terveisiä vankitoverini Aristarkos, samoin myös Markus, Barnabaksen serkku, josta olette saaneet ohjeet. Ottakaa hänet vastaan, jos hän tulee luoksenne. Terveisiä Jeesukselta, jota sanotaan myös Justukseksi. He ovat niitä juutalaisia, jotka ovat tehneet kanssani työtä Jumalan valtakunnan hyväksi, ja heistä ainoat, joilta olen saanut todellista tukea. Terveisiä lähettää teikäläinen Epafra, Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka aina taistelee rukouksin teidän puolestanne, jotta pysyisitte lujina ja nuhteettomina ja vankkumatta noudattaisitte kaikessa Jumalan tahtoa. Voin todistaa, että hän näkee paljon vaivaa teidän vuoksenne sekä Laodikean ja Hierapoliin seurakuntien vuoksi. Teille lähettävät terveisiä myös rakas veljemme lääkäri Luukas sekä Demas. Sanokaa terveisiä Laodikeassa oleville veljille sekä Nymfalle ja hänen kodissaan kokoontuvalle seurakunnalle. Kun tämä kirje on luettu teidän keskuudessanne, pitäkää huoli siitä, että se luetaan myös Laodikean seurakunnassa ja että te puolestanne luette Laodikeaan lähettämäni

kirjeen. Sanokaa Arkippokselle: "Muista hoitaa hyvin se tehtävä, jonka olet Herralta saanut." Omakätinen tervehdys minulta, Paavalilta. Muistakaa minun kahleitani. Armo olkoon teidän kanssanne.

21. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 5: 1 -10)

Veljet ja sisaret, *me* tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen telttamajamme puretaan, Jumalalla on taivaassa meitä varten ikuinen asunto, joka ei ole ihmiskätketty. Täällä ollessamme me huokailemme ja kaipaamme päästä pukeutumaan taivaalliseen asumme, sillä sitten kun olemme pukeutuneet siihen, emme jää alastomiksi. Me, jotka vielä asumme tässä majassamme, huokailemme ahdistuneina. Emme haluaisi riisuutua vaan pukeutua uuteen asuun, niin että elämä kätkeä sisäänsä sen, mikä on kuolevaista. Juuri tähän Jumala on valmistanut meidät, ja vakuudeksi hän on antanut meille Hengen. Olemme siis aina turvallisella mielellä, vaikka tiedämme, että niin kauan kuin tämä ruumis on kotimme, olemme poissa Herran luota. Mehän elämme uskon varassa, emme näkemisen. Mutta mielemme on turvallinen, vaikka haluaisimmekin muuttaa pois ruumiistamme, kotiin Herran luo. Siksi myös pyrimme noudattamaan hänen mieltään, olimme jo perillä hänen luonaan tai vielä sieltä poissa. Meidän kaikkien on tultava Kristuksen tuomioistuimen eteen, jotta kukin saisi sen mukaan, mitä ajallisessa elämässään on tehnyt, hyvää tai pahaa.

22. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Gal. 6:11–18)

Veljet ja sisaret, katsokaa, miten suurin kirjaimin minä nyt omakätisesti kirjoitan teille! Ne, jotka tahtovat saavuttaa arvonantoa ihmisten

keskuudessa, yrittävät pakottaa teidät ympärileikkaukseen vain siksi, ettei heitä vainottaisi Kristuksen ristin tähden. Eiväthän ympärileikkauksen kannattajat itsekään noudata lakia, vaan he tahtovat saada teidät ympärileikatuiksi voidakseen kerskailla siitä, mitä teille on tehty. Minä taas en ikinä tahdo kerskailla mistään muusta kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä. Siinä on maailma minulle ristiinnaulittu ja minä maailmalle. On samantekevää, onko ihminen ympärileikattu vai ympärileikkaamaton. Tärkeää on, että hänet on luotu uudeksi. Tulkoon rauha ja laupeus niiden osaksi, jotka vaeltavat tämän ohjeen mukaan, koko Jumalan Israelin osaksi! Älköön kukaan enää tämän jälkeen tuottako minulle vaivaa. Onhan minulla Jeesuksen arvet ruumiissani. Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne, veljet. Aamen.

22. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä tessalonikalaisille

(1. Tess. 1: 1 – 5)

Veljet ja sisaret, Paavali, Silvanus ja Timoteus tervehtivät Tessalonikan seurakuntaa, joka elää Isän Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen yhteydessä. Armo ja rauha teille. Me kiitämme aina Jumalaa teistä kaikista, kun muistamme teitä rukouksissamme. Jumalamme ja Isämme edessä me lakkaamatta muistelemme sitä, kuinka usko on saanut teidät toimimaan ja rakkaus näkemään vaivaa ja kuinka kärsivällisesti te panette toivonne Herraamme Jeesukseen. Mehän tiedämme, te Jumalalle rakkaat veljet, että hän on teidät valinnut, sillä evankeliumi ei tullut teidän luoksenne vain sanoina vaan myös Pyhän Hengen voimana, kun me täynnä varmuutta sitä julistimme. Tiedättehän itsekkin, miten me toimimme teidän luonanne, teidän parhaaksenne.

22. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä tessalonikalaisille

(1. Tess. 1: 6 -10)

Veljet ja sisaret, te puolestanne seurasitte meidän esimerkkiämme, niin, itse Herran esimerkkiä, ja ankaran ahdingon keskellä otitte sanan vastaan täynnä riemua, jonka Pyhä Henki antoi. Näin teistä tuli esikuva kaikille Makedonian ja Akhaian uskoville. Teidän keskuudestanne on Herran sana kaikunut Makedoniaan ja Akhaiaan, onpa uskonne Jumalaan tullut tunnetuksi kaikkialla muuallakin. Meidän ei tarvitse siitä puhua, sillä kaikki kertovat, mihin meidän käyntimme teidän luonanne johti: te hylkäsitte väärät jumalat ja käännysitte palvelemaan elävää, todellista Jumalaa ja odottamaan taivaasta hänen Poikaansa, jonka hän herätti kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevalta vihalta.

22. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä tessalonikalaisille

(1. Tess. 2: 1 – 8)

Veljet ja sisaret, tiedättehan itsekkin, ettei käyntimme teidän luonanne ollut turha. Vaikka meitä oli Filippissä loukattu ja pahoinpidelty, niin kuin tiedätte, Jumala antoi meille rohkeuden julistaa teille sanomaansa ankaran vastustuksen keskelläkin. Meidän saarnamme ei ole peräisin harha-ajatuksista, ei epäpuhtaasta mielestä eikä vilpillisistä aikeista. Koska Jumala on katsonut meidät kelpollisiksi julistamaan evankeliumia, me emme puhuessamme pyri olemaan mieliksi ihmisille vaan Jumalalle, joka tutkii sydämemme. Emme ole koskaan puhuneet mielistelevin sanoin, sen te tiedätte; emme ole salaa ajaneet omia etujamme, siitä Jumala on todistajamme. Emme ole yrittäneet saada kunniaa ihmisiltä, emme teiltä emmekä muilta, vaikka Kristuksen apostoleina olisimme voineet vaatia itsellemme arvonantoa. Ollessamme teidän luonanne

olimme lempeitä kuin lapsiaan hoivaava äiti. Rakastimme teitä niin hellästi, että olimme valmiit antamaan teille Jumalan evankeliumin lisäksi oman itsemmekin; niin rakkaiksi te olitte meille tulleet.

22. torstai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä tessalonikalaisille

(1. Tess. 2: 9 – 14)

Veljet ja sisaret, muistattehan, miten me uurastimme ja näimme vaivaa. Kun julistimme teille Jumalan evankeliumia, teimme samalla yötä päivää ansiotyötä, jotta emme olisi olleet teidän vaivoinanne. Te voitte todistaa, ja itse Jumala, että käytöksemme teitä uskovia kohtaan oli puhdasta, oikeudenmukaista ja moitteetonta. Niin kuin tiedätte, me kehotimme ja rohkaisimme teitä jokaista kuin isä lapsiaan ja vetosimme teihin, että eläisitte Jumalalle kelpaavaa elämää, sillä hän kutsuu teitä valtakuntaansa ja kirkkauteensa. Lakkaamatta me kiitämme Jumalaa siitäkin, että kun julistimme teille Jumalan sanaa, te ette ottaneet sitä vastaan ihmisten sanana vaan sinä mitä se todella on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä uskovissa. Näin te, veljet, pidätte esikuvananne Juudeassa olevia Jumalan seurakuntia, jotka tunnustavat Kristuksen Jeesuksen. Teidän omat maanmiehenne ovat kohdelleet teitä yhtä huonosti kuin juutalaiset sikäläisiä uskovia.

22. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä tessalonikalaisille

(1. Tess. 2: 14 – 19)

Veljet ja sisaret, näin te pidätte esikuvananne Juudeassa olevia Jumalan seurakuntia, jotka tunnustavat Kristuksen Jeesuksen. Teidän omat maanmiehenne ovat kohdelleet teitä yhtä huonosti kuin juutalaiset sikäläisiä uskovia. Juutalaiset ovat surmanneet sekä Herran Jeesuksen että profeetat, ja he ovat vainonneet

meitäkin. He ovat Jumalan mieltä vastaan ja kaikkien ihmisten vihollisia. Kun me puhumme pakanakansoille, jotta ne voisivat pelastua, he yrittävät estää meitä. Näin he täyttävät syntiensä mittaa. Mutta nyt Jumalan viha lopulta tavoittaa heidät. Veljet, nyt kun olemme joutuneet olemaan jonkin aikaa teistä erossa – ulkonaisesti, emme sydämessämme – olemme sitäkin enemmän kaivanneet teitä ja koettaneet päästä teitä tapaamaan. Olemme aikoneet tulla käymään luonanne – minä, Paavali, useammin kuin kerran – mutta Saatana on estänyt meitä. Kuka on meidän toivomme, riemumme ja kunniaseppeleemme seisoessamme Herramme Jeesuksen edessä, sitten kun hän saapuu, ellette te?

22. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 8: 1 – 5)

Veljet ja sisaret, tahdomme teidän tietävän, millaisen armon Jumala on suonut Makedonian seurakunnille. Vaikka vaikeudet ovat raskaasti koetelleet niitä, uskovien ilo oli niin ylitsevuotava, että he äärimmäisessä köyhyydessäänkin osoittivat runsasta anteliaisuutta. Voin vakuuttaa, että he antoivat voimiensa mukaan, jopa yli voimiensa. Omasta aloitteestaan he pyytämällä pyysivät, että antaisimme heidän osallistua yhteiseen rakkaudentyöhön, pyhien avustamiseen. Eivätkä he tehneet vain sitä mitä olimme toivoneet, vaan ennen kaikkea antoivat Jumalan tahdon mukaisesti itsensä Herralle ja myös meille.

23. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä efesolaisille (Ef. 2; 4 – 10)

Veljet ja sisaret, Jumalan laupeus on kuitenkin niin runsas ja hän rakasti meitä niin suuresti, että hän teki meidät, rikkomustemme tähden kuolleet, eläviksi Kristuksen kanssa. Armosta

teidät on pelastettu. Jumala herätti meidät yhdessä Kristuksen Jeesuksen kanssa ja antoi meillekin paikan taivaassa osoittaakseen kaikille tuleville aikakausille, kuinka äärettömän runsas on hänen armonsa ja kuinka suuri hänen hyvytensä, kun hän antoi meille Kristuksen Jeesuksen. Armosta Jumala on teidät pelastanut antamalla teille uskon. Pelastus ei ole lähtöisin teistä, vaan se on Jumalan lahja. Se ei perustu ihmisen tekoihin, jottei kukaan voisi ylpeillä. Mekin olemme Jumalan tekoa, luotuja Kristuksen Jeesuksen yhteyteen toteuttamaan niitä hyviä tekoja, joita tekemään Jumala on meidät tarkoittanut.

23. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä tessalonikalaisille

(1. Tess. 2: 20 – 3:8)

Veljet ja sisaret, tähän juuri olette meidän kunniamme ja riemumme. Niinpä, kun emme enää kestäneet kauempaa, päätimme itse jäädä Ateenaan ja lähetimme teidän luoksenne veljemme Timoteuksen, Jumalan työtoverin Kristuksen evankeliumin julistajana. Hänen tuli vahvistaa teitä ja rohkaista uskoanne, jottei kukaan horjuisi, vaikka teitä näin ahdistetaan. Sehän on meidän osamme, niin kuin itse tiedätte. Jo ollessamme teidän luonanne sanoimme, että me joudumme kärsimään vainoa. Ja juuri niin on käynyt, kuten tiedätte. Siksi en enää kestänyt kauempaa vaan lähetin Timoteuksen ottamaan selkoa teidän uskostanne. Pelkäsin näet, että kiusaaja on onnistunut aikeissaan ja vaivannäkömme menee hukkaan. Nyt Timoteus on palannut teidän luotanne tänne ja tuonut meille hyviä uutisia teidän uskostanne ja rakkaudestanne. Hän kertoi, että te muistelette meitä aina iloiten ja kaipaatte meitä yhtä paljon kuin me teitä. Näin te olette, veljet, omalla uskollanne valaneet meihin rohkeutta kaiken hädän ja ahdingon keskellä. Nyt voimme taas elää, jos te kerran pysytte lujasti Herran yhteydessä.

23. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä tessalonikalaisille

(1. Tess. 3: 9 – 13)

Veljet ja sisaret, *miten* voimme kylliksi kiittää Jumalaa teistä ja kaikesta siitä ilosta, jota saamme hänen edessään tuntea teidän tähtenne? Yötä päivää me rukoilemme kaikesta sydämestämme, että pääsisimme tapaamaan teitä ja voisimme antaa teille sen, mitä uskostanne vielä puuttuu. Itse Jumala, meidän Isämme, ja Herramme Jeesus tasoittakoot meille tien teidän luoksenne. Lisätköön Herra runsain määrin teidän rakkauttanne toisianne ja kaikkia ihmisiä kohtaan – niin kuin mekin rakastamme teitä – ja vahvistakoon näin sydämenne, että ne olisivat pyhät ja moitteettomat Jumalamme ja Isämme edessä, kun Herramme Jeesus saapuu kaikkien pyhiensä kanssa.

23. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä tessalonikalaisille

(1. Tess. 4: 1 – 12)

Veljet ja sisaret, te olette oppineet meiltä, miten teidän on elettävä ollaksenne Jumalalle mieleen, ja niinhän te elättekkin. Mutta Herran Jeesuksen nimessä pyydämme ja kehotamme teitä pyrkimään yhä parempaan. Tiedättehän, mitä käskyjä me Herran Jeesuksen puolesta olemme teille antaneet. Jumalan tahto on, että te pyhitytte. Kavahtakaa siveettömyyttä! Jokaisen teistä on opittava pitämään ruumiinsa pyhänä ja kunniassa. Älkää antako sitä himon ja kiihkon valtaan, niin kuin tekevät pakanat, jotka eivät tunne Jumalaa. Kukaan ei saa pyrkiä hyötymään veljensä kustannuksella. Herra rankaisee kaikesta sellaisesta, niin kuin olemme teille sanoneet ja teroittaneet mieleenne. Jumala ei näet ole kutsunut meitä elämään synnillistä, vaan pyhää elämää. Sen tähden se, joka kääntää selkäänsä näille ohjeille, ei käännä selkäänsä ihmiselle vaan

Jumalalle, joka antaa teihin Pyhän Henkensä. Veljesrakkaudesta teille ei tarvitse kirjoittaa, sillä Jumala itse on opettanut teidät rakastamaan toinen toistanne. Tehän rakastatte kaikkia uskonveljiä koko Makedoniassa. Mutta me kehotamme teitä, veljet, pyrkimään yhä parempaan. Pitäkää kunnia-asiananne, että elätte rauhallisesti, hoidatte omat asianne ja ansaitsette toimeentulonne kätenne työllä, niin kuin olemme käskeneet. Näin te elätte ulkopuolistenkin mielestä nuhteettomasti ettekä tarvitse kenenkään apua.

23. torstai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä tessalonikalaisille

(1. Tess. 5: 1 – 8)

Veljet ja sisaret, aikamääristä teille ei tarvitse kirjoittaa, sillä te tiedätte itse aivan hyvin, että Herran päivä tulee kuin varas yöllä. Juuri kun ihmiset sanovat: "Kaikki on hyvin, ei mitään hätää", tuho kohtaa heidät äkkiarvaamatta niin kuin synnytyspoltot raskaana olevan naisen, eivätkä he pääse pakoon. Mutta te, ystävät, ette elä pimeydessä, eikä tuo päivä pääse yllättämään teitä kuin varas. Te kaikki olette valon ja päivän lapsia. Me emme kuulu yölle emmekä pimeydelle. Emme siis saa nukkua niin kuin muut, vaan meidän on valvottava ja pysyttävä raittiina. Ne, jotka nukkuvat, nukkuvat yöllä; ne, jotka juovat, ovat juovuksissa yöllä. Mutta meidän, jotka kuulumme päivälle, on pysyttävä raittiina: meidän on pukeuduttava uskon ja rakkauden haarniskaan ja otettava kypäräksemme pelastuksen toivo.

23. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä tessalonikalaisille

(1. Tess. 5: 9 – 13), 24 – 28)

Veljet ja sisaret, Jumala ei ole tarkoittanut, että saisimme osaksemme vihan vaan että pelastuisimme Herramme Jeesuksen Kristuksen

tullessa. Kristus on kuollut puolestamme, jotta saisimme elää yhdessä hänen kanssaan, olimmepa valveilla tai kuoleman unessa. Rohkaiskaa ja vahvistakaa siis toinen toistanne, ja niinhän te teettekin. Pyydämme teitä, veljet, pitämään arvossa niitä, jotka keskuudessanne näkevät vaivaa, toimivat teidän johtajinanne Herran nimissä ja ojentavat teitä. Osoittakaa heille aivan erityistä kunnioitusta ja rakkautta heidän työnsä vuoksi. Eläkää rauhassa keskenänne. Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen ja pitää lupauksensa. Veljet, rukoilkaa meidän puolestamme. Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suudelmalla. Herran nimeen minä vaadin, että luette tämän kirjeen kaikille veljille. Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne.

23. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 11: 1 – 6)

Veljet ja sisaret, kunpa sietäisitte minulta hiukan mielettömyyttä! Varmaan te siedättekin. Vartioin teitä intohimoisesti Jumalan puolesta. Olenhan kihlannut teidät yhdelle ainoalle miehelle, Kristukselle, ja tahdon tuoda teidät hänen eteensä kuin puhtaan neitsyen. Pelkään kuitenkin, että niin kuin käärme kavalasti petti Eevan, teidän mielenne turmeltuun ettekä te enää ole vilpittömiä ja puhtaita suhteessanne Kristukseen. Jos joku tulee luoksenne ja julistaa toista Jeesusta kuin me olemme julistaneet, jos te saatte jonkin toisen hengen kuin sen, jonka olette jo saaneet, tai toisen evankeliumin kuin sen, jonka olette jo ottaneet vastaan, niin sellaista te kyllä hyvin siedätte. En minä kuitenkaan katso olevani mitenkään huonompi kuin nuo mainiot apostolit. Puhetaitoni on ehkä keho, mutta tietoni ei, ja tietoni olen kaikin tavoin, kaikissa asioissa saattanut teidän nähtäväksenne.

24. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä efesolaisille (Ef. 2: 14 – 22)

Veljet ja sisaret, Kristus on meidän rauhamme. Hän on tehnyt nämä kaksi ihmisryhmää yhdeksi ja kuolemallaan hajottanut niitä erottaneen vihollisuuden muurin. Hän on kumonnut lain käskyineen ja säädöksineen, jotta hän omassa itsessään loisi nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi, ja näin hän on tehnyt rauhan. Ristillä kuollessaan hän omassa ruumiissaan sai aikaan sovinnon Jumalan ja näiden molempien välille ja teki näin lopun vihollisuudesta. Hän tuli julistamaan rauhaa teille, jotka olitte kaukana, ja rauhaa niille, jotka olivat lähellä. Hän on avannut meille molemmille pääsyn Isän luo yhden ja saman Hengen johdattamina. Te ette siis enää ole vieraita ja muukalaisia, vaan kuulutte Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät. Te olette kiviä siinä rakennuksessa, jonka perustuksena ovat apostolit ja profeetat ja jonka kulmakivenä on itse Kristus Jeesus. Hän liittää koko rakennuksen yhteen niin että se kasvaa Herran pyhäksi temppeliksi, ja hän liittää teidätkin Hengellään rakennuskivinä Jumalan asumukseen.

24. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä tessalonikalaisille (2. Tess. 1: 1 – 10)

Veljet ja sisaret, Paavali, Silvanus ja Timoteus tervehtivät Tessalonikan seurakuntaa, joka elää Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen yhteydessä. Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille. Meidän tulee aina kiittää Jumalaa teidän vuoksenne, veljet. Siihen on täysi syy, koska teidän uskonne kasvaa kasvamistaan ja koska rakkaus toisianne kohtaan yhä lisääntyy teissä kaikissa. Me voimmekin ylpeinä kertoa Jumalan seurakunnissa teistä ja teidän kestävyystänne ja uskostanne kaikissa vainoissa ja ahdingoissa,

joiden keskellä elätte. Ne todistavat Jumalan oikeudenmukaisesta tuomiosta, siitä, että hän hyväksyy teidät valtakuntaansa, jonka vuoksi te nyt myös kärsitte. Jumala on oikeudenmukainen: hän antaa teidän ahdistajienne joutua ahdinkoon, mutta ahdistetut – niin teidät kuin meidätkin – hän päästää siitä, kun Herra Jeesus väkevien enkeleittensä kanssa ilmestyy taivaasta tulenlieskojen keskellä ja rankaisee niitä, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä suostu olemaan kuuliaisia Herramme Jeesuksen evankeliumille. Heidän rangaistuksenaan on ikuinen kadotus, ero Herrasta ja hänen voimansa kirkkaudesta, kun hän tuona päivänä saapuu ottamaan vastaan pyhiensä kunnioituksen ja kaikkien uskovien ylistyksen. Olettehan tekin niitä, jotka ovat uskoneet meidän todistuksemme.

24. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä tessalonikalaisille (2. Tess. 1: 10 – 2:2)

Veljet ja sisaret, kun hän tuona päivänä saapuu ottamaan vastaan pyhiensä kunnioituksen ja kaikkien uskovien ylistyksen. Olettehan tekin niitä, jotka ovat uskoneet meidän todistuksemme. Sen tähden me rukoilemme aina teidän puolestanne, että Jumalamme pitäisi teitä saamanne kutsun arvoisina ja että hän voimallaan vahvistaisi teidän haluanne hyvään ja saattaisi päätökseen ne teot, jotka todistavat uskostanne. Näin te kirkastaisitte Herramme Jeesuksen nimeä ja hän kirkastaisi teidät, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaisesti. Otamme nyt puheeksi Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemisen ja sen, että meidät kootaan hänen luokseen. Me pyydämme, veljet, ettette heti menetä malttianne ja säikähdä, jos joku vedoten Hengen ilmoitukseen tai muka meidän puheeseemme tai kirjeeseemme väittää, että Herran päivä on jo käsillä.

24. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä tessalonikalaisille (2. Tess. 2: 1 – 12)

Veljet ja sisaret, otamme nyt puheeksi Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemisen ja sen, että meidät kootaan hänen luokseen. Me pyydämme, veljet, ettette heti menetä malttianne ja säikähdä, jos joku vedoten Hengen ilmoitukseen tai muka meidän puheeseemme tai kirjeeseemme väittää, että Herran päivä on jo käsillä. Älkää antako kenenkään millään tavoin johtaa itseänne harhaan. Ennen tuota päivää näet tapahtuu uskosta luopuminen ja ilmaantuu itse laittomuus ihmishahmossa, kadotuksen ihminen. Hän, Vastustaja, korottaa itsensä kaiken jumalana pidetyn yläpuolelle, asettuu itse istumaan Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala. Muistattehan, että puhuin teille tästä jo silloin kun olin luonanne. Te tiedätte, mikä häntä vielä pidättää, niin että hän ilmestyy vasta kun hänen hetkensä koittaa. Vääryyden salainen vaikutus on jo olemassa. Sen, joka sitä on vielä pidättämässä, on vain ensin poistuttava tieltä; silloin ilmestyy tuo vääryyden ihminen, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemisensa kirkkaudella. Vääryyden ihminen tulee Saatanan vaikutuksesta suurella voimalla, tehden petollisia tunnustekoja ja ihmeitä. Hänen vääryytensä pettää ne, jotka joutuvat kadotukseen, koska he eivät ole rakastaneet totuutta, joka olisi pelastanut heidät. Siksi Jumala lähettää rajun eksytyksen, jotta he uskoisivat valheeseen, ja niin saavat tuomionsa kaikki ne, jotka eivät ole uskoneet totuuteen vaan ovat valinneet vääryyden.

24. torstai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä tessalonikalaisille (2. Tess. 2: 13 - 3:5)

Veljet ja sisaret, teidän vuoksenne meillä on täysi syy aina kiittää Jumalaa, te Herralle rakkaat veljemme. Jumala on valinnut teidät

ensimmäisinä pelastumaan, kun Henki pyhittää teidät ja te uskotte totuuteen. Tähän juuri, Jeesuksen Kristuksen kirkkauden omistamiseen, hän kutsui teidät, kun toimme teille evankeliumin. Pysykää siis lujina, veljet, ja pitäkää kiinni niistä opetuksista, joita olemme suullisesti tai kirjeessämme antaneet teille. Itse Herramme Jeesus Kristus ja Jumala, meidän Isämme, joka on rakastanut meitä ja on armossaan antanut meille iankaikkisen lohdutuksen ja hyvän toivon, rohkaiskoot sydämiänne ja antakoot teille aina voimaa hyviin tekoihin ja puheisiin. Lopuksi vielä, veljet: rukoilkaa puolestamme, että Herran sana leviäisi nopeasti ja pääsisi muualla samaan kunniaan kuin teidän keskuudessanne. Rukoilkaa myös, että varjeltuisimme pahoilta ja kelvottomilta ihmisiltä; kaikkihan eivät usko. Mutta Herra on uskollinen, ja hän on vahvistava teitä ja varjeleva teitä pahalta. Herraan turvautuen me luotamme siihen, että te nyt ja vastedes toimitte niin kuin me käskemme. Herra ohjatkoon sydämenne rakastamaan Jumalaa ja odottamaan kestävinä Kristusta.

24. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä tessalonikalaisille (2. Tess. 3: 6 – 18)

Veljet ja sisaret, Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä me käskemme teitä, veljet, pysymään erossa jokaisesta veljestä, joka elää kurittomasti eikä seuraa antamiamme opetuksia. Tiedätte itse, miten teidän tulee seurata meidän esimerkkiämme. Kun olimme luonanne, emme pakoilleet velvollisuuksiamme. Me emme syöneet ilmaiseksi kenenkään leipää, vaan teimme työtä ja uurastimme yötä päivää, jotta emme olisi olleet teidän vaivoinanne. Olisihan meillä tosin siihen ollut oikeus, mutta halusimme olla teille esimerkkinä. Kun olimme luonanne, me määräsimme, että jos joku ei suostu tekemään työtä, hänen ei pidä myöskään syödä. Olemme nimittäin kuulleet, että jotkut teidän joukostanne elävät kurittomasti eivätkä tee työtä vaan touhuavat joutavia. Sellaisia me käskemme ja

kehotamme Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä rauhoittumaan ja ansaitsemaan itse leipänsä. Mutta älkää te, veljet, väsykö tekemään hyvää. Jos joku ei alistu siihen, mitä olemme tässä kirjeessä sanoneet, antakaa hänelle opetus älkääkä olko hänen kanssaan tekemisissä. Ehkä hän silloin häpeää. Älkää silti pitkö häntä vihollisena vaan ojentakaa kuin veljeä. Itse rauhan Herra suokoon teille rauhan, aina ja kaikin tavoin. Herra olkoon teidän kaikkien kanssa.

Minä, Paavali, kirjoitan tähän tervehdyksen omakätisesti. Näin minä kirjoitan, ja tämä on tuntomerkkinä jokaisessa kirjeessäni. Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kaikkien kanssa.

24. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä galatalaisille (Gal. 1: 3 – 10)

Veljet ja sisaret, Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille - Kristuksen, joka uhrasi itsensä meidän syntiemme tähden pelastaakseen meidät nykyisestä pahasta maailmasta, niin kuin oli Jumalan, meidän Isämme, tahto. Hänen on kunnia aina ja ikuisesti. Aamen. Olen hämmästynyt, kun te näin pian olette luopumassa hänestä, joka on armossaan kutsunut teidät, ja olette siirtymässä toisenlaiseen evankeliumiin. Mitään toista evankeliumia ei kuitenkaan ole. Jotkut vain hämmentävät teidän ajatuksianne ja koettavat vääristää Kristuksen evankeliumia. Julistipa kuka tahansa teille evankeliumia, joka on vastoin meidän julistamaamme – vaikkapa me itse tai vaikka taivaan enkeli – hän olkoon kirottu. Toistan sen, minkä olen ennenkin sanonut: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä minkä olette saaneet, hän olkoon kirottu. Yritänpö minä tässä vaikuttaa ihmisiin? Tai kukaties Jumalaan? Pyrinkö olemaan ihmisille mieliksi? Jos vielä pyrkisin miellyttämään ihmisiä, en olisi Kristuksen palvelija.

25. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetysskirjeestä efesolaisille (Ef. 4:1-6)

Veljet ja sisaret, minä, joka olen Herran vuoksi vankina, kehotan teitä siis elämään saamanne kutsun arvoisesti, aina nöyrinä, lempeinä ja kärsivällisinä. Auttakoon rakkaus teitä tulemaan toimeen keskenänne. Pyrkikää rauhan sitein säilyttämään Hengen luoma ykseys. On vain yksi ruumis ja yksi Henki, niin kuin myös se toivo, johon teidät on kutsuttu, on yksi. Yksi on Herra, yksi usko, yksi kaste! Yksi on Jumala, kaikkien Isä! Hän hallitsee kaikkea, vaikuttaa kaikessa ja on kaikessa.

25. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetysskirjeestä Timoteukselle (1 Tim. 1:1 – 7)

Poikani Timoteus, Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli, jonka Jumala, meidän pelastajamme, ja Kristus Jeesus, meidän toivomme, ovat määränneet tähän virkaan, tervehtii Timoteusta, omaa hengellistä poikaansa. Isän Jumalan ja Herramme Kristuksen Jeesuksen armo, laupeus ja rauha sinulle! Makedoniaan lähtiessäni kehotin sinua jäämään Efesokseen, jotta kieltäisit siellä eräitä levittämästä vieraita oppeja ja harrastamasta taruja ja noita loputtomia sukuuetteloita. Ne johtavat vain turhiin tutkisteluihin eivätkä palvele Jumalan suunnitelmaa, joka avautuu vain uskolle. Kehotuksemme päämääränä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä, hyvästä omastatunnosta ja vilpittömästä uskosta. Eräät ovat eksyneet tästä pois ja ruvenneet jaarittelemaan joutavia. He haluavat esiintyä lainopettajina, vaikka eivät itsekään ymmärrä, mitä puhuvat ja mitä niin varmasti väittävät.

25. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetysskirjeestä Timoteukselle (1 Tim. 1:8 – 14)

Poikani Timoteus, me tiedämme, että laki on hyvä, jos sitä käytetään lain tarkoituksen mukaisesti. Eihän lakia ole säädetty kunnon ihmisten takia, vaan lain ja järjestyksen rikkojien, jumalattomien ja syntisten, rienaajien ja pyhänhäpäisijöiden, isän- ja äidinmurhaajien, tappajien, siveettömien, miesten kanssa makaavien miesten, ihmisten sieppaajien, valehtelijoiden, valapattojen ja ylipäänsä kaikkien sellaisten takia, jotka toimivat vastoin tervettä oppia. Näin sanoo iäti ylistettävän Jumalan kirkkautta julistava evankeliumi, joka on minulle uskottu. Minä kiitän Herraamme Kristusta Jeesusta, joka on antanut minulle voimaa. Kiitän häntä siitä, että hän katsoi minut luotettavaksi ja otti minut palvelukseensa, vaikka olin ollut herjaaja, vainooja ja väkivallantekijä. Hän armahti minut, koska epäuskoni tähden en tiennyt, mitä tein. Meidän Herramme armo on ollut yltäkylläinen, samoin se usko ja rakkaus, jonka Kristus Jeesus saa aikaan.

25. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetysskirjeestä Timoteukselle (1 Tim. 1:18 – 20, 2: 8 – 15)

Poikani Timoteus, Tämän käskyn jätän täytettäväksesi, poikani Timoteus, niiden profeetallisten sanojen mukaisesti, jotka sinulle kerran on lausuttu. Niitä muistaen taistele jalo taistelu ja säilytä usko ja hyvä omatunto! Jotkut ovat sen hylänneet ja ovat haaksirikkoutuneet uskossaan. Näin on käynyt Hymenaiokselle ja Aleksandrokselle. Olen luovuttanut heidät Saatanan kuritettaviksi, jotta he oppisivat olemaan pilkkaamatta Jumalaa. Tahdon, että kun miehet rukoilevat, he kohottavat kätensä rukoukseen puhtain mielin, ilman vihaa ja ilman epäilyä. Samoin tahdon, että naisten

kaunistuksena on hillitty esiintyminen, vaatimattomuus ja säädyllisyys – eivät tukkalaitteet, kultakorut, helmet tai kalliit vaatteet, vaan hyvät teot, niin kuin sopii naisille, jotka tunnustavat palvelevansa Jumalaa. Naisen tulee kuunnella opetusta, hiljaa ja kuuliaisena. Sitä en salli, että nainen opettaa, enkä sitä, että hän hallitsee miestä; hänen on eletävä hiljaisesti. Ensinhän luotiin Adam ja sitten Eeva, eikä petetyksi joutunut Adam, vaan nainen antoi pettää itsensä ja rikkoi käskyn. Lasten synnyttäjänä hän on kuitenkin pelastuva, jos vain pysyy uskossa ja rakkaudessa ja viettää hillittyä, Jumalalle pyhitettyä elämää.

25. torstai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä Timoteukselle (1 Tim. 3: 1 – 13)

Poikani Timoteus, tämä sana on varma: joka pyrkii seurakunnan kaitsijan virkaan, tahtoo jaloön työhön. Seurakunnan kaitsijan tulee olla moitteeton, yhden vaimon mies, raitis, harkitseva, rauhallinen, vieraanvarainen ja taitava opettamaan, ei juomiseen taipuvainen, ei väkivaltainen eikä rahanahne, vaan lempeä ja sopuisa. Hänen on pidettävä hyvää huolta perheestään, kasvatettava lapsensa tottelevaisiksi ja saavutettava kaikkien kunnioitus. Jos joku ei osaa pitää huolta omasta perheestään, kuinka hän voisi huolehtia Jumalan seurakunnasta? Hän ei saa olla vastakäöntynyt, jotta hän ei ylpistyisi eikä joutuisi tuomittavaksi Paholaisen kanssa. Hänen on nautittava myös ulkopuolisten arvonantoa, jottei hänestä puhuttaisi pahaa ja jottei hän lankeaisi Paholaisen virittämään ansaan. Myös seurakunnanpalvelijoiden on oltava arvokkaita ja vilpittömiä. He eivät saa käyttää liikaa viiniä eivätkä tavoitella omaa hyötyään. Heidän tulee tuntea uskon salaisuus ja pitää omatuntonsa puhtaana. Myös heidät on ensin tutkittava, ja kun heidät on todettu moitteettomiksi, he saavat ryhtyä hoitamaan tehtäväänsä. Samoin tulee naisten olla arvokkaita, eivätkä he saa puhua muista pahaa.

Heidän on oltava raittiita ja kaikessa luotettavia. Seurakunnanpalvelijan on oltava yhden vaimon mies, ja hänen on pidettävä hyvää huolta lapsistaan ja perheväestään. Ne, jotka hoitavat virkansa hyvin, saavat arvostetun aseman ja voivat rohkeasti julistaa uskoa Kristukseen Jeesukseen.

25. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä Timoteukselle (1 Tim. 4: 4 – 8, 16)

Poikani Timoteus, kaikki, minkä Jumala on luonut, on hyvää, eikä siitä tarvitse hylätä mitään, kun se otetaan kiittäen vastaan. Jumalan sana ja rukous pyhittävät sen. Kun opetat veljiä näin, olet hyvä Kristuksen Jeesuksen palvelija ja saat itsekin vahvistusta siitä uskonopista ja oikeasta opetuksesta, jota olet noudattanut. Hylkää jumalattomat ja joutavat tarut. Harjoita itseäsi oikeaan uskoon. Ruumiin harjoittamisesta on vain vähän hyötyä, mutta oikeasta uskosta on hyötyä kaikkeen, sillä siihen liittyy lupaus sekä nykyisestä että tulevasta elämästä. Valvo itseäsi ja opetustasi, pidä kiinni näistä ohjeista! Silloin pelastat sekä itsesi että ne, jotka kuulevat sinua.

25. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä galatalaisille (Gal. 3: 8 – 12)

Veljet ja sisaret, pyhät kirjoitukset tiesivät jo edeltäpäin, että Jumala tekee vanhurskaiksi kansat, kun ne uskovat. Jumala näet ilmoitti edeltäpäin Abrahamille hyvän sanoman: sinun kanssasi saavat kaikki kansat siunauksen. Näin ne, joilla on usko, saavat siunauksen yhdessä Abrahamin kanssa, joka uskoi. Ne taas, jotka luottavat lain noudattamiseen, ovat kirouksen alaisia. Onhan kirjoitettu: "Kirottu on jokainen, joka ei tee kaikkea, mitä lain kirja käskää." On selvää, ettei kukaan tule Jumalan silmissä vanhurskaaksi lakia noudattamalla, sillä "uskosta vanhurskas saa elää". Mutta laki ei rakenna

mitään uskon varaan, vaan: "Joka tekee mitä laki vaatii, saa siitä elämän."

26. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 5: 9 – 19)

Veljet ja sisaret, valo kasvattaa hyvyyden, oikeuden ja totuuden hedelmiä. Pyrkikää saamaan selville, mikä on Herran mielen mukaista. Älkää osallistuko pimeyden töihin: ne eivät kannu hedelmää. Tuokaa ne päivänvaloon. Mitä sellaiset ihmiset salassa tekevät, on häpeällistä sanoakin, mutta kaikki tulee ilmi, kun valo sen paljastaa. Kaikki, mikä on paljastettu, on valossa. Sen vuoksi sanotaankin:

– Herää, sinä joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus on sinua valaiseva! Katsokaa siis tarkoin, miten elätte: älkää eläkö tyhmien tavoin, vaan niin kuin viisaat. Käyttäkää oikein jokainen hetki, sillä tämä aika on paha. Älkää olko järjettömiä, vaan ymmärtäkää, mikä on Herran tahto. Älkää juopuko viinistä, sillä siitä seuraa rietas meno, vaan antakaa Hengen täyttää itsenne. Veisatkaa yhdessä psalmeja, ylistysvirsiä ja hengellisiä lauluja, soittakaa ja laulakaa täydestä sydäimestä Herralle.

26. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä Timoteukselle (1 Tim. 5: 1 – 10)

Poikani Timoteus, älä nuhtelee vanhaa miestä ankarasti, vaan neuvo häntä kuin omaa isääsi, nuorempia miehiä kuin veljiäsi, vanhoja naisia kuin äitiäsi, nuorempia naisia kuin sisariasi, siveästi ja puhtaasti. Kunnioita ja tue leskivaimoja, jotka todella ovat vailla huoltajaa. Mutta jos leskellä on lapsia tai lastenlapsia, on ensi sijassa näiden opittava täyttämään velvollisuutensa perheenjäseniään kohtaan ja korvattava vanhempiensa vaivat, sillä se on Jumalan mielen mukaista. Aivan yksin jäänyt leskivaimo panee toivonsa Jumalaan ja

rukoilee hellittämättä yötä päivää. Nautinnonhaluinen taas on jo eläessään kuollut. Muistuta leskiä tästäkin, jotta he eläisivät nuhteettomasti. Mutta se, joka ei huolehdi omaisistaan ja kaikkein lähimmistään, on kieltänyt uskonsa ja on epäuskoista pahempi. Leskien luetteloon kelpaa vain sellainen, joka on kuusikymmentä vuotta täyttänyt ja joka on ollut vain yhden miehen vaimo. Hänen on oltava tunnettu hyvistä teoista, siitä että hän on kasvattanut lapsia, majoittanut kotiinsa matkalaisia, pessyt uskovien vieraidensa jalat, auttanut vaikeuksissa olevia ja kaikin tavoin harrastanut hyvää.

26. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä Timoteukselle (1 Tim. 5: 11 – 21)

Poikani Timoteus, nuorempia leskiä älä ota mukaan. Kun intohimot heräävät, he vieraantuvat Kristuksesta ja tahtovat mennä naimisiin. He joutuvat tuomion alaisiksi, koska ovat rikkoneet ensimmäisen uskollisuudenlupauksensa. Kierrellessään talosta taloon he oppivat laiskottelemaan ja lisäksi juoruilemaan ja sekaantumaan muiden asioihin, puhumaan sellaista mitä ei pitäisi. Siksi tahdon, että nuoret lesket menevät naimisiin, synnyttävät lapsia ja hoitavat kotiaan, niin etteivät he anna vastustajillemme aiheutta solvaamiseen. Jotkut näet ovat jo kääntyneet seuraamaan Saatanaa. Jos jollakin uskovalla naisella on kodissaan leskiä, hänen tulee huolehtia heistä. Heillä ei pidä rasittaa seurakuntaa, jotta se voisi pitää huolta yksin jääneistä leskistä. Vanhimmat, jotka johtavat hyvin seurakuntaa, ansaitsevat sekä kunnioituksen että taloudellisen tuen, varsinkin ne, jotka tekevät työtä sananjulistajina ja opettajina. Sanotaanhan kirjoituksissa: "Älä sido puivan härän suuta" ja "Työmies on palkkansa ansainnut". Älä ota huomioon seurakunnanvanhimmasta esitettyä syytöstä, ellei sitä tue kaksi tai kolme todistajaa. Nuhtelee syntiä tekeviä kaikkien kuullen, jotta muutkin

pelkäisivät. Jumalan, Kristuksen Jeesuksen ja valittujen enkelien edessä kehotan vakavasti sinua soveltamaan näitä ohjeita puolueettomasti, niin että et tee mitään omien mieltymystesi mukaan.

26. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä Timoteukselle (1 Tim. 5: 22 -6:11)

Poikani Timoteus, harkitse kätten päällepanemista tarkoin, jotta et joutuisi osalliseksi toisten synteihin. Säilytä itsesi puhtaana. Älä enää juo pelkkää vettä, vaan käytä vatsasi ja toistuvien vaivojesi vuoksi vähän viiniäkin. Joidenkin ihmisten synnit ovat kaikkien nähtävissä ja saavat tuomionsa aikaisemmin, toisten vasta myöhemmin. Samoin toiset hyvät teot ovat näkyvissä, mutta nekään, jotka eivät näy, eivät voi pysyä salassa. Orjan asemassa olevien tulee osoittaa isännilleen kaikkea kunnioitusta, jotteivät Jumalan nimi ja meidän opetusme joutuisi huonoon huutoon. Ei orjien pidä osoittaa uskoville isännilleen vähäisempää kunnioitusta sen vuoksi, että he ovat uskonveljiä. Heidän on päinvastoin oltava sitäkin alttiimpia palvelemaan, koska nämä tekevät hyvää ja ovat uskovia ja rakkaita veljiä. Kaikkea tätä opeta ja tähdennä. Se, joka opettaa toisin eikä seuraa Herramme Jeesuksen Kristuksen terveellisiä sanoja ja uskomme mukaista oppia, on pöyhkeä eikä ymmärrä mitään. Hänellä vain on kiihkeä halu väitellä ja kiistellä. Sellaisesta syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, ilkeitä epäluuloja ja alituista kinastelua sellaisten ihmisten kesken, jotka ovat menettäneet järkensä ja kadottaneet totuuden ja pitävät uskontoa vain tulolähteenä. Suuri rikkauden lähde usko kyllä onkin, kun tyydymme siihen mitä meillä on. Emme me ole tuoneet mitään mukanamme maailmaan emmekä voi viedä mitään täältä pois. Kun meillä on ruoka ja vaatteet, saamme olla tyytyväisiä. Ne, jotka tahtovat rikastua, joutuvat kiusaukseen ja lankeavat ansaan, monenlaisten järjettömien ja

vahingollisten halujen valtaan, jotka syöksevät ihmiset tuhoon ja perikatoon. Rahanhimo on kaiken pahan alkujuuri. Rahaa havitellessaan monet ovat eksyneet pois uskosta ja tuottaneet itselleen monenlaista kärsimystä. Mutta sinä, Jumalan ihminen, karta kaikkea tätä! Pyri nuhteettomaan elämään, hurskauteen ja uskoon, pyri rakkauteen, kestävyYTEEN ja lempeyteen.

26. torstai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä Timoteukselle (1 Tim. 6: 17 – 21)

Poikani Timoteus, varoita niitä, jotka tässä maailmassa ovat rikkaita, etteivät he ylpeilisi eivätkä panisi toivoaan epävarmaan rikkauteen, vaan Jumalaan, joka antaa kaikkea runsain mitoin nautittavaksemme. Kehota heitä tekemään hyvää, keräämään rikkaudekseen hyviä tekoja ja jakamaan anteliaasti omastaan muille. Näin he kokoavat itselleen aarteita, hyvän perustuksen tulevaisuutta varten, niin että voittavat omakseen todellisen elämän. Pidä tallessa, Timoteus, se mikä on uskottu sinun haltuusi! Torju jumalattomat tyhjat puheet ja vastaväitteet, joita tiedon nimellä kulkeva valhetieto keksii. Muutamat ovat ryhtyneet sen tunnustajiksi ja ovat eksyneet pois uskosta. Armo teille!

26. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä Timoteukselle (2 Tim. 1: 1 - 2, 8 -18)

Poikani Timoteus, Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli Jumalan tahdosta, sen lupauksen mukaisesti, jonka olemme saaneet elämästä Kristuksen Jeesuksen yhteydessä, tervehtii rakasta poikaansa Timoteusta. Isän Jumalan ja Herramme Kristuksen Jeesuksen armo, laupeus ja rauha sinulle! Älä siis häpeä todistaa Herrastamme äläkä häpeä minua, joka olen hänen takiaan vangittuna, vaan kärsi sinäkin vaivaa evankeliumin vuoksi. Siihen saat voimaa

Jumalalta. Hän on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsullaan, ei meidän tekojemme perusteella vaan oman päätöksensä ja armonsa mukaisesti, jonka hän jo ennen aikojen alkua soi meille antamalla meille Kristuksen Jeesuksen ja joka nyt on tullut julki, kun meidän Vapahtajamme, Kristus Jeesus, on ilmestynyt. Hän on kukistanut kuoleman ja tuonut valoon elämän ja katoamattomuuden lähettämällä maailmaan evankeliumin. Sen kuuluttajaksi, apostoliksi ja opettajaksi minut on asetettu. Siksi minä saan kärsiä tätä kaikkea. En silti häpeä, sillä tiedän, keneen uskon, ja olen varma siitä, että hän kykenee varjelemaan sen, mikä on minun haltuuni uskottu, aina tulemisensa päivään asti. Pidä esikuvanasi niitä terveitä opetuksia, jotka olet minulta kuullut, ja säilytä se usko ja rakkaus, jonka Kristus Jeesus saa aikaan. Pidä meissä asuvan Pyhän Hengen avulla tallessa se hyvä, mikä on uskottu haltuusi. Niin kuin tiedät, Aasian maakunnassa kaikki ovat luopuneet minusta, heidän joukossaan Fygelos ja Hermogenes. Herra osoittakoon laupeutta Onesiforoksen perheelle, koska hän on usein minua rohkaissut eikä ole hävennyt minua, vaikka olen vankina. Roomaan tultuaan hän päinvastoin ryhtyi tarmokkaasti etsimään, kunnes löysi minut. Osoittakoon Herra hänelle laupeutta tulemisensa päivänä! Ja kuinka paljon hän auttoi minua Efesoksessa, sen tiedät sinä parhaiten.

26. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Gal. 5: 22 – 6:2)

Veljet ja sisaret, Hengen hedelmää ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme. Veljet, jos joku tavataan tekemästä väärin, on teidän,

joita Henki ohjaa, lempeästi ojennettava häntä. Olkaa kuitenkin varuillanne, ettette itse joudu kiusaukseen. Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain.

27. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 6: 10 – 17)

Veljet ja sisaret, vahvistukaa Herrassa, ottakaa voimaksenne hänen väkevyytensä. Pukekaa yllenne Jumalan taisteluväline, jotta voisitte pitää puolianne Paholaisen juonia vastaan. Emmehan me taistelee ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan. Ottakaa siis yllenne Jumalan taisteluväline, niin että kykenette pahan päivän tullen tekemään vastarintaa ja selviytymään taistelusta pystyssä pysyen. Seiskää lujina! Kiinnittäkää vyöksenne totuus, pukeutukaa vanhurskauden haarniskaan ja sitokaa jalkineiksenne alttius julistaa rauhan evankeliumia. Ottakaa kaikessa suojaksenne uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa pahan palavat nuolet. Ottakaa myös pelastuksen kypärä, ottakaa Hengen miekka, Jumalan sana.

27. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä Timoteukselle (2 Tim. 2: 20 – 26)

Poikani Timoteus, suuressa taloudessa ei ole vain kultaisia ja hopeisia astioita, vaan myös puusta ja savesta tehtyjä. Toiset on tarkoitettu arvokkaaseen, toiset arkiseen käyttöön. Siitä, joka puhdistaa itsensä kaikesta tuollaisesta, tulee arvokkaaseen käyttöön sopiva astia, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen ja kaikkiin hyviin tarkoituksiin käyttökelpoinen. Karta nuoruuden kiihkoa ja pyri tasapuolisuuteen, uskoon, rakkauteen ja rauhaan niiden kanssa, jotka vilpittömin sydämin pyytävät avukseen Herraa. Pysy erossa typeristä ja asiattomista

väittelyistä; sinähän tiedät, että niistä syntyy riitoja. Herran palvelija ei saa riidellä, vaan hänen on oltava ystävällinen kaikille, taitava opettamaan ja kärsivällinen, niin että hän lempeästi ojentaa vastustelevia. Ehkäpä Jumala antaa heidän mielensä muuttua, niin että he tulevat tuntemaan totuuden ja selviävät Paholaisen ansasta, johon tämä on heidät vanginnut pakottaakseen heidät tahtoonsa.

27. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä Timoteukselle (2 Tim. 3: 16–4: 4)

Poikani Timoteus, jokainen pyhä, Jumalan Hengestä syntynyt kirjoitus on hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi Jumalan tahdon mukaiseen elämään. Näin Jumalan ihmisestä tulee täydellinen ja kaikkeen hyvään kykenevä. Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen nimessä, hänen, joka on tuomitseva elävät ja kuolleet, ja hänen ilmestymisensä ja hänen valtakuntansa kautta: julista sanaa, astu esiin sopivaan ja sopimattomaan aikaan, nuhtelee, moiti ja kehota, aina kärsivällisesti opettaen. Tulee näet aika, jolloin ihmiset eivät siedä kuulla tervettä oppia vaan haalivat itselleen halunsa mukaisia opettajia kuullakseen sitä mitä kulloinkin mieli tekee. He tukkivat korvansa totuudelta ja kääntyvät kuuntelemaan taruja.

27. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä Timoteukselle (2 Tim. 4: 9 – 22)

Poikani Timoteus, koeta päästä pian luokseni. Demas on tähän maailmaan mieltynään jättänyt minut ja lähtenyt Tessalonikaan. Crescens on mennyt Galatiaan ja Titus Dalmatiaan. Vain Luukas on täällä kanssani. Ota Markus mukaasi, sillä hänestä olisi minulle paljon apua. Tykikoksen olen lähettänyt Efesokseen. Tuo mukasi myös viittani, jonka

jätin Troakseen Karpoksen luo, sekä kirjat, ennen kaikkea pergamenttikääröt. Kupariseppä Aleksandros on tehnyt minulle paljon pahaa, mutta Herra kyllä maksaa hänelle hänen tekojensa mukaan. Varo sinäkin häntä, sillä hän on vastustanut kiivaasti meidän opetustamme. Kun ensimmäisen kerran puolustauduin oikeudessa, ei kukaan tullut avukseni vaan kaikki jättivät minut yksin. Älköön sitä luettako heille viaksi! Herra kuitenkin auttoi minua ja antoi minulle voimaa, jotta voisin saattaa julistustyöni päätökseen ja evankeliumin kaikkien kansojen kuuluville, ja näin pelastuin leijonan kidasta. Herra pelastaa vastedeskin minut kaikesta pahasta ja vie minut turvaan taivaalliseen valtakuntaansa. Hänen on kunnia aina ja ikuisesti. Aamen. Sano terveisiä Priscalle ja Aquilalle sekä Onesiforoksen perheelle. Erastos jäi Korinttiin. Trofimoksen, joka oli sairaana, jätin Miletokseen. Yritä päästä tulemaan ennen talvea! Sinulle lähettävät terveisiä Eubulos, Pudens, Linos, Claudia ja kaikki veljet. Herra olkoon sinun henkesi kanssa! Armo teille!

27. torstai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä Tiitukselle (Tiit. 1: 5 – 2: 1)

Poikani Tiitus, jätin sinut Kreetaan sitä varten, että järjestäisit siellä kaiken, mikä vielä oli järjestämättä, ja asettaisit jokaiseen kaupunkiin vanhimmat niiden ohjeiden mukaan, jotka annoin sinulle. Seurakunnan vanhimman tulee olla nuhteeton ja yhden vaimon mies, ja hänen lastensa tulee olla uskovia, ei hillittömän eikä kurittoman maineessa. Seurakunnan kaitsijan täytyy näet olla nuhteeton, koska hän hoitaa Jumalan hänelle uskomaa tehtävää. Hän ei saa olla ylimielinen eikä äkkipikainen, ei juomiseen taipuvainen, väkivaltainen eikä oman edun tavoittelija, vaan hänen on oltava vieraanvarainen, hyväntahtoinen, harkitseva, oikeamielinen, hurskas ja itsensä hillitsevä. Hänen on pidettävä kiinni oppimme mukaisesta, luotettavasta sanasta, niin että hän kykenee

myös rohkaisemaan toisia terveellä opetuksella ja kumoamaan vastustajien väitteet. Varsinkin juutalaisuudesta kääntyneiden joukossa on monia kurittomia, tyhjänpuhujia, jotka johtavat toisia harhaan. Heidän suunsa on tukittava, sillä he villitsevät kokonaisia perheitä esittämällä oman voiton toivossa vääriä oppejaan. Onhan eräs heidän maanmiehensä, heidän oma profeettansa, sanonut: – Petturi Kreetan mies, peto ilkeä, ahne ja laiska. Tämä todistus pitää paikkansa. Nuhtelee heitä sen vuoksi ankarasti, jotta he tulisivat uskossaan terveiksi eivätkä enää kuuntelisi juutalaisia taruja ja sellaisten ihmisten käskyjä, jotka ovat kääntäneet selkensä totuudelle. Puhtaille kaikki on puhdasta, mutta epäpuhtaille ja epäuskoisille ei mikään ole puhdasta, vaan heidän mielensä ja omatuntonsakin on likaantunut. He väittävät tuntevansa Jumalan, mutta teoillaan he kieltävät hänet. He ovat inhottavia ja tottelemattomia, kykenemättömiä tekemään mitään hyvää. Sinun puheesi olkoon terveen opin mukaista.

27. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä Tiitukselle (Tiit.1: 15 – 2: 10)

Poikani Tiitus, puhtaille kaikki on puhdasta, mutta epäpuhtaille ja epäuskoisille ei mikään ole puhdasta, vaan heidän mielensä ja omatuntonsakin on likaantunut. He väittävät tuntevansa Jumalan, mutta teoillaan he kieltävät hänet. He ovat inhottavia ja tottelemattomia, kykenemättömiä tekemään mitään hyvää. Sinun puheesi olkoon terveen opin mukaista. Kehota vanhoja miehiä olemaan raittiita, arvokkaita ja maltillisia sekä osoittamaan tervettä uskoa, rakkautta ja kestävyyttä. Vanhojen naisten tulee samoin käyttäytyä arvokkaasti. He eivät saa puhua muista pahaa eivätkä olla viinin orjia, vaan heidän on opetettava muita hyvään. Heidän tulee kehottaa nuoria naisia rakastamaan miestänsä ja lapsiaan, olemaan puhtaita ja siveitä, hoitamaan hyvin kotinsa ja mukautumaan miehensä tahtoon, jottei Jumalan sana joutuisi pilkan

kohteeksi. Kehota myös nuoria miehiä käyttäytymään joka suhteessa hillitysti ja näytä itse esimerkkiä hyvän tekemisessä. Opetuksesi olkoon puhdasta ja arvokasta ja puheesi tervettä ja vakuuttavaa, niin että vastustajasi joutuu häpeään, koska ei pysty sanomaan meistä mitään pahaa. Kehota orjia alistumaan kaikessa isäntiensä tahtoon ja toimimaan näiden mielen mukaan. Heidän ei pidä väittää vastaan eikä varastella, vaan heidän on osoitauduttava aina luotettaviksi ja kunnollisiksi, niin että he voivat kaikessa olla kunniaksi Jumalan, meidän pelastajamme, opille.

27. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef.1: 16 – 23)

Veljet ja sisaret, olen lakkaamatta kiittänyt Jumalaa teistä muistaessani teitä rukouksissani. Minä rukoilen, että Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja näkemisen hengen, niin että oppisitte tuntemaan hänet, ja että hän valaisisi teidän sisäiset silmänne näkemään, millaiseen toivoon hän on meidät kutsunut, miten äärettömän rikkaan perintöosan hän antaa meille pyhien joukossa ja miten mittaamaton on hänen voimansa, joka vaikuttaa meissä uskovissa. Se on sama väkevä voima, jota hän osoitti herättäessään Kristuksen kuolleista ja asettaessaan hänet istumaan oikealle puolelleen taivaassa, ylemmäksi kaikkia valtoja, voimia ja mahteja, ylemmäksi kaikkia herruuksia, jotka mainitaan tässä ja tulevassakin maailmassa. Jumala on alistanut kaiken hänen valtaansa ja asettanut hänet kaiken yläpuolelle seurakuntansa pääksi. Seurakunta on Kristuksen ruumis ja hänen täyteytensä, hänen, joka kaiken kaikessa täyttää.

28. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä kolossalaisille (Kol. 1: 12 – 18)

Veljet ja sisaret, kiittäkää iloiten Isää, joka on tehnyt teidät kelpoiksi saamaan pyhille kuuluvan perintöosan valon valtakunnasta. Hän on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan, hänen, joka on meidän lunastuksemme, syntiemme anteeksianto. Hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen, ennen koko luomakuntaa syntynyt. Hänen välityksellään luotiin kaikki, kaikki mitä on taivaissa ja maan päällä, näkyvä ja näkymätön, valtaistuimet, herruudet, kaikki vallat ja voimat. Kaikki on luotu hänen kauttaan ja häntä varten. Hän on ollut olemassa ennen kaikkea muuta, ja hän pitää kaiken koossa. Hän on myös ruumiin pää, ja ruumis on seurakunta. Hän on alku. Hän nousi esikoisena kuolleista, jotta hän olisi kaikessa ensimmäinen.

28. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 3: 5 – 11, 17 -19)

Veljet ja sisaret, Mooses oli kyllä uskottu "kaikissa hänen huoneensa asioissa", mutta silti vain palvelija, elävä todiste siitä, mitä Jumala oli myöhemmin puhuva. Kristus sen sijaan on Poika, jonka haltuun on uskottu Jumalan koko rakennus. Tämä rakennus olemme me, kunhan loppuun saakka säilytämme rohkeutemme ja luottavaisin ja iloisin mielin tuomme julki toivomme. Sen tähden, niin kuin Pyhä Henki sanoo: – Jos te tänä päivänä kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne niin kuin silloin, kun nousitte kapinaan, kun koettelitte minua autiomaassa. Siellä isänne panivat minut koetteelle – ja saivat neljäkymmentä vuotta kokea, mitä heille tein. Minä vihastuin heidän sukupolveensa ja sanoin: "Aina he sydämessään kulkevat harhaan." He eivät tahtoneet seurata

minun teitäni, ja niin minä vihassani vannoin: "Ikinä he eivät pääse minun lepopaikkaani." Keille Jumala oli vihoissaan neljäkymmentä vuotta? Niille, jotka lankesivat syntiin ja joiden ruumiit sitten jäivät autiomaahan. Keille hän vannoi, etteivät he pääse hänen lepopaikkaansa? Niille, jotka eivät totelleet. Huomaamme näin, että perillepääsyn esti epäusko.

28. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 4: 1 -13)

Veljet ja sisaret, olkaamme siis varuillamme. Jumalan lupaus, että pääsemme hänen lepopaikkaansa, on vielä täyttymättä, eikä yksikään teistä saa jäädä taipaleelle. Mehän olemme kuulleet hyvän sanoman aivan niin kuin nuo entisajan ihmiset. Heille ei kuitenkaan ollut mitään hyötyä sanasta, jonka he kuulivat, koska he eivät sitä uskoneet eikä se näin sulautunut heihin. Sen sijaan me, jotka uskoimme, pääsemme perille luvattuun levon maahan. Jumala on siis sanonut: – Ja niin minä vihassani vannoin: "Ikinä he eivät pääse minun lepopaikkaani." Näin hän sanoi, vaikka hänen työnsä ovat olleet valmiina maailman luomisesta asti. Kirjoituksissahan on seitsemännestä päivästä sanottu: "Seitsemäntenä päivänä Jumala lepäsi kaikesta työstään." Mutta tuossa toisessa kohdassa sanotaan: "Ikinä he eivät pääse minun lepopaikkaani." Koska siis on varmaa, että jotkut pääsevät sinne, ja koska ne, jotka muinoin kuulivat hyvän sanoman, eivät niskoittelunsa vuoksi sinne päässeet, Jumala on asettanut uuden määräpäivän, "tämän päivän". Hänhän on paljon myöhemmin Daavidin suulla lausunut edellä mainitut sanat: – Jos te tänä päivänä kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne. Jos jo Joosua olisi vienyt kansan levon maahan, ei Jumala puhuisi toisesta, myöhemmin tulevasta päivästä. Jumalan kansalla on siis yhä sapattijuhla edessään. Se, joka pääsee levon maahan, saa levätä kaikkien töidensä jälkeen niin kuin Jumalakin työnsä

tehtyään. Pyrkikäämme siis kaikin voimin tuohon lepoon, ettei yksikään lankeaisi seuraamaan noiden niskoittelijoiden esimerkkiä ja sen vuoksi jäisi taipaleelle. Jumalan sana on elävä ja väkevä. Se on terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka, se iskee syvään ja viiltää halki sielun ja hengen, nivelet ja luiden ytimet, se paljastaa sisimmät aikeemme ja ajatuksemme. Jumalalta ei voi salata mitään. Kaikki, mikä on luotu, on avointa ja alastonta hänelle, jolle meidän on tehtävä tili.

28. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 5: 11 – 6:8)

Veljet ja sisaret, meillä olisi tästä paljonkin sanottavaa, mutta ei ole helppo selittää näitä asioita teille, koska olette tulleet niin haluttomiksi kuulemaan. Jo aikoja sitten teistä olisi pitänyt tulla toisten opettajia, mutta sen sijaan te olette itse jälleen opin tarpeessa: jonkun olisi opetettava teille Jumalan sanan alkeet. Te tarvitsette taas maitoa, ette te kestä vahvaa ruokaa. Jokainen, jota vielä ruokitaan maidolla, on pikkulapsi, eikä sellainen kykene ottamaan vastaan syvällistä opetusta. Vahva ruoka on tarkoitettu aikuisille. He ovat totuttaneet aistinsa siihen ja harjaannuttaneet ne erottamaan hyvän ja pahan. Älkäämme siis enää viipykö Kristuksen opin alkeissa, vaan edetkäämme täyteen tietoon. Emme voi uudestaan laskea perustusta ja opettaa sellaisia asioita kuin parannus kuolemaan johtavista teoista, usko Jumalaan, oppi kasteista ja puhdistusmenoista sekä käten päällepanemisesta, kuolleiden ylösnousemus ja iankaikkinen tuomio. Menkäämme eteenpäin, jos Jumala suo. Mahdotontahan on auttaa niitä, jotka kerran ovat päässeet valoon, maistaneet taivaan lahjaa ja tulleet osallisiksi Pyhästä Hengestä, nauttineet Jumalan hyvää sanaa ja kokeneet tulevan maailman voimia mutta luopuneet uskostaan. Ei heitä voi toistamiseen johdattaa kääntymykseen – niitä, jotka nyt itse ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja nostavat hänet kaikkien pilkattavaksi!

Jos maa imee sisäänsä sateen, joka sitä usein kastelee, ja tuottaa sadon viljelijöilleen, se saa osakseen Jumalan siunauksen. Mutta jos se kasvaa ohdaketta ja orjantappuraa, se ei kelpaa mihinkään. Sitä uhkaa kirous, ja niin se lopulta poltetaan.

28. torstai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 7: 1 – 6)

Veljet ja sisaret, Melkisedek oli Salemin kuningas ja Korkeimman Jumalan pappi. Kun Abraham oli paluumatkalla lyötyään kuninkaat, Melkisedek tuli häntä vastaan ja siunasi hänet, ja Abraham antoi hänelle kymmenykset kaikesta saaliistaan. Hän on ensinnäkin "vanhurskauden kuningas", mitä hänen nimensä merkitsee, ja lisäksi Salemin kuningas eli "rauhan kuningas". Hänellä ei ole isää, ei äitiä eikä sukuuettelo, hänen elinpäivillään ei ole alkua eikä loppua. Hänet on kuvattu Jumalan Pojan kaltaiseksi, ja hän pysyy pappina ainaisesti. Pankaa merkille, kuinka suuri hän on: kantaisämme Abrahamkin antoi hänelle kymmenykset, parhaimman osan sotasaaliistaan. Niiden Leevin jälkeläisten, jotka on asetettu papeiksi, tulee lain käskyn mukaan kerätä kymmenykset kansalta, omilta veljiltään, jotka hekin ovat Abrahamin jälkeläisiä. Mutta Melkisedek, joka ei ollut heidän sukuaan, otti kymmenykset Abrahamilta ja siunasi hänet, vaikka Abraham jo oli saanut Jumalan lupaukset.

28. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 7: 18 – 25)

Veljet ja sisaret, näin kumotaan aikaisempi määräys, koska se oli heikko ja hyödytön: eihän laki tehnyt mitään täydelliseksi. Sen tilalle me olemme saaneet parempaa: toivon, joka antaa meille uskalluksen lähestyä Jumalaa. On myös otettava huomioon Jumalan vala. Leevin heimon miehistä tuli pappeja ilman sitä, mutta tämän

toisen pappeus vahvistettiin valalla, näillä sanoilla: – Herra on vannonut valan eikä sitä peruuta: sinä olet pappi ikuisesti. Tästä näemme, kuinka paljon vahvempi on se liitto, jonka takaajana Jeesus on. Muiden pappien määrä on jatkuvasti kasvanut, kun kuolema on estänyt heitä pysymästä virassaan. Mutta Jeesus pysyy ikuisesti, hänen pappeutensa on muuttumaton. Siksi hän pystyy nyt ja aina pelastamaan ne, jotka hänen välityksellään lähestyvät Jumalaa. Hän elää iäti rukoillakseen heidän puolestaan.

28. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef.2: 11 – 13)

Veljet ja sisaret, muistakaa, että te olitte synnyttänne vierasheimoisia, ympärileikkaamattomia – niinhän teitä nimittävät ne, joita ihmisten tekemän leikkauksen vuoksi sanotaan ympärileikatuiksi. Siihen aikaan te elitte ilman Kristusta, Israelin kansan ulkopuolella ja osattomina liitoista ja niiden lupauksista, olitte maailmassa vailla toivoa ja vailla Jumalaa. Mutta nyt Jumala on Kristuksessa Jeesuksessa, hänen veressään, tuonut lähelleen teidät, jotka ennen olitte kaukana hänestä.

29. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä kolossalaisille (Kol. 3: 4 – 11)

Veljet ja sisaret, kun Kristus, teidän elämänne, ilmestyy, silloin tekin ilmestytte hänen kanssaan kirkkaudessa. Haudatkaa siis se, mikä teissä on maallista: siveettömyys, saastaisuus, intohimot, pahat halut ja ahneus, joka on epäjumalanpalvelusta. Niiden vuoksi Jumalan viha kohtaa tottelemattomia ihmisiä. Niiden mukaan tekin elitte, kun olitte niiden vallassa. Luopukaa nyt tekin tästä kaikesta: vihasta, kiukusta, pahuudesta, herjauksista ja siivottomista puheista. Älkää valehdelko toisillenne. Olettehan riisuneet

yltänne vanhan minänne kaikkine tekoineen ja pukeutuneet uuteen, joka jatkuvasti uudistuu oppiakseen yhä paremmin tuntemaan Luojansa ja tullakseen hänen kaltaisekseen. Silloin ei ole enää kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikattua eikä ympärileikkaamatonta, ei barbaaria, skyyttalaista, orjaa eikä vapaata, vaan Kristus on kaikki, hän on kaikissa.

29. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 8: 7 – 13)

Veljet ja sisaret, jos ensimmäinen liitto olisi ollut rikkumaton, ei sen sijalle olisi tarvittu toista. Mutta nyt Jumala moittii kansaansa: – Kuulkaa! Aika tulee, sanoo Herra, jolloin minä teen uuden liiton Israelin kansan ja Juudan kansan kanssa. Se ei ole samanlainen liitto kuin se, jonka tein heidän isiensä kanssa silloin, kun tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. He eivät pysyneet minun liitossani, ja siksi en minäkään välittänyt heistä, sanoo Herra. Tämän liiton minä teen Israelin kansan kanssa näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä, kirjoitan sen heidän sydämeensä. Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. Silloin ei kukaan enää opeta toista, veli ei opeta veljeään sanoen: "Opi tuntemaan Herra." Silloin he kaikki, pienimmästä suurimpaan, tuntevat minut. Minä annan anteeksi heidän rikkomuksensa enkä enää milloinkaan muista heidän syntejään. Puhuessaan uudesta liitosta Jumala osoittaa, että ensimmäinen liitto on vanhentunut. Ja se, mikä on vanhentunut ja aikansa elänyt, häviää pian.

29. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 9: 8 – 10, 15 – 23)

Veljet ja sisaret, Pyhä Henki osoittaa, että kaikkeinpyhimpään ei avata pääsyä niin kauan

kuin teltan etumainen huone on vielä paikallaan. Tämä kaikki kuvaa nykyistä aikaa: lahjoja ja uhreja kyllä tuodaan, mutta jumalanpalvelukseen osallistuvan omatunto ei niistä puhdistu, ne eivät tee häntä täydelliseksi. Samalla tavoin kuin määräruoat ja määräjuomat ja erilaiset pesut nämäkin menot perustuvat ulkonaisiin säädöksiin ja pätevät ainoastaan siihen asti, kun pysyvä järjestys astuu voimaan. Sitä varten Kristus on tullut uuden liiton välittäjäksi, että hänen kuolemansa vapauttaisi kaikki ensimmäisen liiton aikana tapahtuneista rikkomuksista ja että kutsutut niin saisivat heille luvatus iankaikkisen perinnön. Liitto on myös testamentti, ja testamentin tekijän kuolema on aina voitava näyttää toteen. Testamenttihan astuu voimaan vasta sen tekijän kuoltua; tekijänsä eläessä sitä ei voida koskaan panna täytäntöön. Siksi ei ensimmäistäkään liittoa voitu vahvistaa ilman verta. Luettuaan kansalle lain käskyt Mooses otti sonnien ja pukkien verta sekä vettä, punaista villaa ja iisopinvarsia ja vihmoi lain kirjan ja koko kansan sanoen: "Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on teille säättänyt." Samalla tavoin hän vihmoi verta teltan ja kaikkien jumalanpalveluksessa käytettävien esineiden päälle. Lain mukaan melkein kaikki puhdistetaan verellä, eikä anteeksianto ole mahdollinen, ellei vuodateta uhrivertaa. Kun siis taivaan todellisuuden kuvat on näin puhdistettava, tulee itse todellisuus puhdistaa paremmin uhrein.

29. keskiviikko

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 10: 1 – 18)

Veljet ja sisaret, laissa siis on vain varjo tulevasta, paremmasta todellisuudesta, ei sen varsinaista ilmentymää. Vaikka lain määräämät uhrit toistetaan vuodesta vuoteen, laki ei ikinä pysty tekemään pysyvästi täydelliseksi niitä, jotka astuvat Jumalan eteen. Muutoinhan uhraaminen olisi lopetettu. Jos ne, jotka ottavat osaa jumalanpalvelukseen, olisivat jo kerran tulleet puhdistetuiksi, heillä ei olisi enää mitään syntejä

tunnollaan. Mutta uhrit päinvastoin muistuttavat synneistä joka vuosi. Mahdotontahan on, että härkien ja pukkien veri poistaisi synnit. Siksi Kristus sanoo maailmaan tullessaan: – Uhreja ja lahjoja sinä et halunnut, mutta sinä loit minulle ruumiin. Polttouhrit ja syntiuhrit eivät sinua miellyttäneet. Silloin minä sanoin: Tässä olen. Niin kuin minusta on kirjakääröön kirjoitettu, niin olen tullut tekemään, täyttämään sinun tahtosi, Jumala. Hän sanoo siis ensin: "Uhreja ja lahjoja, polttouhreja ja syntiuhreja sinä et halunnut, ne eivät sinua miellyttäneet", vaikka näistä uhreista on laissa määräykset. Mutta sitten hän sanoo: "Tässä olen. Olen tullut täyttämään sinun tahtosi." Hän siis kumoaa nuo määräykset asettaakseen niiden tilalle Jumalan tahdon. Tämän tahdon mukaisesti meidät on pyhitetty ainutkertaisella uhrilla, kun Jeesus Kristus uhrasi oman ruumiinsa. Jokainen pappi seisoo joka päivä toimittamassa jumalanpalvelusta ja uhraa kerran toisensa jälkeen samat uhrit, jotka eivät milloinkaan voi poistaa syntejä. Kristus sitä vastoin on uhrannut yhden ainoan syntiuhrin ja asettunut pysyvästi istuimelleen Jumalan oikealle puolelle. Hän odottaa siellä, kunnes hänen vihollisensa pannaan korokkeeksi hänen jalkojensa alle, sillä hän on jo yhdellä ainoalla uhrilla tehnyt pysyvästi täydelliseksi ne, jotka pyhitetään. Tästä todistaa meille myös Pyhä Henki. Ensin näin: – Tämän liiton minä teen heidän kanssaan tulevina aikoina, sanoo Herra: minä asetan lakini heidän sydämeensä, kirjoitan sen heidän sisimpäänsä. Ja sitten: – Heidän syntejään ja vääriä tekojaan minä en enää koskaan muista. Missä synnit on annettu anteeksi, siellä ei enää tarvita syntiuhria.

29. torstai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 10: 35 – 11:7)

Veljet ja sisaret, älkää siis heittäkö pois rohkeuttanne, sillä se palkitaan kerran runsaasti. Kestävyys on teille tarpeen, jotta pystyisitte täyttämään Jumalan tahdon ja siten

saisitte omaksenne sen, minkä hän on luvannut. Onhan sanottu näin: – Vähän aikaa vielä, vain vähän aikaa, niin tulee se, jonka määrä tulla, eikä hän viivyttele. Kun vanhurskas palvelijani uskoo, hän saa elää, mutta jos hän luopuu, en häntä hyväksy. Me emme ole niitä, jotka luopuvat ja joutuvat tuhoon, vaan niitä, jotka uskovat ja pelastavat sielunsa. Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä. Uskoon perustuu se todistus, jonka Jumala on isistä antanut. Uskon avulla me ymmärrämme, että maailmat on luotu Jumalan sanalla: näkyvä on syntynyt näkymättömästä. Uskon vuoksi oli Abelin Jumalalle antama uhri Kainin uhria arvokkaampi. Koska Abel uskoi, hän sai vanhurskaudesta todistuksen, kun Jumala otti vastaan hänen lahjansa, ja uskovana hän puhuu vielä kuoltuaankin. Uskon vuoksi otettiin Henok pois niin, ettei hän kokenut kuolemaa. "Sitten häntä ei enää ollut, sillä Jumala otti hänet luokseen." Ennen kuin hänet otettiin pois, hän näet oli – niin hänestä todistetaan – elänyt Jumalan mielen mukaisesti. Ilman uskoa ei kuitenkaan kukaan ole Jumalan mielen mukainen. Sen, joka astuu Jumalan eteen, täytyy uskoa, että Jumala on olemassa ja että hän kerran palkitsee ne, jotka etsivät häntä. Usko sai Nooan taipumaan Jumalan tahtoon, kun hän sai ilmoituksen sellaisesta, mikä ei vielä ollut nähtävissä. Hän rakensi arkin, ja näin koko hänen perheensä pelastui. Hänen uskonsa langetti maailmalle tuomion ja antoi hänelle itselleen uskovien perinnön, vanhurskauden.

29. perjantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 11: 8, 11 – 16)

Veljet ja sisaret, usko sai Abrahamin tottelemaan Jumalan kutsua ja lähtemään kohti seutuja, jotka Jumala oli luvannut hänelle perintömaaksi. Hän lähti matkaan, vaikka ei tiennyt, minne oli menossa. Koska Abraham ja Saara uskoivat, he kykenivät saamaan jälkeläisen, vaikka Saara oli hedelmätön ja heidän aikansa jo oli ohi. Abraham

piti lupauksen antajaa luotettavana, ja siksi hän, yksi ainoa, mieskuntonsa jo menettänyt, sai jälkeläisiä yhtä suuren määrän kuin on taivaalla tähtiä, yhtä luvuttoman joukon kuin on meren rannalla hiekkajyväsiä. Uskovina nämä kaikki kuolivat. Sitä, mikä heille oli luvattu, he eivät saaneet; he olivat vain etäältä nähneet sen ja tervehtineet sitä iloiten, tunnustaen olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä. Ne, jotka puhuvat näin, osoittavat kaipaavansa isänmaata. Mutta jos heidän mielessään olisi ollut se maa, josta he olivat lähteneet, he olisivat toki voineet palata sinne. Ei, he odottivat parempaa, taivaallista isänmaata. Sen tähden ei Jumalakaan häpeä heitä, vaan sallii itseään kutsuttavan heidän Jumalakseen, sillä hän on heitä varten jo rakentanut valmiin kaupungin.

29. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef.5: 1 - 8)

Veljet ja sisaret, pitääkää siis Jumalaa esikuvananne, olettehan hänen rakkaita lapsiaan. Rakkaus ohjatkoon elämäännne, onhan Kristuskin rakastanut meitä ja antanut meidän tähtemme itsensä lahjaksi, hyvältä tuoksuvaksi uhriksi Jumalalle. Siveettömyydestä, kaikenlaisesta saastaisuudesta ja ahneudesta ei teidän keskuudessanne saa olla puhettakaan, eihän mikään sellainen sovi pyhille. Myöskään rivoudet, typerät jutut tai kaksimielisyydet eivät teille sovi, teidän suuhunne sopii kiitos. Tehän tiedätte hyvin, ettei kenelläkään siveettömällä eikä saastaisella ole osaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnasta, ei myöskään ahneella, sillä hän on epäjumalanpalvelija. Älkää antako kenenkään pettää itseänne tyhjillä puheilla, sillä niiden vuoksi Jumalan viha kohtaa kaikkia tottelemattomia. Älkää siis olko sellaisten kanssa missään tekemisissä. Ennen tekin olitte pimeyttä, mutta nyt te loistatte Herran valoa. Eläkää valon lapsina!

30. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä kolossalaisille (Kol. 3: 12 – 16)

Veljet ja sisaret, te, jotka olette Jumalan valittuja, pyhiä ja hänelle rakkaita, pukeutukaa siis sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, lempeyteen ja kärsivällisyyteen. Pitäkää huolta, että tulette toimeen keskenänne, antakaa anteeksi toisillenne, vaikka teillä olisikin moittimisen aihetta. Niin kuin Herra on antanut teille anteeksi, niin antakaa tekin. Mutta kaiken kruunuksi tulkoon rakkaus, sillä se tekee kaiken täydelliseksi. Vallitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha, johon teidät on yhden ja saman ruumiin jäsenenä kutsuttu. Olkaa myös kiitollisia. Antakaa Kristuksen sanan asua runsaana keskuudessanne. Opettakaa ja neuvokaa toisianne kaikella viisaudella ja laulakaa kiitollisin mielin Jumalalle psalmeja, ylistysvirsiä ja hengellisiä lauluja.

30. maanantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 11: 17 – 23, 27 – 31)

Veljet ja sisaret, usko sai Abrahamin tuomaan lisäkin uhriksi, kun hänet pantiin koetteelle. Hän oli valmis uhraamaan ainoan poikansa, vaikka oli saanut lupaukset, vaikka hänelle oli sanottu: "lisäkin jälkeläisiä sanotaan sinun lapsiksesi." Hän päätteli, että Jumala kykenee jopa herättämään kuolleen, ja niin hän sai poikansa takaisin, ylösnousemuksen ennusmerkinä. Uskon tähden, tulevaisuus mielessään, antoi lisäsiunauksensa Jaakobille ja Esaulle. Uskon tähden siunasi kuoleva Jaakob Joosefin kummankin pojan ja rukoili sauvaansa vasten kumartuneena. Uskon tähden puhui Joosef loppunsa lähetessä siitä, että Israelin kansa kerran lähtee Egyptistä, ja määräsi, mitä hänen luilleen oli tehtävä. Usko sai Mooseksen vanhemmat pitämään poikaansa piilossa kolme kuukautta. Lapsi oli heidän

silmissään ihmeen kaunis, eivätkä he pelänneet kuninkaan määräystä. Uskonsa tähden Mooses lähti Egyptistä kuninkaan vihaa pelkäämättä ja pysyi lujana, kuten pysyy se joka ikään kuin näkee Näkymättömän. Koska hän uskoi, hän pani toimeen pääsiäisen vieton ja veren sivelyn, ettei esikoisten surmaaja koskisi israelilaisten lapsiin. Uskon voimalla israelilaiset kulkivat Punaisenmeren yli kuin kuivaa maata pitkin, mutta samaa yrittäessään egyptiläiset hukkuivat. Uskon voimasta sortuivat Jerikon muurit, kun niiden ympäri oli kuljettu seitsemän päivää. Koska portto Rahab uskoi, hän välttyi kuolemasta yhdessä niskoittelijoiden kanssa, sillä hän oli ottanut tiedustelijat ystävinä vastaan.

30. tiistai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 12: 25 – 26, 13: 22 – 25)

Veljet ja sisaret, varokaa torjumasta häntä, joka puhuu! Kun isät Siinailla torjuivat hänet, joka ilmoitti tahtonsa maan päällä, he eivät päässeet rangaistuksetta. Vielä huonommin käy meidän, jos käännämme selkämme hänelle, jonka sanat tulevat taivaasta. Hänen äänensä pani silloin maan järisemään, ja nyt hän on luvannut: – Vielä viimeisen kerran minä panen maan järkkymään, enkä vain sitä, vaan myös taivaan. Veljet, pyydän teitä kehtämään nämä kehotuksen sanat, olenhan kirjoittanut aivan lyhyesti. Vielä voin kertoa teille, että veljemme Timoteus on päässyt vapaaksi. Jos hän tulee ajoissa, otan hänet mukaani teidän luoksenne. Tervehtikää kaikkia johtajianne, tervehtikää kaikkia pyhiä. Italiasta kotoisin olevat veljet lähettävät teille tervehdyksensä. Armo teille kaikille!

30. keskiviikko

Pyhän apostoli Jaakobin yleisestä kirjeestä (Jaak. 1: 1 – 18)

Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, tervehtii kahtatoista hajaannuksessa elävää heimokuntaa. Veljeni, pitäkää pelkkänä

ilona niitä monenlaisia koettelemuksia, joihin joudutte. Tehän tiedätte, että kun uskonne selviytyy koetuksesta, tämä kasvattaa teissä kestävyyttä. Ja kestävyys johtakoon täydelliseen tulokseen, jotta olisitte täydellisiä ja eheitä, ette vajaita miltään kohden. Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta. Hän on saava pyytämänsä, sillä Jumala antaa auliisti kaikille, ketään soimaamatta. Mutta pyytäköön uskossa, lainkaan epäilemättä. Joka epäilee, on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa sinne tänne. Älköön sellainen luulko saavansa Herralta mitään, kahtaalle horjuva ihminen, epävakaa kaikessa mitä tekee. Olkoon alhainen veli ylpeä siitä, että on saanut korkean arvon, rikas siitä, että hänet on alennettu, sillä hän on katoava niin kuin kedon kukka. Aurinko nousee, ja helle kuivattaa ruohon. Kukka putoaa maahan, ja sen kauneus on mennyt. Samoin on rikas lakastuva kesken kukoistavien toimiensa. Autuas se, joka koettelemuksessa kestää. Sen kestätyään hän on saava voitonseppeleeksi elämän. Jumala on sen luvannut niille, jotka häntä rakastavat. Älköön kukaan kiusauksiin jouduttuaan ajatelko, että kiusaus tulee Jumalalta. Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä hän itse kiusaa ketään. Jokaista kiusaa hänen oma himonsa; se häntä vetää ja houkuttelee. Ja sitten himo tulee raskaaksi ja synnyttää synnin, ja kun synti on kasvanut täyteen mittaansa, se synnyttää kuoleman. Älkää eksykö, rakkaat veljet! Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, taivaan tähtien Isältä, jonka luona ei mikään muutu, ei valo vaihdu varjoksi. Päätöksensä mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, että olisimme hänen luomistekojensa ensi hedelmä.

30. torstai

Pyhän apostoli Jaakobin yleisestä kirjeestä

(Jaak. 1: 19 – 27)

Veljet ja sisaret, tietäkää, että itse kunkin tulee olla herkkä kuulemaan mutta hidas puhumaan ja hidas vihaan, sillä miehen viha ei johda oikeudenmukaisuuteen, jota Jumala

tahtoo. Olkaa siis sävyisiä ja pankaa pois kaikki saasta ja pahuus. Ottakaa vastaan sana, joka on teihin istutettu ja joka voi pelastaa teidän sielunne. Toteuttakaa sana tekoina, älkää pelkästään kuunnelko sitä – älkää pettäkö itseänne. Se, joka kuulee sanan mutta ei tee sen mukaan, on kuin mies, joka kuvastimesta katselee omien kasvojensa piirteitä. Hän kyllä tarkastelee itseään, mutta poistuttuaan hän unohtaa saman tien, millainen on. Mutta se, joka kiinnittää katseensa vapauden täydelliseen lakiin ja jää sen ääreen, ei unohda kuulemaansa vaan tekee sen mukaisesti, ja kerran hän on saava kiitoksen siitä mitä tekee. Jos joku luulee olevansa Jumalan palvelija mutta ei pysty hillitsemään kieltään, hän pettää itsensä ja hänen jumalanpalveluksensa on turha. Puhdasta, Jumalan ja Isän silmissä tahratonta palvelusta on huolehtia orvoista ja leskistä, kun he ovat ahdingossa, ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.

30. perjantai

Pyhän apostoli Jaakobin yleisestä kirjeestä

(Jaak. 2: 1 – 13)

Veljet ja sisaret, te jotka uskotte meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen, kirkkauden Herraan, älkää erotelko ihmisiä. Jos teidän kokoukseenne tulee mies, jolla on kultasormus sormessaan ja hieno puku yllään, sekä samalla kertoo köyhä nuhrisissa vaatteissaan, niin ettekö vain osoitakin huomiotanne tuolle hienosti pukeutuneelle ja sano hänelle: "Istu tähän, tässä on hyvä paikka"? Köyhälle te sen sijaan sanotte: "Seiso sinä tuossa", tai: "Istu tähän lattialle jalkojeni viereen." Ettekö te silloin syylisty erotteluun omassa keskuudessanne? Eikö teistä ole tullut tuomareita, jotka tuomitsevat väärin perustein? Kuulkaa, rakkaat veljeni! Onhan Jumala valinnut juuri maailman silmissä köyhät olemaan uskossa rikkaat ja perimään valtakunnan, jonka Jumala on luvannut häntä rakastaville. Mutta te häpäisette köyhän. Eivätkö juuri rikkaat sorra teitä ja raahaa teitä oikeuden eteen? Eivätkö juuri he herjaa sitä jaloa nimeä,

joka on lausuttu teidän ylitsenne? Jos te noudatatte lain kuningaskäskyä niin kuin se Raamatussa on: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi", te teette oikein. Mutta jos te erottelette ihmisiä, te teette syntiä, ja laki osoittaa teidät rikkojiksi. Sillä se, joka muuten kaikessa noudattaa lakia mutta rikkoo sitä yhdessä kohdassa, on syyppää kaikilta kohdin. Hän, joka sanoi: "Älä tee aviorikosta", sanoi myös: "Älä tapa." Vaikka siis et teekään aviorikosta, olet lainriikkoja, jos tapat. Vapauden lain mukaan teidät tuomitaan; pitääkö se mielessänne, mitä puhutte tai teettekin. Joka ei toista armahda, saa itse armottoman tuomion, mutta joka armahtaa, saa tuomiosta riemuvoiton.

30. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä kolossalaisille (Kol. 1: 3 – 6)

Veljet ja sisaret, *me* kiitämme aina Jumalaa, Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää, kun rukoilemme teidän puolestanne. Olemmehan saaneet kuulla teidän uskostanne Kristukseen Jeesukseen ja siitä rakkaudesta, jota osoitate kaikkia pyhiä kohtaan sen lupauksen kannustamina, jonka toteutuminen odottaa teitä taivaassa. Tästä toivosta te kuulitte jo silloin, kun teille julistettiin totuuden sana, kun evankeliumi tuli teidän luoksenne. Samalla tavoin kuin kaikkialla maailmassa se on teidänkin keskuudessanne kantanut hedelmää ja kasvanut siitä päivästä lähtien, jolloin saitte kuulla Jumalan armosta ja tulitte sen tuntemaan sellaisena kuin se todella on.

31. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä Timoteukselle (1 Tim. 1: 15 – 17)

Poikani Timoteus, tämä sana on varma ja vastaanottamisen arvoinen: Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen suurin. Mutta minut armahdettiin,

jotta Kristus Jeesus juuri minussa osoittaisi, kuinka suuri hänen kärsivällisyytensä on. Näin olisin myös vastedes esimerkkinä niille, jotka uskovat häneen ja saavat ikuisen elämän. Ikuiselle kuninkaalle, kuolemattomalle, näkymättömälle ja ainoalle Jumalalle kunnia ja kirkkaus aina ja ikuisesti! Aamen.

31. maanantai

Pyhän apostoli Jaakobin yleisestä kirjeestä
(Jaak. 2: 14 – 26)

Veljet ja sisaret, mitä hyötyä siitä on, jos joku sanoo uskovansa mutta häneltä puuttuvat teot? Ei kai usko silloin voi pelastaa häntä? Jos veljenne tai sisarenne ovat vailla vaatteita ja jokapäiväistä ravintoa, niin turha teidän on sanoa: "Menkää rauhassa, pitääkö itsenne lämpimänä ja syökää hyvin", jos ette anna heille mitä he elääkseen tarvitsevat. Näin on uskonkin laita. Yksinään, ilman tekoja, se on kuollut. Ehkä joku nyt sanoo: "Sinulla on usko, minulla teot." Näytä sinä minulle uskosi ilman tekoja, minä kyllä näytän sinulle uskon teoillani. Sinä uskot, että Jumala on yksi ainoa. Oikein teet – pahat hengetkin uskovat sen ja vapisevat. Mutta etkö sinä tyhjänpäiväinen ihminen tahdo tietää, että ilman tekoja usko on hyödytön? Eikö meidän isämme Abraham osoittautunut vanhurskaaksi tekojensa perusteella, kun hän vei poikansa lisakin uhrialttarille? Huomaat, että usko vaikutti yhdessä hänen tekojensa kanssa, teoissa usko tuli todeksi. Ja niin täyttyi Raamatun sana: "Abraham uskoi Jumalan lupaukseen, ja Jumala katsoi hänet vanhurskaaksi", ja hän sai nimen Jumalan ystävä. Näette siis, että ihminen osoittautuu vanhurskaaksi tekojen, ei yksistään uskon perusteella. Juuri tekojensa ansiosta portto Rahabkin osoittautui vanhurskaaksi, kun otti sanansaattajat luokseen ja auttoi heidät pois toista tietä. Niin kuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin on uskokin kuollut ilman tekoja.

31. tiistai

Pyhän apostoli Jaakobin yleisestä kirjeestä

(Jaak. 3: 1 – 10)

Veljet ja sisaret, kovin monien teistä ei pidä ryhtyä opettajiksi, sillä te tiedätte, että meidät opettajat tullaan tuomitsemaan muita ankarammin. Kaikkihan me hairahdumme monin tavoin. Täydellinen on se, joka ei hairahdu puheissaan: hän kykenee hallitsemaan koko ruumiinsa. Jos panemme suitset hevosen suuhun, me saamme sen tottelemaan itseämme ja voimme ohjata koko hevosta. Entä laivat: vaikka ne ovat isoja ja rajut tuulet heittelevät niitä, pienen pieni peräsin ohjaa laivan minne peränpitäjä haluaa. Samoin kieli on pieni jäsen, mutta se voi kerskua suurilla asioilla. Pieni tuli sytyttää palamaan suuren metsän! Ja kielikin on tuli; meidän jäsentemme joukossa se on vääryyden maailma. Se saastuttaa koko ruumiin ja sytyttää tuleen elämän pyörän, itse liekehtien helvetin tulta. Kaikki eläimet voi ihminen kesyttää ja onkin kesyttänyt, nelijalkaiset, linnut, matelijat ja meren eläimet, mutta kieltä ei yksikään ihminen pysty kesyttämään. Se on hillitön ja paha, täynnä tappavaa myrkkyä. Kielellä me ylistämme Herraa ja Isää, ja sillä me myös kiroamme ihmisiä, Jumalan kuvaksi luotuja. Kiitos ja kirous lähtevät samasta suusta. Tämä ei käy, veljeni!

31. keskiviikko

Pyhän apostoli Jaakobin yleisestä kirjeestä

(Jaak. 3: 11 – 4:6)

Veljet ja sisaret, eihän samasta lähteensilmästä pulppua makeaa ja karvasta vettä. Ei viikunapuussa kasva oliiveja eikä viiniköynnöksessä viikunoita, vai mitä, veljeni? Samoin ei suolaisesta lähteestä juokse makeaa vettä. Kuka teistä on viisas ja ymmärtäväinen? Esittäköön hän osoitukseksi hyvästä vaelluksesta tekonsa, sävyisästi, niin kuin viisas tekee. Mutta jos teidän sydäntänne hallitsee katkera kateus ja riidanhalu,

älkää vastoin totuutta kerskuko kuvitellulla viisaudellanne. Sellainen ei ole ylhäältä tulevaa viisautta, vaan maallista, ihmisistä tulevaa, pahojen henkien viisautta. Sillä siellä, missä kateus ja riidanhalu vallitsevat, on myös hillittömyyttä ja kaikenlaista pahaa. Mutta ylhäältä tuleva viisaus on puhdasta ja pyhää, ja niin se myös rakentaa rauhaa, se on lempeää ja sopuisaa, täynnä armahtavaisuutta ja hyviä hedelmiä, se on tasapuolista ja teeskentelemätöntä. Vanhurskauden siemen kylvetään rauhan tekoina, ja se tuottaa hedelmän niille, jotka rauhaa rakentavat. Mistä teidän keskinäiset kiistanne ja taistelunne syntyvät? Mistäpä muusta kuin haluistanne, jotka käyvät taistelua teidän ruumiissanne. Te himoitsette, mutta jäätte vaille, kiihkon ja kateuden vallassa te vaikka riistätte hengen toisiltanne, mutta ette silti saavuta päämääränne. Te taistelette ja iskette yhteen, mutta jäätte vaille, koska ette pyydä. 3 Ja vaikka pyydätte, te ette saa, koska pyydätte väärässä tarkoituksessa, kuluttaaksenne kaiken mielihaluissanne. Te uskottomat! Ettekö tiedä, että rakkaus maailmaan on vihaa Jumalaa kohtaan? Joka tahtoo olla maailman ystävä, asettuu Jumalan viholliseksi. Vai luuletteko, että Raamattu syyttää sanoo: "Mustasukkaisen kiihkeästi hän halajaa henkeä, jonka on meihin pannut"? Mutta vielä suurempi on se armo, jonka hän antaa. Siksi Raamattu sanoo: – Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrylle hän antaa armon.

31. torstai

Pyhän apostoli Jaakobin yleisestä kirjeestä

(Jaak. 4: 7 – 5:9)

Veljet ja sisaret, taipukaa siis Jumalan alaisuuteen, mutta vastustakaa Paholaista, niin se lakkaa ahdistamasta teitä. Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, synnintekijät, puhdistakaa sydämenne, te kahtaalle horjuvat! Tuntekaa kurjuutenne, surkaa ja itkeköö! Kääntyköön naurunne murheeksi, ilonne masennukseksi. Nöyrytkää Herran edessä, niin hän on teidät korottava. Älkää panetelko

toisianne, veljet. Joka panettelee veljeään tai tuomitsee hänet, puhuu lakia vastaan ja tuomitsee lain. Mutta jos tuomitset lain, et ole lain noudattaja, vaan sen tuomari. Yksi ainoa on lainsäätävä ja tuomari, hän, jolla on valta pelastaa ja valta tuomita kadotukseen. Mutta mikä sinä olet tuomitsemaan lähimmäisesi? Kuulkaa nyt, te jotka sanotte: "Tänään tai huomenna me lähdemme siihen ja siihen kaupunkiin, viivymme siellä vuoden, teemme kauppoja ja keräämme hyvät voitot." Ettehän te tiedä, mitä huomispäivä tuo teidän elämäänne! Savua te olette, joka hetken näkyy ja sitten haihtuu. Näin teidän tulisi sanoa: "Jos Herra tahtoo, niin me elämme ja teemme sitä ja sitä." Mutta nyt te kerskutte ja rehentelette. Kaikki tuollainen kerskailu on pahasta. Joka tietää, mitä on tehtävä, mutta ei tee, se syyllistyy syntiin. Kuulkaa, te rikkaat! Itkekää ja valittakaa kurjuutta, joka tulee osaksenne. Teidän rikkautenne on lahonnut ja teidän vaatteenne ovat koin syömiä. Teidän kultanne ja hopeanne on ruosteessa. Niiden ruoste on todistava teitä vastaan, ja se syö lihaanne kuin tuli. Te olette koonneet rikkauksia näinä lopun aikoina. Te olette riistäneet palkan työmiehiltä, jotka ovat leikanneet teidän peltonne. Kuulkaa: se palkka huutaa, ja korjuuväen valitukset ovat tulleet Herran Sebaotin korviin. Te olette maan päällä eläneet yltäkylläisyydessä ja mässäilyissä, te olette lihottaneet sydäntänne teurastuspäivänä. Te olette tuominneet ja surmanneet viattoman; ei hän asetu teitä vastaan. Olkaa siis kärsivällisiä, veljet, Herran tuloon asti. Niin maamieskin: kärsivällisesti hän odottaa maan kallista hedelmää kevään ja syksyn sadonkorjuuseen saakka. Olkaa tekin kärsivällisiä ja rohkaiskaa mielenne, sillä Herran tulo on lähellä. Älkää syytelkö toisianne, veljet, ettei teitä tuomittaisi. Tuomari seisoo jo ovella.

31. perjantai

Pyhän apostoli Pietarin ensimmäisestä yleisestä kirjeestä (1 Piet. 1: 1 – 2, 10 – 12, 2: 6 – 10)

Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, tervehtii valittuja, jotka asuvat hajallaan, muukalaisina Pontoksessa, Galatiassa, Kappadokiassa, Bityniassa ja Aasian maakunnassa ja jotka Isä Jumala suunnitelmansa mukaisesti on Hengellään pyhittänyt elämään Jeesukselle Kristukselle kuuliaisina ja hänen verellään puhtaaksi vihmottuina. Tulkoon armo ja rauha yhä runsaampana teidän osaksenne. Tätä pelastusta ovat profeetat etsineet ja tutkineet. He ovat ennustaneet ja puhuneet teidän osaksenne tulevasta armosta ja tutkineet, mihin ja millaiseen aikaan heissä vaikuttava Kristuksen Henki viittasi todistaessaan Kristuksen kärsimyksistä ja niitä seuraavasta kirkkaudesta. Heille ilmaistiin, etteivät he palvelleet itseään vaan teitä puhuessaan siitä, minkä teille nyt ovat julistaneet ne, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat tuoneet teille evankeliumin. Tähän pelastukseen haluavat enkelitkin päästä edes luomaan silmäyksen. Sanotaanhan Raamatussa: – Katso, minä lasken Siioniin kulmakiven, valitun kiven, jonka arvo on suuri. Joka häneen uskoo, ei joudu häpeään. Te, jotka uskotte, saatte siis osaksenne tämän arvon ja kunnian, mutta niille, jotka eivät usko, "kivestä, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakivi, kompastuskivi ja kallio johon langetaan". Koska he eivät tottele sanaa, he kompastuvat, ja se heidän osakseen on määrättykin. Mutta te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, Jumalan oma kansa, määrätty julistamaan hänen suuria tekojaan, joka teidät on pimeydestä kutsunut ihmeelliseen valoonsa. Ennen te ette olleet kansa, mutta nyt te olette Jumalan kansa. Ennen te olitte armoa vailla, mutta nyt on Jumala teidät armahtanut.

31. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä tessalonikalaisille (1 Tess. 5: 14 – 23)

Veljet ja sisaret, kehotamme teitä: ojentakaa kurittomia, rohkaiskaa arkoja, tukekaa heikkoja ja olkaa kaikkia kohtaan kärsivällisiä. Katsokaa, ettei kukaan maksa pahaa pahalla. Pyrkikää aina tekemään hyvää toisillenne ja kaikille ihmisille. Iloitkaa aina. Rukoilkaa lakkaamatta. Kiittäkää kaikesta. Tätä Jumala tahtoo teiltä, Kristuksen Jeesuksen omilta. Älkää sammuttako Henkeä, älkää väheksykö profetoimisen lahjaa. Koetelkaa kaikkea ja pitäkää se mikä on hyvää. Pysykää erossa kaikesta pahasta. Itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonaan ja varjelo koko olemuksenne, teidän henkenne, sielunne ja ruumiinne, niin että olette nuhteettomat Herramme Jeesuksen Kristuksen tullessa.

32. Helluntain jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä Timoteukselle (1 Tim. 4: 9 – 15)

Poikani Timoteus, tämä sana on varma ja vastaanottamisen arvoinen. Siksihän me näemme vaivaa ja kilvoittelemme, että olemme panneet toivomme elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten pelastaja, varsinkin uskovien. Neuvo ja opeta tällä tavoin. Kenenkään ei pidä väheksyä sinua nuoruutesi vuoksi. Näytä sinä uskoille hyvää esimerkkiä puheissasi ja elämäntavoissasi, rakkaudessa, uskossa ja puhtaudessa. Lue seurakunnalle pyhiä kirjoituksia, kehoita ja opeta ahkerasti siihen saakka, kun tulen. Älä lyö laimin armolahjaa, jonka sait silloin, kun vanhimmat profeettain sanojen perusteella panivat kätensä sinun päällesi. Huolehdi tästä kaikesta ja toimi näin, jotta kaikki näkisivät sinun edistymisesi.

32. maanantai

Pyhän apostoli Pietarin ensimmäisestä yleisestä kirjeestä (1 Piet. 2: 21 -3:9)

Rakkaani, kärsihän Kristuskin teidän puolestanne ja jätti teille esikuvan, jotta seuraisitte hänen jälkiään. – Hän ei syntiä tehnyt, hänen suustaan ei valhetta kuultu. Häntä herjattiin, mutta hän ei vastannut herjauksella, hän kärsi, mutta ei uhkaillut, vaan uskoi itsensä oikeamielisen tuomarin haltuun. Itse, omassa ruumiissaan, hän "kantoi meidän syntimme" ristinpuulle, jotta me kuolisimme pois synneistä ja eläisimme vanhurskaudelle. "Hänen haavansa ovat teidät parantaneet." Te olitte "eksyksissä niin kuin lampaat", mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan luo. Samoin te, vaimot, olkaa kuuliaisia miehellenne, jotta myös ne miehet, jotka ehkä eivät usko Jumalan sanaan, nyt vaimonsa elävällä esimerkillä ilman sanojakin voitettaisiin, kun he näkevät teidän elävän jumalanpelossa puhdasta elämää. Älkää pitkö tärkeänä ulkonaista kaunistusta, älkää hiuslaitteita, kultakoruja tai hienoja vaatteita. Teidän kaunistuksenne olkoon katoamatonta: salassa oleva sydämen ihminen, lempeä ja sävyisä henki. Tämä on Jumalan silmissä kallisarvoista. Näin kaunistivat itsensä entisajankin pyhät vaimot, jotka panivat toivonsa Jumalaan. He olivat miehilleen kuuliaiset – Saarakin oli kuuliainen Abrahamille ja kutsui häntä herraksi. Ja Saaran tyttäriä tekin olette, kun teette hyvää ettekä anna minkään uhkailun pelottaa itseänne. Samoin te, miehet, eläkää vaimonne kanssa ymmärtäväisesti, muistaen, että hän on heikompi osapuoli. Osoittakaa hänelle kunnioitusta, sillä hän on yhtä lailla armon ja elämän perillinen. Näin ei mikään tule esteeksi rukouksillenne. Ja lopuksi: olkaa kaikki yksimielisiä, jakakaa toistenne ilot ja surut, rakastakaa toisianne ja olkaa hyväsydämiisiä ja nöyriä. Älkää vastatko pahaan pahalla älkääkään herjaukseen herjauksella, vaan päinvastoin

siunatkaa. Siihen teidät on kutsuttukin, jotta perisitte siunauksen.

32. tiistai

Pyhän apostoli Pietarin ensimmäisestä yleisestä kirjeestä (1 Piet. 3: 10 – 22)

Rakkaani, se, joka tahtoo rakastaa elämää ja haluaa nähdä hyviä päiviä, hillitköön kielensä pahoista sanoista ja huulensa valhetta puhumasta. Kääntyköön hän pois pahasta ja tehköön hyvää, etsiköön rauhaa ja pyrkiköön siihen. Sillä Herran silmät katsovat hurskaiden puoleen, hänen korvansa kuulevat heidän rukouksensa, mutta Herran kasvot kääntyvät pahantekijöitä vastaan. Kuka voi tehdä teille pahaa, jos te kiihkeästi pyritte tekemään hyvää? Ja vaikka joutuisittekin kärsimään vanhurskauden tähden, te olette autuaita. "Älkää heitä pelätkö älkääkä hämmentykö", vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämessänne ja olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu. Mutta vastatkaa sävyisästi ja kunnioittavasti ja säilyttäkää omatuntonne puhtaana – silloin ne, jotka parhaavat teidän hyvää vaellustanne kristittynä, joutuvat häpeään juuri siinä, mistä teitä panettelevat. Parempi on tehdä hyvää ja kärsiä, jos niin on Jumalan tahto, kuin kärsiä pahojen tekojen tähden. Kärsihän Kristuskin ainutkertaisen kuoleman syntien tähden, syytön syyllisten puolesta, johdattaakseen teidät Jumalan luo. Hänen ruumiinsa surmattiin, mutta hengessä hänet tehtiin eläväksi. Ja niin hän myös meni ja saarnasi vankeudessa oleville hengille, jotka muinoin eivät totelleet Jumalaa, kun hän Nooan päivinä kärsivällisesti odotti sen ajan, kun arkkia rakennettiin. Vain muutama ihminen, kaikkiaan kahdeksan, pelastui arkissa veden kantamana. Tuon esikuvan mukaisesti teidät pelastaa nyt kaste, ei siksi että te siinä luovuitte saastaisesta elämästä, vaan koska Jumala teki kanssanne hyvän omantunnon liiton. Sen perustuksena on Jeesuksen Kristuksen

ylösnousemus, hänen, joka on mennyt taivaaseen ja istuu Jumalan oikealla puolella ja jolle on alistettu enkelit, vallat ja voimat.

32. keskiviikko

Pyhän apostoli Pietarin ensimmäisestä yleisestä kirjeestä (1 Piet. 4: 1 – 11)

Rakkaani, kun siis Kristus on ruumiissaan kärsinyt, niin olkaa tekin valmiita kärsimään, jotta eläisitte jäljellä olevan maallisen elämänne Jumalan tahdon mukaisesti ettekä ihmisten himoja seuraten. Sillä se, joka on ruumiissaan kärsinyt, on luopunut synnistä. Aivan riittämiin te menneenä aikana elitte niin kuin pakanat tahtovat, ryvitte irstaudessa ja himoissa, juoppoudessa, mässäilyissä ja juomingeissa ja palvelitte epäjumalia jumalattomin menoin. Nyt he kummeksuvat sitä, että te ette enää riennä heidän kanssaan samaan riettauden virtaan, ja syytävät herjauksiaan. Mutta he joutuvat tekemään tilin hänelle, joka on valmiina tuomitsemaan elävät ja kuolleet. Sitä varten niillekin, jotka ovat kuolleet, on julistettu evankeliumi, että he eläisivät hengessä, niin kuin Jumala elää, vaikka ruumiissaan ovat saaneet saman tuomion kuin kaikki ihmiset. Kaiken loppu on lähellä. Olkaa siis ymmärtäväiset ja raittiit voidaksenne rukoilla. Ennen kaikkea pysykää kestävinä keskinäisessä rakkaudessaanne, sillä "rakkaus peittää paljotkin synnit". Olkaa nurkumatta vieraanvaraisia toinen toisellenne. Palvelkaa kukin toistanne sillä armolahjalla, jonka olette saaneet, Jumalan moninaisen armon hyvinä haltijoina. Joka puhuu, puhukoon Jumalan antamin sanoin, ja joka palvelee, palvelkoon voimalla, jonka Jumala antaa, jotta Jumala tulisi kaikessa kirkastetuksi Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen on kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti. Aamen.

32. torstai

Pyhän apostoli Pietarin ensimmäisestä yleisestä kirjeestä (1 Piet. 4: 12 – 5: 5)

Rakkaani, älkää oudoksuko sitä tulta ja hehkua, jossa teitä koetellaan, ikään kuin teille tapahtuisi jotakin outoa. Iloitkaa päinvastoin sitä enemmän, mitä enemmän pääsette osallisiksi Kristuksen kärsimyksistä, jotta saisitte iloita ja riemuja myös silloin, kun hänen kirkkautensa ilmestyy. Kun teitä solvataan Kristuksen nimen tähden, te olette autuaat, sillä teidän yllänne on kirkkauden Henki, Jumalan Henki. Kenenkään teistä ei tule kärsiä murhamiehenä tai varkaana tai pahantekijänä tai toisten petkuttajana. Mutta sen, joka kärsii kristittynä, ei pidä hävetä, vaan hän kirkastakoon kristityn nimellään Jumalaa. On tullut tuomion aika, ja tuomio alkaa Jumalan huoneesta. Mutta jos se alkaa meistä, mikä onkaan niiden loppu, jotka eivät taivu uskomaan Jumalan evankeliumia? Jos hurskas pelastuu vaivoin, miten käykään jumalattoman ja syntisen! Sen tähden ne, jotka joutuvat kärsimään, jos niin on Jumalan tahto, antakoot elämänsä uskollisen Luojan haltuun ja tehkööt edelleen sitä, mikä on hyvää. Seuraavan kehotuksen minä osoitan niille, jotka teidän joukossanne ovat vanhimman asemassa – minä, joka itsekin olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja sekä myös osallinen siitä kirkkaudesta, joka on ilmestyvä: Kaitkaa sitä laumaa, jonka Jumala on teille uskonut, älkää pakosta, vaan vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan, älkää myöskään alhaisesta voitonhimosta, vaan sydämenne halusta. Älkää herroina vallitko niitä, jotka teidän osallenne ovat tulleet, vaan olkaa laumanne esikuvana. Silloin te ylimmän paimenen ilmestyessä saatte kirkkauden seppeleen, joka ei kuihdu. Samoin te, jotka olette nuorempia, tyytykää asemaanne vanhimpien alaisina. Ja te kaikki: pukeutukaa keskinäiseen nöyryyteen, sillä Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon.

32. perjantai

Pyhän apostoli Pietarin toisesta yleisestä kirjeestä (2 Piet. 1: 1 -10)

Simon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, tervehtii teitä, joille Jumalamme ja Vapahtajamme Jeesus Kristus vanhurskaudessaan on suonut saman kalliin uskon kuin meille. Yhä runsaampana tulkoon osaksenne armo ja rauha, jonka Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tunteminen antaa. Hänen jumalallinen voimansa on antanut meille lahjaksi kaiken, mikä kuuluu tosi elämään ja jumalanpelkoon. Olemmehan päässeet tuntemaan hänet, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja voimallaan. Näin hän on meille lahjoittanut suuret ja kalliit lupaukset, jotta te niiden avulla pääsisitte pakoon turmelusta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee, ja tulisitte osallisiksi jumalallisesta luonnosta. Pyrkikää sen vuoksi osoittamaan uskossanne lujuutta, lujuudessa oikeaa tietoa, tiedossa itsehillintää, itsehillinnässä kestävyyttä, kestävyudessa jumalanpelkoa, jumalanpelossa keskinäistä kiintymystä, kiintymyksessä rakkautta. Kun näet teillä on kaikki nämä avut ja ne vielä enenevät, te ette jää toimettomiksi eikä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tunteminen jää teissä vaille hedelmää. Se taas, jolta kaikki tämä puuttuu, on likinäköinen, suorastaan sokea. Hän on unohtanut, että hänet on kerran puhdistettu aikaisemmista synneistään. Pyrkikää siis, veljet, yhä innokkaammin tekemään lujaksi kutsumuksenne ja valintanne. Kun näin teette, te ette koskaan lankea.

32. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä Timoteukselle (2 Tim. 2: 11 – 19)

Poikani Timoteus, tämä sana on varma: Jos olemme hänen kanssaan kuolleet, saamme hänen kanssaan myös elää. Jos kestämmme lujina, saamme myös hallita hänen kanssaan.

Jos kiellämme hänet, myös hän on kieltävä meidät. Jos olemme uskottomia, hän pysyy silti uskollisena, sillä omaa olemustaan hän ei voi kieltää. Muistuta tästä kaikkia ja varoita heitä vakavasti Jumalan nimessä, etteivät he riitelisi. Sellaisesta ei ole mitään hyötyä, vaan se koituu kuulijoiden turmioksi. Pyri kaikin voimin osoittautumaan Jumalan silmissä luotettavaksi työntekijäksi, joka ei häpeä työtään ja joka opettaa totuuden sanaa oikein. Vältä epäpyhiä ja tyhjänpäiväisiä puheita, sillä niiden puhujat menevät jumalattomuudessa yhä pitemmälle ja heidän oppinsa leviää kuin syöpä. Heitä ovat Hymenaios ja Filetos, jotka ovat eksyneet pois totuudesta ja väittävät, että ylösnousemus on jo tapahtunut. Näin he saattavat joidenkin uskon luhistumaan. Mutta Jumalan laskema perustus pysyy lujana, ja siinä on merkinä nämä sanat: "Herra tuntee omansa" ja "Luopukoon vääryydestä jokainen, joka lausuu Herran nimen".

Huom.! Ellei publikaanin ja fariseuksen sunnuntai seuraa heti 32. viikkoa, niin on epistoloiden luvussa mentävä niin monta viikkoa taaksepäin, kuinka monta viikkoa jää 32. viikon ja publik. ja faris. viikon väliin.

Suuren Paaston valmistus viikot **ja Suuri Paasto**

Publikaanin ja fariseuksen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä Timoteukselle. (2 Tim. 3: 10 – 15)

Poikani Timoteus, sinä olet uskollisesti seurannut minun opetustani, elämäntapaani, pyrkimystäni, uskoani, kärsivällisyyttäni, rakkauttani ja kestävyyttäni niissä vainoissa ja kärsimyksissä, joita sain osakseni Antiokiassa, Ikonionissa ja Lystrassa. Millaisia vainoja olenkaan saanut

kestää! Ja kaikista Herra on minut pelastanut. Mutta vainon kohteeksi joutuvat kaikki ne, jotka haluavat elää hurskaasti Kristuksen Jeesuksen omina. Kelvottomat ihmiset ja petkuttajat menevät pahuudessa yhä pitemmälle, eksyttäen muita ja eksyen itse. Pidä sinä kiinni siitä, minkä olet oppinut. Sinähän olet siitä varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut. Olet myös jo lapsesta asti tuntenut pyhät kirjoitukset, jotka voivat antaa sinulle viisautta, niin että pelastut uskomalla Kristukseen Jeesukseen.

Paastoton viikko

maanantai

Pyhän apostoli Pietarin toisesta kirjeestä
(2 Piet.1: 20 – 2:9)

Rakkaani, ennen muuta teidän on oltava selvillä siitä, etteivät pyhien kirjoitusten ennustukset ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä. Yksikään profeettallinen sana ei ole tullut julki ihmisten tahdosta, vaan ihmiset ovat puhuneet Pyhän Hengen johtamina sen, minkä ovat Jumalalta saaneet. Israelin kansan keskuudessa esiintyi kuitenkin myös vääriä profeettoja, ja samoin on teidänkin joukkoonne ilmestynyt vääriä opettajia. He salakuljettavat teidän keskuuteenne tuhoisia harhaoppeja, jopa kieltävät herransa, joka on ostanut heidät omikseen. Pian he kuitenkin saattavat itsensä tuhoon. Heidän irstasta menoaan lähtevät monet seuraamaan, ja näiden takia totuuden tie tulee häväistyksi. Ahneudessaan he pyrkivät käyttämään teitä hyväkseen esittämällä tekaistuja tarinoita. Mutta heille muinoin langetettu tuomio on yhä voimassa, heidän tuhonsa odottaa heitä. Ei Jumala säästänyt enkeleitäkään, jotka olivat tehneet syntiä, vaan syöksi heidät kahleissa manalan pimentoihin odottamaan tuomion toteutumista. Eikä hän säästänyt muinaisajan maailmaa, vaan antoi vedenpaisumuksen hyökätä yli jumalattoman ihmiskunnan. Kuitenkin hän pelasti Nooan, vanhurskauden julistajan, ja

seitsemän muuta. Jumala tuomitsi Sodomian ja Gomorran kaupungit polttamalla ne poroksi ja antoi näin varoittavan esimerkin vastaisten aikojen jumalattomille. Sen sijaan hän pelasti hurskaan Lootin, jonka mieltä jumalattomien riettaus painoi. Päivästä päivään tuo hurskas mies sydämessään kärsi, kun hän joutui elämään heidän keskellään ja katselemaan ja kuuntelemaan heidän jumalattomuuttaan. Herra siis voi pelastaa koetuksesta ne, jotka häntä pelkäävät, mutta jumalattomien hän antaa rangaistuksen alaisina odottaa tuomion päivää

tiistai

Pyhän apostoli Pietarin toisesta kirjeestä

(2 Piet. 2: 9 – 22)

Rakkaani, Herra siis voi pelastaa koetuksesta ne, jotka häntä pelkäävät, mutta jumalattomien hän antaa rangaistuksen alaisina odottaa tuomion päivää – varsinkin niiden, jotka seuraavat saastaisia ruumiin haluja ja halveksivat Herraa ja hänen valtaansa. Nuo itseään täynnä olevat röyhkimykset eivät kaihdakaan herjaamasta henkivaltojakaan, vaikka edes enkelit, joilla on enemmän voimaa ja valtaa, eivät Herran edessä niitä herjaa ja tuomitse. Nuo ihmiset herjaavat sellaista, mitä eivät tunne. Siinä he ovat kuin järjettömät eläimet, jotka luonto on tarkoittanut pyydystettäväksi ja tapettaviksi, ja eläinten lailla he myös tuhoutuvat, saavat vääryyksistään väärintekijän palkan. Heistä on nautinto mässäillä keskellä kirkasta päivää. Häpeällisesti ja iljettävästi he ruokkivat himojaan ollessaan aterialla teidän kanssanne. Himokkain silmin he katsovat naisia eivätkä saa synninteosta kyllikseen. He viekoittelevat ihmisiä, jotka eivät vielä ole varmalla pohjalla, ja ahneudessa he ovat mestareita. Nuo kirohut! Suoralta tieltä poikettuaan he ovat eksyneet ja lähteneet samalle tielle kuin Bileam, Beorin poika, joka mieltyi petoksesta tarjottuun palkkaan mutta jota ojennettiin hänen rikkomuksensa tähden: aasi, mykkä eläin, puhui ihmisen äänellä ja esti profeetan mielettömän aikeen. Nuo ihmiset ovat

vedettäviä lähteitä, sadepilviä, jotka tuulenpuuska hajottaa. Heille on varattuna synkin pimeys. Heidän puheensa ovat suurellisia mutta tyhjänpäiväisiä, ja ruumiinsa halujen vallassa he koettavat vietellä irstauteen niitä, jotka juuri ovat pääsemässä eroon eksyksissä vaeltavista. He lupaavat näille vapautta, vaikka itse ovat turmeluksen orjia: kenen voittama ihminen on, sen orja hän on. Jos he ovat päässeet eroon maailman saastasta tullessaan tuntemaan meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen mutta sitten taas vajoavat siihen ja joutuvat sen valtaan, heidän tilansa on lopussa pahempi kuin alussa. Parempi olisi heille ollut, etteivät olisi lainkaan oppineet tuntemaan vanhurskauden tietä, kuin että he sen opittuaan kääntävät selkensä pyhälle käskylle, jonka ovat vastaanottaneet. Heidän on käynyt juuri niin kuin sananlaskussa sanotaan: "Koira palaa oksennukselleen", ja: "Pesty sika rypee rapakossa."

keskiviikko

Pyhän apostoli Pietarin toisesta kirjeestä

(2 Piet. 3: 1 – 18)

Rakkaat ystävät! Tämä on jo toinen kirje, jonka teille kirjoitan. Molemmissa olen herätellyt ja muistuttanut teitä, joiden ajatukset ovat vilpittömiä, pitämään mielessänne pyhien profeettojen ennalta lausumat sanat sekä apostoleilta saamanne Herran ja Vapahtajan käskyn. Erityisesti tietäkää, että lopun aikoina tulee pilkkaajia, jotka ovat omien himojensa vietävinä. He sanovat pilkaten: "Onko hän muka tullut, niin kuin lupasi? Isämme ovat nukkuneet pois, ja kaikki on entisellään, niin kuin on ollut maailman luomisesta asti." Tieten tahtoen he unohtavat, että jo aikojen alussa olivat olemassa taivaat ja maa, jotka Jumalan sana vedestä ja vedellä loi ja jotka se piti koossa. Vedellä ja sanalla sen ajan maailma myös hävitettiin vedenpaisumuksessa. Ja sen saman sanan varassa ovat nykyiset taivaat ja nykyinen maa tulen tuhoa odottamassa. Niitä säilytetään sitä päivää varten,

jona tuomio tulee ja jumalattomat tuhotaan. Mutta älkää te, rakkaat ystävät, unohtako tätä: Herralle yksi päivä on kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä. Ei Herra vitkastele täyttäänsä lupastaan, vaikka hän joidenkin mielestä on myöhässä. Päinvastoin: hän on kärsivällinen teitä kohtaan, koska ei halua kenenkään tuhoutuvaan vaan tahtoo, että kaikki kääntyisivät. Herran päivä tulee kuin varas. Sinä päivänä taivaat katoavat jylisten, taivaankappaleet palavat ja hajoavat. Silloin paljastuu maa ja kaikki, mitä ihminen on maan päällä saanut aikaan. Koska tämä kaikki näin hajoaa, millaisia onkaan pyhässä elämässä ja hurskaissa teoissa oltava niiden, jotka odottavat Jumalan päivää ja jouduttavat sen tuloa – tuon päivän, joka saa taivaat liekehtien hajoamaan ja taivaankappaleet sulamaan kuumuudesta. Mutta meillä on hänen lupauksensa, ja siihen luottaen me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus vallitsee. Rakkaat ystävät! Kun te tätä kaikkea odotatte, pyrkikää siihen, että Herra aikanaan voisi havaita teidät puhtaiksi ja moitteettomiksi ja teillä olisi rauha. Ja pitäkää sitä pelastuksenanne, että Herra on kärsivällinen. Näinhän myös rakas veljemme Paavali on hänelle annetun viisauden mukaisesti teille kirjoittanut. Samaa hän sanoo kaikissa kirjeissään, joissa puhuu näistä asioista. Niissä tosin on yhtä ja toista vaikeatajuista, mitä tietämättömät ja haihattelevat ihmiset omaksi tuhokseen vääristelevät niin kuin kaikkia muitakin pyhiä kirjoituksia. Kun siis te, rakkaat ystävät, olette ennalta selvillä tästä kaikesta, niin olkaa varuillanne. Älkää antako jumalattomien johtaa itseänne harhaan, niin että putoatte omalta varmalta pohjaltanne. Kasvakaa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa. Hänelle kunnia nyt ja iankaikkisuuden päivään asti. Aamen.

torstai

Pyhän apostoli Johanneksen ensimmäisestä kirjeestä (1 Joh. 1: 8 -2)

Rakkaani, jos väitämme, ettemme ole syntisiä, me petämme itseämme eikä totuus ole meissä. Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. Jos väitämme, ettemme ole syntiä tehneet, teemme hänestä valehtelijan eikä hänen sanansa ole meissä. Rakkaat lapset! Kirjoitan tämän teille, jotta ette tekisi syntiä. Jos joku kuitenkin syntiä tekee, meillä on Isän luona puolustaja, joka on vanhurskas: Jeesus Kristus. Hän on meidän syntiemme sovittaja, eikä vain meidän vaan koko maailman. Siitä me tiedämme tuntevamme hänet, että pidämme hänen käskynsä. Joka sanoo tuntevansa hänet mutta ei pidä hänen käskyjään, on valehtelija, eikä totuus ole hänessä. Mutta joka noudattaa hänen sanaansa, hänessä Jumalan rakkaus on todella saavuttanut päämääränsä. Tästä me tiedämme olevamme hänen yhteydessään. Sen, joka sanoo pysyvänsä hänessä, tulee myös elää samalla tavoin kuin hän eli.

perjantai

Pyhän apostoli Johanneksen ensimmäisestä kirjeestä (1 Joh. 2: 7 -17)

Rakkaat ystävät! Käsky, jonka teille kirjoitan, ei ole uusi. Se on se vanha käsky, joka teillä on ollut alusta alkaen, se sana, jonka te olette kuulleet. Ja kuitenkin käsky, jonka teille kirjoitan, on uusi: nyt se on toteutunut hänessä ja teissä, sillä pimeys hälvenee ja tosi valo loistaa jo. Joka väittää olevansa valossa mutta vihaa veljeään, on yhä pimeydessä. Joka rakastaa veljeään, pysyy valossa, eikä hänessä ole mitään, mikä veisi lankeemukseen. Mutta se, joka vihaa veljeään, on pimeydessä. Hän vaelttaa pimeässä eikä tiedä, minne on menossa, sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä. Minä kirjoitan teille, lapseni:

synnit on annettu teille anteeksi hänen nimensä tähden. Minä kirjoitan teille, isät: te olette oppineet tuntemaan hänet, joka on ollut alusta asti. Minä kirjoitan teille, nuoret: te olette voittaneet Pahan. Lapseni, minä kirjoitan teille: te olette oppineet tuntemaan Isän. Isät, minä kirjoitan teille: te olette oppineet tuntemaan hänet, joka on ollut alusta asti. Nuoret, minä kirjoitan teille: te olette voimakkaita, Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet Pahan. Älkää rakastako maailmaa, älkää sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, Isän rakkaudella ei ole hänessä sijaa. Sillä mitä kaikkea maailmassa onkin, ruumiin halut, silmien pyyteet ja mahtaileva elämä, se kaikki on maailmasta, ei Isästä. Ja maailma himoineen katoaa, mutta se, joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iäti.

lauantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä Timoteukselle. (2 Tim. 3: 1 -9)

Poikani Timoteus, sinun on tiedettävä, että viimeisinä päivinä koittavat vaikeat ajat. Silloin ihmiset rakastavat vain itseään ja rahaa, he ovat rehenteleviä ja pöyhkeitä, he herjaavat ja ovat vanhemmilleen tottelemattomia. He ovat kiittämättömiä, jumalattomia, rakkaudettomia, leppymättömiä, panettelevia, väkivaltaisia ja raakoja, kaiken hyvän vihollisia, petollisia, häikäilemättömiä ja järjettömiä. He rakastavat enemmän nautintoja kuin Jumalaa, he ovat ulkonaisesti hurskaita mutta kieltävät uskon voiman. Karta sellaisia! Nämä näet tunkeutuvat koteihin ja kietovat valtaansa syntien rasittamia, monenlaisten oikkujensa riepottelemia naisparkoja, jotka ovat aina alttiita uusille opetuksille mutta eivät voi koskaan päästä selville totuudesta. Niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin tuollaiset villitsijät vastustavat totuutta. He ovat menettäneet järkensä, ja heidän uskonsa on kelvoton. Mutta kauan he eivät menesty, sillä heidän järjettömyytensä paljastuu pian kaikille, kuten noille kahdellekin kävi.

Tuhlaajapojan sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä Korinttolaisille (1. Kor. 6: 12- 20)

Veljet ja sisaret, kaikki on minulle luvallista, mutta ei kaikki ole hyödyksi; kaikki on minulle luvallista, mutta minä en saa antaa minkään itseäni vallita. Ruoka on vatsaa varten ja vatsa ruokaa varten; ja Jumala on tekevä lopun niin toisesta kuin toisestakin. Mutta ruumis ei ole haureutta varten, vaan Herraa varten, ja Herra ruumista varten; ja Jumala, joka herätti kuolleista Herran, on herättävä meidätkin voimallansa. Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne ovat Kristuksen jäseniä? Ottaisinko siis Kristuksen jäsenet ja tekisin ne porton jäseniksi? Pois se! Vai ettekö tiedä, että joka yhtyy porttoon, tulee yhdeksi ruumiiksi hänen kanssaan? Onhan sanottu: "Ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi". Mutta joka yhtyy Herraan, on yksi henki hänen kanssaan. Paetkaa haureutta. Kaikki muu synti, mitä ikinä ihminen tekee, on ruumiin ulkopuolella; mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omaa ruumistansa vastaan. Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli, joka Henki teissä on ja jonka te olette saaneet Jumalalta, ja ettette ole itsenne omat? Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne ja sielussanne, jotka Jumalan ovat.

Liharuusta luopumisen viikko

maanantai

Pyhän apostoli Johanneksen ensimmäisestä kirjeestä (1 Joh. 2: 18 – 3: 10)

Rakkaani, viimeinen aika on käsillä. Te olette kuulleet, että on tulossa Antikristus, ja niin onkin nyt monia antikristuksia ilmaantunut. Tästä me tiedämme, että viimeinen aika on käsillä. He ovat lähtöisin meidän joukostamme, mutta he eivät olleet meidän joukkoamme. Jos he olisivat kuuluneet meihin, he olisivat pysyneet

keskuudessamme. Mutta täytyihän käydä ilmi, etteivät kaikki kuulu meihin. Te taas olette Pyhältä saaneet Hengen voitelun, ja kaikilla teillä on tieto. En minä kirjoitakaan teille sen vuoksi, ettette tuntisi totuutta, vaan siksi, että te tunnette sen ja tiedätte, ettei mikään valhe ole lähtöisin totuudesta. Kuka sitten on valehtelija, ellei se, joka kieltää Jeesuksen olevan Kristus? Sellainen ihminen on antikristus, niin Isän kuin Pojan kieltäjä. Joka kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään, mutta joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä. Pysyköön siis teissä se, minkä jo alussa olette kuulleet. Jos se, minkä olette kuulleet alusta asti, pysyy teissä, tekin pysytte Pojassa ja Isässä. Ja tämän hän itse on meille luvannut: iankaikkisen elämän. Tämän olen kirjoittanut teille niistä, jotka tahtovat johtaa teitä harhaan. Teissä kyllä pysyy se voitelu, jonka olette Pyhältä saaneet, ettekä te tarvitse kenenkään opetusta. Hänen Henkensä opettaa teitä kaikessa ja on tosi, hänessä ei ole petosta. Niin kuin hän on teitä opettanut, niin pysykää hänessä. Niin, lapseni, pysykää Kristuksessa, jotta hänen ilmestyessään voimme astua rohkeasti esiin emmekä joudu häveten väistymään hänen luotaan, kun hän saapuu. Kun tiedätte, että hän on vanhurskas, te myös käsitätte, että jokainen, joka noudattaa vanhurskautta, on syntynyt Jumalasta. Katsokaa, kuinka suurta rakkautta Isä on meille osoittanut: me olemme saaneet Jumalan lapsen nimen, ja hänen lapsiaan me myös olemme. Tästä syystä maailma ei meitä tunne, eihän se tunne häntäkään. Rakkaat ystävät, jo nyt me olemme Jumalan lapsia, mutta vielä ei ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Sen me tiedämme, että kun se käy ilmi, meistä tulee hänen kaltaisiaan, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on. Jokainen, joka näin panee toivonsa häneen, pitää itsensä puhtaana, niin kuin hän on puhdas ja pyhä. Jokainen, joka tekee syntiä, syyllistyy laittomuuteen, sillä synti merkitsee Jumalan lain rikkomista. Mutta te tiedätte, että Kristus, joka on synnitön, tuli ottamaan pois synnit. Syntiä ei tee kukaan, joka hänessä pysyy. Ei kukaan, joka tekee syntiä, ole

häntä nähnyt eikä tunne häntä. Lapseni, älkää antako kenenkään johtaa itseänne harhaan. Joka tekee Jumalan tahdon, on vanhurskas, niin kuin Kristus on vanhurskas. Joka tekee syntiä, on Paholaisesta, sillä Paholainen on tehnyt syntiä alusta asti. Juuri sitä varten Jumalan Poika tuli maailmaan, että hän tekisi tyhjäksi Paholaisen teot. Yksikään Jumalasta syntynyt ei tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä. Hän ei voi tehdä syntiä, koska on syntynyt Jumalasta. Tästä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan, ketkä Paholaisen lapsia: se, joka ei tee Jumalan tahtoa, ei ole Jumalasta, ei siis myöskään se, joka ei rakasta veljeään.

tiistai

Pyhän apostoli Johanneksen ensimmäisestä kirjeestä (1 Joh. 3: 11 – 20)

Rakkaani, tämä on se sanoma, jonka te alusta alkaen olette kuulleet: meidän tulee rakastaa toisiamme. Me emme saa olla sellaisia kuin Kain, Pahan lapsi, joka tappoi veljensä. Ja miksi hän tappoi tämän? Siksi, että hänen omat tekonsa olivat pahoja mutta hänen veljensä teot oikeita. Älkää ihmetelkö, veljet, jos maailma teitä vihaa. Me rakastamme veljiämme, ja siitä me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään. Joka ei rakasta, pysyy kuoleman vallassa. Jokainen, joka vihaa veljeään, on murhaaja, ja te tiedätte, ettei iankaikkinen elämä voi pysyä yhdessäkään murhaajassa. Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että Jeesus antoi henkensä meidän puolestamme. Samoin olemme me velvolliset panemaan henkemme alttiiksi veljiemme puolesta. Jos joku, jonka toimeentulo on turvattu, näkee veljensä kärsivän puutetta mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus voisi pysyä hänessä? Lapseni, älkäämme rakastako sanoin ja puheessa, vaan teoin ja totuudessa. Siitä me ymmärrämme, että totuus on meissä, ja me voimme hänen edessään rauhoittaa sydämemme, jos se meitä jostakin syyttää. Jumala on meidän sydäntämme suurempi ja tietää kaiken.

keskiviikko

Pyhän apostoli Johanneksen ensimmäisestä kirjeestä (1 Joh. 3: 21 - 4:6)

Rakkaat ystävät, jos sydämemme ei meitä syytä, me voimme rohkeasti lähestyä Jumalaa. Ja mitä pyydämme, sen me häneltä saamme, koska noudatamme hänen käskyjään ja teemme sitä, mikä on hänen mielensä mukaista. Tämä on hänen käskynsä: meidän tulee uskoa hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen ja rakastaa toinen toistamme, niin kuin hän on meitä käskennyt. Joka pitää hänen käskynsä, pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä. Ja sen, että hän pysyy meissä, me tiedämme Hengestä, jonka hän on meille antanut. Rakkaat ystävät, älkää uskoko kaikkia henkiä. Koetelkaa ne, tutkikaa, ovatko ne Jumalasta, sillä maailmassa on liikkeellä monia vääriä profeettoja. Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristuksen ihmiseksi, lihaan tullee, on Jumalasta. Yksikään henki, joka kieltää Jeesuksen, ei ole Jumalasta. Sellainen henki on Antikristuksen henki, jonka te olette kuulleet olevan tulossa ja joka jo on maailmassa. Te, lapseni, olette Jumalasta, ja te olette voittaneet nuo väärät profeetat, sillä se, joka on teissä, on suurempi kuin se, joka on maailmassa. He ovat maailmasta. Maailmasta on se, mitä he puhuvat, ja maailma kuuntelee heitä. Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, kuuntelee meitä, mutta joka ei ole Jumalasta, se ei meitä kuuntele. Tästä me tunnemme totuuden hengen ja eksytyksen hengen.

torstai

Pyhän apostoli Johanneksen ensimmäisestä kirjeestä (1 Joh. 4: 20 – 5:21)

Rakkaani, jos joku sanoo rakastavansa Jumalaa mutta vihaa veljeään, hän valehtelee. Sillä se, joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota ei ole nähnyt. Tämän

käskyn me olemmekin häneltä saaneet: joka rakastaa Jumalaa, rakastakoon myös veljeään. Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on syntynyt Jumalasta, ja jokainen, joka rakastaa isää, rakastaa myös hänen lastaan. Siitä me tiedämme rakastavamme Jumalan lapsia, että rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjään. Sitähän Jumalan rakastaminen on, että pidämme hänen käskynsä, eivätkä ne ole raskaita noudattaa. Kaikki, mikä on syntyisin Jumalasta, voittaa maailman. Ja tämä on se voitto, tämä on maailman voittanut: meidän uskomme. Kuka sitten voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika? Hän, Jeesus Kristus, on tullut veden ja veren kautta – ei ainoastaan veden, vaan veden ja veren. Ja Henki on todistaja, sillä Henki on totuus. Todistajia on näin kolme: Henki, vesi ja veri, ja nämä kolme todistavat yhtäpitävästi. Hyväksymmehän me ihmistenkin todistuksen, ja Jumalan todistus on paljon painavampi. Tämä on Jumalan todistus: hän on todistanut Pojastaan. Jokaisella, joka uskoo Jumalan Poikaan, on tämä todistus sisimmässään. Mutta jokainen, joka ei Jumalan todistusta usko, tekee hänestä valehtelijan, hän kun ei usko itse Jumalaa. Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassaan. Jolla on Poika, sillä on elämä. Jolla ei Jumalan Poikaa ole, sillä ei ole elämää. Tämän kaiken olen kirjoittanut teille, Jumalan Poikaan uskoville, jotta tietäisitte, että teillä on iankaikkinen elämä. Me saamme rohkeasti lähestyä Jumalaa uskoen, että hän kuulee meitä, mitä sitten pyydämme hänen tahtonsa mukaisesti. Ja kun tiedämme hänen kuulevan kaikki pyyntömme, tiedämme myös, että saamme sen mitä häneltä pyydämme. Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei johda kuolemaan, hän rukoilkoon ja siten antakoon hänelle elämän; tarkoitan niitä, joiden synti ei ole kuolemaksi. Mutta on myös syntiä, joka johtaa kuolemaan, ja sellaisen synnin vuoksi en kehota rukoilemaan. Kaikki vääryys on syntiä, mutta sellaistakin syntiä on, joka ei johda kuolemaan. Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt

tee syntiä. Hän, joka on syntynyt Jumalasta, varjelee jokaisen heistä, niin ettei Paha saa otetta. Me tiedämme olevamme Jumalasta, mutta koko maailma on Pahan vallassa. Me tiedämme myös, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, jotta tuntisimme hänet, joka on Todellinen. Ja tässä Todellisessa me elämme, kun olemme hänen pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä. Lapseni, pysykää erossa vääristä jumalista!

perjantai

Pyhän apostoli Johanneksen toisesta kirjeestä (2 Joh. 1: 1 – 13)

Vanhin tervehtii valittua äitiä ja hänen lapsiaan. Minä rakastan teitä totuudessa, enkä yksin minä, vaan kaikki, jotka ovat tulleet tuntemaan totuuden. Rakastan teitä sen totuuden tähden, joka pysyy meissä ja on ikuisesti oleva meidän kanssamme. Tulkoon osaksemme armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, totuudessa ja rakkaudessa. Ilahduin suuresti, kun havaitsin lastesi joukossa sellaisia, jotka elävät totuudessa, sen käskyn mukaisesti, jonka olemme Isältä saaneet. Ja nyt, valittu äiti, esitän sinulle pyynnön – uutta käskyä en sinulle kirjoita, vaan sen, joka meillä on ollut alusta asti: rakastakaamme toisiamme. Ja rakkautta on se, että me elämme hänen käskyjensä mukaan. Tämän käskyn te olette kuulleet alusta alkaen, ja sen mukaisesti teidän tulee elää. Maailmassa on nyt liikkeellä monia eksyttäjiä, niitä jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristusta ihmiseksi, lihaan tulleeeksi. Siinä teillä on Antikristus, eksyttäjä. Katsokaa, että ette hukkaa sitä, minkä me olemme työllämme saaneet kokoon, vaan saatte täyden palkan. Jokainen, joka ei pysy Kristuksen opetuksessa vaan tuo siihen jotakin lisää, on vailla Jumalaa. Jokaisella, joka tässä opetuksessa pysyy, on sekä Isä että Poika. Jos joku tulee teidän luoksenne eikä opeta tällä tavoin, älkää ottako häntä kotiinne älkääkä edes tervehtikö häntä. Se, joka

lausuu hänet tervetulleeksi, osallistuu hänen pahoihin tekoihinsa. Minulla olisi teille paljonkin kirjoitettavaa, mutta en tahdo esittää sitä näin paperilla ja musteella. Toivon näet pääseväni tulemaan teidän luoksenne, että saisin puhua kanssanne kasvotusten. Silloin ilomme on täydellinen. Valitun sisaresi lapset lähettävät sinulle tervehdyksensä.

lauantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille ja tessalonikalaisille (1 Kor. 10: 23 – 28)(1 Tess. 4: 13 -17)

Veljet ja sisaret, "kaikki on luvallista" – mutta kaikki ei ole hyödyksi. "Kaikki on luvallista" – mutta kaikki ei ole rakentavaa. Kenenkään ei pidä etsiä omaa etuaan vaan toisen parasta. Syökää kaikkea, mitä lihakaupoissa on tarjolla, tekemättä kysymyksiä omantunnonsyistä. "Herran on maa ja kaikki mitä siinä on." Jos joku, joka ei usko, kutsuu teidät luokseen ja te otatte kutsun vastaan, älkää omantunnonsyistä kyselkö, vaan syökää kaikkea mitä teille tarjotaan. Mutta jos joku sanoo teille: "Tämä on uhrilihaa", jättäkää se syömättä hänen vuokseen, omantunnon takia.

Vainajien muisto (1 Tess. 4: 13 -17)

Veljet ja sisaret, tahdomme teidän olevan selvillä siitä, mitä tapahtuu kuoleman uneen nukkuville, jotta ette surisi niin kuin nuo toiset, joilla ei ole toivoa. Jos kerran Jeesus on kuollut ja noussut kuolleista, niin kuin me uskomme, silloin Jumala myös on Jeesuksen tullessa tuova poisnukkuneet elämään yhdessä hänen kanssaan. Ilmoitamme teille, mitä Herra on sanonut: Me elossa olevat, jotka saamme jäädä tänne siihen asti kun Herra tulee, emme ehdi poisnukkuneiden edelle. Itse Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin käskyhuudon kuulussa ja Jumalan pasuunan kaikuessa, ja ensin nousevat ylös ne, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskovina. Meidät, jotka olemme vielä elossa ja täällä jäljellä, temmataan sitten yhdessä

heidän kanssaan pilvissä yläilmoihin Herraa vastaan. Näin saamme olla aina Herran kanssa.

Tuomiosunnuntaina

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1kor 8:8–9:2)

Veljet ja sisaret, ei ruoka vie meitä lähemmäs Jumalaa. Emme menetä mitään, jos jätämme syömättä, emmekä voita mitään, jos syömmme. Pitäkää kuitenkin huoli siitä, ettei tämä teidän vapautenne saa heikkoja kompastumaan. Jos heikko veljesi näkee sinut, jolla on tietoa, aterialla epäjumalan temppelissä, eikö hänen omatuntonsa saa tästä tukea siihen, että hänkin voisi syödä uhrilihaa? Näin sinun tietosi vie tuhoon tuon heikon, oman veljesi, jonka vuoksi Kristus on kuollut. Kun te tällä tavoin teette syntiä veljiänne vastaan ja haavoitatte heidän horjuvaa omaatuntoaan, teette syntiä Kristusta vastaan. Näin ollen: jos ruoka viettelee veljeni syntiin, en ikinä enää syö lihaa, jotta en viettelisi veljeäni. Enkö minä ole vapaa? Enkö ole apostoli? Enkö ole nähnyt Herraamme Jeesusta? Ettekö te itse ole tulos minun työstäni Herran palveluksessa? Jos eivät muut pidäkään minua apostolina, teidän apostolinne ainakin olen. Tehän olette sinetti, joka vahvistaa, että olen Herran apostoli.

Laskiaisviikko

Maanantai

Pyhän apostoli Johanneksen kolmannesta kirjeestä (3 Joh. 1: 1 – 15)

Vanhin tervehtii rakasta Gaiusta. Minä rakastan sinua vilpittömästi. Rakas ystävä, toivon, että sinulle kuuluu joka suhteessa hyvää ja että olet terve; sisäisestihän sinulle kuuluu hyvää. Ilahduin suuresti, kun tänne tulleet veljet kertoivat sinun elävän totuudessa, niin kuin asia onkin. Mikään ei tuota minulle suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni elävän totuudessa. Rakas ystävä, sinä herätät luottamusta kaikessa, mitä veljien, muualta tulevienkin, hyväksi teet. He ovat

seurakunnan kuullen kertoneet rakkaudestasi. Ole hyvä ja varusta heidät matkalle Jumalan sananviejien arvon mukaisesti. Kristuksen nimen tähden he ovat matkaan lähteneet, eivätkä he ota pakanoilta vastaan mitään. Meidän velvollisuutemme on siis antaa heidänlaisilleen tukemme, jotta mekin osallistuisimme työhön totuuden hyväksi. Kirjoitin muutaman sanan seurakunnalle, mutta Diotrefes, joka mahtaillee sen johtajana, ei pidä meitä missään arvossa. Siksi minä sinne tultuani aionkin huomauttaa hänelle siitä, mitä hän oikein tekee levittäessään meistä pahoja puheita. Eikä hänelle sekään riitä. Hän kieltäytyy itse ottamasta veljiä vastaan, estää niitä, jotka haluavat sen tehdä, ja jopa erottaa heitä seurakunnasta. Rakas ystävä, älä ota esimerkkiä pahasta, vaan hyvästä. Joka tekee hyvää, on Jumalasta, mutta se, joka tekee paha, ei ole Jumalaa nähnyt. Demetrioksesta kaikki ovat kertoneet pelkkää hyvää; itse totuuskin on hänen puolellaan. Samoin todistamme me, ja sinä tiedät, että meidän todistuksemme on tosi. Minulla olisi sinulle paljonkin kirjoitettavaa, mutta en tahdo esittää sitä näin kynällä ja musteella. Toivon näkeväni sinut pian. Silloin voimme keskustella kasvotusten. Rauha sinulle! Ystävät lähettävät sinulle tervehdyksensä. Tervehdi ystäviä, jokaista erikseen.

tiistai

Pyhän apostoli Juudaksen kirjeestä

(Juud. 1: 1 – 10)

Juudas, Jeesuksen Kristuksen palvelija, Jaakobin veli, tervehtii kutsuttuja, joita Isä Jumala rakastaa ja varjelee Jeesusta Kristusta varten. Tulkoon laupeus, rauha ja rakkaus yhä runsaampana osaksenne. Rakkaat ystävät! Hartaasti olen halunnut kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, ja nyt sain aiheen kehottaa teitä taistelemaan sen uskon puolesta, joka pyhille on kertakaikkisesti annettu. Teidän joukkoonne on näet luikerrellut ihmisiä, joista jo kauan on ollut tuomio kirjoitettuna. Nämä

jumalattomat kääntävät meidän Jumalamme armon riettaudeksi ja kieltävät ainoan Valtiaamme ja Herramme Jeesuksen Kristuksen. Vaikka te kaiken tiedättekin, tahdon silti muistuttaa teitä siitä, että Herra kyllä ensin pelasti kansansa Egyptistä mutta tuhosi sitten ne, jotka eivät uskoneet. Ja niitä enkeleitä, jotka eivät pitäneet kiinni korkeasta asemastaan vaan hylkäsivät omat asuinsijansa, hän pitää pimeydessä ikuisissa kahleissa suurta tuomion päivää varten. Niin kävi myös Sodomian ja Gomorran ja muiden sen seudun kaupunkien, jotka samalla tavoin antautuivat siveettömyyden ja luonnonvastaisten himojen valtaan: niiden saama rangaistus on varoittava esimerkki, joka muistuttaa ikuisesta tulesta. Yhtä kaikki nämä hurmahenget tekevät samalla tavoin. He saastuttavat ruumiinsa, halveksivat Herraa ja hänen valtaansa ja herjaavat henkivaltoja. Ei edes ylienkeleli Mikael, kiistellössään Mooseksen ruumiista Paholaisen kanssa, rohjennut herjata eikä tuomita tätä, vaan sanoi: "Nuhdelkoon Herra sinua!" Mutta nämä ihmiset herjaavat sitä, mitä eivät tunne, ja sillä, minkä he luonnostaan, järjettömien eläinten tavoin tuntevat, he saattavat itsensä turmioon.

keskiviikko

Liturgiaa ei toimiteta

torstai

Pyhän apostoli Juudaksen kirjeestä

(Juud. 1: 11 – 25)

Voi heitä! He ovat lähteneet Kainin tielle, palkan toivossa he ovat harhautuneet Bileamin jäljille, ja Korahin tavoin he ovat kapinoinnillaan hankkineet itselleen tuhon. Nämä ihmiset ovat häpeätahroja teidän rakkaudenaterioillanne, kun he mässäilevät mistään piittaamatta. He ovat paimenia, jotka huolehtivat vain itsestään. He ovat pilviä, jotka tuuli vie ja jotka eivät vettä anna, puita, jotka syksyllä eivät kannu hedelmää, kahdesti kuolleita, juuriltaan repäistyjä, pärskyviä meren aaltoja, joiden vaahtoharjana on heidän

häpeänsä, radaltaan harhautuneita tähtiä, joille ikuisiksi ajoiksi on varattuna synkin pimeys. Heistä on myös ennustanut Henok, Aadamista seitsemäs: "Katso, Herra tulee pyhiensä tuhatlukuisen joukon kanssa ja panee jokaisen tuomiolle. Hän rankaisee kaikkia jumalattomia jokaisesta teosta, jonka he jumalattomuudessaan ovat tehneet, ja kaikista julkeista puheista, joita nuo jumalattomat syntiset ovat häntä vastaan puhuneet." Nuo ihmiset ovat osaansa tyytymättömiä valittelijoita, jotka elävät himojensa vallassa. Heidän puheensa ovat suurellisia, ja omaa etuaan tavoitellen he mielistelevät ihmisiä. Rakkaat ystävät! Muistakaa te, mitä Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat ennalta puhuneet. Hehän sanoivat teille, että lopun aikoina tulee pilkkaajia, jotka elävät jumalattomien himojensa vallassa. Nämä luokittelevat ihmisiä, vaikka itse ovat ajatuksiltaan maallisia, Henkeä vailla. Rakkaat ystävät, rakentakaa te edelleen elämäännne pyhimmän uskonne perustalle, Pyhässä Hengessä rukoillen. Pysykää Jumalan rakkaudessa ja odottakaa, että Herramme Jeesus Kristus armossaan johtaa meidät iankaikkiseen elämään. Armahtakaa niitä, jotka epäilevät. Pelastakaa ne, jotka voitte, temmatkaa heidät tulesta! Toisia taas säälikää kavahtaen heitä, inhotkaa jopa heidän ruumiinsa tahraamaa vaatetta. Hänen, jolla on voima varjella teidät lankeamasta ja riemun vallitessa asettaa teidät tahrattomina kirkkautensa eteen, ainoan Jumalan, hänen, joka on pelastanut meidät Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta, hänen on kirkkaus, korkeus, voima ja valta, ennen aikojen alkua, nyt ja ikuisesti. Aamen.

perjantai

Liturgiaa ei toimiteta

lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä

roomalaisille ja galatalaisille (Room. 14: 19 – 23, 16: 25 - 27 ja Gal. 5: 22 – 6:2)

Veljet ja sisaret, pyrkikäämme siis rakentamaan rauhaa ja vahvistamaan toisiamme. Älä ruoan vuoksi hajota Jumalan työtä. Kaikki tosin on puhdasta, mutta ihmiselle on pahaksi, jos hän syö jotakin, mikä loukkaa omaatuntoa. Sinun on hyvä olla syömättä lihaa ja juomatta viiniä ja välttää muutakin, mikä loukkaa veljeäsi. Säilytä sinä oma uskosi Jumalan edessä. Onnellinen se, joka ei tuomitse itseään siitä minkä uskoo oikeaksi. Mutta se, joka epäröi ja silti syö, on tuomittu, koska hän ei toimi uskon perusteella. Kaikki, mikä ei perustu uskoon, on syntiä. Ylistys hänelle, joka pystyy voimallaan vahvistamaan teitä, niin kuin ilmoittaa evankeliumi, jota minä julistan, sanoma Jeesuksesta Kristuksesta, se paljastettu salaisuus, joka on ikiajoista saakka ollut kätkeytyneenä! Nyt se on saatettu julki ja annettu ikuisen Jumalan käskystä profeettallisissa kirjoituksissa tiedoksi kaikille kansoille, jotta ne johdettaisiin uskoon ja kuuliaisuuteen. Saakoon Jumala, joka yksin on viisas, Jeesuksen Kristuksen kautta ikuisen ylistyksen! Aamen.

(Gal. 5: 22 – 6:2)

Veljet ja sisaret, Hengen hedelmää ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme. Veljet, jos joku tavataan tekemästä väärin, on teidän, joita Henki ohjaa, lempeästi ojennettava häntä. Olkaa kuitenkin varuillanne, ettette itse joudu kiusaukseen. Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain.

Sovintosunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä

roomalaisille (Room. 13: 11–14: 4)

Veljet ja sisaret, tehän tiedätte, mikä hetki on käsillä. Teidän on aika herätä unesta, sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun meistä tuli uskovia. Yö on kulunut pitkälle, päivä jo sarastaa. Hylätkäämme siis pimeyden teot ja varustautukaamme valon asein. Meidän on elettävä nuhteettomasti niin kuin päivällä eletään, ei remuten ja juopotellen, siveettömästi ja irstaillen, riidellen ja kiihkoillen. Pukekaa yllenne Herra Jeesus Kristus älkääkä hemmotelko ruumistanne, niin että annatte sen haluille vallon. Hyväksykää joukkoonne myös sellainen, joka on uskossaan heikko, älkääkä ruvetko kiistelemään mielipiteistä. Joku katsoo voivansa syödä kaikkea, mutta heikkouskoinen syö vain kasviksia. Joka syö kaikkea, älköön halveksiko sitä, joka ei syö, ja joka taas ei syö kaikkea, älköön tuomitko sitä joka syö. Onhan Jumala ottanut omakseen hänetkin. Mikä oikeus sinulla on tuomita toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaatuu, vaikka kyllä hän seisoo, sillä Herra kykenee pitämään hänet pystyssä.

Suuren paaston ensimmäinen viikko

lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä

heprealaisille ja Timoteukselle (Hepr. 1: 1 – 12 ja 2 Tim. 2: 1 – 10)

Veljet ja sisaret, monet kerrat ja monin tavoin Jumala muinoin puhui isillemme profeettojen suulla, mutta näinä viimeisinä aikoina hän on puhunut meille Pojassaan, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi ja jonka välityksellä hän myös on luonut maailmat. Poika on Jumalan sädehtivä kirkkaus, hänen olemuksensa kuva, ja hän ylläpitää kaikkea olemassa olevaa sanansa voimalla. Toimitettuaan puhdistuksen synneistä hän on asettunut korkeuksissa istuimelleen

Majesteetin oikealle puolelle. Näin hänestä on tullut enkeleitä suurempi, yhtä lailla kuin hänen saamansa nimi on enkelien nimiä ylhäisempi. Ei Jumala ole yhdellekään enkelille milloinkaan sanonut: – Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin. Ei myöskään näin: – Minä olen oleva hänen Isänsä, ja hän on oleva minun Poikani. Kun Jumala jälleen tuo Esikoisensa maailmaan, hän sanoo: – Kaikki Jumalan enkelit kumartakoot häntä. Enkeleistä hän sanoo näin: – Hän tekee enkelinsä tuuliksi, palvelijansa tulenliekeiksi. Mutta Pojastaan hän sanoo: – Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy ajasta aikaan, ja sinun kuninkaanvaltikkasi on oikeudenmukaisuuden valtikka. Sinä rakastit oikeutta ja vihasit vääryyttä. Sen tähden Jumala, sinun Jumalasi, on voidellut sinut riemun öljyllä, sinut, ei kumppaneitasi. Ja myös näin: – Sinä, Herra, laskit alussa maan perustukset, sinun kättesi työtä ovat taivaat. Ne katoavat, mutta sinä pysyt. Ne kaikki kuluvat kuin vaate, sinä käärit ne kokoon kuin päällysviitan, ne vaihdetaan niin kuin vaate. Mutta sinä olet iäti sama, sinun vuotesi eivät lopu.

Poikani Timoteus, vahvistakoon siis Kristuksen Jeesuksen armo sinua, poikani! Kaikki, mitä olet monien todistajien läsnä ollessa minulta kuullut, sinun tulee uskoa luotettaville ihmisille, jotka pystyvät myös opettamaan muita. Kärsi sinäkin vaivaa niin kuin Kristuksen Jeesuksen kelpo sotilas. Ei kukaan sotilaana palveleva sekaannu jokapäiväisen elämän toimiin, jos haluaa, että päällikkö on häneen tyytyväinen. Ei myöskään urheilija saa voitonseppelettä, ellei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti. Maamiehen, joka raskaan työn tekee, tulee ensimmäisenä saada osansa sadosta. Mieti sanojani! Herra kyllä antaa sinulle ymmärrystä kaikkeen. Muista, että Jeesus Kristus, Daavidin jälkeläinen, on herätetty kuolleista, niin kuin minä julistan. Hänen vuokseen minä kärsin, olen vieläpä kahleissa kuin rikollinen. Mutta Jumalan sana ei ole kahleissa. Siksi kestä mitä tahansa Jumalan valittujen tähden, jotta hekin

saavuttaisivat pelastuksen, jonka Kristus Jeesus on hankkinut, ja sen mukana ikuisen kirkkauden.

Ortodoksisuuden sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 11: 24 – 26, 32 – 12: 2)

Veljet ja sisaret, koska Mooses uskoi, hän aikuiseksi vartuttuaan kieltäytyi esiintymästä faraon tyttären poikana. Hän mieluummin jakoi Jumalan kansan kärsimykset kuin hankki synnistä ohimenevää nautintoa Hän näet piti Kristuksen osaksi tulevaa häväistystä suurempana rikkautena kuin koko Egyptin aarteita, sillä hän kiinnitti katseensa tulevaan palkintoon. Mitäpä tähän enää lisäisin? Minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Barakista, Simsonista ja Jeftasta, Daavidista, Samuelista ja profeetoista. Uskon voimalla he kukistivat valtakuntia, pitivät yllä oikeutta ja pääsivät näkemään lupauten täyttymisen. He tukkivat leijonien kidat, sammuttivat roihuavan tulen ja välttivät miekaniskut. He olivat heikkoja, mutta he voimistuivat, heistä tuli väkeviä satureita, he työnsivät takaisin vihollisen joukot. Jotkut naiset saivat kuolleet omaisensa elävinä takaisin. Monet kidutettiin hengiltä. He olivat torjuneet heille tarjotun vapautuksen, koska halusivat parempaan ylösnousemukseen. Toiset saivat osakseen pilkkaa ja ruoskaniskuja, jopa kahleet ja vankeuden. Heitä kivitettiin kuoliaaksi, heitä sahattiin kahtia ja surmattiin miekalla lyöden. He joutuivat kuljeksimaan lampaan- ja vuohennahat vaatteinaan, he kärsivät puutetta, heitä ahdistettiin ja piestiin. He olivat liian hyviä tähän maailmaan, ja niin heidän oli harhailtava autiomaassa ja vuorilla ja asuttava luolissa ja maakuopissa. Kaikista näistä on heidän uskonsa perusteella annettu kirjoituksissa hyvä todistus, mutta sitä, mikä on luvattu, he eivät vielä saaneet. Jumalalla oli näet meitä varten varattuna vielä parempaa, eivätkä he siksi voineet päästä täydellisyyteen ilman meitä. Kun siis ympärillämme on todistajia kokonainen pilvi,

pankaamme pois kaikki mikä painaa ja synti, joka niin helposti kietoutuu meihin. Juoskaamme sinnikkäästi loppuun se kilpailu, joka on edessämme, katse suunnattuna Jeesukseen, uskomme perustajaan ja täydelliseksi tekijään. Edessään olleen ilon tähden hän häpeästä välittämättä kesti ristillä kärsimykset, ja nyt hän istuu Jumalan valtaistuimen oikealla puolella.

2. paastoviikko

lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille ja tessalonikalaisille (Hepr. 3: 12 – 16 ja vainajien muisto 1 Tess. 4: 13 – 17)

Veljet ja sisaret, varokaa siis, ettei kukaan teistä ole sydämessään paha ja epäuskoinen ja näin luovu elävästä Jumalasta. Rohkaiskaa toinen toistanne joka päivä, niin kauan kuin tuo sana "tänä päivänä" on voimassa, ettei kukaan teistä lankeaisi synnin viettelyksiin ja paatuisi. Mehän olemme osalliset Kristuksesta, kun vain loppuun asti pidämme kiinni siitä todellisuudesta, jonka yhteyteen jo alussa olemme päässeet. Kirjoituksissa siis sanotaan: – Jos te tänä päivänä kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne niin kuin silloin, kun nousitte kapinaan. Ketkä tekivät näin: kuulivat mutta nousivat kapinaan? Kaikki ne, jotka Mooseksen johtamina olivat lähteneet pois Egyptistä.

(1 Tess. 4: 13 – 17 vainajien muisto)

Veljet ja sisaret, tahdomme, teidän olevan selvillä siitä, mitä tapahtuu kuoleman uneen nukkuville, jotta ette surisi niin kuin nuo toiset, joilla ei ole toivoa. Jos kerran Jeesus on kuollut ja noussut kuolleista, niin kuin me uskomme, silloin Jumala myös on Jeesuksen tullessa tuova poisnukkuneet elämään yhdessä hänen kanssaan. Ilmoitamme teille, mitä Herra on sanonut: Me elossa olevat, jotka saamme jäädä tänne siihen asti kun Herra tulee, emme ehdi poisnukkuneiden edelle. Itse Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin käskyhuudon kuuluessa ja

Jumalan pasuunan kaikuessa, ja ensin nousevat ylös ne, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskovina. Meidät, jotka olemme vielä elossa ja täällä jäljellä, temmataan sitten yhdessä heidän kanssaan pilvissä yläilmoihin Herraa vastaan. Näin saamme olla aina Herran kanssa.

P. Gregorios Palamaksen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä

heprealaisille (Hepr. 1: 10 – 2:3 ja Hepr. 7: 26 – 8:2; Gregorioksen muisto)

Sinä, Herra, laskit alussa maan perustukset, sinun kättesi työtä ovat taivaat. Ne katoavat, mutta sinä pysyt. Ne kaikki kuluvat kuin vaate, sinä käärit ne kokoon kuin päällysviitan, ne vaihdetaan niin kuin vaate. Mutta sinä olet iäti sama, sinun vuotesi eivät lopu. Yhdellekään enkelille ei Jumala milloinkaan ole sanonut: – Istu oikealle puolelleni. Minä kukistan vihollisesi, panen heidät korokkeeksi jalkojesi alle. Eivätkö enkelit ole palvelevia henkiä? Heidät lähetetään palvelemaan niitä, jotka saavat osakseen autuuden. Sen tähden meidän on tarkoin ja tunnollisesti pidettävä mielessämme se, minkä olemme kuulleet, ettemme ajautuisi virran viemänä harhaan. Johan sekin sanoma, jonka enkelit toivat, osoittautui paikkansa pitäväksi, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai ansaitsemansa palkan. Kuinka sitten me voisimme välttää rangaistuksen, jos emme pidä arvossa sitä suurta pelastusta, jota itse Herra ensimmäisenä julisti? Ne, jotka kuulivat hänen julistuksensa, ovat sen todistuksellaan vahvistaneet ja välittäneet meille,

Veljet ja sisaret, Juuri tällaisen ylipapin me tarvitsimme. Hän on pyhä, viaton ja tahraton, hänet on erotettu syntisistä ja korotettu taivaita korkeammalle. Toisin kuin muiden ylipappien, hänen ei tarvitse päivittäin uhrata ensin omien syntiensä ja sitten kansan syntien sovittamiseksi. Hän on antanut kertakaikkisen uhrin uhratessaan itsensä. Laki tekee ylipappeja ihmisistä, jotka ovat heikkoja, mutta lakia myöhemmin vannottu vala

nostaa ylipapiksi Jumalan Pojan, joka on saavuttanut ikuisen täydellisyyden. Tulemme nyt asian ytimeen: Meillä on ylipappi, joka on asettunut taivaissa istuimelleen Majesteetin valtaistuimen oikealle puolelle. Hän toimittaa palvelusta taivaan pyhäkössä, todellisessa pyhäkköteltassa, jota ei ole pystyttänyt ihminen vaan Herra itse. Jokaisen ylipapin virkaan kuuluu tuoda lahjoja ja uhreja Jumalalle, ja siksi myös meidän ylipapillamme tulee olla tuotavana uhrinsa.

3. paastoviikko

lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille ja tessalonikalaisille (Hepr. 10: 32 – 38 ja vainajien muisto 1 Tess. 4: 13 – 17)

Veljet ja sisaret, muistakaa, millaista oli ennen, silloin kun te juuri olitte päässeet valoon. Te kestitte silloin monet kärsimykset ja kamppailut. Toisia teistä pilkattiin ja piinattiin katselijoiden huviksi, toiset jakoivat toveriensa kovan osan. Te kärsitte yhdessä vankilaan teljettyjen kanssa, te suostuitte iloiten siihen, että omaisuutenne riistettiin, sillä te tiesitte omistavanne parempaa, omaisuuden joka pysyy. Älkää siis heittäkö pois rohkeuttanne, sillä se palkitaan kerran runsaasti. Kestävyys on teille tarpeen, jotta pystyisitte täyttämään Jumalan tahdon ja siten saisitte omaksenne sen, minkä hän on luvannut. Onhan sanottu näin: – Vähän aikaa vielä, vain vähän aikaa, niin tulee se, jonka on määrä tulla, eikä hän viivyttele. Kun vanhurskas palvelijani uskoo, hän saa elää, mutta jos hän luopuu, en häntä hyväksy.

(1 Tess. 4: 13 – 17 vainajien muisto)

Veljet ja sisaret, tahdomme, teidän olevan selvillä siitä, mitä tapahtuu kuoleman uneen nukkuville, jotta ette surisi niin kuin nuo toiset, joilla ei ole toivoa. Jos kerran Jeesus on kuollut ja noussut kuolleista, niin kuin me uskomme, silloin Jumala myös on Jeesuksen tullessa tuova

poisnukkuneet elämään yhdessä hänen kanssaan. Ilmoitamme teille, mitä Herra on sanonut: Me elossa olevat, jotka saamme jäädä tänne siihen asti kun Herra tulee, emme ehdi poisnukkuneiden edelle. Itse Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin käskyhuudon kuulussa ja Jumalan pasuunan kaikuessa, ja ensin nousevat ylös ne, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskovina. Meidät, jotka olemme vielä elossa ja täällä jäljellä, temmataan sitten yhdessä heidän kanssaan pilvissä yläilmoihin Herraa vastaan. Näin saamme olla aina Herran kanssa.

Ristinkumartamisen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 4: 14 – 5: 6)

Veljet ja sisaret, koska meillä siis on suuri ylipappi, joka on kulkenut läpi taivaiden, Jeesus, Jumalan Poika, pysykäämme tässä tunnustuksessa. Meidän ylipappimmehan jos kukaan kykenee ymmärtämään vajavuuksiamme, sillä häntä on koeteltu kaikessa samalla tavoin kuin meitäkin koetellaan; hän vain ei langennut syntiin. Astukaamme sen tähden rohkeasti armon valtaistuimen eteen, jotta saisimme armoa ja laupeutta, löytäisimme avun silloin kun sitä tarvitsemme. Jokainen ylipappi valitaan ihmisten joukosta, ja ihmisiä hänet myös asetetaan edustamaan, tuomaan Jumalalle lahjoja ja uhreja syntien sovittamiseksi. Koska hän itsekin on heikko, hän osaa kohdella ymmärtävästi tietämättömiä ja erehtyviä, ja heikkoutensa tähden hänellä on myös velvollisuus uhrata syntiuhreja yhtä lailla itsensä kuin kansan puolesta. Kukaan ei itse ota tätä arvoa itselleen, vaan ylipapin kutsuu Jumala, joka kutsui jo Aaronin. Siten ei Kristuskaan itse korottanut itseään ylipapin arvoon, vaan hänet korotti se, joka sanoi hänelle: – Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin, ja toisessa paikassa: – Sinä olet pappi ikuisesti, sinun pappeutesi on Melkisedekin pappeutta.

4. paastoviikko

lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetysskirjeestä heprealaisille ja korinttolaisille (Hepr. 6: 9 – 12 ja vainajien muisto 1 Kor. 15: 47 – 57)

Veljet ja sisaret, te, rakkaat ystävät, olette kuitenkin tuo parempi maa, ja teitä odottaa pelastus. Olemme siitä varmoja, vaikka puhunkin näin. Eihän Jumala ole epäoikeudenmukainen, ei hän unohda teidän tekojanne eikä rakkauttanne, jota olette osoittaneet hänen nimeään kohtaan, kun olette palvelleet hänen pyhiään ja yhä palvelette heitä. Hartaasti vain odotamme, että te itse kukin loppuun asti yhtä innokkaasti haluatte kokea yhteisen toivomme täyttymisen. Älkää päästäkö itseänne veltostumaan, vaan seuratkaa niiden esimerkkiä, jotka ovat uskoneet ja kärsivällisesti odottaneet ja sen tähden saavat omakseen sen, minkä Jumala on luvannut.

(vainajien muisto 1 Kor. 15: 47 – 57)

Veljet ja sisaret, ensimmäinen ihminen on maallinen, maasta lähtöisin, toinen ihminen on taivaasta. Millainen tuo maallinen ihminen oli, sellaisia ovat kaikki maalliset ihmiset, ja millainen tuo taivaallinen ihminen on, sellaisia tulevat olemaan taivaalliset ihmiset. Ja niin kuin me nyt olemme maallisen ihmisen kaltaisia, niin me tulemme kerran taivaallisen ihmisen kaltaisiksi. Sen sanon, veljet, ettei liha ja veri voi saada omakseen Jumalan valtakuntaa ja ettei katoava voi saada omakseen katoamattomuutta. Nyt ilmoitan teille salaisuuden: Me emme kaikki kuole, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Pasuuna soi, ja kuolleet herätetään katoamattomina ja me muut muutamme. Tämän katoavan on näet pukeuduttava katoamattomuuteen ja kuolevaisen kuolemattomuuteen. Mutta kun katoava pukeutuu katoamattomuuteen ja kuolevainen kuolemattomuuteen, silloin toteutuu kirjoitusten

sana: – Kuolema on nieltä ja voitto saatu. Missä on voittoni, kuolema? Missä on pistimesi, kuolema? Kuoleman pistin on synti, ja synnin voimana on laki. Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!

Pt Johannes Siinailaisen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetysskirjeestä heprealaisille ja efesolaisille (Hepr. 6: 13 - 20 ja Ef. 5: 9 – 19)

Veljet ja sisaret, antaessaan Abrahamille lupauksensa Jumala vannoi omaan nimeensä, koska ei ollut ketään suurempaa, jonka nimeen hän olisi vannonut. Hän lupasi: "Minä siunaan sinua runsain määrin ja annan sinulle runsaasti jälkeläisiä", ja kärsivällisesti odotettuaan Abraham sai, mitä hänelle oli luvattu. Ihmiset vannovat jonkun itseään suuremman nimeen. Vala merkitsee heille asian vahvistusta, se lopettaa kaikki vastaväitteet. Siksi myös Jumala vannoi lupauksensa takeeksi vielä valan. Hän tahtoi tällä erityisellä tavalla osoittaa niille, joita lupaus koskee, että hänen päätöksensä ei muutu. Noilla kahdella järkähtämättömällä sanallaan, joissa hän, Jumala, ei voi valehdella, hän tahtoi rohkaista meitä, hänen turviinsa paenneita, ja kannustaa pitämään kiinni toivosta, joka on edessämme. Se toivo on elämämme ankkuri, luja ja varma. Se ulottuu väliverhon tuolle puolen. Sinne Jeesus meidän edelläkävijänämme meni, kun hän oli tullut ylipapiksi, jonka pappeus on ikuista, Melkisedekin pappeutta.

(Ef. 5: 9 – 19; pt Johannes)

Veljet ja sisaret, valo kasvattaa hyvyyden, oikeuden ja totuuden hedelmiä. Pyrkikää saamaan selville, mikä on Herran mielen mukaista. Älkää osallistuko pimeyden töihin: ne eivät kannu hedelmää. Tuokaa ne päivänvaloon. Mitä sellaiset ihmiset salassa tekevät, on häpeällistä sanoakin, mutta kaikki tulee ilmi, kun valo sen paljastaa. Kaikki, mikä on

paljastettu, on valossa. Sen vuoksi sanotaankin:
– Herää, sinä joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus on sinua valaiseva! Katsokaa siis tarkoin, miten elätte: älkää eläkö tyhmien tavoin, vaan niin kuin viisaat. Käyttäkää oikein jokainen hetki, sillä tämä aika on paha. Älkää olko järjettömiä, vaan ymmärtäkää, mikä on Herran tahto. Älkää juopuko viinistä, sillä siitä seuraa rietas meno, vaan antakaa Hengen täyttää itsenne. Veisatkaa yhdessä psalmeja, ylistysvirsiä ja hengellisiä lauluja, soittakaa ja laulakaa täydestä sydäimestä Herralle.

5. paastoviikko

lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä

heprealaisille (Hepr. 9: 24 – 28 ja Jumalansynnyttäjän kunniaksi Hepr. 9: 1 – 7)

Veljet ja sisaret, Kristus ei mennytkään ihmiskäsin tehtyyn pyhäkköön, joka on vain todellisen pyhäkön kuva, vaan itse taivaaseen ollakseen nyt Jumalan edessä puhumassa meidän puolestamme. Hänen tarkoituksenaan ei myöskään ole antaa uhriaan toistuvasti, niin kuin tavallinen ylipappi kerran vuodessa vie kaikkeinpyhimpään verta, joka ei ole hänen omaansa. Muutoinhan Kristuksen olisi pitänyt kärsiä kuolema monet kerrat maailman luomisesta lähtien. Hän on kuitenkin tullut tähän maailmaan vain kerran, nyt aikojen lopulla, hävittääkseen synnin uhrillaan. Jokaisen ihmisen osana on kerran kuolla ja sitten joutua tuomiolle. Samoin on Kristus kerran uhrattu, jotta hän ottaisi pois kaikkien synnit, ja hän ilmestyy vielä kerran, mutta ei enää synnin tähden vaan pelastaakseen ne, jotka häntä odottavat.

(Jumalansynnyttäjän kunniaksi Hepr. 9: 1 – 7)

Veljet ja sisaret, ensimmäisellä liitolla oli siis jumalanpalvelusta koskevat säädöksensä ja pyhäkkö täällä maan päällä. Pyhäkkönä oli teltta, jonka etumaisessa huoneessa oli lampunjalka, pöytä ja uhrileivät. Tätä osaa nimitettiin

"pyhäksi". Toisen verhon takana oli se teltan osa, josta käytettiin nimeä "kaikkeinpyhin". Siellä oli kultainen suitsutusalttari ja liitonarkku, joka oli kauttaaltaan kullalla päällystetty. Arkussa oli kultainen, mannaa sisältävä astia ja Aaronin sauva, joka puhkesi lehteen, sekä liiton taulut. Arkun päällä olivat kerubit, kirkkauden enkelit, jotka siivillään varjosivat syntien sovituspaiikkaa. Kaikkea tätä ei nyt ole tarpeen selittää yksityiskohtaisesti. Näin siis on kaikki järjestetty. Teltan etuhuoneessa käyvät papit päivittäin toimittaessaan jumalanpalvelusta. Mutta teltan toiseen huoneeseen menee ainoastaan ylipappi, ja hänkin vain kerran vuodessa. Hänellä täytyy silloin olla mukanaan verta; hän tuo sitä sovittaakseen sekä omat syntinsä että kansan tahattomat synnit.

Pt Maria Egyptiläisen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä

heprealaisille ja galatalaisille (Hepr. 9: 11 – 14 ja Galat. 3: 23 – 29; pt Maria Egyptiläinen)

Veljet ja sisaret, Kristus, meitä odottavan hyvän ylipappi, on kuitenkin jo tullut. Hän on kulkenut suuremman ja täydellisemmän teltan kautta, jota ei ole tehty ihmiskäsin ja joka siis ei kuulu tähän luomakuntaan. Hän ei ole tuonut uhrina pukkien eikä sonnien verta, hän on uhrannut oman verensä. Näin hän on kertakaikkisesti täyttänyt tehtävänsä, astunut sisään kaikkeinpyhimpään ja hankkinut meille ikiajoiksi lunastuksen. Jos jo pukkien ja härkien veri ja saastuneiden päälle vihmottava hiehon tuhka puhdistaa ihmisen ulkonaisiin menoihin kelvolliseksi, kuinka paljon paremmin puhdistakaan Kristuksen veri! Ikuisen henkensä voimalla hän on antanut itsensä virheettömänä uhrina Jumalalle, ja hänen verensä puhdistaa meidän omantuntomme kuoleman teoista, niin että voimme palvella elävää Jumalaa.

(Galat. 3: 23 – 29; pt Maria Egyptiläinen)

Veljet ja sisaret, ennen kuin uskon aika tuli, me jouduimme olemaan lain vartioimina ja sen vankeina, kunnes usko ilmestyi. Näin laki oli

meidän valvojamme Kristuksen tuloon asti, jotta me sitten tulisimme vanhurskaiksi uskosta. Nyt uskon ilmestyttyä emme enää ole valvojan alaisia. Te kaikki olette Jumalan lapsia, kun uskotte Kristukseen Jeesukseen. Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeneet Kristuksen yllenne. Yhdentekevää, oletko juutalainen vai kreikkalainen, orja vai vapaa, mies vai nainen, sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi. Ja jos te kerran olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin jälkeläisiä ja saatte periä sen, mikä hänelle oli luvattu.

6. paastoviikko

Lasaruksen lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 12: 28 - 13: 8)

Veljet ja sisaret, me saamme valtakunnan, joka ei järky. Olkaamme sen vuoksi kiitollisia, kiittäkäämme Jumalaa ja palvelkaamme häntä hänen tahtonsa mukaisesti, kunnioituksen ja pyhän pelon tuntein, sillä meidän Jumalamme on tuhaksi polttava tuli. Pysyköön veljesrakautenne elävänä. Älkää unohtako osoittaa vieraanvaraisuutta, sillä jotkut ovat yösijan antaessaan tulleet majoittaneeksi enkeleitä. Muistakaa vankeja, niin kuin olisitte itse kahleissa heidän kanssaan, muistakaa kidutettuja, tunteehe teidänkin ruumiinne kivun. Pitäkää avioliitto kaikin tavoin kunniassa älkääkä häpäiskö aviovuodettanne, sillä Jumala tuomitsee siveettömät ja avionrikkojat. Älkää juosko rahan perässä, vaan tyytykää siihen, mitä teillä on. Jumala on itse sanonut: – Minä en sinua jätä, en koskaan sinua hylkää. Sen tähden me voimme turvallisin mielin sanoa: – Herra on minun auttajani, siksi en pelkää. Mitä voisi ihminen minulle tehdä? Muistakaa johtajianne, niitä, jotka julistivat teille Jumalan sanaa. Pitäkää mielessänne, miten he elämänsä elivät, ja ottakaa heidän uskonsa esikuvaksenne. Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti.

Palmusunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä filippiiläisille (Fil. 4: 4 – 9)

Veljet ja sisaret, iloitkaa aina Herrassa! Sanon vielä kerran: iloitkaa! Tuloon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on jo lähellä. Älkää olko mistään huolissanne, vaan saattakaa aina se, mitä tarvitsette, rukoillen, anoen ja kiittäen Jumalan tietoon. Silloin Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen, varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne, niin että pysytte Kristuksessa Jeesuksessa. Lopuksi, veljet, ajatelkaa kaikkea mikä on totta, mikä on kunnioitettavaa, mikä oikeaa, puhdasta, rakastettavaa ja kaunista, mikä vain on hyvää ja ansaitsee kiitoksen. Tehkää sitä, mitä olette minulta oppineet ja vastaanottaneet, mitä olette minulta kuulleet ja minusta nähneet. Silloin rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne.

Suuri viikko

Suuri torstai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä korinttolaisille (1 Kor. 11: 23 – 32)

Veljet ja sisaret, olen saanut Herralta tiedoksi tämän, minkä olen myös opettanut teille: Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, kiitti Jumalaa, mursi leivän ja sanoi: "Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni." Samoin hän otti aterian jälkeen maljan ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni. Niin usein kuin siitä juotte, tehkää se minun muistokseni." Niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tästä maljasta, te siis julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kun hän tulee. Niinpä se, joka arvottomalla tavalla syö tätä leipää ja juo Herran maljasta, tekee syntiä Herran ruumista ja verta vastaan. Jokaisen on tutkittava itseään, ennen kuin syö tätä leipää ja juo tästä maljasta. Se, joka syö ja juo ajattelematta, että

kysymys on Kristuksen ruumiista, syö ja juo itselleen tuomion. Sen vuoksihan teidän joukossanne on paljon heikkoja ja sairaita ja monet ovat jo nukkuneet pois. Jos me itse tutkisimme itseämme, emme joutuisi tuomittaviksi. Rangaistessaan Herra kuitenkin kurittaa meitä, jotta meitä ei yhdessä maailman kanssa lopullisesti tuomittaisi.

Suuri perjantai

Kuninkaalliset hetket

1. hetki

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Gal. 6: 14 – 18)

Veljet ja sisaret, minä en ikinä tahdo kerskailla mistään muusta kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ristikstä. Siinä on maailma minulle ristiinnaulittu ja minä maailmalle. On samantekevää, onko ihminen ympärileikattu vai ympärileikkaamaton. Tärkeää on, että hänet on luotu uudeksi. Tulkoon rauha ja laupeus niiden osaksi, jotka vaeltavat tämän ohjeen mukaan, koko Jumalan Israelin osaksi! Älköön kukaan enää tämän jälkeen tuottako minulle vaivaa. Onhan minulla Jeesuksen arvet ruumiissani. Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne, veljet. Aamen.

3. hetki

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 5: 6 – 11)

Veljet ja sisaret, meistä ei ollut itseämme auttamaan, mutta Kristus kuoli jumalattomien puolesta, kun aika koitti. Tuskin kukaan haluaa kuolla edes nuhteettoman ihmisen puolesta; hyvän ihmisen puolesta joku ehkä on valmis antamaan henkensä. Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän puolestamme, kun vielä olimme syntisiä. Kun hän nyt on vuodattamalla verensä tehnyt meidät vanhurskaiksi, hän vielä paljon

varmemmin pelastaa meidät tulevalta vihalta. Jos kerran Jumalan Pojan kuolema sovitti meidät Jumalan kanssa, kun olimme hänen vihollisiaan, paljon varmemmin on Jumalan Pojan elämä pelastava meidät nyt, kun sovinto on tehty. Eikä siinä vielä kaikki. Me saamme myös riemuita Jumalastamme, kun nyt olemme vastaanottaneet Herramme Jeesuksen Kristuksen valmistaman sovituksen.

6. hetki

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 2: 11 – 18)

Veljet ja sisaret, pyhittäjällä ja pyhitettävillä on kaikilla sama isä; siksi ei pyhittäjä häpeäkään kutsua näitä veljikseen: – Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä. Hän sanoo myös: – Minä turvaan Herraan, ja edelleen: – Tässä me olemme, minä ja lapset, jotka Jumala minulle antoi. Nämä lapset ovat ihmisiä, lihaa ja verta, ja siksi hänkin tuli ihmiseksi, heidän kaltaiseksi. Siten hän kykeni kuolemallaan riistämään vallan kuoleman valtiaalta, Saatanalta, ja päästämään vapaiksi kaikki, jotka kuoleman pelosta olivat koko ikänsä olleet orjina. Hän ei siis ota suojelukseensa enkeleitä – hän ottaa suojelukseensa Abrahamin suvun. Niinpä hänen oli tultava joka suhteessa veljiensä kaltaiseksi, jotta hänestä tulisi armahtava ja uskollinen ylipappi ja hän voisi Jumalan edessä sovittaa kansansa synnit. Koska hän on itse käynyt läpi kärsimykset ja kiusaukset, hän kykenee auttamaan niitä, joita koetellaan.

9. hetki

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 10: 19 – 31)

Veljet ja sisaret, meillä on siis täysi oikeus astua sisälle kaikkeinpyhimpään, koska Jeesus on uhrannut verensä ja näin avannut meille uuden, elämään vievän tien, joka kulkee väliverhon – hänen ruumiinsa – kautta. Meillä on suuri

ylipappi, jonka haltuun on uskottu Jumalan koko huone. Astukaamme sen tähden Jumalan eteen vilpittömin sydämin ja varmoina uskossamme, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastuntunosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä. Pysykäämme horjumatta tunnustuk-sessa ja toivossa, sillä hän, joka on antanut meille lupauksensa, on luotettava. Pitäkäämme huolta toinen toisestamme ja kannustakaamme toisiamme rakkauteen ja hyviin tekoihin. Me emme saa lyödä laimin seurakuntamme yhteisiä kokouksia, niin kuin muutamilla on tapana, vaan meidän tulee rohkaista toisiamme, sitä enemmän mitä lähempänä näette Herran päivän olevan. Jos me näet teemme syntiä ehdoin tahdoin, senkin jälkeen, kun olemme oppineet tuntemaan totuuden, ei ole enää mitään uhria syntiemme sovitukseksi. Ei ole muuta kuin kauhea tuomion odotus ja ahnas tuli, joka nielee Jumalaa uhmaavat. Jos joku kieltää Mooseksen lain, hänet tuomitaan sääliittä kuolemaan; siihen riittää kahden tai kolmen todistajan sana. Kuinka paljon ankaramman rangaistuksen ansaitseekaan mielestänne se, joka polkee jalkoihinsa Jumalan Pojan, pitää epäpyhänä liiton verta, jolla hänet itsensä on pyhitetty, ja häpäisee armon Henkeä! Mehän tunnemme hänet, joka on sanonut: – Minun on kosto, minä olen maksava, sekä myös: – Herra on tuomitseva kansansa. On kauheaa joutua elävän Jumalan käsiin.

Ehtoopalvelus

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1 Kor. 1: 18 – 2:2)

Veljet ja sisaret, puhe rististä on hulluutta niiden mielestä, jotka joutuvat kadotukseen, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima. Onhan kirjoitettu: – Minä hävitän viisaitten viisauden ja teen tyhjäksi ymmärtäväisten ymmärryksen. Missä ovat viisaat ja oppineet, missä tämän maailman älyniekat? Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hulluudeksi? Jumala on kyllä osoittanut viisautensa, mutta kun maailma ei omassa

viisaudessaan oppinut tuntemaan Jumalaa, Jumala katsoi hyväksi julistaa hulluutta ja näin pelastaa ne, jotka uskovat. Juutalaiset vaativat ihmetekojä, ja kreikkalaiset etsivät viisautta. Me sen sijaan julistamme ristiinnaulittua Kristusta. Juutalaiset torjuvat sen herjauksena, ja muiden mielestä se on hulluutta, mutta kutsutuille, niin juutalaisille kuin kreikkalaisillekin, ristiinnaulittu Kristus on Jumalan voima ja Jumalan viisaus. Jumalan hulluus on ihmisiä viisaampi ja Jumalan heikkous ihmisiä voimakkaampi. Ajatelkaa, veljet, mitä te olitte, kun teidät kutsuttiin: teissä ei ollut monta ihmisten mielestä viisasta, ei monta vaikutusvaltaista, ei monta jalosukuista. Mikä maailmassa on hulluutta, sen Jumala valitsi saattaakseen viisaat häpeään. Mikä maailmassa on heikkoa, sen Jumala valitsi saattaakseen häpeään sen, mikä on voimakasta. Mikä maailmassa on vähäpätöistä ja halveksittua, mikä ei ole yhtään mitään, sen Jumala valitsi tehdäkseen tyhjäksi sen, mikä on jotakin. Näin ei yksikään ihminen voi ylpeillä Jumalan edessä. Jumalan vaikutusta on se, mitä te Kristuksessa Jeesuksessa olette. Hänet Jumala on antanut meille viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi. Näin toteutuu kirjoitus: "Joka ylpeilee, ylpeilköön Herrasta." Kun tulin luoksenne, veljet, en julistanut Jumalan salaisuutta teille suurenmoisen puhetaidon tai viisauden keinoin. En halunnut tietää teidän luonanne mistään muusta kuin Jeesuksesta Kristuksesta, en muusta kuin ristiinnaulitusta Kristuksesta.

Suuri lauantai

Aamupalvelus

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille ja galatalaisille (1 Kor. 5: 6 - 8 ja Gal.3: 13 - 14)

Veljet ja sisaret, te teette väärin, kun kerskutte. Ettekö tiedä, että pieni määrä hapatetta hapattaa koko taikinan? Puhdistakaa siis talonne hapantaikinasta, niin että teistä tulee uusi taikina.

Happamattomiahän te olettekin, sillä meidän pääsiäislampaamme, Kristus, on jo teurastettu. Meidän on siis aika viettää juhlaa, ei vanhan pahuuden ja kelvottomuuden hapattamina, vaan happamattomina, vilpittömyydessä ja totuudessa.

Veljet ja sisaret, Kristus on lunastanut meidät vapaiksi lain kirouksesta tulemalla itse kirotuksi meidän sijastamme, niin kuin on kirjoitettu: "Kirottu on jokainen, joka on ripustettu paaluun." Näin tapahtui, jotta kaikki muutkin kansat Kristuksen Jeesuksen yhteydessä saisivat Abrahamille luvatus siunauksen ja me häneen uskovina saisimme luvatus Hengen.

Liturgia

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 6: 3 – 11)

Veljet ja sisaret, tiedättehan, että meidät kaikki Kristukseen Jeesukseen kastetut on kastettu hänen kuolemaansa. Näin meidät kasteessa annettiin kuolemaan ja haudattiin yhdessä hänen kanssaan, jotta mekin alkaisimme elää uutta elämää, niin kuin Kristus Isän kirkkauden voimalla herätettiin kuolleista. Jos kerran yhtäläinen kuolema on liittänyt meidät yhteen hänen kanssaan, me myös nousemme kuolleista niin kuin hän. Tiedämme, että vanha minämme on yhdessä hänen kanssaan ristiinnaulittu, jotta tämä syntinen ruumis menettäisi valtansa emmekä enää olisi synnin orjia. Se, joka on kuollut, on näet päässyt vapaaksi synnin vallasta. Mutta jos kerran olemme kuolleet Kristuksen kanssa, uskomme saavamme myös elää hänen kanssaan. Tiedämme, että koska Kristus on herätetty kuolleista, hän ei enää kuole eikä kuolemalla ole enää valtaa häneen. Kun Kristus kuoli, hän kertakaikkisesti kuoli eroon synnistä. Kun hän nyt elää, hän elää Jumalalle. Ajatelkaa tekin samoin itsestänne: te olette kuolleet pois synnistä ja elätte Jumalalle Kristuksessa Jeesuksessa.

Suuret juhlat

Neitsyt Marian syntymä syysk.8.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä filippiiläisille (Fil.2: 5 – 11)

Veljet ja sisaret, olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli. Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen vaan luopui omastaan. Hän otti orjan muodon ja tuli ihmisten kaltaiseksi. Hän eli ihmisenä ihmisten joukossa, hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti. Sen tähden Jumala on korottanut hänet yli kaiken ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman. Jeesuksen nimeä kunnioittaen on kaikkien polvistuttava, kaikkien niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla, ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi: "Jeesus Kristus on Herra."

Ristin ylentäminen syyskuun 14

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä korinttolaisille (1Kor 1: 18 - 24)

Veljet ja sisaret, puhe rististä on hulluutta niiden mielestä, jotka joutuvat kadotukseen, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima. Onhan kirjoitettu: Minä hävitän viisaitten viisauden ja teen tyhjäksi ymmärtäväisten ymmärryksen. Missä ovat viisaat ja oppineet, missä tämän maailman älyniekat? Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hulluudeksi? Jumala on kyllä osoittanut viisautensa, mutta kun maailma ei omassa viisautessaan oppinut tuntemaan Jumalaa, Jumala katsoi hyväksi julistaa hulluutta ja näin pelastaa ne, jotka uskovat. Juutalaiset vaativat ihmetekoja, ja kreikkalaiset etsivät viisautta. Me sen sijaan julistamme ristiinnaulittua Kristusta. Juutalaiset torjuvat sen herjauksena, ja muiden mielestä se on hulluutta, mutta kutsutuille, niin juutalaisille kuin

kreikkalaisillekin, ristiinnaulittu Kristus on Jumalan voima ja Jumalan viisaus.

Jumalansynnyttäjän temppliintuominen marraskuun 21.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 9: 1-7)

Veljet ja sisaret, ensimmäisellä liitolla oli siis jumalanpalvelusta koskevat säädöksensä ja pyhäkkö täällä maan päällä. Pyhäkkönä oli telta, jonka etumaisessa huoneessa oli lampunjalka, pöytä ja uhrileivät. Tätä osaa nimitettiin "pyhäksi". Toisen verhon takana oli se teltan osa, josta käytettiin nimeä "kaikkeinpyhin". Siellä oli kultainen suitsutusalttari ja liitonarkku, joka oli kauttaaltaan kullalla päällystetty. Arkussa oli kultainen, mannaa sisältävä astia ja Aaronin sauva, joka puhkesi lehteen, sekä liiton taulut. Arkun päällä olivat kerubit, kirkkauden enkelit, jotka siivillään varjosivat syntien sovituspaikkaa. Kaikkea tätä ei nyt ole tarpeen selittää yksityiskohtaisesti. Näin siis on kaikki järjestetty. Teltan etuhuoneessa käyvät papit päivittäin toimittaessaan jumalanpalvelusta. Mutta teltan toiseen huoneeseen menee ainoastaan ylipappi, ja hänkin vain kerran vuodessa. Hänellä täytyy silloin olla mukanaan verta; hän tuo sitä sovittaakseen sekä omat syntinsä että kansan tahattomat synnit.

Kristuksen syntymä jouluk. 25

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Gal. 4: 4 – 7)

Veljet ja sisaret, kun aika oli täyttynyt, Jumala lähetti tänne Poikansa. Naisesta hän syntyi ja tuli lain alaiseksi lunastaakseen lain alaisina elävät vapaiksi, että me pääsisimme lapsen asemaan. Ja koska tekin olette Jumalan lapsia, hän on lähettänyt meidän kaikkien sydämiin Poikansa Hengen, joka huutaa: "Abba! Isä!" Sinä et siis enää ole orja vaan lapsi. Ja jos kerran olet lapsi, olet myös perillinen, Jumalan tahdosta.

Teofania tammik. 6

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä Tiitukselle (Tiit. 2:11–14; 3:4-7)

Poikani Tiitus, Jumalan armo on näet ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille, ja se kasvattaa meitä hylkäämään jumalattomuuden ja maailmalliset himot ja elämään hillitysti, oikeamielisesti ja Jumalaa kunnioittaen tässä maailmassa, kun odotamme autuaan toivomme toteutumista, suuren Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden ilmestymistä. Mutta kun Jumalan, meidän pelastajamme, hyvyys ja rakkaus ihmisiä kohtaan tuli näkyviin, hän pelasti meidät, ei meidän hurskaiden tekojemme tähden, vaan pelkästä armosta. Hän pelasti meidät pesemällä meidät puhtaiksi, niin että synnyimme uudesti ja Pyhä Henki uudisti meidät. Tämän Hengen hän vuodatti runsaana meidän päällemme Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta, jotta me hänen armonsa ansiosta tulisimme vanhurskaiksi ja saisimme osaksemme ikuisen elämän, niin kuin toivomme.

Suuri vedenpyhitys tammik. 6

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 10: 1-4)

Veljet ja sisaret, haluan teidän tietävän, että isämme vaelsivat kaikki pilven johdattamina ja kulkivat meren poikki. Kaikki he saivat pilvessä ja meressä kasteen Mooseksen seuraajiksi. Kaikki he söivät samaa hengellistä ruokaa ja joivat samaa hengellistä juomaa. Hehän joivat siitä hengellisestä kalliosta, joka kulki heidän mukanaan; tämä kallio oli Kristus.

Jeesuksen temppeliin tuominen helmikuun 2.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 7:7–17)

Veljet ja sisaret kiistatontahan on, että siunauksen antaja on korkeampiarvoinen kuin siunauksen saaja. Edellisessä tapauksessa kymmenyksiä keräsivät kuolevaiset ihmiset, jälkimmäisessä kymmenykset otti mies, joka kirjoitusten todistuksen mukaan elää aina. Jopa Leevikin, kymmenysten kerääjä, joutui Abrahamin välityksellä tavallaan maksamaan hänelle kymmenykset. Hänhän oli vielä esi-isässään Abrahamissa, kun Melkisedek tuli Abrahamia vastaan. Jos jo Leevin heimon pappisvirka, josta Israelin kansalle on annettu säädökset laissa, olisi johtanut täydellisyyteen, mitä tarvetta olisi ollut sanoa, että vielä tulee uudenlainen pappi, jonka pappeus on Melkisedekin pappeutta, ei Aaronin? Jos pappisvirka muuttuu, muuttuu välttämättä myös laki. Se, josta tässä on puhe, kuuluukin aivan toiseen heimoon, jonka jäsenistä ei yksikään ole toimittanut alttaripalvelusta. Kaikkihan tietävät, että meidän Herramme on noussut Juudan heimosta, eikä Mooses ole puhunut mitään sille kuuluvasta pappeudesta. Asia käy vielä selvemmäksi silloin kun virkaan astuu uudenlainen pappi, joka Melkisedekin tavoin ei ole saanut virkaansa inhimillistä syntyperää koskevan lain käskyn mukaan vaan häviämättömän elämänsä voimasta. Hänestä kirjoitukset todistavat: Sinä olet pappi ikuisesti, sinun pappeutesi on Melkisedekin pappeutta.

Neitsyt Marian ilmestys maalisk. 25

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 2: 11–18)

Veljet ja sisaret, Pyhittäjällä ja pyhitettävillä on kaikilla sama isä; siksi ei pyhittäjä häpeäkään kutsua näitä veljikseen: Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan

keskellä. Hän sanoo myös: Minä turvaan Herraan, ja edelleen: Tässä me olemme, minä ja lapset, jotka Jumala minulle antoi. Nämä lapset ovat ihmisiä, lihaa ja verta, ja siksi hänkin tuli ihmiseksi, heidän kaltaiseksi. Siten hän kykeni kuolemallaan riistämään vallan kuoleman valtiaalta, Saatanalta, ja päästämään vapaiksi kaikki, jotka kuoleman pelosta olivat koko ikänsä olleet orjina. Hän ei siis ota suojelukseensa enkeleitä, hän ottaa suojelukseensa Abrahamin suvun. Niinpä hänen oli tultava joka suhteessa veljiensä kaltaiseksi, jotta hänestä tulisi armahtava ja uskollinen ylipappi ja hän voisi Jumalan edessä sovittaa kansansa synnit. Koska hän on itse käynyt läpi kärsimykset ja kiusaukset, hän kykenee auttamaan niitä, joita koetellaan.

Palmusunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä Filippiiläisille (Fil. 4: 4 – 9)

Iloitkaa aina Herrassa! Sanon vielä kerran: iloitkaa! Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on jo lähellä. Älkää olko mistään huolissanne, vaan saattakaa aina se, mitä tarvitsette, rukoillen, anoen ja kiittäen Jumalan tietoon. Silloin Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen, varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne, niin että pysytte Kristuksessa Jeesuksessa. Lopuksi, ajatelkaa kaikkea mikä on totta, mikä on kunnioitettavaa, mikä oikeaa, puhdasta, rakastettavaa ja kaunista, mikä vain on hyvää ja ansaitsee kiitoksen. Tehkää sitä, mitä olette minulta oppineet ja vastaanottaneet, mitä olette minulta kuulleet ja minusta nähneet. Silloin rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne.

Pääsiäinen

Pyhien apostolien tekojen kirjasta (Ap.t. 1: 1-8)

Edellisessä kirjassani, hyvä Teofilos, kerroin kaikesta siitä, mitä Jeesus teki ja mitä hän opetti, alusta alkaen aina siihen päivään saakka, jona hän Pyhän Hengen voimalla antoi valitsemilleen

apostoleille käskynsä, ennen kuin hänet otettiin taivaaseen. Heille hän myös monin kiistattomin todistein osoitti kuolemansa jälkeen olevansa elossa. Hän näyttäytyi heille neljäkymmenen päivän aikana useasti ja puhui Jumalan valtakunnasta. Ollessaan heidän kanssaan aterialla Jeesus sanoi: "Älkää lähtekö Jerusalemistä, vaan jääkää odottamaan sitä, minkä Isä on teille luvannut ja mistä olette minulta kuulleet. Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä. Siihen ei ole enää montakaan päivää."

Silloin ne, jotka olivat koolla, kysyivät häneltä: "Herra, onko nyt tullut se aika, jolloin sinä rakennat Israelin valtakunnan uudelleen?" Hän vastasi: "Ei teidän kuulu tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa nojalla on asettanut. Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, ja te olette minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka."

Helatorstai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(ap.t. 1: 1-12)

Edellisessä kirjassani, hyvä Teofilos, kerroin kaikesta siitä, mitä Jeesus teki ja mitä hän opetti, alusta alkaen aina siihen päivään saakka, jona hän Pyhän Hengen voimalla antoi valitsemilleen apostoleille käskynsä, ennen kuin hänet otettiin taivaaseen. Heille hän myös monin kiistattomin todistein osoitti kuolemansa jälkeen olevansa elossa. Hän näyttäytyi heille neljäkymmenen päivän aikana useasti ja puhui Jumalan valtakunnasta. Ollessaan heidän kanssaan aterialla Jeesus sanoi: "Älkää lähtekö Jerusalemistä, vaan jääkää odottamaan sitä, minkä Isä on teille luvannut ja mistä olette minulta kuulleet. Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä. Siihen ei ole enää montakaan päivää."

Silloin ne, jotka olivat koolla, kysyivät häneltä: "Herra, onko nyt tullut se aika, jolloin sinä rakennat Israelin valtakunnan uudelleen?" Hän vastasi: "Ei teidän kuulu tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa nojalla on asettanut. Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, ja te olette minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka." Kun hän oli sanonut tämän, he näkivät, kuinka hänet otettiin ylös, ja pilvi vei hänet heidän näkyvistään. Ja kun he Jeesuksen etääntyessä vielä tähysivät taivaalle, heidän vieressään seisoivat yhtäkkiä kaksi valkopukuista miestä. Nämä sanoivat: "Galilean miehet, mitä te siinä seisotte katselemassa taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teidän luotanne taivaaseen, tulee kerran takaisin, samalla tavoin kuin näitte hänen taivaaseen menevän." Silloin he lähtivät tuolta vuorelta, jota kutsutaan Öljymäeksi ja joka on lähellä Jerusalemiä, sapatinmatkan päässä.

Helluntai

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(ap.t. 2: 1-11)

Niinä päivinä, kun helluntaipäivä koitti, he olivat kaikki yhdessä koolla. Yhtäkkiä kuului taivaalta kohahdus, kuin olisi käynyt raju tuulenpuuska, ja se täytti koko sen talon, jossa he olivat. He näkivät tulenlieskoja, kuin kieliä, jotka jakautuivat ja laskeutuivat itse kunkin päälle. He tulivat täyteen Pyhää Henkeä ja alkoivat puhua eri kielillä sitä mitä Henki antoi heille puhuttavaksi. Jerusalemissa asui hurskaita juutalaisia, joita oli tullut sinne kaikkien kansojen keskuudesta, mitä taivaan alla on. Kun tämä ääni kuului, paikalle kerääntyi paljon väkeä, ja hämmästys valtasi kaikki, sillä jokainen kuuli puhuttavan omaa kieltään. He kysyivät ihmeissään: "Eivätkö nuo, jotka puhuvat, ole kaikki galilealaisia? Kuinka me sitten kuulemme kukin oman synnyinmaamme kieltä? Meitä on täällä partilaisia, meedialaisia ja elamilaisia, meitä on Mesopotamiasta, Juudeasta ja Kappadokiasta, Pontoksesta ja Aasian maakunnasta Frygiasta, Pamfyliasta, Egyptistä ja

Libyasta Kyrenen seudulta, meitä on tullut Roomasta, toiset meistä ovat syntyperäisiä juutalaisia, toiset uskoomme kääntyneitä, meitä on kreetalaisia ja arabialaisia ja me kaikki kuulemme heidän julistavan omalla kielellämme Jumalan suuria tekoja."

Kristuksen kirkastuminen elokuun 6

Pyhän apostoli Pietarin toisesta yleisestä kirjeestä. (2 Piet. 1: 10 – 19)

Veljet, pyrkikää siis yhä innokkaammin tekemään lujaksi kutsumuksenne ja valintanne. Kun näin teette, te ette koskaan lankea, ja niin te saatte avatuista ovista vapaasti astua meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan. Tämän vuoksi haluan alati muistuttaa teitä näistä asioista, vaikka te ne tunnettekin ja pysytte horjumatta siinä totuudessa, joka teille on annettu. Mielestäni on paikallaan, että muistutan ja herättelen teitä niin kauan kuin vielä elän tässä maallisessa majassani. Minä näet tiedän, että majani puretaan kohta – sen on meidän Herramme Jeesus Kristuskin minulle ilmoittanut. Niinpä tahdon huolehtia siitä, että te minun lähtöni jälkeenkin voisitte aina pitää mielessänne nämä asiat. Emmehän me, silloin kun saatoimme teidän tietoonne Herramme Jeesuksen Kristuksen voiman ja tulemisen, olleet lähteneet seuraamaan mitään ovelasti seipitettyjä taruja, vaan olimme omin silmin saaneet nähdä hänen jumalallisen suuruutensa. Hän sai Jumalalta, Isältä, kunnian ja kirkkauden, kun hänelle kantautui Ylhäisimmän Kirkkauden ääni: »Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt.» Tämän äänen me itse kuulumme tulevan taivaasta, kun olimme hänen kanssaan pyhällä vuorella. Siksi me voimme entistä lujemmin luottaa profeetalliseen sanaan. Ja hyvin teette tekin, jos kiinnitätte katseenne siihen kuin pimeässä loistavaan lamppuun, kunnes päivä sarastaa ja kointähti syttyy teidän sydämessänne.

Neitsyt Marian kuolonuneen nukkuminen (Uspenie) elok. 15

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä filippiiläisille (Fil. 2: 5 – 11)

Veljet ja sisaret, olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli. Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen vaan luopui omastaan. Hän otti orjan muodon ja tuli ihmisten kaltaiseksi.

Hän eli ihmisenä ihmisten joukossa, hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti. Sen tähden Jumala on korottanut hänet yli kaiken ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman. Jeesuksen nimeä kunnioittaen on kaikkien polvistuttava, kaikkien niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla, ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi: "Jeesus Kristus on Herra."

Pienet juhlat

Kirkkovuoden alku, syysk. 1.

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä Timoteukselle (1 Tim. 2: 1 – 6)

Poikani Timoteus, kehotan ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuninkaiden ja kaikkien vallanpitäjien puolesta, jotta saisimme viettää tyyntä ja rauhallista elämää, kaikin tavoin hurskaasti ja arvokkaasti. Tällainen rukous on oikea ja mieluisa Jumalalle, meidän pelastajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. Jumala on yksi, ja yksi on välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus. Hän antoi itsensä lunnaiksi kaikkien puolesta, todistukseksi Jumalan tarkoituksesta, kun oikea aika oli tullut.

Sakarias ja Elisabet syysk. 5.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 6: 13 – 20)

Veljet ja sisaret, antaessaan Abrahamille lupauksensa Jumala vannoi omaan nimeensä, koska ei ollut ketään suurempaa, jonka nimeen hän olisi vannonut. Hän lupasi: "Minä siunaan sinua runsain määrin ja annan sinulle runsaasti jälkeläisiä", ja kärsivällisesti odotettuaan Abraham sai, mitä hänelle oli luvattu. Ihmiset vannovat jonkun itseään suuremman nimeen. Vala merkitsee heille asian vahvistusta, se lopettaa kaikki vastaväitteet. Siksi myös Jumala vannoi lupauksensa takeeksi vielä valan. Hän tahtoi tällä erityisellä tavalla osoittaa niille, joita lupaus koskee, että hänen päätöksensä ei muutu. Noilla kahdella järkähtämättömällä sanallaan, joissa hän, Jumala, ei voi valehdella, hän tahtoi rohkaista meitä, hänen turviinsa paenneita, ja kannustaa pitämään kiinni toivosta, joka on edessämme. Se toivo on elämämme ankkuri, luja ja varma. Se ulottuu väliverhon tuolle puolen. Sinne Jeesus meidän edelläkävijänämme meni, kun hän oli tullut ylipapiksi, jonka pappeus on ikuista, Melkisedekin pappeutta.

Lauantai Herran ristin löytämisen juhlan edellä

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä korinttolaisille (1.Kor.2: 6-9)

Veljet ja sisaret, viisautta me julistamme siihen kypsyneille, mutta emme tämän maailman viisautta emmekä tämän maailmanajan kukistuvien valtioiden viisautta. Me julistamme Jumalan salaista, kätkeyttä viisautta, jonka hän jo ennen aikojen alkua on määrännyt meidän kirkkaudeksemme. Sitä ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut, sillä jos he olisivat sen tunteneet, he eivät olisi ristiinnaulinneet kirkkauden Herraa. Me julistamme, niin kuin on kirjoitettu,

mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mitä ihminen ei ole voinut sydämessään aavistaa, minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat.

Sunnuntai Herran ristin löytämisen juhlan edellä

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Gal 6:11-18)

Veljet ja sisaret, katsokaa, miten suurin kirjaimin minä nyt omakätisesti kirjoitan teille! Ne, jotka tahtovat saavuttaa arvonantoa ihmisten keskuudessa, yrittävät pakottaa teidät ympärileikkaukseen vain siksi, ettei heitä vainottaisi Kristuksen ristin tähden. Eiväthän ympärileikkauksen kannattajat itsekään noudata lakia, vaan he tahtovat saada teidät ympärileikatuiksi voidakseen kerskailla siitä, mitä teille on tehty. Minä taas en ikinä tahdo kerskailla mistään muusta kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ristiksestä. Siinä on maailma minulle ristiinnaulittu ja minä maailmalle. On samantekevää, onko ihminen ympärileikattu vai ympärileikkaamaton. Tärkeää on, että hänet on luotu uudeksi. Tulkoon rauha ja laupeus niiden osaksi, jotka vaeltavat tämän ohjeen mukaan, koko Jumalan Israelin osaksi! Älköön kukaan enää tämän jälkeen tuottako minulle vaivaa. Onhan minulla Jeesuksen arvet ruumiissani. Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne, veljet. Aamen.

Lauantai Herran ristin löytämisen juhlan jälkeen

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä korinttolaisille (1.Kor. 1: 26 – 29)

Veljet ja sisaret, ajatelkaa, mitä te olitte, kun teidät kutsuttiin: teissä ei ollut monta ihmisten mielestä viisasta, ei monta vaikutusvaltaista, ei monta jalosukuista. Mikä maailmassa on hulluutta, sen Jumala valitsi saattaakseen viisaat

häpeään. Mikä maailmassa on heikkoa, sen Jumala valitsi saattaakseen häpeään sen, mikä on voimakasta. Mikä maailmassa on vähäpätöistä ja halveksittua, mikä ei ole yhtään mitään, sen Jumala valitsi tehdäkseen tyhjäksi sen, mikä on jotakin. Näin ei yksikään ihminen voi ylpeillä Jumalan edessä.

Sunnuntai Herran ristin löytämisen juhlan jälkeen

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille

(Gal 2: 16 – 20)

Veljet ja sisaret, kun kuitenkin tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi tekemällä lain vaatimia tekoja vaan uskomalla Jeesukseen Kristukseen, olemme mekin uskoneet Jeesukseen Kristukseen, jotta tulisimme vanhurskaiksi häneen uskomalla emmekä tekemällä lain vaatimia tekoja. Eihän kukaan ihminen tule vanhurskaaksi tekemällä mitä laki vaatii. Mutta jos meidätkin, jotka tahdomme tulla vanhurskaiksi Kristuksessa, havaitaan syntisiksi, onko Kristus siis synnin palveluksessa? Ei toki! Vasta jos alan uudelleen rakentaa sitä minkä olen hajottanut, osoitan olevani lainriikkoja. Lain vaikutuksesta minä kuolin, mutta kuolin vapaaksi laista elääkseni Jumalalle. Minut on Kristuksen kanssa ristiinnaulittu. Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa. Sen elämän, jota tässä ruumiissani vielä elän, elän uskoen Jumalan Poikaan, joka rakasti minua ja antoi henkensä puolestani.

Marttyyrit Pistis, Elpis ja Agape ja heidän äitinsä Sofia syysk. 17

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille *(Room. 8: 29 – 39)*

Veljet ja sisaret, ne, jotka hän edeltäkäsin on valinnut, hän on myös edeltä määrännyt oman Poikansa kaltaisiksi, niin että hänen Poikansa olisi esikoinen suuressa veljesjoukossa. Ne, jotka Jumala on edeltä määrännyt, hän on myös kutsunut; ne, jotka hän on kutsunut, hän on myös

tehnyt vanhurskaiksi; niille, jotka hän on tehnyt vanhurskaiksi, hän on myös lahjoittanut kirkkautensa. Mitä voimme tästä päätellä? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? Kun hän ei säästänyt omaa Poikaansa vaan antoi hänet kuolemaan kaikkien meidän puolestamme, kuinka hän ei lahjoittaisi Poikansa mukana meille kaikkea muutakin? Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala – mutta hän julistaa vanhurskaaksi! Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus – mutta hän on kuollut meidän tähtemme, ja enemmänkin: hänet on herätetty kuolleista, hän istuu Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme! Mikä voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? Tuska tai ahdistus, vaino tai nälkä, alastomuus, vaara tai miekka? On kirjoitettu: – Sinun tähtesi meitä surmataan kaiken aikaa, meitä kohdellaan teuraslampaina. Mutta kaikissa näissä ahdingoissa meille antaa riemuvoiton hän, joka on meitä rakastanut. Olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit, eivät henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva eivätkä mitkään voimat, ei korkeus eikä syvyys, ei mikään luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

Pyhittäjä Sergei Radonežilainen syysk. 25.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille *(Gal. 5: 22 – 6: 2)*

Veljet ja sisaret, Hengen hedelmää ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme. Veljet, jos joku tavataan tekemästä väärin, on teidän, joita Henki ohjaa, lempeästi ojennettava häntä.

Olkaa kuitenkin varuillanne, ettette itse joudu kiusaukseen. Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain.

Apostoli Johannes Teologi syysk. 26.

Pyhän apostoli Johanneksen ensimmäisestä kirjeestä (1.Joh. 4:12–19)

Rakkaani, Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Mutta jos me rakastamme toisiamme, Jumala pysyy meissä ja hänen rakkautensa on saavuttanut meissä päämääränsä. Me pysymme hänessä ja hän pysyy meissä; tämän me tiedämme siitä, että hän on antanut meille Henkeään. Me olemme nähneet, että Isä on lähettänyt Poikansa maailmaan pelastajaksi, ja siitä me todistamme. Joka tunnustaa Jeesuksen Jumalan Pojaksi, hänessä Jumala pysyy, ja hän pysyy Jumalassa. Me olemme oppineet tuntemaan Jumalan rakkauden kaikkia meitä kohtaan ja uskomme siihen. Jumala on rakkaus. Se, joka pysyy rakkaudessa, pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä. Jumalan rakkaus on saavuttanut meissä täyttymyksensä, kun me tuomion päivänä astumme rohkeasti esiin. Sellainen kuin Jeesus on, sellaisia olemme mekin tässä maailmassa. Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon. Pelossahan on jo rangaistusta; se, joka pelkää, ei ole tullut täydelliseksi rakkaudessa. Me rakastamme, koska Jumala on ensin rakastanut meitä.

Jumalansynnyttäjän suojelus lokak.1.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 9: 1-7)

Veljet ja sisaret, ensimmäisellä liitolla oli siis jumalanpalvelusta koskevat säädöksensä ja pyhäkkö täällä maan päällä. Pyhäkkönä oli telttä, jonka etumaisessa huoneessa oli lampunjalka, pöytä ja uhrileivät. Tätä osaa nimitettiin "pyhäksi". Toisen verhon takana oli se teltan osa, josta käytettiin nimeä "kaikkeinpyhin". Siellä oli

kultainen suitsutusalttari ja liitonarkku, joka oli kauttaaltaan kullalla päällystetty. Arkussa oli kultainen, mannaa sisältävä astia ja Aaronin sauva, joka puhkesi lehteen, sekä liiton taulut. Arkun päällä olivat kerubit, kirkkauden enkelit, jotka siivillään varjosivat syntien sovitusta. Kaikkea tätä ei nyt ole tarpeen selittää yksityiskohtaisesti. Näin siis on kaikki järjestetty. Teltan etuhuoneessa käyvät papit päivittäin toimittaessaan jumalanpalvelusta. Mutta teltan toiseen huoneeseen menee ainoastaan ylipappi, ja hänkin vain kerran vuodessa. Hänellä täytyy silloin olla mukanaan verta; hän tuo sitä sovittaakseen sekä omat syntinsä että kansan tahattomat synnit.

Jumalansynnyttäjän Jerusalemlainen ikoni lokak. 12.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä filippiiläisille (Fil.2: 5 – 11)

Veljet ja sisaret, olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli. Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen vaan luopui omastaan. Hän otti orjan muodon ja tuli ihmisten kaltaiseksi. Hän eli ihmisenä ihmisten joukossa, hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti. Sen tähden Jumala on korottanut hänet yli kaiken ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman. Jeesuksen nimeä kunnioittaen on kaikkien polvistuttava, kaikkien niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla, ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi: "Jeesus Kristus on Herra."

Apostoli ja evankelista Luukas lokak. 18.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä kolossalaisille (Kol. 4: 5-9, 14, 18)

Veljet ja sisaret, suhtautukaa viisaasti ulkopuolisiin, käyttäkää sopivaa hetkeä hyväksenne. Puhukaa aina ystävällisesti, kuitenkin sananne suolalla höystäen. Teidän on tiedettävä, miten kullekin vastaatte. Kaikesta, mikä koskee minua, teille kertoo rakas veljemme Tykikos, uskollinen palvelija ja työtoverini Herran työssä. Lähetänkin hänet luoksenne juuri sitä varten, että saisitte tietää, mitä meille kuuluu, ja että hän rohkaisisi teitä. Hänen mukanaan tulee uskollinen ja rakas veljemme Onesimos, joka on teikäläisiä. He kertovat teille kaikesta, mitä tänne kuuluu. Teille lähettävät terveisiä myös rakas veljemme lääkäri Luukas sekä Demas. Omakätinen tervehdys minulta, Paavalilta. Muistakaa minun kahleitani. Armo olkoon teidän kanssanne.

Jumalansynnyttäjän Kazanilainen ikoni lokak. 22.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä filippiläisille (Fil.2: 5 – 11)

Veljet ja sisaret, olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli. Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen vaan luopui omastaan. Hän otti orjan muodon ja tuli ihmisten kaltaiseksi. Hän eli ihmisenä ihmisten joukossa, hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti. Sen tähden Jumala on korottanut hänet yli kaiken ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman. Jeesuksen nimeä kunnioittaen on kaikkien polvistuttava, kaikkien niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla, ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi: "Jeesus Kristus on Herra."

Apostoli Jaakob, Herran veli lokak. 23.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Gal 1: 11 – 19)

Veljet ja sisaret, teen teille selväksi, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmismielen mukainen. Enhän minä ole sitä ihmisiltä saanutkaan, eikä kukaan ole sitä minulle opettanut, vaan sain sen, kun Jeesus Kristus ilmestyi minulle. Olettehan kuulleet, kuinka minä aikoinani, kun elin juutalaisena, vainosin kiihkeästi Jumalan seurakuntaa ja yritin tuhota sen. Menin juutalaisuudessa pitemmälle kuin useimmat ikätoverini ja kiivailin isiltä perittyjen opetusten puolesta. Mutta Jumala, joka jo äitini kohdusta oli valinnut minut ja armossaan kutsui minut työhönsä, näki hyväksi antaa Poikansa ilmestyä minulle, jotta lähtisin julistamaan vieraille kansoille sanomaa hänestä. Silloin en kysynyt neuvoa yhdeltäkään ihmiseltä enkä heti lähtenyt Jerusalemiin tapaamaan niitä, joista oli tullut apostoleja jo ennen minua. Sen sijaan menin Arabiaan ja palasin sieltä takaisin Damaskokseen. Kolmen vuoden kuluttua menin sitten Jerusalemiin tutustuakseni Keefakseen ja viivysin hänen luonaan kaksi viikkoa. Ketään muuta apostolia en tavannut, ainoastaan Herran veljen Jaakobin.

Jumalansynnyttäjän Kaikkien murheellisten ilo - ikoni lokak. 24.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä filippiläisille (Fil.2: 5 – 11)

Veljet ja sisaret, olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli. Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen vaan luopui omastaan. Hän otti orjan muodon ja tuli ihmisten kaltaiseksi. Hän eli ihmisenä ihmisten joukossa, hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti. Sen tähden Jumala on korottanut hänet yli kaiken

ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman. Jeesuksen nimeä kunnioittaen on kaikkien polvistuttava, kaikkien niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla, ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi: "Jeesus Kristus on Herra."

Suurmarttyyri Demetrios Mirhanvuodattaja, Tessalonikalainen lokak. 26.

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä Timoteukselle (2. Tim. 2: 1 – 10)

Poikani Timoteus, vahvistakoon siis Kristuksen Jeesuksen armo sinua, poikani! Kaikki, mitä olet monien todistajien läsnä ollessa minulta kuullut, sinun tulee uskoa luotettaville ihmisille, jotka pystyvät myös opettamaan muita. Kärsi sinäkin vaivaa niin kuin Kristuksen Jeesuksen kelpo sotilas. Ei kukaan sotilaana palveleva sekaannu jokapäiväisen elämän toimiin, jos haluaa, että päällikkö on häneen tyytyväinen. Ei myöskään urheilija saa voitonseppelettä, ellei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti. Maamiehen, joka raskaan työn tekee, tulee ensimmäisenä saada osansa sadosta. Mieti sanojani! Herra kyllä antaa sinulle ymmärrystä kaikkeen. Muista, että Jeesus Kristus, Daavidin jälkeläinen, on herätetty kuolleista, niin kuin minä julistan. Hänen vuokseen minä kärsin, olen vieläpä kahleissa kuin rikollinen. Mutta Jumalan sana ei ole kahleissa. Siksi kestäni mitä tahansa Jumalan valittujen tähden, jotta hekin saavuttaisivat pelastuksen, jonka Kristus Jeesus on hankkinut, ja sen mukana ikuisen kirkkauden.

Marttyyri Paraskeva lokak. 28.

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 6: 1 – 10)

Veljet ja sisaret, Jumalan työtovereina me vetoamme teihin: ottakaa Jumalan armo vastaan niin, ettei se jää turhaksi! Hänhän sanoo: – Oikealla hetkellä olen kuullut sinua, pelastuksen päivänä olen tuonut sinulle avun. Juuri nyt on

oikea hetki, juuri nyt on pelastuksen päivä. Me emme anna kenellekään missään asiassa loukkaantumisen aihetta, jotta palveluvirkaamme ei moitittaisi. Kaikessa me osoitamme olevamme Jumalan palvelijoita. Me kestämmme sitkeästi vaikeudet, vaivat ja ahdingot, ruoskimiset, vankeudet, mellakat, raadannan, valvomisen ja paastoamisen. Mieleemme on puhdas, meillä on tietoa, kärsivällisyyttä ja ystävällisyyttä, meillä on Pyhä Henki, vilpitön rakkaus, totuuden sana ja Jumalan voima. Aseinamme ovat vanhurskauden miekka ja kilpi. Meitä kunnioitetaan ja halveksitaan, meitä panetellaan ja kiitellään. Meitä pidetään villitsijöinä, mutta me puhumme totta. Meitä kohdellaan tuntemattomina, mutta me olemme liiankin tunnettuja. Olemme lähellä kuolemaa mutta silti elossa, pahoinpideltyjä mutta yhä hengissä, murheellisia mutta aina iloisia. Olemme köyhiä, mutta teemme monia rikkaiksi; meillä ei ole mitään, mutta omistamme kaiken.

Karjalanvalistajien yhteinen juhla

(31.10 – 6.11 välinen lauantai)

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä galatalaisille (Gal 5:22- 6: 2)

Veljet ja sisaret, Hengen hedelmää ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme Jos joku tavataan tekemästä väärin, on teidän, joita Henki ohjaa, lempeästi ojennettava häntä. Olkaa kuitenkin varuillanne, ettette itse joudu kiusaukseen. Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain.

Ylienkelit Mikael, Gabriel, Rafael ja muut ruumiittomat voimat marrask. 8.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 2: 2 – 10)

Veljet ja sisaret, johan sekin sanoma, jonka enkelit toivat, osoittautui paikkansa pitäväksi, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai ansaitsemansa palkan. Kuinka sitten me voisimme välttää rangaistuksen, jos emme pidä arvossa sitä suurta pelastusta, jota itse Herra ensimmäisenä julisti? Ne, jotka kuulivat hänen julistuksensa, ovat sen todistuksellaan vahvistaneet ja välittäneet meille, ja itse Jumala vahvisti heidän todistuksensa: hän antoi heidän tehdä tunnustekoja ja ihmeitä, monia voimallisia tekoja, ja jakoi Pyhän Hengen lahjoja tahtonsa mukaan. Tulevaa maailmaa, sitä josta nyt puhumme, Jumala ei ole alistanut enkelien hallittavaksi. Tästä on jossakin kohdassa joku todistanut: – Mikä on ihminen! Kuitenkin sinä häntä muistat. Mikä on ihmislapsi! Kuitenkin pidät hänestä huolen. Lyhyeksi aikaa sinä asetit hänet enkeleitä alemmaksi, mutta sitten seppelöit hänet kirkkaudella ja kunnialla, panit kaiken hänen valtansa alle. Jumala siis antoi ihmisen valtaan kaiken, hän ei jättänyt mitään tälle alistamatta. Vielä tosin emme voi havaita, että kaikki olisi hänen vallassaan. Sen kuitenkin näemme, että tuo "lyhyeksi aikaa enkeleitä alemmaksi asetettu", Jeesus, on kuoleman tuskat kärsittyään "seppelöity kirkkaudella ja kunnialla". Armollisen Jumalan tahto näet oli, että Jeesuksen oli kärsittävä kuolema jokaisen ihmisen puolesta. Hän, joka on kaiken luoja ja perusta, tahtoi tuoda paljon lapsia kirkkauteen, ja siksi hänen tuli tehdä heidän pelastajansa ja perillieviejänsä kärsimysten kautta täydelliseksi.

P. Nektarios Eginalainen marrask. 9.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Gal. 5: 22 – 6:2)

Veljet ja sisaret, Hengen hedelmää ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme Jos joku tavataan tekemästä väärin, on teidän, joita Henki ohjaa, lempeästi ojennettava häntä. Olkaa kuitenkin varuillanne, ettette itse joudu kiusaukseen. Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain.

P. Johannes Krysostomos marrask. 13.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 7: 26 – 8:2)

Veljet ja sisaret, tällaisen ylipapin me tarvitsimme. Hän on pyhä, viaton ja tahraton, hänet on erotettu syntisistä ja korotettu taivaita korkeammalle. Toisin kuin muiden ylipappien, hänen ei tarvitse päivittäin uhrata ensin omien syntiensä ja sitten kansan syntien sovittamiseksi. Hän on antanut kertakaikkisen uhrin uhratessaan itsensä. Laki tekee ylipappeja ihmisistä, jotka ovat heikkoja, mutta lakia myöhemmin vannottu vala nostaa ylipapiksi Jumalan Pojan, joka on saavuttanut ikuisen täydellisyyden. Tulemme nyt asian ytimeen: Meillä on ylipappi, joka on asettunut taivaissa istuimelleen Majesteetin valtaistuimen oikealle puolelle. Hän toimittaa palvelusta taivaan pyhäkössä, todellisessa pyhäkköteltassa, jota ei ole pystyttänyt ihminen vaan Herra itse.

Apostoli ja evankelista Matteus marrask. 16.

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 4: 9 – 16)

Veljet ja sisaret, Jumala näyttää asettaneen meidät apostolit vihoviimeisiksi: olemme kuin kuolemaantuomitut areenalla, koko maailman katseltavina, enkelien ja ihmisten. Me olemme hulluja Kristuksen tähden, te viisaita Kristuksessa. Me olemme heikkoja, te voimakkaita; teitä kunnioitetaan, meitä halveksitaan. Yhä edelleen me kärsimme nälkää ja janoa ja kuljemme puolialastomina, meitä pahoinpidellään, me vaellamme paikasta toiseen ja hankimme toimeentulomme omin käsin kovalla työllä. Meitä herjataan, mutta me siunaamme. Meitä vainotaan, mutta me kestämmme. Meistä puhutaan paha, mutta me puhumme hyvää. Tähän päivään saakka olemme olleet koko maailman kaatopaikka, ihmiskunnan pohjasakkaa. En kirjoita tätä tuottaakseni teille häpeää vaan ojentaakseni teitä kuin rakkaita lapsiani. Vaikka teillä Kristukseen uskovina olisi tuhansia kasvattajia, teillä on vain yksi isä. Minähän teidät olen evankeliumia julistamalla synnyttänyt Kristukseen Jeesukseen uskoviksi. Kehotan teitä siis noudattamaan omaa esimerkkiäni.

Pyhä Aleksanteri Nevski marrask. 23

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä galatalaisille (Gal. 5: 22 – 6:2)

Veljet ja sisaret, Hengen hedelmää ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme Jos joku tavataan tekemästä väärin, on teidän, joita Henki

ohjaa, lempeästi ojennettava häntä. Olkaa kuitenkin varuillanne, ettette itse joudu kiusaukseen. Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain.

Suurmarttyyri Katariina marrask.25.

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 6: 1 – 10)

Veljet ja sisaret, Jumalan työtovereina me vetoamme teihin: ottakaa Jumalan armo vastaan niin, ettei se jää turhaksi! Hänhän sanoo: – Oikealla hetkellä olen kuullut sinua, pelastuksen päivänä olen tuonut sinulle avun. Juuri nyt on oikea hetki, juuri nyt on pelastuksen päivä. Me emme anna kenellekään missään asiassa loukkaantumisen aihetta, jotta palveluvirkaamme ei moitittaisi. Kaikessa me osoitamme olevamme Jumalan palvelijoita. Me kestämmme sitkeästi vaikeudet, vaivat ja ahdingot, ruoskimiset, vankeudet, mellakat, raadannan, valvomisen ja paastoamisen. Mieleemme on puhdas, meillä on tietoa, kärsivällisyyttä ja ystävällisyyttä, meillä on Pyhä Henki, vilpitön rakkaus, totuuden sana ja Jumalan voima. Aseinamme ovat vanhurskauden miekka ja kilpi. Meitä kunnioitetaan ja halveksitaan, meitä panetellaan ja kiitellään. Meitä pidetään villitsijöinä, mutta me puhumme totta. Meitä kohdellaan tuntemattomina, mutta me olemme liiankin tunnettuja. Olemme lähellä kuolemaa mutta silti elossa, pahoinpideltyjä mutta yhä hengissä, murheellisia mutta aina iloisia. Olemme köyhiä, mutta teemme monia rikkaiksi; meillä ei ole mitään, mutta omistamme kaiken.

Apostoli Andreas marrask. 30.

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 4: 9 – 16)

Veljet ja sisaret, Jumala näyttää asettaneen meidät apostolit vihoviimeisiksi: olemme kuin kuolemaantuomitut areenalla, koko maailman katseltavina, enkelien ja ihmisten. Me olemme

hulluja Kristuksen tähden, te viisaita Kristuksessa. Me olemme heikkoja, te voimakkaita; teitä kunnioitetaan, meitä halveksitaan. Yhä edelleen me kärsimme nälkää ja janoa ja kuljemme puolialastomina, meitä pahoinpidellään, me vaellamme paikasta toiseen ja hankimme toimeentulomme omin käsin kovalla työllä. Meitä herjataan, mutta me siunaamme. Meitä vainotaan, mutta me kestämmme. Meistä puhutaan pahaa, mutta me puhumme hyvää. Tähän päivään saakka olemme olleet koko maailman kaatopaikka, ihmiskunnan pohjasakkaa. En kirjoita tätä tuottaakseni teille häpeää vaan ojentaakseni teitä kuin rakkaita lapsiani. Vaikka teillä Kristukseen uskovina olisi tuhansia kasvattajia, teillä on vain yksi isä. Minähän teidät olen evankeliumia julistamalla synnyttänyt Kristukseen Jeesukseen uskoviksi. Kehotan teitä siis noudattamaan omaa esimerkkiäni.

Pyhä Nikolaos ja Suomen Itsenäisyyspäivä jouluk.6.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 13: 17 – 21)

Veljet ja sisaret, olkaa johtajillenne kuuliaiset, totelkaa heitä. He valvovat öitä teidän vuoksenne, koska joutuvat kerran tekemään teistä jokaisesta tiliä. Saakoot he tehdä työnsä iloiten, ei huokaillen, sillä se olisi teille paha asia. Rukoilkaa meidän puolestamme. Olemme varmoja siitä, että omatuntomme on puhdas, tahdommehan toimia kaikessa oikein. Varsinkin siksi pyydän teiltä esirukousta, että jo pian pääsisin takaisin teidän luoksenne. Rauhan Jumala, joka ikuisen liiton uhriveren tähden on nostanut kuolleista lampaiden suuren paimenen, meidän Herramme Jeesuksen, varustakoon teidät hyvillä lahjoillaan, niin että voitte täyttää hänen tahtonsa. Sen, mikä on hänelle mieleen, hän itse tehköön meissä, hän ja Jeesus Kristus. Hänen on kunnia aina ja ikuisesti. Aamen.

Pyhittäjä Trifon Petsamolainen jouluk.15.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Gal 5:22- 6: 2)

Veljet ja sisaret, Hengen hedelmää ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme Jos joku tavataan tekemästä väärin, on teidän, joita Henki ohjaa, lempeästi ojennettava häntä. Olkaa kuitenkin varuillanne, ettette itse joudu kiusaukseen. Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain.

Pyhien esi-isien sunnuntai ennen joulua

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä kolossalaisille (Kol. 3: 4-11)

Veljet ja sisaret, kun Kristus, teidän elämänne, ilmestyy, silloin tekin ilmestytte hänen kanssaan kirkkaudessa. Haudatkaa siis se, mikä teissä on maallista: siveettömyys, saastaisuus, intohimot, pahat halut ja ahneus, joka on epäjumalan-palvelusta. Niiden vuoksi Jumalan viha kohtaa tottelemattomia ihmisiä. Niiden mukaan tekin elitte, kun olitte niiden vallassa. Luopukaa nyt tekin tästä kaikesta: vihasta, kiukusta, pahuudesta, herjauksista ja siivottomista puheista. Älkää valehdelko toisillenne. Olettehan riisuneet yltänne vanhan minänne kaikkine tekoineen ja pukeutuneet uuteen, joka jatkuvasti uudistuu oppiakseen yhä paremmin tuntemaan Luojaansa ja tullakseen hänen kaltaisekseen. Silloin ei ole enää kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikattua eikä ympärileikkaamatonta, ei

barbaaria, skyyttalaista, orjaa eikä vapaata, vaan Kristus on kaikki, hän on kaikissa.

P. Johannes Kronstadtilainen **jouluk. 20.**

Pyhien apostolien tekojen kirjasta (Apt. 13: 25 – 33a)

Niinä päivinä, kun Johannes oli matkansa päässä, hän sanoi: 'En minä ole se, joksi te minua luulette. Minun jälkeeni tulee toinen, jonka kenkiäkään minä en kelpaa riisumaan.' "Veljet, Abrahamin jälkeläiset, ja te muut, jotka pelkäätte Jumalaa! Juuri meille on lähetetty sanoma tästä Pelastajasta. Jerusalemlaiset ja heidän hallitusmiehensä eivät tajunneet, kuka Jeesus oli. He tuomitsivat hänet, mutta näin he panivat täytäntöön profeettojen sanat, joita joka sapattina luetaan. Mitään syytä kuolemantuomioon he eivät voineet esittää, mutta silti he vaativat Pilatusta teloittamaan hänet. Kun he olivat toteuttaneet kaiken, mitä hänestä oli kirjoitettu, he ottivat hänet ristinpuulta ja panivat hautaan. Mutta Jumala herätti hänet kuolleista. Hän ilmestyi sitten usean päivän aikana niille, jotka yhdessä hänen kanssaan olivat tulleet Galileasta Jerusalemiin. Nämä ovat nyt hänen todistajiaan, he todistavat hänestä Israelin kansalle." Me julistamme teille ilosanoman: Minkä Jumala lupasi meidän isillemme, sen hän on täyttänyt meille, heidän lapsilleen. Hän on herättänyt Jeesuksen kuolleista,

Pyhien isien sunnuntai **viikko ennen joulua**

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 11: 9-10, 17-23, 32-40)

Veljet ja sisaret, koska Abraham uskoi, hän asettui muukalaisena luvattuun maahan ja asui siellä teltoissa, ja niin asuivat myös lisä ja Jaakob, jotka perivät saman lupauksen. Abraham odotti sitä kaupunkia, joka on rakennettu vankalle perustalle ja jonka Jumala itse on

suunnitellut ja tehnyt. Usko sai Abrahamin tuomaan lisäkin uhriksi, kun hänet pantiin koetteelle. Hän oli valmis uhraamaan ainoan poikansa, vaikka oli saanut lupaukset, vaikka hänelle oli sanottu: "Iisakin jälkeläisiä sanotaan sinun lapsiksesi." Hän päätteli, että Jumala kykenee jopa herättämään kuolleen, ja niin hän sai poikansa takaisin, ylösnousemuksen ennusmerkkinä. Uskon tähden, tulevaisuus mielessään, antoi lisä siunauksensa Jaakobille ja Esaulle. Uskon tähden siunasi kuoleva Jaakob Joosefin kummankin pojan ja rukoili sauvaansa vasten kumartuneena. Uskon tähden puhui Joosef loppunsa lähetessä siitä, että Israelin kansa kerran lähtee Egyptistä, ja määräsi, mitä hänen luilleen oli tehtävä. Usko sai Mooseksen vanhemmat pitämään poikaansa piilossa kolme kuukautta. Lapsi oli heidän silmissään ihmeen kaunis, eivätkä he pelänneet kuninkaan määräystä. Mitäpä tähän enää lisäisin? Minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Barakista, Simsonista ja Jeftasta, Daavidista, Samuelista ja profeetoista. Uskon voimalla he kukistivat valtakuntia, pitivät yllä oikeutta ja pääsivät näkemään lupausten täyttymisen. He tukkivat leijonien kidat, sammuttivat roihuavan tulen ja välttivät miekaniskut. He olivat heikkoja, mutta he voimistuivat, heistä tuli väkeviä sotureita, he työnsivät takaisin vihollisen joukot. Jotkut naiset saivat kuolleet omaisensa elävinä takaisin. Monet kidutettiin hengiltä. He olivat torjuneet heille tarjotun vapautuksen, koska halusivat parempaan ylösnousemukseen. Toiset saivat osakseen pilkkaa ja ruoskaniskuja, jopa kahleet ja vankeuden. Heitä kivitettiin kuoliaaksi, heitä sahattiin kahtia ja surmattiin miekalla lyöden. He joutuivat kuljeksimaan lampaan- ja vuohennahat vaatteinaan, he kärsivät puutetta, heitä ahdistettiin ja piestiin. He olivat liian hyviä tähän maailmaan, ja niin heidän oli harhailtava autiomaassa ja vuorilla ja asuttava luolissa ja maakuopissa. Kaikista näistä on heidän uskonsa perusteella annettu kirjoituksissa hyvä todistus, mutta sitä, mikä on luvattu, he eivät vielä saaneet. Jumalalla oli näet meitä varten

varattuna vielä parempaa, eivätkä he siksi voineet päästä täydellisyyteen ilman meitä.

Lauantai ennen joulua

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille

(Gal 3: 8-12)

Veljet ja sisaret, pyhät kirjoitukset tiesivät jo edeltäpäin, että Jumala tekee vanhurskaiksi kansat, kun ne uskovat. Jumala näet ilmoitti edeltäpäin Abrahamille hyvän sanoman: sinun kanssasi saavat kaikki kansat siunauksen. Näin ne, joilla on usko, saavat siunauksen yhdessä Abrahamin kanssa, joka uskoi. Ne taas, jotka luottavat lain noudattamiseen, ovat kirouksen alaisia. Onhan kirjoitettu: "Kirottu on jokainen, joka ei tee kaikkea, mitä lain kirja käskää." On selvää, ettei kukaan tule Jumalan silmissä vanhurskaaksi lakia noudattamalla, sillä "uskosta vanhurskas saa elää". Mutta laki ei rakenna mitään uskon varaan, vaan: "Joka tekee mitä laki vaatii, saa siitä elämän."

Kristuksen syntymän aatto jouluk. 24.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 1: 1 – 12)

Veljet ja sisaret, monet kerrat ja monin tavoin Jumala muinoin puhui isillemme profeettojen suulla, mutta näinä viimeisinä aikoina hän on puhunut meille Pojassaan, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi ja jonka välityksellä hän myös on luonut maailmat. Poika on Jumalan sädehtivä kirkkaus, hänen olemuksensa kuva, ja hän ylläpitää kaikkea olemassa olevaa sanansa voimalla. Toimitettuaan puhdistuksen synneistä hän on asettunut korkeuksissa istuimelleen Majesteetin oikealle puolelle. Näin hänestä on tullut enkeleitä suurempi, yhtä lailla kuin hänen saamansa nimi on enkelien nimiä ylhäisempi. Ei Jumala ole yhdellekään enkelille milloinkaan sanonut: – Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin. Ei myöskään näin: – Minä olen oleva hänen Isänsä, ja hän on oleva minun

Poikani. Kun Jumala jälleen tuo Esikoisensa maailmaan, hän sanoo: – Kaikki Jumalan enkelit kumartakoot häntä. Enkeleistä hän sanoo näin: – Hän tekee enkelinsä tuuliksi, palvelijansa tulenliekeiksi. Mutta Pojastaan hän sanoo: – Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy ajasta aikaan, ja sinun kuninkaanvaltikkasi on oikeudenmukaisuuden valtikka. Sinä rakastit oikeutta ja vihasit vääryyttä. Sen tähden Jumala, sinun Jumalasi, on voidellut sinut riemun öljyllä, sinut, ei kumppaneitasi. Ja myös näin: – Sinä, Herra, laskit alussa maan perustukset, sinun kättesi työtä ovat taivaat. Ne katoavat, mutta sinä pysyt. Ne kaikki kuluvat kuin vaate, sinä käärit ne kokoon kuin päällysviitan, ne vaihdetaan niin kuin vaate. Mutta sinä olet iäti sama, sinun vuotesi eivät lopu.

Toinen joulupäivä jouluk. 26.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 2: 11 – 18)

Veljet ja sisaret, Pyhittäjällä ja pyhitettävillä on kaikilla sama isä; siksi ei pyhittäjä häpeäkään kutsua näitä veljikseen: Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä. Hän sanoo myös: Minä turvaan Herraan, ja edelleen: Tässä me olemme, minä ja lapset, jotka Jumala minulle antoi. Nämä lapset ovat ihmisiä, lihaa ja verta, ja siksi hänkin tuli ihmiseksi, heidän kaltaiseksi. Siten hän kykeni kuolemallaan riistämään vallan kuoleman valtiaalta, Saatanalta, ja päästämään vapaiksi kaikki, jotka kuoleman pelosta olivat koko ikänsä olleet orjina. Hän ei siis ota suojelukseensa enkeleitä, hän ottaa suojelukseensa Abrahamin suvun. Niinpä hänen oli tultava joka suhteessa veljiensä kaltaiseksi, jotta hänestä tulisi armahtava ja uskollinen ylipappi ja hän voisi Jumalan edessä sovittaa kansansa synnit. Koska hän on itse käynyt läpi kärsimykset ja kiusaukset, hän kykenee auttamaan niitä, joita koetellaan.

Lauantai Kristuksen syntymän jälkeen

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä Timoteukselle (1. Tim. 4: 12-16)

Poikani Timoteus, kenenkään ei pidä väheksyä sinua nuoruutesi vuoksi. Näytä sinä uskoville hyvää esimerkkiä puheissasi ja elämäntavoissasi, rakkaudessa, uskossa ja puhtaudessa. Lue seurakunnalle pyhiä kirjoituksia, kehoita ja opeta ahkerasti siihen saakka, kun tulen. Älä lyö laimin armolahjaa, jonka sait silloin, kun vanhimmat profeettain sanojen perusteella panivat kädensä sinun päällesi. Huolehdi tästä kaikesta ja toimi näin, jotta kaikki näkisivät sinun edistymisesi. Valvo itseäsi ja opetustasi, pidä kiinni näistä ohjeista! Silloin pelastat sekä itsesi että ne, jotka kuulevat sinua.

Sunnuntai Kristuksen syntymän jälkeen

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä galatalaisille (Gal. 1: 11 – 19)

Veljet ja sisaret, teen teille selväksi, veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmismielen mukainen. Enhän minä ole sitä ihmisiltä saanutkaan, eikä kukaan ole sitä minulle opettanut, vaan sain sen, kun Jeesus Kristus ilmestyi minulle. Olettehan kuulleet, kuinka minä aikoinani, kun elin juutalaisena, vainosin kiihkeästi Jumalan seurakuntaa ja yritin tuhota sen. Menin juutalaisuudessa pitemmälle kuin useimmat ikätoverini ja kiivailin isiltä perittyjen opetusten puolesta. Mutta Jumala, joka jo äitini kohdusta oli valinnut minut ja armossaan kutsui minut työhönsä, näki hyväksi antaa Poikansa ilmestyä minulle, jotta lähtisin julistamaan vieraille kansoille sanomaa hänestä. Silloin en kysynyt neuvoa yhdeltäkään ihmiseltä, enkä heti lähtenyt Jerusalemiin tapaamaan niitä, joista oli tullut apostoleja jo ennen minua. Sen sijaan menin Arabiaan ja palasin sieltä takaisin Damaskokseen. Kolmen vuoden kuluttua menin

sitten Jerusalemiin tutustuakseni Keefakseen ja viivyin hänen luonaan kaksi viikkoa. Ketään muuta apostolia en tavannut, ainoastaan Herran veljen Jaakobin.

Jeesuksen Kristuksen ympärileikkaus, Pyhä Basileios Suuri, Uusi Vuosi tammik.1.

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä kolossalaisille ja heprealaisille (Kol. 2: 8 - 12) ja (Hepr. 7: 26 -8:2)

Veljet ja sisaret, pitäkää varanne, ettei kukaan houkuttele teitä harhaan tyhjillä ja pettävillä viisauden opeilla, jotka nojautuvat ihmisten perinnäisiin käsityksiin ja maailman alkuvoimiin eivätkä Kristukseen. Hänessä on jumaluus ruumiillistunut koko täyteydessään, ja hänen yhteydessään myös te olette tulleet tästä täyteydestä osallisiksi. Hän on kaikkien valtojen ja voimien pää. Häneen teidät on yhdistänyt ympärileikkaus, jota ei ole ihmiskäsin tehty, Kristuksen ympärileikkaus, jossa syntinen luonto riisutaan pois. Kasteessa teidät yhdessä hänen kanssaan haudattiin ja herätettiin eloon, kun uskoitte Jumalaan, joka voimallaan herätti Kristuksen kuolleista.

Veljet ja sisaret, juuri tällaisen ylipapin me tarvitsimme. Hän on pyhä, viaton ja tahraton, hänet on erotettu syntisistä ja korotettu taivaita korkeammalle. Toisin kuin muiden ylipappien, hänen ei tarvitse päivittäin uhrata ensin omien syntiensä ja sitten kansan syntien sovittamiseksi. Hän on antanut kertakaikkisen uhrin uhratessaan itsensä. Laki tekee ylipappeja ihmisistä, jotka ovat heikkoja, mutta lakia myöhemmin vannottu vala nostaa ylipapiksi Jumalan Pojan, joka on saavuttanut ikuisen täydellisyyden. Tulemme nyt asian ytimeen: Meillä on ylipappi, joka on asettunut taivaissa istuimelleen Majesteetin valtaistuimen oikealle puolelle. Hän toimittaa palvelusta taivaan pyhäkössä, todellisessa pyhäkköteltassa, jota ei ole pystyttänyt ihminen vaan Herra itse.

Uuden Vuoden rukoushetkessä

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä Timoteukselle (1. Tim. 2: 1-6)

Poikani Timoteus, kehotan ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuninkaiden ja kaikkien vallanpitäjien puolesta, jotta saisimme viettää tyyntä ja rauhallista elämää, kaikin tavoin hurskaasti ja arvokkaasti. Tällainen rukous on oikea ja mieluisa Jumalalle, meidän pelastajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. Jumala on yksi, ja yksi on välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus. Hän antoi itsensä lunnaiksi kaikkien puolesta, todistukseksi Jumalan tarkoituksesta, kun oikea aika oli tullut.

Pyhittäjä Serafim Sarovilainen tammik.2.

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä galatalaisille (Gal 5:22- 6: 2)

Veljet ja sisaret, Hengen hedelmää ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme Jos joku tavataan tekemästä väärin, on teidän, joita Henki ohjaa, lempeästi ojennettava häntä. Olkaa kuitenkin varuillanne, ettette itse joudu kiusaukseen. Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain.

Teofaniaa edeltävä lauantai

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä kirjeestä Timoteukselle (1.Tim. 3: 14 – 4: 5)

Poikani Timoteus, kirjoitan tätä siinä toivossa, että pääsen pian tulemaan luoksesi. Jos tuloni kuitenkin viivästyy, saat tästä tietää, miten on käyttäydyttävä Jumalan temppelissä, elävän Jumalan seurakunnassa, joka on totuuden pylväs ja perustus. Me tunnustamme, että meidän uskomme pyhä salaisuus on suuri: Hän ilmestyi ihmisruumiissa, hänet julistettiin vanhurskaaksi Hengen voimasta, enkelit saivat hänet nähdä, hänestä saarnattiin kansoille, häneen uskottiin maailmassa, hänet korotettiin kirkkauteen. Pyhä Henki sanoo selvästi, että viimeisinä aikoina jotkut luopuvat uskosta ja alkavat seurata eksyttäviä henkiä ja pahojen henkien opetuksia. He luottavat tekopyhiin valehtelijoihin, joiden omassatunnossa on polttomerkki. Nämä kieltävät menemästä naimisiin ja syömästä ruokia, jotka Jumala on luonut sitä varten, että ne, jotka tuntevat ja uskovat totuuden, nauttisivat niitä ja kiittäisivät Jumalaa. Kaikki, minkä Jumala on luonut, on hyvää, eikä siitä tarvitse hylätä mitään, kun se otetaan kiittäen vastaan. Jumalan sana ja rukous pyhittävät sen.

Teofaniaa edeltävä sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta kirjeestä Timoteukselle (2.Tim. 4: 5 – 8)

Poikani Timoteus, pysy sinä järkevänä kaikissa tilanteissa, kestä vaivat, julista evankeliumia ja hoida virkasi tehtävät. Minut itseni uhrataan jo pian, lähtöni hetki on tullut. Olen kilpaillut hyvän kilpailun, olen juossut perille ja säilyttänyt uskoni. Minua odottaa nyt vanhurskauden seppele, jonka Herra, oikeudenmukainen tuomari, on antava minulle tulemisensa päivänä, eikä vain minulle vaan kaikille, jotka hartaasti odottavat hänen ilmestymistään.

Teofanian aatto tammik. 5.

1. hetki

Pyhien apostolien tekojen kirjasta (Ap.t. 13: 25 – 32)

Niinä päivinä, kun Johannes oli matkansa päässä, hän sanoi: 'En minä ole se, joksi te minua luulette. Minun jälkeeni tulee toinen, jonka kenkiäkään minä en kelpaa riisumaan.' "Veljet, Abrahamin jälkeläiset, ja te muut, jotka pelkäätte Jumalaa! Juuri meille on lähetetty sanoma tästä Pelastajasta. Jerusalemlaiset ja heidän hallitusmiehensä eivät tajunneet, kuka Jeesus oli. He tuomitsivat hänet, mutta näin he panivat täytäntöön profeettojen sanat, joita joka sapattina luetaan. Mitään syytä kuolemantuomioon he eivät voineet esittää, mutta silti he vaativat Pilatusta teloittamaan hänet. Kun he olivat toteuttaneet kaiken, mitä hänestä oli kirjoitettu, he ottivat hänet ristinpuulta ja panivat hautaan. Mutta Jumala herätti hänet kuolleista. Hän ilmestyi sitten usean päivän aikana niille, jotka yhdessä hänen kanssaan olivat tulleet Galileasta Jerusalemiin. Nämä ovat nyt hänen todistajiaan, he todistavat hänestä Israelin kansalle. "Me julistamme teille ilosanoman: Minkä Jumala lupasi meidän isillemme.

3. hetki tammik. 5.

Pyhien apostolien tekojen kirjasta
(Ap.t. 19: 1- 8)

Niinä päivinä Apollosen ollessa Korintissa Paavali vaelsi yläköseutujen halki ja tuli Efesokseen. Hän tapasi siellä muutamia opetuslapsia ja kysyi heiltä: "Saitteko Pyhän Hengen, kun tulitte uskoon?" "Emme me ole kuulleetkaan mistään Pyhästä Hengestä", nämä vastasivat. "Millä kasteella teidät sitten on kastettu?" kysyi Paavali. He vastasivat: "Johanneksen kasteella." Silloin Paavali sanoi: "Johannes tosin kastoi vedellä parannukseen, mutta hän kehotti ihmisiä uskomaan toiseen, joka oli tuleva hänen

jälkeensä, Jeesukseen."Tämän kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen, ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, Pyhä Henki tuli heihin ja he puhuivat kielillä ja profetoivat. Heitä oli arviolta kaksitoista miestä. Kolmen kuukauden ajan Paavali sitten kävi synagogassa, keskusteli siellä ja puhui rohkeasti ja vetoavasti Jumalan valtakunnasta.

6. hetki tammik. 5.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room.6: 3-11)

Veljet ja sisaret, tiedättehän, että meidät kaikki Kristukseen Jeesukseen kastetut on kastettu hänen kuolemaansa. Näin meidät kasteessa annettiin kuolemaan ja haudattiin yhdessä hänen kanssaan, jotta mekin alkaisimme elää uutta elämää, niin kuin Kristus Isän kirkkauden voimalla herätettiin kuolleista. Jos kerran yhtäläinen kuolema on liittänyt meidät yhteen hänen kanssaan, me myös nousemme kuolleista niin kuin hän. Tiedämme, että vanha minämme on yhdessä hänen kanssaan ristiinnaulittu, jotta tämä syntinen ruumis menettäisi valtansa emmekä enää olisi synnin orjia. Se, joka on kuollut, on näet päässyt vapaaksi synnin vallasta. Mutta jos kerran olemme kuolleet Kristuksen kanssa, uskomme saavamme myös elää hänen kanssaan. Tiedämme, että koska Kristus on herätetty kuolleista, hän ei enää kuole eikä kuolemalla ole enää valtaa häneen. Kun Kristus kuoli, hän kertakaikkisesti kuoli eroon synnistä. Kun hän nyt elää, hän elää Jumalalle. Ajatelkaa tekin samoin itsestänne: te olette kuolleet pois synnistä ja elätte Jumalalle Kristuksessa Jeesuksessa.

9. hetki tammik. 5.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä Tiitukselle (Tiit. 2: 11-14, 3: 4-7)

Poikani Tiitus, Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille, ja se kasvattaa meitä hylkäämään jumalattomuuden ja maailmalliset himot ja elämään hillitysti, oikeamielisesti ja Jumalaa kunnioittaen tässä

maailmassa, kun odotamme autuaan toivomme toteutumista, suuren Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden ilmestymistä. Hän antoi itsensä alttiiksi meidän puolestamme lunastaakseen meidät vapaiksi kaikesta vääryydestä ja puhdistakseen meidät omaksi kansakseen, joka kaikin voimin tekee hyvää. Mutta kun Jumalan, meidän pelastajamme, hyvyys ja rakkaus ihmisiä kohtaan tuli näkyviinhän pelasti meidät, ei meidän hurskaiden tekojemme tähden, vaan pelkästä armosta. Hän pelasti meidät pesemällä meidät puhtaiksi, niin että synnyimme uudesti ja Pyhä Henki uudisti meidät. Tämän Hengen hän vuodatti runsaana meidän päällemme Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta, jotta me hänen armonsa ansiosta tulisimme vanhurskaiksi ja saisimme osaksemme ikuisen elämän, niin kuin toivomme.

Ehtoopalvelus tammik. 5.

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor.9: 19 – 27)

Veljet ja sisaret, vaikka olen vapaa ja kaikista riippumaton, olen ruvennut kaikkien orjaksi voittaakseni Kristukselle mahdollisimman monia. Voittaakseni hänen omikseen juutalaisia olen näille ollut kuin juutalainen; voittaakseni lain alaisina eläviä olen näille ollut kuin lain alainen, vaikka en olekaan lain alainen. Voittaakseni ilman lakia eläviä olen näille ollut kuin eläisin ilman lakia, vaikka en olekaan Jumalan lakia vailla – onhan minulla Kristuksen laki. Voittaakseni heikkoja olen näille ollut heikko. Kaikille olen ollut kaikkea, jotta pelastaisin edes muutamia. Kaiken tämän teen evankeliumin vuoksi, jotta olisin itsekin siitä osallinen. Tiedättehän, että vaikka juoksukilpailussa kaikki juoksevat, vain yksi saa palkinnon. Juoskaa siis niin, että voitatte sen! Jokainen kilpailija noudattaa lujaa itsekuria, juoksijat saavuttaakseen katoavan seppeleen, me saadaksemme katoamattoman. Minä en siis juokse päämäärättömästi enkä nyrkkeillessäni

huido ilmaan. Kohdistan iskut omaan ruumiiseeni ja pakotan sen tottelemaan, jottei itseäni lopulta hylättäisi, minua, joka olen kutsunut muita kilpailuun.

Vedenpyhitys tammik. 5.

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 10: 1-4)

Veljet ja sisaret, haluan teidän tietävän, että isämme vaelsivat kaikki pilven johdattamina ja kulkivat meren poikki. Kaikki he saivat pilvessä ja meressä kasteen Mooseksen seuraajiksi. Kaikki he söivät samaa hengellistä ruokaa ja joivat samaa hengellistä juomaa. Hehän joivat siitä hengellisestä kalliosta, joka kulki heidän mukanaan; tämä kallio oli Kristus.

Teofanian aatto tammik. 5.

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor.9: 19 – 27)

Veljet ja sisaret, vaikka olen vapaa ja kaikista riippumaton, olen ruvennut kaikkien orjaksi voittaakseni Kristukselle mahdollisimman monia. Voittaakseni hänen omikseen juutalaisia olen näille ollut kuin juutalainen; voittaakseni lain alaisina eläviä olen näille ollut kuin lain alainen, vaikka en olekaan lain alainen. Voittaakseni ilman lakia eläviä olen näille ollut kuin eläisin ilman lakia, vaikka en olekaan Jumalan lakia vailla – onhan minulla Kristuksen laki. Voittaakseni heikkoja olen näille ollut heikko. Kaikille olen ollut kaikkea, jotta pelastaisin edes muutamia. Kaiken tämän teen evankeliumin vuoksi, jotta olisin itsekin siitä osallinen. Tiedättehän, että vaikka juoksukilpailussa kaikki juoksevat, vain yksi saa palkinnon. Juoskaa siis niin, että voitatte sen! Jokainen kilpailija noudattaa lujaa itsekuria, juoksijat saavuttaakseen katoavan seppeleen, me saadaksemme katoamattoman. Minä en siis juokse päämäärättömästi enkä nyrkkeillessäni

hylättäisi, minua, joka olen kutsunut muita kilpailuun.

P. Johannes Kastaja tammik.7.

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 19: 1- 8)

Niinä päivinä, Apollosen ollessa Korintissa Paavali vaelsi yläköseutujen halki ja tuli Efesokseen. Hän tapasi siellä muutamia opetuslapsia ja kysyi heiltä: "Saitteko Pyhän Hengen, kun tulitte uskoon?" "Emme me ole kuulleetkaan mistään Pyhästä Hengestä", nämä vastasivat. "Millä kasteella teidät sitten on kastettu?" kysyi Paavali. He vastasivat: "Johanneksen kasteella." Silloin Paavali sanoi: "Johannes tosin kastoi vedellä parannukseen, mutta hän kehotti ihmisiä uskomaan toiseen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, Jeesukseen." Tämän kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen, ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, Pyhä Henki tuli heihin ja he puhuivat kielillä ja profetoivat. Heitä oli arviolta kaksitoista miestä. Kolmen kuukauden ajan Paavali sitten kävi synagogassa, keskusteli siellä ja puhui rohkeasti ja vetoavasti Jumalan valtakunnasta.

Teofanian jälkeinen lauantai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 6: 10 -17)

Veljet ja sisaret, vahvistukaa Herrassa, ottakaa voimaksenne hänen väkevyytensä. Pukekaa yllenne Jumalan taisteluväline, jotta voisitte pitää puolianne Paholaisen juonia vastaan. Emmehän me taistele ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan. Ottakaa siis yllenne Jumalan taisteluväline, niin että kykenette pahan päivän tullen tekemään vastarintaa ja selviytymään taistelusta pystyssä pysyen. Seiskää lujina! Kiinnittäkää vyöksenne totuus, pukeutukaa vanhurskauden haarniskaan ja sitokaa

jalkineiksenne alttius julistaa rauhan evankeliumia. Ottakaa kaikessa suojaksenne uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa pahan palavat nuolet. Ottakaa myös pelastuksen kypärä, ottakaa Hengen miekka, Jumalan sana.

Teofanian jälkeinen sunnuntai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 4: 7-13)

Veljet ja sisaret, kukin meistä on saanut oman armolahjansa, sen jonka Kristus on nähnyt hyväksi antaa. Kirjoituksissa sanotaankin: – Hän nousi korkeuteen vangit voittosaaliinaan, hän antoi lahjoja ihmisille. Eikö se, että hän nousi korkeuteen, merkitse, että hän oli laskeutunut alas, aina maan alimpiin paikkoihin? Hän, joka laskeutui alas, nousi myös kaikkia taivaita ylemmäs täyttääkseen kaikkeuden läsnäolollaan. Hän antoi seurakunnalle sekä apostolit että profeetat ja evankeliumin julistajat, sekä paimenet että opettajat, varustaakseen kaikki seurakunnan jäsenet palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen. Kun me kaikki sitten pääsemme yhteen ja samaan uskoon ja Jumalan Pojan tuntemiseen ja niin saavutamme aikuisuuden, Kristuksen täyteyttä vastaavan kypsyyden.

P. Ksenia Pietarilainen tammik. 24.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Gal 5:22- 6: 2)

Veljet ja sisaret, Hengen hedelmää ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme Jos joku tavataan tekemästä väärin, on teidän, joita Henki ohjaa, lempeästi ojennettava häntä. Olkaa

kuitenkin varuillanne, ettette itse joudu kiusaukseen. Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain.

Basileios Suuri, Gregorios Teologi ja Johannes Krysostomos tammik. 30.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 13: 7 – 16)

Veljet ja sisaret, muistakaa johtajianne, niitä, jotka julistivat teille Jumalan sanaa. Pitäkää mielessänne, miten he elämänsä elivät, ja ottakaa heidän uskonsa esikuvaksenne. Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Älkää antako kaikenlaisten vieraiden oppien johtaa itseänne harhaan. Meidän sydämemme tulee vahvistua armosta, ei ruoista, jotka eivät ole ketään hyödyttäneet. Meillä on alttari, jonka uhria ei liiton teltassa palvelevien ole lupa syödä. Tehän tiedätte, että kun ylipappi syntien sovittamiseksi vie kaikkein pyhimpään eläinten verta, näiden eläinten ruhot poltetaan leirin ulkopuolella. Siksi myös Jeesus kärsi ja kuoli kaupunginportin ulkopuolella pyhittääkseen kansan omalla verellään. Lähtekäämme siis hänen luokseen leirin ulkopuolelle, hänen häväistystään kantaen. Eihän meillä täällä ole pysyvää kaupunkia, vaan me odotamme ikävöiden sitä kaupunkia, joka tulee. Olkaamme sen tähden hänen välityksellään alati uhraamassa Jumalalle kiitosuhria, niiden huulten hedelmää, jotka tunnustavat hänen nimeään. Älkää myöskään unohtako tehdä hyvää ja antaa omastanne, sillä sellaiset uhrat ovat Jumalalle mieleen.

Pappismarttyyri Blasios (Valassi) helmik.11

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 13: 7 – 16)

Veljet ja sisaret, muistakaa johtajianne, niitä, jotka julistivat teille Jumalan sanaa. Pitäkää mielessänne, miten he elämänsä elivät, ja ottakaa

heidän uskonsa esikuvaksenne. Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Älkää antako kaikenlaisten vieraiden oppien johtaa itseänne harhaan. Meidän sydämemme tulee vahvistua armosta, ei ruoista, jotka eivät ole ketään hyödyttäneet. Meillä on alttari, jonka uhria ei liiton teltassa palvelevien ole lupa syödä. Tehän tiedätte, että kun ylipappi syntien sovittamiseksi vie kaikkein pyhimpään eläinten verta, näiden eläinten ruhot poltetaan leirin ulkopuolella. Siksi myös Jeesus kärsi ja kuoli kaupunginportin ulkopuolella pyhittääkseen kansan omalla verellään. Lähtekäämme siis hänen luokseen leirin ulkopuolelle, hänen häväistystään kantaen. Eihän meillä täällä ole pysyvää kaupunkia, vaan me odotamme ikävöiden sitä kaupunkia, joka tulee. Olkaamme sen tähden hänen välityksellään alati uhraamassa Jumalalle kiitosuhria, niiden huulten hedelmää, jotka tunnustavat hänen nimeään. Älkää myöskään unohtako tehdä hyvää ja antaa omastanne, sillä sellaiset uhrat ovat Jumalalle mieleen.

Georgios Voittaja huhtik. 23.

Pyhien apostolien tekojen kirjasta

(Ap.t. 12: 1 – 11)

Niinä päivinä, kuningas Herodes ryhtyi väkivaltaisiin toimiin muutamia seurakunnan jäseniä vastaan. Hän mestautti Jaakobin, Johanneksen veljen, ja huomattuaan sen olevan juutalaisille mieleen, hän vielä käski vangita Pietarin; silloin vietettiin juuri happamattoman leivän juhlaa. Herodes pani Pietarin telkien taakse ja määräsi häntä vartioimaan neljä nelimiehistä sotilasvartiostoa. Hän aikoi asettaa Pietarin pääsiäisen jälkeen kansan eteen. Niin siis Pietaria pidettiin vangittuna, mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen puolestaan. Sen päivän vastaisena yönä, jona Herodes aikoi asettaa Pietarin oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotilaan välissä. Hänet oli sidottu kaksin kahleihin, ja lisäksi vankilan ovella oli vartiomiehet. Mutta yhtäkkiä hänen edessään seisoi Herran enkeli ja huone oli täynnä valoa, ja

enkeli töytäisi Pietarin hereille sanoen: "Nouse kiireesti." Kahleet putosivat Pietarin käsistä. Enkeli sanoi: "Vyötä vaatteesi ja pane kengät jalkaasi." Pietari teki niin, ja enkeli sanoi: "Heitä viitta harteillesi ja seuraa minua." Pietari lähti enkelin mukaan. Hän ei kuitenkaan ymmärtänyt, että se, mitä hänelle tapahtui, oli totta, vaan luuli sitä näyksi. He ohittivat ensimmäisen vartion, sitten toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupungille. Se aukeni heille itsestään, ja niin he astuivat ulos ja lähtivät kulkemaan kujaa pitkin. Yhtäkkiä enkeli oli poissa. Silloin Pietari tajusi, mistä oli kysymys, ja sanoi: "Totisesti, nyt tiedän, mitä tapahtui! Herra lähetti enkelinsä ja auttoi minut Herodeksen käsistä, pelasti minut kaikesta siitä, mitä tämä kansa toivoi minulle tapahtuvan."

Apostoli ja evankelista Markus huhtik.25.

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 4: 9 – 16)

Veljet ja sisaret, Jumala näyttää asettaneen meidät apostolit vihoviimeisiksi: olemme kuin kuolemaantuomitut areenalla, koko maailman katseltavina, enkelien ja ihmisten. Me olemme hulluja Kristuksen tähden, te viisaita Kristuksessa. Me olemme heikkoja, te voimakkaita; teitä kunnioitetaan, meitä halveksitaan. Yhä edelleen me kärsimme nälkää ja janoa ja kuljemme puolialastomina, meitä pahoinpidellään, me vaellamme paikasta toiseen ja hankimme toimeentulomme omin käsin kovalla työllä. Meitä herjataan, mutta me siunaamme. Meitä vainotaan, mutta me kestämmme. Meistä puhutaan pahaa, mutta me puhumme hyvää. Tähän päivään saakka olemme olleet koko maailman kaatopaikka, ihmiskunnan pohjasakkaa. En kirjoita tätä tuottaakseni teille häpeää vaan ojentaakseni teitä kuin rakkaita lapsiani. Vaikka teillä Kristukseen uskovina olisi tuhansia kasvattajia, teillä on vain yksi isä. Minähän teidät olen evankeliumia julistamalla synnyttänyt Kristukseen Jeesukseen uskoviksi.

Kehotan teitä siis noudattamaan omaa esimerkkiäni.

Apostoli ja evankelista Johannes Teologi toukok. 8.

Apostoli Johanneksen ensimmäisestä kirjeestä (1. Joh. 1: 1 – 7)

Rakkaani, mikä on alusta alkaen ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselleet ja käsin koskettaneet, siitä me puhumme: elämän Sanasta. Elämä ilmestyi, me olemme nähneet sen, ja siitä me todistamme. Me ilmoitamme teille iankaikkisen elämän, joka oli Isän luona ja ilmestyi meille. Minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, jotta teilläkin olisi yhteys meihin. Meillä on yhteys Isään ja hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen. Tämän me kirjoitamme, jotta ilomme tulisi täydelliseksi. Tämä on se sanoma, jonka olemme häneltä kuulleet ja jonka julistamme teille: Jumala on valo, hänessä ei ole pimeyden häivää. Jos sanomme elävämme hänen yhteydessään mutta vaellamme pimeässä, me valehtelemme emmekä seuraa totuutta. Mutta jos me vaellamme valossa, niin kuin hän itse on valossa, meillä on yhteys toisiimme ja Jeesuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

P. Nikolaoksen jäännösten siirtäminen Bariin toukok. 9.

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä heprealaisille (Hepr. 13: 17 – 21)

Veljet ja sisaret, olkaa johtajillenne kuuliaiset, totelkaa heitä. He valvovat öitä teidän vuoksenne, koska joutuvat kerran tekemään teistä jokaisesta tiliä. Saakoot he tehdä työnsä iloiten, ei huokaillen, sillä se olisi teille paha asia. Rukoilkaa meidän puolestamme. Olemme varmoja siitä, että omatuntomme on puhdas, tahdommehan toimia kaikessa oikein. Varsinkin

siksi pyydän teiltä esirukousta, että jo pian pääsisin takaisin teidän luoksenne. Rauhan Jumala, joka ikuisen liiton uhriveren tähden on nostanut kuolleista lampaiden suuren paimenen, meidän Herramme Jeesuksen, varustakoon teidät hyvillä lahjoillaan, niin että voitte täyttää hänen tahtonsa. Sen, mikä on hänelle mieleen, hän itse tehköön meissä, hän ja Jeesus Kristus. Hänen on kunnia aina ja ikuisesti. Aamen.

Pyhät apostolinvertaiset keisari Konstantinos ja äitinsä keisarinna Helena toukok. 21.

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 4: 9 – 16)

Veljet ja sisaret, Jumala näyttää asettaneen meidät apostolit vihoviimeisiksi: olemme kuin kuolemaantuomitut areenalla, koko maailman katseltavina, enkelien ja ihmisten. Me olemme hulluja Kristuksen tähden, te viisaita Kristuksessa. Me olemme heikkoja, te voimakkaita; teitä kunnioitetaan, meitä halveksitaan. Yhä edelleen me kärsimme nälkää ja janoa ja kuljemme puolialastomina, meitä pahoinpidellään, me vaellamme paikasta toiseen ja hankimme toimeentulomme omin käsin kovalla työllä. Meitä herjataan, mutta me siunaamme. Meitä vainotaan, mutta me kestämmme. Meistä puhutaan pahaa, mutta me puhumme hyvää. Tähän päivään saakka olemme olleet koko maailman kaatopaikka, ihmiskunnan pohjasakkaa. En kirjoita tätä tuottaakseni teille häpeää vaan ojentaakseni teitä kuin rakkaita lapsiani. Vaikka teillä Kristukseen uskovina olisi tuhansia kasvattajia, teillä on vain yksi isä. Minähän teidät olen evankeliumia julistamalla synnyttänyt Kristukseen Jeesukseen uskoviksi. Kehotan teitä siis noudattamaan omaa esimerkkiäni.

Pyhittäjä Arseni Konevitsalainen kesäk. 12.

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä galatalaisille (Gal 5:22- 6: 2)

Veljet ja sisaret, Hengen hedelmää ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme Jos joku tavataan tekemästä väärin, on teidän, joita Henki ohjaa, lempeästi ojennettava häntä. Olkaa kuitenkin varuillanne, ettette itse joudu kiusaukseen. Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain.

Johannes Kastajan syntymä kesäk. 24.

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä roomalaisille (Room. 13:12 – 14:4)

Veljet ja sisaret, yö on kulunut pitkälle, päivä jo sarastaa. Hylätkäämme siis pimeyden teot ja varustautukaamme valon asein. Meidän on eletävä nuhteettomasti niin kuin päivällä eletään, ei remuten ja juopotellen, siveettömästi ja irstaillen, riidellen ja kiihkoillen. Pukekaa yllenne Herra Jeesus Kristus älkääkä hemmotelko ruumistanne, niin että annatte sen haluile vallan. Hyväksykää joukkoonne myös sellainen, joka on uskossaan heikko, älkääkä ruvetko kiistelemään mielipiteistä. Joku katsoo voivansa syödä kaikkea, mutta heikkouskoinen syö vain kasviksia. Joka syö kaikkea, älköön halveksiko sitä joka ei syö, ja joka taas ei syö kaikkea, älköön tuomitko sitä joka syö. Onhan Jumala ottanut omakseen hänetkin. Mikä oikeus sinulla on tuomita toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaatuu, vaikka kyllä hän seisoo, sillä Herra kykenee pitämään hänet pystyssä.

Jumalansynnyttäjän Tihvinäläinen ikoni kesäk. 26.

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä filippiläisille (Fil.2: 5 – 11)

Veljet ja sisaret, olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli. Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen vaan luopui omastaan. Hän otti orjan muodon ja tuli ihmisten kaltaiseksi. Hän eli ihmisenä ihmisten joukossa, hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti. Sen tähden Jumala on korottanut hänet yli kaiken ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman. Jeesuksen nimeä kunnioittaen on kaikkien polvistuttava, kaikkien niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla, ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi: "Jeesus Kristus on Herra."

Pyhittäjät Sergei ja Herman Valamolaiset kesäk. 28.

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä galatalaisille (Gal 5:22- 6: 2)

Veljet ja sisaret, Hengen hedelmää ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme Jos joku tavataan tekemästä väärin, on teidän, joita Henki ohjaa, lempeästi ojennettava häntä. Olkaa kuitenkin varuillanne, ettette itse joudu kiusaukseen. Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain.

Apostolit Pietari ja Paavali kesäk. 29.

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2.kor. 11: 12b – 12:9)

Veljet ja sisaret, mitä joku toinen uskaltaa – puhun nyt kuin järjetön – uskallan minäkin. He ovat siis heprealaisia? Niin minäkin. He ovat israelilaisia? Niin minäkin. He ovat Abrahamin jälkeläisiä? Niin minäkin. He ovat Kristuksen palvelijoita? Minä vielä enemmän – puhun kuin järjetön. Olen saanut raataa kovemmin kuin he, olen ollut enemmän vankeudessa, minua on ruoskittu ylen määrin, monesti olen ollut kuolemanvaarassa. Olen juutalaisilta viisi kertaa saanut "yhtä vaille neljäkymmentä" ruoskaniskua kolmesti olen saanut raippoja, kerran minua on kivitetty, kolme kertaa olen joutunut haaksirikkoon, olen ajelehtinut meressä vuorokauden. Olen yhtenäen ollut matkoilla, olen ollut vaarassa hukkaa jokiin ja joutua rosvojen käsiin, vaarassa niin maanmiesteni kuin vierasheimojen joukossa, vaarassa kaupungissa ja autiomaassa, vaarassa merellä, vaarassa vaelevien parissa. Olen raatanut ja nähnyt vaivaa, valvonut paljon, kärsinyt nälkää ja janoa, paastonnut usein, palellut vähissä vaatteissa. Kaikkien näiden hankaluuksien lisäksi minua joka päivä painaa huoli kaikista seurakunnista. Jos joku on heikko, niin minäkin olen heikko. Jos joku lankeaa, se polttaa minua. Jos on pakko kerskailla, kerskun heikkoudestani. Herran Jeesuksen Jumala ja Isä, joka on ikuisesti ylistetty, tietää etten valehtele. Damaskoksessa kuningas Aretaksen alainen päällikkö antoi vartioida kaupunkia pidättääkseen minut, mutta minut laskettiin muurinaukosta korissa alas, ja niin pääsin pakenemaan hänen käsistään. Minun on pakko kerskailla, vaikkei siitä hyötyä olekaan. Siirryn nyt näkyihin ja Herran ilmestyksiin. Tunnen erään Kristuksen oman, joka neljätoista vuotta sitten temmattiin kolmanteen taivaaseen. Oliko hän silloin ruumiissaan vai poissa siitä, en tiedä, sen tietää Jumala. Ja tästä miehestä tiedän,

että hänet temmattiin paratiisiin ja hän kuuli sanoja, joita ihminen ei voi eikä saa lausua. Oliko hän ruumiissaan vai poissa siitä, en tiedä, sen tietää Jumala. Tästä miehestä minä kerskailen, itsestäni en, paitsi heikkoudestani. Vaikka tahtoisinkin ylpeillä, en olisi mieletön, sillä puheeni on totta. Sitä en kuitenkaan tee, jottei kukaan ajattelisi minusta enempää kuin hän minusta näkee tai kuulee. Jotta nämä valtavat ilmestykset eivät tekisi minua ylpeäksi, olen saanut pistävän piikin ruumiiseeni, saatanan enkelin kurittamaan itseäni, etten ylpistyisi. Olen kolme kertaa pyytänyt Herralta, että pääsisin siitä. Mutta hän on vastannut minulle: "Minun armoni riittää sinulle. Voima tulee täydelliseksi heikkoudessa." Sen tähden ylpeilen mieluummin heikkoudestani, jotta minuun asettuisi Kristuksen voima.

Jumalansynnyttäjän Konevitsalainen ikoni heinäk. 10.

Pyhän apostoli Paavalin lähetysskirjeestä filippiläisille (Fil.2: 5 – 11)

Veljet ja sisaret, olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli. Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen vaan luopui omastaan. Hän otti orjan muodon ja tuli ihmisten kaltaiseksi. Hän eli ihmisenä ihmisten joukossa, hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti. Sen tähden Jumala on korottanut hänet yli kaiken ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman. Jeesuksen nimeä kunnioittaen on kaikkien polvistuttava, kaikkien niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla, ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi: "Jeesus Kristus on Herra."

Profeetta Elia Tisbeläinen heinäk. 20.

Pyhän apostoli Jaakobin yleisestä kirjeestä (Jaak. 5: 10–20)

Veljet ja sisaret, ottakaa vastoinikäymisten kestämisessä ja kärsivällisyydessä esikuvaksenne profeetat, jotka ovat puhuneet Herran nimessä. Niitä, jotka kestävät loppuun asti, me ylistämme autuaiksi. Te olette kuulleet Jobin kestävyyydestä ja tiedätte, mihin tulokseen Herra antoi sen johtaa. Herra on laupias ja anteeksiantava. Ennen kaikkea, älkää vannoko, älkää taivaan, älkää maan, älkääkään minkään muunkaan kautta. Kun myönnätte, sanokaa vain: "Kyllä", kun kiellätte, sanokaa: "Ei." Muutoin teitä kohtaa tuomio. Jos joku teistä kärsii, hän rukoilukoon; jos joku on hyvillä mielin, hän laulakoon kiitosvirsiä. Jos joku teistä on sairaana, kutsukoon hän luokseen seurakunnan vanhimmat. Nämä voidelkoot hänet öljyllä Herran nimessä ja rukoilkoot hänen puolestaan, ja rukous, joka uskossa lausutaan, parantaa sairaan. Herra nostaa hänet jalkeille, ja jos hän on tehnyt syntiä, hän saa sen anteeksi. Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte. Vanhurskaan rukous on voimallinen ja saa paljon aikaan. Elia oli samanlainen ihminen kuin me. Hän rukoili hellittämättä, ettei sataisi, eikä maa saanut sadetta kolmeen ja puoleen vuoteen. Ja kun hän taas rukoili, taivas antoi sateen ja maa tuotti jälleen hedelmää. Jos joku teistä eksyy totuudesta ja toinen ohjaa hänet takaisin, niin tietäkää tämä: joka palauttaa syntisen harhatieltä, pelastaa hänet kuolemasta ja peittää paljotkin synnit.

Pyhä apostolinvertainen Magdalan Maria heinäk. 22.

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetysskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 4: 9 – 16)

Veljet ja sisaret, Jumala näyttää asettaneen meidät apostolit vihoviimeisiksi: olemme kuin kuolemaantuomitut areenalla, koko maailman

katseltavina, enkelien ja ihmisten. Me olemme hulluja Kristuksen tähden, te viisaita Kristuksessa. Me olemme heikkoja, te voimakkaita; teitä kunnioitetaan, meitä halveksitaan. Yhä edelleen me kärsimme nälkää ja janoa ja kuljemme puolialastomina, meitä pahoinpidellään, me vaellamme paikasta toiseen ja hankimme toimeentulomme omin käsin kovalla työllä. Meitä herjataan, mutta me siunaamme. Meitä vainotaan, mutta me kestämmme. Meistä puhutaan pahaa, mutta me puhumme hyvää. Tähän päivään saakka olemme olleet koko maailman kaatopaikka, ihmiskunnan pohjasakkaa. En kirjoita tätä tuottaakseni teille häpeää vaan ojentaakseni teitä kuin rakkaita lapsiani. Vaikka teillä Kristukseen uskovina olisi tuhansia kasvattajia, teillä on vain yksi isä. Minähän teidät olen evankeliumia julistamalla synnyttänyt Kristukseen Jeesukseen uskoviksi. Kehotan teitä siis noudattamaan omaa esimerkkiäni.

Marttyyrit Boris ja Gleb heinäk. 24.

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä roomalaisille (Room. 8: 28 – 39)

Veljet ja sisaret, me tiedämme, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa ja jotka hän on suunnitelmansa mukaisesti kutsunut omikseen. Ne, jotka hän edeltäkäsini on valinnut, hän on myös edeltä määrännyt oman Poikansa kaltaisiksi, niin että hänen Poikansa olisi esikoinen suuressa veljesjoukossa. Ne, jotka Jumala on edeltä määrännyt, hän on myös kutsunut; ne, jotka hän on kutsunut, hän on myös tehnyt vanhurskaiksi; niille, jotka hän on tehnyt vanhurskaiksi, hän on myös lahjoittanut kirkkautensa. Mitä voimme tästä päätellä? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? Kun hän ei säästänyt omaa Poikaansa vaan antoi hänet kuolemaan kaikkien meidän puolestamme, kuinka hän ei lahjoittaisi Poikansa mukana meille kaikkea muutakin? Kuka voi syyttää Jumalan valittuja?

Jumala – mutta hän julistaa vanhurskaaksi! Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus – mutta hän on kuollut meidän tähtemme, ja enemmänkin: hänet on herätetty kuolleista, hän istuu Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme! Mikä voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? Tuska tai ahdistus, vaino tai nälkä, alastomuus, vaara tai miekka? On kirjoitettu: – Sinun tähtesi meitä surmataan kaiken aikaa, meitä kohdellaan teuraslampaina. Mutta kaikissa näissä ahdingoissa meille antaa riemuvoiton hän, joka on meitä rakastanut. Olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit, eivät henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva eivätkä mitkään voimat, ei korkeus eikä syvyys, ei mikään luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

Pyhittäjämarttyyri Paraskeva heinäk. 26.

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2. Kor. 6: 1 – 10)

Veljet ja sisaret, Jumalan työtovereina me vetoamme teihin: ottakaa Jumalan armo vastaan niin, ettei se jää turhaksi! Hänhän sanoo: ”Oikealla hetkellä olen kuullut sinua, pelastuksen päivänä olen tuonut sinulle avun. Juuri nyt on oikea hetki, juuri nyt on pelastuksen päivä.” Me emme anna kenellekään missään asiassa loukkaantumisen aihetta, jotta palveluvirkaamme ei moitittaisi. Kaikessa me osoitamme olevamme Jumalan palvelijoita. Me kestämmme sitkeästi vaikeudet, vaivat ja ahdingot, ruoskimiset, vankeudet, mellakat, raadannan, valvomisen ja paastoamisen. Mieleemme on puhdas, meillä on tietoa, kärsivällisyyttä ja ystävällisyyttä, meillä on Pyhä Henki, vilpitön rakkaus, totuuden sana ja Jumalan voima. Aseinamme ovat vanhurskauden miekka ja kilpi. Meitä kunnioitetaan ja halveksitaan, meitä panetellaan ja kiitellään. Meitä pidetään villitsijöinä, mutta me puhumme totta. Meitä kohdellaan tuntemattomina, mutta

me olemme liiankin tunnettuja. Olemme lähellä kuolemaa mutta silti elossa, pahoinpideltyjä mutta yhä hengissä, murheellisia mutta aina iloisia. Olemme köyhiä, mutta teemme monia rikkaiksi; meillä ei ole mitään, mutta omistamme kaiken.

P. Makkabealaismarttyyrit ja Ristin esiintuominen elok.1.

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille ja

heprealaisille (1. Kor. 1: 18 – 24; Hepr.11: 33 – 12:2a)

Veljet ja sisaret, puhe rististä on hulluutta niiden mielestä, jotka joutuvat kadotukseen, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima. Onhan kirjoitettu: Minä hävitän viisaitten viisauden ja teen tyhjäksi ymmärtäväisten ymmärryksen. Missä ovat viisaat ja oppineet, missä tämän maailman älyniekat? Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hulluudeksi? Jumala on kyllä osoittanut viisautensa, mutta kun maailma ei omassa viisauudessaan oppinut tuntemaan Jumalaa, Jumala katsoi hyväksi julistaa hulluutta ja näin pelastaa ne, jotka uskovat. Juutalaiset vaativat ihmetekoja, ja kreikkalaiset etsivät viisautta. Me sen sijaan julistamme ristiinnaulittua Kristusta. Juutalaiset torjuvat sen herjauksena, ja muiden mielestä se on hulluutta, mutta kutsutuille, niin juutalaisille kuin kreikkalaisillekin, ristiinnaulittu Kristus on Jumalan voima ja Jumalan viisaus.

Veljet ja sisaret, koska Mooses uskoi, hän aikuiseksi vartuttuaan kieltäytyi esiintymästä faraon tyttären poikana. Hän mieluummin jakoi Jumalan kansan kärsimykset kuin hankki synnistä ohimenevää nautintoa. Hän näet piti Kristuksen osaksi tulevaa häväistystä suurempana rikkautena kuin koko Egyptin aarteita, sillä hän kiinnitti katseensa tulevaan palkintoon. Mitäpä tähän enää lisäisin? Minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Barakista, Simsonista ja Jeftasta, Daavidista, Samuelista ja profeetoista.

Uskon voimalla he kukistivat valtakuntia, pitivät yllä oikeutta ja pääsivät näkemään lupauksen täyttymisen. He tukkivat leijonien kidat, sammuttivat roihuavan tulen ja välttivät miekaniskut. He olivat heikkoja, mutta he voimistuivat, heistä tuli väkeviä sotureita, he työnsivät takaisin vihollisen joukot. Jotkut naiset saivat kuolleet omaisensa elävinä takaisin. Monet kidutettiin hengiltä. He olivat torjuneet heille tarjotun vapautuksen, koska halusivat parempaan ylösnousemukseen. Toiset saivat osakseen pilkkaa ja ruoskaniskuja, jopa kahleet ja vankeuden. Heitä kivitettiin kuoliaaksi, heitä sahattiin kahtia ja surmattiin miekalla lyöden. He joutuivat kuljeksimaan lampaan- ja vuohennahat vaatteinaan, he kärsivät puutetta, heitä ahdistettiin ja piestiin. He olivat liian hyviä tähän maailmaan, ja niin heidän oli harhailtava autiomaassa ja vuorilla ja asuttava luolissa ja maakuopissa. Kaikista näistä on heidän uskonsa perusteella annettu kirjoituksissa hyvä todistus, mutta sitä, mikä on luvattu, he eivät vielä saaneet. Jumalalla oli näet meitä varten varattuna vielä parempaa, eivätkä he siksi voineet päästä täydellisyyteen ilman meitä. Kun siis ympärillämme on todistajia kokonainen pilvi, pankaamme pois kaikki mikä painaa ja synti, joka niin helposti kietoutuu meihin. Juoskaamme sinnikkäästi loppuun se kilpailu, joka on edessämme, katse suunnattuna Jeesukseen, uskomme perustajaan ja täydelliseksi tekijään. Edessään olleen ilon tähden hän häpeästä välittämättä kesti ristillä kärsimykset, ja nyt hän istuu Jumalan valtaistuimen oikealla puolella.

Jumalansynnyttäjän Valamolainen ikoni elok. 7.

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä filippiiläisille (Fil.2: 5 – 11)

Veljet ja sisaret, olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli. Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen

vaan luopui omastaan. Hän otti orjan muodon ja tuli ihmisten kaltaiseksi. Hän eli ihmisenä ihmisten joukossa, hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti. Sen tähden Jumala on korottanut hänet yli kaiken ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman. Jeesuksen nimeä kunnioittaen on kaikkien polvistuttava, kaikkien niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla, ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi: "Jeesus Kristus on Herra."

Pyhittäjä Herman Alaskalainen elok. 9.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Gal 5:22- 6: 2)

Veljet ja sisaret, Hengen hedelmää ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme Jos joku tavataan tekemästä väärin, on teidän, joita Henki ohjaa, lempeästi ojennettava häntä. Olkaa kuitenkin varuillanne, ettette itse joudu kiusaukseen. Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain.

Pyhä Tiuhon Zadonskilainen elok. 13.

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 4: 9 -16)

Veljet ja sisaret, Jumala näyttää asettaneen meidät apostolit vihoviimeisiksi: olemme kuin kuolemaantuomitut areenalla, koko maailman katseltavina, enkelien ja ihmisten. Me olemme hulluja Kristuksen tähden, te viisaita Kristuksessa. Me olemme heikkoja, te voimakkaita; teitä kunnioitetaan, meitä halveksitaan. Yhä edelleen me kärsimme nälkää ja janoa ja kuljemme

puolialastomina, meitä pahoinpidellään, me vaellamme paikasta toiseen ja hankimme toimeentulomme omin käsin kovalla työllä. Meitä herjataan, mutta me siunaamme. Meitä vainotaan, mutta me keitämme. Meistä puhutaan pahaa, mutta me puhumme hyvää. Tähän päivään saakka olemme olleet koko maailman kaatopaikka, ihmiskunnan pohjasakkaa. En kirjoita tätä tuottaakseni teille häpeää vaan ojentaakseni teitä kuin rakkaita lapsiani. Vaikka teillä Kristukseen uskovina olisi tuhansia kasvattajia, teillä on vain yksi isä. Minähän teidät olen evankeliumia julistamalla synnyttänyt Kristukseen Jeesukseen uskoviksi. Kehotan teitä siis noudattamaan omaa esimerkkiäni.

Kristuksen ”Käsittätehdyin”-ikonin siirtäminen Edessaan elok. 16.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä kolossalaisille (Kol. 1: 12 – 18)

Veljet ja sisaret, kiittäkää iloiten Isää, joka on tehnyt teidät kelpoiksi saamaan pyhille kuuluvan perintöosan valon valtakunnasta. Hän on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan, hänen, joka on meidän lunastuksemme, syntiemme anteeksianto. Hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen, ennen koko luomakuntaa syntynyt. Hänen välityksellään luotiin kaikki, kaikki mitä on taivaissa ja maan päällä, näkyvä ja näkymätön, valtaistuimet, herruudet, kaikki vallat ja voimat. Kaikki on luotu hänen kauttaan ja häntä varten. Hän on ollut olemassa ennen kaikkea muuta, ja hän pitää kaiken koossa. Hän on myös ruumiin pää, ja ruumis on seurakunta. Hän on alku. Hän nousi esikoisena kuolleista, jotta hän olisi kaikessa ensimmäinen.

Marttyyrit Floros ja Lauros elok. 18.

Pyhän apostoli Paavalin lähetysskirjeestä roomalaisille (Room. 8: 28 – 39)

Veljet ja sisaret, me tiedämme, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa ja jotka hän on suunnitelmansa mukaisesti kutsunut omikseen. Ne, jotka hän edeltäksin on valinnut, hän on myös edeltä määrännyt oman Poikansa kaltaisiksi, niin että hänen Poikansa olisi esikoinen suuressa veljesjoukossa. Ne, jotka Jumala on edeltä määrännyt, hän on myös kutsunut; ne, jotka hän on kutsunut, hän on myös tehnyt vanhurskaiksi; niille, jotka hän on tehnyt vanhurskaiksi, hän on myös lahjoittanut kirkkautensa. Mitä voimme tästä päätellä? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? Kun hän ei säästänyt omaa Poikaansa vaan antoi hänet kuolemaan kaikkien meidän puolestamme, kuinka hän ei lahjoittaisi Poikansa mukana meille kaikkea muutakin? Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala – mutta hän julistaa vanhurskaaksi! Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus – mutta hän on kuollut meidän tähtemme, ja enemmänkin: hänet on herätetty kuolleista, hän istuu Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme! Mikä voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? Tuska tai ahdistus, vaino tai nälkä, alastomuus, vaara tai miekka? On kirjoitettu: – Sinun tähtesi meitä surmataa kaiken aikaa, meitä kohdellaan teuraslampaina. Mutta kaikissa näissä ahdingoissa meille antaa riemuvoiton hän, joka on meitä rakastanut. Olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit, eivät henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva eivätkä mitkään voimat, ei korkeus eikä syvyys, ei mikään luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

Pappismarttyyri Aleksander Hotovitski elok. 19.

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetysskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 15: 1-11)

Veljet ja sisaret, minä palautan mieleenne sen evankeliumin, jonka olen julistanut teille. Te olette ottaneet sen vastaan ja pidätte siitä kiinni, ja sen avulla te myös pelastutte, jos säilytätte sen sellaisena kuin minä sen julistin; muuten olette turhaan tulleet uskoviksi. Ennen muuta annoin teille tiedoksi tämän, minkä itse olin saanut vastaanottaa: Kristus kuoli meidän syntiemme vuoksi, niin kuin oli kirjoitettu, hänet haudattiin, hänet herätettiin kuolleista kolmantena päivänä, niin kuin oli kirjoitettu, ja hän ilmestyi Keefakselle ja sitten niille kahdelletoista. Sen jälkeen hän ilmestyi samalla kertaa yli viidellesadalle veljelle, joista useimmat ovat yhä elossa, vaikka jotkut ovatkin jo nukkuneet pois. Tämän jälkeen hän ilmestyi Jaakobille ja sitten kaikille apostoleille. Viimeiseksi kaikista hän ilmestyi minullekin, joka olen kuin keskosena syntynyt. Olenhan apostoleista vähäisin enkä edes ansaitse apostolin nimeä, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa. Mutta Jumalan armosta minä olen se mikä olen, eikä hänen armonsakaan minua kohtaan ole mennyt hukkaan. Olen tehnyt enemmän työtä kuin kukaan heistä, en tosin minä itse, vaan Jumalan armo, joka on ollut voimani. Näin me siis julistamme, minä niin kuin hekin, ja näin te myös olette uskoneet.

Johannes Kastajan mestaus elok. 29.

Pyhiin apostolien tekojen kirjasta (Ap.t. 13: 25 – 33a)

Niinä päivinä kun Johannes oli matkansa päässä, hän sanoi: 'En minä ole se, joksi te minua luulette. Minun jälkeeni tulee toinen, jonka kenkiäkään minä en kelpaa riisumaan.'
"Veljet, Abrahamin jälkeläiset, ja te muut, jotka pelkätte Jumalaa! Juuri meille on lähetetty

sanoma tästä Pelastajasta. Jerusalemilaiset ja heidän hallitusmiehensä eivät tajunneet, kuka Jeesus oli. He tuomitsivat hänet, mutta näin he panivat täytäntöön profeettojen sanat, joita joka sapattina luetaan. Mitään syytä kuolemantuomioon he eivät voineet esittää, mutta silti he vaativat Pilatusta teloittamaan hänet. Kun he olivat toteuttaneet kaiken, mitä hänestä oli kirjoitettu, he ottivat hänet ristinpuulta ja panivat hautaan. Mutta Jumala herätti hänet kuolleista. Hän ilmestyi sitten usean päivän aikana niille, jotka yhdessä hänen kanssaan olivat tulleet Galileasta Jerusalemiin. Nämä ovat nyt hänen todistajiaan, he todistavat hänestä Israelin kansalle. "Me julistamme teille ilosanoman: Minkä Jumala lupasi meidän isillemme, sen hän on täyttänyt meille, heidän lapsilleen. Hän on herättänyt Jeesuksen kuolleista.

Pyhittäjä Aleksanteri Syväriläinen elok. 30.

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä galatalaisille (Gal 5:22- 6: 2)

Veljet ja sisaret, Hengen hedelmää ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme Jos joku tavataan tekemästä väärin, on teidän, joita Henki ohjaa, lempeästi ojennettava häntä. Olkaa kuitenkin varuillanne, ettette itse joudu kiusaukseen. Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain.

Yleiset muistot

Jumalansynnyttäjän muisto

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeistä filippiiläisille ja heprealaisille (Fil. 2: 5 – 11; Hepr. 9: 1 – 7)

Veljet ja sisaret, olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli. Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen vaan luopui omastaan. Hän otti orjan muodon ja tuli ihmisten kaltaiseksi. Hän eli ihmisenä ihmisten joukossa, hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti. Sen tähden Jumala on korottanut hänet yli kaiken ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman. Jeesuksen nimeä kunnioittaen on kaikkien polvistuttava, kaikkien niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla, ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi: "Jeesus Kristus on Herra."

Veljet ja sisaret, ensimmäisellä liitolla oli siis jumalanpalvelusta koskevat säädöksensä ja pyhäkkö täällä maan päällä. Pyhäkkönä oli teltta, jonka etumaisessa huoneessa oli lampunjalka, pöytä ja uhrileivät. Tätä osaa nimitettiin "pyhäksi". Toisen verhon takana oli se teltan osa, josta käytettiin nimeä "kaikeinpyhin". Siellä oli kultainen suitsutusalttari ja liitonarkku, joka oli kauttaaltaan kullalla päällystetty. Arkussa oli kultainen, mannaa sisältävä astia ja Aaronin sauva, joka puhkesi lehteen, sekä liiton taulut. Arkun päällä olivat kerubit, kirkkauden enkelit, jotka siivillään varjosivat syntien sovitusta paikkaa. Kaikkea tätä ei nyt ole tarpeen selittää yksityiskohtaisesti. Näin siis on kaikki järjestetty. Teltan etuhuoneessa käyvät papit päivittäin toimittaessaan jumalanpalvelusta. Mutta teltan toiseen huoneeseen menee ainoastaan ylipappi, ja hänkin vain kerran vuodessa. Hänellä täytyy silloin olla mukanaan verta; hän tuo sitä

sovittaakseen sekä omat syntinsä että kansan tahattomat synnit.

Enkelien muisto

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 2: 2 – 10)

Veljet ja sisaret, johan sekin sanoma, jonka enkelit toivat, osoittautui paikkansa pitäväksi, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai ansaitsemansa palkan. Kuinka sitten me voisimme välttää rangaistuksen, jos emme pidä arvossa sitä suurta pelastusta, jota itse Herra ensimmäisenä julisti? Ne, jotka kuulivat hänen julistuksensa, ovat sen todistuksellaan vahvistaneet ja välittäneet meille, ja itse Jumala vahvisti heidän todistuksensa: hän antoi heidän tehdä tunnustekoja ja ihmeitä, monia voimallisia tekoja, ja jakoi Pyhän Hengen lahjoja tahtonsa mukaan. Tulevaa maailmaa, sitä josta nyt puhumme, Jumala ei ole alistanut enkelien hallittavaksi. Tästä on jossakin kohdassa joku todistanut: – Mikä on ihminen! Kuitenkin sinä häntä muistat. Mikä on ihmislapsi! Kuitenkin pidät hänestä huolen. Lyhyeksi aikaa sinä asetit hänet enkeleitä alemmaksi, mutta sitten seppelöit hänet kirkkaudella ja kunnialla, panit kaiken hänen valtansa alle. Jumala siis antoi ihmisen valtaan kaiken, hän ei jättänyt mitään tälle alistamatta. Vielä tosin emme voi havaita, että kaikki olisi hänen vallassaan. Sen kuitenkin näemme, että tuo "lyhyeksi aikaa enkeleitä alemmaksi asetettu", Jeesus, on kuoleman tuskat kärsittyään "seppelöity kirkkaudella ja kunnialla". Armollisen Jumalan tahto näet oli, että Jeesuksen oli kärsittävä kuolema jokaisen ihmisen puolesta. Hän, joka on kaiken luoja ja perusta, tahtoi tuoda paljon lapsia kirkkauteen, ja siksi hänen tuli tehdä heidän pelastajansa ja perilleviejänsä kärsimysten kautta täydelliseksi.

Johannes Kastajan muisto

Pyhien apostolien tekojen kirjasta (Ap.t. 13: 25 – 33a)

Niinä päivinä kun Johannes oli matkansa päässä, hän sanoi: 'En minä ole se, joksi te minua luulette. Minun jälkeeni tulee toinen, jonka kenkiäkään minä en kelpaa riisumaan.' "Veljet, Abrahamin jälkeläiset, ja te muut, jotka pelkätte Jumalaa! Juuri meille on lähetetty sanoma tästä Pelastajasta. Jerusalemlaiset ja heidän hallitusmiehensä eivät tajunneet, kuka Jeesus oli. He tuomitsivat hänet, mutta näin he panivat täytäntöön profeettojen sanat, joita joka sapattina luetaan. Mitään syytä kuolemantuomioon he eivät voineet esittää, mutta silti he vaativat Pilatusta teloittamaan hänet. Kun he olivat toteuttaneet kaiken, mitä hänestä oli kirjoitettu, he ottivat hänet ristinpuulta ja panivat hautaan. Mutta Jumala herätti hänet kuolleista. Hän ilmestyi sitten usean päivän aikana niille, jotka yhdessä hänen kanssaan olivat tulleet Galileasta Jerusalemiin. Nämä ovat nyt hänen todistajiaan, he todistavat hänestä Israelin kansalle. "Me julistamme teille ilosanoman: Minkä Jumala lupasi meidän isillemme, sen hän on täyttänyt meille, heidän lapsilleen.

Profeetan muisto

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä korinttolaisille (1.Kor. 14: 20 – 25)

Veljet ja sisaret, jos rukoilen kielillä, minun henkeni rukoilee mutta ymmärrykseni jää hyödyttömäksi. Mitä tämä siis tarkoittaa? Minun tulee rukoilla hengelläni, mutta myös ymmärryksellä; minun tulee laulaa kiitosta hengelläni, mutta myös ymmärryksellä. Jos kiität Jumalaa vain hengelläsi, miten paikalla oleva ulkopuolinen voi sanoa kiitokseesi aamenen, kun hän ei ymmärrä mitä sanot? Sinä kyllä kiität hyvin, mutta ei tuo toinen siitä hyödy. Minä puhun kielillä enemmän kuin kukaan teistä, ja

siitä kiitän Jumalaa. Jotta voisin opettaa muitakin, haluan seurakunnassa silti puhua mieluummin viisi ymmärrettävää sanaa kuin tuhansia hurmoskielen sanoja. Veljet ja sisaret, älkää olko ajatuksiltanne lapsia. Pahuudessa olkaa kehittymättömiä, ajattelussanne aikuisia. Lain kirjassa sanotaan: – Oudoilla kielillä ja vieraiden huulilla olen puhuva tälle kansalle, eikä se sittenkään kuuntele minua, sanoo Herra. Outoja kielisiä ei siis ole tarkoitettu merkiksi uskoville vaan niille, jotka eivät usko; profetoiminen sen sijaan ei ole merkinä epäuskoisille vaan uskoville. Jos seurakunnan yhteisessä kokouksessa kaikki puhuisivat kielillä ja sinne tulisi ulkopuolisia tai epäuskoisia, he varmasti sanoisivat, että te olette järjiltänne. Jos sen sijaan kaikki profetoisivat ja joku epäuskoinen tai ulkopuolinen tulisi paikalle, hän joutuisi kaikkien koeteltavaksi ja tutkittavaksi ja hänen sydämensä salaisuudet paljastuisivat. Silloin hän heittäytyisi kasvoilleen maahan, rukoilisi Jumalaa ja tunnustaisi: "Jumala on todella teidän keskuudessanne."

tai

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä heprealaisille (Hepr. 6:13–20)

Veljet ja sisaret, antaessaan Abrahamille lupauksensa Jumala vannoi omaan nimeensä, koska ei ollut ketään suurempaa, jonka nimeen hän olisi vannonut. Hän lupasi: "Minä siunaan sinua runsain määrin ja annan sinulle runsaasti jälkeläisiä" ja kärsivällisesti odotettuaan Abraham sai, mitä hänelle oli luvattu. Ihmiset vannovat jonkun itseään suuremman nimeen. Vala merkitsee heille asian vahvistusta, se lopettaa kaikki vastaväitteet. Siksi myös Jumala vannoi lupauksensa takeeksi vielä valan. Hän tahtoi tällä erityisellä tavalla osoittaa niille, joita lupaus koskee, että hänen päätöksensä ei muutu. Noilla kahdella järkähtämättömällä sanallaan, joissa hän, Jumala, ei voi valehdella, hän tahtoi rohkaista meitä, hänen turviinsa paenneita, ja kannustaa pitämään kiinni toivosta, joka on edessämme. Se toivo on elämämme ankkuri, luja

ja varma. Se ulottuu väliverhon tuolle puolen. Sinne Jeesus meidän edelläkävijänämme meni, kun hän oli tullut ylipapiksi, jonka pappeus on ikuista, Melkisedekin pappeutta.

tai

Pyhän apostoli Jaakobin yleisestä kirjeestä (Jaak. 5: 10–20)

Veljet ja sisaret, ottakaa vastoinikäymisten kestämisessä ja kärsivällisyydessä esikuvaksenne profeetat, jotka ovat puhuneet Herran nimessä. Niitä, jotka kestävät loppuun asti, me ylistämme autuaiksi. Te olette kuulleet Jobin kestävydestä ja tiedätte, mihin tulokseen Herra antoi sen johtaa. Herra on laupias ja anteeksiantava. Ennen kaikkea, älkää vannoko, älkää taivaan, älkää maan, älkääkään minkään muunkaan kautta. Kun myönnätte, sanokaa vain: "Kyllä", kun kiellätte, sanokaa: "Ei." Muutoin teitä kohtaa tuomio. Jos joku teistä kärsii, hän rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, hän laulakoon kiitosvirsiä. Jos joku teistä on sairaana, kutsukoon hän luokseen seurakunnan vanhimmat. Nämä voidelkoot hänet öljyllä Herran nimessä ja rukoilkoot hänen puolestaan, ja rukous, joka uskossa lausutaan, parantaa sairaan. Herra nostaa hänet jalkeille, ja jos hän on tehnyt syntiä, hän saa sen anteeksi. Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte. Vanhurskaan rukous on voimallinen ja saa paljon aikaan. Elia oli samanlainen ihminen kuin me. Hän rukoili hellittämättä, ettei sataisi, eikä maa saanut sadetta kolmeen ja puoleen vuoteen. Ja kun hän taas rukoili, taivas antoi sateen ja maa tuotti jälleen hedelmää. Jos joku teistä eksyy totuudesta ja toinen ohjaa hänet takaisin, niin tietäkää tämä: joka palauttaa syntisen harhatieltä, pelastaa hänet kuolemasta ja peittää paljotkin synnit.

Apostolien muisto

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 4: 9 -16)

Veljet ja sisaret, Jumala näyttää asettaneen meidät apostolit vihoviimeisiksi: olemme kuin kuolemaantuomitut areenalla, koko maailman katseltavina, enkelien ja ihmisten. Me olemme hulluja Kristuksen tähden, te viisaita Kristuksessa. Me olemme heikkoja, te voimakkaita; teitä kunnioitetaan, meitä halveksitaan. Yhä edelleen me kärsimme nälkää ja janoa ja kuljemme puolialastomina, meitä pahoinpidellään, me vaellamme paikasta toiseen ja hankimme toimeentulomme omin käsin kovalla työllä. Meitä herjataan, mutta me siunaamme. Meitä vainotaan, mutta me kestämmme. Meistä puhutaan pahaa, mutta me puhumme hyvää. Tähän päivään saakka olemme olleet koko maailman kaatopaikka, ihmiskunnan pohjasakkaa. En kirjoita tätä tuottaakseni teille häpeää vaan ojentaakseni teitä kuin rakkaita lapsiani. Vaikka teillä Kristukseen uskovina olisi tuhansia kasvattajia, teillä on vain yksi isä. Minähän teidät olen evankeliumia julistamalla synnyttänyt Kristukseen Jeesukseen uskoviksi. Kehotan teitä siis noudattamaan omaa esimerkkiäni.

Esipaimenen muisto

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä heprealaisille (Hepr. 7: 26 -8:2)

Veljet ja sisaret, juuri tällaisen ylipapin me tarvitsimme. Hän on pyhä, viaton ja tahraton, hänet on erotettu syntisistä ja korotettu taivaita korkeammalle. Toisin kuin muiden ylipappien, hänen ei tarvitse päivittäin uhrata ensin omien syntiensä ja sitten kansan syntien sovittamiseksi. Hän on antanut kertakaikkisen uhrin uhratessaan itsensä. Laki tekee ylipappeja ihmisistä, jotka ovat heikkoja, mutta lakia myöhemmin vannottu vala nostaa ylipapiksi Jumalan Pojan, joka on saavuttanut ikuisen täydellisyyden. Tulemme nyt

asian ytimeen: Meillä on ylipappi, joka on asettunut taivaissa istuimelleen Majesteetin valtaistuimen oikealle puolelle. Hän toimittaa palvelusta taivaan pyhäkössä, todellisessa pyhäkköteltassa, jota ei ole pystyttänyt ihminen vaan Herra itse.

Useamman esipaimenen muisto

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä heprealaisille (Hepr. 13: 17 – 21)

Veljet ja sisaret, olkaa johtajillenne kuuliaiset, totelkaa heitä. He valvovat öitä teidän vuoksenne, koska joutuvat kerran tekemään teistä jokaisesta tiliä. Saakoot he tehdä työnsä iloiten, ei huokaillen, sillä se olisi teille paha asia. Rukoilkaa meidän puolestamme. Olemme varmoja siitä, että omatuntomme on puhdas, tahdommehan toimia kaikessa oikein. Varsinkin siksi pyydän teiltä esirukousta, että jo pian pääsisin takaisin teidän luoksenne. Rauhan Jumala, joka ikuisen liiton uhriveren tähden on nostanut kuolleista lampaiden suuren paimenen, meidän Herramme Jeesuksen, varustakoon teidät hyvillä lahjoillaan, niin että voitte täyttää hänen tahtonsa. Sen, mikä on hänelle mieleen, hän itse tehköön meissä, hän ja Jeesus Kristus. Hänen on kunnia aina ja ikuisesti. Aamen.

Pyhittäjän ja

Useamman pyhittäjän sekä

Kristuksen tähden houkan muisto

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä galatalaisille (Gal 5:22- 6: 2)

Veljet ja sisaret, Hengen hedelmää ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen

johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme Jos joku tavataan tekemästä väärin, on teidän, joita Henki ohjaa, lempeästi ojennettava häntä. Olkaa kuitenkin varuillanne, ettette itse joudu kiusaukseen. Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain.

Marttyyrin muisto

Pyhän apostoli Paavalin toisesta

lähetyskirjeestä Timoteukselle (2. Tim. 2: 1 – 10)

Poikani Timoteus, vahvistakoon siis Kristuksen Jeesuksen armo sinua, poikani! Kaikki, mitä olet monien todistajien läsnä ollessa minulta kuullut, sinun tulee uskoa luotettaville ihmisille, jotka pystyvät myös opettamaan muita. Kärsi sinäkin vaivaa niin kuin Kristuksen Jeesuksen kelpo sotilas. Ei kukaan sotilaana palveleva sekaannu jokapäiväisen elämän toimiin, jos haluaa, että päällikkö on häneen tyytyväinen. Ei myöskään urheilija saa voitonseppelettä, ellei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti. Maamiehen, joka raskaan työn tekee, tulee ensimmäisenä saada osansa sadosta. Mieti sanojani! Herra kyllä antaa sinulle ymmärrystä kaikkeen. Muista, että Jeesus Kristus, Daavidin jälkeläinen, on herätetty kuolleista, niin kuin minä julistan. Hänen vuokseen minä kärsin, olen vieläpä kahleissa kuin rikollinen. Mutta Jumalan sana ei ole kahleissa. Siksi kestä mitä tahansa Jumalan valittujen tähden, jotta hekin saavuttaisivat pelastuksen, jonka Kristus Jeesus on hankkinut, ja sen mukana ikuisen kirkkauden.

Useamman marttyyrin muisto ja

Useamman pyhittäjämarttyyrin muisto

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 8: 28 – 39)

Veljet ja sisaret, me tiedämme, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa ja jotka hän on suunnitelmansa mukaisesti kutsunut

omikseen. Ne, jotka hän edeltäkäsikin on valinnut, hän on myös edeltä määrännyt oman Poikansa kaltaisiksi, niin että hänen Poikansa olisi esikoinen suuressa veljesjoukossa. Ne, jotka Jumala on edeltä määrännyt, hän on myös kutsunut; ne, jotka hän on kutsunut, hän on myös tehnyt vanhurskaiksi; niille, jotka hän on tehnyt vanhurskaiksi, hän on myös lahjoittanut kirkkautensa. Mitä voimme tästä päätellä? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? Kun hän ei säästänyt omaa Poikaansaakaan vaan antoi hänet kuolemaan kaikkien meidän puolestamme, kuinka hän ei lahjoittaisi Poikansa mukana meille kaikkea muutakin? Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala – mutta hän julistaa vanhurskaaksi! Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus – mutta hän on kuollut meidän tähtemme, ja enemmänkin: hänet on herätetty kuolleista, hän istuu Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme! Mikä voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? Tuska tai ahdistus, vaino tai nälkä, alastomuus, vaara tai miekka? On kirjoitettu: – Sinun tähtesi meitä surmataan kaiken aikaa, meitä kohdellaan teuraslampaina. Mutta kaikissa näissä ahdingoissa meille antaa riemuvoiton hän, joka on meitä rakastanut. Olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit, eivät henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva eivätkä mitkään voimat, ei korkeus eikä syvyys, ei mikään luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

tai

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 11: 33 – 40)

Veljet ja sisaret, uskon voimalla he kukistivat valtakuntia, pitivät yllä oikeutta ja pääsivät näkemään lupausten täyttymisen. He tukkivat leijonien kidat, sammuttivat roihuavan tulen ja välttivät miekaniskut. He olivat heikkoja, mutta he voimistuivat, heistä tuli väkeviä sotureita, he työnsivät takaisin vihollisen joukot. Jotkut naiset

saivat kuolleet omaisensa elävinä takaisin. Monet kidutettiin hengiltä. He olivat torjuneet heille tarjotun vapautuksen, koska halusivat parempaan ylösnousemukseen. Toiset saivat osakseen pilkkaa ja ruoskaniskuja, jopa kahleet ja vankeuden. Heitä kivitettiin kuoliaaksi, heitä sahattiin kahtia ja surmattiin miekalla lyöden. He joutuivat kuljeksimaan lampaan- ja vuohennahat vaatteinaan, he kärsivät puutetta, heitä ahdistettiin ja piestiin. He olivat liian hyviä tähän maailmaan, ja niin heidän oli harhailtava autiomaassa ja vuorilla ja asuttava luolissa ja maakuopissa. Kaikista näistä on heidän uskonsa perusteella annettu kirjoituksissa hyvä todistus, mutta sitä, mikä on luvattu, he eivät vielä saaneet. Jumalalla oli näet meitä varten varattuna vielä parempaa, eivätkä he siksi voineet päästä täydellisyyteen ilman meitä.

Pappismarttyyrin muisto

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 13: 7 – 16)

Veljet ja sisaret, muistakaa johtajianne, niitä, jotka julistivat teille Jumalan sanaa. Pitäkää mielessänne, miten he elämänsä elivät, ja ottakaa heidän uskonsa esikuvaksenne. Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Älkää antako kaikenlaisten vieraiden oppien johtaa itseänne harhaan. Meidän sydämemme tulee vahvistua armosta, ei ruoista, jotka eivät ole ketään hyödyttäneet. Meillä on alttari, jonka uhria ei liiton teltassa palvelevien ole lupa syödä. Tehän tiedätte, että kun ylipappi syntien sovittamiseksi vie kaikkein pyhimpään eläinten verta, näiden eläinten ruhot poltetaan leirin ulkopuolella. Siksi myös Jeesus kärsi ja kuoli kaupunginportin ulkopuolella pyhittääkseen kansan omalla verellään. Lähtekäämme siis hänen luokseen leirin ulkopuolelle, hänen häväistystään kantaen. Eihän meillä täällä ole pysyvää kaupunkia, vaan me odotamme ikävöiden sitä kaupunkia, joka tulee. Olkaamme sen tähden hänen välityksellään alati uhraamassa Jumalalle kiitosuhria, niiden

huulten hedelmää, jotka tunnustavat hänen nimeään. Älkää myöskään unohtako tehdä hyvää ja antaa omastanne, sillä sellaiset uhrit ovat Jumalalle mieleen.

Useamman pappismarttyyrin muisto

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille (Hepr. 5: 4-10)

Veljet ja sisaret, kukaan ei itse ota tätä arvoa itselleen, vaan ylipapin kutsuu Jumala, joka kutsui jo Aaronin. Siten ei Kristuskaan itse korottanut itseään ylipapin arvoon, vaan hänet korotti se, joka sanoi hänelle: – Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin, ja toisessa paikassa: – Sinä olet pappi ikuisesti, sinun pappeutesi on Melkisedekin pappeutta. Ihmiselämänsä päivinä Jeesus ääneen itkien rukoili ja huusi avukseen häntä, jolla oli valta pelastaa hänet kuolemasta, ja hänen uhrirukouksensa kuultiin, koska hän taipui Jumalan tahtoon. Vaikka hän oli Poika, hän joutui kärsimyksistä oppimaan, mitä on kuuliaisuus. Kun hän oli saavuttanut täydellisyyden, hänestä tuli iankaikkisen pelastuksen tuoja, kaikkien niiden pelastaja, jotka ovat hänelle kuuliaisia. Hänestä tuli Jumalan asettama ylipappi, jonka pappeus on Melkisedekin pappeutta.

Pyhittäjämarttyyrin muisto

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeestä Timoteukselle (2. Tim 1: 8-18)

Poikani Timoteus, älä siis häpeä todistaa Herrastamme äläkä häpeä minua, joka olen hänen takiaan vangittuna, vaan kärsi sinäkin vaivaa evankeliumin vuoksi. Siihen saat voimaa Jumalalta Hän on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsullaan, ei meidän tekojemme perusteella vaan oman päätöksensä ja armonsa mukaisesti, jonka hän jo ennen aikojen alkua soi meille antamalla meille Kristuksen Jeesuksen ja joka nyt on tullut julki, kun meidän Vapahtajamme, Kristus Jeesus, on ilmestynyt.

Hän on kukistanut kuoleman ja tuonut valoon elämän ja katoamattomuuden lähettämällä maailmaan evankeliumin. Sen kuuluttajaksi, apostoliksi ja opettajaksi minut on asetettu. Siksi minä saan kärsiä tätä kaikkea. En silti häpeä, sillä tiedän, keneen uskon, ja olen varma siitä, että hän kykenee varjelemaan sen, mikä on minun haltuuni uskottu, aina tulemisensa päivään asti. Pidä esikuvanasi niitä terveitä opetuksia, jotka olet minulta kuullut, ja säilytä se usko ja rakkaus, jonka Kristus Jeesus saa aikaan. Pidä meissä asuvan Pyhän Hengen avulla tallessa se hyvä, mikä on uskottu haltuusi. Niin kuin tiedät, Aasian maakunnassa kaikki ovat luopuneet minusta, heidän joukossaan Fygelos ja Hermogenes. Herra osoittakoon laupeutta Onesiforoksen perheelle, koska hän on usein minua rohkaissut eikä ole hävennyt minua, vaikka olen vankina. Roomaan tultuaan hän päinvastoin ryhtyi tarmokkaasti etsimään, kunnes löysi minut. Osoittakoon Herra hänelle laupeutta tulemisensa päivänä! Ja kuinka paljon hän auttoi minua Efesoksessa, sen tiedät sinä parhaiten.

Naismarttyyrin muisto ja

Useamman naismarttyyrin muisto ja

Naispyhittäjämarttyyrin muisto

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille (2.Kor. 6:1–10)

Veljet ja sisaret, Jumalan työtovereina me vetoamme teihin: ottakaa Jumalan armo vastaan niin, ettei se jää turhaksi! Hänhän sanoo: – Oikealla hetkellä olen kuullut sinua, pelastuksen päivänä olen tuonut sinulle avun. Juuri nyt on oikea hetki, juuri nyt on pelastuksen päivä. Me emme anna kenellekään missään asiassa loukkaantumisen aihetta, jotta palveluvirkaamme ei moitittaisi. Kaikessa me osoitamme olevamme Jumalan palvelijoita. Me kestämmme sitkeästi vaikeudet, vaivat ja ahdingot, ruoskimiset, vankeudet, mellakat, raadannan, valvomisen ja paastoamisen. Mieleemme on puhdas, meillä on

tietoa, kärsivällisyyttä ja ystävällisyyttä, meillä on Pyhä Henki, vilpitön rakkaus, totuuden sana ja Jumalan voima. Aseinamme ovat vanhurskauden miekka ja kilpi. Meitä kunnioitetaan ja halveksitaan, meitä panetellaan ja kiitellään. Meitä pidetään villitsijöinä, mutta me puhumme totta. Meitä kohdellaan tuntemattomina, mutta me olemme liiankin tunnettuja. Olemme lähellä kuolemaa mutta silti elossa, pahoinpideltyjä mutta yhä hengissä, murheellisia mutta aina iloisia. Olemme köyhiä, mutta teemme monia rikkaiksi; meillä ei ole mitään, mutta omistamme kaiken.

tai (Gal. 3:23–29)

Veljet ja sisaret, ennen kuin uskon aika tuli, me jouduimme olemaan lain vartioimina ja sen vankeina, kunnes usko ilmestyisi. Näin laki oli meidän valvojamme Kristuksen tuloon asti, jotta me sitten tulisimme vanhurskaiksi uskosta. Nyt uskon ilmestyttyä emme enää ole valvojan alaisia. Te kaikki olette Jumalan lapsia, kun uskotte Kristukseen Jeesukseen. Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeneet Kristuksen yllenne. Yhdentekevää, oletko juutalainen vai kreikkalainen, orja vai vapaa, mies vai nainen, sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi. Ja jos te kerran olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin jälkeläisiä ja saatte periä sen, mikä hänelle oli luvattu.

Naispyhittäjän muisto ja

Useamman naispyhittäjän muisto

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä galatalaisille (Gal. 3:23–29)

Veljet ja sisaret, ennen kuin uskon aika tuli, me jouduimme olemaan lain vartioimina ja sen vankeina, kunnes usko ilmestyisi. Näin laki oli meidän valvojamme Kristuksen tuloon asti, jotta me sitten tulisimme vanhurskaiksi uskosta. Nyt uskon ilmestyttyä emme enää ole valvojan alaisia. Te kaikki olette Jumalan lapsia, kun

uskotte Kristukseen Jeesukseen. Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeneet Kristuksen yllenne. Yhdentekevää, oletko juutalainen vai kreikkalainen, orja vai vapaa, mies vai nainen, sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi. Ja jos te kerran olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin jälkeläisiä ja saatte periä sen, mikä hänelle oli luvattu.

Tunnustajan muisto

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 6: 10–17)

Veljet ja sisaret, vahvistukaa Herrassa, ottakaa voimaksenne hänen väkevyytensä. Pukekaa yllenne Jumalan taisteluväline, jotta voisitte pitää puolianne Paholaisen juonia vastaan. Emmehän me taistele ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan. Ottakaa siis yllenne Jumalan taisteluväline, niin että kykenette pahan päivän tullen tekemään vastarintaa ja selviytymään taistelusta pystyssä pysyen. Seiskää lujina! Kiinnittäkää vyöksenne totuus, pukeutukaa vanhurskauden haarniskaan ja sitokaa jalkineiksenne alttiut julistaa rauhan evankeliumia. Ottakaa kaikessa suojaksenne uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa pahan palavat nuolet. Ottakaa myös pelastuksen kypärä, ottakaa Hengen miekka, Jumalan sana.

Pyhiin parantajien muisto

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä korinttolaisille (1. Kor. 12:27–13:8)

Veljet ja sisaret, te olette Kristuksen ruumis, ja jokainen teistä on tämän ruumiin jäsen. Jumala on seurakunnassaan asettanut ensinnäkin jotkut apostoleiksi, toiseksi jotkut profeetoiksi ja vielä jotkut opettajiksi. Muutamilla on voima tehdä ihmeitä, toisilla parantamisen lahja, toisilla kyky auttaa muita, toimia johtajana tai puhua kielillä. Eivät kai kaikki ole apostoleja? Tai

profeettoja? Tai opettajia? Tai ihmeiden tekijöitä? Eihän kaikilla ole parantamisen lahjaa? Eiväthän kaikki puhu kielillä tai tulkitse tällaista puhetta? Mutta tavoitelkaa kaikkein arvokkaimpia armolahjoja! Nyt minä osoitan teille tien, joka on verrattomasti muita parempi. Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä mutta minulta puuttuisi rakkaus, olisin vain kumiseva vaski tai helisevä symbaali. Vaikka minulla olisi profetoimisen lahja, vaikka tuntisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin siirtää vuoria, mutta minulta puuttuisi rakkaus, en olisi mitään. Vaikka jakaisin kaiken omaisuuteni nälkää näkeville ja vaikka antaisin polttaa itseni tuleksa mutta minulta puuttuisi rakkaus, en sillä mitään voittaisi. Rakkaus on kärsivällinen, rakkaus on lempeä. Rakkaus ei kadehdi, ei kersku, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaa etuaan, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä vaan iloitsee totuuden voittaessa. Kaiken se kestää, kaikessa uskoo, kaikessa toivoo, kaiken se kärsii. Rakkaus ei koskaan katoa. Mutta profetoiminen vaikennee, kielillä puhuminen lakkaa, tieto käy turhaksi. Tietämisemme on näet vajavaista ja profetoimisemme on vajavaista, mutta kun täydellinen tulee, vajavainen katoaa.

Vainajien muisto

maanantaina

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 14:6 – 9)

Veljet ja sisaret, joka kiinnittää huomionsa päiviin, tekee niin Herran kunniaksi, ja joka syö, syö Herran kunniaksi, sillä hän kiittää Jumalaa. Joka taas ei syö, on Herran kunniaksi syömättä, ja hänkin kiittää Jumalaa. Kukaan meistä ei elä itseään varten eikä kukaan kuole itseään varten. Jos elämme, elämme Herran omina, ja jos kuolemme, kuolemme Herran omina. Elämmepä siis tai kuolemme, me kuulumme Herralle. Juuri sitä vartenhan Kristus kuoli ja heräsi elämään,

että hän olisi niin kuolleiden kuin elävienkin Herra.

tiistaina

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetysskirjeestä korinttolaisille (1.Kor. 15:39–57)

Veljet ja sisaret, ei kaikkien elollisten ruumis ole samanlainen, vaan ihmisellä on oma ruumiinsa, nelijalkaisilla omansa, linnuilla omansa ja kaloilla omansa. On taivaallisia ja maallisia ruumiita, mutta taivaallisten loisto on aivan toisenlainen kuin maanpäällisten. Auringolla on oma loistonsa, kuulla omansa ja tähdillä omansa, ja toinen tähti loistaa toista kirkkaammin. Samoin tapahtuu kuolleiden ylösnousemuksessa. Se, mikä kylvetään katoavana, nousee katoamattomana. Mikä kylvetään vähäpätöisenä, nousee kirkkaana. Mikä kylvetään heikkona, nousee täynnä voimaa. Kylvetään ajallinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on olemassa ajallinen ruumis, on myös hengellinen. Onkin kirjoitettu: "Ensimmäisestä ihmisestä, Aadamista, tuli elävä olento." Mutta viimeisestä Aadamista tuli eläväksi tekevä henki. Ensimmäisenä ei siis ole hengellinen vaan ajallinen; vasta sen jälkeen tulee hengellinen. Ensimmäinen ihminen on maallinen, maasta lähtöisin, toinen ihminen on taivaasta. Millainen tuo maallinen ihminen oli, sellaisia ovat kaikki maalliset ihmiset, ja millainen tuo taivaallinen ihminen on, sellaisia tulevat olemaan taivaalliset ihmiset. Ja niin kuin me nyt olemme maallisen ihmisen kaltaisia, niin me tulemme kerran taivaallisen ihmisen kaltaisiksi. Sen sanon, ettei liha ja veri voi saada omakseen Jumalan valtakuntaa ja ettei katoava voi saada omakseen katoamattomuutta. Nyt ilmoitan teille salaisuuden: Me emme kaikki kuole, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Pasuuna soi, ja kuolleet herätetään katoamattomina ja me muut muutamme. Tämän katoavan on näet pukeuduttava katoamattomuuteen ja kuolevaisen kuolemattomuuteen. Mutta kun

katoava pukeutuu katoamattomuuteen ja kuolevaisen kuolemattomuuteen, silloin toteutuu kirjoitusten sana: – Kuolema on nieltä ja voitto saatu. Missä on voittosi, kuolema? Missä on pistimesi, kuolema? Kuoleman pistin on synti, ja synnin voimana on laki. Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!

keskiviikkona

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetysskirjeestä korinttolaisille (2.Kor 5: 1-10)

Veljet ja sisaret, me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen telttamajamme puretaankin, Jumalalla on taivaassa meitä varten ikuinen asunto, joka ei ole ihmiskätten työtä. Täällä ollessamme me huokailemme ja kaipaamme päästä pukeutumaan taivaalliseen asuumme, sillä sitten kun olemme pukeutuneet siihen, emme jää alastomiksi. Me, jotka vielä asumme tässä majassamme, huokailemme ahdistuneina. Emme haluaisi riisuutua vaan pukeutua uuteen asuun, niin että elämä kätkeä sisäänsä sen, mikä on kuolevaista. Juuri tähän Jumala on valmistanut meidät, ja vakuudeksi hän on antanut meille Hengen. Olemme siis aina turvallisella mielellä, vaikka tiedämmekin, että niin kauan kuin tämä ruumis on kotimme, olemme poissa Herran luota. Mehän elämme uskon varassa, emme näkemisen. Mutta mielemme on turvallinen, vaikka haluaisimmekin muuttaa pois ruumiistamme, kotiin Herran luo. Siksi myös pyrimme noudattamaan hänen mieltään, olimmepä jo perillä hänen luonaan tai vielä sieltä poissa. Meidän kaikkien on tultava Kristuksen tuomioistuimen eteen, jotta kukin saisi sen mukaan, mitä ajallisessa elämässään on tehnyt, hyvää tai pahaa.

torstaina

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1.Kor. 15: 20 -28)

Veljet ja sisaret, nyt Kristus on herätetty kuolleista, esikoisena niiden joukosta jotka ovat kuolleet. Kun kerran kuolema sai alkunsa ihmisestä, samoin kuolleiden ylösnousemus on alkanut ihmisestä. Sillä niin kuin kaikki ihmiset Aadamista osallisina kuolevat, niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi, jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus ja sen jälkeen Kristuksen omat, kun hän tulee. Sitten seuraa kaiken päätös, kun hän luovuttaa kuninkuuden Jumalalle, Isälle, kukistettuaan kaiken vallan, mahdin ja voiman. Kristuksen on näet määrä hallita, kunnes hän on saattanut kaikki vihollisensa jalkojensa alle. Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema. Sillä "Jumala on alistanut hänen jalkojensa alle kaiken". Kun sanotaan, että kaikki on alistettu hänelle, tämän ulkopuolelle jää tietysti Jumala, joka itse on kaiken alistanut Kristuksen valtaan. Sitten kun kaikki on saatettu hänen valtaansa, silloin hän itse, Poika, alistuu sen valtaan, joka on saattanut kaiken hänen valtaansa, ja niin Jumala hallitsee täydellisesti kaikkea.

perjantaina

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1.Kor. 15:47-57)

Veljet ja sisaret, ensimmäinen ihminen on maallinen, maasta lähtöisin, toinen ihminen on taivaasta. Millainen tuo maallinen ihminen oli, sellaisia ovat kaikki maalliset ihmiset, ja millainen tuo taivaallinen ihminen on, sellaisia tulevat olemaan taivaalliset ihmiset. Ja niin kuin me nyt olemme maallisen ihmisen kaltaisia, niin me tulemme kerran taivaallisen ihmisen kaltaisiksi. Sen sanon, veljet, ettei liha ja veri voi saada omakseen Jumalan valtakuntaa ja ettei katoava voi saada omakseen katoamattomuutta. Nyt ilmoitan teille salaisuuden: Me emme kaikki kuole, mutta kaikki me muutumme, yhtäkkiä,

silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Pasuuna soi, ja kuolleet herätetään katoamattomina ja me muut muutumme. Tämän katoavan on näet pukeuduttava katoamattomuuteen ja kuolevaisen kuolemattomuuteen. Mutta kun katoava pukeutuu katoamattomuuteen ja kuolevainen kuolemattomuuteen, silloin toteutuu kirjoitusten sana: – Kuolema on nieltä ja voitto saatu. Missä on voittosi, kuolema? Missä on pistimesi, kuolema? Kuoleman pistin on synti, ja synnin voimana on laki. Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!

lauantaina

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä tessalonikalaisille (1. Tess. 4: 13-17)

Veljet ja sisaret, tahdomme teidän olevan selvillä siitä, mitä tapahtuu kuoleman uneen nukkuville, jotta ette surisi niin kuin nuo toiset, joilla ei ole toivoa. Jos kerran Jeesus on kuollut ja noussut kuolleista, niin kuin me uskomme, silloin Jumala myös on Jeesuksen tullessa tuova poisnukkuneet elämään yhdessä hänen kanssaan. Ilmoitamme teille, mitä Herra on sanonut: Me elossa olevat, jotka saamme jäädä tänne siihen asti kun Herra tulee, emme ehdi poisnukkuneiden edelle. Itse Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin käskyhuudon kuullessa ja Jumalan pasuunan kaikuessa, ja ensin nousevat ylös ne, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskovina. Meidät, jotka olemme vielä elossa ja täällä jäljellä, temmataan sitten yhdessä heidän kanssaan pilvissä yläilmoihin Herraa vastaan. Näin saamme olla aina Herran kanssa.

Vainajien muistolauantaina

19. lauantai

Pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetyskirjeistä korinttolaisille ja tessalonikalaisille (2. Kor. 1: 8 – 11)

Veljet ja sisaret, teidän on hyvä tietää, millaisessa ahdingossa me olimme Aasian maakunnassa. Jouduimme niin suunnattomiin ja ylivoimaisiin vaikeuksiin, ettemme enää uskoneet selviävämme hengissä. Me saimme tuntea olevamme kuolemaan tuomittuja, jotta emme luottaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka herättää kuolleet. Tällaisesta kuolemanvaarasta hän pelasti meidät, ja niin hän pelastaa vastedeskin. Me luotamme siihen, että hän on pelastava meidät, kun tekin autatte meitä rukouksellanne. Näin nousee monista sydämistä kiitos Jumalalle siitä armosta, jota hän on osoittanut meitä kohtaan.

(1. Tess. 4: 13–17)

Veljet ja sisaret, tahdomme teidän olevan selvillä siitä, mitä tapahtuu kuoleman uneen nukkuville, jotta ette surisi niin kuin nuo toiset, joilla ei ole toivoa. Jos kerran Jeesus on kuollut ja noussut kuolleista, niin kuin me uskomme, silloin Jumala myös on Jeesuksen tullessa tuova poisnukkuneet elämään yhdessä hänen kanssaan. Ilmoitamme teille, mitä Herra on sanonut: Me elossa olevat, jotka saamme jäädä tänne siihen asti kun Herra tulee, emme ehdi poisnukkuneiden edelle. Itse Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin käskyhuudon kuullessa ja Jumalan pasuunan kaikuessa, ja ensin nousevat ylös ne, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskovina. Meidät, jotka olemme vielä elossa ja täällä jäljellä, temmataan sitten yhdessä heidän kanssaan pilvissä yläilmoihin Herraa vastaan. Näin saamme olla aina Herran kanssa.

Kaste

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille (Room. 6: 3-11)

Veljet ja sisaret, tiedättehän, että meidät kaikki Kristukseen Jeesukseen kastetut on kastettu hänen kuolemaansa. Näin meidät kasteessa annettiin kuolemaan ja haudattiin yhdessä hänen kanssaan, jotta mekin alkaisimme elää uutta elämää, niin kuin Kristus Isän kirkkauden voimalla herätettiin kuolleista. Jos kerran yhtäläinen kuolema on liittänyt meidät yhteen hänen kanssaan, me myös nousemme kuolleista niin kuin hän. Tiedämme, että vanha minämme on yhdessä hänen kanssaan ristiinnaulittu, jotta tämä syntinen ruumis menettäisi valtansa emmekä enää olisi synnin orjia. Se, joka on kuollut, on näet päässyt vapaaksi synnin vallasta. Mutta jos kerran olemme kuolleet Kristuksen kanssa, uskomme saavamme myös elää hänen kanssaan. Tiedämme, että koska Kristus on herätetty kuolleista, hän ei enää kuole eikä kuolemalla ole enää valtaa häneen. Kun Kristus kuoli, hän kertakaikkisesti kuoli eroon synnistä. Kun hän nyt elää, hän elää Jumalalle. Ajatelkaa tekin samoin itsestänne: te olette kuolleet pois synnistä ja elätte Jumalalle Kristuksessa Jeesuksessa.

Vihkiminen ja

Toiseen avioliittoon vihkiminen

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 5: 20–33)

Veljet ja sisaret, kiittäkää aina ja kaikesta Jumalaa, Isää, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä. Alistukaa toistenne tahtoon, Kristusta totellen. Vaimot, suostukaa miehenne tahtoon niin kuin Herran tahtoon, sillä mies on vaimonsa pää, niin kuin Kristus on seurakunnan pää; onhan hän seurakunnan, oman ruumiinsa, pelastaja. Niin kuin seurakunta alistuu Kristuksen tahtoon, niin myös vaimon tulee kaikessa alistua

miehensä tahtoon. Miehet, rakastakaa vaimoanne niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi henkensä sen puolesta pyhittääkseen sen. Hän pesi sen puhtaaksi vedellä ja sanalla voidakseen asettaa sen eteensä kirkkaana, pyhänä ja moitteettomana, vailla tahraa, ryppyä tai virhettä. Samoin aviomiehenkin velvollisuus on rakastaa vaimoaan niin kuin omaa ruumistaan. Joka rakastaa vaimoan, rakastaa itseään. Eihän kukaan vihaa omaa ruumistaan, vaan jokainen ravitsee ja vaalii sitä. Juuri niin hoitaa Kristuskin seurakuntaansa, omaa ruumistaan, jonka jäseniä me olemme. "Siksi mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, niin että nämä kaksi tulevat yhdeksi lihaksi." Tämä on suuri salaisuus; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa. Mutta se koskee myös kaikkia teitä: jokaisen tulee rakastaa vaimoan niin kuin itseään, ja vaimon tulee kunnioittaa miestään.

Avioliittoon siunaus

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 4: 1-3)

Veljet ja sisaret, minä, joka olen Herran vuoksi vankina, kehotan teitä siis elämään saamanne kutsun arvoisesti, aina nöyrinä, lempeinä ja kärsivällisinä. Auttakoon rakkaus teitä tulemaan toimeen keskenänne. Pyrkikää rauhan sitein säilyttämään Hengen luoma ykseys.

Sairaanvoitelu

1. Epistola: Apostoli Jaakobin kirjeestä:

Ottakaa vastoin käymisten kestämisessä ja kärsivällisyydessä esikuvaksenne profeetat, jotka ovat puhuneet Herran nimessä. Niitä, jotka kestävät loppuun asti, me ylistämme autuaiksi. Te olette kuulleet Jobin kestävydestä ja tiedätte, mihin tulokseen Herra antoi sen johtaa. Herra on laupias ja anteeksiantava. Ennen kaikkea, veljeni, älkää vannoko, älkää taivaan, älkää maan älkääkään minkään muunkaan kautta. Kun myönnätte,

sanokaa vain: "Kyllä", kun kiellätte, sanokaa: "Ei." Muutoin teitä kohtaa tuomio. Jos joku teistä kärsii, hän rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, hän laulakoon kiitosvirsiä. Jos joku teistä on sairaana, kutsukoon hän luokseen seurakunnan vanhimmat. Nämä voidelkoot hänet öljyllä Herran nimessä ja rukoilkoot hänen puolestaan, ja rukous, joka uskossa lausutaan, parantaa sairaan. Herra nostaa hänet jalkeille, ja jos hän on tehnyt syntiä, hän saa sen anteeksi. Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte. Vanhurskaan rukous on voimallinen ja saa paljon aikaan.'

2. Epistola: pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille

Veljet ja sisaret, meidän, jotka olemme vahvoja, on kestettävä heikkojen vajavuuksia. Emme saa ajatella vain sitä, mikä on itsellemme mieluista. Meidän on jokaisen otettava huomioon lähimmäisemme, ajateltava, mikä on hänelle hyväksi ja vahvistaa häntä. Ei Kristuskaan ajatellut itseään. Onhan kirjoitettu: "Sinun herjaajiesi herjaukset ovat osuneet minuun." Kaikki, mitä pyhät kirjoitukset sisältävät, on kirjoitettu meille opiksi, jotta saisimme siitä kestävyyttä, lohtua ja toivoa. Jumala, jolta kestävyys ja rohkaisu tulevat, antakoon teidän olla keskenänne yksimielisiä Kristuksen Jeesuksen tahdon mukaisesti, niin että te yksimielisesti, yhdestä suusta ylistäisitte Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumalaa ja Isää. Hyväksykää siis toinen toisenne, niin kuin Kristuskin on hyväksynyt omikseen teidät, Jumalan kunniaksi.

3. Epistola: pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä korinttolaisille

Veljet ja sisaret, te olette Kristuksen ruumis, ja jokainen teistä on tämän ruumiin jäsen. Jumala on seurakunnassaan asettanut ensinnäkin jotkut apostoleiksi, toiseksi jotkut profeetoiksi ja vielä jotkut opettajiksi. Muutamilla on voima tehdä ihmeitä, toisilla parantamisen lahja, toisilla kyky auttaa muita, toimia johtajana tai puhua kielillä.

Eivät kai kaikki ole apostoleja? Tai profeettoja? Tai opettajia? Tai ihmeiden tekijöitä? Eihän kaikilla ole parantamisen lahjaa? Eiväthän kaikki puhu kielillä tai tulkitse tällaista puhetta? Mutta tavoitella kaikkein arvokkaimpia armolahjoja! Nyt minä osoitan teille tien, joka on verrattomasti muita parempi. Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä mutta minulta puuttuisi rakkaus, olisin vain kumiseva vaski tai helisevä symbaali. Vaikka minulla olisi profetoimisen lahja, vaikka tuntisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin siirtää vuoria, mutta minulta puuttuisi rakkaus, en olisi mitään. Vaikka jakaisin kaiken omaisuuteni nälkää näkeville ja vaikka antaisin polttaa itseni tulesta mutta minulta puuttuisi rakkaus, en sillä mitään voittaisi. Rakkaus on kärsivällinen, rakkaus on lempeä. Rakkaus ei kadehdi, ei kersku, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaa etuaan, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä vaan iloitsee totuuden voittaessa. Kaiken se kestää, kaikessa uskoo, kaikessa toivoo, kaiken se kärsii. Rakkaus ei koskaan katoa. Mutta profetoiminen vaikennee, kielillä puhuminen lakkaa, tieto käy turhaksi.

4. Epistola: pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille

Veljet ja sisaret, meidän olemme elävän Jumalan temppeli, niin kuin Jumala on sanonut: – Minä asetun heidän keskelleen ja vaellan heidän mukanaan. Minä olen oleva heidän Jumalansa ja he minun kansani. Siksi Herra sanoo: – Lähtekää pois heidän joukostaan ja erotkaa heistä älkääkö koskeko mihinkään saastaiseen, niin otan teidät vastaan ja olen oleva teidän Isänne, ja te olette minun poikiani ja tyttäriäni. Näin sanoo Herra, Kaikkivaltias. Kun kerran olemme saaneet tällaiset lupaukset, meidän tulee puhdistautua kaikesta ruumiin ja hengen saastaisuudesta ja Jumalaa peläten pyhittää elämämme kokonaan hänelle.

5. Epistola: pyhän apostoli Paavalin toisesta lähetykskirjeestä korinttolaisille

Veljet ja sisaret, teidän on hyvä tietää, veljet, millaisessa ahdingossa me olimme Aasian maakunnassa. Jouduimme niin suunnattomiin ja ylivoimaisiin vaikeuksiin, ettemme enää uskoneet selviävämme hengissä. Me saimme tuntea olevamme kuolemaan tuomittuja, jotta emme luottaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka herättää kuolleet. Tällaisesta kuolemanvaarasta hän pelasti meidät, ja niin hän pelastaa vastedeskin. Me luotamme siihen, että hän on pelastava meidät, kun tekin autatte meitä rukouksellanne. Näin nousee monista sydämistä kiitos Jumalalle siitä armosta, jota hän on osoittanut meitä kohtaan.

6. Epistola: pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä galatalaisille

Veljet ja sisaret, Hengen hedelmää ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme. Veljet, jos joku tavataan tekemästä väärin, on teidän, joita Henki ohjaa, lempeästi ojennettava häntä. Olkaa kuitenkin varuillanne, ettette itse joudu kiusaukseen. Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain.

7. Epistola: pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä tessalonikalaisille

Veljet ja sisaret, kehotamme teitä: ojentakaa kurittomia, rohkaiskaa arkoja, tukekaa heikkoja ja olkaa kaikkia kohtaan kärsivällisiä. Katsokaa, ettei kukaan maksa pahaa pahalla. Pyrkikää aina tekemään hyvää toisillenne ja kaikille ihmisille. Iloitkaa aina. Rukoilkaa lakkaamatta. Kiittäkää kaikesta. Tätä Jumala tahtoo teiltä, Kristuksen

Jeesuksen omilta. Älkää sammuttako Henkeä, älkää väheksykö profetoimisen lahjaa. Koetelkaa kaikkea ja pitäkää se mikä on hyvää. Pysykää erossa kaikesta pahasta. Itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonaan ja varjelkoon koko olemuksenne, teidän henkenne, sielunne ja ruumiinne, niin että olette nuhteettomat Herramme Jeesuksen Kristuksen tullessa.

Hautaus

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä tessalonikalaisille (1.Tess. 4: 13–17)

Veljet ja sisaret, tahdomme teidän olevan selvillä siitä, mitä tapahtuu kuoleman uneen nukkuville, jotta ette surisi niin kuin nuo toiset, joilla ei ole toivoa. Jos kerran Jeesus on kuollut ja noussut kuolleista, niin kuin me uskomme, silloin Jumala myös on Jeesuksen tullessa tuova poisnukkuneet elämään yhdessä hänen kanssaan. Ilmoitamme teille, mitä Herra on sanonut: Me elossa olevat, jotka saamme jäädä tänne siihen asti kun Herra tulee, emme ehdi poisnukkuneiden edelle. Itse Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin käskyhuudon kuullessa ja Jumalan pasuunan kaikuessa, ja ensin nousevat ylös ne, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskovina. Meidät, jotka olemme vielä elossa ja täällä jäljellä, temmataan sitten yhdessä heidän kanssaan pilvissä yläilmoihin Herraa vastaan. Näin saamme olla aina Herran kanssa.

Lapsen hautaus

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1.Kor. 15: 39 – 45)

Veljet ja sisaret, ei kaikkien elollisten ruumis ole samanlainen, vaan ihmisellä on oma ruumiinsa, nelijalkaisilla omansa, linnuilla omansa ja kaloilla omansa. On taivaallisia ja maallisia ruumiita, mutta taivaallisten loisto on aivan toisenlainen kuin maanpäällisten. Auringolla on oma loistonsa, kuulla omansa ja tähdillä omansa, ja toinen tähti loistaa toista kirkkaammin. Samoin tapahtuu

kuolleiden ylösnousemuksessa. Se, mikä kylvetään katoavana, nousee katoamattomana. Mikä kylvetään vähäpätöisenä, nousee kirkkaana. Mikä kylvetään heikkona, nousee täynnä voimaa. Kylvetään ajallinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on olemassa ajallinen ruumis, on myös hengellinen. Onkin kirjoitettu: "Ensimmäisestä ihmisestä, Adamista, tuli elävä olento." Mutta viimeisestä Adamista tuli eläväksi tekevä henki.

Hautaus pääsiäisviikolla;

Luetaan päivän epistola!

Suuri Vedenpyhitys

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korinttolaisille (1. Kor.10:1–4)

Veljet ja sisaret, haluan teidän tietävän, että isämme vaelsivat kaikki pilven johdattamina ja kulkivat meren poikki. Kaikki he saivat pilvessä ja meressä kasteen Mooseksen seuraajiksi. Kaikki he söivät samaa hengellistä ruokaa ja joivat samaa hengellistä juomaa. Hehän joivat siitä hengellisestä kalliosta, joka kulki heidän mukanaan; tämä kallio oli Kristus.

Pieni Vedenpyhitys

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä heprealaisille (Hepr. 2: 11–18)

Veljet ja sisaret, pyhittäjällä ja pyhitettävillä on kaikilla sama isä; siksi ei pyhittäjä häpeäkään kutsua näitä veljikseen: – Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä. Hän sanoo myös: – Minä turvaan Herraan, ja edelleen: – Tässä me olemme, minä ja lapset, jotka Jumala minulle antoi. Nämä lapset ovat ihmisiä, lihaa ja verta, ja siksi hänkin tuli ihmiseksi, heidän kaltaisekseen. Siten hän kykeni kuolemallaan riistämään vallan kuoleman valtiaalta, Saatanalta, ja päästämään vapaiksi kaikki, jotka kuoleman pelosta olivat koko ikänsä

olleet orjina. Hän ei siis ota suojelukseensa enkeleitä – hän ottaa suojelukseensa Abrahamin suvun. Niinpä hänen oli tultava joka suhteessa veljiensä kaltaiseksi, jotta hänestä tulisi armahtava ja uskollinen ylipappi ja hän voisi Jumalan edessä sovittaa kansansa synnit. Koska hän on itse käynyt läpi kärsimykset ja kiusaukset, hän kykenee auttamaan niitä, joita koetellaan.

Kouluvuoden alku

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä efesolaisille (Ef. 1: 16–19; 3: 18–21)

Veljet ja sisaret, olen lakkaamatta kiittänyt Jumalaa teistä muistaessani teitä rukouksissani. Minä rukouilen, että Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja näkemisen hengen, niin että oppisitte tuntemaan hänet, ja että hän valaisisi teidän sisäiset silmänne näkemään, millaiseen toivoon hän on meidät kutsunut, miten äärettömän rikkaan perintöosan hän antaa meille pyhien joukossa ja miten mittamaton on hänen voimansa, joka vaikuttaa meissä uskovissa. Se on sama väkevä voima. Silloin te kykenette yhdessä kaikkien pyhien kanssa käsittämään kaiken leveyden, pituuden, korkeuden ja syvyyden, ja voitte tajuta Kristuksen rakkauden, joka ylittää kaiken tiedon. Niin Jumalan koko täyteys valtaa teidät. Jumalalle, joka meissä vaikuttavalla voimallaan kykenee tekemään monin verroin enemmän kuin osaamme pyytää tai edes ajatella, olkoon ylistys seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja ikuisesti. Aamen.

Itsenäisyyspäivän rukoushetki ja

Uuden Vuoden rukoushetki

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetyskirjeestä Timoteukselle (1. Tim. 2: 1-6 ja 1: 17)

Poikani Timoteus, kehotan ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja

kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuninkaiden ja kaikkien vallanpitäjien puolesta, jotta saisimme viettää tyyntä ja rauhallista elämää, kaikin tavoin hurskaasti ja arvokkaasti. Tällainen rukous on oikea ja mieluisa Jumalalle, meidän pelastajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. Jumala on yksi, ja yksi on välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus. Hän antoi itsensä lunnaiksi kaikkien puolesta, todistukseksi Jumalan tarkoituksesta, kun oikea aika oli tullut. Ikuiselle kuninkaalle, kuolemattomalle, näkymättömälle ja ainoalle Jumalalle kunnia ja kirkkaus aina ja ikuisesti! Aamen.

Työhön ryhdyttäessä

Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä filippiläisille (Fil. 2: 12–16)

Veljet ja sisaret, niin kuin olette aina totelleet minua, kun olen ollut luonanne, totelkaa vielä enemmän nyt, kun olen poissa: tehkää peläten ja vavisten työtä pelastuaksenne. Jumala saa teissä aikaan sen, että tahdotte tehdä ja myös teette niin kuin on hänen hyvä tarkoituksensa. Tehkää kaikki nurisematta ja empimättä, jotta olisitte moitteettomia ja puhtaita, nuhteettomia Jumalan lapsia tämän kieroutuneen ja turmeltuneen sukukunnan keskellä. Te loistatte siinä kuin tähdet taivaalla, kun pidätte esillä elämän sanaa, ja minä voin Kristuksen tulemisen päivänä ylpeillä siitä, että en ole turhan vuoksi ponnistellut ja nähnyt vaivaa.

Rukoushetki sairaan puolesta

Apostoli Jaakobin kirjeestä (Jaak. 5:10–16)

Ottakaa vastoinikäymisten kestämisessä ja kärsivällisyydessä esikuvaksenne profeetat, jotka ovat puhuneet Herran nimessä. Niitä, jotka kestävät loppuun asti, me ylistämme autuaiksi. Te olette kuulleet Jobin kestävydestä ja tiedätte, mihin tulokseen Herra antoi sen johtaa. Herra on

laupias ja anteeksiantava. Ennen kaikkea, veljeni, älkää vannoko, älkää taivaan, älkää maan, älkääkään minkään muunkaan kautta. Kun myönnätte, sanokaa vain: "Kyllä", kun kiellätte, sanokaa: "Ei." Muutoin teitä kohtaa tuomio. Jos joku teistä kärsii, hän rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, hän laulakoon kiitosvirsiä. Jos joku teistä on sairaana, kutsukoon hän luokseen seurakunnan vanhimmat. Nämä voidelkoot hänet öljyllä Herran nimessä ja rukoilkoot hänen puolestaan, ja rukous, joka uskossa lausutaan, parantaa sairaan. Herra nostaa hänet jalkeille, ja jos hän on tehnyt syntiä, hän saa sen anteeksi. Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte. Vanhurskaan rukous on voimallinen ja saa paljon aikaan.

Rukoushetki matkustavien puolesta

Pyhiin apostolien tekojen kirjasta (Ap.t. 8: 26 – 39)

Niinä päivinä Herran enkeli puhui Filippokselle: "Lähde etelään päin ja mene tielle, joka vie Jerusalemissa Gazaan ja on autio." Filippos lähti sinne. Juuri silloin sitä tietä tuli mahtava etiopialainen hoviherra, eunukki, joka hoiti Etiopian kuningattaren eli kandaken koko omaisuutta. Hän oli käynyt Jerusalemissa pyhiinvaellusmatkalla ja oli nyt palaamassa kotiin, istui vaunuissaan ja luki profeetta Jesajan kirjaa. Henki sanoi Filippokselle: "Mene lähemmäs ja pysyttele vaunujen vieressä." Filippos juoksi vaunujen luo, ja kuullessaan miehen lukevan profeetta Jesajaa hän sanoi: "Sinä kyllä luet, mutta mahdatko ymmärtää?" Mies vastasi: "Kuinka ymmärtäisin, kun kukaan ei minua neuvo." Hän pyysi Filipposta nousemaan vaunuihin ja istumaan vierellään. Kohta, jota hän kirjasta luki, oli tämä: – Niin kuin lammas hänet vietiin teuraaksi, niin kuin karitsa, joka on ääneti keritsijänsä edessä, ei hänkään suutansa avannut. Kun hänet alennettiin, hänen tuomionsa otettiin pois. Kuka voi laskea hänen jälkeläistensä määrän? Hänen elämänsä otetaan pois maan päältä. Hoviherra sanoi Filippokselle: "Voisitko sanoa, kenestä profeetta puhuu, itsestäänkö vai

jostakin toisesta?" Filippos rupehi puhumaan, aloitti tuosta kirjoitusten kohdasta ja julisti miehelle evankeliumia Jeesuksesta. Matkan jatkuessa he tulivat paikkaan, jossa oli vettä. Silloin hoviherra sanoi: "Tässä on vettä. Estääkö mikään kastamasta minua?" Filippos sanoi hänelle: "Jos koko sydäimestäsi uskot, se on mahdollista." Hoviherra vastasi: "Minä uskon, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika." Hän käski pysäyttämään vaunut, ja he molemmat, Filippos ja hoviherra, astuivat veteen, ja Filippos kastoi hänet. Kun he olivat nousseet vedestä, Herran Henki tempasi Filippoksen pois. Hoviherra ei enää nähnyt häntä mutta jatkoi iloisena matkaansa.

Kaikenlaisissa anomuksissa

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä efesolaisille (Ef. 5: 9-21)

Veljet ja sisaret, valo kasvattaa hyvyyden, oikeuden ja totuuden hedelmiä. Pyrkikää saamaan selville, mikä on Herran mielen mukaista. Älkää osallistuko pimeyden töihin: ne eivät kannu hedelmää. Tuokaa ne päivänvaloon. Mitä sellaiset ihmiset salassa tekevät, on häpeällistä sanoakin, mutta kaikki tulee ilmi, kun valo sen paljastaa. Kaikki, mikä on paljastettu, on valossa. Sen vuoksi sanotaankin: – Herää, sinä joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus on sinua valaiseva! Katsokaa siis tarkoin, miten elätte: älkää eläkö tyhmien tavoin, vaan niin kuin viisaat. Käyttäkää oikein jokainen hetki, sillä tämä aika on paha. Älkää olko järjettömiä, vaan ymmärtäkää, mikä on Herran tahto. Älkää juopuko viinistä, sillä siitä seuraa rietas meno, vaan antakaa Hengen täyttää itsenne. Veisatkaa yhdessä psalmeja, ylistysvirsiä ja hengellisiä lauluja, soittakaa ja laulakaa täydestä sydäimestä Herralle ja kiittäkää aina ja kaikesta Jumalaa, Isää, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Kiitosrukoushetki

**Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä
efesolaisille** (Ef. 5: 8-21)

Veljet ja sisaret, ennen tekin olitte pimeyttä,
mutta nyt te loistatte Herran valoa. Eläkää valon
lapsina! Valo kasvattaa hyvyyden, oikeuden ja
totuuden hedelmiä. Pyrkikää saamaan selville,
mikä on Herran mielen mukaista. Älkää
osallistuko pimeyden töihin: ne eivät kannata
hedelmää. Tuokaa ne päivänvaloon. Mitä sellaiset
ihmiset salassa tekevät, on häpeällistä
sanoakin, mutta kaikki tulee ilmi, kun valo sen
paljastaa. Kaikki, mikä on paljastettu, on valossa.
Sen vuoksi sanotaankin: – Herää, sinä joka nukut,
ja nouse kuolleista, niin Kristus on sinua
valaiseva! Katsokaa siis tarkoin, miten elätte:
älkää eläkö tyhmien tavoin, vaan niin kuin
viisaat. Käyttäkää oikein jokainen hetki, sillä tämä
aika on paha. Älkää olko järjettömiä, vaan
ymmärtäkää, mikä on Herran tahto. Älkää
juopuko viinistä, sillä siitä seuraa rietas meno,
vaan antakaa Hengen täyttää itsenne. Veisatkaa
yhdessä psalmeja, ylistysvirsiä ja hengellisiä
lauluja, soittakaa ja laulakaa täydestä sydäimestä
Herralle ja kiittäkää aina ja kaikesta Jumalaa, Isää,
meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Parimiat

2014
Jarmo Huttu

Parimiat

1. syyskuuta Kirkkovuoden alku

Profeetta Jesajan kirjasta (61:1–10)

Herran, Herran Henki on minun päälläni, sillä Hän on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyrille, lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kirvoitusta, julistamaan Herran otollista vuotta ja meidän Jumalamme kostonpäivää, lohduttamaan kaikkia murheellisia, panemaan Siionin murheellisten päähän - antamaan heille - juhlapäähineen tuhkan sijaan, iloöljyä murheen sijaan, ylistyksen vaipan masentuneen hengen sijaan; ja heidän nimensä on oleva "vanhurskauden tammet", "Herran istutus", Hänen kirkkautensa ilmoitukseksi. Ja he rakentavat jälleen ikivanhat rauniot, kohottavat ennalleen esi-isien autiot paikat; ja he uudistavat rauniokaupungit, jotka ovat olleet autiot polvesta polveen. Vieraat ovat teidän laumojenne paimenina, muukalaiset teidän peltomiehinänne ja viinitarhureinanne. Mutta teitä kutsutaan Herran papeiksi, sanotaan meidän Jumalamme palvelijoiksi; te saatte nauttia kansain rikkaudet ja periä heidän kunniansa. Häpeänne hyvitetään teille kaksin kerroin, ja pilkatut saavat riemuista osastansa. Niin he saavat kaksinkertaisen perinnön maassansa; heillä on oleva iankaikkinen ilo. Sillä minä, Herra, rakastan oikeutta, vihaan vääryyttä ja ryöstöä; ja minä annan heille palkan uskollisesti ja teen heidän kanssansa iankaikkisen liiton. Heidän siemenensä tulee tunnetuksi kansain keskuudessa ja heidän jälkeläisensä kansakuntien keskellä; kaikki, jotka näkevät heitä, tuntevat heidät Herran siunaamaksi siemeneksi. Minä iloitsen suuresti Herrassa.

Kolmannesta Mooseksen kirjasta (26:3–12, 14–17, 19–20, 22, 33, 40–41)

Herra puhui Israelin lapsille sanoen: "Jos te vaellatte minun säädöksieni mukaan ja noudatatte minun käskyjäni ja pidätte ne, annan minä teille sateen ajallansa, niin että maa antaa satonsa ja kedon puut kantavat hedelmänsä. Ja puiminen kestää teillä viininkorjuuseen asti, ja viininkorjuu kestää kylvöön asti, ja teillä on kyllin leipää syödäksenne, ja te saatte turvallisesti asua

maassanne. Ja minä annan rauhan teidän maallenne, ja te saatte levätä, kenenkään peljättämättä; ja minä hävitän pahat pedot teidän maastanne, eikä miekka käy teidän maanne ylitse. Te ajatte pakoon vihollisenne, ja he kaatuvat miekkaan teidän edessänne. Viisi teistä ajaa pakoon sata, ja sata teistä ajaa pakoon kymmenentuhatta, ja teidän vihollisenne kaatuvat miekkaan teidän edessänne. Ja minä käännyin teidän puoleenne ja teen teidät hedelmällisiksi ja annan teidän lisääntyä ja pidän liittoni teidän kanssanne. Ja te saatte syödä vanhaa, viime vuoden satoa, ja te joudutte viemään vanhan pois uuden tieltä. Ja minä panen asumukseni teidän keskellenne enkä viero teitä. Ja minä vaellan teidän keskellänne ja olen teidän Jumalanne, ja te olette minun kansani. Mutta jos te ette kuule minua ettekä pidä kaikkia näitä käskyjä, vaan hylkääte halpana minun ohjeeni ja teidän sielunne vieroo minun säädöksiäni, niin ettette pidä kaikkia minun käskyjäni, vaan rikotte minun liittoni, niin minäkin teen teille samoin ja rankaisen teitä hirmuisilla onnettomuuksilla, hivutustaudilla ja kuumeella, jotka sammuttavat teidän silmänne ja näännyttävät sielunne; ja te kylvätte siemenen turhaan, sillä teidän vihollisenne syövät sen. Ja minä käännyin kasvoni teitä vastaan, ja teidän vihollisenne voittavat teidät; teidän vihamiehenne hallitsevat teitä, ja te pakenette, vaikka ei kukaan aja teitä takaa. Ja minä murran teidän ylpeän uhmanne; minä teen teidän taivaanne raudankovaksi ja maanne vasken kaltaiseksi. Ja teidän voimanne kuluu hukkaan, sillä teidän maanne ei anna satoansa eivätkä maan puut anna hedelmäänsä. Minä lähetän teidän sekaan metsän pedot raatelemaan karjaanne, ja vähentämään teidän lukuanne, ja ajan teitä takaa paljastetulla miekalla, ja teidän maanne tulee autioksi ja kaupunkinne raunioiksi. Sillä he ovat käyneet minua vastaan, jonka tähden minäkin kävin heitä vastaan, sanoo Herra Jumala, Israelin Pyhä.

Salomon viisauden kirjasta (4:7–15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtäväisyys on ihmisen oikea harmaapäisyys, ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli Hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska

hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin täältä, ettei pahuus eksyttäisi hänen ymmärrystänsä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sieluansa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmellys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyi varhain ja saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sen tähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on Hänen valittujensa osa, ja että Hänen hurskaistansa pidetään huoli.

8. syyskuuta Neitsyt Marian syntymä

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (28:10–17)

Jaakob lähti Beersebast ja kulki kohti Harrania. Matkallaan hän jäi auringon laskiessa yöksi erääseen paikkaan, otti siltä paikalta päänalusekseen kiven ja kävi makuulle. Yöllä Jaakob näki unessa portaat, jotka ulottuivat maasta taivaaseen, ja Jumalan enkelit kulkivat niitä ylös ja alas. Sitten hän näki, että Herra seisoi hänen vieressään ja sanoi: "Minä olen Herra, isäsi Abrahamin Jumala ja lisäkin Jumala. Tämän maan, jolla sinä makaat, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi. Sinun jälkeläisesi tulevat lukuisiksi kuin maan tomuhiukkaset, ja sinun sukusi levittäytyy länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään. Sinun ja sinun jälkeläistesi saama siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille. Minä olen sinun kanssasi ja varjelen sinua, minne ikinä menetkin, ja tuon sinut takaisin tähän maahan. Minä en hylkää sinua, vaan täytän sen, minkä nyt olen sinulle luvannut." Jaakob heräsi unestaan ja sanoi: "Herra on totisesti tässä paikassa, enkä minä tiennyt sitä." Pelko valtasi hänet, ja hän sanoi: "Kuinka pelottavan pyhä tämä paikka onkaan! Tämä on varmaan Jumalan asuinsija ja itse taivaan portti."

Profeetta Hesekielin kirjasta (Hes. 43:27, 44:1-4)

Näiden päivien jälkeen, kahdeksantena päivänä ja siitä eteenpäin, tulee pappien toimittaa tällä alttarilla teidän polttouhrinne ja yhteysuhrinne. Silloin minä katson teihin ja otan teidän uhrinne vastaan. Näin sanoo Herra Jumala." Mies vei

minut sitten takaisin temppelin ulommalle portille, sille, joka on itään päin, mutta se oli suljettu. Herra sanoi minulle: "Tämä portti pysyy suljettuna. Sitä ei ole lupa avata, eikä kukaan saa kulkea siitä. Herra, Israelin Jumala, on tullut siitä temppeliin, ja siksi se pysyy suljettuna. Vain ruhtinas saa tulla porttirakennukseen. Koska hän on ruhtinas, hän saa nauttia uhriateriansa täällä. Hänen kuuluu tulla porttirakennukseen eteishallin kautta, ja pois hänen on mentävä samaa tietä." Mies vei minut pohjoisportin kautta temppelirakennuksen eteen, ja minä näin, että Herran kirkkaus täytti Herran temppelin. Minä heittäydyin maahan kasvoilleni.

Sananlaskujen kirjasta (Sananl. 9:1–11)

Viisaus on rakentanut itselleen talon, seitsenpylväisen rakennuksen. Hän on teuraansa teurastanut, maustanut viinin, kattanut pöydän ja lähettänyt palvelustyttönsä kaupunkiin kuuluttamaan sen kukkuloilta: "Oletko kokematon? Tule silloin tänne!" Ja ymmärtämättömille hän sanoo: "Tulkaa, syökää pöytäni antimia, juokaa viiniä, jonka olen itse maustanut. Jättäkää haihattelu, niin menestytte, kulkekaa vakaasti viisauden tietä." Jos omahyväistä ojennat, hän pilkkaa sinua, jos jumalatonta nuhtelet, saat solvauksen. Omahyväistä älä nuhtelee, hän vihastuu sinuun, nuhtelee viisasta, niin hän rakastaa sinua. Neuvo viisasta, ja hän viisastuu yhä, opeta hurskasta, ja hän oppii lisää. Herran pelko on viisauden alku, Pyhän tunteminen on ymmärryksen perusta. "Minä, viisaus, lisään elinpäiviäsi, kartutan elämäsi vuosia.

11. syyskuuta Sergei ja Herman Valamolaiset

Salomon viisauden kirjasta (3:1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta, ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtöänsä meidän tyköämme perikatona; mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän

kuritusta he saavat osaksensa paljon hyvyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuomitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden, ja uskovaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa; sillä Hänen valittujen sa osaksi tulee armo ja laupeus.

Salomon viisauden kirjasta (5: 15 – 6:3)

Vanhurskaat elävät iankaikkisesti, ja Herrassa on heidän palkkansa, ja huolenpito heistä on korkeimman huomassa. Sentähden he saavat osaksensa ihanuuden valtakunnan ja kauniin kruunun Herran kädestä, sillä hän suojelee heitä oikealla kädellänsä, ja hänen käsivartensa on heidän kilpensä. Hän ottaa kiivautensa sotasukseen ja luomakunnan hän aseistaa kostoksi vihollisille. Hän pukee vanhurskauden haarniskaksensa ja kypäräksi päähänsä hän panee lahjomattoman tuomion. Hän ottaa pyhyiden voittamattomaksi kilveksensä ja teroittaa miekaksensa ankaran vihan, ja maailma sotii yhdessä hänen kanssaan mielettömiä vastaan. Salamain sattuvat nuolet kiitävät, lentävät pilvistä, niin kuin jännitetystä jousesta, kohti maaliansa. Ja vihaa uhkuvat rakeet viskautuvat niin kuin kivilingosta; meren vesi raivoaa heitä vastaan, ja tulvavirrat upottavat heidät äkisti. Voiman henki nousee heitä vastaan ja viskaa heidät pois niin kuin myrskytuuli. Niin saattaa vääräys koko maan autioksi, ja rikollisuus kukistaa hallitsijain valtaistuimet. Kuulkaa siis, te kuninkaat, ja ymmärtäkää, oppikaa, te maan äärten tuomarit, ottakaa korviinne, te joukkojen hallitsijat, te jotka ylpeillette kansojen paljoudesta. Sillä Herran antama on teidän hallituksenne, ja Korkeimmalta on teidän kuningasvaltanne; hän myös koettelee teidän tekonne ja tutkii teidän aivoituksenne.

Salomon viisauden kirjasta (4: 7 - 15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama

kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtäväisyys on ihmisen oikea harmaapäisyys ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin täältä, ettei pahuus eksyttäisi hänen ymmärrystänsä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sieluansa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmellys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyi varhain ja saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sen tähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on hänen valittujensa osa, ja että hänen hurskaistansa pidetään huoli.

13. syyskuuta

Ensimmäisestä kuningasten kirjasta (8:22–23, 27–30)

Salomo astui Herran alttarin eteen koko Israelin seurakunnan nähden, ojensi kätensä taivasta kohti ja sanoi: "Herra, Israelin Jumala, ei ole Sinun vertaistasi jumalaa, ei ylhäällä taivaassa eikä alhaalla maan päällä. Katso, taivasiin ja taivasten taivasiin Sinä et mahdu; kuinka sitten tähän temppeliin, jonka minä olen rakentanut! Käänny kuitenkin palvelijasi rukouksen ja anomisen puoleen, Herra, minun Jumalani, niin että kuulet huudon ja rukouksen, jonka palvelijasi tänä päivänä rukoilee Sinun edessäsi, ja että silmäsi ovat yöt ja päivät avoinna tätä temppeliä kohti, tätä paikkaa kohti, josta Sinä olet sanonut: 'Minun nimeni on asuva siellä', niin että kuulet rukouksen, jonka palvelijasi tähän paikkaan päin kääntyneenä rukoilee. Kuule palvelijasi ja kansasi Israelin rukous, jonka he rukoilevat tähän paikkaan päin kääntyneinä; kuule asuinpaikastasi, taivaasta, ja kun kuulet, niin anna anteeksi.

Sananlaskujen kirjasta (3:19–34):

Herra on viisaudella perustanut maan, taivaat taidolla vahvistanut. Hänen toimestansa syvyudet kuohuivat esiin, ja pilvet pisaroivat kastetta. Poikani, nämä älkööt häipykö näkyvistäsi, säilytä neuvokkuus ja taidokkuus, niin ne ovat elämä sinun sielullesi ja kaunistus sinun kaulaasi. Silloin

sinä kuljet tiesi turvallisesti etkä loukkaa jalkaasi. Kun menet maata, et pelkää mitään, ja maata mentyäsi on unesi makea. Pääset peljästyimestä äkkikauhistuksia ja turmiota, joka jumalattomat yllättää. Sillä sinä saat luottaa Herraan, Hän varjelee sinun jalkasi joutumasta kiinni. Älä kiellä tarvitsevalta hyvää, milloin sitä tehdä voit. Älä sano lähimmäisesellesi: "Mene nyt ja tule toiste, huomenna minä annan", kun sinulla kuitenkin on. Älä mieti pahaa lähimmäistäsi vastaan, kun hän luottavaisesti luonasi asuu. Älä riitele kenenkään kanssa syyttä, kun ei toinen ole sinulle pahaa tehnyt. Älä kadehdi väkivallan miestä äläkä hänen teitensä omiksesi valitse; sillä väärämielinen on Herralle kauhistus, mutta oikeamielisille Hän on tuttava. Herran kirous on jumalattoman huoneessa, mutta vanhurskasten asuinsijaa Hän siunaa. Pilkkaajille Hänkin on pilkallinen, mutta nöyrille Hän antaa armon.

Sananlaskujen kirjasta (9:1–11):

Viisaus on talonsa rakentanut, veistänyt seitsemän pylvästänsä. Hän on teuraansa teurastanut, viininsä sekoittanut ja myös pöytänsä kattanut. Hän on palvelijattarensa lähettänyt kutsua kuuluttamaan kaupungin kumpujen rinteiltä: "Joka yksinkertainen on, poiketkoon tänne". Sille, joka on mieltä vailla, Hän sanoo: "Tulkaa, syökää minun leipääni ja juokaa viiniä, minun sekoittamaani. Hyljätäkää yksinkertaisuus, niin saatte elää, ja astukaa ymmärryksen tielle." - Joka pilkkaajaa ojentaa, saa itsellensä häpeän, ja häpeäpilkun se, joka jumalatonta nuhtelee. Älä nuhtelee pilkkaajaa, ettei hän sinua vihaisi; nuhtelee viisasta, niin hän sinua rakastaa. Anna viisaalle, niin hän yhä viisastuu; opeta vanhurskasta, niin hän saa oppia lisää. Herran pelko on viisauden alku, ja Pyhimmän tunteminen on ymmärrystä. - "Sillä minun avullani päiväsi enenevät ja jatkuvat elämäsi vuodet."

14. syyskuuta Herran ristin ylentäminen

Toisesta Mooseksen kirjasta (15: 22- 16:1)

Mooses vei israelilaiset Kaislamereltä Surin autiomaahan, ja he vaelsivat siellä kolme päivää löytämättä vettä. Sitten he saapuivat Maraan, mutta he eivät voineet juoda Maran lähteen vettä, koska se oli kitkerää. Siitä syystä paikka olikin saanut nimekseen Mara. Kansa nurisi Moosesta vastaan ja sanoi: "Mitä me nyt juomme?" Mooses rukoili apua Herralta, ja Herra osoitti hänelle puunoksan, joka hänen piti heittää veteen. Kun hän teki niin, vesi muuttui juotavaksi. Siellä Herra määräsi kansalle lait ja säädökset, ja siellä hän pani kansan koetukselle. Herra sanoi: "Jos kuuntelet tarkasti, mitä minä puhun, ja teet sen, mikä on oikein minun silmissäni, jos muistat minun käskyni ja noudatat kaikkia minun lakejani, niin minä en pane sinun vaivaksesi mitään niistä sairauksista, joilla kuritin egyptiläisiä. Minä, Herra, olen sinun parantajasi." Sitten he tulivat Elimiin; siellä oli kaksitoista vesilähdettä ja seitsemänkymmentä taatelipalmua. He leiriytyivät sinne veden ääreen. Sitten israelilaiset lähtivät liikkeelle Elimistä ja tulivat Sinin autiomaahan, joka on Elimin ja Siinain välillä. He tulivat sinne toisen kuun viidentenätoista päivänä Egyptistä lähtönsä jälkeen.

Sananlaskujen kirjasta (3: 11 – 18)

Älä torju, poikani, Herran kuritusta, älä katkeroidu, kun hän ojentaa sinua – jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa niin kuin isä omaa lastaan. Onnellinen se, joka on löytänyt viisauden, se, joka on tavoittanut tiedon, sillä parempi on viisaus kuin hopea, tuottoisampi on tieto kuin kulta. Se voittaa korallit kalleudessa, mitkään aarteet eivät vedä sille vertaa. Sen oikeassa kädessä on pitkä ikä, vasemmassa rikkaus ja kunnia. Sen tiet ovat suloisia teitä, sen polut onnen polkuja. Se on elämän puu niille, jotka siihen tarttuvat onnellinen, ken pitää siitä kiinni!

Profeetta Jesajan kirjasta (60: 11–16)

Näin sanoo Herra: Sinun porttisi ovat aina avoinna, niitä ei suljeta päivällä eikä yöllä. Niiden

kautta sinulle tuodaan kansojen rikkaudet, niistä saatetaan kuninkaat sinun luoksesi. Mutta kansa tai valtakunta, joka ei palvele sinua, on tuhon oma, se hävitetään maan päältä. Libanonin rikkaus saapuu luoksesi, sypressit, puksipuut, vuorimännyt, kaunistamaan minun pyhäkköni paikkaa. Tämän jalkojeni sijan minä korotan kunniaan. Pää kumarassa saapuvat luoksesi sortajiesi pojat, ja kaikki, jotka ovat sinua halveksineet, heittäytyvät suutelemaan jalkojasi. He antavat sinulle nimen Herran kaupunki ja nimen Siion, Israelin Pyhän asumus. Vaikka olit syrjitty, vaikka sinua hyljeksittiin eikä kukaan käynyt luonasi, minä olen korottanut sinut pysyvään kunniaan, iloksi tuleville sukupolville. Vieraat kansat imettävät sinua, kuninkaat sinua ruokkivat, ja silloin tiedät, että minä, Herra, olen sinun pelastajasi, että sinun lunastajasi on Jaakobin Väkevä.

17. syyskuuta

Sananlaskujen kirjasta (4:10-13, 20-27):

Kuuntele, poikani, ota sanani varteen, niin elämäsi vuodet ovat monet. Minä opetan sinulle viisauden polun, opastan sinut oikealle tielle. Kun sitä kuljet, et kohtaa esteitä, ja vaikka juoksisit, et kompastu. Tartu opetukseeni, älä hellitä, pidä kiinni siitä, se on elämäsi. Kuuntele tarkkaan, poikani, mitä sinulle sanon, pidä korvasi auki! Älä päästä mielestäsi minun sanojani, pidä ne visusti sydämessäsi, sillä ne ovat löytäjälleen elämä, lääke koko hänen ruumiillensa. Ennen muuta varjele sitä, mikä on sydämessäsi - siellä on koko elämäsi lähde. Älä päästä suuhusi petollisia puheita, pidä vilppi loitolla huuliiltasi. Katso suoraan ja pälyilemättä, suuntaa katseesi vakaasti eteenpäin. Laske harkiten jalkasi polulle, niin olet varmalla pohjalla, missä ikinä kuljet. Älä poikkea oikealle äläkä vasemmalle, pidä askeleesi kaukana pahasta.

Salomon viisauden kirjasta (11:1-10, 21-26):

Jumala antoi heidän tekojensa menestystä pyhän profeetan käden kautta. He kulkivat halki aution erämaan ja pystyttivät teltoja tietttömiin seutuihin. He tekivät vastarintaa vihollisille ja löivät vihamiehensä pakoon. He kärsivät janoa ja huusivat sinua

avuksensa, ja heille annettiin vettä kovasta kalliosta ja janoon lääkitystä kovasta kivistä. Sillä se, millä kuritettiin heidän vihamiehiänsä, koitui heille hyväksi, kun he olivat hädässä. Noilta toisilta samensi murhaveri ehtymättömästä lähteestä tuleva virran rangaistukseksi käskystä murhata lapset, näille Sinä annoit odottamatta runsaasti vettä, osoitettuasi sillä janolla, jota he silloin tunsivat, kuinka Sinä olit rangaissut heidän vastustajiansa. Sillä kun heitä näin koeteltiin, vaikka vain lempeästi kurittamalla, käsitivät he, kuinka kidutettiin jumalattomia, vihassa tuomittuja. Sillä heitä itseänsä Sinä koettelit neuvoen kuin isä, mutta noita toisia Sinä rankaisit tuomiten kuin ankara kuningas. Sillä suuri väkevyys on aina Sinun tykönäsi; ja kuka voi vastustaa Sinun käsivartesi voimaa? Sillä niin kuin tomuhiukkanen vaakakupissa on koko maailma Sinun edessäsi, ja niin kuin kastepisara, joka aamulla lankeaa maan päälle. Mutta Sinä olet armollinen kaikille, koska Sinä voit kaiken; ja Sinä katsot ihmisten syntien ohitse, että he tekisivät parannuksen. Sillä Sinä rakastat kaikkia olevaisia, etkä inhoa ainoatakaan niistä, jotka olet tehnyt; et Sinä myöskään ole luonut mitään, mitä vihaisit. Ja kuinka voisi mikään pysyä ilman Sinun tahtoasi, taikka kuinka voisi säilyä se, jota et Sinä olet kutsunut eloon? Mutta Sinä säälit kaikkia, koska ne ovat Sinun, oi Herra, joka rakastat eläviä.

Siirakin kirjasta (14:1-2, 11-14, 15:1-3, 5-6):

Onnellinen se mies, joka ei riko suullansa ja jota murhe synnistä ei kalva! Onnellinen se mies, jota hänen tuntonsa ei soimaa ja joka ei ole langennut toivostansa! Poikani, tee hyvää itsellesi varojesi mukaan ja tuo arvollisesti uhrit Herralle. Muista, ettei kuolema viivyttele, eikä liittosopimusta tuonelan kanssa ole sinulle näytetty. Tee ennen loppuasi hyvää ystäväillesi, ojenna kätesi ja anna hänelle, sen mukaan kuin voit. Älä lyö laimin hyvää päivää, alköönkä menkö ohitse sinun osuutesi hyvän nauttimisessa Herraa pelkääväinen tekee näin, ja se, joka pitää kiinni laista, saa omaksensa viisauden. Se tulee häntä kohti niin kuin äiti ja ottaa hänet vastaan niin kuin neitsyellinen vaimo, ravitsee häntä ymmärryksen leivällä ja antaa viisauden vettä hänelle juoda. Se korottaa hänet ylitse hänen lähimmäistensä ja avaa hänen suunsa keskellä

seurakuntaa. Ilon ja riemuseppeleen ja iankaikkisen nimen hän saa periä.

26. syyskuuta Johannes Teologi

Pyhän apostoli Johanneksen ensimmäisestä yleisestä kirjeestä (3:21–4:6):

Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, niin meillä on uskallus Jumalaan, ja mitä ikinä anomme, sen me häneltä saamme, koska pidämme hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on hänelle otollista. Ja tämä on hänen käskynsä, että meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toinen toistamme, niin kuin hän on meille käskyn antanut. Ja joka pitää hänen käskynsä, se pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Ja siitä me tiedämme hänen meissä pysyvän, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut. Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan. Tästä te tunnute Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta; ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa. Lapsukaiset, te olette Jumalasta ja olette voittaneet heidät; sillä hän, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa. He ovat maailmasta; sen tähden he puhuvat, niin kuin maailma puhuu, ja maailma kuulee heitä. Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, se kuulee meitä; joka ei ole Jumalasta, se ei kuule meitä.

Pyhän apostoli Johanneksen ensimmäisestä yleisestä kirjeestä (4:11–16):

Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme. Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä. Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille Henkeänsä. Ja me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi. Joka

tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa. Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

Pyhän apostoli Johanneksen ensimmäisestä yleisestä kirjeestä (4:20–5:5) :

Rakkaani, jos joku sanoo: Minä rakastan Jumalaa, mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valhettelija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähnyt, se ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt. Ja tämä käsky meillä on häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, se rakastakoon myös veljeänsä. Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on syntynyt. Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjäänsä. Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat: sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. Kuka on se, joka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika?

1. lokakuuta Jumalansynnyttäjän suojele

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (28: 10 – 17)

Jaakob lähti Beersebasta ja kulki kohti Harrania. Matkallaan hän jäi auringon laskiessa yöksi erääseen paikkaan, otti siltä paikalta päänalusekseen kiven ja kävi makuulle. Yöllä Jaakob näki unessa portaat, jotka ulottuivat maasta taivaaseen, ja Jumalan enkelit kulkivat niitä ylös ja alas. Sitten hän näki, että Herra seisoi hänen vieressään ja sanoi: "Minä olen Herra, isäsi Abrahamin Jumala ja lisäkin Jumala. Tämän maan, jolla sinä makaat, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi. Sinun jälkeläisesi tulevat lukuisiksi kuin maan tomuhiukkaset, ja sinun sukusi levittäytyy länteen ja itään, pohjoiseen ja

etelään. Sinun ja sinun jälkeläistesi saama siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille. Minä olen sinun kanssasi ja varjelen sinua, minne ikinä menetkin, ja tuon sinut takaisin tähän maahan. Minä en hylkää sinua, vaan täytän sen, minkä nyt olen sinulle luvannut." Jaakob heräsi unestaan ja sanoi: "Herra on totisesti tässä paikassa, enkä minä tiennyt sitä." Pelko valtasi hänet, ja hän sanoi: "Kuinka pelottavan pyhä tämä paikka onkaan! Tämä on varmaan Jumalan asuinsija ja itse taivaan portti."

Profeetta Hesekielin kirjasta (43: 27; 44:4)

Näin sanoo Herra: Näiden päivien jälkeen, kahdeksantena päivänä ja siitä eteenpäin, tulee pappien toimittaa tällä alttarilla teidän polttouhrinne ja yhteysuhrinne. Silloin minä katson teihin ja otan teidän uhrinne vastaan. Näin sanoo Herra Jumala." Mies vei minut sitten takaisin temppelin ulommalle portille, sille, joka on itään päin, mutta se oli suljettu. Herra sanoi minulle: "Tämä portti pysyy suljettuna. Sitä ei ole lupa avata, eikä kukaan saa kulkea siitä. Herra, Israelin Jumala, on tullut siitä temppeliin, ja siksi se pysyy suljettuna. Vain ruhtinas saa tulla porttirakennukseen. Koska hän on ruhtinas, hän saa nauttia uhriateriansa täällä. Hänen kuuluu tulla porttirakennukseen eteishallin kautta, ja pois hänen on mentävä samaa tietä." Mies vei minut pohjoisportin kautta temppelirakennuksen eteen, ja minä näin, että Herran kirkkaus täytti Herran temppelin. Minä heittäydyin maahan kasvoilleni.

Sananlaskujen kirjasta (9: 1 – 11)

Viisaus on rakentanut itselleen talon, seitsenpylväisen rakennuksen. Hän on teuraansa seurastanut, maustanut viinin, kattanut pöydän ja lähettänyt palvelustyttönsä kaupunkiin kuuluttamaan sen kukkuloilta: "Oletko kokematon? Tule silloin tänne!" Ja ymmärtämättömille hän sanoo: "Tulkaa, syökää pöytäni antimia, juokaa viiniä, jonka olen itse maustanut. Jättäkää haihattelu, niin menestytte, kulkekaa vakaasti viisauden tietä." Jos omahyväistä ojennat, hän pilkkaa sinua, jos jumalatonta nuhtelet, saat solvauksen. Omahyväistä älä

nuhtelee, hän vihastuu sinuun, nuhtelee viisasta, niin hän rakastaa sinua. Neuvo viisasta, ja hän viisastuu yhä, opeta hurskasta, ja hän oppii lisää. Herran pelko on viisauden alku, Pyhän tunteminen on ymmärryksen perusta. "Minä, viisaus, lisään elinpäiviäsi, kartutan elämäsi vuosia."

11. lokakuuta Nikean 7. kirkolliskokouksen 350 isää

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (14:14 - 20)

Kun Abram kuuli, että hänen veljenpoikansa oli joutunut vangiksi, hän aseisti taistelukelpoiset miehensä, jotka olivat syntyneet hänen teltoissaan, kolmesataakahdeksantoista miestä kaikkiaan, lähti kuninkaiden perään ja tavoitti heidät Danissa. Siellä hän jakoi väkensä ryhmiin ja hyökkäsi yöllä vihollisten kimppuun, voitti heidät ja ajoi heitä takaa aina Hobaan, joka on Damaskoksesta pohjoiseen. Hän otti takaisin kaiken saaliin samoin kuin sukulaisensa Lootin, tämän omaisuuden sekä naiset ja muun väen. Kun Abram oli paluumatkalla lyötyään Kedorlaomerin ja hänen kanssaan liittoutuneet kuninkaat, Sodomän kuningas tuli häntä vastaan Savenlaaksoon, jota sanotaan myös Kuninkaanlaaksoksi. Salemin kuningas Melkisedek toi sinne leipää ja viiniä. Hän oli Korkeimman Jumalan pappi, ja hän siunasi Abramia sanoen: "Siunatkoon Abramia Korkein Jumala, taivaan ja maan luoja. Kiitetty olkoon Korkein Jumala, joka antoi sinun lyödä vastustajasi."

Viidennestä Mooseksen kirjasta (1:8-11, 15-17)

Mooses sanoi Israelin lapsille: "Tämän maan minä luovutan teille. Menkää ottamaan haltuunne se maa, josta minä olen valalla vannonen antanut lupauksen teidän isillenne Abrahamille, lisakille ja Jaakobille sekä heidän jälkeläisilleen. Silloin minä sanoin teille: 'Minä en enää jaksa yksinäni johtaa teitä. Herra, teidän Jumalanne, on antanut teidän lisääntyä, niin että teitä on nyt yhtä paljon kuin tähtiä taivaalla. Herra, teidän isienne Jumala, tehköön teidät vielä tuhat kertaa lukuisammiksi ja siunatkoon teitä lupauksensa mukaisesti'. Silloin minä kokosin teidän heimojenne päämiehiä, viisaita ja kokeneita

miehiä, ja määräsin heidät toimimaan teidän johtajinne: tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päällikköinä sekä kirjureina. Sitten annoin teidän tuomareillenne tämän käskyn: 'Kuunnelkaa tarkoin molempia osapuolia ja tuomitkaa oikein riippumatta siitä, käykö joku oikeutta maanmiehensä vai luonaan asuvan muukalaisen kanssa. Älkää tuomitessanne olko puolueellisia, vaan kuunnelkaa alhaista samoin kuin ylhäistäkin. Älkää pelätkö ketään, sillä tuomareina te toimitte tehtävässä, jonka Jumala on teille antanut. Jos jokin asia on teistä liian vaikea, tuokaa se minun tutkittavakseni'.

Viidennestä Mooseksen kirjasta (10:14-21)

Moses sanoi Israelin lapsille: "Herralle, teidän Jumalallenne, kuuluvat taivas ja taivasten taivaat sekä maa ja kaikki, mitä maan päällä on. Ja kuitenkin Herra mieltä juuri teidän esi-isienne. Heitä hän rakasti, ja teidät, heidän jälkeläisensä, hän on valinnut kaikkien kansojen joukosta omaksi kansakseen. Ympärileikatkaa siis sydämenne, taipukaa kuuliaisiksi Herralle älkääkään enää niskoitelko. Herra, teidän Jumalanne, on jumalien Jumala ja korkein Herra, suuri, väkevä ja pelottava Jumala. Hän ei ole puolueellinen eikä häntä voi lahjoa. Hän huolehtii leskien ja orpojen oikeuksista, hän rakastaa muukalaista ja ruokkii ja vaatettaa hänet. Samoin tulee myös teidän rakastaa muukalaista; olettehan itsekin olleet muukalaisina Egyptissä. "Pelätkää Herraa, Jumalaanne, palvelkaa häntä, pysykää hänelle uskollisina ja vannokaa valanne hänen nimeensä! Ylistäkää häntä, hän on teidän Jumalanne. Hän teki teidän hyväksenne ne suuret ja pelottavat teot, jotka olette omin silmin nähneet."

26. lokakuuta

Pyhä suurmarttyyri Demetrios Mirhanvuodattaja

Profeetta Jesajan kirjasta (63:15-64:5, 8-9)

Katso taivaastasi, katso pyhästä, ihanasta asumuksestasi! Missä viipyy sinun tulinen intosi, missä ovat voimatekosi?
Missä on sinun palava säälisi?
Älä kiellä meiltä rakkauttasi!

Olethan sinä meidän isämme.
Ei Abraham meistä mitään tiedä eikä Israel meitä tunne. Sinä, Herra, olet meidän isämme. Ikuinen Lunastajamme, se on sinun nimesi. Miksi päästät meidät eksymään teiltäsi, miksi annat sydämemme paatua niin ettei se kavahta sinun voimaasi? Palaa takaisin, palvelijoittesi tähden, palaa kansasi heimojen tähden!
Vain hetken sai kansasi pitää hallussaan pyhäkköäsi, nyt meidän ahdistajamme tallaavat sinun temppeliäsi. Nyt olemme kuin et koskaan olisi meitä hallinnut, kuin ei meitä koskaan olisi pyhitetty sinun nimelläsi. Kunpa jo repäisisit halki taivaan, astuisit alas ja panisit vuoret järisemään! Kunpa leimahtaisit kuin tuli tiheikössä, kuin tuli, joka saa veden kiehumään!
Näytä jo vihollisille nimesi voima, niin että kansakunnat vapisevat sinun edessäsi, kun teet pelottavan voimallisia tekoja, meillekin ennalta aavistamattomia.
Kunpa astuisit alas ja panisit vuoret järisemään! Ikimuistoisista ajoista ei ole tietoon tullut, ei korva ole kuullut, ei silmä nähnyt, että olisi muuta jumalaa kuin sinä, Jumalaa, joka auttaa niitä, jotka häntä odottavat. Sinä olet etsinyt niitä, jotka iloiten täyttäisivät tahtosi, jotka sinua muistaen kulkisivat teitäsi.
Mutta me teimme syntiä, ja sinä vihastuit, me rikoiimme sinun tahtoasi vastaan, ja sinä kätkit kasvosi meiltä. Kuin saastaa me olemme olleet, kuin tahrainen riepu on koko meidän vanhurskaudemme. Me kaikki olemme kuin kuihtuneita lehtiä, ja syyllisyytemme pyyhkäisee meidät pois kuin tuuli. Herra, älä ylen määrin vihastu meihin, älä loputtomiin muistele meidän pahoja tekojamme. Katso meitä. Kaikki me olemme sinun kansaasi. Sinun pyhät kaupunkisi ovat nyt raunioina, Siion on kuin aavikko, Jerusalemissa asuu autius.

Profeetta Jeremiaan kirjasta (2:2-12)

Näin sanoo Herra: Näin sanoo Herra:
Minä muistan, miten uskollinen olit, kun olit nuori, muistan, millainen oli rakkautesi, kun olit morsian. Sinä seurasit minua autiomaassa, maassa, jossa mikään ei kasva. Israel kuului Herralle niin kuin pellon ensi sato. Kaikki, jotka siihen kajosivat, saivat osakseen tuomion. Onnettomuus kohtasi heitä, sanoo Herra.

"Kuulkaa Herran sana, te Jaakobin heimo ja kaikki Israelin sukukunnat! Näin sanoo Herra: – Mitä pahaa isänne minusta löysivät, kun he kääntyivät minusta pois? He lähtivät seuraamaan olemattomia jumalia ja menettivät arvonsa minun silmissäni. Eivät he enää kysyneet: "Mikä on Herran tahto, hänen, joka toi meidät Egyptistä, johdatti halki autiomaan, arojen ja rotkojen maan, kuivan ja synkeän maan, missä kukaan ei kulje eikä yksikään asu?" Minä toin teidät puutarhojen maahan. Te saitte syödä hedelmiä, nauttia maan antimista. Mutta tultuanne te saastutitte minun maani, turmelitte tyystin omaisuuteni. Papit eivät kysyneet: "Mikä on Herran tahto?" Lainopettajat eivät minusta välittäneet, kansani paimenet luopuivat minusta, profeetat puhuivat Baalin nimissä. He palvelivat jumalia, jotka eivät voi auttaa. Siksi minä yhä syytän teitä, sanoo Herra, ja vaadin tilille vielä lastenne lapset. Menkää länteen kittiläisten saarille, lähettäkää miehiä itään Kedariin, katsokaa ja ottakaa tarkoin selville, onko missään tällaista tapahtunut! Onko mikään kansa vaihtanut jumaliaan? Ja jos ne edes olisivat jumalia! Minä, Herra, olen ollut kansani voima ja kunnia. Mutta minut se on vaihtanut toisiin jumaliin, joista ei ole mitään apua. Tyrmistykää, taivaat! Kauhistukaa, järkkykää perin juurin!

Salomon viisauden kirjasta (3:1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta, ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtöänsä meidän tyköämme perikatona; mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osaksensa paljon hyvyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuomitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden, ja uskovaiset pysyvät Hänen

tykönänsä rakkaudessa; sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

31.10 – 6.11 välinen lauantai Karjalan pyhittäjäisät ja valistajat

Salomon viisauden kirjasta (3:1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta, ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtöänsä meidän tyköämme perikatona; mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osaksensa paljon hyvyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuomitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden, ja uskovaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa; sillä Hänen valittujen osaksi tulee armo ja laupeus.

Salomon viisauden kirjasta (5: 15 – 6:3)

Vanhurskaat elävät iankaikkisesti, ja Herrassa on heidän palkkansa, ja huolenpito heistä on korkeimman huomassa. Sentähden he saavat osaksensa ihanuuden valtakunnan ja kauniin kruunun Herran kädestä, sillä hän suojelee heitä oikealla kädellään, ja hänen käsivartensa on heidän kilpensä. Hän ottaa kiivautensa sotasukseen ja luomakunnan hän aseistaa kostoksi vihollisille. Hän pukee vanhurskauden haarniskaksensa ja kypäräksi päähänsä hän panee lahjomattoman tuomion. Hän ottaa pyhyiden voittamattomaksi kilveksensä ja teroittaa miekaksensa ankaran vihan, ja maailma sotii yhdessä hänen kanssaan mielettömiä vastaan. Salamain sattuvat nuolet kiitävät, lentävät pilvistä, niin kuin jännitetystä jousesta, kohti maaliana. Ja vihaa uhkuvat rakeet viskautuvat niin kuin kivilingosta; meren vesi raivoaa heitä

vastaan, ja tulvavirrat upottavat heidät äkisti. Voiman henki nousee heitä vastaan ja viskaa heidät pois niin kuin myrskytuuli. Niin saattaa vääryys koko maan autioksi, ja rikollisuus kukistaa hallitsijain valtaistuimet. Kuulkaa siis, te kuninkaat, ja ymmärtäkää, oppikaa, te maan äärten tuomarit, ottakaa korviinne, te joukkojen hallitsijat, te jotka ylpeillette kansojen paljoudesta. Sillä Herran antama on teidän hallituksenne, ja Korkeimmalta on teidän kuningasvaltanne; hän myös koettelee teidän tekonne ja tutkii teidän aivoituksenne.

Salomon viisauden kirjasta (4: 7 - 15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtäväisyys on ihmisen oikea harmaapäisyys ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin täältä, ettei pahuus eksyttäisi hänen ymmärrystensä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sieluansa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmellys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyi varhain ja saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sen tähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on hänen valittujensa osa, ja että hänen hurskaistansa pidetään huoli.

8. marraskuuta Ylienkelit Mikael ja Gabriel

Joosuan kirjasta (5:13-15):

Jerikon lähellä ollessaan Joosua näki eräänä päivä nä edessään miehen, jolla oli paljastettu miekka kädessään. Joosua meni miehen luo ja kysyi häneltä: "Oletko meikäläisiä vai vihollisiamme?" Mies vastasi: "En kumpaakaan. Olen Herran sotajoukon päällikkö ja olen juuri saapunut tänne." Silloin Joosua lankesi polvilleen, kumartui maahan saakka ja sanoi: "Herrani, mitä tahdot minun tekävän?" Herran sotajoukon päällikkö sanoi Joosualle:

"Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä." Ja Joosua teki niin.

Tuomarien kirjasta (6:2-7,11-24)

Midianilaiset ahdistivat Israelia ankarasti. Kun israelilaiset midianilaisten ahdistamina huusivat Herraa avukseen, niin Herran enkeli tuli Ofraan ja asettui suuren puun alle, joka kasvoi Abieserin sukuun kuuluvan Joasin maalla. Joasin poika Gideon oli juuri puimassa vehnää viinikuurnassa pitääkseen viljan piilossa midianilaisilta. Herran enkeli ilmestyi hänelle ja sanoi: "Herra on kanssasi, sinä urhea soturi!" Gideon vastasi: "Voi, herrani, jos Herra todella on meidän kanssamme, niin miksi kaikki nämä onnettomuudet ovat kohdanneet meitä? Missä ovat kaikki hänen ihmetyönsä, joista isämme aina puhuivat kertoessaan, kuinka Herra toi meidät pois Egyptistä? Herra on nyt hylännyt meidät ja jättänyt meidät midianilaisten armoille." Silloin Herra katsoi häneen ja sanoi: "Käytä sitä voimaa, joka sinussa on. Mene ja pelasta Israel midianilaisten käsistä. Minä lähetän sinut!" Mutta Gideon vastasi hänelle: "Herrani, kuinka minä voi sin pelastaa Israelin? Minähän olen Manassan heimon vähäpätöisintä sukua ja olen perheemme nuorin." Herra sanoi hänelle: "Kun minä olen sinun kanssasi, sinä kukistat midianilaiset, aivan kuin vastassasi olisi yksi ainoa mies." Gideon sanoi hänelle: "Jos olen saanut osakseni sinun suosiosi, niin anna minulle jokin merkki siitä, että sinä todella itse puhut minun kanssani. Pysythän täällä, kunnes tulen takaisin ja tuon eteesi ruokauhrin." Herra sanoi: "Minä jään odottamaan sinua." Gideon meni ja valmisti uhriksi nuoren pukin, leipoi happamattomia leipiä eefa-mitallista jauhoja ja pani lihan koriin ja liemen ruukuun. Sitten hän palasi suuren puun juurelle Jumalan enkelin luo ja asetti ruoat tarjolle hänen eteensä. Mutta enkeli sanoi hänelle: "Pane liha ja leivät tuohon kalliolle ja kaada liemi niiden päälle." Gideon teki niin. Silloin Herran enkeli ojensi sauvan, joka hänellä oli kädessään, ja kosketti sen kärjellä lihaa ja leipiä, ja kalliosta kohosi tuli, jonka liekit söivät lihan ja leivät. Sitten Herran enkeli katosi näkyvistä. Gideon ymmärsi nyt, että hän oli nähnyt Herran enkelin, ja hän sanoi pelästyneenä: "Herra, minun Jumalani! Minä olen nähnyt Herran enkelin kasvoista kasvoihin!"

Mutta Herra sanoi hänelle: "Ole rauhassa, älä pelkää. Sinä et kuole."
Gideon rakensi sinne Herralle alttarin ja antoi sille nimen "Herra on rauha".

Danielin kirjasta (10:1-21)

Persian kuninkaan Kyyroksen kolmantena hallitus vuotena ilmoitettiin sanoma Danielille, jonka toinen nimi oli Beltesassar. Ja se sanoma on tosi, mutta sen ymmärtäminen vaatii suurta vaivaa. Tutki tarkasti, niin ymmärrät näyn. Niinä päivinä minä, Daniel, vietin suruaikaa kolme viikkoa. Kolmeen viikkoon en syönyt tuoretta leipää, en pannut suuhuni lihaa enkä viiniä enkä voidellut itseäni öljyllä. Ensimmäisen kuun kahdentenkymmenentenäneljäntenä päivänä minä olin suuren virran, Tigriksen, rannalla. Katsellessani ympärilleni minä äkkiä huomasin miehen, joka oli pellavavaatteissa, uumillaan vyö parasta kultaa. Hänen ruumiinsa säihkyi kuin krysoliitti, hänen kasvonsa välkehtivät kuin salama, hänen silmänsä olivat kuin tulisoihdut, hänen käsivartensa ja jalkansa kuin kiiltävä pronssi, ja hänen äänensä oli kuin kansanjoukon pauhu. Vain minä, Daniel, näin sen näyn. Miehet, jotka olivat kanssani, eivät sitä nähneet, mutta suuri kauhu valtasi heidät ja he pakenivat ja piiloutuivat. Minä jäin yksin katsomaan tätä suurta näkyä, ja minun voimani katosi, kasvoni muuttuivat kalmankalpeiksi ja ruumiini kävi hervottomaksi. Minä kuulin hänen sanojensa äänen, ja silloin minä vaivuin syvään uneen, kasvot maata vasten. Mutta käsi koski minuun ja ravisteli minua, ja minä kohottoauduin polvieni ja käsieni varaan. Hän sanoi minulle: "Daniel, sinä Jumalalle rakas! Opi ymmärtämään ne sanat, jotka minä sinulle puhun. Nouse seisomaan. Sinun luoksesi minut on lähetetty." Ja kun hän puhui tämän minulle, minä nousin vavisten ylös. Hän sanoi minulle: "Älä pelkää, Daniel. Sinun sanasi kuultiin ensimmäisestä päivästä alkaen, jolloin nöyrästi pyysit ymmärrystä Jumalalta. Minä olen tullut sinun sanojesi vuoksi. Persian enkeliruhtinas on vastustanut minua kaksikymmentäyksi päivää, mutta Mikael, yksi suurimmista enkeliruhtinasta, tuli auttamaan minua. Tästä syystä minä olen viipynyt siellä, Persian kuninkaiden luona. Nyt olen tullut selittämään sinulle, mitä on tapahtuva kansallesi aikojen lopussa. Sillä myös tämä näky koskee niitä aikoja." Kun hän puhui minulle

tämän, minä katselin maahan enkä pystynyt sanomaan sanaakaan. Silloin eräs ihmisen kaltainen kosketti huuliani, ja minä avasin suuni ja lausuin edessäni seisovalle: "Herrani, näyn nähdessäni tuska kouristi minua ja voima pakeni minusta. Miten minä, vähäinen palvelija, voisin puhua herrani kanssa? Enää ei minussa ole jäljellä voimaa, tuskin henkeäkään!" Ihmisen kaltainen kosketti minua uudelleen, antoi minulle voimaa ja sanoi: "Älä pelkää, sinä Jumalalle rakas! Kaikki on hyvin. Vahvistu, ole vahva!" Kun hän puhui minulle, minä vahvistuin ja sanoin: "Nyt voit puhua, herrani, sinä olet vahvistanut minua." Hän sanoi: "Tiedätkö, miksi olen tullut luoksesi? Nyt minä palaan taistelemaan Persian enkeliruhtinasta vastaan. Ja kun olen lähtenyt luotasi, Kreikan enkeliruhtinas tulee. Mutta minä kerron sinulle, mitä on merkitty totuuden kirjaan. Ainoa, joka tukee minua heitä vastaan, on teidän enkeliruhtinaanne Mikael, jota minä autoin ja suojasin meedialaisen Dareioksen ensimmäisenä hallitusvuotena.

Vaihtoehtoisesti: Profeetta Jesajan kirjasta (14:7-20):

Näin sanoo Herra: Kaikki maa lepää nyt tyynenä rauhassaan, riemuhuudot kaikuivat kaikkialta. Sypressitkin iloitsivat sinun tuhostasi, Libanonin rinteiden setrit riemuitsevat: "Nyt kun sinä makaat maassa, ei kukaan enää tule tänne meitä kaatamaan." Tuonela tuolla alhaalla on kiihdyksissä, siellä odotetaan sinun tuloasi. Sinun vuoksesi on ajettu liikkeelle kuolleitten henget: kaikki jotka kerran olivat maan mahtavia ja kaikki jotka olivat kansojen kuninkaita, kaikki ovat nousseet istuimiltaan. Kaikki he puhkeavat puhumaan ja lausuvat sinulle: "Nyt siis sinäkin olet voimasi kadottanut niin kuin me, olet yksi meistä. Tuonelaan on syösty sinun loistosi ja mahtisi, sinun harppujesi helkytys. Sinun allasi ovat vuoteena madot, sinun ylläsi peitteenä toukat. Voi, sinä putosit taivaalta, sinä Kointähti, sarastuksen poika! Alas maahan sinut survaistiin, sinä kansojen kukistaja." Etkö juuri sinä sydämessäsi sanonut: "Minä tahdon nousta taivaisiin! Minä pystytän valtaistuimeni Jumalan tähtiä korkeammalle, minä tahdon istua jumalten vuorella kaukana pohjoisessa, minä nousen pilviä ylemmäksi, olen korottava itseni Korkeimman vertaiseksi." Mutta tuonelaan sinut on syösty, sen

pohjimmaiseen kuiluun. Jokainen, joka sinut näkee, jää katsomaan, tuijottaa sinua ihmetellen: "Tämäkö on se maailman järkyttäjä, valtakuntien vapisuttaja, joka hävitti maanpiirin autioksi ja murskasi sen kaupungit eikä päästänyt vankeja koskaan kotiin?"

Kansojen kuninkaat lepäävät kunniassa kukin omassa kammiossaan, mutta sinut on viskattu kauas haudastasi kuin kelvoton villiverso, sinä lojut surmattujen, miekan lävistämien peitossa manalan kuilun pohjakivillä kuin tallattu raato. Et pääse haudassa liittymään vertaistesi seuraan, koska olet hävittänyt maasi ja tuhonnut kansasi. Eikä kukaan enää koskaan mainitse rikoksente-kijäin jälkeläisten nimiä.

13. marraskuuta Johannes Krysostomos

Sananlaskujen kirjasta (10: 7,6, 3: 13–16, 8: 6, 34–35, 4, 12, 14, 17, 5-9, 1:23,15,4)

Vanhurskaan muistoa siunataan, jumalattoman nimikin maatuu.

Hurskaalla on päänsä päällä siunaus, jumalattoman suussa piilee väkivalta. Onnellinen se, joka on löytänyt viisauden, se, joka on tavoittanut tiedon, sillä parempi on viisaus kuin hopea, tuottoisampi on tieto kuin kulta. Se voittaa korallit kalleudessa, mitkään aarteet eivät vedä sille vertaa. Sen oikeassa kädessä on pitkä ikä, vasemmassa rikkaus ja kunnia.

Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Hyvin käy sen, joka minua kuulee, päivästä päivään valvoo ovellani, valppaana odottaa sen kynnyksellä. Joka minut löytää, löytää elämän, hänet Herra ottaa suosionsa.

"Teitä minä kutsun, ihmiset, teille kaikille osoitan sanani.

"Minä, viisaus, viihdyn älyn seurassa, harkinta ja tieto ovat kumppanini Minulta tulee ajatus, minulta sen toteutus, minä olen ymmärrys, minun on voima. Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ne, jotka etsivät, löytävät minut. Hankkikaa viisautta, te ymmärtämättömät, hankkikaa tietoa, te houkat!

Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Minkä kieleni tuo julki, se on kaikki totta, huuleni kauhistuvat jumalattomuutta.

Minkä puhun, se pitää paikkansa, puheeni ei ole kieroä eikä väärää. Se on selkeää sille, joka ymmärtää, helppoa sille, joka on tavoittanut tiedon.

Kääntykää minun puoleeni, minä opetan teitä, saatan teidät tuntemaan opetukseni ja tietoni. Heidän tielleen, poikani, älä lähde, pidä jalkasi poissa heidän poluiltaan. Kokemattomat saakoot niistä viisautta, nuoret tietoa ja harkintaa.

Sananlaskujen kirjasta (10: 31–32, 11:2, 10:1, 11:7, 19, 13:2,9, 15: 2, 16:33, 22:12, 17,24)

Vanhurskaan suusta viisaus versoo, mutta myrkyllinen kieli leikataan poikki.

Hurskaan sanat ovat rakkauden sanoja, jumalattoman puhe valhetta ja vimmaa. Missä on ylpeys, sinne tulee häpeä, nöyrien kumppani on viisaus. Väärintekijää eivät hänen aarteensa auta, mutta oikeamielisyys pelastaa kuolemasta. Kuolemaan katkeaa jumalattoman toivo, pahantekijän odotus raukeaa tyhjiin.

Oikeamielinen tavoittaa elämän. Joka pahaa etsii, etsii kuolemaa. Hyvä sana ravitsee puhujansa, mutta pahantekijä janoaa väkivaltaa. Oikeamielisten valo sädehtii ja loistaa, mutta jumalattomien lamppu sammuu.

Viisaiden sanat ovat tiedon mauste, tyhmän suu syyttää tyhmyyksiä. Helmassa arpaa ravistellaan, tuloksen ratkaisee Herra. Herra suojelee totuutta ja tekee tyhjiksi petturien puheet. Kuuntele tarkoin, ota vastaan viisaiden sanat, avaa sydämesi tiedolle, jota jaan. Älä lyöttäydy kiivaan miehen seuraan, älä ryhdy äkkipikaisen kumppaniksi. Viisaus loistaa valoaan eikä katoa koskaan. Niinpä ne, jotka viisautta rakastavat, voivat sen helposti nähdä, ne, jotka sitä tavoittelevat, löytävät sen. Se ehtii niiden edelle, jotka sitä kaipaavat, ja ilmaisee itsensä heille. Vaikka joku aamuhämärissä kiirehtisi etsimään sitä, ei hätää: se istuu jo ovensuussa. Viisauden tavoittelu on ylintä ymmärrystä. Se, jota viisaus valvottaa, saa kohta levollisen mielen. Viisaus kulkee kaikkialla ja etsii niitä, jotka se voi katsoa arvoisikseen. Mielellään se näyttäytyy heidän

teilläään, ja milloin he sitä ajattelevatkin, se tulee heitä vastaan, sillä valo tekee aina tilaa yölle, mutta viisautta ei paha saa valtaansa. Viisauteen minä rakastuin, sitä minä tavoittelin nuoruudestani asti, sen pyrin kihlaamaan morsiamekseni. Minä rakastuin sen kauneuteen. Viisaus on jaloa, yliverstaista syntyperää, sillä se elää Jumalan luona ja kaikkeuden valtias rakastaa sitä. Jumala on vihkinyt sen salaiseen tietoonsa, ja se ottaa osaa Jumalan suuriin tekoihin. Jos joku rakastaa oikeudenmukaisuutta, se vaatii vaivaa ja ponnistelua, hyveitä, joita juuri viisaus opettaa: kohtuutta ja ymmärrystä, oikeamielisyyttä ja rohkeutta – mitään niitä hyödyllisempää ei elämässä ole. Jos joku haluaa laajentaa tietämystään, niin viisaus tuntee menneet ja niistä päättelee, mitä tulevaisuus tuo. Se avaa mietelmien salaisuudet ja löytää arvoitusten ratkaisut. Merkit ja ihmeet se tietää etukäteen, se tietää, mitä tuovat mukanaan aikakaudet ja kaikki niiden vaiheet. Viisauden ansiosta saavuttaisin kuolemattomuuden, jättäisin ikuisen muiston jälkeeni tuleville. puhdas ilo sen rakkaudesta, loputon rikkaus sen uutterasta työstä, ymmärrys yhteiselosta sen kanssa ja hyvä maine sen sanojen kuuntelemisesta. Niinpä lähdin matkaan, kiersin ja etsin saadakseni viisauden vierelleni. Tiesin kuitenkin, etten saisi viisautta ellei Jumala sitä minulle soisi ja ymmärrystä osoitti jo sekin, että tiesin, keneltä tämä lahja tulee. Siksi minä käännyin Herran puoleen ja rukoilin koko sydämestäni näin: Isiemme Jumala, armelias Herra! Sinä olet sanallasi luonut kaiken ja viisaudellasi muovannut ihmisen, jotta hän hallitsisi luomakuntaasi, johtaisi maailmaa pyhästi ja vanhurskaasti ja olisi tuomioissaan oikeamielinen. Anna minulle viisaus, joka on valtaistuimella vierelläsi, älä sulje minua lastesi joukosta – olenhan palvelijasi, sinun palvelijattaresi poika! Minä olen vain heikko ihminen ja elän lyhyen aikaa. Lakia ja oikeutta en ymmärrä kaikin puolin. Lähetä se matkaan, alas pyhistä taivaistasi, lähetä se kirkkautesi valtaistuimelta tänne luokseni, uurastamaan vierelläni, jotta oppisin, mikä sinua miellyttää. Se tietää kaiken, se käsittää kaiken, se ohjaa taitavasti toimiani ja varjelee minua kirkkaudellaan. Kuolevaisten järkeily on perin vaivaista, perin pettävää on meidän pohdintamme.

Sananlaskujen kirjasta (29:2; Viisauden kirja: 4:1,14, 6:11,17-18,21-23, 7: 15-16, 21-22, 26-29, 10:9-10,12, 7:30, 2:1,10-17,19-22, 15: 1, 16:13,8 ; Sananl. 3:34)

Kun oikeamieliset menestyvät, kansa iloitsee, kun jumalaton hallitsee, se huokaa. Parempi on lapsettoman osa, kun hän on hyveellinen ja näin jättää itsestään kuolemattoman muiston. Hänen hyveensä tulee Jumalan ja ihmisten tietoon. Herra oli häneen mieltynyt ja joudutti hänen pääsyään pahan keskeltä. Ihmiset näkivät sen mutta eivät ymmärtäneet, he eivät osanneet ajatella niin. Kuunnelkaa siis ahnaasti sanojani, janotkaa niitä. Ne ovat teille opiksi. Viisauden alku on vilpittömän opetuksen kaipuu, opetuksen päämäärä on rakkaus, rakkaus on viisauden lakien noudattamista, ja lakien noudattaminen on kuolemattomuuden tae. Jos siis te, kansojen hallitsijat, olette mieltyneet valtaistuimiin ja valtikoihin, pitääkää arvossa viisautta. Kun niin teette, pysytte kuninkaina ikuisesti. Mitä viisaus on? Mistä se on tullut? Minä teen nyt selkoa siitä. Yhtään asiaa en jätä teiltä salaan, vaan seuraan sen jälkiä aikojen alusta asti. Kaiken, mitä siitä tiedän, tuon avoimesti päivänvaloon. Totuuden tieltä en poikkeakaan enkä kätke mitään, en jätä ketään kateuden kynsiin – eihän kateudella ole mitään tekemistä viisauden kanssa. Antakoon Jumala minun tuoda ajatukseni julki, tehköön hän niistä antamiensa lahjojen arvoisia. Häneltähän ihmiset oppivat viisauden, juuri hän ohjaa viisaat oikealle tielle. Hänen varassaan me kaikki olemme, me ja meidän sanamme, ymmärryksemme ja kättemme taito. Kaiken minä opin, sekä näkyvän että salassa olevan, sillä minua opetti viisaus, maailman rakentaja. Viisaudessa on henki, älyllinen ja pyhä, ainutsyntyinen ja monimuotoinen, ohuen ohut, herkkäliikkeinen, erillinen, tahraton ja kirkas, järkkymätön, hyvyyttä rakastava, vireä, Se on ikuisen valon heijastuma, Jumalan toiminnan kirkas kuvastin, hänen hyvyytensä kuva. Se on yksi ainoa mutta kykenee kaikkeen, se pysyy itsenään mutta uudistaa kaiken, ja polvesta polveen se asettuu hurskaiden sieluun ja tekee heistä Jumalan ystäviä ja profeettoja, sillä Jumala rakastaa vain niitä, joilla on viisaus asuinkumppaninaan. Viisaus loistaa aurinkoa kirkkaammin ja voittaa kauneudessaan taivaan tähdet. Se on vahvempi kuin valo. Mutta omat

palvelijansa viisaus pelasti ahdingosta. Kun oikeamielinen pakeni veljensä vihaa, viisaus ohjasi hänet oikealle polulle. Se näytti hänelle Jumalan herruuden ja johti hänet pyhyiden tuntemiseen. Rasitusten keskellä se vaurastutti hänet ja palkitsi runsaasti hänen vaivansa. Se suojeli vihollisilta, varjeli väijytyksiltä ja ratkaisi hänen edukseen ankaran kamppailun, jotta hän oppisi, että hurskaus voittaa kaiken, sillä valo tekee aina tilaa yölle mutta viisautta ei paha saa valtaansa. Kieroutuneella tavallaan he järkeilevät näin: Lyhyt ja surkea on meidän elämämme, ja kun loppu lähenee, ei lääkettä löydy, eikä kenenkään tiedetä palanneen tuonelasta. Köyhän, joka seuraa Jumalan käskyjä, me tällaamme jalkoihimme! Leskeä emme sääli, emme kunnioita vanhuksen harmaita hapsia. Oma voimamme on meille laki ja oikeus, heikoista ei ole mitään hyötyä. Asetutaan väijyksiin, vaanitaan vanhurskasta! Hän on niin rasittava. Hän vastustaa tekojamme, syyttää meitä lain rikkomisesta ja väittää, että emme piittaa kasvatuksesta, jonka olemme saaneet. Hän kehuu tuntevansa Jumalan ja nimittää itseään Herran lapseksi. Hänestä on tullut meille elävä syytös, ajattelumme ei hänelle kelpaa. Jo hänen näkemisensä masentaa. Ei hän elä toisten tapaan, hän kulkee outoja polkujaan. Me olemme hänelle väärää rahaa, hän karttaa meidän elämäntapaamme niin kuin kaikkea saastaista. "Autuas on vanhurskaiden loppu", hän sanoo, ja vielä hän kerskuu sillä, että hänen isänsä on Jumala! Katsotaanpa, puhuuko hän totta, otetaan selville, millaisen lopun hän saa. Koetellaan häntä, solvataan ja piestään, niin saamme tietää, kuinka laupias hän on, ja näemme, mitä kaikkea hän sietää. Tuomitaan hänet häpeälliseen kuolemaan! Hänelle kyllä tulee ylhäältä apu – itse hän on sanonut niin. Näin he ajattelevat, mutta erehtyvät. Heidän pahuutensa on sokaissut heidät. Eivät he tunne Jumalan salaisuuksia, eivät pane toivoaan hurskauden palkkaan, ei heille merkitse mitään kunnia, jonka puhdassieluiset osakseen saavat. Sinä, meidän Jumalamme, olet todellinen, sinä olet hyvä ja pitkämielinen ja hallitset kaikkea armeliaasti. Sinulla on vallassasi elämä ja kuolema, sinä viet alas tuonelan porteille ja tuot sieltä pois. Tällä tavoin osoitit vihollisillemme, että sinä, vain sinä, pelastat kaikesta pahasta. Säälimätöntä ei Herra sääli, mutta nöyrille hän antaa armonsa.

21. marraskuuta Neitsyt Marian Temppeliin tuominen

Toisesta Mooseksen kirjasta (40: 1-5, 9-10, 16, 34-35)

Herra sanoi Moosekselle: "Pystytä pyhäkköteltta ja sen telttamaja ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä, aseta sinne liitonarkku ja ripusta väliverho arkun eteen. Vie sinne pöytä ja aseta sille varusteet uhrileipiä varten. Vie sinne myös seitsenhaarainen lampunjalka ja nosta sen lamput paikoilleen. Sijoita kultainen suitsutusalttari liitonarkun eteen ja ripusta oviverho telttamajan ovele. "Ota pyhää öljyä ja voitele sillä telttamaja ja kaikki, mitä siellä on; näin pyhität sen ja kaikki sen varusteet, ja siitä tulee pyhä. Voitele polttouhrialttari ja kaikki sen välineet ja pyhitä alttari, niin että siitä tulee erityisen pyhä. Mooses teki kaiken tarkoin niin kuin Herra oli käskenyt. Silloin pilvi peitti pyhäkköteltan ja Herran kirkkaus täytti telttamajan. Mooses ei voinut astua pyhäkkötelttaan, koska pilvi oli asettunut pyhäkköteltan päälle ja Herran kirkkaus täytti telttamajan.

Ensimmäisestä Kuningasten kirjasta (7:51, 8: 1, 3-7, 9-11)

Kun kuningas Salomo sai valmiiksi kaikki työt, jotka hän oli Herran temppeliä varten teettänyt, hän toi sinne isänsä Daavidin pyhittämät esineet. Hopean, kullan ja muut tavarat hän talletti Herran temppelin aarrekammioihin. Salomo kutsui sitten luokseen Jerusalemiin Israelin vanhimmat, kaikkien israelilaisheimojen päälliköt ja sukujen päämiehet. Heidän oli määrä tuoda Herran liitonarkku Siionista, Daavidin kaupungista. Kun kaikki Israelin vanhimmat olivat tulleet, papit nostivat arkun paikaltaan. He veivät Herran arkun ja pyhäkköteltan sekä kaikki teltassa olleet pyhät esineet temppeliin. Kantajina olivat papit ja leeviläiset. Kuningas Salomo uhrasi arkun edessä, ja hänen ympärillään oli koolla koko Israelin seurakunta. Kuningas ja kansa uhrasivat lampaita, vuohia ja nautakarjaa, eikä uhrieläinten määrää voinut lukea, ei laskea. Papit veivät Herran liitonarkun paikalleen temppelin sisäkammioon, kaikkeinpyhimpään, kerubien siipien alle.

Kerubien siivet olivat levällään sen paikan päällä, missä arkku oli, ja peittivät ylhäältäpäin arkun ja sen kantotangot. Arkussa ei ollut muuta kuin ne kaksi kivitaulua, jotka Mooses talletti sinne Horebin luona, kun Herra teki liiton israelilaisten kanssa heidän ollessaan matkalla pois Egyptistä. Kun papit poistuivat Herran temppelistä, pilvi täytti sen. Papit eivät pilven vuoksi voineet jatkaa palvelustaan, sillä Herran kirkkaus täytti temppelin.

Profeetta Hesekielin kirjasta (43: 27- 44:4)

Näiden päivien jälkeen, kahdeksantena päivänä ja siitä eteenpäin, tulee pappien toimittaa tällä alttarilla teidän polttouhrinne ja yhteysuhrinne. Silloin minä katson teihin ja otan teidän uhrinne vastaan. Näin sanoo Herra Jumala." Mies vei minut sitten takaisin temppelin ulommalle portille, sille, joka on itään päin, mutta se oli suljettu. Herra sanoi minulle: "Tämä portti pysyy suljettuna. Sitä ei ole lupa avata, eikä kukaan saa kulkea siitä. Herra, Israelin Jumala, on tullut siitä temppeliin, ja siksi se pysyy suljettuna. Vain ruhtinas saa tulla porttirakennukseen. Koska hän on ruhtinas, hän saa nauttia uhriateriansa täällä. Hänen kuuluu tulla porttirakennukseen eteishallin kautta, ja pois hänen on mentävä samaa tietä." Mies vei minut pohjoisportin kautta temppelirakennuksen eteen, ja minä näin, että Herran kirkkaus täytti Herran temppelin. Minä heittäydyin maahan kasvoilleni.

30. marraskuuta apostoli Andreas

Ensimmäisestä Pietarin kirjeestä (1:1 – 2:6)

Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, tervehtii valittuja, jotka asuvat hajallaan, muukalaisina Pontoksessa, Galatiassa, Kappadokiassa, Bityniassa ja Aasian maakunnassa ja jotka Isä Jumala suunnitelmansa mukaisesti on Hengellään pyhittänyt elämään Jeesukselle Kristukselle kuuliaisina ja hänen verellään puhtaaksi vihmottuina. Tulkoon armo ja rauha yhä runsaampana teidän osaksenne. Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Suuressa laupeudessaan hän on synnyttänyt meidät uuteen elämään ja antanut meille elävän toivon herättämällä Jeesuksen Kristuksen kuolleista. Häneltä me saamme

perinnön, joka ei turmellu, ei tahraannu eikä kuihdu. Se on varattuna teille taivaissa, ja voimallaan Jumala varjelee teidät uskossa, niin että te saavutatte pelastuksen, joka on valmiina saatettavaksi ilmi lopunaikana. Siksi te riemuitsette, vaikka nyt jouduttekin jonkin aikaa kärsimään monenlaisissa koettelemuksissa. Kultakin koetellaan tuleessa, ja onhan teidän uskonne paljon arvokkaampaa kuin katoava kulta. Koettelemuksissa teidän uskonne todetaan aidoksi, ja siitä koituu Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä ylistystä, kirkkautta ja kunniaa. Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette häntä nyt näe, ja te riemuitsette sanoin kuvaamattoman, kirkastuneen ilon vallassa, sillä te saavutatte uskon päämäärän, sielujen pelastuksen. Tätä pelastusta ovat profeetat etsineet ja tutkineet. He ovat ennustaneet ja puhuneet teidän osaksenne tulevasta armosta ja tutkineet, mihin ja millaiseen aikaan heissä vaikuttava Kristuksen Henki viittasi todistaessaan Kristuksen kärsimyksistä ja niitä seuraavasta kirkkaudesta. Heille ilmaistiin, etteivät he palvelleet itseään vaan teitä puhuessaan siitä, minkä teille nyt ovat julistaneet ne, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat tuoneet teille evankeliumin. Tähän pelastukseen haluavat enkelitkin päästä edes luomaan silmäyksen. Vyötyttyä siis, olkaa raittiit. Pitäkää ajatuksenne kirkkaina ja pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille annetaan Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä. Olkaa kuuliaisina lapsia älkääkä taipuko noudattamaan himoja, joiden vallassa ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte. Niin kuin hän, joka teidät on kutsunut, on pyhä, niin tulkaa tekin pyhiksi kaikessa mitä teette. Onhan kirjoitettu: "Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä." Ja jos kerran te rukouksenne kutsutte Isäksi häntä, joka puolueettomasti tuomitsee kunkin hänen tekojensa mukaan, niin eläkää jumalanpelossa tämä muukalaisuutenne aika. Tiedättehan, ettei teitä ole lunastettu isiltä perimästäne tyhjänpäiväisestä elämästä millään katoavalla tavaralla, hopealla tai kullalla, vaan Kristuksen, tuon virheettömän ja tahrattoman karitsan, kalliilla verellä. Hänet oli valittu jo ennen maailman perustamista, ja nyt aikojen lopulla hänet on tuotu julki teitä varten. Hänen kauttaan te uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänelle kirkkauden, niin että te

uskoessanne myös panette toivonne Jumalaan. Kun te totuudelle kuuliaisina olette puhdistautuneet elääksenne vilpittömässä, veljellisessä rakkaudessa, niin rakastakaa toisianne uskollisesti ja kaikesta sydämestänne. Olettehan te syntyneet uudesti, ette katoavasta siemenestä, vaan katoamattomasta, Jumalan elävästä ja pysyvästä sanasta. Sillä ihminen on kuin ruoho, ihmisen kauneus kuin kedon kukka. Ruoho kuivuu, kukka lakastuu, mutta Herran sana pysyy iäti. Juuri tämä sana on teille ilosanomana julistettu. Jättäkää siis kaikki pahuus ja vilppi, kaikki teeskentely ja kateus ja kaikki panettelu. Niin kuin vastasyntyneet lapset tavoitelkaa puhdasta sanan maitoa, jotta sen ravitsemina kasvaisitte pelastukseen. Olettehan te "maistaneet Herran hyvyttä". Tulkaa hänen luokseen, elävän kiven luo, jonka ihmiset ovat hylänneet mutta joka on Jumalan valitsema ja hänen silmissään kallisarvoinen. Ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi rakennukseksi, pyhäksi papistoksi, toimittaaksenne hengellisiä uhreja, jotka ovat Jumalalle otollisia Jeesuksen Kristuksen tähden. Sanotaanhan Raamatussa: Katso, minä lasken Siioniin kulmakiven, valitun kiven, jonka arvo on suuri. Joka häneen uskoo, ei joudu häpeään.

Ensimmäisestä Pietarin kirjeestä (2:21 – 3:9)

Rakkaani, Kristus kärsi teidän puolestanne ja jätti teille esikuvan, jotta seuraisitte hänen jälkiään. Hän ei syntiä tehnyt, hänen suustaan ei valhetta kuultu. Häntä herjattiin, mutta hän ei vastannut herjauksella, hän kärsi, mutta ei uhkaillut, vaan uskoi itsensä oikeamielisen tuomarin haltuun. Itse, omassa ruumiissaan, hän "kantoi meidän syntimme" ristinpuulle, jotta me kuolisimme pois synneistä ja eläisimme vanhurskaudelle. "Hänen haavansa ovat teidät parantaneet." Te olitte "eksyksissä niin kuin lampaat", mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan luo. Samoin te, vaimot, olkaa kuuliaisina miehellenne, jotta myös ne miehet, jotka ehkä eivät usko Jumalan sanaan, nyt vaimonsa elävällä esimerkillä ilman sanojakin voitettaisiin, kun he näkevät teidän elävän jumalanpelossa puhdasta elämää. 3 Älkää pitäkö tärkeänä ulkonaista kaunistusta, älkää hiuslaitteita, kultakoruja tai hienoja vaatteita. Teidän kaunistuksenne olkoon katoamatonta: salassa oleva sydämen ihminen,

lempeä ja sävyisä henki. Tämä on Jumalan silmissä kallisarvoista. Näin kaunistivat itsensä entisajankin pyhät vaimot, jotka panivat toivonsa Jumalaan. He olivat miehilleen kuuliaiset – Saarakin oli kuuliainen Abrahamille ja kutsui häntä herraksi. Ja Saaran tyttäriä tekin olette, kun teette hyvää ettekä anna minkään uhkailun pelottaa itseänne. Samoin te, miehet, eläkää vaimonne kanssa ymmärtäväisesti, muistaen, että hän on heikompi osapuoli. Osoittakaa hänelle kunnioitusta, sillä hän on yhtä lailla armon ja elämän perillinen. Näin ei mikään tule esteeksi rukouksillenne. Ja lopuksi: olkaa kaikki yksimielisiä, jakakaa toistenne ilot ja surut, rakastakaa toisianne ja olkaa hyväsydämisii ja nöyriä. Älkää vastatko pahaan pahalla, älkääkä herjaukseen herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa. Siihen teidät on kutsuttukin, jotta perisitte siunauksen.

Ensimmäisestä Pietarin kirjeestä (4: 1 – 11)

Rakkaani, koska siis Kristus on ruumiissaan kärsinyt, niin olkaa tekin valmiita kärsimään, jotta eläisitte jäljellä olevan maallisen elämänne Jumalan tahdon mukaisesti ettekä ihmisten himoja seuraten. Sillä se, joka on ruumiissaan kärsinyt, on luopunut synnistä. Aivan riittämiin te menneenä aikana elitte niin kuin pakanat tahtovat, ryvitte irstaudessa ja himoissa, juoppoudessa, mässäilyissä ja juomingeissa ja palvelitte epäjumalia jumalattomin menoin. Nyt he kummeksuvat sitä, että te ette enää riennä heidän kanssaan samaan riettauden virtaan, ja syytävät herjauksiaan. Mutta he joutuvat tekemään tilin hänelle, joka on valmiina tuomitsemaan elävät ja kuolleet. Sitä varten niillekin, jotka ovat kuolleet, on julistettu evankeliumi, että he eläisivät hengessä, niin kuin Jumala elää, vaikka ruumiissaan ovat saaneet saman tuomion kuin kaikki ihmiset. Kaiken loppu on lähellä. Olkaa siis ymmärtäväiset ja raittiit voidaksenne rukoilla. Ennen kaikkea pysykää kestävinä keskinäisessä rakkaudessaanne, sillä "rakkaus peittää paljotkin synnit". Olkaa nurkumatta vieraanvaraisia toinen toisellenne. Palvelkaa kukin toistanne sillä armolahjalla, jonka olette saaneet, Jumalan moninaisen armon hyvinä haltijoina. Joka puhuu, puhukoon Jumalan antamin sanoin, ja joka palvelee, palvelkoon voimalla, jonka Jumala antaa, jotta Jumala tulisi

kaikessa kirkastetuksi Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen on kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti. Aamen.

5. joulukuuta pyhittäjä Sabbas

Salomon viisauden kirjasta (3:1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta, ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtöänsä meidän tyköämme perikatona; mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osaksensa paljon hyvyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuomitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden, ja uskavaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa; sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

Salomon viisauden kirjasta (5:15-6:3)

Vanhurskaat elävät iankaikkisesti, ja Herrassa on heidän palkkansa, ja huolenpito heistä on Korkeimman huomassa. Sentähden he saavat osaksensa ihanuuden valtakunnan ja kauniin kruunun Herran kädestä, sillä Hän suojelee heitä oikealla kädellänsä, ja Hänen käsivartensa on heidän kilpensä. Hän ottaa kiivautensa sotasukseen ja luomakunnan Hän aseistaa kostoksi vihollisille. Hän pukee vanhurskauden haarniskaksensa ja kypäräksi päähänsä Hän panee lahjomattoman tuomion. Hän ottaa pyhyyden voittamattomaksi kilveksensä ja teroittaa miekaksensa ankaran vihan, ja maailma sotii yhdessä Hänen kanssaan mielettömiä vastaan. Salamain sattuvat nuolet kiitävät, lentävät pilvistä, niinkuin jännitetystä jousta, kohti maaliensa. Ja vihaa uhkuvat rakeet

viskautuvat niin kuin kivilingosta; meren vesi raivoaa heitä vastaan, ja tulvavirrat upottavat heidät äkisti. Voiman henki nousee heitä vastaan ja viskaa heidät pois niinkuin myrskytuuli.

Niin saattaa vääryys koko maan autioksi, ja rikollisuus kukistaa hallitsijain valtaistuimet. Kuulkaa siis, te kuninkaat, ja ymmärtäkää, oppikaa, te maan äärten tuomarit, ottakaa korviinne, te joukkojen hallitsijat, te, jotka ylpeilette kansojen paljoudesta. Sillä Herran antama on teidän hallituksenne, ja Korkeimmalta on teidän kuningasvaltanne.

Salomon viisauden kirjasta (4:7-15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtäväisyys on ihmisen oikea harmaapäisyys, ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli Hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin täältä, ettei pahuus eksyttäisi hänen ymmärrystänsä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sieluansa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmellys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyi varhain ja saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sen tähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on Hänen valittujensa osa, ja että Hänen hurskaistansa pidetään huoli.

6. joulukuuta pyhä Nikolaos

Sananlaskujen kirjasta (10:7,6; 3:13-16; 8:6,34-35,4,12,14,17,5-9; 1:23; 15:4)

Vanhurskaan muistoa siunataan, jumalattoman nimikin maatu. Hurskaalla on päänsä päällä siunaus, jumalattoman suussa piilee väkivalta. Onnellinen se, joka on löytänyt viisauden, se, joka on tavoittanut tiedon, sillä parempi on viisaus kuin hopea, tuottoisampi on tieto kuin kulta. Se voittaa korallit kalleudessa, mitkään aarteet eivät vedä sille vertaa. Sen oikeassa kädessä on pitkä ikä,

vasemmassa rikkaus ja kunnia. Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Hyvin käy sen, joka minua kuulee, päivästä päivään valvoo ovellani, valppaana odottaa sen kynnyksellä. Joka minut löytää, löytää elämän, hänet Herra ottaa suosionsa. "Teitä minä kutsun, ihmiset, teille kaikille osoitan sanani. Minä, viisaus, viihdyn älyn seurassa, harkinta ja tieto ovat kumppanini. Minulta tulee ajatus, minulta sen toteutus, minä olen ymmärrys, minun on voima. Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ne, jotka etsivät, löytävät minut. Hankkikaa viisautta, te ymmärtämättömät, hankkikaa tietoa, te houkat! Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Minkä kieleni tuo julki, se on kaikki totta, huuleni kauhistuvat jumalattomuutta. Minkä puhun, se pitää paikkansa, puheeni ei ole kiero eikä väärää. Se on selkeää sille, joka ymmärtää, helppoa sille, joka on tavoittanut tiedon. Kääntykää minun puoleeni, minä opetan teitä, saatan teidät tuntemaan opetukseni ja tietoni. Lohduttava puhe antaa elämänrohkeutta, petollinen sana murtaa mielen.

Sananlaskujen kirjasta (10:31–32; 11:1–12)

Vanhurskaan suusta viisaus versoo, mutta myrkyllinen kieli leikataan poikki. Hurskaan sanat ovat rakkauden sanoja, jumalattoman puhe valhetta ja vimmaa. Väärää vaakaa Herra vihaa, oikea punnus on hänelle mieleen. Missä on ylpeys, sinne tulee häpeä, nöyrien kumppani on viisaus. Kunnon miestä ohjaa rehellisyys, omaan vilppiinsä kavala kaatuu. Rikkaus ei vihan päivänä auta, mutta oikeamielisyys pelastaa kuolemasta. Nuhteettomuus tasoittaa hurskaiden tien, jumalaton sortuu pahuuteensa. Rehti elämä on rehellisen pelastus, himot ovat petturin paula. Kuolemaan katkeaa jumalattoman toivo, pahantekijän odotus raukeaa tyhjiin. Hurskas pelastuu ahdingosta, jumalaton joutuu hänen sijaansa. Rienajan puhe on toisille turmioksi, mutta tieto pelastaa oikeamieliset. Hurskaan onni on kaupungin ilo, jumalattoman tuho on riemun aihe. Vilpittömien menestys rakentaa kaupungin, jumalattomien puheet repivät sen maahan. Tyhmä se, joka toisia pilkkaa, ymmärtäväinen pysyy vaiti.

Salomon viisauden kirjasta (4:7-15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtäväisyys on ihmisen oikea harmaapäisyys, ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli Hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin täältä, ettei pahuus eksyttäisi hänen ymmärrystänsä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sieluansa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmelys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyi varhain ja saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sen tähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on Hänen valittujensa osa, ja että Hänen hurskaistansa pidetään huoli.

12. joulukuuta ihmeidentekijä Spiridon

Sananlaskujen kirjasta (10:7,6; 3:13-16; 8:6,34-35,4,12,14,17,5-9; 1:23; 15:4)

Vanhurskaan muistoa siunataan, jumalattoman nimikin maatu. Hurskaalla on päänsä päällä siunaus, jumalattoman suussa piilee väkivalta. Onnellinen se, joka on löytänyt viisauden, se, joka on tavoittanut tiedon, sillä parempi on viisaus kuin hopea, tuottoisampi on tieto kuin kulta. Se voittaa korallit kalleudessa, mitkään aarteet eivät vedä sille vertaa. Sen oikeassa kädessä on pitkä ikä, vasemmassa rikkaus ja kunnia. Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Hyvin käy sen, joka minua kuulee, päivästä päivään valvoo ovellani, valppaana odottaa sen kynnyksellä. Joka minut löytää, löytää elämän, hänet Herra ottaa suosionsa. "Teitä minä kutsun, ihmiset, teille kaikille osoitan sanani. Minä, viisaus, viihdyn älyn seurassa, harkinta ja tieto ovat kumppanini. Minulta tulee ajatus, minulta sen toteutus, minä olen ymmärrys, minun on voima. Minä rakastan niitä,

jotka minua rakastavat, ne, jotka etsivät, löytävät minut. Hankkikaa viisautta, te ymmärtämättömät, hankkikaa tietoa, te houkat! Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Minkä kieleni tuo julki, se on kaikki totta, huuleni kauhastuvat jumalattomuutta. Minkä puhun, se pitää paikkansa, puheeni ei ole kiero eikä väärää. Se on selkeää sille, joka ymmärtää, helppoa sille, joka on tavoittanut tiedon. Kääntykää minun puoleeni, minä opetan teitä, saatan teidät tuntemaan opetukseni ja tietoni. Lohduttava puhe antaa elämänrohkeutta, petollinen sana murtaa mielen.

Sananlaskujen kirjasta (10:31–32; 11:1–12)

Vanhurskaan suusta viisaus versoo, mutta myrkyllinen kieli leikataan poikki. Hurskaan sanat ovat rakkauden sanoja, jumalattoman puhe valhetta ja vimmaa. Väärää vaakaa Herra vihaa, oikea punnus on hänelle mieleen. Missä on ylpeys, sinne tulee häpeä, nöyrien kumppani on viisaus. Kunnon miestä ohjaa rehellisyys, omaan vilppiinsä kavala kaatuu. Rikkaus ei vihan päivänä auta, mutta oikeamielisyys pelastaa kuolemasta. Nuhteettomuus tasoittaa hurskaiden tien, jumalaton sortuu pahuuteensa. Rehti elämä on rehellisen pelastus, himot ovat petturin paula. Kuolemaan katkeaa jumalattoman toivo, pahantekijän odotus raukeaa tyhjiin. Hurskas pelastuu ahdingosta, jumalaton joutuu hänen sijaansa. Rienaajan puhe on toisille turmioksi, mutta tieto pelastaa oikeamieliset. Hurskaan onni on kaupungin ilo, jumalattoman tuho on riemun aihe. Vilpittömien menestys rakentaa kaupungin, jumalattomien puheet repivät sen maahan. Tyhmä se, joka toisia pilkkaa, ymmärtäväinen pysyy vaiti.

Salomon viisauden kirjasta (4:7-15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtävyisyys on ihmisen oikea harmaapäisyys, ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli Hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin

täältä, ettei pahuus eksyttäisi hänen ymmärrystänsä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sieluansa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmellys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyy varhain ja saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sen tähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on Hänen valittujensa osa, ja että Hänen hurskaistansa pidetään huoli.

15. joulukuuta pyhittäjä Trifon Petsamolainen

Salomon viisauden kirjasta (3:1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta, ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtöänsä meidän tyköämme perikatona; mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osaksensa paljon hyvyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuo mitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden, ja uskavaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa; sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

Salomon viisauden kirjasta (5: 15 – 6:3)

Vanhurskaat elävät iankaikkisesti, ja Herrassa on heidän palkkansa, ja huolenpito heistä on korkeimman huomassa. Sentähden he saavat osaksensa ihanuuden valtakunnan ja kauniin kruunun Herran kädestä, sillä hän suojelee heitä oikealla kädellänsä, ja hänen käsivartensa on heidän kilpensä. Hän ottaa kiivautensa sota-asukseen ja luomakunnan hän aseistaa kostoksi

vihollisille. Hän pukee vanhurskauden haarniskaksensa ja kypäräksi päähänsä hän panee lahjomattoman tuomion. Hän ottaa pyhyiden voittamattomaksi kilveksensä ja teroittaa miekaksensa ankaran vihan, ja maailma sotii yhdessä hänen kanssaan mielettömiä vastaan. Salamain sattuvat nuolet kiitävät, lentävät pilvistä, niin kuin jännitetystä jousesta, kohti maaliinsa. Ja vihaa uhkuvat rakeet viskautuvat niin kuin kivilingosta; meren vesi raivoaa heitä vastaan, ja tulvavirrat upottavat heidät äkisti. Voiman henki nousee heitä vastaan ja viskaa heidät pois niin kuin myrskytuuli. Niin saattaa vääryys koko maan autioksi, ja rikollisuus kukistaa hallitsijain valtaistuimet. Kuulkaa siis, te kuninkaat, ja ymmärtäkää, oppikaa, te maan äärten tuomarit, ottakaa korviinne, te joukkojen hallitsijat, te jotka ylpeillette kansojen paljoudesta. Sillä Herran antama on teidän hallituksenne, ja Korkeimmalta on teidän kuningasvaltanne; hän myös koettelee teidän tekonne ja tutkii teidän aivoituksenne.

Salomon viisauden kirjasta (4: 7 - 15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtäväisyys on ihmisen oikea harmaapäisyys ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin täältä, ettei pahuus eksyttäisi hänen ymmärrystänsä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sieluansa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmellys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyi varhain ja saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sen tähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on hänen valittujensa osa, ja että hänen hurskaistansa pidetään huoli.

17. joulukuuta profeetta Daniel ja kolme hurskasta nuorukaista

Sananlaskujen kirjasta (10:7,6; 3:13–16; 8:6,34–35,4,12,14,17,5-9; 1:23; 15:4)

Vanhurskaan muistoa siunataan, jumalattoman nimikin maatu. Hurskaalla on päänsä päällä siunaus, jumalattoman suussa piilee väkivalta. Onnellinen se, joka on löytänyt viisauden, se, joka on tavoittanut tiedon, sillä parempi on viisaus kuin hopea, tuottoisampi on tieto kuin kulta. Se voittaa korallit kalleudessa, mitkään aarteet eivät vedä sille vertaa. Sen oikeassa kädessä on pitkä ikä, vasemmassa rikkaus ja kunnia. Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Hyvin käy sen, joka minua kuulee, päivästä päivään valvoo ovellani, valppaana odottaa sen kynnyksellä. Joka minut löytää, löytää elämän, hänet Herra ottaa suosionsa. "Teitä minä kutsun, ihmiset, teille kaikille osoitan sanani. Minä, viisaus, viihdyn älyn seurassa, harkinta ja tieto ovat kumppanini. Minulta tulee ajatus, minulta sen toteutus, minä olen ymmärrys, minun on voima. Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ne, jotka etsivät, löytävät minut. Hankkikaa viisautta, te ymmärtämättömät, hankkikaa tietoa, te houkat! Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Minkä kieleni tuo julki, se on kaikki totta, huuleni kauhistuvat jumalattomuutta. Minkä puhun, se pitää paikkansa, puheeni ei ole kiero eikä väärää. Se on selkeää sille, joka ymmärtää, helppoa sille, joka on tavoittanut tiedon. Kääntykää minun puoleeni, minä opetan teitä, saatan teidät tuntemaan opetukseni ja tietoni. Lohduttava puhe antaa elämänrohkeutta, petollinen sana murtaa mielen.

Sananlaskujen kirjasta (10:31–32; 11:1–12)

Vanhurskaan suusta viisaus versoo, mutta myrkyllinen kieli leikataan poikki. Hurskaan sanat ovat rakkauden sanoja, jumalattoman puhe valhetta ja vimmaa. Väärää vaakaa Herra vihaa, oikea punnus on hänelle mieleen. Missä on ylpeys, sinne tulee häpeä, nöyrien kumppani on viisaus. Kunnon miestä ohjaa rehellisyys, omaan vilppiinsä kavala kaatuu. Rikkaus ei vihan päivänä auta, mutta oikeamielisyys pelastaa kuolemasta. Nuhteettomuus tasoittaa hurskaiden tien, jumalaton sortuu pahuuteensa. Rehti elämä on rehellisen pelastus, himot ovat petturin paula. Kuolemaan katkeaa jumalattoman toivo,

pahantekijän odotus raukeaa tyhjiin. Hurskas pelastuu ahdingosta, jumalaton joutuu hänen sijaansa. Rienaajan puhe on toisille turmioksi, mutta tieto pelastaa oikeamieliset. Hurskaan onni on kaupungin ilo, jumalattoman tuho on riemun aihe. Vilpittömien menestys rakentaa kaupungin, jumalattomien puheet repivät sen maahan. Tyhmä se, joka toisia pilkkaa, ymmärtäväinen pysyy vaiti.

Salomon viisauden kirjasta (4:7-15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtävyisyys on ihmisen oikea harmaapäisyys, ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli Hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin täältä, ettei pahuus eksyttäisi hänen ymmärrystensä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sieluansa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmellys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyy varhain ja saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sen tähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on Hänen valittujensa osa, ja että Hänen hurskaistansa pidetään huoli.

Pyhien Isien sunnuntai (sunnuntai ennen joulua)

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (14: 14–20)

Kun Abram kuuli, että hänen veljenpoikansa oli joutunut vangiksi, hän aseisti taistelukelpoiset miehensä, jotka olivat syntyneet hänen teltoissaan, kolmesataakahdeksantoista miestä kaikkiaan, lähti kuninkaiden perään ja tavoitti heidät Danissa. Siellä hän jakoi väkensä ryhmiin ja hyökkäsi yöllä vihollisten kimppuun, voitti heidät ja ajoi heitä takaa aina Hobaan, joka on Damaskoksesta pohjoiseen. Hän otti takaisin kaiken saaliin samoin kuin sukulaisensa Lootin, tämän omaisuuden sekä naiset ja muun väen.

Kun Abram oli paluumatkalla lyötyään Kedorlaomerin ja hänen kanssaan liittoutuneet kuninkaat, Sodomän kuningas tuli häntä vastaan Savenlaaksoon, jota sanotaan myös Kuninkaanlaaksoksi. Salemin kuningas Melkisedek toi sinne leipää ja viiniä. Hän oli Korkeimman Jumalan pappi, ja hän siunasi Abramia sanoen: "Siunatkoon Abramia Korkein Jumala, taivaan ja maan luoja. Kiitetty olkoon Korkein Jumala, joka antoi sinun lyödä vastustajasi. Abram antoi hänelle kymmenykset kaikesta saaliista.

Viidennestä Mooseksen kirjasta (1: 8-10, 15–17)

Tämän maan minä luovutan teille. Menkää ottamaan haltuunne se maa, josta minä olen valalla vannonen antanut lupauksen teidän isillenne Abrahamille, lisakille ja Jaakobille sekä heidän jälkeläisilleen.' Silloin minä sanoin teille: 'Minä en enää jaksa yksinäni johtaa teitä. Herra, teidän Jumalanne, on antanut teidän lisääntyä, niin että teitä on nyt yhtä paljon kuin tähtiä taivaalla. Silloin minä kokosin teidän heimojenne päämiehiä, viisaita ja kokeneita miehiä, ja määräsin heidät toimimaan teidän johtajinanne: tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päällikköinä sekä kirjureina. "Sitten annoin teidän tuomareillenne tämän käskyn: 'Kuunnelkaa tarkoin molempia osapuolia ja tuomitkaa oikein riippumatta siitä, käykö joku oikeutta maanmiehensä vai luonaan asuvan muukalaisen kanssa. Älkää tuomitessanne olko puolueellisia, vaan kuunnelkaa alhaista samoin kuin ylhäistäkin. Älkää pelätkö ketään, sillä tuomareina te toimitte tehtävässä, jonka Jumala on teille antanut. Jos jokin asia on teistä liian vaikea, tuokaa se minun tutkittavakseni.'

Viidennestä Mooseksen kirjasta (10: 14–21)

"Herralle, teidän Jumalallenne, kuuluvat taivas ja taivasten taivaat sekä maa ja kaikki, mitä maan päällä on. Ja kuitenkin Herra mieltäytyi juuri teidän esi-isiinne. Heidä hän rakasti, ja teidät, heidän jälkeläisensä, hän on valinnut kaikkien kansojen

joukosta omaksi kansakseen. Ympärileikatkaa siis sydämenne, taipukaa kuuliaisiksi Herralle älkääkä enää niskoitelko. Herra, teidän Jumalanne, on jumalien Jumala ja korkein Herra, suuri, väkevä ja pelottava Jumala. Hän ei ole puolueellinen eikä häntä voi lahjoa. Hän huolehtii leskien ja orpojen oikeuksista, hän rakastaa muukalaista ja ruokkii ja vaatettaa hänet. Samoin tulee myös teidän rakastaa muukalaista; olettehan itsekin olleet muukalaisina Egyptissä."Pelätkää Herraa, Jumalaanne, palvelkaa häntä, pysykää hänelle uskollisina ja vannokaa valanne hänen nimeensä! Ylistäkää häntä, hän on teidän Jumalanne. Hän teki teidän hyväksenne ne suuret ja pelottavat teot, jotka olette omin silmin nähneet.

24. joulukuuta Kristuksen syntymän aatto (*Kuninkaalliset hetket*)

1. hetkessä:

Profeetta Miikan kirjasta (5:2-4)

Herra jättää Israelin vain siksi ajaksi, kun synnyttää synnyttää. Sitten israelilaisten luokse palaavat heidän jäljelle jääneet veljensä. Hallitsija on nouseva ja kaitseva heitä Herran voimalla. Herra, hänen Jumalansa, antaa hänelle vallan ja kunnian. He saavat elää rauhassa, sillä hänen valtansa ulottuu maan ääriin saakka. Hän tuo rauhan. Kun assyrialaiset tulevat maahamme, tunkeutuvat palatseihimme, me asetamme heitä vastaan seitsemän paimenta, kahdeksan kansanjohtajaa.

3. hetkessä:

Barukin kirjasta (3:36-4:4)

Hän on meidän Jumalamme, kukaan toinen ei ole hänen vertaisensa. Hän tuntee viisauden tien ja avasi sen palvelijalleen Jaakobille, Israelille, jota hän rakasti. Tämän jälkeen viisaus ilmaantui maan päälle ja eli ihmisten keskuudessa. Viisaus on Jumalan käskyjen kirja, laki, joka on voimassa ikuisesti. Kaikki, jotka seuraavat viisautta, saavat elää, mutta ne, jotka sen hylkäävät, ovat kuoleman omat. Käänny, Jaakob, tartu viisauteen, kulje valoon, joka siitä loistaa. Älä anna toiselle kunniaasi, älä kalleintasi vieraalle kansalle. Hyvä

on meidän osamme, Israel, sillä me tiedämme, mitä Jumala tahtoo.

6. hetkessä:

Profeetta Jesajan kirjasta (7:10-16, 8:1-4,8-10)

Herra puhui Ahasille ja sanoi hänelle: "Pyydä Herralta, Jumalaltasi, todisteeksi merkki, pyydä vaikka tuonelan syvyydestä tai taivaan korkeudesta." Mutta Ahas vastasi: "En pyydä. En pane Herraa koetukselle."Niin Jesaja sanoi: "Kuule siis, sinä Daavidin kuningassuku! Eikö riitä, että te loputtomiin koettelette ihmisten kärsivällisyyttä, kun haluatte koetella vielä Jumalan, minun Jumalani, kärsivällisyyttä? Sen tähden Herra antaa itse teille merkin: neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel. Pelkkää maitoa ja hunajaa tämä lapsi saa syödä siihen asti kun hän oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän. Mutta ennen kuin hän oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän, autioituvat ne maat, joita sinä nyt pelkäätkä noiden kahden kuninkaan vuoksi. Herra sanoi minulle: "Ota iso sinettikivi ja kaiverra siihen selvin kirjainmerkein: 'Maher-Salal-Has-Bas.'"Minä kutsuin todistajiksi luotettavat miehet, pappi Urian ja Sakarjan, Jeberekjan pojan. Ja minä lähestyin vaimoani, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Herra sanoi minulle: "Anna hänelle nimeksi Maher-Salal-Has-Bas, sillä ennen kuin tämä lapsi on oppinut sanomaan 'isä' ja 'äiti', viedään Damaskoksen aarteet ja Samarian ryöstösaalis Assyrian kuninkaan jalkojen juureen." Juudankin se saavuttaa, kuohuen se tulvii yli, kohooa kaulaan saakka. Se levittää siipensä äärestä ääreen yli sinun maasi, Immanuel. Kohottakaa sotahuuto, kansat, pian joudutte kauhun valtaan! Kuulkaa, te maan äärten asukkaat, pukeutukaa taisteluvarusteisiin, pian joudutte kauhun valtaan! Niin, pukeutukaa taisteluvarusteisiin, te joudutte kauhun valtaan! Tehkää suunnitelma! Se raukeaa. Neuvotelkaa! Ei se hyödytä. Meidän kanssamme on Jumala!

9. hetkessä:

Profeetta Jesajan kirjasta: (9:6-7)

Suuri on hänen valtansa, ja rauha on loputon Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnassaan. Oikeus ja vanhurskaus on sen perustus ja tuki nyt ja aina. Tämän saa aikaan Herran Sebaotin pyhä kiivaus. Herra lähetti sanan Jaakobille, tuomion sanan Israelille.

25. joulukuuta Jeesuksen Kristuksen syntymä

Suuressa Ehtoopalveluksessa:

1. Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (1: 1–13)

Alussa Jumala loi taivaan ja maan. Maa oli autio ja tyhjä, pimeys peitti syvyydet, ja Jumalan henki liikkui vetten yllä. Jumala sanoi: "Tulkoon valo!" Ja valo tuli. Jumala näki, että valo oli hyvä. Jumala erotti valon pimeydestä, ja hän nimitti valon päiväksi, ja pimeyden hän nimitti yöksi. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni ensimmäinen päivä. Jumala sanoi: "Tulkoon kaartuva kansi vesien väliin, erottamaan vedet toisistaan." Jumala teki kannen ja erotti toiset vedet sen alapuolelle ja toiset sen yläpuolelle. Niin tapahtui, ja Jumala nimitti kannen taivaaksi. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni toinen päivä. Jumala sanoi: "Kokoontukoot taivaankannen alapuolella olevat vedet yhteen paikkaan, niin että maan kamara tulee näkyviin." Ja niin tapahtui. Jumala nimitti kiinteän kamaran maaksi, ja sen paikan, mihin vedet olivat kokoontuneet, hän nimitti mereksi. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä. Jumala sanoi: "Kasvakoon maa vihreyttä, siementä tekeviä kasveja ja hedelmäpuita, jotka maan päällä kantavat hedelmissään kukin lajinsa mukaista siementä." Ja niin tapahtui. Maa versoi vihreyttä, siementä tekeviä kasveja ja hedelmäpuita, jotka kantoivat hedelmissään kukin oman lajinsa mukaista siementä. Jumala näki, että niin oli hyvä. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni kolmas päivä.

2. Neljännestä Mooseksen kirjasta (24:5- 9, 17–18)

Kuinka ihanat ovatkaan sinun telttasi, Jaakob, sinun asumuksesi, Israel!
Ne levittäytyvät kuin joenuomat, ne ovat kuin puutarhat virran varrella, kuin aaloeput, Herran istuttamat, kuin setrit veden partaalla! Vesi läikkyy heidän sangoistaan, ja heidän kylvönsä on runsaasti kasteltu. Heidän kuninkaansa tulee Agagia suuremmaksi, mahtava on heidän valtansa. Jumala toi heidät pois Egyptistä; heillä on villihärän voimat. He ahmivat suuhunsa vihalliskansat, purevat murskaksi heidän luunsa, niittävät heidät nuolillaan. Kun he lepäävät, he lepäävät kuin leijona, kuin jalopeura – kuka uskaltaa häiritä heitä? Siunattuja ovat ne, jotka sinua siunaavat, kirottuja ne, jotka sinua kiroavat. Minä näen tämän, mutta se ei tapahdu vielä, minä katselen tätä, mutta se ei vielä ole lähellä. Tähti nousee Jaakobin keskeltä, valtiaan sauva Israelista. Se murskaa Moabin ohimot, kaikkien Setin jälkeläisten kallot. Edom joutuu voittajan omaksi, Seir vihallisten käsiin. Israel tekee voimallisia tekoja.

3. Profeetta Miikan kirjasta (4:6-7, 5:1-3)

Sinä päivänä, sanoo Herra, minä kokoan ontuvat, tuon yhteen hajalle joutuneet, kaikki, joita olen rangaissut. ontuvista minä teen maani perillisiä, hajalle joutuneista väkevän kansan. Herra on oleva heidän kuninkaansa Siionin vuorella nyt ja aina. Sinä Betlehem, sinä Efrata, sinä olet pienin Juudan sukukuntien joukossa! Mutta sinun keskuudestasi nousee Israelille hallitsija. Hänen juurensa ovat muinaisuudessa, ikiaikojen takana. Herra jättää Israelin vain siksi ajaksi, kun synnyttäjä synnyttää. Sitten israelilaisten luokse palaavat heidän jäljelle jääneet veljensä. Hallitsija on nouseva ja kaitseva heitä Herran voimalla. Herra, hänen Jumalansa, antaa hänelle vallan ja kunnian. He saavat elää rauhassa, sillä hänen valtansa ulottuu maan ääriin saakka.

4. Profeetta Jesajan kirjasta (11: 1-10)

lisain kannosta nousee verso, vesa puhkeaa sen juuresta ja kantaa hedelmää. Hänen ylleen laskeutuu Herran henki, viisauden ja ymmärryksen henki, taidon ja voiman henki, totuuden tuntemisen ja Herran pelon henki: hänen ilonsa on totella Herraa. Hän ei tuomitse silmämitalla eikä jaa oikeutta korvakuulolta vaan antaa heikoille oikean tuomion ja ajaa vakaasti maan köyhien asiaa. Hän lyö väkivaltaista sanansa sauvalla ja surmaa huultensa henkäyksellä väärintekijän. Vanhurskaus on hänellä varustuksena ja uskollisuus vyönä hänen uumillaan. Silloin susi kulkee karitsan kanssa ja pantteri laskeutuu levolle vohlan viereen, vasikka ja leijonanpentu syövät yhdessä ja pikkupoika on niiden paimenena. Lehmä ja emokarhu käyvät yhdessä laitumella, yhdessä laskeutuvat levolle niiden vasikat ja pennut, ja leijona syö heinää kuin härkä. Ja imeväinen leikkii kyyn kolon äärellä, vastikään vieroitettu lapsi kurottaa kättään kohti myrkkykäärmeen luolaa. Kukaan ei tee pahaa, ei tuota turmiota minun pyhällä vuorellani, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta niin kuin meri on vettä tulvillaan. Sinä päivänä lisain juurivesa kohooa merkkiviirinä kansoille. Hänen luokseen pyrkivät kaikki kansat, hänen asuinsijaansa ympäröi kunnian hohde.

5. Barukin kirjasta (3:36–38, 4:1-4)

Hän on meidän Jumalamme, kukaan toinen ei ole hänen vertaisensa. Hän tuntee viisauden tien ja avasi sen palvelijalleen Jaakobille, Israelille, jota hän rakasti. Tämän jälkeen viisaus ilmaantui maan päälle ja eli ihmisten keskuudessa. Viisaus on Jumalan käskyjen kirja, laki, joka on voimassa ikuisesti. Kaikki, jotka seuraavat viisautta, saavat elää, mutta ne, jotka sen hylkäävät, ovat kuoleman omat. Käänny, Jaakob, tartu viisauteen, kulje valoon, joka siitä loistaa. Älä anna toiselle kunniaasi, älä kalleintasi vieraille kansalle. Hyvä on meidän osamme, Israel, sillä me tiedämme, mitä Jumala tahtoo.

6. Profeetta Danielin kirjasta (2:31–36,44-45)

"Sinä katselit, kuningas, ja edessäsi oli suuri kuvapatsas. Patsas oli korkea, ja sen loisto oli suunnaton. Se oli sinun edessäsi, ja sen muoto oli kauhistava. Se patsas oli tällainen: pää puhdasta kultaa, rinta ja käsivarret hopeaa, vatsa ja reidet pronssia, sääret rautaa, jalat osaksi rautaa, osaksi savea. Sitä katsellessasi lähti käden koskematta vierimään kivi. Se osui patsaan jalkoihin, jotka olivat rautaa ja savea, ja murskasi ne. Niin murtuivat yhtä lailla rauta, savi, pronssi, hopea ja kulta, ja niistä tuli kuin ruumenia kesäisellä puimatantereella, ja tuuli kantoi ne pois, eikä niitä löytynyt mistään. Ja kivistä, joka oli osunut patsaaseen, tuli suuri vuori, ja se täytti koko maailman. Tämä oli uni, ja nyt kerromme kuninkaalle sen selityksen. "Noiden kuninkaiden aikana on taivaan Jumala pystyttävä valtakunnan, joka ei ikinä tuhoudu, eikä sitä valtakuntaa anneta toiselle kansalle. Se murskaa lopullisesti kaikki nuo valtakunnat, ja se pysyy ikuisesti, niin kuin sinä näit, että vuoresta lähti vierimään kivi käden koskematta ja murskasi raudan, pronssin, saven, hopean ja kullan. Suuri Jumala on ilmoittanut kuninkaalle, mitä pian on tapahtuva, ja uni on tosi, ja sen selitys on oikea."

7. Profeetta Jesajan kirjasta (9:5-6)

Sillä lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille. Hän kantaa valtaa harteillaan, hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas. Suuri on hänen valtansa, ja rauha on loputon Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnassaan. Oikeus ja vanhurskaus ovat sen perustus ja tuki nyt ja aina. Tämän saa aikaan Herran Sebaotin pyhä kiivaus.

8. Profeetta Jesajan kirjasta (7: 10–17)

Herra puhui Ahasille ja sanoi hänelle: "Pyydä Herralta, Jumalaltasi, todisteeksi merkki, pyydä vaikka tuonelan syvyydestä tai taivaan korkeudesta." Mutta Ahas vastasi: "En pyydä. En pane Herraa koetukselle." Niin Jesaja sanoi: "Kuule siis, sinä Daavidin kuningassuku! Eikö riitä, että te loputtomiin koettelette ihmisten kärsivällisyyttä, kun haluatte koetella vielä

Jumalan, minun Jumalani, kärsivällisyyttä? Sen tähden Herra antaa itse teille merkin: neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel. Pelkkää maitoa ja hunajaa tämä lapsi saa syödä siihen asti kun hän oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän. Mutta ennen kuin hän oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän, autioituvat ne maat, joita sinä nyt pelkäätkä noiden kahden kuninkaan vuoksi. Herra lähettää sinulle ja kansallesi ja omalle suvullesi ajan, jollaista ei ole ennen koettu, ei sitten sen päivän, jolloin Efraim erosi Juudasta – hän lähettää Assyrian kuninkaan.

1. tammikuuta Herran ympärileikkaus, Basileios Suuri, Uusivuosi

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (17:1-2, 4-7,3, 9-12,14)

Kun Abram oli yhdeksänkymmenenyhdeksän vuoden ikäinen, Herra ilmestyi hänelle ja sanoi: "Minä olen Jumala, Kaikkivaltias. Vaella koko sydämestäsi minun tahtoni mukaisesti, niin minä otan sinut liittoon kanssani ja teen suureksi sinun jälkeläistesi määrän. Tällainen on liitto, johon minä sinut otan. Sinusta on tuleva monien kansojen kantaisä. Älköön siis nimesi enää olko Abram, vaan olkoon se Abraham, koska minä teen sinusta kansojen paljouden isän. Minä annan sinulle paljon jälkeläisiä, ja sinusta on polveutuva kansakuntia ja kuninkaita. Minä pidän voimassa liiton sinun ja myös sinun jälkeläistesi kanssa, ikuisen liiton sukupolvesta toiseen, ja minä olen oleva sinun Jumalasi ja sinun jälkeläistesi Jumala. Abram heittäytyi kasvoilleen, ja Jumala sanoi hänelle: "Pysykää uskollisesti tässä liitossa, sinä ja sinun jälkeläisesi sukupolvesta toiseen. Tämä ehto teidän on täytettävä siinä liitossa, jonka olen tehnyt sinun ja sinun jälkeläistesi kanssa: teidän tulee ympärileikata jokainen mies ja poikalapsi. Leikkauttakaa pois esinahkanne. Tämä on merkinä liitosta, joka on meidän välillämme, minun ja teidän. Kahdeksantena päivänä syntymästä ympärileikattakoon jokainen poikalapsi sukupolvesta toiseen. Ympärileikattakoon kaikki talossasi syntyneet orjat samoin kuin heimoosi kuulumattomat orjat,

jotka itsellesi ostat, mutta jokainen ympärileikkaamaton poistettakoon kansansa parista. Hän on rikkonut liiton."

Sananlaskujen kirjasta (8:22–30)

"Minut Herra loi ennen kaikkea muuta, luomisensa esikoisena, ennen taivasta ja maata. Iankaikkisuudesta minä sain alkuni, kaiken alussa, ennen kuin maata oli. Kun synnyin, ei syvyyksiä vielä ollut, ei lähteitä tuomaan niiden vettä. Ennen kuin vuoret pantiin sijalleen, ennen kuin oli kukkuloita, minä synnyin, ennen kuin hän teki maat ja mannut, ennen kuin oli hiekan jyvääkään. Olin läsnä, kun hän pani taivaat paikoilleen ja asetti maanpiirin syvyyksien ylle, kun hän korkeuksissa teki taivaan pilvet ja sai syvyyden lähteet kumpuamaan, kun hän pani merelle rajat, loi rannat patoamaan sen vedet, ja kun hän lujitti maan perustukset. Jo silloin minä, esikoinen, olin hänen vierellään, hänen ilonaan päivät pitkät, kaiken aikaa leikkimässä hänen edessään.

Sananlaskujen kirjasta (10:31–32; 11:1–2,4,3,5-12)

Vanhurskaan suusta viisaus versoo, mutta myrkyllinen kieli leikataan poikki. Hurskaan sanat ovat rakkauden sanoja, jumalattoman puhe valhetta ja vimmaa. Väärää vaakaa Herra vihaa, oikea punnus on hänelle mieleen. Missä on ylpeys, sinne tulee häpeä, nöyrien kumppani on viisaus. Rikkaus ei vihan päivänä auta, mutta oikeamielisyys pelastaa kuolemasta. Kunnan miestä ohjaa rehellisyys, omaan vilppiinsä kavala kaatuu. Nuhteettomuus tasoittaa hurskaiden tien, jumalaton sortuu pahuuteensa. Rehti elämä on rehellisen pelastus, himot ovat petturin paula. Kuolemaan katkeaa jumalattoman toivo, pahantekijän odotus raukeaa tyhjiin. Hurskas pelastuu ahdingosta, jumalaton joutuu hänen sijaansa. Rienaajan puhe on toisille turmioksi, mutta tieto pelastaa oikeamieliset. Hurskaan onni on kaupungin ilo, jumalattoman tuho on riemun aihe. Vilpittömien menestys rakentaa kaupungin, jumalattomien puheet repivät sen maahan. Tyhmä se, joka toisia pilkkaa, ymmärtäväinen pysyy vaiti.

Profeetta Jesajan kirjasta (61:1-9)

Herran henki on minun ylläni, sillä hän on voidellut minut. Hän on lähettänyt minut ilmoittamaan köyhille hyvän sanoman, parantamaan ne, joiden mieli on murtunut, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kahleitten kirpoamista, julistamaan Herran riemuvuotta, päivää, jona Jumalamme antaa palkan. Hän on lähettänyt minut lohduttamaan kaikkia murheellisia, antamaan Siionin sureville kyynelten sijaan ilon öljyä, hiuksille tuhkan sijaan juhlapäähineen, murheisen hengen sijaan ylistyksen viitan. Heitä kutsutaan Vanhurskauden tammiksi, Herran tarhaksi, jonka hän itse on istuttanut osoittaakseen kirkkautensa. He rakentavat jälleen ammoiden raunioituneet asumukset, isiensä autioituneet tilat he ottavat käyttöön, pystyttävät hävitetyt kaupungit uudelleen ja ottavat viljelykseen kauan autioina olleet maat. Vieraat joutuvat paimentamaan teidän lampaitanne ja vuohianne, muukalaiset hoitamaan teidän peltojanne ja viinitarhojanne, mutta teitä kutsutaan Herran papeiksi ja sanotaan meidän Jumalamme palvelusväeksi. Te saatte käyttää kaikkea, mitä kansat omistavat, saatte nauttia niiden rikkauksista. Teillä on ollut häpeää kaksin verroin, teitä on syljetty ja pilkattu, mutta nyt te saatte omassa maassanne kaksinkertaisen perinnön ja teillä on oleva ikuinen ilo. Minä, Herra, rakastan oikeutta ja vihaan riistoa ja vääryyttä. Minä maksan kansalleni palkan oikeuden mukaan ja teen sen kanssa ikuisen liiton. Silloin sen siemen tunnetaan kansojen keskellä, sen jälkeläiset kansakuntien joukossa. Kaikki, jotka heidät näkevät, ymmärtävät, että Herra on siunannut tämän sukukunnan.

Kolmannesta Mooseksen kirjasta (26:3–12, 14–17, 19–24)

Näin sanoo Herra: "Jos te elätte minun säädöksieni mukaan ja noudatatte minun käskyjäni, minä annan teille sateet ajallaan, ja maa tuottaa niin paljon satoa ja puut niin paljon hedelmää, että teillä riittää puitavaa viininkorjuuseen asti ja viininkorjuuta kestää kylvämiseen saakka. Teillä on syötävää yllin kyllin, ja te saatte asua turvallisesti maassanne. Minä

annan maahanne rauhan, ja te saatte nukkua yönnne minkään häiritsemättä. Minä hävitän maastanne petoeläimet, eivätkä viholliset pääse tuhoamaan maata, vaan te ajatte heidät pakosalle ja kukistatte heidät. Viisi teistä ajaa pakoon sata vihollista, sata teistä ajaa pakoon kymmentuhatta, ja he kaatuvat teidän miekkaanne. Minä katson teidän puoleenne, teen teidät hedelmällisiksi ja annan teidän saada suuren joukon jälkeläisiä. Minä pidän voimassa teille antamani lupaukset. Satoa riittää teillä syötäväksi uuden sadon kypsymiseen saakka, niin että joudutte vielä heittämään vanhaa viljaa pois uuden tieltä. Minä pystytän asumukseni teidän keskellenne enkä väsy teihin, vaan vaellan teidän mukanne ja olen teidän Jumalanne, ja te olette minun kansani. Jos ette kuuntele minua ettekä noudata kaikkia näitä säädöksiä ja jos te halveksitte minun käskyjäni ja ylenkatsotte minun lakejani ettekä noudata kaikkia minun säädöksiäni, vaan rikotte liiton, niin minä rankaisen teitä. Minä lähetän teille varoitukseksi hivuttavan taudin ja kuumeen, jotka riuduttavat silmänne ja kuluttavat elinvoimanne. Te kylvätte turhaan, sillä teidän vihollisenne syövät sadon. Minä käänny teitä vastaan, niin että viholliset lyövät teidät taistelussa. Teidän vihamiehenne hallitsevat teitä, ja lopulta te pakenette silloinkin, kun kukaan ei aja teitä takaa. Minä murskaan teidän voimanne ja ylpeytenne, taivas teidän yllänne tulee raudankovaksi ja maa teidän allanne pronssin kaltaiseksi. Teidän voimanne kuluvat hukkaan, kun maa ei tuota satoa eivätkä puut kannu hedelmää. "Jos te yhä vain niskoittelette ettekä suostu kuulemaan minua, minä kuritan teitä vielä seitsemän kertaa ankarammin syntienne tähden. Minä lähetän teidän kimppuunne villipetoja, ja ne riistävät teiltä teidän lapsenne, raatelevat karjanne ja tappavat teidät niin vähiin, että tiet tulevat autioiksi. "Jos ette tästäkään kurituksesta ota opiksenne vaan edelleen vastustatte minua, minä itse käänny teitä vastaan ja kuritan teitä seitsemän kertaa ankarammin syntienne vuoksi.

2. Tammikuuta pyhittäjä Serafim Sarovilainen

Salomon viisauden kirjasta (3:1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta, ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtönsä meidän tyköämme perikatona; mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osaksensa paljon hyvyyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuo mitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden, ja uskovaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa; sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

Salomon viisauden kirjasta (5: 15 – 6:3)

Vanhurskaat elävät iankaikkisesti, ja Herrassa on heidän palkkansa, ja huolenpito heistä on korkeimman huomassa. Sentähden he saavat osaksensa ihanuuden valtakunnan ja kauniin kruunun Herran kädestä, sillä hän suojelee heitä oikealla kädellänsä, ja hänen käsivartensa on heidän kilpensä. Hän ottaa kiivautensa sotasukseen ja luomakunnan hän aseistaa kostoksi vihollisille. Hän pukee vanhurskauden haarniskaksensa ja kypäräksi päähänsä hän panee lahjomattoman tuomion. Hän ottaa pyhyiden voittamattomaksi kilveksensä ja teroittaa miekaksensa ankan vihan, ja maailma sotii yhdessä hänen kanssaan mielettömiä vastaan. Salamain sattuvat nuolet kiitävät, lentävät pilvistä, niin kuin jännitetystä jousesta, kohti maaliana. Ja vihaa uhkuvat rakeet viskautuvat niin kuin kivilingosta; meren vesi raivoaa heitä vastaan, ja tulvavirrat upottavat heidät äkisti. Voiman henki nousee heitä vastaan ja viskaa heidät pois niin kuin myrskytuuli. Niin saattaa vääräys koko maan autioksi, ja rikollisuus kukistaa

hallitsijain valtaistuimet. Kuulkaa siis, te kuninkaat, ja ymmärtäkää, oppikaa, te maan äarten tuomarit, ottakaa korviinne, te joukkojen hallitsijat, te jotka ylpeilette kansojen paljoudesta. Sillä Herran antama on teidän hallituksenne, ja Korkeimmalta on teidän kuningasvaltanne; hän myös koettelee teidän tekonne ja tutkii teidän aivoituksenne.

Salomon viisauden kirjasta (4: 7 - 15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtäväisyys on ihmisen oikea harmaapäisyys ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin täältä, ettei pahuus eksyttäisi hänen ymmärrystänsä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sieluansa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmellys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyi varhain ja saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sen tähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on hänen valittujensa osa, ja että hänen hurskaistansa pidetään huoli.

5. tammikuuta Teofanian aatto

(Kuninkaalliset hetket)

1. hetkessä:

Profeetta Jesajan kirjasta (35: 1-10)

Aavikko iloitsee, autiamaa iloitsee, aro riemuitsee, se puhkeaa kukkaan! Kuin lilja kukkikoon maa, se riemuitkoon, huutakoon ääneen! Sen osaksi tulee Libanonin kunnia, Karmelin ja Saaronin ihanuus. Kaikki saavat katsella Herran kunniaa, meidän Jumalamme ihanuutta. Voimistakaa uupuneet kädet, vahvistakaa horjuvat polvet, sanokaa niille, jotka sydämessään hätäilevät: "Olkaa lujat, älkää pelätkö. Tässä on teidän Jumalanne! Kosto

lähestyy, tilinteon hetki. Jumala itse tulee ja pelastaa teidät." Silloin aukenevat sokeiden silmät ja kuurojen korvat avautuvat, mykän kieli laulaa riemuaan. Lähteitä puhkeaa autiomaahan, vuolaina virtaavat purot arolla. Hehkuva hiekka muuttuu lammikoiksi, janoinen maa pulppuaviksi lähteiksi. Siellä, missä hyeenat lepäilivät, kasvaa silloin rantakaislaa ja papyrusta. Ja sinne syntyy tie, valtatie, sitä kutsutaan Pyhäksi tieksi. Epäpyhä ei saa sille astua: Herran tien kulkijoille se kuuluu, heille yksin. Siellä ei tyhmäkään eksy. Leijona ei nouse sille tielle, ei yksikään raateleva peto, ei yksikään. Vain vapaiksi lunastetut sitä vaeltavat. Herran vapaiksi ostamat palaavat ja saapuvat riemuiten Siioniin. He kantavat päänsä päällä ikuista iloa. Ilo ja riemu astuvat portista, huoli ja huokaus pakenevat kauas.

3. hetkessä:

Profeetta Jesajan kirjasta (1:16–20)

Näin sanoo Herra: "Peseytykää, puhdistautukaa, tehkää loppu pahoista töistänne, ne ovat aina silmissäni. Lakatkaa tekemästä pahaa. Opetelkaa tekemään hyvää, tavoitelkaa oikeudenmukaisuutta, puolustakaa sorrettua, hankkikaa orvolle oikeus, ajakaa lesken asiaa. – Tulkaa, selvittäkäämme miten asia on, sanoo Herra. – Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi. Vaikka ne ovat purppuranpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin puhdas villa. Jos te taivutatte mielenne kuulemaan minua, te saatte syödä maan hyvyttä, mutta jos kovetatte mielenne ja torjutte minut, miekka syö teidät. Herran suu on puhunut.

6. hetkessä:

Profeetta Jesajan kirjasta (12: 3-6)

Te saatte riemuiten ammentaa vettä pelastuksen lähteistä. Sinä päivänä te sanotte: "Kiittäkää Herraa, julistakaa hänen nimensä kunniaa! Kertokaa kansoille hänen suuret tekonsa, julistakaa, että hänen nimensä on ylhäinen. Laulakaa ylistystä Herralle, valtaiset ovat hänen tekonsa! Levitköön tieto niistä yli maanpiirin. Huutakaa ja riemuitkaa, te Siionin

asukkaat! Suuri on Israelin Pyhä, hän, joka on teidän keskellänne."

9. hetkessä:

Profeetta Jesajan kirjasta (49:8–15)

Näin sanoo Herra: "Armon hetkellä minä vastaan sinulle, pelastuksen päivänä minä autan sinua. Minä olen luonut sinut toteuttamaan sen liiton, jonka tein tämän kansan kanssa, jotta saattaisit ennalleen maan, jotta uudelleen jakaisit autioituneet perintömaat, jotta sanoisit vangituille: "Lähtekää", ja pimeydessä viruville: "Tulkaa valoon!" Tallatuilta teiltäkin he löytävät ravintonsa, paljas kalliorinne on heille laidunmaa. Eivät he näe nälkää, ei heidän tule jano, ei heitä ahdista helle eikä auringon polte, sillä heitä ohjaa heidän armahtajansa, joka vie heidät lähteiden ääreen. Vuorille minä teen kulkuväylät, minun valtatieni kulkevat korkealla. Katso, he tulevat kaukaa: nuo pohjoisesta, nuo meren suunnalta ja nuo Assuanin maasta. Riemuitkaa, taivaat! Iloitse, maa! Ratketkaa riemuun, te vuoret! Herra lohduttaa kansaansa, hän hoivaa köyhiä lapsiaan. Siion sanoo: "Herra on minut hylännyt, Jumalani on minut unohtanut!" Unohtaako äiti rintalapsensa, unohtaisiko hoivata kohtunsa hedelmää? Vaikka hän unohtaisikin, minä en sinua unohda.

Suuressa Ehtoopalveluksessa:

1. Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (1:1–13)

Alussa Jumala loi taivaan ja maan. Maa oli autio ja tyhjä, pimeys peitti syvyydet, ja Jumalan henki liikkui vetten yllä. Jumala sanoi: "Tulkoon valo!" Ja valo tuli. Jumala näki, että valo oli hyvä. Jumala erotti valon pimeydestä, ja hän nimitti valon päiväksi, ja pimeyden hän nimitti yöksi. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni ensimmäinen päivä. Jumala sanoi: "Tulkoon kaartuva kansi vesien väliin, erottamaan vedet toisistaan." Jumala teki kannen ja erotti toiset vedet sen alapuolelle ja toiset sen yläpuolelle. Niin tapahtui, ja Jumala nimitti kannen taivaaksi. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni toinen päivä. Jumala sanoi: "Kokoontukoot

taivaankannen alapuolella olevat vedet yhteen paikkaan, niin että maan kamara tulee näkyviin." Ja niin tapahtui. Jumala nimitti kiinteän kamaran maaksi, ja sen paikan, mihin vedet olivat kokoontuneet, hän nimitti mereksi. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä. Jumala sanoi: "Kasvakoon maa vihreyttä, siementä tekeviä kasveja ja hedelmäpuita, jotka maan päällä kantavat hedelmissään kukin lajinsa mukaista siementä." Ja niin tapahtui. Maa versoi vihreyttä, siementä tekeviä kasveja ja hedelmäpuita, jotka kantoivat hedelmissään kukin oman lajinsa mukaista siementä. Jumala näki, että niin oli hyvä. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni kolmas päivä.

2. Toisesta Mooseksen kirjasta (14: 15–18, 21–23, 27–29)

Herra sanoi Moosekselle: "Miksi sinä huudat minua avuksi? Käske israelilaisten lähteä liikkeelle. Kohota sauvasi, ojenna kätesi merta kohti ja halkaise sen vedet, niin israelilaiset voivat kulkea meren poikki kuivaa maata pitkin. Minä kovetan egyptiläisten sydämet, niin että he lähtevät teidän peräänne. Ja se, mitä tapahtuu faraolle ja koko hänen sotajoukolleen, hänen sotavaunuilleen ja niiden ajajille, todistaa minun suuruuttani. Kun minun suuruuteni näkyy siinä, mitä faraolle, hänen sotavaunuilleen ja niiden ajajille tapahtuu, silloin egyptiläiset ymmärtävät, että minä olen Herra." Sitten Mooses kohotti kätensä merta kohti, ja Herra pani meren väistymään syrjään nostamalla ankaran itätuulen, joka puhalsi koko yön. Näin hän muutti meren kuivaksi maaksi. Vedet jakautuivat kahtia, ja kun israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa maata pitkin, vedet olivat muurina kummallakin puolen. Egyptiläiset lähtivät takaa-ajoon, ja faraon kaikki hevoset ja hänen sotavaununsä ajajineen seurasivat israelilaisten perässä keskelle merta. Mooses ojensi kätensä merta kohti, ja aamunkoitteessa meri palasi entiselle paikalleen. Se tuli pakenevia egyptiläisiä vastaan, ja Herra pyyhkäisi heidät meren aaltojen sekaan. Vedet palasivat ja peittivät vaunut ajajineen, faraon koko sotajoukon, joka oli seurannut israelilaisia mereen, eikä heistä jäänyt henkiin ainoatakaan. Mutta israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa maata pitkin, ja vedet olivat muurina heidän kummallakin puolellaan.

3. Toisesta Mooseksen kirjasta (15:22- 16:1)

Mooses vei israelilaiset Kaislamereltä Surin autiomaahan, ja he vaelsivat siellä kolme päivää löytämättä vettä. Sitten he saapuivat Maraan, mutta he eivät voineet juoda Maran lähteen vettä, koska se oli kitkerää. Siitä syystä paikka olikin saanut nimekseen Mara. Kansa nurisi Moosesta vastaan ja sanoi: "Mitä me nyt juomme?" Mooses rukoili apua Herralta, ja Herra osoitti hänelle puunoksan, joka hänen piti heittää veteen. Kun hän teki niin, vesi muuttui juotavaksi. Siellä Herra määräsi kansalle lait ja säädökset, ja siellä hän pani kansan koetukselle. Herra sanoi: "Jos kuuntelet tarkasti, mitä minä puhun, ja teet sen, mikä on oikein minun silmissäni, jos muistat minun käskyni ja noudatat kaikkia minun lakejani, niin minä en pane sinun vaivaksesi mitään niistä sairauksista, joilla kuritin egyptiläisiä. Minä, Herra, olen sinun parantajasi." Sitten he tulivat Elimiin; siellä oli kaksitoista vesilähdettä ja seitsemänkymmentä taatelipalmua. He leiriytyivät sinne veden ääreen. Sitten israelilaiset lähtivät liikkeelle Elimistä ja tulivat Sinin autiomaahan, joka on Elimin ja Siinain välillä. He tulivat sinne toisen kuun viidentenätoista päivänä Egyptistä lähtönsä jälkeen.

4. Profeetta Joosuan kirjasta (3: 7-8, 15–17)

Herra sanoi Joosualle: "Tänä päivänä minä vahvistan sinun asemasi israelilaisten johtajana. He saavat nähdä, että minä olen sinun kanssasi, niin kuin olin Mooseksen kanssa. Sano liitonarkkua kantaville papeille, että heidän on Jordanille tultuaan astuttava rantaveteen ja jätävä siihen seisomaan." Oli elonkorjuu aika, ja Jordan tulvi kaikkialla yli äyräittensä. Kun arkkua kantavat papit saapuivat Jordanille ja heidän jalkansa painuivat rantaveteen, yläjuoksulta virtaava vesi pysähtyi ja patoutui kuin muuriksi kaukana Adamin kaupungin luona, lähellä Saretania. Alajuoksun vedet laskivat Kuolleeseenmereen, Suolamereen, ja katosivat kokonaan näkyvistä. Näin kansa kulki Jordanin yli Jerikon kohdalta. Papit, jotka kantoivat Herran liitonarkkua, seisoivat kuivalla maalla keskellä Jordanin uomaa Israelin kansan kulkiessa joen yli kuivaa maata myöten, eivätkä he liikkuneet paikoiltaan, ennen kuin viimeinenkin israelilainen oli päässyt Jordanin yli.

5. Toisesta kuningasten kirjasta (2: 6-14)

Elia sanoi Elisalle: "Jää sinä tänne. Herra tahtoo minun menevän Jordanille." Mutta hän vastasi: "Niin totta kuin Herra elää ja niin totta kuin sinä elät, minä en sinua jätä." He jatkoivat yhdessä matkaansa, ja viisikymmentä profeetanoppilasta lähti heidän jälkeensä. Kun he tulivat Jordanin rantaan, profeetanoppilaat pysähtyivät jonkin matkan päähän. Elia otti viittansa, kietaisi sen kokoon ja löi sillä vettä. Vesi jakautui kahtia, ja he kulkivat yhdessä joen yli kuivaa maata pitkin. Kun he olivat ylittämässä jokea, Elia sanoi Elisalle: "Mitä haluaisit minun tekemän hyväksesi ennen kuin minut otetaan pois luotasi?" Elisa vastasi: "Kunpa saisin henkesi voimasta esikoisen osuuden!" "Etpä vähää pyydä", sanoi Elia. "Mutta täytyyköön pyyntösi, jos näet, kuinka minut otetaan luotasi. Jollet sitä näe, pyyntösi ei toteudu." Kun he kulkivat ja puhelivat keskenään, siihen ilmestyi yhtäkkiä tuliset vaunut ja tuliset hevoset. Ne erottivat heidät toisistaan, ja Elia nousi tuulenpyörteessä taivaaseen. Kun Elisa näki tämän, hän huusi: "Isäni, isäni! Israelin tuki ja turva!"* Elisa ei enää nähnyt Eliaa, ja hän tarttui vaatteisiinsa ja repäisi ne kahtia. Hän otti maasta viitan, joka oli pudonnut Elia harteilta, ja lähti takaisin. Jordanin rantaan saavuttuaan 14hän otti Elia harteilta pudonneen viitan, löi sillä vettä ja huusi: "Herra, Elia Jumala! Missä sinä olet?" Hän löi vettä Elia tavoin, ja se jakautui kahtia, niin että hän pääsi kulkemaan joen yli.

6. Toisesta kuningasten kirjasta (5: 9-14)

Naaman tuli hevosineen ja vaunuineen ja pysähtyi Elisan talon oven eteen. Elisa lähetti hänen luokseen sananviejän ja käski sanoa: "Mene Jordanille ja peseydy siellä seitsemästi. Silloin ihosi palaa entiselleen, ja olet taas puhdas ja terve." Mutta Naaman vihastui ja lähti pois. Hän sanoi: "Minä luulin hänen sentään tulevan ulos luokseni ja rukoilevan Herraa, omaa jumalaansa. Minä luulin, että hän liikuttaa kättään sairaan paikan päällä ja sillä tavoin ottaa pois spitaalini. Eivätkö Damaskoksen joet Abana ja Parpar ole kaikkia Israelin vesiä paremmat! Yhtä hyvin minä voin peseytyä ja puhdistua niissä!" Hän kääntyi vihoissaan takaisin ja lähti pois. Mutta hänen palvelijansa alkoivat taivutella häntä ja sanoivat: "Herramme! Jos profeetta olisi

määrännyt sinulle jonkin vaikean tehtävän, etkö olisi täyttänyt sitä? Saati sitten, kun hän sanoo, että sinun on puhdistuaksesi vain peseydyttävä!" Niin hän meni Jordanille ja kastautui joessa seitsemän kertaa, niin kuin Jumalan mies oli määrännyt. Silloin hänen ihonsa tuli lapsen ihon kaltaiseksi, ja hän oli taas puhdas.

7. Profeetta Jesajan kirjasta (1: 16-20)

Peseytykää, puhdistautukaa, tehkää loppu pahoista töistänne, ne ovat aina silmissäni. Lakatkaa tekemästä pahaa. Opetelkaa tekemään hyvää, tavoitelkaa oikeudenmukaisuutta, puolustakaa sorrettua, hankkikaa orvolle oikeus, ajakaa lesken asiaa. Tulkaa, selvittäkäämme miten asia on, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi. Vaikka ne ovat purppuranpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin puhdas villa. Jos te taivutatte mielenne kuulemaan minua, te saatte syödä maan hyvyyttä, mutta jos kovetatte mielenne ja torjutte minut, miekka syö teidät. Herran suu on puhunut.

8. Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (32: 1-10)

Heti seuraavana aamuna Laban suuteli lapsia ja tyttäriään ja siunasi ja hyvästeli heidät. Sitten hän lähti pois ja palasi kotiseudulleen. Jaakob jatkoi matkaansa, ja häntä vastaan tuli Jumalan enkeleitä. Heidät nähdessään Jaakob sanoi: "Tässä on Jumalan etuvartio." Niin paikka sai nimekseen Mahanaim. Jaakob lähetti sananviejä edellään veljensä Esaun luo Seirin tienoille Edomin maahan ja käski heidän sanoa Esaulle: "Herrani, näin sanoo palvelijasi Jaakob: 'Olen asunut Labanin luona ja joutunut viipymään siellä näin kauan. Minulle on kertynyt härkiä ja aaseja, lampaita ja vuohia, orjia ja orjattaria, ja lähetän nyt sinulle tämän viestin pyytäen, että ottaisit minut suosiollisesti vastaan.'" Palattuaan Jaakobin luo sananviejät kertoivat: "Kohtasimme veljesi Esaun, ja hän on nyt tulossa sinua vastaan mukanaan neljäsataa miestä." Jaakob pelästyi ja hätäantyi kovin. Hän jakoi väen, joka hänellä oli mukanaan, samoin lampaat ja vuohet, nautakarjan ja kamelit kahdeksi joukoksi, sillä hän ajatteli: "Jos Esau käy toisen joukon kimppuun ja

tuhoaa sen, niin toinen joukko pääsee pakoon." Jaakob sanoi: "Isäni Abrahamin Jumala ja isäni lisäkin Jumala, Herra, sinä joka sanoit minulle: 'Palaa maahasi ja synnyinseudullesi, niin minä annan sinun menestyä'!"

9. Toisesta Mooseksen kirjasta (2: 5-10)

Faraon tytär tuli Niilin rantaan peseytymään, ja hänen hovinaisensa jäivät virran rannalle kävelemään. Silloin hän näki kaislikon keskellä korin ja lähetti orjattarensa hakemaan sen. Avatessaan korin hän näki, että siinä oli lapsi, joka itki. Faraon tyttären valtasi sääli, ja hän sanoi: "Tämä on varmaan heprealaisten poikia." Silloin pojan sisar sanoi faraon tyttärelle: "Menenkö hakemaan tänne jonkun heprealaisnaisen, joka voi imettää pojan sinulle?" Faraon tytär sanoi: "Tee niin", ja tyttö haki paikalle pojan äidin. Faraon tytär sanoi äidille: "Ota tämä lapsi mukaasi ja imetä se minulle, niin minä maksan sinulle siitä palkan." Vaimo otti lapsen imetettäväksi. Kun poika oli kasvanut suuremmaksi, äiti vei hänet faraon tyttärelle, ja tämä otti hänet omaksi pojakseen. Faraon tytär antoi hänelle nimeksi Mooses sanoen: "Olen nostanut hänet vedestä ylös."

10. Tuomarien kirjasta (6: 36–40)

Gideon sanoi Jumalalle: "Osoita minulle, että todella teet minusta Israelin pelastajan, kuten olet luvannut. Minä tuon vastakerittyä villaa puimatantereelle. Jos huomisaamuna villassa on kastetta mutta maan pinta on kuiva, minä tiedän, että sinä teet minusta Israelin pelastajan, kuten olet luvannut." Kun Gideon varhain seuraavana aamuna puristi villoja, hän sai niistä puserretuksi kastetta kokonaisen maljallisen. Silloin Gideon sanoi Jumalalle: "Ethän vihastu minuun, jos vielä tämän kerran puhun sinulle. Anna minun tehdä villoilla vielä yksi koe. Tällä kertaa pysykööt villat kuivina, vaikka maa niiden ympärillä on kasteesta märkä." Ja Jumala teki sinä yönä niin. Villat olivat kuivia, vaikka maa oli kauttaaltaan kasteesta märkä.

11. Ensimmäisestä Kuningasten kirjasta (18:30–39)

Silloin Elia sanoi kansalle: "Tulkaa tänne luokseni." Kaikki kerääntyivät hänen lähelleen. Elia korjasi Herran alttarin, joka oli hajotettu. Hän otti kaksitoista kiveä, yhtä monta kuin oli Jaakobista polveutuvia heimoja, hänestä, jolle oli tullut tämä Herran sana: "Sinun nimesi on oleva Israel." Hän rakensi kivistä Herralle alttarin ja kaivoi sen ympärille ojan, johon olisi mahtunut kaksi sea-mittaa jyvää. Sitten hän latoi puut alttarille, paloitteli sonnin ja pani palat puiden päälle. Hän sanoi: "Täyttäkää neljä ruukkaa vedellä ja valuttakaa vesi polttouhrin ja puiden päälle." Sitten hän sanoi: "Tehkää sama uudelleen." Näin tehtiin. Hän sanoi: "Tehkää se kolmannen kerran." Se tehtiin kolmannen kerran. Vesi valui alttarin ympärille ja täytti ojan. Ruokauhrin aikaan profeetta Elia astui kansan eteen ja sanoi: "Herra, Abrahamin, lisäkin ja Israelin Jumala! Tulkoon tänä päivänä tietäväksi, että sinä olet Jumala Israelissa ja että minä olen palvelijasi ja olen tehnyt kaiken tämän sinun käskystäsi. Vastaa minulle, Herra, vastaa minulle, jotta tämä kansa oppisi, että sinä, Herra, olet Jumala! Vastaa ja käännä heidän sydämensä taas puoleesi!" Silloin Herran tuli iski alas. Se söi polttouhrin ja puut sekä alttarin kivet ja mullan ja nuoli ojasta veden. Kun kansa näki tämän, kaikki heittäytyivät kasvoilleen ja huusivat: "Herra on Jumala! Herra on Jumala!"

12. Toisesta Kuningasten kirjasta (2:19–22)

Jerikon miehet sanoivat Elisalle: "Niin kuin sinä, herramme, itse voit huomata, tämä kaupunki sijaitsee hyvässä paikassa, mutta vesi on huonoa, ja siksi ihmiset ja karja kärsivät hedelmättömyydestä." Elisa sanoi silloin: "Tuokaa minulle uusi vati ja pankaa siihen suolaa." Vati tuotiin hänelle. Hän meni kaupungista lähteelle, josta seudun vedet saivat alkunsa, heitti suolan lähteeseen ja sanoi: "Näin sanoo Herra: 'Minä teen terveeksi tämän veden. Enää se ei tuota kuolemaa eikä hedelmättömyyttä.'" Ja kävi niin kuin Elisa sanoi. Vesi puhdistui, ja puhtaana se on pysynyt tähän päivään asti.

13. Profeetta Jesajan kirjasta (49: 8-15)

Näin sanoo Herra: Armon hetkellä minä vastaan sinulle, pelastuksen päivänä minä autan sinua. Minä olen luonut sinut toteuttamaan sen liiton, jonka tein tämän kansan kanssa, jotta saattaisit ennalleen maan, jotta uudelleen jakaisit autoituneet perintömaat, jotta sanoisit vangituille: "Lähtekää", ja pimeydessä viruville: "Tulkaa valoon!" Tallatuilta teiltäkin he löytävät ravintonsa, paljas kalliorinne on heille laidunmaa. Eivät he näe nälkää, ei heidän tule jano, ei heitä ahdista helle eikä auringon polte, sillä heitä ohjaa heidän armahtajansa, joka vie heidät lähteiden ääreen. Vuorille minä teen kulkuväylät, minun valtatieni kulkevat korkealla. Katso, he tulevat kaukaa: nuo pohjoisesta, nuo meren suunnalta ja nuo Assuanin maasta. Riemuitkaa, taivaat! Iloitse, maa! Ratketkaa riemuun, te vuoret! Herra lohduttaa kansaansa, hän hoivaa köyhiä lapsiaan. Siion sanoo: "Herra on minut hylännyt, Jumalani on minut unohtanut!" Unohtaako äiti rintalapsensa, unohtaisiko hoivata kohtunsa hedelmää? Vaikka hän unohtaisikin, minä en sinua unohda.

Vedenpyhityksessä (5. ja 6. tammikuuta)

Profeetta Jesajan kirjasta (35:1–10)

Näin sanoo Herra: "Aavikko iloitsee, autiomaan iloitsee, aro riemuitsee, se puhkeaa kukkaan! Kuin lilja kukkikoon maa, se riemuitkoon, huutakoon ääneen! Sen osaksi tulee Libanonin kunnia, Karmelin ja Saaronin ihanuus. Kaikki saavat katsella Herran kunniaa, meidän Jumalamme ihanuutta. Voimistakaa uupuneet kädet, vahvistakaa horjuvat polvet, sanokaa niille, jotka sydämessään hätäilevät: "Olkaa lujat, älkää pelätkö. Tässä on teidän Jumalanne! Kosto lähestyy, tilinteon hetki. Jumala itse tulee ja pelastaa teidät." Silloin aukenevat sokeiden silmät ja kuurojen korvat avautuvat, rampa hyppii silloin kuin kauris, mykän kieli laulaa riemuaan. Lähteitä puhkeaa autiomaahan, vuolaina virtaavat purot arolla. Hehkuva hiekka muuttuu lammikoiksi, janoinen maa pulppuaviksi lähteiksi. Siellä, missä hyeenat lepäilivät, kasvaa silloin rantakaislaa ja papyrusta.

Ja sinne syntyy tie, valtatie, sitä kutsutaan Pyhäksi tieksi. Epäpyhä ei saa sille astua:

Herran tien kulkijoille se kuuluu, heille yksin. Siellä ei tyhmäkään eksy. Leijona ei nouse sille tielle, ei yksikään raateleva peto, ei yksikään. Vain vapaiksi lunastetut sitä vaeltavat. Herran vapaiksi ostamat palaavat ja saapuvat riemuiten Siioniin. He kantavat päänsä päällä ikuista iloa. Ilo ja riemu astuvat portista, huoli ja huokaus pakenevat kauas.

Profeetta Jesajan kirjasta (55:1–13)

Näin sanoo Herra; " Kuulkaa, kaikki janoiset!

Tulkaa veden ääreen! Te, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa viljaa ilmaiseksi, syökää, ottakaa maksutta viiniä ja maitoa! Miksi punnitsette hopeaa maksuksi siitä, mikä ei ole leipää, vaihdatte työstä saamanne palkan siihen, mikä ei tee kylläiseksi?

Kuulkaa minua, niin saatte syödä hyvin, te saatte nauttia parhaista herkuista. Kuulkaa minua, tulkaa minun luokseni, kuulkaa, niin te saatte elää! Minä teen ikuisen liiton teidän kanssanne ja lupaan olla liitossani uskollinen, niin kuin olin uskollinen Daavidille. Hänet minä otin todistajaksi kansoille, tein hänestä kansakuntien käskijän ja hallitsijan. Sinä olet kutsuva tänne kansan, jota et tunne, ja kansa, joka ei sinusta tiennyt, rientää luoksesi Herran, sinun Jumalasi, takia ja Israelin Pyhän tähden. Hän korottaa sinut kunniaan. Etsikää Herraa, kun hänet vielä voi löytää, huutakaa häntä avuksi, kun hän on lähellä! Hylätköön jumalaton tiensä ja väärintekijä juonensa, kääntyköön takaisin Herran luo, sillä hän armahtaa, turvautukoon Jumalaan, sillä hänen anteeksiantonsa on runsas. Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra. Sillä niin korkealla kuin taivas kaartuu maan yllä, niin korkealla ovat minun tieni teidän teittenne yläpuolella ja minun ajatukseni teidän ajatustenne yläpuolella. Niin kuin sade ja lumi tulevat taivaasta eivätkä sinne palaa vaan kastelevat maan, joka hedelmöityy ja versoo ja antaa kylväjälle siemenen ja nälkäiselle leivän,

niin käy myös sanan, joka minun suustani lähtee: se ei tyhjänä palaa vaan täyttää tehtävän, jonka minä sille annan, ja saa menestymään kaiken, mitä varten sen lähetän. Iloiten te saatte lähteä matkaan, ja onnellisesti te pääsette perille. Vuoret ja kukkulat riemuitsevat teidän edessänne, ja kaikki metsän puut taputtavat käsiään. Orjantappuran paikalle nousee syypessi ja piikkipensaan paikalle myrtti. Tämä tapahtuu Herran nimen kunniaksi ja on ikuinen merkki, joka ei koskaan katoa.

Profeetta Jesajan kirjasta (12:3 - 6)

Näin sanoo Herra: ” Te saatte riemuiten ammentaa vettä pelastuksen lähteistä. Sinä päivänä te sanotte: ”Kiittäkää Herraa, julistakaa hänen nimensä kunniaa! Kertokaa kansoille hänen suuret tekonsa, julistakaa, että hänen nimensä on ylhäinen. Laulakaa ylistystä Herralle, valtaiset ovat hänen tekonsa! Levitkoon tieto niistä yli maanpiirin. Huutakaa ja riemuitkaa, te Siionin asukkaat! Suuri on Israelin Pyhä, hän, joka on teidän keskellänne.”

11. tammikuuta pyhittäjäisiä

Theodosios Suuri

ja 17. tammikuuta pyhittäjäisiä

Antonios Suuri

Salomon viisauden kirjasta (3:1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta, ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtöänsä meidän tyköämme perikatona; mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osaksensa paljon hyvyyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän

otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuo mitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden, ja uskovaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa; sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

Salomon viisauden kirjasta (5: 15 – 6:3)

Vanhurskaat elävät iankaikkisesti, ja Herrassa on heidän palkkansa, ja huolenpito heistä on korkeimman huomassa. Sentähden he saavat osaksensa ihanuuden valtakunnan ja kauniin kruunun Herran kädestä, sillä hän suojelee heitä oikealla kädellänsä, ja hänen käsivartensa on heidän kilpensä. Hän ottaa kiivautensa sotasukseen ja luomakunnan hän aseistaa kostoksi vihollisille. Hän pukee vanhurskauden haarniskaksensa ja kypäräksi päähänsä hän panee lahjomattoman tuomion. Hän ottaa pyhyden voittamattomaksi kilveksensä ja teroittaa miekaksensa ankaran vihan, ja maailma sotii yhdessä hänen kanssaan mielettömiä vastaan. Salamain sattuvat nuolet kiitävät, lentävät pilvistä, niin kuin jännitetystä jousesta, kohti maaliensa. Ja vihaa uhkuvat rakeet viskautuvat niin kuin kivilingosta; meren vesi raivoaa heitä vastaan, ja tulvavirrat upottavat heidät äkisti. Voiman henki nousee heitä vastaan ja viskaa heidät pois niin kuin myrskytuuli. Niin saattaa vääryys koko maan autioksi, ja rikollisuus kukistaa hallitsijain valtaistuimet. Kuulkaa siis, te kuninkaat, ja ymmärtäkää, oppikaa, te maan äarten tuomarit, ottakaa korviinne, te joukkojen hallitsijat, te jotka ylpeilette kansojen paljoudesta. Sillä Herran antama on teidän hallituksenne, ja Korkeimmalta on teidän kuningasvaltanne; hän myös koettelee teidän tekonne ja tutkii teidän aivoituksenne.

Salomon viisauden kirjasta (4: 7 - 15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtäväisyys on ihmisen oikea harmaapäisyys ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli

hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin täältä, ettei pahuus eksyttäisi hänen ymmärrystänsä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sieluansa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmellys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyi varhain ja saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sen tähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on hänen valittujensa osa, ja että hänen hurskaistansa pidetään huoli.

18. tammikuuta pyhät Atanasios ja Kyrillos Aleksandrian patriarkat

Viidennestä Mooseksen kirjasta (1: 8-11,15–17)

Näin sanoo Herra: "Tämän maan minä luovutan teille. Menkää ottamaan haltuunne se maa, josta minä olen valalla vannonen antanut lupauksen teidän isillenne Abrahamille, lisakille ja Jaakobille sekä heidän jälkeläisilleen." Silloin minä sanoin teille: 'Minä en enää jaksa yksinäni johtaa teitä. Herra, teidän Jumalanne, on antanut teidän lisääntyä, niin että teitä on nyt yhtä paljon kuin tähtiä taivaalla. Herra, teidän isienne Jumala, tehköön teidät vielä tuhat kertaa lukuisammiksi ja siunatkoon teitä lupauksensa mukaisesti. Silloin minä kokosin teidän heimojenne päämiehiä, viisaita ja kokeneita miehiä, ja määräsin heidät toimimaan teidän johtajinanne: tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päällikköinä sekä kirjureina. "Sitten annoin teidän tuomareillenne tämän käskyn: 'Kuunnelkaa tarkoin molempia osapuolia ja tuomitkaa oikein riippumatta siitä, käykö joku oikeutta maanmiehensä vai luonaan asuvan muukalaisen kanssa. Älkää tuomitessanne olko puolueellisia, vaan kuunnelkaa alhaista samoin kuin ylhäistäkin. Älkää pelätkö ketään, sillä tuomareina te toimitte tehtävässä, jonka Jumala on teille antanut. Jos jokin asia on teistä liian vaikea, tuokaa se minun tutkittavakseni.'

Viidennestä Mooseksen kirjasta (10:14-21)

"Herralle, teidän Jumalallenne, kuuluvat taivas ja taivasten taivaat sekä maa ja kaikki, mitä maan päällä on. Ja kuitenkin Herra mieltä juuri teidän esi-isiinne. Heitä hän rakasti, ja teidät, heidän jälkeläisensä, hän on valinnut kaikkien kansojen joukosta omaksi kansakseen. Ympärileikatkaa siis sydämenne – taipukaa kuuliaisiksi Herralle älkääkään enää niskoitelko. Herra, teidän Jumalanne, on jumalien Jumala ja korkein Herra, suuri, väkevä ja pelottava Jumala. Hän ei ole puolueellinen eikä häntä voi lahjoa. Hän huolehtii leskien ja orpojen oikeuksista, hän rakastaa muukalaista ja ruokkii ja vaatettaa hänet. Samoin tulee myös teidän rakastaa muukalaista; olettehan itsekkin olleet muukalaisina Egyptissä. "Pelätkää Herraa, Jumalaanne, palvelkaa häntä, pysykää hänelle uskollisina ja vannokaa valanne hänen nimeensä! Ylistäkää häntä, hän on teidän Jumalanne. Hän teki teidän hyväksenne ne suuret ja pelottavat teot, jotka olette omin silmin nähneet.

Salomon viisauden kirjasta (3:1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta, ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtöänsä meidän tyköämme perikatona; mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osaksensa paljon hyvyyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuo mitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden, ja uskovaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa; sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

20. tammikuuta pyhittäjäisä Evtimios Suuri

Parimiat samat kuin 11. tammikuuta

25. tammikuuta Gregorios Teologi

**Sananlaskujen kirjasta (10:7,6; 3:13–16;
8:6,34–35,4,12,14,17,5-9; 1:23; 15:4)**

Vanhurskaan muistoa siunataan, jumalattoman nimikin maatuu. Hurskaalla on päänsä päällä siunaus, jumalattoman suussa piilee väkivalta. Onnellinen se, joka on löytänyt viisauden, se, joka on tavoittanut tiedon, sillä parempi on viisaus kuin hopea, tuottoisampi on tieto kuin kulta. Se voittaa korallit kalleudessa, mitkään aarteet eivät vedä sille vertaa. Sen oikeassa kädessä on pitkä ikä, vasemmassa rikkaus ja kunnia. Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Hyvin käy sen, joka minua kuulee, päivästä päivään valvoo ovellani, valppaana odottaa sen kynnyksellä. Joka minut löytää, löytää elämän, hänet Herra ottaa suosionsa. "Teitä minä kutsun, ihmiset, teille kaikille osoitan sanani. Minä, viisaus, viihdyn älyn seurassa, harkinta ja tieto ovat kumppanini. Minulta tulee ajatus, minulta sen toteutus, minä olen ymmärrys, minun on voima. Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ne, jotka etsivät, löytävät minut. Hankkikaa viisautta, te ymmärtämättömät, hankkikaa tietoa, te houkat! Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Minkä kieleni tuo julki, se on kaikki totta, huuleni kauhistuvat jumalattomuutta. Minkä puhun, se pitää paikkansa, puheeni ei ole kiero eikä väärää. Se on selkeää sille, joka ymmärtää, helppoa sille, joka on tavoittanut tiedon. Kääntykää minun puoleeni, minä opetan teitä, saatan teidät tuntemaan opetukseni ja tietoni. Lohduttava puhe antaa elämänrohkeutta, petollinen sana murtaa mielen.

Salomon viisauden kirjasta (4: 7 - 15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama

kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtäväisyys on ihmisen oikea harmaapäisyys ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin täältä, ettei pahuus eksyttäisi hänen ymmärrystensä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sielunsa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmellys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyi varhain ja saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sen tähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on hänen valittujensa osa, ja että hänen hurskaistansa pidetään huoli.

**Salomon viisauden kirjasta (Sananl.10:31-32,
11:2, 10:2, 11:7,19, 13:2,9, 15:2, 14:33,
22: 11, Viisauden kirja:
6:13,12,14,15,16, 7:30, 8:2,3-4,7-8,17,18,21
9:1-3,4-5,10-11,14)**

Vanhurskaan suusta viisaus versoo, mutta myrkyllinen kieli leikataan poikki. Hurskaan sanat ovat rakkauden sanoja, jumalattoman puhe valhetta ja vimmaa. Missä on ylpeys, sinne tulee häpeä, nöyrien kumppani on viisaus. Väärintekijää eivät hänen aarteensa auta, mutta oikeamielisyys pelastaa kuolemasta. Kuolemaan katkeaa jumalattoman toivo, pahantekijän odotus raukeaa tyhjiin. Oikeamielinen tavoittaa elämän. Joka pahaa etsii, etsii kuolemaa. Hyvä sana ravitsee puhujansa, mutta pahantekijä janoaa väkivaltaa. Oikeamielisten valo sädehtii ja loistaa, mutta jumalattomien lamppu sammuu. Viisaiden sanat ovat tiedon mauste, tyhmän suu syytää tyhmyyksiä. Ymmärtäväisen sydämessä viisaus asuu, tyhmien sisimmästä sitä ei tapaa. Puhdassydämistä Jumala rakastaa, puheissaan taitavaa kuningas suosii. Se ehtii niiden edelle, jotka sitä kaipaavat, ja ilmaisee itsensä heille. Viisaus loistaa valoaan eikä katoa koskaan. Niinpä ne, jotka viisautta rakastavat, voivat sen helposti nähdä, ne, jotka sitä tavoittelevat, löytävät sen. Vaikka joku aamuhämärissä kiirehtisi etsimään sitä, ei hätää: se istuu jo ovensuussa. Viisauden tavoittelu on ylintä ymmärrystä. Se, jota viisaus valvottaa, saa kohta levollisen mielen. Viisaus

kulkee kaikkialla ja etsii niitä, jotka se voi katsoa arvoisikseen. Mielellään se näyttäytyy heidän teillään, ja milloin he sitä ajattelevatkin, se tulee heitä vastaan, sillä valo tekee aina tilaa yölle mutta viisautta ei paha saa valtaansa. Viisauteen minä rakastuin, sitä minä tavoittelin nuoruudestani asti, sen pyrin kihlaamaan morsiamekseni. Minä rakastuin sen kauneuteen. Viisaus on jaloa, ylivertaista syntyperää, sillä se elää Jumalan luona ja kaikkeuden valtias rakastaa sitä. Jumala on vihkinyt sen salaiseen tietoonsa, ja se ottaa osaa Jumalan suuriin tekoihin. Jos joku rakastaa oikeudenmukaisuutta, se vaatii vaivaa ja ponnistelua, hyveitä, joita juuri viisaus opettaa: kohtuutta ja ymmärrystä, oikeamielisyyttä ja rohkeutta – mitään niitä hyödyllisempää ei elämässä ole. Jos joku haluaa laajentaa tietämystään, niin viisaus tuntee menneet ja niistä päättelee, mitä tulevaisuus tuo. Se avaa mietelmien salaisuudet ja löytää arvoitusten ratkaisut. Merkit ja ihmeet se tietää etukäteen, se tietää, mitä tuovat mukanaan aikakaudet ja kaikki niiden vaiheet. Tuota kaikkea minä ajattelin ja tulin siihen tulokseen, että kuolemattomuus syntyy liitosta viisauden kanssa, puhdas ilo sen rakkaudesta, loputon rikkaus sen uutterasta työstä, ymmärrys yhteiselosta sen kanssa ja hyvä maine sen sanojen kuuntelemisesta. Niinpä lähdin matkaan, kiersin ja etsin saadakseni viisauden vierelleni. Tiesin kuitenkin, etten saisi viisautta, ellei Jumala sitä minulle soisi – ja ymmärrystä osoitti jo sekin, että tiesin, keneltä tämä lahja tulee. Isiemme Jumala, armelias Herra! Sinä olet sanallasi luonut kaiken ja viisaudellasi muovannut ihmisen, jotta hän hallitsisi luomakuntaasi, johtaisi maailmaa pyhästi ja vanhurskaasti ja olisi tuomioissaan oikeamielinen. Anna minulle viisaus, joka on valtaistuimella vierelläsi, älä sulje minua lastesi joukosta – olenhan palvelijasi, sinun palvelijattaresi poika! Minä olen vain heikko ihminen ja elän lyhyen aikaa. Lakia ja oikeutta en ymmärrä kaikin puolin. Lähetä se matkaan, alas pyhistä taivaistasi, lähetä se kirkkautesi valtaistuimelta tänne luokseni, uurastamaan vierelläni, jotta oppisin, mikä sinua miellyttää. Se tietää kaiken, se käsittää kaiken, se ohjaa taitavasti toimiani ja varjelee minua kirkkaudellaan. Kuolevaisten järkeily on perin vaivaista, perin pettävää on meidän

pohdintamme.

27. tammikuuta pyhän Johannes Krysostomoksen jäännösten siirto

Sananlaskujen kirjasta (10:7,6; 3:13–16; 8:6,34–35,4,12,14,17,5-9; 1:23; 15:4)

Vanhurskaan muistoa siunataan, jumalattoman nimikin maatu. Hurskaalla on päänsä päällä siunaus, jumalattoman suussa piilee väkivalta. Onnellinen se, joka on löytänyt viisauden, se, joka on tavoittanut tiedon, sillä parempi on viisaus kuin hopea, tuottoisampi on tieto kuin kulta. Se voittaa korallit kalleudessa, mitkään aarteet eivät vedä sille vertaa. Sen oikeassa kädessä on pitkä ikä, vasemmassa rikkaus ja kunnia. Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Hyvin käy sen, joka minua kuulee, päivästä päivään valvoo ovellani, valppaana odottaa sen kynnyksellä. Joka minut löytää, löytää elämän, hänet Herra ottaa suosionsa. "Teitä minä kutsun, ihmiset, teille kaikille osoitan sanani. Minä, viisaus, viihdyn älyn seurassa, harkinta ja tieto ovat kumppanini. Minulta tulee ajatus, minulta sen toteutus, minä olen ymmärrys, minun on voima. Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ne, jotka etsivät, löytävät minut. Hankkikaa viisautta, te ymmärtämättömät, hankkikaa tietoa, te houkat! Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Minkä kieleni tuo julki, se on kaikki totta, huuleni kauhistuvat jumalattomuutta. Minkä puhun, se pitää paikkansa, puheeni ei ole kieroä eikä väärää. Se on selkeää sille, joka ymmärtää, helppoa sille, joka on tavoittanut tiedon. Kääntykää minun puoleeni, minä opetan teitä, saatan teidät tuntemaan opetukseni ja tietoni. Lohduttava puhe antaa elämänrohkeutta, petollinen sana murtaa mielen.

Salomon viisauden kirjasta (Sananl.29:2

Viisauden kirja:

4:1, 14, 6: 11, 17-18, 21-22, 7: 15-16, 22, 26-27, 29, 10: 9, 10, 12, 7: 30, 2: 1, 10-17, 19-22 15: 1, 16: 13, Sananl 3: 34):

Hurskaitten enentyessä kansa iloitsee, sillä hyveen muisto on kuolematon, koska se on tunnettu sekä Jumalalle että ihmisille. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen. Halatkaa siis minun sanojani, janotkaa niitä, niin te tulette opetetuiksi. Sillä sen alku on rakkaus siihen, ja rakkaus on sen käskyjen noudattamista. Kunnioittakaa viisautta, että saisitte hallita iankaikkisesti. Minä ilmoitan teille enkä salaa teiltä Jumalan salaisuuksia. Hän on viisaudenkin johtaja ja viisasten ojentaja, sillä Hänen kädessään olemme sekä me että meidän sanamme, on kaikki ymmärrys ja taito töissä ja toimissa. Sillä viisaus, kaiken mestari, on sen minulle opettanut. Sillä siinä on henki, joka on järjellinen, pyhä, se on iankaikkisen valkeuden heijastus ja Jumalan hyvyiden kuva. Se on Jumalan ystävä ja tekee profeettoja. Sillä se on ihanampi kuin aurinko, ylempi kuin yksikään tähtisikermä. Jos sitä valoon verrataan, havaitaan se jalommaksi. Viisaus pelasti myös ahdingosta ne, jotka sitä palvelivat, se johti heidät tasaisille poluille ja vei heidät turvaan väijyjiltä. Se antoi heille voiton ankarassa taistelussa, että he tulisivat tuntemaan Jumalan pelon väkevämmäksi kaikkea muuta ja että viisautta vastaan pahuus on voimaton. Tuomio ei sivuuta pahuuden tekijöitä, sillä he sanovat sydämessään nurjasti: "Tehkäämme väkivaltaa vanhurskaalle, älkäämme säälikö hänen pyhyttänsä, vanhuksen iästä harmaantuneita hapsia älkäämme kavahtako; meidän voimamme määrätköön, mikä oikeata on. Väijykäämme vanhurskasta, sillä hän on meille kiusallinen, hän asettuu meidän tekojamme vastaan ja muistuttaa meille rikoksistamme kuria vastaan. Hän kehuu tuntevansa Jumalan ja kutsuu itseänsä Herran palvelijaksi. Hän on tullut meille ajatustemme nuhteeksi, hän on meille vastenmielinen jo katsellakin, koska hänen elämänsä on toisenlainen kuin muiden, ja hänen polkunsä ovat eriskummaiset. Hän pitää meitä väärän rahan veroisina, ja meidän teitämme hän karttaa kuin saastaisuutta. Hän ylistää autuaaksi vanhurskasten loppua. Katsokaamme, ovatko

hänen sanansa todet, ja tutkistelkaamme, millainen hänen loppunsa on oleva. Koetelkaamme häntä häväistyksellä ja pahoinpitelyllä, että oppisimme tuntemaan hänen kärsivällisyytensä ja tutkisimme hänen pitkämielisyytensä. Tuomitkaamme hänet häpeälliseen kuolemaan, hänellä on varjelus, niin kuin hän itse sanoo." Näin he ajattelevat, mutta he erehtyvät, sillä heidän pahuutensa on sokaissut heidät. He eivät tunne Jumalan salaisuuksia, eivät tiedä, että Sinä olet meidän Jumalamme, että Sinulla on elämän ja kuoleman valta. Sinä pelastat ahdistuksen aikana ja päästät kaikesta pahasta, Sinä olet armollinen ja laupias, pilkkaajille Sinäkin olet pilkallinen, mutta nöyrylle Sinä annat armon.

Salomon viisauden kirjasta (Sananl.10:31-32, 11:2, 10:2, 11:7,19, 13:2,9, 15:2, 14:33,22:11, Viisauden kirja:

6:13,12,14,15,16, 7:30, 8:2,3-4,7-8,17,18,21 9:1-3,4-5,10-11,14)

Vanhurskaan suusta viisaus versoo, mutta myrkyllinen kieli leikataan poikki. Hurskaan sanat ovat rakkauden sanoja, jumalattoman puhe valhetta ja vimmaa. Missä on ylpeys, sinne tulee häpeä, nöyrien kumppani on viisaus. Väärintekijää eivät hänen aarteensa auta, mutta oikeamielisyys pelastaa kuolemasta. Kuolemaan katkeaa jumalattoman toivo, pahantekijän odotus raukeaa tyhjiin. Oikeamielinen tavoittaa elämän. Joka pahaa etsii, etsii kuolemaa. Hyvä sana ravitsee puhujansa, mutta pahantekijä janoaa väkivaltaa. Oikeamielisten valo sädehtii ja loistaa, mutta jumalattomien lamppu sammuu. Viisaiden sanat ovat tiedon mauste, tyhmän suu syytää tyhmyyksiä. Ymmärtäväisen sydämessä viisaus asuu, tyhmien sisimmästä sitä ei tapaa. Puhdassydämistä Jumala rakastaa, puheissaan taitavaa kuningas suosii. Se ehtii niiden edelle, jotka sitä kaipaavat, ja ilmaisee itsensä heille. Viisaus loistaa valoaan eikä katoa koskaan. Niinpä ne, jotka viisautta rakastavat, voivat sen helposti nähdä, ne, jotka sitä tavoittelevat, löytävät sen. Vaikka joku aamuhämärissä kiirehtisi etsimään sitä, ei hätää: se istuu jo ovensuussa. Viisauden tavoittelu on ylintä ymmärrystä. Se, jota viisaus valvottaa, saa kohta levollisen mielen. Viisaus

kulkee kaikkialla ja etsii niitä, jotka se voi katsoa arvoisikseen. Mielellään se näyttäytyy heidän teillään, ja milloin he sitä ajattelevatkin, se tulee heitä vastaan, sillä valo tekee aina tilaa yölle mutta viisautta ei paha saa valtaansa. Viisauteen minä rakastuin, sitä minä tavoittelin nuoruudestani asti, sen pyrin kihlaamaan morsiamekseni. Minä rakastuin sen kauneuteen. Viisaus on jaloa, ylivertaista syntyperää, sillä se elää Jumalan luona ja kaikkeuden valtiasta rakastaa sitä. Jumala on vihkinyt sen salaiseen tietoonsa, ja se ottaa osaa Jumalan suuriin tekoihin. Jos joku rakastaa oikeudenmukaisuutta, se vaatii vaivaa ja ponnistelua, hyveitä, joita juuri viisaus opettaa: kohtuutta ja ymmärrystä, oikeamielisyyttä ja rohkeutta – mitään niitä hyödyllisempää ei elämässä ole. Jos joku haluaa laajentaa tietämystään, niin viisaus tuntee menneet ja niistä päättelee, mitä tulevaisuus tuo. Se avaa mietelmien salaisuudet ja löytää arvoitusten ratkaisut. Merkit ja ihmeet se tietää etukäteen, se tietää, mitä tuovat mukanaan aikakaudet ja kaikki niiden vaiheet. Tuota kaikkea minä ajattelin ja tulin siihen tulokseen, että kuolemattomuus syntyy liitosta viisauden kanssa, puhdas ilo sen rakkaudesta, loputon rikkaus sen uutterasta työstä, ymmärrys yhteiselosta sen kanssa ja hyvä maine sen sanojen kuuntelemisesta. Niinpä lähdin matkaan, kiersin ja etsin saadakseni viisauden vierelleni. Tiesin kuitenkin, etten saisi viisautta, ellei Jumala sitä minulle soisi – ja ymmärrystä osoitti jo sekin, että tiesin, keneltä tämä lahja tulee. Isiemme Jumala, armelias Herra! Sinä olet sanallasi luonut kaiken ja viisaudellasi muovannut ihmisen, jotta hän hallitsisi luomakuntaasi, johtaisi maailmaa pyhästi ja vanhurskaasti ja olisi tuomioissaan oikeamielinen. Anna minulle viisaus, joka on valtaistuimella vierelläsi, älä sulje minua lastesi joukosta – olenhan palvelijasi, sinun palvelijattaresi poika! Minä olen vain heikko ihminen ja elän lyhyen aikaa. Lakia ja oikeutta en ymmärrä kaikin puolin. Lähetä se matkaan, alas pyhistä taivaistasi, lähetä se kirkkautesi valtaistuimelta tänne luokseni, uurastamaan vierelläni, jotta oppisin, mikä sinua miellyttää. Se tietää kaiken, se käsittää kaiken, se ohjaa taitavasti toimiani ja varjelee minua kirkkaudellaan. Kuolevaisten järkeily on perin vaivaista, perin pettävää on meidän

pohdintamme.

30. tammikuuta esipaimenet Basileios Suuri, Johannes Krystostomos ja Gregorios Teologi

Viidennestä Mooseksen kirjasta (1: 8-11,15-17)

Näin sanoo Herra: "Tämän maan minä luovutan teille. Menkää ottamaan haltuunne se maa, josta minä olen valalla vanhojen antanut lupauksen teidän isillenne Abrahamille, lisäkille ja Jaakobille sekä heidän jälkeläisilleen." Silloin minä sanoin teille: 'Minä en enää jaksa yksinäni johtaa teitä. Herra, teidän Jumalanne, on antanut teidän lisääntyä, niin että teitä on nyt yhtä paljon kuin tähtiä taivaalla. Herra, teidän isienne Jumala, tehköön teidät vielä tuhat kertaa lukuisammiksi ja siunatkoon teitä lupauksensa mukaisesti. Silloin minä kokosin teidän heimojenne päämiehiä, viisaita ja kokeneita miehiä, ja määräsin heidät toimimaan teidän johtajinaan: tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päällikköinä sekä kirjureina. "Sitten annoin teidän tuomareillenne tämän käskyn: 'Kuunnelkaa tarkoin molempia osapuolia ja tuomitkaa oikein riippumatta siitä, käykö joku oikeutta maanmiehensä vai luonaan asuvan muukalaisen kanssa. Älkää tuomitessanne olko puolueellisia, vaan kuunnelkaa alhaista samoin kuin ylhäistäkin. Älkää pelätkö ketään, sillä tuomareina te toimitte tehtävässä, jonka Jumala on teille antanut. Jos jokin asia on teistä liian vaikea, tuokaa se minun tutkittavakseni.'

Viidennestä Mooseksen kirjasta (10:14-21)

"Herralta, teidän Jumalallenne, kuuluvat taivas ja taivasten taivaat sekä maa ja kaikki, mitä maan päällä on. Ja kuitenkin Herra mieltäni juuri teidän esi-isäinne. Heidä hän rakasti, ja teidät, heidän jälkeläisensä, hän on valinnut kaikkien kansojen joukosta omaksi kansakseen. Ympärileikatkaa siis sydämenne – taipukaa kuuliaisiksi Herralle älkääkään enää niskoitelko. Herra, teidän Jumalanne, on jumalien Jumala ja korkein Herra, suuri, väkevä ja pelottava Jumala. Hän ei ole puolueellinen eikä häntä voi lahjoa. Hän huolehtii leskien ja orpojen oikeuksista, hän rakastaa muukalaista ja ruokkii ja vaatettaa hänet. Samoin

tulee myös teidän rakastaa muukalaista; olettehan itsekin olleet muukalaisina Egyptissä. "Pelätkää Herraa, Jumalaanne, palvelkaa häntä, pysykää hänelle uskollisina ja vannokaa valanne hänen nimeensä! Ylistäkää häntä, hän on teidän Jumalanne. Hän teki teidän hyväksenne ne suuret ja pelottavat teot, jotka olette omin silmin nähneet.

Salomon viisauden kirjasta (3:1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta, ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtöänsä meidän tyköämme perikatona; mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osaksensa paljon hyvyyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuo mitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden, ja uskovaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa; sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

2. helmikuuta Jeesuksen Kristuksen temppeliintuonti

Toisesta Mooseksen kirjasta (12:51-13:3, 10-12, 14-16, 22:29, 4.Moos. 8:16, 3.Moos.12:1-4,6,8, 4.Moos. 8: 16-17)

Herra vei koko israelilaisten joukon pois Egyptistä. Herra sanoi Moosekselle: "Pyhitä minun omakseni jokainen esikoinen israelilaisten keskuudessa, niin ihminen kuin karjaeläin. Jokainen, joka esikoisena tulee äitinsä kohdusta, kuuluu minulle." Mooses sanoi kansalle: "Muistakaa tämä päivä, jona lähditte Egyptistä, orjuuden maasta, sillä Herra vei väkevällä kädellään teidät sieltä pois. Sinä päivänä ei saa syödä hapanta leipää. Noudata tätä säädöstä aina

määräaikana vuodesta toiseen. "Kun Herra on tuonut sinut kanaanilaisten maahan, kuten hän on sinulle ja esi-isillesi vannonut, ja antanut sen sinulle, luovuta Herralle kaikki esikoiset. Samaten on jokainen karjaasi syntyvä urospuolinen esikoinen oleva Herran omaisuutta. Kun poikasi aikanaan kysyy sinulta: 'Mitä tämä merkitsee?', niin sano hänelle: 'Väkevällä kädellään Herra vei meidät pois Egyptistä, orjuuden maasta. Ja kun farao itsepintaisesti kieltäytyi päästämästä meitä, Herra surmasi Egyptissä jokaisen esikoisen, ihmisten esikoisista karjan esikoisiin. Tämän vuoksi minä teurastan Herralle uhriksi karjani jokaisen urospuolisen esikoisen ja lunastan jokaisen minulle syntyvän esikoispojan.' Sama koskee nautoja, lampaita ja vuohia. Niiden esikoinen saa olla seitsemän päivää emänsä kanssa, mutta kahdeksantena päivänä sinun tulee antaa se minulle. Heidät on kaikki luovutettu minulle. Minä otan heidät omikseni kaikkien Israelin esikoisten sijasta, kaikkien äitinsä kohdusta ensimmäisenä tulleiden sijasta. Herra sanoi Moosekselle: "Sano israelilaisille: Kun nainen on synnyttänyt pojan, hän on sen jälkeen seitsemän päivää epäpuhdas, samalla tavoin kuin kuukautisvuodon aikana. Kahdeksantena päivänä pojan esinahka on leikattava. Nainen pysyköön kotonaan vielä kolmekymmentäkolme päivää puhdistuakseen verenvuodosta. Hän ei saa koskea mihinkään, mikä on pyhää, eikä tulla pyhäkköön, ennen kuin hänen puhdistumisaikansa on kulunut umpeen. "Kun pojan tai tytön synnyttämisestä määrätty puhdistumisaika on kulunut umpeen, naisen on tuotava papille pyhäkköteltan oven eteen vuoden vanha karitsa polttouhriksi ja metsäkyhky tai muu kyyhkynen syntiuhriksi. "Jos naisella ei ole varaa lampaaseen, hän tuokoon kaksi metsäkyhkyä tai kaksi muuta kyyhkystä, toisen polttouhriksi ja toisen syntiuhriksi, ja pappi toimittakoon sovitukset. Tämän jälkeen nainen on puhdas."

Profeetta Jesajan kirjasta (6:1-12)

Kuningas Ussian kuolinvuonna minä näin Herran: hän istui korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelin. Hänen yläpuolellaan seisoivat serafit, joilla oli kuusi siipeä kullakin: kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella verhosivat ruumiinsa ja

kahdella lensivät. He huusivat toinen toiselleen: "Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot! Hänen kirkkautensa täyttää kaiken maan!" Ovenpielet vapisivat äänten voimasta, ja huone tuli täyteen savua. Ja minä sanoin: "Voi minua, minä hukun! Minulla on saastaiset huulet, ja saastaiset huulet on kansalla, jonka keskellä elän, ja nyt minun silmäni ovat nähneet Kuninkaan, Herran Sebaotin." Silloin yksi serafeista lensi luokseni kädessään hehkuva hiili, jonka hän oli ottanut pihdeillä uhrialtarilta. Hän kosketti sillä minun huuliani ja sanoi: "Katso, tämä on koskenut huuliasi, sinun syyllisyytesi on poissa ja syntisi sovitettu." Minä kuulin Herran äänen sanovan: "Kenet minä lähetän? Kuka lähtee sananviejäksi?" Niin minä vastasin: "Tässä olen, lähetä minut!" Hän sanoi: "Mene ja sano tälle kansalle: Kuulemalla kuulkaa älkääkäs käsittääkö. Katsomalla katsokaa älkääkäs ymmärtäkö. Paaduta tämän kansan sydän, sulje sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se silmillään näkisi, ei korvillaan kuulisi eikä sydämellään ymmärtäisi, ettei se kääntyisi ja tulisi terveeksi." Minä kysyin: "Kuinka pitkäksi aikaa, Herra?" Hän vastasi: Siksi kunnes kaupungit ovat autioina, asukkaita vailla ja talot tyhjillään, kunnes tyhjillä pelloilla vallitsee autius. Herra vie ihmiset kauas, ja tyhjänä leviää hylätty maa.

Profeetta Jesajan kirjasta (19:1-5, 12, 16, 19-21)

Katsokaa, Herra on lähtenyt liikkeelle keveästi kiitävällä pilvellä! Hän saapuu Egyptiin, ja Egyptin epäjumalat vapisevat hänen edessään ja Egyptin sydän jähmettyy. Minä kiihotan Egyptin Egyptiä vastaan, ja he taistelevat mies miestä, veli veljeä vastaan, kaupunki kaupunkia ja kuningaskunta kuningaskuntaa vastaan. Niin Egyptin miesten rohkeus murtuu. Minä sekoitan heidän suunnitelmansa, ja he anelevat neuvoa epäjumalilta ja haamuilta, vainajahengiltä ja tietäjiltä. Minä luovutan Egyptin maan tylyn herran käsiin, ja ankara kuningas on hallitseva sitä, sanoo Jumala, Herra Sebaot. Ja Niilin vedet ehtyvät, koko virta surkastuu ja kuivuu. Missä nyt ovat nuo sinun viisaasi? Eikö heidän nyt pitäisi kertoa ja ilmoittaa sinulle, mitä Herra Sebaot on päättänyt Egyptin kohtaloksi? Sinä päivänä Egypti muuttuu naisen kaltaiseksi. Se säikkyy ja vapisee, kun Herra Sebaot heristää sille kättään. Niin

Juuda saattaa Egyptin hämminkiin: aina kun Juudan maa mainitaan, egyptiläiset säikähtäen muistavat suunnitelman, jonka Herra Sebaot on laatinut Egyptin varalle. Sinä päivänä Herralla on oleva alttari keskellä Egyptin maata ja pyhä kivi sen rajalla. Tämä on merkkiä ja todistaa Herrasta Sebaotista Egyptin asukkaille: kun he huutavat Herralta apua sortajia vastaan, hän lähettää heille auttajan, joka ajaa heidän asiaansa ja pelastaa heidät. Niin Herra tekee itsensä tunnetuksi Egyptissä. Sinä päivänä egyptiläiset oppivat tuntemaan Herran, ja he palvelevat häntä teuras- ja ruokauhrein ja tekevät hänelle uhrilupauksia ja täyttävät ne.

10. helmikuuta pappismarttyyri

Kharalampes

Profeetta Jesajan kirjasta (43:9-14)

Näin sanoo Herra: "Kaikki kansat kokoontukoot, kerääntykööt kansakunnat yhteen: voiko joku siitä joukosta ilmoittaa meille, mitä minä ilmoitan, ja kertoa meille, mitä tapahtui ennen? Asettakoon siis luotettavat todistajat ja osoittakoon olevansa oikeassa, niin että toiset voivat kuulla ja myöntää: "Totta on." Minun todistajani, sanoo Herra, olette te Israel, sinä jonka olen valinnut palvelijakseni ja teidän tulee tuntea minut ja uskoa minuun, ymmärtää, kuka minä olen. Ennen minua ei ole jumalaa syntynyt eikä ollut eikä minun jälkeeni tullut eikä tule. Minä, minä yksin olen Herra, ei ole muuta pelastajaa kuin minä. Minä olen puhunut, minä olen pelastanut, olen ilmaissut teille tahtoni, minä itse, ei kukaan muu. Te olette minun todistajani, sanoo Herra. Minä olen Jumala, olen nyt ja aina. Kukaan ei voi väistää minun kättäni. Kuka voi tehdä tyhjäksi minun tekoni? Näin sanoo Herra, teidän lunastajanne, Israelin Pyhä: "Minkä teen Babylonille, teen teidän tähtenne. Minä murran kaikki sen portit, ja valitukseksi muuttuvat kaldealaisten ilohuudot.

Salomon viisauden kirjasta (3:1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta, ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtöänsä meidän tyköämme perikatona; mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin

ihmisten mielestä niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osaksensa paljon hyvyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuo mitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden, ja uskovaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa; sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

Salomon viisauden kirjasta (5:15–6:3)

Vanhurskaat elävät iankaikkisesti, ja Herrassa on heidän palkkansa, ja huolenpito heistä on korkeimman huomassa. Sentähden he saavat osaksensa ihanuuden valtakunnan ja kauniin kruunun Herran kädestä, sillä hän suojelee heitä oikealla kädellänsä, ja hänen käsivartensa on heidän kilpensä. Hän ottaa kiivautensa sotasukseen ja luomakunnan hän aseistaa kostoksi vihollisille. Hän pukee vanhurskauden haarniskaksensa ja kypäräksi päähänsä hän panee lahjomattoman tuomion. Hän ottaa pyhyiden voittamattomaksi kilveksensä ja teroittaa miekaksensa ankaran vihan, ja maailma sotii yhdessä hänen kanssaan mielettömiä vastaan. Salamain sattuvat nuolet kiitävät, lentävät pilvistä, niin kuin jännitetystä jousesta, kohti maaliinsa. Ja vihaa uhkuvat rakeet viskautuvat niin kuin kivilingosta; meren vesi raivoaa heitä vastaan, ja tulvavirrat upottavat heidät äkisti. Voiman henki nousee heitä vastaan ja viskaa heidät pois niin kuin myrskytuuli. Niin saattaa vääräys koko maan autioksi, ja rikollisuus kukistaa hallitsijain valtaistuimet. Kuulkaa siis, te kuninkaat, ja ymmärtäkää, oppikaa, te maan äärten tuomarit, ottakaa korviinne, te joukkojen hallitsijat, te jotka ylpeillette kansojen paljoudesta. Sillä Herran antama on teidän hallituksenne, ja Korkeimmalta on teidän kuningasvaltanne; hän myös koettelee teidän tekonne ja tutkii teidän aivoituksenne.

25. maaliskuuta Neitsyt Marian ilmestys

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (28:10–17)

Jaakob lähti Beersebasta ja kulki kohti Harrania. Matkallaan hän jäi auringon laskiessa yöksi erääseen paikkaan, otti siltä paikalta päänalusekseen kiven ja kävi makuulle. Yöllä Jaakob näki unessa portaat, jotka ulottuivat maasta taivaaseen, ja Jumalan enkelit kulkivat niitä ylös ja alas. Sitten hän näki, että Herra seisoi hänen vieressään ja sanoi: "Minä olen Herra, isäsi Abrahamin Jumala ja lisäkin Jumala. Tämän maan, jolla sinä makaat, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi. Sinun jälkeläisesi tulevat lukuisiksi kuin maan tomuhiukkaset, ja sinun sukusi levittäytyy länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään. Sinun ja sinun jälkeläistesi saama siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille. Minä olen sinun kanssasi ja varjelen sinua, minne ikinä menetkin, ja tuon sinut takaisin tähän maahan. Minä en hylkää sinua, vaan täytän sen, minkä nyt olen sinulle luvannut." Jaakob heräsi unestaan ja sanoi: "Herra on totisesti tässä paikassa, enkä minä tiennyt sitä." Pelko valtasi hänet, ja hän sanoi: "Kuinka pelottavan pyhä tämä paikka onkaan! Tämä on varmaan Jumalan asuinsija ja itse taivaan portti."

Profeetta Hesekielin kirjasta (Hes. 43:27, 44:1-4)

Näiden päivien jälkeen, kahdeksantena päivänä ja siitä eteenpäin, tulee pappien toimittaa tällä alttarilla teidän polttouhrinne ja yhteysuhrinne. Silloin minä katson teihin ja otan teidän uhrinne vastaan. Näin sanoo Herra Jumala." Mies vei minut sitten takaisin temppelin ulommalle portille, sille, joka on itään päin, mutta se oli suljettu. Herra sanoi minulle: "Tämä portti pysyy suljettuna. Sitä ei ole lupa avata, eikä kukaan saa kulkea siitä. Herra, Israelin Jumala, on tullut siitä temppeliin, ja siksi se pysyy suljettuna. Vain ruhtinas saa tulla porttirakennukseen. Koska hän on ruhtinas, hän saa nauttia uhriateriansa täällä. Hänen kuuluu tulla porttirakennukseen eteishallin kautta, ja pois hänen on mentävä samaa tietä." Mies vei minut pohjoisportin kautta temppelirakennuksen eteen, ja minä näin, että

Herran kirkkaus täytti Herran temppelin. Minä heittäydyin maahan kasvoilleni.

Sananlaskujen kirjasta (Sananl. 9:1–11)

Viisaus on rakentanut itselleen talon, seitsenpylväisen rakennuksen. Hän on teuraansa teurastanut, maustanut viinin, kattanut pöydän ja lähettänyt palvelustyttönsä kaupunkiin kuuluttamaan sen kukkuloilta: "Oletko kokematon? Tule silloin tänne!" Ja ymmärtämättömille hän sanoo: "Tulkaa, syökää pöytäni antimia, juokaa viiniä, jonka olen itse maustanut. Jättäkää haihattelu, niin menestytte, kulkekaa vakaasti viisauden tietä." Jos omahyväistä ojennat, hän pilkkaa sinua, jos jumalatonta nuhtelet, saat solvauksen. Omahyväistä älä nuhtele, hän vihastuu sinuun, nuhtele viisasta, niin hän rakastaa sinua. Neuvo viisasta, ja hän viisastuu yhä, opeta hurskasta, ja hän oppii lisää. Herran pelko on viisauden alku, Pyhän tunteminen on ymmärryksen perusta. "Minä, viisaus, lisään elinpäiviäsi, kartutan elämäsi vuosia.

26. maaliskuuta Ylienkei Gabriel

Toisesta Mooseksen kirjasta (3: 1-8)

Mooses paimensi appensa Jetron, midianilaisen papin, lampaita. Kerran hän vei lauman autiomaan toiselle puolen ja tuli Jumalan vuoren Horebin juurelle. Siellä hänelle ilmestyi Herran enkeli tulenliekissä, joka nousi orjantappurapensaasta. Mooses huomasi, ettei tuli kuluttanut pensasta, vaikka se oli liekeissä. Silloin hän ajatteli: "Menenpä katsomaan tuota ihmettä. Minkä vuoksi pensas ei pala poroksi?" Kun Herra näki hänen tulevan katsomaan, hän huusi pensaasta: "Mooses, Mooses!" Mooses vastasi: "Tässä olen." Herra sanoi: "Älä tule lähemmäksi! Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä." Herra sanoi vielä: "Minä olen sinun isäsi Jumala, Abrahamin, lisäkin ja Jaakobin Jumala." Silloin Mooses peitti kasvonsa, sillä hän pelkäsi katsoa Jumalaa. Herra sanoi: "Minä olen nähnyt kansani ahdingon Egyptissä ja kuullut, miten israelilaiset valittavat sortajiensa kovuutta. Minä tiedän kyllä heidän hätänsä. Olen tullut vapauttamaan heidät egyptiläisten käsistä ja viemään heidät Egyptistä maahan, joka on hyvä

ja avara ja tulvii maitoa ja hunajaa, maahan, jossa nyt asuvat kanaanilaiset, heettiläiset, amorilaiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset.

Sananlaskujen kirjasta (8:22–30)

Minut Herra loi ennen kaikkea muuta, luomisensa esikoisena, ennen taivasta ja maata. Iankaikkisuudesta minä sain alkuni, kaiken alussa, ennen kuin maata oli. Kun synnyin, ei syvyyksiä vielä ollut, ei lähteitä tuomaan niiden vettä. Ennen kuin vuoret pantiin sijalleen, ennen kuin oli kukkuloita, minä synnyin, ennen kuin hän teki maat ja mannut, ennen kuin oli hiekan jyvääkään. Olin läsnä, kun hän pani taivaat paikoilleen ja asetti maanpiirin syvyyksien ylle, kun hän korkeuksissa teki taivaan pilvet ja sai syvyyden lähteet kumpuamaan, kun hän pani merelle rajat, loi rannat patoamaan sen vedet, ja kun hän lujitti maan perustukset. Jo silloin minä, esikoinen, olin hänen vierellään, hänen ilonaan päivät pitkät, kaiken aikaa leikkimässä hänen edessään.

23. huhtikuuta Suurmarttyyri Georgios Voittaja

Profeetta Jesajan kirjasta (43:9–14)

Näin sanoo Herra: "Kaikki kansat kokoontukoot, kerääntykööt kansakunnat yhteen: voiko joku siitä joukosta ilmoittaa meille, mitä minä ilmoitan, ja kertoa meille, mitä tapahtui ennen? Asettakoon siis luotettavat todistajat ja osoittakoon olevansa oikeassa, niin että toiset voivat kuulla ja myöntää: "Totta on." Minun todistajani, sanoo Herra, olette te Israel, sinä jonka olen valinnut palvelijakseni ja teidän tulee tuntea minut ja uskoa minuun, ymmärtää, kuka minä olen. Ennen minua ei ole jumalaa syntynyt eikä ollut eikä minun jälkeeni tullut eikä tule. Minä, minä yksin olen Herra, ei ole muuta pelastajaa kuin minä. Minä olen puhunut, minä olen pelastanut, olen ilmaissut teille tahtoni, minä itse, ei kukaan muu. Te olette minun todistajani, sanoo Herra. Minä olen Jumala, olen nyt ja aina. Kukaan ei voi väistää minun kättäni. Kuka voi tehdä tyhjäksi minun tekoni? Näin sanoo Herra, teidän lunastajanne, Israelin Pyhä: "Minkä teen Babylonille, teen teidän tähtenne. Minä murran

kaikki sen portit, ja valitukseksi muuttuvat kaldealaisten ilohuudot.

Salomon viisauden kirjasta (3:1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näytävät kuolleilta, ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtöänsä meidän tyköämme perikatona; mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osaksensa paljon hyvyyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuo mitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden, ja uskovaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa; sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

Salomon viisauden kirjasta (4: 7 - 15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtäväisyys on ihmisen oikea harmaapäisyys ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin täältä, ettei pahuus eksyttäisi hänen ymmärrystänsä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sieluansa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmellys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyi varhain ja saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sen tähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on hänen valittujensa osa, ja että hänen hurskaistansa pidetään huoli.

8. toukokuuta Apostoli Johannes Teologi ja Arsenios Suuri

Pyhän apostoli Johanneksen ensimmäisestä yleisestä kirjeestä (3:21–4:6)

Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, niin meillä on uskallus Jumalaan, ja mitä ikinä anomme, sen me häneltä saamme, koska pidämme hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on hänelle otollista. Ja tämä on hänen käskynsä, että meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toinen toistamme, niin kuin hän on meille käskyn antanut. Ja joka pitää hänen käskynsä, se pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Ja siitä me tiedämme hänen meissä pysyvän, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut. Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta vääryä profeettaa on lähtenyt maailmaan. Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta; ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa. Lapsukaiset, te olette Jumalasta ja olette voittaneet heidät; sillä hän, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa. He ovat maailmasta; sen tähden he puhuvat, niin kuin maailma puhuu, ja maailma kuulee heitä. Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, se kuulee meitä; joka ei ole Jumalasta, se ei kuule meitä.

Pyhän apostoli Johanneksen ensimmäisestä yleisestä kirjeestä (4:11–16)

Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme. Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä. Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille Henkeänsä. Ja me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi. Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa. Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen

rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

Pyhän apostoli Johanneksen ensimmäisestä yleisestä kirjeestä (4:20–5:5)

Rakkaani, jos joku sanoo: Minä rakastan Jumalaa, mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valhettelija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähnyt, se ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt. Ja tämä käsky meillä on häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, se rakastakoon myös veljeänsä. Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on syntynyt. Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjäänsä. Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat: sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. Kuka on se, joka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika?

9. toukokuuta p. Nikolaoksen jäännösten siirto Bariin

Sananlaskujen kirjasta (10:7,6; 3:13–16; 8:6, 34–35, 4, 12, 14, 17, 5-9; 1:23; 15:4)

Vanhurskaan muistoa siunataan, jumalattoman nimikin maatu. Hurskaalla on päänsä päällä siunaus, jumalattoman suussa piilee väkivalta. Onnellinen se, joka on löytänyt viisauden, se, joka on tavoittanut tiedon, sillä parempi on viisaus kuin hopea, tuottoisampi on tieto kuin kulta. Se voittaa korallit kalleudessa, mitkään aarteet eivät vedä sille vertaa. Sen oikeassa kädessä on pitkä ikä, vasemmassa rikkaus ja kunnia. Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Hyvin käy sen, joka minua kuulee, päivästä päivään valvoo ovellani, valppaana odottaa sen kynnyksellä. Joka minut löytää, löytää elämän, hänet Herra ottaa suosioonsa. "Teitä minä kutsun, ihmiset, teille kaikille osoitan

sanani. Minä, viisaus, viihdyn älyn seurassa, harkinta ja tieto ovat kumppanini. Minulta tulee ajatus, minulta sen toteutus, minä olen ymmärrys, minun on voima. Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ne, jotka etsivät, löytävät minut. Hankkikaa viisautta, te ymmärtämättömät, hankkikaa tietoa, te houkat! Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Minkä kieleni tuo julki, se on kaikki totta, huuleni kauhistuvat jumalattomuutta. Minkä puhun, se pitää paikkansa, puheeni ei ole kiero eikä väärää. Se on selkeää sille, joka ymmärtää, helppoa sille, joka on tavoittanut tiedon. Kääntykää minun puoleeni, minä opetan teitä, saatan teidät tuntemaan opetukseni ja tietoni. Lohduttava puhe antaa elämänrohkeutta, petollinen sana murtaa mielen.

Sananlaskujen kirjasta (10:31–32; 11:1–12)

Vanhurskaan suusta viisaus versoo, mutta myrkyllinen kieli leikataan poikki. Hurskaan sanat ovat rakkauden sanoja, jumalattoman puhe valhetta ja vimmaa. Väärää vaakaa Herra vihaa, oikea punnus on hänelle mieleen. Missä on ylpeys, sinne tulee häpeä, nöyrien kumppani on viisaus. Kunnon miestä ohjaa rehellisyys, omaan vilppiinsä kavala kaatuu. Rikkaus ei vihan päivänä auta, mutta oikeamielisyys pelastaa kuolemasta. Nuhteettomuus tasoittaa hurskaiden tien, jumalaton sortuu pahuuteensa. Rehti elämä on rehellisen pelastus, himot ovat petturin paula. Kuolemaan katkeaa jumalattoman toivo, pahantekijän odotus raukeaa tyhjiin. Hurskas pelastuu ahdingosta, jumalaton joutuu hänen sijaansa. Rienaajan puhe on toisille turmioksi, mutta tieto pelastaa oikeamieliset. Hurskaan onni on kaupungin ilo, jumalattoman tuho on riemun aihe. Vilpittömien menestys rakentaa kaupungin, jumalattomien puheet repivät sen maahan. Tyhmä se, joka toisia pilkkaa, ymmärtäväinen pysyy vaiti.

Salomon viisauden kirjasta (4:7-15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtäväisyys on ihmisen oikea

harmaapäisyys, ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli Hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin täältä, ettei pahuus eksyittäisi hänen ymmärrystänsä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sieluansa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmelys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyy varhain ja saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sen tähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on Hänen valittujensa osa, ja että Hänen hurskaistansa pidetään huoli.

21. toukokuuta Apostolien vertaiset Konstantinos ja Helena

Ensimmäisestä Kuningasten kirjasta (8: 22–23, 27–30)

Salomo seisoi Herran alttarin äärellä koko Israelin seurakunnan edessä. Hän kohotti kätensä taivasta kohti ja sanoi: "Herra, Israelin Jumala! Ei ole sinun kaltaistasi jumalaa, ei ylhäällä taivaassa eikä alhaalla maan päällä. Sinä pidät voimassa liiton ja osoitat rakkautta palvelijoillesi, jotka vilpittömin sydämin elävät tahtosi mukaan.

"Mutta asuisiko Jumala maan päällä? Taivasten taivaatkaan eivät ole sinulle kyllin avarat – miten sitten tämä temppeli, jonka olen rakentanut! Herra, minun Jumalani! Käänny kuitenkin palvelijasi puoleen ja kuule nöyrä pyyntöni, kun nyt hartaasti rukoilen sinun edessäsi. Pidä päivin ja öin silmissäsi tämä temppeli, paikka, jossa olet sanonut nimesi asuvan. Kuule, mitä palvelijasi tähän paikkaan päin kääntyneenä rukoilee. Kuule palvelijasi ja kansasi Israelin pyynnöt, kun me käännyimme tätä paikkaa kohti ja rukoilemme sinua. Kuule ne asuinsijaasi taivaaseen, kuule ja anna anteeksi!

Profeetta Jesajan kirjasta (61:10–62:5)

Minä riemuitsen Herrasta, minä iloitsen Jumalastani! Hän pukee minun ylleni pelastuksen vaatteet, hän kietoo minut vanhurskauden

viittaa, niin että olen kuin sulhanen, joka laskee hiuksilleen juhlapäähineen, tai kuin morsian, joka koristautuu kauneimpiinsa. Ja niin kuin maa työntää versoa, niin kuin puutarha saa kylvetyn siemenen kasvamaan, niin Herra, minun Jumalani, saa vanhurskauden versomaan, ja ylistys kohoaa kaikkien kansojen kuultavaksi. Siionin tähden minun on puhuttava, Jerusalemin takia en voi vaieta, ennen kuin oikeus nousee siellä kuin aurinko ja pelastus kuin leimuava soihtu, ennen kuin kansat näkevät sinun vanhurskautesi ja kuninkaat sinun kirkkautesi. Sinä saat uuden nimen, jonka Herra itse lausuu julki, ja sinä olet oleva kaunis kruunu Herran kädessä, kuninkaallinen seppele Jumalan huomassa. Ei sinun nimesi enää ole Hylätty eikä maasi nimi Hedelmätön, vaan sinun nimesi on oleva Rakastettuni ja maasi nimi Puolisoni, sillä Herra rakastaa sinua ja ottaa sinun maasi puolisoikseen. Niin kuin nuorukainen ottaa neidon vaimokseen, niin sinun lapsesi ottavat sinut omakseen, niin kuin sulhanen iloitsee morsiamestaan, niin sinun Jumalasi iloitsee sinusta.

Profeetta Jesajan kirjasta (60:1–16)

Nouse, loista kirkkaana, Jerusalemi, sillä sinun valosi saapuu ja Herran kirkkaus koittaa sinun yllesi. Katso, pimeys peittää maan, yön synkkyys kansat. Mutta sinun taivaallesi kohoaa aamunkoi, Herran kirkkaus hohtaa sinun ylläsi. Niin kansat tulevat sinun valosi luo ja kuninkaat sinun aamunkoittoosi. Nosta silmäsi, katso ympärillesi: he kaikki ovat kokoontuneet, he saapuvat, sinun poikasi, jotka tulevat kaukaa, sinun tyttäresi, joita sylissä kannetaan. Sinä näet tämän kaiken ja loistat ilosta, rajusti lyö sydämesi, rintasi avartuu, kun meren rikkaudet vyöryvät rannoillesi ja sinun käsiisi annetaan kansojen vauraus, kun sinut peittää kamelien paljous, Midianin ja Efan kamelintammojen vyöry. Koko Saban väki saapuu, kultaa ja suitsuketta kantaen, ja kaikki he ylistävät Herraa. Kedarin laumat kerätään sinun luoksesi, Nebajotin pässit ovat sinun, niitä uhrataan otollisina uhreina minun alttarillani. Niin minä kirkastan asumukseni loiston. Entä nuo, jotka kiitävät tänne kuin pilvi, kuin kyyhkyt lakkaansa – keitä he ovat? Kaukaisten rantojen alukset kerääntyvät, kärjessä Tarsisin-laivat. Ne tuovat poikasi kaukaa, tuovat heidän hopeansa ja

kultansa Herran, sinun Jumalasi, nimen kunniaksi, kunniaksi Israelin Pyhälle. Hän antaa sinulle loiston ja mahdin. Muukalaiset rakentavat sinun muurisi, heidän kuninkaansa palvelevat sinua. Vihassani olen sinua lyönyt, mutta rakkaudessani minä sinua armahdan. Sinun porttisi ovat aina avoinna, niitä ei suljeta päivällä eikä yöllä. Niiden kautta sinulle tuodaan kansojen rikkaudet, niistä saatetaan kuninkaat sinun luoksesi. Mutta kansa tai valtakunta, joka ei palvele sinua, on tuhon oma, se hävitetään maan päältä. Libanonin rikkaus saapuu luoksesi, sypressit, puksipuut, vuorimännyt, kaunistamaan minun pyhäkköni paikkaa. Tämän jalkojeni sijan minä korotan kunniaan. Pää kumarassa saapuvat luoksesi sortajiesi pojat, ja kaikki, jotka ovat sinua halveksineet, heittäytyvät suutelemaan jalkojasi. He antavat sinulle nimen Herran kaupunki ja nimen Siion, Israelin Pyhän asumus. Vaikka olit syrjitty, vaikka sinua hyljeksittiin eikä kukaan käynyt luonasi, minä olen korottanut sinut pysyvään kunniaan, iloksi tuleville sukupolville. Vieraat kansat imettävät sinua, kuninkaat sinua ruokkivat, ja silloin tiedät, että minä, Herra, olen sinun pelastajasi, että sinun lunastajasi on Jaakobin Väkevä.

12. kesäkuuta Pyhittäjä Arseni Konevitsalainen

Salomon viisauden kirjasta (3:1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näytävät kuolleilta, ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtöänsä meidän tyköämme perikatona; mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osaksensa paljon hyvyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvallisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuo mitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden, ja uskovaiset pysyvät Hänen tykönänsä

rakkaudessa; sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

Salomon viisauden kirjasta (5:15–6:3)

Vanhurskaat elävät iankaikkisesti, ja Herrassa on heidän palkkansa, ja huolenpito heistä on korkeimman huomassa. Sentähden he saavat osaksensa ihanuuden valtakunnan ja kauniin kruunun Herran kädestä, sillä hän suojelee heitä oikealla kädellensä, ja hänen käsivartensa on heidän kilpensä. Hän ottaa kiivautensa sotasukseen ja luomakunnan hän aseistaa kostoksi vihollisille. Hän pukee vanhurskauden haarniskaksensa ja kypäräksi päähänsä hän panee lahjomattoman tuomion. Hän ottaa pyhyiden voittamattomaksi kilveksensä ja teroittaa miekaksensa ankaran vihan, ja maailma sotii yhdessä hänen kanssaan mielettömiä vastaan. Salamain sattuvat nuolet kiitävät, lentävät pilvistä, niin kuin jännitetystä jousesta, kohti maaliensa. Ja vihaa uhkuvat rakeet viskautuvat niin kuin kivilingosta; meren vesi raivoaa heitä vastaan, ja tulvavirrat upottavat heidät äkisti. Voiman henki nousee heitä vastaan ja viskaa heidät pois niin kuin myrskytuuli. Niin saattaa vääryys koko maan autioksi, ja rikollisuus kukistaa hallitsijain valtaistuimet. Kuulkaa siis, te kuninkaat, ja ymmärtäkää, oppikaa, te maan äarten tuomarit, ottakaa korviinne, te joukkojen hallitsijat, te jotka ylpeilette kansojen paljoudesta. Sillä Herran antama on teidän hallituksenne, ja Korkeimmalta on teidän kuningasvaltanne; hän myös koettelee teidän tekonne ja tutkii teidän aivoituksenne.

Salomon viisauden kirjasta (4: 7 - 15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtäväisyys on ihmisen oikea harmaapäisyys ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin täältä, ettei pahuus eksyttäisi hänen ymmärrystänsä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sieluansa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmellys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyi varhain ja

saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sen tähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on hänen valittujensa osa, ja että hänen hurskaistansa pidetään huoli.

24. kesäkuuta Johannes Kastajan syntymä

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (17:15 - 17, 19; 18:11-14; 21:1-2, 4-8)

Jumala sanoi Abrahamille: "Vaimoasi Saraita älä enää kutsu Saraiksi, vaan hänen nimensä olkoon Saara. Minä siunaan häntä ja annan hänen synnyttää sinulle pojan. Minä siunaan häntä: monet kansakunnat saavat hänestä alkunsa, ja hänestä polveutuu kansojen kuninkaita." Abraham heittäytyi kasvoilleen, mutta naurahti, sillä hän ajatteli: "Voiko satavuotiaalle miehelle muka syntyä lapsia, ja voisiko Saara, joka on yhdeksänkymmenen, vielä synnyttää?" Jumala sanoi: "Vaimosi Saara synnyttää sinulle pojan, ja sinun tulee antaa hänelle nimeksi lisak. Minä pidän voimassa liiton myös hänen kanssaan, ja se pysyy ikuisesti voimassa hänen jälkeläistensäkin kanssa. Abraham ja Saara olivat jo vanhoja ja ikääntyneitä, eikä Saara voinut enää saada lasta. Siksi Saara naurahti itsekseen ja ajatteli: "Voisiko näin kuihtuneessa naisessa vielä herätä halu? Miehenikin on jo käynyt vanhaksi." Silloin Herra kysyi Abrahamilta: "Miksi Saara nauroi? Miksi hän ajatteli: 'Voisinko minä todella vielä synnyttää, vaikka olen näin vanha?' Onko Herralle mikään mahdotonta? Ensi vuonna minä palaan luoksesi tähän samaan aikaan, ja silloin Saaralla on poika." Herra piti huolen Saarasta, kuten oli sanonut, ja täytti antamansa lupauksen. Saara tuli raskaaksi ja synnytti Abrahamille hänen vanhoilla päivillään pojan. Se tapahtui juuri siihen aikaan, jonka Jumala oli ilmoittanut. Kahdeksantena päivänä lisakin syntymästä Abraham ympäri-leikkasi hänet, kuten Jumala oli käskenyt. Abraham oli satavuotias, kun hänen poikansa lisak syntyi. Saara sanoi: "Jumala on antanut minulle aiheen iloon ja nauruun, ja jokainen, joka tästä kuulee, iloitsee ja nauraa minun kanssani." Ja Saara sanoi vielä: "Kuka olisi tiennyt sanoa Abrahamille: 'Saara imettää poikia'? Ja nyt minä kuitenkin olen synnyttänyt pojan hänen vanhoilla

päivillään." Lisak kasvoi, ja hänet vieroitettiin, ja Abraham järjesti lisakin vieroituspäivänä suuret pidot.

Tuomarien kirjasta (13:2 - 8, 13-14, 17-18, 21)

Soreassa eli siihen aikaan Danin heimoon kuuluva mies, jonka nimi oli Manoah. Hänen vaimonsa oli lapseton. Eräänä päivänä Herran enkeli ilmestyi Manoahin vaimolle ja sanoi: "Minä tiedän, että sinä olet hedelmätön etkä ole voinut saada lapsia. Kuitenkin sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan. Et saa juoda viiniä etkä olutta etkä syödä mitään epäpuhdasta raskautesi aikana, sillä poika, jonka synnytät, on Jumalan nasiiri jo äidinkohdusta asti, eikä veitsi milloinkaan saa koskettaa hänen hiuksiaan. Hän ryhtyy taistelemaan filistealaisia vastaan ja aloittaa Israelin vapauttamisen." Nainen meni sanomaan miehelleen: "Minun luokseni tuli Jumalan mies. Hän näytti Jumalan enkeliltä, hyvin pelottavalta. En kysynyt häneltä, mistä hän tuli, eikä hän sanonut minulle nimeään. Hän sanoi minulle: 'Sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan. Älä juo viiniä äläkä olutta äläkä syö mitään epäpuhdasta, sillä poika on Jumalan nasiiri äidinkohdusta kuolinpäiväänsä asti.' Silloin Manoah rukoili Herraa: 'Oi, Herra, anna tuon lähettämäsi Jumalan miehen vielä tulla kertomaan meille, mitä meidän on tehtävä, kun nyt saamme pojan.' Herran enkeli sanoi Manoahille: 'Vaimosi on tarkoin noudatettava minun neuvojeni. Hän ei saa syödä mitään, mikä on viiniköynnöksestä peräisin. Hän ei saa juoda viiniä eikä olutta eikä syödä mitään epäpuhdasta. Hänen tulee noudattaa kaikkia minun määräyksiäni.' ja siksi hän kysyi: 'Mikä on nimesi? Tahtoisimme osoittaa sinulle kiittolisuuttamme sitten, kun sanasi käyvät toteen.' Mutta Herran enkeli vastasi: 'Miksi kysyt minun nimeäni? Minun nimeni on salattu ja ihmeellinen.' Herran enkeli ei sen jälkeen enää ilmestynyt Manoahille eikä hänen vaimolleen. Manoah käsitti, että mies oli ollut Herran enkeli.

Profeetta Jesajan kirjasta (40:1-3, 9; 41: 17-18, 45:8; 48: 20-21; 54:1)

Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani, sanoo teidän Jumalanne. Puhukaa lempeästi Jerusalemile ja kertokaa sille, että sen pakkotyö

on päättynyt, että sen syyllisyys on sovitettu, sillä kaksin verroin on Herran käsi sitä kurittanut kaikista sen synneistä. Ääni huutaa: Raivatkaa autiomaahan Herralle tie! Tasoittakaa yli aron valtatie meidän Jumalallemme! Nouse korkealle vuorelle, Siion, ilosanoman tuoja! Korota äänesi, Jerusalem, ilosanoman saattaja! Korota äänesi, älä pelkää! Julista Juudan kaupungeille: Teidän Jumalanne tulee! Köyhät ja kurjat etsivät vettä, mutta sitä ei ole, heidän kielensä on janosta kuivettunut. Minä, Herra, kuulen heitä, minä, Israelin Jumala, en heitä hylkää. Paljaille kukkuloille minä puhkaisen jokia, notkelmiin lähteitä. Autiomaan minä muutan vesilammikoiksi ja kuivan hietikon lähteiden maaksi. Vihmokoon taivas, virratkoon oikeus ylhäältä pilvistä, avautukoon maa ja kasvakoon pelastuksen hedelmää ja versokoon vanhurskaus! Minä, Herra, olen tämän luonut. Lähtekää Babyloniasta, rientäkää kotiin kaldealaisten maasta! Kertokaa tästä riemuiten, kuuluttakaa, viekää viesti maan ääriin asti. Sanokaa: "Herra on lunastanut palvelijansa Jaakobin vapaaksi!" Eivät he janoa kärsineet, kun hän vei heidät autiomaahan: veden hän sai vuotamaan kalliosta heille, hän halkaisi kallion, ja vedet virtasivat. Riemuitse, hedelmätön, sinä joka et koskaan synnyttänyt! Huuda riemusta, iloitse, sinä joka et ole synnytyskipuja kokenut! Nyt sinulla, hylätyllä, on enemmän lapsia kuin konsanaan avioivaimolla, sanoo Herra.

28. kesäkuuta Sergei ja Herman Valamolaiset

Salomon viisauden kirjasta (3:1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta, ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtöänsä meidän tyköämme perikatona; mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osaksensa paljon hyvyyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän

otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuomitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden, ja uskovaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa; sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

Salomon viisauden kirjasta (5: 15 – 6:3)

Vanhurskaat elävät iankaikkisesti, ja Herrassa on heidän palkkansa, ja huolenpito heistä on korkeimman huomassa. Sentähden he saavat osaksensa ihanuuden valtakunnan ja kauniin kruunun Herran kädestä, sillä hän suojelee heitä oikealla kädellensä, ja hänen käsivartensa on heidän kilpensä. Hän ottaa kiivautensa sotasukseen ja luomakunnan hän aseistaa kostoksi vihollisille. Hän pukee vanhurskauden haarniskaksensa ja kypäräksi päähänsä hän panee lahjomattoman tuomion. Hän ottaa pyhyiden voittamattomaksi kilveksensä ja teroittaa miekaksensa ankan vihan, ja maailma sotii yhdessä hänen kanssaan mielettömiä vastaan. Salamain sattuvat nuolet kiitävät, lentävät pilvistä, niin kuin jännitetystä jousesta, kohti maaliinsa. Ja vihaa uhkuvat rakeet viskautuvat niin kuin kivilingosta; meren vesi raivoaa heitä vastaan, ja tulvavirrat upottavat heidät äkisti. Voiman henki nousee heitä vastaan ja viskaa heidät pois niin kuin myrskytuuli. Niin saattaa vääryys koko maan autioksi, ja rikollisuus kukistaa hallitsijain valtaistuimet. Kuulkaa siis, te kuninkaat, ja ymmärtäkää, oppikaa, te maan äarten tuomarit, ottakaa korviinne, te joukkojen hallitsijat, te jotka ylpeilette kansojen paljoudesta. Sillä Herran antama on teidän hallituksenne, ja Korkeimmalta on teidän kuningasvaltanne; hän myös koettelee teidän tekonne ja tutkii teidän aivoituksenne.

Salomon viisauden kirjasta (4: 7-15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtäväisyys on ihmisen oikea harmaapäisyys ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli

hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin täältä, ettei pahuus eksyttäisi hänen ymmärrystänsä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sieluansa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmellys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyi varhain ja saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sen tähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on hänen valittujensa osa, ja että hänen hurskaistansa pidetään huoli.

29. kesäkuuta apostolit Pietari ja Paavali

Pyhän apostoli Pietarin ensimmäisestä kirjeestä (1:3-9)

Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Suuressa laupeudessaan hän on synnyttänyt meidät uuteen elämään ja antanut meille elävän toivon herättämällä Jeesuksen Kristuksen kuolleista. Häneltä me saamme perinnön, joka ei turmellu, ei tahraannu eikä kuihdu. Se on varattuna teille taivaissa, ja voimallaan Jumala varjelee teidät uskossa, niin että te saavutatte pelastuksen, joka on valmiina saatettavaksi ilmi lopunaikana. Siksi te riemuitsette, vaikka nyt jouduttekin jonkin aikaa kärsimään monenlaisissa koettelemuksissa. Kultakin koetellaan tuleessa, ja onhan teidän uskonne paljon arvokkaampaa kuin katoava kulta. Koettelemuksissa teidän uskonne todetaan aidoksi, ja siitä koituu Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä ylistystä, kirkkautta ja kunniaa. Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette häntä nyt näe, ja te riemuitsette sanoin kuvaamattoman, kirkastuneen ilon vallassa, sillä te saavutatte uskon päämäärän, sielujen pelastuksen.

Pyhän apostoli Pietarin ensimmäisestä kirjeestä (1:13-19)

Vyötytytkää siis, olkaa raittiit. Pitäkää ajatuksenne kirkkaina ja pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille annetaan Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä. Olkaa kuuliaisimpia lapsia

älkääkä taipuko noudattamaan himoja, joiden vallassa ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte. Niin kuin hän, joka teidät on kutsunut, on pyhä, niin tulkaa tekin pyhiksi kaikessa mitä teette. Onhan kirjoitettu: "Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä." Ja jos kerran te rukoillessanne kutsutte Isäksi häntä, joka puolueettomasti tuomitsee kunkin hänen tekojensa mukaan, niin eläkää jumalanelossa tämä muukalaisuutenne aika. Tiedättehän, ettei teitä ole lunastettu siltä perimästänne tyhjänäpäiväisestä elämästä millään katoavalla tavaralla, hopealla tai kullalla, vaan Kristuksen, tuon virheettömän ja tahrattoman karitsan, kalliilla verellä.

Pyhän apostoli Pietarin ensimmäisestä kirjeestä (2: 11-24)

Rakkaat ystävät, te jotka asutte muukalaisina vieraassa maassa. Minä kehotan teitä pysymään erossa tämän maailman himoista, jotka sotivat sielua vastaan. Eläkää moitteettomasti pakanoiden keskellä, jotta he teitä pahantekijöiksi panettellessaan havaitsisivatkin hyvät tekonne ja ylistäisivät Jumalaa sinä päivänä, jona hän kohtaa heidät. Taipukaa Herran vuoksi kaiken maallisen järjestyksen alaisuuteen: keisarin, koska hän on kaikkien yläpuolella, ja yhtä lailla käskynhaltijoiden, koska keisari on valtuuttanut heidät rankaisemaan pahantekijöitä ja palkitsemaan niitä, jotka tekevät hyvää. Jumalan tahto näet on, että te hyvää tekemällä panette sulun ymmärtämättömien ihmisten typerille puheille. Ja näin tehkää vapaiden tavoin, älkää niin kuin ne, joilla vapaus on pahuuden verhona, vaan niin kuin Jumalan orjat. Osoittakaa kaikille arvonantoa, rakastakaa uskonveljiä, pelätkää Jumalaa, kunnioittakaa keisaria. Palvelijat, kunnioittakaa isäntiänne ja olkaa heille kuuliaisimpia, ei ainoastaan hyville ja lempeille, vaan myös epäoikeudenmukaisille. Armoahan se on, jos joku omassatunnossaan Jumalaan sidottuna joutuu syyttömästi kestävänsä kärsimyksiä. Mitä erinomaista siinä on, jos te kestätte silloin, kun teitä kuritetaan tehtyenne väärin? Jos te sen sijaan kestätte silloin, kun joudutte kärsimään tehtyenne oikein, se on Jumalalta teille tulevaa armoa. Sillä siihen teidät on kutsuttu. Kärsihän Kristuskin teidän puolestanne ja jätti teille esikuvan, jotta seuraisitte hänen jälkiään.

Hän ei syntiä tehnyt, hänen suustaan ei valhetta kuultu. Häntä herjattiin, mutta hän ei vastannut herjauksella, hän kärsi, mutta ei uhkaillut, vaan uskoi itsensä oikeamielisen tuomarin haltuun. Itse, omassa ruumiissaan, hän "kantoi meidän syntimme" ristinpuulle, jotta me kuolisimme pois synneistä ja eläisimme vanhurskaudelle. "Hänen haavansa ovat teidät parantaneet."

1. heinäkuuta palkattaparantajat Kosmas ja Damianos

Profeetta Jesajan kirjasta (43: 9-14)

Näin sanoo Herra: " Kaikki kansat kokoontukoot, kerääntykööt kansakunnat yhteen: voiko joku siitä joukosta ilmoittaa meille, mitä minä ilmoitan, ja kertoa meille, mitä tapahtui ennen? Asettakoon siis luotettavat todistajat ja osoittakoon olevansa oikeassa, niin että toiset voivat kuulla ja myöntää: "Totta on." Minun todistajani, sanoo Herra, olette te Israel, sinä jonka olen valinnut palvelijakseni ja teidän tulee tuntea minut ja uskoa minuun, ymmärtää, kuka minä olen. Ennen minua ei ole jumalaa syntynyt eikä ollut eikä minun jälkeeni tullut eikä tule. Minä, minä yksin olen Herra, ei ole muuta pelastajaa kuin minä. Minä olen puhunut, minä olen pelastanut, olen ilmaissut teille tahtoni, minä itse, ei kukaan muu. Te olette minun todistajani, sanoo Herra. Minä olen Jumala, olen nyt ja aina. Kukaan ei voi väistää minun kättäni. Kuka voi tehdä tyhjäksi minun tekoni? Näin sanoo Herra, teidän lunastajanne, Israelin Pyhä: "Minkä teen Babylonille, teen teidän tähtenne. Minä murran kaikki sen portit, ja valitukseksi muuttuvat kaldealaisten ilohuudot.

Salomon viisauden kirjasta (3: 1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta, ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtönsä meidän tyköämme perikatona; mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän

kuritusta he saavat osaksensa paljon hyvyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuomitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden, ja uskavaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa; sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

Salomon viisauden kirjasta (5: 15- 6:3)

Vanhurskaat elävät iankaikkisesti, ja Herrassa on heidän palkkansa, ja huolenpito heistä on korkeimman huomassa. Sentähden he saavat osaksensa ihanuuden valtakunnan ja kauniin kruunun Herran kädestä, sillä hän suojelee heitä oikealla kädellänsä, ja hänen käsivartensa on heidän kilpensä. Hän ottaa kiivautensa sotasukseen ja luomakunnan hän aseistaa kostoksi vihollisille. Hän pukee vanhurskauden haarniskaksensa ja kypäräksi päähänsä hän panee lahjomattoman tuomion. Hän ottaa pyhyden voittamattomaksi kilveksensä ja teroittaa miekaksensa ankaran vihan, ja maailma sotii yhdessä hänen kanssaan mielettömiä vastaan. Salamain sattuvat nuolet kiitävät, lentävät pilvistä, niin kuin jännitetystä jousesta, kohti maaliinsa. Ja vihaa uhkuvat rakeet viskautuvat niin kuin kivilingosta; meren vesi raivoaa heitä vastaan, ja tulvavirrat upottavat heidät äkisti. Voiman henki nousee heitä vastaan ja viskaa heidät pois niin kuin myrskytuuli. Niin saattaa vääryys koko maan autioksi, ja rikollisuus kukistaa hallitsijain valtaistuimet. Kuulkaa siis, te kuninkaat, ja ymmärtäkää, oppikaa, te maan äärten tuomarit, ottakaa korviinne, te joukkojen hallitsijat, te jotka ylpeilette kansojen paljoudesta. Sillä Herran antama on teidän hallituksenne, ja Korkeimmalta on teidän kuningasvaltanne; hän myös koettelee teidän tekonne ja tutkii teidän aivoituksenne.

8. heinäkuuta Jumalansynnyttäjän Kasanilainen ikoni ja

10. heinäkuuta Jumalansynnyttäjän Konevitsalainen ikoni

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (28:10–17)

Jaakob lähti Beersebast ja kulki kohti Harrania. Matkallaan hän jäi auringon laskiessa yöksi erääseen paikkaan, otti siltä paikalta päänalusekseen kiven ja kävi makuulle. Yöllä Jaakob näki unessa portaat, jotka ulottuivat maasta taivaaseen, ja Jumalan enkelit kulkivat niitä ylös ja alas. Sitten hän näki, että Herra seiso hänen vieressään ja sanoi: "Minä olen Herra, isäsi Abrahamin Jumala ja lisäkin Jumala. Tämän maan, jolla sinä makaat, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi. Sinun jälkeläisesi tulevat lukuisiksi kuin maan tomuhiukkaset, ja sinun sukusi levittäytyy länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään. Sinun ja sinun jälkeläistesi saama siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille. Minä olen sinun kanssasi ja varjelen sinua, minne ikinä menetkin, ja tuon sinut takaisin tähän maahan. Minä en hylkää sinua, vaan täytän sen, minkä nyt olen sinulle luvannut." Jaakob heräsi unestaan ja sanoi: "Herra on totisesti tässä paikassa, enkä minä tiennyt sitä." Pelko valtasi hänet, ja hän sanoi: "Kuinka pelottavan pyhä tämä paikka onkaan! Tämä on varmaan Jumalan asuinsija ja itse taivaan portti."

Profeetta Hesekielin kirjasta (Hes. 43:27, 44:4)

Näiden päivien jälkeen, kahdeksantena päivänä ja siitä eteenpäin, tulee pappien toimittaa tällä alttarilla teidän polttouhrinne ja yhteysuhrinne. Silloin minä katson teihin ja otan teidän uhrinne vastaan. Näin sanoo Herra Jumala." Mies vei minut sitten takaisin temppelin ulommalle portille, sille, joka on itään päin, mutta se oli suljettu. Herra sanoi minulle: "Tämä portti pysyy suljettuna. Sitä ei ole lupa avata, eikä kukaan saa kulkea siitä. Herra, Israelin Jumala, on tullut siitä temppeliin, ja siksi se pysyy suljettuna. Vain ruhtinas saa tulla porttirakennukseen. Koska hän on ruhtinas, hän saa nauttia uhriateriansa täällä. Hänen kuuluu tulla porttirakennukseen

eteishallin kautta, ja pois hänen on mentävä samaa tietä." Mies vei minut pohjoisportin kautta temppelirakennuksen eteen, ja minä näin, että Herran kirkkaus täytti Herran temppelin. Minä heittäydyin maahan kasvoilleni.

Sananlaskujen kirjasta (Sananl. 9:1–11)

Viisaus on rakentanut itselleen talon, seitsenpylväisen rakennuksen. Hän on teuraansa teurastanut, maustanut viinin, kattanut pöydän ja lähettänyt palvelustyttönsä kaupunkiin kuuluttamaan sen kukkuloilta: "Oletko kokematon? Tule silloin tänne!" Ja ymmärtämättömille hän sanoo: "Tulkaa, syökää pöytäni antimia, juokaa viiniä, jonka olen itse maustanut. Jättäkää haihattelu, niin menestytte, kulkekaa vakaasti viisauden tietä." Jos omahyväistä ojennat, hän pilkkaa sinua, jos jumalatonta nuhtelet, saat solvauksen. Omahyväistä älä nuhtele, hän vihastuu sinuun, nuhtele viisasta, niin hän rakastaa sinua. Neuvo viisasta, ja hän viisastuu yhä, opeta hurskasta, ja hän oppii lisää. Herran pelko on viisauden alku, Pyhän tunteminen on ymmärryksen perusta. "Minä, viisaus, lisään elinpäiviäsi, kartutan elämäsi vuosia.

11. heinäkuuta pyhä suurmarttyyri Eufimia

Profeetta Jesajan kirjasta (43: 9-14)

Näin sanoo Herra: " Kaikki kansat kokoontukoot, kerääntykööt kansakunnat yhteen: voiko joku siitä joukosta ilmoittaa meille, mitä minä ilmoitan, ja kertoa meille, mitä tapahtui ennen? Asettakoon siis luotettavat todistajat ja osoittakoon olevansa oikeassa, niin että toiset voivat kuulla ja myöntää: "Totta on." Minun todistajani, sanoo Herra, olette te Israel, sinä jonka olen valinnut palvelijakseni ja teidän tulee tuntea minut ja uskoa minuun, ymmärtää, kuka minä olen. Ennen minua ei ole jumalaa syntynyt eikä ollut eikä minun jälkeeni tullut eikä tule. Minä, minä yksin olen Herra, ei ole muuta pelastajaa kuin minä. Minä olen puhunut, minä olen pelastanut, olen ilmaissut teille tahtoni, minä itse, ei kukaan muu. Te olette minun todistajani, sanoo Herra. Minä olen Jumala, olen nyt ja aina. Kukaan ei voi

väistää minun kättäni. Kuka voi tehdä tyhjäksi minun tekoni? Näin sanoo Herra, teidän lunastajanne, Israelin Pyhä: "Minkä teen Babylonille, teen teidän tähtenne. Minä murran kaikki sen portit, ja valitukseksi muuttuvat kaldealaisten ilohuudot.

Salomon viisauden kirjasta (3: 1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtönsä meidän tyköämme perikatona, mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä, niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osakseen paljon hyvyyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuomitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden ja uskovaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa, sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

Salomon viisauden kirjasta (5: 15- 6:3)

Vanhurskaat elävät iankaikkisesti, ja Herrassa on heidän palkkansa, ja huolenpito heistä on korkeimman huomassa. Sentähden he saavat osaksensa ihanuuden valtakunnan ja kauniin kruunun Herran kädestä, sillä hän suojelee heitä oikealla kädellänsä, ja hänen käsivartensa on heidän kilpensä. Hän ottaa kiivautensa sotasukseen ja luomakunnan hän aseistaa kostoksi vihollisille. Hän pukee vanhurskauden haarniskaksensa ja kypäräksi päähänsä hän panee lahjomattoman tuomion. Hän ottaa pyhyiden voittamattomaksi kilveksensä ja teroittaa miekaksensa ankaran vihan, ja maailma sotii yhdessä hänen kanssaan mielettömiä vastaan. Salamain sattuvat nuolet kiitävät, lentävät pilvistä, niin kuin jännitetystä jousesta, kohti

maaliansa. Ja vihaa uhkuvat rakeet viskautuvat niin kuin kivilingosta; meren vesi raivoaa heitä vastaan, ja tulvavirrat upottavat heidät äkisti. Voiman henki nousee heitä vastaan ja viskaa heidät pois niin kuin myrskytuuli. Niin saattaa vääryys koko maan autioksi, ja rikollisuus kukistaa hallitsijain valtaistuimet. Kuulkaa siis, te kuninkaat, ja ymmärtäkää, oppikaa, te maan äärten tuomarit, ottakaa korviinne, te joukkojen hallitsijat, te jotka ylpeilette kansojen paljoudesta. Sillä Herran antama on teidän hallituksenne, ja Korkeimmalta on teidän kuningasvaltanne; hän myös koettelee teidän tekonne ja tutkii teidän aivoituksenne.

20. heinäkuuta profeetta Elia Tisbeläinen

Ensimmäisestä Kuningasten kirjasta (17: 1-23)

Elia, joka oli kotoisin Gileadin Tisbestä, ennusti Ahabille: "Niin totta kuin Herra, Israelin Jumala, elää, hän, jota minä palvelen: näinä vuosina ei tule kastetta eikä sadetta muutoin kuin minun sanani voimasta." Elialle tuli sitten tämä Herran sana: "Lähde täältä, kulje itään päin ja piiloudu Keritinpuron uomaan, joka on Jordanin tuolla puolen. Siellä voit juoda purosta, ja minä olen käskennyt korppien tuoda sinulle ruokaa." Hän lähti matkaan ja teki niin kuin Herra oli käskennyt. Hän meni Keritinpurolle, joka on Jordanista itään, ja jäi sinne. Korpit toivat hänelle aamuin illoin leipää ja lihaa, ja purosta hän sai juodakseen. Jonkin ajan kuluttua puro kuitenkin kuivui, koska koko maassa ei ollut satanut. Elialle tuli silloin tämä Herran sana: "Lähde Sidonin alueen Sarpatiin ja asetu sinne. Minä olen käskennyt erästä leskivaimoa pitämään sinusta siellä huolta." Elia lähti Sarpatiin. Tullessaan kaupungin portille hän näki leskivaimon keräämässä polttopuita. Elia huusi hänelle: "Toisitko minulle vähän vettä, että saisin juoda." Nainen lähti hakemaan vettä, ja Elia huusi hänelle vielä: "Toisitko minulle myös palan leipää." Mutta nainen vastasi: "Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi, elää, minulla ei ole jäljellä kuin kourallinen jauhoja ruukussa ja vähän ruokaöljyä pullossa. Kun saan kerätyksi vähän puita, menen kotiin ja teen jauhoista ja öljystä ruokaa itselleni ja pojalleni. Syömme sen ja sitten kuolemme."

Elia sanoi hänelle: "Älä pelkää! Mene kotiisi ja tee niin kuin sanoit. Tee kuitenkin ensin minulle pieni leipä ja tuo se tänne. Leivo vasta sitten itsellesi ja pojalllesi. Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Ei tyhjene jauhoruukku eikä ehdy öljypullo, ennen kuin Herra antaa sateen maan päälle." Leski meni ja teki niin kuin Elia oli sanonut, ja heillä kaikilla riitti syötävää pitkät ajat. Jauhoruukku ei tyhjentynyt eikä öljypullo ehtynyt, sillä näin oli Herra sanonut Elian suulla. Jonkin ajan kuluttua kävi niin, että talon emännän poika sairastui. Hänen tautinsa yltyi niin pahaksi, ettei hänessä lopulta ollut elonmerkkiä. Leski sanoi silloin Elialle: "Pitkö sinun sekaantua minun elämäni, Jumalan mies! Pitkö sinun tulla tänne vetämään minun syntini esiin ja tappamaan poikani!" Elia sanoi: "Anna poika minulle." Hän otti pojan lesken sylistä, kantoi hänet huoneeseensa talon katolle ja laski hänet vuoteelleen. Hän rukoili Herraa sanoen: "Herra, minun Jumalani! Tahdotko todella tuottaa onnettomuuden tälle leskelle, jonka luona asun, ja surmata hänen poikansa?" Hän ojentautui kolmesti pojan ylle ja rukoili: "Herra, minun Jumalani! Anna hengen palata tähän poikaan!" Herra kuuli Elian pyynnön. Henki palasi poikaan, ja hän virkosi eloon. Elia nosti pojan vuoteelta ja vei hänet kattuhuoneesta alas taloon. Hän antoi pojan tämän äidille ja sanoi: "Katso, poikasi elää."

Ensimmäisestä Kuningasten kirjasta (18:1, 17–40, 44, 42, 45–46, 19: 1–6)

Kului pitkä aika, yli kaksi vuotta. Sitten Elialle tuli tämä Herran sana: "Mene tapaamaan Ahabia. Sitten minä annan maalle sateen." Profeetan nähdessään Ahab kysyi häneltä: "Siinäkö sinä nyt olet, sinä, joka olet saattanut Israelin kurjuuteen?" Elia vastasi hänelle: "En minä tuo kurjuutta Israeliin. Sitä tuotte sinä ja isäsi suku, kun olette lyöneet laimin Herran käskyt ja kun sinä olet kääntynyt Baalin palvelijaksi. Lähetä nyt koko Israelin kansalle käsky kokoontua minun luokseni Karmelinvuorelle, ja kutsu sinne myös Baalin neljäsataaviisikymmentä profeettaa ja Astarten neljäsataa profeettaa, joita Isebel ruokkii pöydässään." Ahab lähetti sanan kaikille israelilaisille ja kokosi profeetat Karmelinvuorella. Karmelinvuorella Elia kääntyi kansan puoleen ja sanoi: "Kuinka kauan te horjutte puolelta toiselle? Jos Herra on Jumala, seuratkaa häntä, jos taas

Baal, seuratkaa sitten häntä!" Kansa ei vastannut hänelle mitään. Elia sanoi silloin kansalle: "Minä yksin olen jäänyt jäljelle Herran profeetoista, kun taas Baalin profeettoja on neljäsataaviisikymmentä. Tuokaa meille kaksi nuorta sonnia. He saavat valita itselleen niistä toisen. Paloitelkoot sitten sen ja pankoot palat polttopuiden päälle, mutta tulta älkööt sytyttävä. Minä teen samoin toiselle sonnille, panen sen puiden päälle mutta en sytytä tulta. Huutakoot he sitten avuksi omaa jumalaansa, minä huudan Herraa. Se jumala, joka vastaa tulella, on tosi Jumala." Väki huusi yhteen ääneen: "Hyvä!" Elia sanoi Baalin profeetoille: "Valitkaa itsellenne sonneista toinen. Valmistakaa te ensin uhrinne, koska teitä on enemmän. Huutakaa jumalanne nimeä, mutta älkää sytyttäkö tulta." He ottivat sonnin ja valmistivat uhrin. Aamusta keskipäivään saakka he sitten kutsuivat Baalia huutaen: "Baal, Baal, vastaa meille!" Ei kuulunut ääntä, ei tullut vastausta, vaikka he hyppivät paikalle rakennetun alttarin ympärillä. Tuli keskipäivä, ja Elia pilkkasi heitä sanoen: "Huutakaa kovempaa! Onhan hän jumala, mutta hänellä taitaa olla kiireitä. Jospa hän on pistäytynyt tarpeilleen, vai olisiko hän matkoilla? Ehkä hän nukkuu ja herää kohta." Profeetat huusivat vielä kovemmalla äänellä ja viiltelivät tapansa mukaan itseään miekoilla ja keihäillä, niin että olivat aivan veressä. Puolenpäivän jälkeen he tulivat hurmoksiin ja olivat siinä tilassa ruokauhrin aikaan saakka. Mutta ei kuulunut ääntä, ei tullut vastausta, mitään ei tapahtunut. Silloin Elia sanoi kansalle: "Tulkaa tänne luokseni." Kaikki kerääntyivät hänen lähelleen. Elia korjasi Herran alttarin, joka oli hajotettu. Hän otti kaksitoista kiveä, yhtä monta kuin oli Jaakobista polveutuvia heimoja, hänestä, jolle oli tullut tämä Herran sana: "Sinun nimesi on oleva Israel." Hän rakensi kivistä Herralle alttarin ja kaivoi sen ympärille ojan, johon olisi mahtunut kaksi sea-mittaa jyvää. Sitten hän latoi puut alttarille, paloitteli sonnin ja pani palat puiden päälle. Hän sanoi: "Täyttäkää neljä ruukkua vedellä ja valuttakaa vesi polttouhrin ja puiden päälle." Sitten hän sanoi: "Tehkää sama uudelleen." Näin tehtiin. Hän sanoi: "Tehkää se kolmannen kerran." Se tehtiin kolmannen kerran. Vesi valui alttarin ympärille ja täytti ojan. Ruokauhrin aikaan profeetta Elia astui kansan eteen ja sanoi: "Herra, Abrahamin, lisäkin ja Israelin Jumala! Tulkoon tänä päivänä

tiettäväksi, että sinä olet Jumala Israelissa ja että minä olen palvelijasi ja olen tehnyt kaiken tämän sinun käskystäsi. Vastaa minulle, Herra, vastaa minulle, jotta tämä kansa oppisi, että sinä, Herra, olet Jumala! Vastaa ja käännä heidän sydämensä taas puoleesi!" Silloin Herran tuli iski alas. Se söi polttouhrin ja puut sekä alttarin kivet ja mullan ja nuoli ojasta veden. Kun kansa näki tämän, kaikki heittäytyivät kasvoilleen ja huusivat: "Herra on Jumala! Herra on Jumala!" Elia sanoi heille: "Ottakaa kiinni Baalin profeetat, älkää päästäkö ainoatakaan pakoon!" Heidät otettiin kiinni, ja Elia vei heidät alas Kisoninpurolle ja surmasi heidät siellä. Ahab meni aterioimaan. Mutta Elia nousi Karmelille, kumartui maahan ja painoi kasvonsa polviensa väliin. Hän sanoi palveluspojalleen: "Mene huipulle ja katso merelle päin." Poika meni ylös, katseli ja sanoi: "Ei näy mitään." Elia sanoi: "Mene takaisin." Näin hän teki seitsemän kertaa. Seitsemännellä kerralla palveluspoika sanoi: "Nyt mereltä nousee pieni pilvi, miehen kämmenen kokoinen." Silloin Elia sanoi: "Mene sanomaan Ahabille, että hän valjastuttaisi hevosensa ja lähtisi heti, ettei sade ehdi estää matkantekoa." Siinä samassa myrskypilvet synkensivät taivaan ja alkoi rankkasade. Ahab nousi vaunuihin ja lähti Jisreeliin. Herran käsi tuli Eliaa päälle, ja hän kietoi viittansa liepeet vyötäisilleen ja juoksi Ahabin edellä koko matkan Jisreeliin saakka. Ahab kertoi Isebelille kaiken, mitä Elia oli tehnyt, myös sen, kuinka hän oli miekalla surmannut kaikki Baalin profeetat. Silloin Isebel lähetti sananviejän Eliaa luo ja käski hänen sanoa: "Kohdatkoon minua jumalten viha nyt ja aina, ellen huomenna tähän aikaan ole tehnyt sinulle samaa, minkä sinä olet tehnyt heille!" Elia pelästyi ja lähti pakoon pelastaakseen henkensä. Hän tuli Beersebaan, joka oli Juudan alueella, ja jätti palveluspoikansa sinne. Itse hän meni autiomaahan päivänmatkan päähän. Hän istuutui kinsteripensaan juurelle ja toivoi itselleen kuolemaa. Hän sanoi: "Jo riittää, Herra! Ota minun henkeni. En minä ole esi-isieni parempi." Hän paneutui makuulle ja nukkui kinsteripensaan alla, kunnes enkeli kosketti häntä ja sanoi hänelle: "Nouse ja syö!" Hän katsahti ympärilleen, ja hänen pääpuolessaan oli kivillä paistettu leipä ja vesiruukku. Hän söi ja joi ja asettui taas makuulle. Mutta Herran enkeli tuli uudelleen, kosketti häntä ja sanoi: "Nouse ja syö,

muutoin matka käy sinulle liian raskaaksi." Hän nousi jalkeille ja söi ja joi. Ruoka antoi hänelle voimaa kulkea neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, kunnes hän tuli Horebille, Jumalan vuorelle. Siellä hän asettui yöksi luolaan. Yöllä Elia kuuli Herran äänen: "Miksi olet täällä, Elia?" Hän vastasi: "Hellittämättä olen taistellut puolestasi, Herra, kaikkivaltias Jumala, kun israelilaiset ovat hylänneet sinun liittosi. He ovat hajottaneet alttarisi ja tappaneet profeettasi, niin että vain minä olen jäänyt jäljelle. Nyt he etsivät minua riistääkseen minultakin hengen." Herran ääni sanoi: "Mene ulos ja seiso vuorella Herran edessä. Herra kulkee siellä ohitsesi." Nousi raju ja mahtava myrsky, se repi vuoria rikki ja murskasi kallioita. Mutta se kävi Herran edellä, myrskyssä Herra ei ollut. Myrskyn jälkeen tuli maanjäristys, mutta Herra ei ollut maanjäristyksessä. Maanjäristystä seurasi tulenlieska, mutta Herra ei ollut tuleksakaan. Tulen jälkeen kuului hiljaista huminaa. Kun Elia kuuli sen, hän peitti kasvonsa viitallaan, meni ulos ja jäi seisomaan luolan suulle. Ääni sanoi hänelle: "Miksi olet täällä, Elia?" Hän vastasi: "Hellittämättä olen taistellut puolestasi, Herra, kaikkivaltias Jumala, kun israelilaiset ovat hylänneet sinun liittosi. He ovat hajottaneet alttarisi ja tappaneet profeettasi, niin että vain minä olen jäänyt jäljelle. Nyt he etsivät minua riistääkseen minultakin hengen." Herra sanoi hänelle: "Lähde takaisin samaa tietä, jota tulit, ja mene autiomaahan lähelle Damaskosta. Voitele sitten Hasael Syyrian kuninkaaksi. Israelin kuninkaaksi voitele Jehu, Nimsin poika, ja seuraajaksesi profeetan tehtävään Elisa, Safatin poika, joka asuu Abel-Meholassa.

Ensimmäisestä Kuningasten kirjasta (19:19 - 21; 2.Kun. 2:1, 6-14)

Elia lähti matkaan. Hän kohtasi Elisan, Safatin pojan, kun tämä oli kyntämässä. Pellolla oli kaksitoista härkäparia, ja hän kynti niistä viimeisellä. Elia kulki hänen ohitseen ja heitti viittansa hänen ylle. Elisa jätti härät, juoksi Eliaa perään ja sanoi: "Haluaisin ensin suudella hyvästiksi isääni ja äitiäni, sitten seuraan sinua." Elia sanoi hänelle: "Mene, mutta tule heti takaisin. Tiedäthän, mitä olen sinulle tehnyt." Elisa palasi profeetan luota pellolle, otti härkäparin ja teurasti sen uhriksi. Hän kypsensi lihat ikeestä ja aurasta tekemällään tulella ja

antoi ne väelleen, ja he söivät yhdessä. Sitten hän lähti seuraamaan Eliaa ja ryhtyi hänen palvelijakseen. Syyrian kuningas Ben-Hadad kokosi suuren sotajoukon. Kolmekymmentäkaksi kuningasta oli hänen kanssaan, kun hän vaunujoukkoineen lähti hyökkäykseen, piiritti Samarian kaupungin ja yritti vallata sen. Hän lähetti miehiään kaupunkiin Israelin kuninkaan Ahabin luo sanomaan hänelle: "Näin sanoo Ben-Hadad: 'Sinun hopeasi ja kultasi ovat minun, samoin vaimoistasi ja lapsistasi parhaimmat.'" Israelin kuningas vastasi hänelle: "Tapahtukoon niin kuin käsket, herrani ja kuninkaani. Minä olen sinun, niin myös kaikki, mitä minulla on." Sananviejät tulivat uudelleen ja toivat viestin: "Näin sanoo Ben-Hadad: 'Minä lähetin sinulle sanan, käskin sinun luovuttaa minulle hopeasi ja kultasi, vaimosi ja poikasi. Huomenna tähän aikaan minä lähetän miehiäni luoksesi. He tutkivat niin sinun kuin alaistesi talot ja ottavat haltuunsa ja vievät pois kaiken arvokkaan.'" Israelin kuningas kutsui kaikki maan vanhimmat koolle ja sanoi: "Ymmärrätte varmasti, että tuolla miehellä on paha mielessä. Kun hän ensin lähetti minulle sanan, hän vaati vaimojani ja poikiani sekä hopeaani ja kultaani, enkä minä kieltänyt niitä häneltä." Kaikki vanhimmat ja koko kansa sanoivat hänelle: "Älä kuuntele häntä äläkä suostu." Niinpä hän vastasi Ben-Hadadin sananviejille: "Sanokaa herralleni ja kuninkaalleni näin: 'Kaikkeen siihen, mitä palvelijaltasi ensin vaadit, minä olen valmis, mutta tähän en voi suostua.'" Sananviejät veivät tämän vastauksen Ben-Hadadille. Ben-Hadad lähetti Ahabille uuden viestin: "Kohdatkoon minua jumalten viha nyt ja aina, jos Samariasta jää jäljelle edes niin paljon tuhkaa, että se täyttää sotilaitteni kourat." Mutta Israelin kuningas käski sananviejä sanomaan hänelle: "Älä vielä silloin kersku, kun panet miekkaa vyöllesi, kersku sitten kun sen riisut." Kun tämä sana vietiin Ben-Hadadille, hän oli kuninkaidensa kanssa lehväkatoksen alla juomassa. Viestin kuullessaan hän huusi miehilleen: "Hyökkäykseen!" Rynnäköä alettiin heti valmistella. Silloin muuan profeetta tuli Ahabin, Israelin kuninkaan, puheille ja sanoi: "Näin sanoo Herra: 'Näetkö koko tuon väenpaljouden? Tänä päivänä minä annan sen sinun käsiisi, jotta tietäisit, että minä olen Herra.'" Miten se olisi mahdollista?" kysyi Ahab. Profeetta vastasi: "Näin sanoo Herra: 'Sen tekevät

maaherrojen lähettämät nuoret soturit.'" Kuningas kysyi vielä: "Kuka aloittaa taistelun?" "Sinä", vastasi profeetta. Ahab katsasti maaherrojen lähettämät nuorukaiset, ja heitä oli kaksisataakolmekymmentäkaksi. Heidän jälkeensä hän tarkasti koko Israelin sotaväen, ja sitä oli seitsemäntuhatta miestä. Miehet lähtivät kaupungista hyökkäykseen keskipäivän aikaan. Ben-Hadad oli lehväkatoksen alla, ja hän ja ne kolmekymmentäkaksi kuningasta, jotka olivat hänen apunaan, olivat juoneet itsensä juovuksiin. Maaherrojen nuoret soturit lähtivät ensimmäisinä hyökkäykseen. Ben-Hadad lähetti katsomaan, mitä oli tekeillä, ja hänelle kerrottiin, että Samarian kaupungista oli lähtenyt miehiä liikkeelle. Hän sanoi: "Jos he ovat lähteneet sieltä rauhallisin aikein, ottakaa heidät kiinni elävinä, ja vangitkaa heidät elävinä siinäkin tapauksessa, että heillä olisi taistelu mielessä." Mutta kun maaherrojen nuoret soturit ja heitä seuraavat sotilaat hyökkäsivät kaupungista, he löivät kukin vastustajansa hengiltä. Syyrian joukot lähtivät pakosalle, ja israelilaiset ajoivat niitä takaa. Ben-Hadad, Syyrian kuningas, pääsi ratsain pakoon muutamien miestensä kanssa. Israelin kuningaskin lähti hyökkäykseen. Hän löi vaunujoukot ja tuotti syyrialaisille suuren tappion. Profeetta tuli silloin Israelin kuninkaan luo ja sanoi hänelle: "Palaa nyt kaupunkiin ja ala vahvistaa varustuksiasi. Mieti tarkoin, mitä sinun pitää tehdä, sillä vuoden päästä tähän samaan aikaan Syyrian kuningas hyökkää jälleen maahasi." Syyrian miehet sanoivat kuninkaalleen: "Israelilaisten jumala on vuorten jumala. Sen vuoksi he voittivat meidät. Jos taistelemme heitä vastaan tasangolla, voitamme heidät varmasti. Tee nyt näin: Pane kaikki kuninkaat pois tehtävistään ja aseta omat käskynhaltijasi heidän sijaansa. Kokoa sitten samansuuruinen sotajoukko kuin se, jonka menetit, ja hanki yhtä paljon hevosia ja sotavaunuja. Kun käymme taisteluun tasangolla, voitto on varmasti meidän." Kuningas teki niin kuin he olivat neuvoneet. Vuoden päästä samaan aikaan Ben-Hadad katsasti Syyrian joukot ja marssi Afekiin ryhtyäkseen taisteluun Israelia vastaan. Israelin joukot katsastettiin ja varustettiin sotaan, ja ne menivät syyrialaisia vastaan. Israelilaiset leiriytyivät vihollista vastapäätä. Heidän joukkonsa olivat kuin kaksi pientä vuohilaumaa, kun taas Syyrian armeija täytti koko

tienoon. Silloin Jumalan mies tuli Israelin kuninkaan puheille ja sanoi: "Näin sanoo Herra: 'Koska syyrialaiset ovat sanoneet, että Herra on vain vuorten, ei laaksojen jumala, minä annan koko tämän väenpaljouden sinun käsiisi. Silloin tulette tietämään, että minä olen Herra.' Joukot pysyivät leireissään toisiaan vastapäätä seitsemän päivän ajan. Seitsemäntenä päivänä syntyi taistelu, ja israelilaiset surmasivat sen yhden päivän aikana satatuhatta syyrialaista jalkamiestä. Hengissä säilyneet pakenivat Afekiin, mutta kaupunginmuuri sortui ja kaksikymmentäseitsemätuhatta sotilasta jäi sen alle. Myös Ben-Hadad tuli pakomatkallaan kaupunkiin ja etsi huoneesta toiseen piilopaikkaa. Hänen palvelijansa sanoivat hänelle: "Me olemme kuulleet, että Israelin kuninkaat ovat armollisia kuninkaita. Jospa pukeutuisimme säkkikankaaseen, panisimme nuoran kaulaamme ja menisimme Israelin kuninkaan luo. Ehkä hän antaa sinun elää." Miehet pukeutuivat säkkikankaaseen, panivat nuoran kaulaansa ja menivät Israelin kuninkaan luo. He sanoivat hänelle: "Palvelijasi Ben-Hadad anoo, että jättäisit hänet henkiin." Kuningas sanoi: "Onko hän vielä elossa? Hän on minun veljeni." Tämä oli miesten mielestä hyvä merkki. He tarttuivat kiireesti kuninkaan sanoihin ja vastasivat: "Niin, Ben-Hadad on sinun veljesi!" Ahab sanoi: "Hakekaa hänet tänne." Niin Ben-Hadad tuli kaupungista Ahabin luo, ja Ahab antoi hänen nousta vaunuihinsa. Ben-Hadad sanoi hänelle: "Minä annan sinulle takaisin kaupungit, jotka isäni otti sinun isältäsi. Voit myös perustaa Damaskokseen itsellesi samanlaisia kauppapaikkoja kuin isäni perusti Samarian kaupunkiin." "Tuolla sopimuksella päästän sinut menemään", vastasi Ahab. Hän solmi Ben-Hadadin kanssa rauhansopimuksen ja antoi hänen lähteä. Eräs profeetanoppilas sanoi Herran käskystä toiselle: "Lyö minua." Mies kuitenkin kieltäytyi lyömästä häntä. Silloin profeetanoppilas sanoi hänelle: "Sinä et totellut Herran käskyä. Kun nyt lähdet luotani, sinun kimppuusi hyökkää leijona, ja se ottaa sinut hengiltä." Mies lähti, ja leijona tuli häntä vastaan ja tappoi hänet. Profeetanoppilas tapasi toisen miehen ja sanoi: "Lyö minua." Mies löi ja haavoitti häntä. Hän jäi sitten tielle odottamaan kuningasta. Jottei häntä olisi tunnettu, hän pani siteen silmilleen. Kun kuningas oli menossa siitä ohi, hän huusi kuninkaalle ja

sanoi: "Minä, palvelijasi, olin mukana taistelussa. Siellä eräs sotilas erkani rivistöstä ja toi minun luokseni miehen. Hän sanoi: 'Vartioi tätä miestä! Jos hän pääsee karkaamaan, vastaat siitä hengelläsi tai maksat talentin hopeaa.' Minulla oli kuitenkin kaikenlaista tekemistä, ja yhtäkkiä vankia ei ollutkaan missään." Israelin kuningas sanoi hänelle: "Olkoon rangaistuksesi se, minkä itse sanoit." Silloin hän tempasi siteen silmiltään, ja Israelin kuningas tunsu hänet profeetaksi. Hän julisti kuninkaalle: "Näin sanoo Herra: 'Sinä päästit käsistäsi miehen, jonka minä olin määrännyt tuhon omaksi. Niinpä sinun henkesi menee hänen henkensä edestä ja kansasi hänen kansansa edestä.'" Synkkänä ja raivoissaan Israelin kuningas lähti kotimatalle ja palasi Samariaan. Pian tämän jälkeen sattui tällainen tapaus. Jisreeliläisellä Nabotilla oli viinitarha Jisreelissä Samarian kuninkaan Ahabin palatsin vieressä. Ahab sanoi Nabotille: "Anna viinitarhasi minulle. Saisin siitä itselleni vihannestarhan, se kun on aivan taloni vieressä. Minä annan sinulle sen tilalle paremman viinitarhan tai tarhasi hinnan rahana, jos se sopii sinulle paremmin." Sinä päivänä, jona Herra oli nostava Elia tuulenpyörteessä taivaaseen, Elia ja Elisa olivat lähdössä Gilgalista. Jälleen Elia sanoi hänelle: "Jää sinä tänne. Herra tahtoo minun menevän Jordanille." Mutta hän vastasi: "Niin totta kuin Herra elää ja niin totta kuin sinä elät, minä en sinua jätä." He jatkoivat yhdessä matkaansa, ja viisikymmentä profeetanoppilasta lähti heidän jälkeensä. Kun he tulivat Jordanin rantaan, profeetanoppilaat pysähtyivät jonkin matkan päähän. Elia otti viittansa, kietaisi sen kokoon ja löi sillä vettä. Vesi jakautui kahtia, ja he kulkivat yhdessä joen yli kuivaa maata pitkin. 9 Kun he olivat ylittämässä jokea, Elia sanoi Elisalle: "Mitä haluaisit minun tekevän hyväksesi ennen kuin minut otetaan pois luotasi?" Elisa vastasi: "Kunpa saisin henkesi voimasta esikoisen osuuden!" "Etpä vähää pyydä", sanoi Elia. "Mutta täytyyköön pyyntösi, jos näet, kuinka minut otetaan luotasi. Jollet sitä näe, pyyntösi ei toteudu." Kun he kulkivat ja puhelivat keskenään, siihen ilmestyi yhtäkkiä tuliset vaunut ja tuliset hevoset. Ne erottivat heidät toisistaan, ja Elia nousi tuulenpyörteessä taivaaseen. Kun Elisa näki tämän, hän huusi: "Isäni, isäni! Israelin tuki ja turva!" Elisa ei enää nähnyt Eliaa, ja hän tarttui vaatteisiinsa ja repäisi ne kahtia. Hän otti maasta

viitan, joka oli pudonnut Elian harteilta, ja lähti takaisin. Jordanin rantaan saavuttuaan hän otti Elian harteilta pudonneen viitan, löi sillä vettä ja huusi: "Herra, Elia Jumala! Missä sinä olet?" Hän löi vettä Elia tavoin, ja se jakautui kahtia, niin että hän pääsi kulkemaan joen yli.

25. heinäkuuta p. Annan, neitsyt Marian äidin, kuolonuneen nukkuminen

Salomon viisauden kirjasta (5: 15- 6:3)

Vanhurskaat elävät iankaikkisesti, ja Herrassa on heidän palkkansa, ja huolenpito heistä on korkeimman huomassa. Sentähden he saavat osaksensa ihanuuden valtakunnan ja kauniin kruunun Herran kädestä, sillä hän suojelee heitä oikealla kädellensä, ja hänen käsivartensa on heidän kilpensä. Hän ottaa kiivautensa sota-asukseen ja luomakunnan hän aseistaa kostoksi vihollisille. Hän pukee vanhurskauden haarniskaksensa ja kypäräksi päähänsä hän panee lahjomattoman tuomion. Hän ottaa pyhyiden voittamattomaksi kilveksensä ja teroittaa miekaksensa ankaran vihan, ja maailma sotii yhdessä hänen kanssaan mielettömiä vastaan. Salamain sattuvat nuolet kiitävät, lentävät pilvistä, niin kuin jännitetystä jousesta, kohti maaliansa. Ja vihaa uhkuvat rakeet viskautuvat niin kuin kivilingosta; meren vesi raivoaa heitä vastaan, ja tulvavirrat upottavat heidät äkisti. Voiman henki nousee heitä vastaan ja viskaa heidät pois niin kuin myrskytuuli. Niin saattaa vääryys koko maan autioksi, ja rikollisuus kukistaa hallitsijain valtaistuimet. Kuulkaa siis, te kuninkaat, ja ymmärtäkää, oppikaa, te maan äärten tuomarit, ottakaa korviinne, te joukkojen hallitsijat, te jotka ylpeillette kansojen paljoudesta. Sillä Herran antama on teidän hallituksenne, ja Korkeimmalta on teidän kuningasvaltanne; hän myös koettelee teidän tekonne ja tutkii teidän aivoituksenne.

Salomon viisauden kirjasta (3: 1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtöänsä meidän tyköämme perikatona, mutta he ovat

rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä, niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osakseen paljon hyvyyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuomitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden ja uskovaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa, sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

Salomon viisauden kirjasta (4: 7 - 15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtäväisyys on ihmisen oikea harmaapäisyys ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin täältä, ettei pahuus eksyttäisi hänen ymmärrystänsä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sieluansa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmellys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyi varhain ja saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sen tähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on hänen valittujensa osa, ja että hänen hurskaistansa pidetään huoli.

27. heinäkuuta suurmarttyyri ja palkattaparantaja Panteleimon

Profeetta Jesajan kirjasta (43: 9-14)

Näin sanoo Herra: " Kaikki kansat kokoontukoot, kerääntykööt kansakunnat yhteen: voiko joku siitä joukosta ilmoittaa meille, mitä minä ilmoitan, ja kertoa meille, mitä tapahtui ennen? Asettakoon siis luotettavat todistajat ja osoittakoon olevansa oikeassa, niin että toiset voivat kuulla ja myöntää: "Totta on."

Minun todistajani, sanoo Herra, olette te Israel, sinä jonka olen valinnut palvelijakseni ja teidän tulee tuntea minut ja uskoa minuun, ymmärtää, kuka minä olen. Ennen minua ei ole jumalaa syntynyt eikä ollut eikä minun jälkeeni tullut eikä tule. Minä, minä yksin olen Herra, ei ole muuta pelastajaa kuin minä. Minä olen puhunut, minä olen pelastanut, olen ilmaissut teille tahtoni, minä itse, ei kukaan muu. Te olette minun todistajani, sanoo Herra. Minä olen Jumala, olen nyt ja aina. Kukaan ei voi väistää minun kättäni. Kuka voi tehdä tyhjäksi minun tekoni? Näin sanoo Herra, teidän lunastajanne, Israelin Pyhä: "Minkä teen Babylonille, teen teidän tähtenne. Minä murran kaikki sen portit, ja valitukseksi muuttuvat kaldealaisten ilohuudot.

Salomon viisauden kirjasta (3: 1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtöänsä meidän tyköämme perikatona, mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä, niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osakseen paljon hyvyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuomitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden ja uskovaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa, sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

Salomon viisauden kirjasta (5: 15- 6:3)

Vanhurskaat elävät iankaikkisesti, ja Herrassa on heidän palkkansa, ja huolenpito heistä on korkeimman huomassa. Sentähden he saavat osaksensa ihanuuden valtakunnan ja kauniin kruunun Herran kädestä, sillä hän suojelee heitä

oikealla kädellensä, ja hänen käsivartensa on heidän kilpensä. Hän ottaa kiivautensa sota-asukseen ja luomakunnan hän aseistaa kostoksi vihollisille. Hän pukee vanhurskauden haarniskaksensa ja kypäräksi päähänsä hän panee lahjomattoman tuomion. Hän ottaa pyhyiden voittamattomaksi kilveksensä ja teroittaa miekaksensa ankaran vihan, ja maailma sotii yhdessä hänen kanssaan mielettömiä vastaan. Salamain sattuvat nuolet kiitävät, lentävät pilvistä, niin kuin jännitetystä jousesta, kohti maaliana. Ja vihaa uhkuvat rakeet viskautuvat niin kuin kivilingosta; meren vesi raivoaa heitä vastaan, ja tulvavirrat upottavat heidät äkisti. Voiman henki nousee heitä vastaan ja viskaa heidät pois niin kuin myrskytuuli. Niin saattaa vääryys koko maan autioksi, ja rikollisuus kukistaa hallitsijain valtaistuimet. Kuulkaa siis, te kuninkaat, ja ymmärtäkää, oppikaa, te maan äärten tuomarit, ottakaa korviinne, te joukkojen hallitsijat, te jotka ylpeilette kansojen paljoudesta. Sillä Herran antama on teidän hallituksenne, ja Korkeimmalta on teidän kuningasvaltanne; hän myös koettelee teidän tekonne ja tutkii teidän aivoituksenne.

6. elokuuta Kristuksen kirkastuminen

Toisesta Mooseksen kirjasta (24:12 – 18)

Herra sanoi Moosekselle: "Nouse tälle vuorelle minun luokseni ja odota täällä. Minä annan sinulle kivitaulut, joihin olen kirjoittanut lain ja käskyt, että voisit opettaa ne kansalle." Mooses lähti palvelijansa Joosuan kanssa nousemaan Jumalan vuorelle. Vanhimmille hän sanoi: "Pysykää täällä, kunnes palaamme luoksenne. Ovathan Aaron ja Hur täällä teidän luonanne. Jos jollakulla on kysyttävää, kääntyköön heidän puoleensa." Sitten Mooses nousi vuorelle, ja vuori peittyi pilveen. Herran kirkkaus laskeutui Siinainvuorelle. Pilvi peitti vuoren kuudeksi päiväksi, ja seitsemäntenä päivänä Herra kutsui Moosesta pilven keskeltä. Israelilaiset näkivät Herran kirkkauden vuoren laella, ja se oli kuin tuli, joka polttaa kaiken. Niin Mooses astui pilven peittoon ja nousi vuoren huipulle. Hän viipyi siellä neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä.

**Toisesta Mooseksen kirjasta (33:11–23,
34: 4-6, 8)**

Ja Herra puhui Moosekselle kasvoista kasvoihin, niin kuin ihminen puhuu toiselle ihmiselle. Sitten Mooses palasi leiriin, mutta hänen palvelijansa, nuori Joosua, Nunin poika, ei milloinkaan poistunut teltan läheisyydestä. Mooses sanoi Herralle: "Sinä sanot, että minun on vietävä tämä kansa perille, mutta et ole ilmoittanut, kenet lähetät minun avukseni matkalle. Kuitenkin olet sanonut, että tunnet minut ja että osoitat minulle armosi. Jos siis todella tahdot osoittaa armoasi, niin ilmoita minulle suunnitelmasi. Silloin minäkin tunnen sinut ja voin elää sinun mielesi mukaisesti. Onhan tämä kansa sinun oma kansasi." Herra sanoi: "Olisiko minun itse johdettava teitä ja annettava sinun olla toimettomana?" Mooses sanoi: "Älä vie meitä täältä pois, ellet itse kulje kanssamme. Juuri siitä, että sinä kuljet kanssamme, näkyy sinun armosi minua ja kansaasi kohtaan ja meidän erikoisasemamme kaikkien kansojen joukossa maan päällä." Herra vastasi Moosekselle: "Minä teen sen mitä minulta pyydät, sillä olen mieltynyt sinuun ja tunnen sinut." Silloin Mooses sanoi: "Anna siis minun nähdä kunniasi." Herra sanoi: "Minä annan kirkkauteni kulkea sinun ohitsesi ja lausun sinun edessäsi nimen Jahve. Minä annan anteeksi kenelle tahdon ja armahdan kenet tahdon." Herra sanoi vielä: "Sinä et voi nähdä minun kasvojani, sillä yksikään ihminen, joka näkee minut, ei jää eloon." Sitten Herra sanoi: "Näetkö tämän paikan vieressäni? Asetu tämän kallion luo. Kun minun kirkkauteni kulkee ohi, minä asetan sinut kallionkoloon ja suojaan sinua kämmenelläni, kunnes olen kulkenut ohi. Sitten otan käteni pois ja saat nähdä minut takaapäin, mutta minun kasvojani ei kukaan saa nähdä." Mooses teki kaksi entisten kaltaista kivitaulua. Varhain seuraavana aamuna hän nousi Siinainvuorelle, niin kuin Herra oli käskennyt, ja vei kivitaulut mukanaan. Herra laskeutui alas verhoutuneena pilveen, tuli Mooseksen luo ja lausui nimen Jahve. Sitten Herra kulki hänen editseen ja sanoi hänen kuultensa: "Herra, Herra on laupias Jumala, hän antaa anteeksi. Hän on kärsivällinen, ja hänen hyvytensä ja uskollisuutensa on suuri. Mooses polvistui kiireesti, heittäytyi kasvoilleen maahan.

**Ensimmäisestä Kuningasten kirjasta (19: 3-9,
11–13, 15–16)**

Elia pelästyi ja lähti pakoon pelastaakseen henkensä. Hän tuli Beersebaan, joka oli Juudan alueella, ja jätti palveluspoikansa sinne. Itse hän meni autiomaahan päivänmatkan päähän. Hän istuutui kinsteripensaan juurelle ja toivoi itselleen kuolemaa. Hän sanoi: "Jo riittää, Herra! Ota minun henkeni. En minä ole esi-isiäni parempi." Hän paneutui makuulle ja nukkui kinsteripensaan alla, kunnes enkeli kosketti häntä ja sanoi hänelle: "Nouse ja syö!" Hän katsahti ympärilleen, ja hänen pääpuolellaan oli kivillä paistettu leipä ja vesiruukku. Hän söi ja joi ja asettui taas makuulle. Mutta Herran enkeli tuli uudelleen, kosketti häntä ja sanoi: "Nouse ja syö, muutoin matka käy sinulle liian raskaaksi." Hän nousi jalkeille ja söi ja joi. Ruoka antoi hänelle voimaa kulkea neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, kunnes hän tuli Horebille, Jumalan vuorelle. Siellä hän asettui yöksi luolaan. Yöllä Elia kuuli Herran äänen: "Miksi olet täällä, Elia?" Herran ääni sanoi: "Mene ulos ja seiso vuorella Herran edessä. Herra kulkee siellä ohitsesi." Nousi raju ja mahtava myrsky, se repi vuoria rikki ja murskasi kallioita. Mutta se kävi Herran edellä, myrskyssä Herra ei ollut. Myrskyn jälkeen tuli maanjäristys, mutta Herra ei ollut maanjäristyksessä. Maanjäristystä seurasi tulenlieska, mutta Herra ei ollut tuleksakaan. Tulen jälkeen kuului hiljaista huminaa. Kun Elia kuuli sen, hän peitti kasvonsa viitallaan, meni ulos ja jäi seisomaan luolan suulle. Ääni sanoi hänelle: "Miksi olet täällä, Elia?" Herra sanoi hänelle: "Lähde takaisin samaa tietä, jota tulit, ja mene autiomaahan lähelle Damaskosta. Voitele sitten Hasael Syyrian kuninkaaksi. Israelin kuninkaaksi voitele Jehu, Nimsin poika, ja seuraajaksesi profeetan tehtävään Elisa, Safatin poika, joka asuu Abel-Meholassa.

9. elokuuta Herman Alaskalainen

Salomon viisauden kirjasta (3: 1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtönsä

meidän tyköämme perikatona, mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä, niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osakseen paljon hyvyyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuomitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden ja uskovaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa, sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

Salomon viisauden kirjasta (5: 15 - 6:3)

Vanhurskaat elävät iankaikkisesti, ja Herrassa on heidän palkkansa, ja huolenpito heistä on korkeimman huomassa. Sentähden he saavat osaksensa ihanuuden valtakunnan ja kauniin kruunun Herran kädestä, sillä hän suojelee heitä oikealla kädellänsä, ja hänen käsivartensa on heidän kilpensä. Hän ottaa kiivautensa sota-asukseen ja luomakunnan hän aseistaa kostoksi vihollisille. Hän pukee vanhurskauden haarniskaksensa ja kypäräksi päähänsä hän panee lahjomattoman tuomion. Hän ottaa pyhyiden voittamattomaksi kilveksensä ja teroittaa miekaksensa ankaran vihan, ja maailma sotii yhdessä hänen kanssaan mielettömiä vastaan. Salamain sattuvat nuolet kiitävät, lentävät pilvistä, niin kuin jännitetystä jousesta, kohti maaliensa. Ja vihaa uhkuvat rakeet viskautuvat niin kuin kivilingosta; meren vesi raivoaa heitä vastaan, ja tulvavirrat upottavat heidät äkisti. Voiman henki nousee heitä vastaan ja viskaa heidät pois niin kuin myrskytuuli. Niin saattaa vääryys koko maan autioksi, ja rikollisuus kukistaa hallitsijain valtaistuimet. Kuulkaa siis, te kuninkaat, ja ymmärtäkää, oppikaa, te maan äärten tuomarit, ottakaa korviinne, te joukkojen hallitsijat, te jotka ylpeillette kansojen paljoudesta. Sillä Herran antama on teidän hallituksenne, ja Korkeimmalta on teidän

kuningasvaltanne; hän myös koettelee teidän tekonne ja tutkii teidän aivoituksenne.

Salomon viisauden kirjasta (4: 7 - 15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtäväisyys on ihmisen oikea harmaapäisyys ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin täältä, ettei pahuus eksyttäisi hänen ymmärrystänsä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sieluansa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmellys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyi varhain ja saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sen tähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on hänen valittujensa osa, ja että hänen hurskaistansa pidetään huoli.

15. elokuuta Jumalansynnyttäjän kuolonuneen nukkuminen

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (28:10–17)

Jaakob lähti Beersebast ja kulki kohti Harrania. Matkallaan hän jäi auringon laskiessa yöksi erääseen paikkaan, otti siltä paikalta päänalusekseen kiven ja kävi makuulle. Yöllä Jaakob näki unessa portaat, jotka ulottuivat maasta taivaaseen, ja Jumalan enkelit kulkivat niitä ylös ja alas. Sitten hän näki, että Herra seisoi hänen vieressään ja sanoi: "Minä olen Herra, isäsi Abrahamin Jumala ja lisäksi Jumala. Tämän maan, jolla sinä makaat, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi. Sinun jälkeläisesi tulevat lukuisiksi kuin maan tomuhiukkaset, ja sinun sukusi levittäytyy länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään. Sinun ja sinun jälkeläistesi saama siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille. Minä olen sinun kanssasi ja varjelen sinua, minne ikinä menetkin, ja tuon sinut takaisin tähän maahan. Minä en hylkää sinua, vaan täytän sen, minkä nyt olen sinulle luvannut." Jaakob heräsi unestaan ja sanoi: "Herra on totisesti tässä

paikassa, enkä minä tiennyt sitä." Pelko valtasi hänet, ja hän sanoi: "Kuinka pelottavan pyhä tämä paikka onkaan! Tämä on varmaan Jumalan asuinsija ja itse taivaan portti."

Profeetta Hesekielin kirjasta (Hes. 43:27, 44:4)

Näiden päivien jälkeen, kahdeksantena päivänä ja siitä eteenpäin, tulee pappien toimittaa tällä alttarilla teidän polttouhrinne ja yhteysuhrinne. Silloin minä katson teihin ja otan teidän uhrinne vastaan. Näin sanoo Herra Jumala." Mies vei minut sitten takaisin temppelin ulommalle portille, sille, joka on itään päin, mutta se oli suljettu. Herra sanoi minulle: "Tämä portti pysyy suljettuna. Sitä ei ole lupa avata, eikä kukaan saa kulkea siitä. Herra, Israelin Jumala, on tullut siitä temppeliin, ja siksi se pysyy suljettuna. Vain ruhtinas saa tulla porttirakennukseen. Koska hän on ruhtinas, hän saa nauttia uhriateriansa täällä. Hänen kuuluu tulla porttirakennukseen eteishallin kautta, ja pois hänen on mentävä samaa tietä." Mies vei minut pohjoisportin kautta temppelirakennuksen eteen, ja minä näin, että Herran kirkkaus täytti Herran temppelin. Minä heittäydyin maahan kasvoilleni.

Sananlaskujen kirjasta (Sananl. 9:1–11)

Viisaus on rakentanut itselleen talon, seitsenpylväisen rakennuksen. Hän on teuraansa teurastanut, maustanut viinin, kattanut pöydän ja lähettänyt palvelustyttönsä kaupunkiin kuuluttamaan sen kukkuloilta: "Oletko kokematon? Tule silloin tänne!" Ja ymmärtämättömille hän sanoo: "Tulkaa, syökää pöytäni antimia, juokaa viiniä, jonka olen itse maustanut. Jättäkää haihattelu, niin menestytte, kulkekaa vakaasti viisauden tietä." Jos omahyväistä ojennat, hän pilkkaa sinua, jos jumalatonta nuhtelet, saat solvauksen. Omahyväistä älä nuhtele, hän vihastuu sinuun, nuhtele viisasta, niin hän rakastaa sinua. Neuvo viisasta, ja hän viisastuu yhä, opeta hurskasta, ja hän oppii lisää. Herran pelko on viisauden alku, Pyhän tunteminen on ymmärryksen perusta. "Minä, viisaus, lisään elinpäiviäsi, kartutan elämäsi vuosia.

29. elokuuta Johannes Kastajan mestaus

Profeetta Jesajan kirjasta (40:1-3, 9; 41: 17–18, 45:8; 48: 20–21; 54:1)

Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani, sanoo teidän Jumalanne. Puhukaa lempeästi Jerusalemlle ja kertokaa sille, että sen pakkotyö on päättynyt, että sen syyllisyys on sovitettu, sillä kaksin verroin on Herran käsi sitä kurittanut kaikista sen synneistä. Ääni huutaa: Raivatkaa autiomaahan Herralle tie! Tasoittakaa yli aron valtatie meidän Jumalallemme! Nouse korkealle vuorelle, Siion, ilosanoman tuoja! Korota äänesi, Jerusalemlle, ilosanoman saattaja! Korota äänesi, älä pelkää! Julista Juudan kaupungeille: Teidän Jumalanne tulee! Köyhät ja kurjat etsivät vettä, mutta sitä ei ole, heidän kielensä on janosta kuivettunut. Minä, Herra, kuulen heitä, minä, Israelin Jumala, en heitä hylkää. Paljaille kukkuloille minä puhkaisen jokia, notkelmiin lähteitä. Autiomaan minä muutan vesilammikoiksi ja kuivan hietikon lähteiden maaksi. Vihmokoon taivas, virratkoon oikeus ylhäältä pilvistä, avautukoon maa ja kasvakoon pelastuksen hedelmää ja versokoon vanhurskaus! Minä, Herra, olen tämän luonut. Lähtekää Babyloniasta, rientäkää kotiin kaldealaisten maasta! Kertokaa tästä riemuiten, kuuluttakaa, viekää viesti maan ääriin asti. Sanokaa: "Herra on lunastanut palvelijansa Jaakobin vapaaksi!" Eivät he janoa kärsineet, kun hän vei heidät autiomaahan: veden hän sai vuotamaan kalliosta heille, hän halkaisi kallion, ja vedet virtasivat. Riemuitse, hedelmätön, sinä joka et koskaan synnyttänyt! Huuda riemusta, iloitse, sinä joka et ole synnytyskipuja kokenut! Nyt sinulla, hylätyllä, on enemmän lapsia kuin konsanaan aviovaimolla, sanoo Herra.

Profeetta Malakian kirjasta (3: 1-2, 5-7, 12, 17, 4: 4-6)

Minä lähetän sanansaattajani raivaamaan edelläni tietä. Ja aivan äkkiä tulee temppeliinsä Valtias, jota te odotatte, ja Liiton enkeli, jota te kaipaatte. Hän saapuu, sanoo Herra Sebaot. Kuka voi kestää sen päivän, jolloin hän tulee, kuka voi seistä horjumatta, kun hän ilmestyy? Sillä hän

on kuin ahjon hehku, hän puhdistaa kuin vahvin lipeä. Näin sanoo Herra Sebaot:” Minä tulen, minä saavun tuomitsemaan teitä, minä vaadin pian tilille taikojen tekijät ja avionrikkijat. Minä vaadin tilille ne, jotka eivät pelkää minua vaan tekevät väärän valan, jotka kieltäytyvät maksamasta päiväpalkkalaiselle hänen palkkaansa, jotka sortavat leskiä ja orpoja ja maassa asuvia muukalaisia. Minä, Herra, en muutu, ettekä tekään, Jaakobin jälkeläiset, ole entisestänne muuttuneet. Isienne ajoista asti te olette poikenneet käskyistäni ettekä ole noudattaneet niitä. Kääntykää minun puoleeni, niin minäkin käännyn teidän puoleenne, sanoo Herra Sebaot. Mutta te kysytte: ”Mitä väärää me sitten olemme tehneet?” Silloin kaikki kansat ylistävät teidän onneanne, sillä maanne on oleva ihana maa, sanoo Herra Sebaot. Sinä päivänä, jonka minä määrään, he jälleen ovat minun oma kansani, sanoo Herra Sebaot. Ja minä olen hyvä heitä kohtaan, niin kuin isä on hyvä pojalleen, joka tottelee häntä. Te näette jälleen eron vanhurskaan ja jumalattoman välillä. Te näette, kuka on palvellut Jumalaa ja kuka ei ole häntä palvellut. Huomatkaa nyt: tuon sanan minä olen lähettänyt teille siksi, että liitto, jonka tein Leevin kanssa, pysyisi voimassa, sanoo Herra Sebaot. Minun liittoni oli tällainen: Elämän, rauhan ja menestyksen minä annoin hänelle, ja hän kunnioitti ja palveli minua, lähestyi minua vavisten. Luotettava opetus oli hänen sanoissaan, eikä vääryyttä ollut hänen huulillaan. Vakaasti ja vilpittömästi hän vaelsi minun tietäni, ja monet hän palautti takaisin synnistä.

Salomon viisauden kirjasta (4:7, 16–17, 19–20, 5: 1-7)

Oikeamielinen pääsee lepoon, vaikka kuolisikin ennen aikaansa. Oikeamielisen kuolema on jumalattomien tuomio, nuoruus, joka varhain valmiiksi kypsyy, tuomitsee väärämielisten pitkän iän. He näkevät viisaan ihmisen kuoleman mutta eivät ymmärrä, mitä Herra on hänestä päättänyt ja miksi Herra on vienyt hänet turvaan. Heistä itsestään tulee kunniantomia raatoja, ikuisia pilkan kohteita kuolleiden joukossa. Herra mykistää heidät, hän syöksee heidät päistikkaa maahan, tempaa heidät vakailta jalansijoiltaan ja jättää heidät kuihtumaan ja kuolemaan. Heidän osanaan on piina, eikä kukaan enää muista heitä.

Vavisten he tulevat, kun heidän syntinsä lasketaan yhteen, ja heidän rikkomuksensa nousevat syyttämään heitä ja osoittavat heidät syyllisiksi. Silloin oikeamielinen vähääkään pelkäämättä kohtaa ne, jotka ahdistivat häntä ja halveksivat hänen ponnistuksiaan. Hänet nähdessään nuo jumalattomat pelästyvät, kauhun vallassa he kummastelevat hänen odottamatonta pelastumistaan. He haukkovat henkeä järkytyksissään ja sanovat katuvina toisilleen: ”Häntä me ennen pidimme pilkkanamme, häntä me herjasimme – me hullut! Me pidimme hänen elämänsä mielettömänä ja hänen kuolemaansa kunniantomana. Kuinka hänet nyt luetaan Jumalan poikiin, kuinka hän on päässyt pyhien joukkoon? Kävikin siis niin, että me eksyimme oikealta tieltä! Oikeamielisyyden valo ei meille loistanut, aurinko ei meille noussut. Me tarvoimme turmion ja laittomuuden ohdakkeissa, vaelsimme tietttömiä autiomaita. Herran tietä me emme tunteneet.

30. elokuuta pyhittäjä Aleksanteri Syväriläinen

Salomon viisauden kirjasta (5: 15 - 6:3)

Vanhurskaat elävät iankaikkisesti, ja Herrassa on heidän palkkansa, ja huolenpito heistä on korkeimman huomassa. Sentähden he saavat osaksensa ihanuuden valtakunnan ja kauniin kruunun Herran kädestä, sillä hän suojelee heitä oikealla kädellänsä, ja hänen käsivartensa on heidän kilpensä. Hän ottaa kiivautensa sota-asukseen ja luomakunnan hän aseistaa kostoksi vihollisille. Hän pukee vanhurskauden haarniskaksensa ja kypäräksi päähänsä hän panee lahjomattoman tuomion. Hän ottaa pyhyiden voittamattomaksi kilveksensä ja teroittaa miekaksensa ankaran vihan, ja maailma sotii yhdessä hänen kanssaan mielettömiä vastaan. Salamain sattuvat nuolet kiitävät, lentävät pilvistä, niin kuin jännitetystä jousesta, kohti maaliensa. Ja vihaa uhkuvat rakeet viskautuvat niin kuin kivilingosta; meren vesi raivoaa heitä vastaan, ja tulvavirrat upottavat heidät äkisti. Voiman henki nousee heitä vastaan ja viskaa heidät pois niin kuin myrskytuuli. Niin saattaa vääryys koko maan autioksi, ja rikollisuus kukistaa hallitsijain valtaistuimet. Kuulkaa siis, te kuninkaat, ja ymmärtäkää, oppikaa, te maan

äärten tuomarit, ottakaa korviinne, te joukkojen hallitsijat, te jotka ylpeillette kansojen paljoudesta. Sillä Herran antama on teidän hallituksenne, ja Korkeimmalta on teidän kuningasvaltanne; hän myös koettelee teidän tekonne ja tutkii teidän aivoituksenne.

Salomon viisauden kirjasta (3: 1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta, ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtöänsä meidän tyköämme perikatona; mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osaksensa paljon hyvyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuomitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden, ja uskovaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa; sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

Salomon viisauden kirjasta (4: 7 - 15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtävyisyys on ihmisen oikea harmaapäisyys ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin täältä, ettei pahuus eksyttäisi hänen ymmärrystänsä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sieluansa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmellys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyi varhain ja saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sen tähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on hänen valittujensa osa, ja että hänen hurskaistansa pidetään huoli.

Valmistus- ja Suuren Paaston viikot

Laskiaisviikon keskiviikko

6. hetkessä

Profeetta Joelin kirjasta (2: 12–26)

Vielä nytkin Herra sanoo:

”Kääntykää minun puoleeni, tehkää niin koko sydämestänne, paastotkaa, itkekää ja valittakaa. Repikää rikki sydämenne, älkää vaatteitanne. Palatkaa Herran, Jumalanne, luo, sillä hän on anteeksiantava ja laupias, hän on kärsivällinen ja hänen hyvytensä on suuri. Hän voi muuttaa mielensä, peruuttaa määräämänsä rangaistuksen. Ehkä hän vielä leppyy ja siunaa jälleen sadon. Silloin voitte taas tuoda ruokauhrin ja juomauhrin Herralle, Jumalallenne. Puhaltakaa torveen Siionissa, kuuluttakaa pyhä paasto, kutsukaa koolle juhlaokoukset! Kootkaa väki, pyhittäkää kansa, kutsukaa vanhukset, kootkaa lapset ja imeväiset. Lähteköön sulhanen morsiuskammioista ja morsian häähuoneesta. Itkekää, papit, pyhäkön esipihalla, eteishallin ja alttarin välissä. Sanokaa, te Herran palvelijat: ”Katso, Herra, säälien kansasi puoleen. Älä anna sen joutua häväistäväksi, vieraitten kansojen hallittavaksi. Miksi saisivat kansat pilkaten sanoa: 'Missä on Israelin Jumala?'” Silloin Herran rakkaus syttyi, hän armahti kansaansa ja maataan. Herra vastaa omilleen: ”Minä annan teille viljaa, viiniä ja öljyä, niin että te tulette kylläisiksi. En anna teidän enää joutua vieraiden kansojen pilkattaviksi. Viholliset, jotka tulivat pohjoisesta, minä karkotan pois teidän kimpustanne. Minä hajotan heidät kuivaan ja autioon maahan, työnnän etujoukon itäiseen mereen saakka, jälkijoukon läntiseen mereen. Heidän raadoistaan nousee lemu, leviää mätänemisen löyhyä. He ovat ylvästelleet teoillaan! Älkää pelätkö, pellot,

iloitkaa ja riemuitkaa! Herra tekee suuria tekoja. Älkää pelätkö, metsän eläimet! Autiot laitumet tulevat jälleen vihreiksi, puut kantavat hedelmää, viikunapuu ja viiniköynnös antavat runsaan sadon. Siionin lapset, iloitkaa ja riemuitkaa Herrasta, Jumalastanne! Hyvyydessään hän lahjoittaa teille jälleen sateen, lähettää sadekuurot ajallaan, antaa syyssateen ja kevätsateen niin kuin ennen. Silloin puimatantereet ovat täynnä viljaa, ja puristamoissa öljy ja viini tulvivat yli reunojen. Minä hyvitan teille ne vuodet, jolloin sadon söivät sirkat ja niiden toukat, vaeltajasirkat ja kalvajasirkat, tuo suuri sotajoukko, jonka lähetin teidän kimppuunne. Te saatte syödä ja tulette kylläisiksi, te ylistätte Herraa, Jumalaanne, joka on tehnyt ihmeellisiä tekoja teidän hyväksenne. Minun kansaani ei enää koskaan pilkata.

Ehtoopalveluksessa

Profeetta Joelin kirjasta (4: 12-21)

Kansat lähtevät liikkeelle, rientävät Josafatin laaksoon. Sinne minä asetan istuimeni ja siellä minä tuomitsen kaikki kansat. Lähettäkää sirppi, elo on jo kypsää. Tulkaa polkemaan viinikuurnaa, se on jo täynnä, altaissa viini kuohuu yli reunojen. Suuri on kansojen pahuus. Väkeä tungeksii tuomion laaksossa, sillä lähellä on Herran päivä. Aurinko ja kuu pimenevät, tähtien loiste sammuu. Herra ärjyy Siionista, antaa äänensä kaikua Jerusalemissa. Silloin taivas ja maa vapisevat. Mutta Herra on kansansa turva, Israelin vuorilinna. Silloin te tiedätte, että minä, Herra, olen teidän Jumalanne ja asun Siionissa, pyhällä vuorellani. Jerusalemi on oleva pyhä, muukalaiset eivät enää koskaan tunkeudu sinne. Tuona päivänä vuoret tihkuvat rypäleitten mehua, kukkulat vuotavat maitoa, ja kaikki Juudan purojen uomat ovat tulvillaan vettä. Herran huoneesta kumpuaa lähde, se kastelee Sittiminlaakson. Egypti tulee

autioksi, Edom pelkäsi autiomaaksi, koska ne tekivät Juudalle väkivaltaa, vuodattivat viatonta verta. Juuda pysyy asuttuna läpi aikojen, Jerusalemi polvesta polveen. Vielä en ole rangaissut kansani vihollisia viattoman veren vuodattamisesta. Mutta se hetki tulee! Herra itse asuu Siionissa.

Laskiaisviikon perjantai

6. hetkessä

Profeetta Sakarjan kirjasta (8:7–17)

Näin sanoo Herra Sebaot: ”Vielä minä pelastan oman kansani auringonnousun ja auringonlaskun maista. Jerusalemiin minä tuon heidät asumaan. He ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa, uskollinen ja vanhurskas. Näin sanoo Herra Sebaot:” Rohkaiskaa mielenne, kun nyt kuulette profeettojen julistavan nämä sanani. He julistivat ne jo silloin, kun Herran Sebaotin temppelin perustukset laskettiin. Ennen noita aikoja ihmiset eivät saaneet työstään elatusta eikä karjalla ollut tarpeeksi ruokaa. Ei kukaan, joka liikkui ulkona, ollut turvassa väkivallalta. Minä annoin kaikkien käydä toistensa kimppuun. Mutta vastedes minä en kohtelee tästä kansasta jäljelle jääneitä niin kuin ennen kohtelin tätä kansaa, sanoo Herra Sebaot. Minä kylvän rauhaa ja menestystä. Viiniköynnös antaa hedelmänsä, maa tuottaa satonsa, ja taivas antaa sateensa. Kaiken tämän minä lahjoitan kansastani jäljelle jääneille. Niin kuin te, Juudan ja Israelin heimot, olette olleet kansojen keskuudessa merkinä minun kirouksestani, niin te tulette olemaan merkinä minun siunauksestani, kun minä olen pelastanut teidät. Älkää pelätkö! Rohkaiskaa mielenne! ”Näin sanoo Herra Sebaot: Kun teidän isänne olivat vihastuttaneet minut, minä päätin syöstä teidät onnettomuuteen, enkä katunut sitä, sanoo Herra Sebaot. Nyt olen yhtä vakaasti päättänyt tehdä hyvää Jerusalemi ja Juudan heimolle. Älkää siis pelätkö! Nämä teidän tulee pitää: Puhukaa totta toisillenne! Jakakaa oikeutta totuuden mukaan, niin että rauha vallitsee keskuudessanne. Älkää suunnitelko pahaa toinen

toisellenne. Varokaa tekemästä väärää valaa.
Minä vihaan kaikkea vääryyttä, sanoo Herra."

Ehtoopalveluksessa

Profeetta Sakarjan kirjasta (8:19–23)

Näin sanoo Herra Sebaot: "Neljännen ja viidennen, seitsemännen ja kymmenennen kuukauden paastopäivät ovat vielä kerran Juudan heimolle ilon ja riemun päiviä, onnellisen juhlan aikaa. Rakastakaa totuutta ja rauhaa!
Näin sanoo Herra Sebaot: "Vielä on tapahtuva, että monet kansat ja monien kaupunkien asukkaat lähtevät liikkeelle. He kulkevat kaupungista toiseen ja sanovat: "Lähtekää tekni mukaan, menkäämme yhdessä Jerusalemiin uhraamaan Herralle ja etsimään häneltä armoa, rukoilemaan Herraa Sebaotia."
Ja kaikkialta kuuluu huuto: "Minä tulen mukaan!"
Kansanjoukot ja mahtavat kansat saapuvat Jerusalemiin rukoilemaan minua, Herraa Sebaotia, uhraamaan minulle ja etsimään minulta apua. "Näin sanoo Herra Sebaot: Jokaisen Juudan miehen viitan liepeisiin tarttuu noina päivinä kymmenen miestä, jotka kaikki puhuvat eri kieltä, ja he sanovat: 'Me tahdomme tulla teidän mukaanne. Olemme kuulleet, että Jumala on teidän kanssanne.'"

Suuren Paaston 1. viikko

1. maanantai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (1:1–20)

Jesajan, Amosin pojan, näyt Juudasta ja Jerusalemista. Nämä hän näki Juudan kuninkaiden Ussian, Jotamin, Ahasin sekä Hiskian aikana. Kuule, taivas, kuuntele, maa! Herra puhuu: "Minä kasvatin lapsia, saatoin heidät täyteen mittaani, mutta uhmaten he ovat nousseet minua vastaan. Härkä tuntee omistajansa ja aasi isäntänsä seimen, mutta Israel ei tunne, minun kansani ei tajua. Voi syntistä kansaa, raskaasti rikkonutta sukua, pahantekijöiden perhettä, rikoksiin eksyneitä lapsia!

He ovat luopuneet Herrasta, he ovat halveksineet Israelin Pyhää ja kääntäneet hänelle selkänsä.
Mihin teitä vielä on lyötävä, kun yhä vain uhmaatte? Koko pää on haavoilla, koko sydän sairas. Jalkapohjista päälakeen ei tervettä paikkaa, vain mustelmaa ja juomua ja verestä haavaa. Ei niitä ole puhdistettu, ei sidottu eikä öljyllä pehmitetty. Autius on teidän maassanne, tuli on tuhonnut kaikki kaupunkinne, muukalaiset syövät satonne teidän silmienne edessä. Autius on kaikkialla, kaiken on vihollinen tuhonnut. Vain tytär Siion on jäljellä kuin maja viinitarhassa, kuin kurkkupellon vartiolava, kuin saarrettu kaupunki. Jollei Herra Sebaot olisi jättänyt meistä jäännöistä eloon, meidän olisi käynyt kuin Sodomian, me olisimme Gomorran kaltaiset. Kuulkaa Herran sana, te Sodomian johtajat, kuuntele Jumalamme puhetta, sinä Gomorran kansa. Mitä minä kostun teidän ainaisista uhreistanne, sanoo Herra. Olen saanut kyllikseni polttouhreista, pässeistä ja syöttöläiden rasvasta, ei minua miellytä vuohien, ei mullien eikä karitsojen veri.
Kuka teitä on käsenyt niitä tuomaan ja tungeksimaan minun esipihoillani, kun tulette kasvojeni eteen?
Lakatkaa jo tarjoamasta turhia uhrejanne, minä inhoan niiden savua!
Uusikuu ja sapatti, kokoukset ja juhlat, minä en siedä teidän pyhiä juhlianne ja pahoja tekojanne. Teidän uudenkuun menonne ja juhlapäivänne, minä vihaan niitä. Niistä on tullut minulle taakka, jota olen väsynyt kantamaan. Vaikka te levitätte kätenne rukoukseen, minä peitän silmäni, en tahdo teitä nähdä. Vaikka te rukoilemistanne rukoilisitte, minä en teitä kuuntele, koska kätenne ovat veren tahrinat. Peseytykää, puhdistautukaa, tehkää loppu pahoista töistänne, ne ovat aina silmissäni. Lakatkaa tekemästä pahaa. Opetelkaa tekemään hyvää, tavoitelkaa oikeudenmukaisuutta, puolustakaa sorrettua, hankkikaa orvolle oikeus, ajakaa lesken asiaa. Tulkaa, selvittäkäämme miten asia on, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi. Vaikka ne ovat purppuranpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin puhdas villa. Jos te taivutatte mielenne kuulemaan minua, te saatte syödä maan hyvyttä, mutta jos

kovetatte mielenne ja torjutte minut, miekka syö teidät. Herran suu on puhunut.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (1: 1-13)

Alussa Jumala loi taivaan ja maan. Maa oli autio ja tyhjä, pimeys peitti syvyydet, ja Jumalan henki liikkui vetten yllä. Jumala sanoi: "Tulkoon valo!" Ja valo tuli. Jumala näki, että valo oli hyvä. Jumala erotti valon pimeydestä, ja hän nimitti valon päiväksi, ja pimeyden hän nimitti yöksi. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni ensimmäinen päivä. Jumala sanoi: "Tulkoon kaartuva kansi vesien väliin, erottamaan vedet toisistaan." Jumala teki kannen ja erotti toiset vedet sen alapuolelle ja toiset sen yläpuolelle. Niin tapahtui, ja Jumala nimitti kannen taivaaksi. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni toinen päivä. Jumala sanoi: "Kokoontukoot taivaankannen alapuolella olevat vedet yhteen paikkaan, niin että maan kamara tulee näkyviin." Ja niin tapahtui. Jumala nimitti kiinteän kamaran maaksi, ja sen paikan, mihin vedet olivat kokoontuneet, hän nimitti mereksi. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä. Jumala sanoi: "Kasvakoon maa vihreyttä, siementä tekeviä kasveja ja hedelmäpuita, jotka maan päällä kantavat hedelmissään kukin lajinsa mukaista siementä." Ja niin tapahtui. Maa versoi vihreyttä, siementä tekeviä kasveja ja hedelmäpuita, jotka kantoivat hedelmissään kukin oman lajinsa mukaista siementä. Jumala näki, että niin oli hyvä. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni kolmas päivä.

Sananlaskujen kirjasta (1:1–20)

Opettakoot ne viisautta, kasvattakoot ymmärtämään ymmärryksen sanat, johdattakoot hyvään tietoon, oikeudentuntoon ja rehtiin mieleen. Kokemattomat saakoot niistä viisautta, nuoret tietoa ja harkintaa. Viisaskin viisastuu, kun kuulee niitä, järkeväkin saa opastusta, oppii mietelmiä ja vertauksia, tajuaa viisaiden sanat, avaa arvoitukset. Herran pelko on tiedon perusta, vain hullu halveksii viisautta ja opetusta.

Poikani, kuule isäsi neuvoja, älä väheksy äitisi opetusta ne ovat seppele hiuksillasi, ketju kaulaasi koristamassa. Älä suostu, poikani, synnintekijöiden viekoituksiin, kun he sanovat: "Tule mukaan, mennään väijyksiin, käydään vaanimaan viattomia. Niellään heidät elävältä, yhtenä suupalana, niin kuin hauta nielee terveen miehen. Kaikenlaiset kalleudet odottavat meitä, ryöstösaalis täyttää kohta varastomme. Saat heittää siitä kanssamme arpaa, meidän kukkaromme on yhteinen." Heidän tielleen, poikani, älä lähde, pidä jalkasi poissa heidän poluiltaan, sillä he rientävät pahaa kohti, kiiruhtavat vuodattamaan verta. Ei lintu verkkoa näe, vaikka näkee sitä levitettävän. Oman verensä he väijyessään vaarantavat, omaa tuhoaan etsivät vaaniessaan. Sellainen on riistäjän tie. Joka sille lähtee, kulkee tuhoon. Viisaus huutaa kaduilla, antaa toreilla puheensa kaikua.

1. tiistai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (1:19- 2:3)

Jos te taivutatte mielenne kuulemaan minua, te saatte syödä maan hyvyttä, mutta jos kovetatte mielenne ja torjutte minut, miekka syö teidät. Herran suu on puhunut. Voi häpeä! Portoksi on sortunut tuo uskollinen kaupunki. Siellä vallitsi oikeus ja vanhurskaus piti majaansa. Nyt siellä asuvat murhamiehet. Sinun hopeasi on mustunut, jalo viinisi on vedellä laimennettu. Sinun johtomiehesi ovat petollisia ja varkaiden kumppaneita, he kaikki rakastavat lahjuksia ja ahnehtivat lahjapalkkioita. Orvolle he eivät oikeutta hanki eivätkä aja lesken asiaa. Sen tähden sanoo Jumala, Herra Sebaot, Israelin Väkevä: "Kuulkaa, minä hankin hyvityksen vastustajiltani ja kosten vihamiehilleni. Minä tartun sinuun jälleen, minä puhdistan sinut niin kuin hopea puhdistetaan, kuin lipeällä minä irrotan sinusta kaiken kuonan.

Minä teen tuomarisi sellaisiksi kuin he alkuaan olivat ja neuvosmiehesi sellaisiksi kuin he olivat muinoin. Ja niin sinua taas kutsutaan vanhurskauden linnaksi, uskollisuuden kaupungiksi. Minun oikeuteni lunastaa Siionin, minun vanhurskauteni sen asukkaat. Mutta väärintekijät ja syntiset sortuvat kaikki, ne, jotka hylkäävät Herran, tuhoutuvat.

Puut, joita te palvotte, tuottavat teille häpeän ja turmion nuo pyhät tarhanne, joita niin rakastatte, sillä teidän käy kuin puun: sen lehdet kuihtuvat, tai kuin tarhan, joka jää ilman vettä. Vahva ja varteva muuttuu tappuratukoksi, ja hänen tekonsa on kipinä. Yhdessä ne kaksi palavat, eikä sammuttajaa ole. Tulee vielä aika, jolloin Herran pyhäkön vuori seisoo lujana. Ylimpänä vuorista se kohooa, korkeimpana kukkuloista, ja kansat virtaavat sinne.

Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: "Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, nouskaamme Jaakobin Jumalan pyhäkköön! Hän opastaa meitä tiellään, ja me, me tahdomme kulkea hänen polkujaan, sillä Siionista tulee Herran sana ja Jerusalemissa kuuluu Jumalan puhe.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (1: 14–23)

Jumala sanoi: "Tulkoon valo ja taivaankanteen erottamaan päivän yöstä, ja olkoot ne merkkeinä osoittamassa määrääikoja, hetkiä ja vuosia. Ne loistakoot taivaankannesta ja antakoot valoa maan päälle." Ja niin tapahtui. Jumala teki kaksi suurta valoa, suuremman hallitsemaan päivää ja pienemmän hallitsemaan yötä, sekä tähdet. Hän asetti ne taivaankanteen loistamaan maan päälle, hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon pimeydestä. Jumala näki, että niin oli hyvä. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni neljäs päivä. Jumala sanoi: "Viliskööt vedet eläviä olentoja ja lennelkööt linnut ilmassa taivaankannen alla." Niin Jumala loi suuret meripedot ja kaikki muut elävät olennot, joita vedet vilisevät, sekä kaikki siivekkäiden lajit. Jumala näki, että niin oli

hyvä. Hän siunasi ne sanoen: "Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää meren vedet, ja linnut lisääntykööt maan päällä." Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni viides päivä.

Sananlaskujen kirjasta (1: 20–33)

Viisaus huutaa kaduilla, antaa toreilla puheensa kaikua, meluisten katujen kulmissa se kutsuu, kuuluttaa asiansa markkinapaikoilla: "Kuinka kauan te tyhmet hellitte tyhmyyttänne, pitkäänkö, kerskijat, kerskutte, hullut vihaatte tietoa? Kääntykää minun puoleeni, minä opetan teitä, saatan teidät tuntemaan opetukseni ja tietoni. "Minä kutsuin teitä, mutta te ette siitä piitanneet, minä uhkasin teitä, eikä kukaan kavahtanut. Yhtäkään neuvoani ette ole ottaneet varteen, opetukseni ei ole kelvannut teille. Niinpä minä nauran, kun teidän käy huonosti, pilkkaan, kun tulee aika jota kauhistutte, kun pelko tulee yllenne kuin rajuilma ja onnettomuus iskee tuulispäänä, kun osaksenne tulee ahdinko ja vaiva. Silloin te huudatte minua, mutta minä en vastaa, etsitte minua, ettekä löydä. Te vihasitte tietoa, ette halunneet totella Herraa, te vähät välititte, kun teitä neuvoin, ette antaneet arvoa ohjeilleni. Niinpä saatte syödä tekojenne hedelmät, niellä kurkun täydeltä juonianne. Uppiniskaisuus on tyhmälle tuhoksi, huolettomuuteensa hullu kuolee. Mutta joka minua kuulee, on turvassa, hänen ei tarvitse pelätä mitään pahaa."

1. keskiviikko

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (2:3–11)

Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: "Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, nouskaamme Jaakobin Jumalan pyhäkköön! Hän opastaa meitä tiellään, ja me, me tahdomme kulkea hänen polkujaan, sillä Siionista tulee Herran sana ja Jerusalemissa kuuluu Jumalan puhe."

Hän, Herra, ratkaisee kansanheimojen riidat, hän jakaa oikeutta kaikille kansoille. Niin taotaan miekat auran teriksi ja keihäät vesureiksi. Yksikään kansa ei enää kohota miekkaa toista

vastaan eikä harjoittele sotataitoja. Jaakobin lapset, tulkaa, vaeltakaamme Herran valossa! Herra, sinä olet hylännyt kansasi, olet hylännyt Jaakobin lapset. Heidän maansa on täynnä idän tapoja, se on ennustajien vallassa kuin filistealaisten maa, muukalaisia tulvillaan. Heidän maansa on täynnä kultaa ja hopeaa, sen aarteilla ei ole määrää, heidän maansa on täynnä hevosia eikä vaunuilla ole loppua. Heidän maansa on täynnä epäjumalia, kättensä töitä he kumartavat, sormiensa luomuksia palvovat. Mutta ihminen joutuu nöyrytymään, miehen on pakko kumartua. Herra, älä anna anteeksi heille! Paetkaa vuorten uumeniin, piiloutukaa maan tomuun Herran kauhistuttavan voiman tieltä, hänen ylhäisen kirkkautensa tieltä! Ylpeät silmät nöyryvät, ylpeä varsi taipuu, sinä päivänä Herra yksin on ylhäinen.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (1:24–2:3)

Jumala sanoi: "Tuottakoon maa kaikenlaisia eläviä olentoja, kaikki karjaeläinten, pikkueläinten ja villieläinten lajit." Ja niin tapahtui. Jumala teki villieläimet, karjaeläimet ja erilaiset pikkueläimet, kaikki eläinten lajit. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä. Jumala sanoi: "Tehkäämme ihminen, tehkäämme hänet kuvaksemme, kaltaiseksemme, ja hallitkoon hän meren kaloja, taivaan lintuja, karjaeläimiä, maata ja kaikkia pikkueläimiä, joita maan päällä liikkuu." Ja Jumala loi ihmisen kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät. Jumala siunasi heidät ja sanoi heille: "Olkaa hedelmälliset, lisääntykää ja täyttäkää maa ja ottakaa se valtaanne. Vallitkaa meren kaloja, taivaan lintuja ja kaikkea, mikä maan päällä elää ja liikkuu." Jumala sanoi vielä: "Minä annan teille kaikki siementä tekevät kasvit, joita maan päällä on, ja kaikki puut, joissa on siementä kantavat hedelmät. Olkoot ne teidän ravintonanne. Ja villieläimille ja taivaan linnuille ja kaikelle, mikä maan päällä elää ja liikkuu, minä annan ravinnoksi vihreät kasvit." Niin tapahtui. Ja Jumala katsoi kaikkea tekemäänsä, ja kaikki oli

hyvää. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni kuudes päivä. Näin tulivat valmiiksi taivas ja maa ja kaikki mitä niissä on. Jumala oli saanut työnsä päätökseen, ja seitsemäntenä päivänä hän lepäsi kaikesta työstään. Ja Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska hän sinä päivänä lepäsi kaikesta luomistyöstään.

Sananlaskujen kirjasta (2:1–22)

Ota varteen, poikani, mitä sinulle sanon, pidä mielessäsi minun neuvoni. Herkistä korvasi kuulemaan viisautta, avaa sydämesi ymmärrykselle, pyydä tietoa avuksi, korota äänesi ja kutsu ymmärrystä. Etsi sitä kuin hopeaa, tavoittele niin kuin kätkeytyä aarretta. Silloin tajuat, mitä on Herran pelko, opit, mitä on Jumalan tunteminen, sillä viisaus tulee Herralta, hän antaa tiedon ja ymmärryksen. Hän auttaa oikeamieliset menestykseen, kilven tavoin hän on vilpittömien suojana, hän varjelee oikeuden tien ja turvaa omiensa polut. Silloin ymmärrät, mitä oikeus ja vanhurskaus on, pysyt alusta loppuun oikeamielisten tiellä. Silloin viisaus tulee sydämeesi ja tieto ilahduttaa mieltäsi, maltti on sinun turvanasi, varjelijanasi ymmärrys. Ne pitävät sinut etäällä pahuuden teistä, ihmisistä, jotka viettelevät väärään, jotka ovat loitonneet oikealta tieltä ja kulkevat pimeyden polkuja, jotka iloitsevat konnantöistään, riemuitsevat siitä, mikä on kiero ja väärää. Heidän polkunsu kaartelevat sinne tänne, ja niin he kulkevat harhaan. Pidä vierelläsi viisaus, se torjuu vieraan naisen, joka sanoillaan sinua julkeasti viekoittelee. Hän on hylännyt elämäkumppaninsa, unohtanut Jumalan solmiman liiton. Hänen ovensa on tuonelan ovi, hänen tiensä vie varjojen maahan. Joka hänen luokseen menee, ei palaa, ei enää tavoita elämän tietä. Sinut ohjatkoon viisaus oikealle tielle, sille, jota vanhurskaat kulkevat. Oikeamieliset perivät maan, rehelliset saavat asua siellä, mutta jumalattomat temmataan juuriltaan, luopiot pyyhkäistään maan päältä.

1. torstai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (2:11–21)

Ylpeät silmät nöyrtyvät, ylpeä varsi taipuu, sinä päivänä Herra yksin on ylhäinen. Sillä Herran Sebaotin päivä iskee kaikkeen ylpeään ja korkeaan, kaikkeen mahtavaan ja ylhäiseen, niin että se vaipuu maahan. Se iskee kaikkiin Libanonin setreihin, korkeihin ja ylpeihin, ja kaikkiin Basanin tammiin, se iskee kaikkiin korkeihin vuoriin ja kaikkiin ylhäisiin kukkuloihin, jokaiseen ylpeään torniin se iskee ja jokaiseen murtumattomaan muuriin, se iskee rantojen huvipursiin ja kauas merelle purjehtiviin laivoihin. Ylpeä ihminen nöyrtyy, hänen täytyy taipua, korskeat miehet vaipuvat maahan. Sinä päivänä Herra yksin on ylhäinen ja epäjumalat väistyvät, joka ikinen. Paetkaa vuorten luoliin, maan onkaloihin Herran kauhistuttavan voiman tieltä, hänen ylhäisen kirkkautensa tieltä, kun hän nousee järisyttämään maata! Sinä päivänä ihmiset heittävät menemään hopeajumalansa ja kultajumalansa, jotka he ovat tehneet kumarrettavikseen. Myyrille ja lepakoille he ne heittävät paetessaan vuorten koloihin ja kallioiden halkeamiin Herran kauhistuttavan voiman tieltä, hänen ylhäisen kirkkautensa tieltä, kun hän nousee järisyttämään maata.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (2:4–19)

Siihen aikaan, kun Herra Jumala teki maan ja taivaan, ei maan päällä ollut vielä yhtään pensasta eikä edes ruoho ollut noussut esiin, sillä Herra Jumala ei ollut antanut sateen kastella maata eikä ihmistä vielä ollut maata viljelemässä. Mutta maasta kumpusi vettä, ja se kasteli maan pinnan. Ja Herra Jumala muovasi maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän henkäyksen. Näin ihmisestä tuli elävä olento. Herra Jumala istutti puutarhan itään, Eedeniin, ja sinne hän asetti ihmisen, jonka oli tehnyt. Herra Jumala kasvatti maasta esiin kaikenlaisia puita, jotka olivat kauniita katsella ja

joiden hedelmät olivat hyviä syödä, ja paratiisin keskelle hän kasvatti elämän puun sekä hyvän- ja pahantiedon puun. Eedenistä sai alkunsa joki, joka kasteli puutarhan ja joka sieltä lähtiessään jakautui neljäksi haaraksi. Ensimmäisen nimi on Pison. Se kiertää koko Havilan maan, missä on kultaa, ja sen maan kulta on hyvää. Siellä on myös suitsutuspihkaa ja onykskiveä. Toisen joen nimi on Gihon. Se kiertää koko Nubian maan. Kolmannen joen nimi on Tigris, ja se virtaa Assurin editse. Ja neljäs joki on Eufrat. Herra Jumala asetti ihmisen Eedenin puutarhaan viljelemään ja varjelemaan sitä. Herra Jumala sanoi ihmiselle: "Saat vapaasti syödä puutarhan kaikista puista. Vain siitä puusta, joka antaa tiedon hyvästä ja pahasta, älä syö, sillä sinä päivänä, jona siitä syöt, olet kuoleman oma." Herra Jumala sanoi: "Ei ole hyvä ihmisen olla yksinään. Minä teen hänelle kumppanin, joka sopii hänen avukseen." Ja Herra Jumala muovasi maasta kaikki villieläimet ja kaikki taivaan linnut ja vei ne ihmisen luo nähdäkseen, minkä nimen hän kullekin antaisi. Ja jokainen elävä olento sai sen nimen, jolla ihminen sitä kutsui.

Sananlaskujen kirjasta (3:1-8)

Poikani, älä unohda sitä mitä opetan, pidä kaikki käskyni mielessäsi, sillä ne kartuttavat päiviesi määrää, antavat sinulle elinvuosia ja menestystä. Älä unohda laupeutta, älä uskollisuutta, kiedo ne kaulaasi, kirjoita sydämesi tauluun, niin saat rakkautta ja kiitosta sekä Jumalalta että ihmisiltä. Älä jätä elämäsi oman ymmärryksesi varaan, vaan turvaa koko sydämeäsi Herraan. Missä kuljetkin, pidä hänet mielessäsi, hän viitoittaa sinulle oikean tien. Älä luulottele olevasi viisas; pelkää Herraa ja karta pahaa. Siinä on sinulle lääke, joka pitää koko ruumiisi terveenä.

1. perjantai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (3:1–14)

Tietäkää: Jumala, Herra Sebaot, ottaa pois Juudalta ja Jerusalemilta kaiken tuen ja turvan,

runsaan veden ja leveän leivän, jokaisen sotaurohon ja valiosoturin, jokaisen tuomarin ja profeetan, ennustajan ja kansan vanhimman, jokaisen päällikön ja ylimyksen, jokaisen neuvonantajan ja tietäjän, jokaisen loitsujen lukijan. Minä panen poikaset kansan johtajiksi ja annan mielivallan sitä hallita. Silloin kaikki sortavat toisiaan, ahdistavat toinen toistaan. Nuori rehentelee vanhalle, mitätön kunnianarvoiselle. Silloin veli tarttuu veljensä käsivarteen ja sanoo hänelle: "Kun sinulla sentään on viitta, ryhdy sinä meille johtajaksi! Ota haltuusi tämä rauniokasa." Niin toinen korottaa äänensä ja sanoo: "Minä en rupea teidän haavojenne hoitajaksi! Ei minulla ole talossa leipää eikä vaatetta, älkää yrittäkö minusta kansan johtajaa!" Jerusalem sortuu ja Juuda kaatuu, koska ne ovat Herraa vastaan sanoin ja teoin ja uhmaavat hänen valtansa kirkkautta. Heidän röyhkeytensä ei jää kätköön, se näkyy heidän kasvoillaan. Kuin Sodomian väki he kerskuvat synneistään, mitään kaihtamatta. Voi heitä! Itselleen he pahaa tekevät. Onnellinen on vanhurskas! Hänen käy hyvin, hän saa nauttia tekojensa hedelmiä. Voi jumalatonta! Hänen käy huonosti, hänelle tehdään niin kuin hän itse teki. Kansani valtiat ovat lapsia, ja naiset hallitsevat sitä. Kansani, sinun opastajasi vievät sinut harhaan, he ovat hämmentäneet askeltesi suunnan. Herra asettuu käymään oikeutta, hän ryhtyy tuomitsemaan kansaansa. Hän tulee ja vaatii tilille kansansa vanhimmat ja hallitusmiehet: Te olette riistäneet tyhjiin, te olette tärvelleet viinitarhan, köyhien omasta te olette koonneet omaisuutenne.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (2:20–3:20)

Näin ihminen antoi nimet kaikille karjaeläimille, kaikille linnuille ja kaikille villieläimille. Mutta ihmiselle ei löytynyt sopivaa kumppania. Silloin Herra Jumala vaivutti ihmisen syvään uneen ja otti hänen nukkuessaan yhden hänen kylkiluistaan ja täytti kohdan lihalla. Herra Jumala teki tästä kylkiluusta naisen ja toi hänet miehen luo. Ja mies sanoi: "Tämä se on! Tämä on luu minun luustani ja liha minun lihastani. Naiseksi

häntä sanottakoon: miehestä hänet on otettu. Siksi mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, niin että he tulevat yhdeksi lihaksi." Ja he olivat molemmat alasti, mies ja hänen vaimonsa, eivätkä he tunteneet häpeää. Käärme oli kavalin kaikista eläimistä, jotka Herra Jumala oli luonut. Se sanoi naiselle: "Onko Jumala todella sanonut: 'Te ette saa syödä mistään puutarhan puusta?'" Nainen vastasi käärmeelle: "Kyllä me saamme syödä puutarhan puiden hedelmiä. Vain siitä puusta, joka on keskellä paratiisia, Jumala on sanonut: 'Älkää syökö sen hedelmiä, älkää edes koskeko niihin, ettette kuolisi.'" Silloin käärme sanoi naiselle: "Ei, ette te kuole. Mutta Jumala tietää, että niin pian kuin te syötte siitä, teidän silmänne avautuvat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte kaiken, sekä hyvän että pahan." Nainen näki nyt, että puun hedelmät olivat hyviä syödä ja että se oli kaunis katsella ja houkutteleva, koska se antoi ymmärrystä. Hän otti siitä hedelmän ja söi ja antoi myös miehelleen, joka oli hänen kanssaan, ja mieskin söi. Silloin heidän silmänsä avautuivat, ja he huomasivat olevansa alasti. He sitoivat yhteen viikunanlehtiä ja kietoivat ne vyötärölleen. Kun iltapäivä viileni, he kuuluivat Jumalan kävelevän puutarhassa. Silloin mies ja nainen menivät Jumalaa piiloon puutarhan puiden sekaan. Herra Jumala huusi miestä ja kysyi: "Missä sinä olet?" Mies vastasi: "Minä kuulin sinun askeleesi puutarhassa. Minua pelotti, koska olen alasti, ja siksi piilouduin." Herra Jumala kysyi: "Kuka sinulle kertoi, että olet alasti? Oletko syönyt siitä puusta, josta minä kielsin sinua syömästä?" Mies vastasi: "Nainen, jonka sinä annoit minulle kumppaniksi, antoi minulle sen puun hedelmän, ja minä söin." Silloin Herra Jumala sanoi naiselle: "Mitä oletkaan tehnyt!" Nainen vastasi: "Käärme minut petti, ja minä söin." Herra Jumala sanoi käärmeelle: Koska tämän teit, olet kirottu. Toisin kuin muut eläimet, karja ja pedot, sinun on madeltava vatsallasi ja syötävä maan tomua niin kauan kuin elät. Ja minä panen vihan sinun ja naisen välille ja sinun sukusi ja hänen sukunsa välille: ihminen on iskevä sinun pääsi murskaksi, ja sinä olet iskevä häntä kantapäähän. Naiselle hän sanoi: Minä teen suuriksi sinun raskautesi vaivat, ja kivulla sinä olet synnyttävä lapsesi. Kuitenkin tunnet halua mieheesi, ja hän pitää sinua vallassaan. Ja miehelle hän sanoi: Koska teit niin kuin vaimosi sanoi ja söit puusta,

josta minä kielsin sinua syömästä, niin olkoon maa sinun takiasi kirottu. Kovalla työllä sinun on hankittava siitä elantosi niin kauan kuin elät. Maa kasvaa sinulle orjantappuraa ja ohdaketta, mutta sen kasveista joudut ottamaan ravintosi. Otsa hiessä sinun on hankittava leipäsi, kunnes tulet maaksi jälleen, sillä siitä sinut on otettu. Maan tomua sinä olet, maan tomuun sinä palaat. Mies antoi vaimolleen nimeksi Eeva, sillä hänestä tuli kaikkien ihmisten kantaäiti.

Sananlaskujen kirjasta (3:19–34)

Viisaudella Herra loi maan perustan, ymmärryksellä hän rakensi taivaat, hänen tietonsa erotti kahtaalle meren, sen voimasta pilvet satavat vettä. Säilytä, poikani, harkinta ja maltti, älä päästä niitä silmistäsi, sillä ne ovat sinun elämäsi tae, ne ovat kaulaasi kiertävä koru. Näin kuljet tietäsi turvallisesti, et jalkaasi loukkaa, ja maata mentyäsi nukut rauhallisesti, et mitään pelkää. Älä säikähdä vaaraa, joka äkisti kohtaa, tuhon myrskyä, joka yllättää jumalattomat, sillä Herra on sinun tukesi ja turvasi, hän varjelee jalkasi ansoilta. Älä kiellä apuasi, jos toinen on avun tarpeessa ja sinä pystyt tekemään hänelle hyvää. Älä sano lähimmäisesellesi: "Mene nyt ja tule toiste, huomenna minä annan!" kun sinulla kuitenkin on mitä antaa. Älä puno juonia naapuriasi vastaan, joka pitää sinua ystävänään. Älä ryhdy kärejömään, jos toinen ei ole tehnyt sinulle pahaa. Älä kadehdi väkivallantekijää, älä mieli niille teille, joita hän kulkee. Väärämielistä Herra kammoksuu, mutta oikeamielisen hän ottaa suojaansa. Jumalattoman kodissa on Herran kirous, mutta oikeamielisten asuinsijan hän siunaa. Säälimätöntä ei Herra sääli, mutta nöyrille hän antaa armonsa.

Suuren Paaston 2. viikko

2. maanantai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (4: 2-5:7)

Sinä päivänä Herra antaa versionsa nousta maasta kauniina ja ylväänä. Rehevänä ja kukoistavana nousee maan hedelmä henkiin jääneille

israelilaisille. Ja Siionin jäljelle jääneitä ja Jerusalemissa jäljellä olevia kutsutaan pyhiksi, kaikkia, jotka on kirjoitettu elävien kirjaan Jerusalemissa. Kun Herra on huuhtonut pois Siionin tyttärien lian ja poistanut Jerusalemistä sen verivelat oikeuden hengellä, puhdistavalla hengellä, hän nostaa Siionin vuoren ylle ja sinne kokoontuneiden ylle päiväksi pilven ja yöksi savupatsaan ja tulen loimun. Ja Herran kirkkaus on oleva kattona kaiken yllä. Se on oleva kuin maja, joka varjelee päivän helteeltä ja suoja sateen ryöppyä vastaan. Ystävistäni minä tahdon laulaa, laulun rakkaasta ystävistäni ja hänen viinitarhastaan. Ystävälläni oli viinitarha hedelmällisellä rinnemaalla. Hän muokkasi sen, perkasi puhtaaksi kivistä ja istutti sinne jaloa viiniköynnöstä, hän rakensi sen keskelle vartiotornin ja louhi kallioon viinikuurnan. Hän odotti makeiden rypäleiden satoa, mutta tarha kasvoi villimarjoja. Ja nyt, Jerusalemin asukkaat ja Juudan miehet, ratkaiskaa minun ja viinitarhani asia! Mitä pitäisi vielä tehdä viinitarhalleni? Mitä jäi tekemättä? Minä odotin siltä rypäleitä, miksi se kasvoi villimarjoja? Nyt kerron teille, mitä teen viinitarhalleni. Minä revin aidan sen ympäriltä, ja se jää eläinten laitumeksi, minä hajotan sen muurin, ja se jää kaikkien tallattavaksi. Minä jätän tarhani hylkymaaksi. Sitä ei enää kitketä, ei karsita, siihen nousee ohdaketta ja orjantappuraa. Minä kiellän pilviä sille vettä satamasta. Herran Sebaotin viinitarha on Israelin kansa ja Juudan heimo se köynnös, josta hän iloitsi. Hän odotti oikeuden valtaa, mutta kaikki oli mielivaltaa, hän tahtoi vanhurskasta hallitusta, mutta kuuli vain katkeraa valitusta.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (3:21-4:7)

Ja Herra Jumala teki Adamille ja hänen vaimolleen nahasta vaatteet ja puki heidät niihin. Sitten Herra Jumala sanoi: "Ihminen on nyt kuin me: hän tietää sekä hyvän että pahan. Ettei hän nyt vain ota elämän puusta hedelmää ja syö ja niin elä ikuisesti!" Niin Herra Jumala ajoi ihmisen pois Eedenin puutarhasta ja pani hänet viljelemään maata, josta hänet oli tehty. Hän karkotti ihmisen ja asetti Eedenin puutarhan itäpuolelle kerubit ja salamoivan, leimuavan

miekan vartioimaan elämän puulle vievää tietä.

Mies yhtyi vaimoonsa Eevaan, ja Eeva tuli raskaaksi ja synnytti Kainin. Eeva sanoi: "Minä olen Herran avulla saanut poikalapsen." Sitten hän synnytti Kainille veljen, Abelin. Abelista tuli lammaspaimen ja Kainista maanviljelijä. Kerran Kain toi Herralle uhrilahjaksi maan satoa, ja Abel toi lampaidensa esikoiskaritsoja ja niiden rasvaa. Herra katsoi suopeasti Abeliin ja hänen uhriinsa, mutta Kainin ja hänen uhrinsa puoleen hän ei katsonut. Silloin Kain suuttui kovin ja hänen katseensa synkistyi. Herra kysyi Kainilta: "Miksi sinä suutuut ja katselet synkkänä maahan? Jos teet oikein, voit kohottaa katseesi, mutta jos et tee, on synty ovella vaanimassa. Sinua se haluaa, mutta sinun on pidettävä se kurissa."

Sananlaskujen kirjasta (3: 34–4:22)

Säälimätöntä ei Herra sääli, mutta nöyrille hän antaa armonsa. Viisaalle karttuu kunniaa, houkka kantaa häpeäänsä. Kuulkaa, lapset, isän neuvoja, olkaa tarkkana, jotta oppisitte. Minä jaan teille hyvää tietoa, älkää siis väheksykö ohjeitani. Itsekin olen ollut isäni opissa ja äitini hoivassa, hänen silmäteränsä. Isä opetti minua näin: "Pidä mielessäsi minun sanani, muista ohjeeni, niin menestyt. Hanki viisautta, hanki ymmärrystä, älä unohda sitä, mitä sinulle sanon, älä käännä sille selkääsi. Älä hylkää sitä, niin se suojelee sinua, rakasta sitä, niin se on sinun turvanasi. Hanki viisautta, se on aarteista kallein, hanki ymmärrystä, sijoita kaikki varasi siihen. Vaali sitä, niin se tuo sinulle arvostusta, se vie sinut kunniaan, jos otat sen vierellesi. Se painaa päähäsi ihanan seppeleen, ojentaa sinulle kimaltavan kruunun." Kuuntele, poikani, ota sanani varteen, niin elämäsi vuodet ovat monet. Minä opetan sinulle viisauden polun, opastan sinut oikealle tielle. Kun sitä kuljet, et kohtaa esteitä, ja vaikka juoksisit, et kompastu. Tartu opetukseeni, älä hellitä, pidä kiinni siitä, se on elämäsi. Jumalattomien polulle älä lähde, älä kulje pahojen tietä. Pysy siltä poissa, älä poikkea sille, käänny etäämmäksi ja kulje sen ohi. Pahat eivät saa unta, elleivät ole tehneet pahaa, he valvovat yönsä, elleivät ole ketään kaataneet. Vääryys on heidän leipänsä, väkivalta heidän viininsä. Oikeamielisten tie on kuin aamun kajo, joka kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka. Jumalattomien tie on synkin yö, he

kompastuvat, tietämättä mihin. Kuuntele tarkkaan, poikani, mitä sinulle sanon, pidä korvasi auki! Älä päästä mielestäsi minun sanojani, pidä ne visusti sydämessäsi, sillä ne ovat löytäjälleen elämä, lääke koko hänen ruumiillensa.

2. tiistai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (5: 7-16)

Herran Sebaotin viinitarha on Israelin kansa ja Juudan heimo se köynnös, josta hän iloitsi. Hän odotti oikeuden valtaa, mutta kaikki oli mielivaltaa, hän tahtoi vanhurskasta hallitusta, mutta kuuli vain katkeraa valitusta. Voi niitä, jotka liittävät talon taloon ja yhdistävät pellon peltoon, kunnes koko maa on yksin heidän eikä kukaan muu mahdu elämään siellä. Omin korvin olen kuullut Herran Sebaotin sanan: Näette vielä, että autius saapuu moneen taloon, suuret ja kauniit tilat jäävät asujaa vaille. Kymmenen auranalan tarha tuottaa vain yhden tynnyrin viiniä, ja kymmenen mittaa siementä antaa vain yhden mitan satoa. Voi niitä, jotka jo ani varhain lähtevät etsimään päihdyttävää juomaa, niitä, jotka viinistä hehkuvana valvovat yömyöhään! Heidän ilonaan ovat harput ja lyyrat, rummut ja huilut, viini virtaa heidän pidoissaan. Herran tekoja he eivät huomaa, eivät näe hänen kättensä töitä. Sen tähden minun kansani viedään pois maastaan, ennen kuin kukaan arvaakaan. Sen ylhäiset kuolevat nälkään ja köyhä kansa näantyy janoon. Ja niin tuoni on levittänyt kitansa ja avannut kurkkunsa ammolleen. Sinne uppoavat niin ylhäiset kuin alhaiset, remuava joukko ja juhlien humu. Ihminen joutuu nöyrytykseen, miehen on pakko kumartua, ja ylpeät silmät painuvat maahan. Mutta Herra Sebaot on ylhäinen, hän jakaa oikeutta, pyhän Jumalan pyhyys näkyy hänen oikeista tuomioistaan.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (4: 8-15)

Kain sanoi veljelleen Abelille: "Lähde mukaani." Mutta kun he olivat kulkeneet jonkin matkaa,

Kain kävi veljensä Abelin kimppuun ja tappoi hänet. Silloin Herra kysyi Kainilta: "Missä on veljesi Abel?" Kain vastasi: "En tiedä. Olenko minä veljeni vartija?" Herra sanoi: "Mitä oletkaan tehnyt! Etkö kuule, kuinka veljesi veri huutaa minulle maasta? Nyt olet kirottu etkä voi jäädä tänne, sillä tämän maan oli avattava suunsa ja otettava vastaan veljesi veri, jonka sinä vuodatit. Kun koetat viljellä maata, se ei enää ruoki sinua, vaan sinun on harhailtava kodittomana ja pakolaisena maan päällä." Kain sanoi Herralle: "Syntini rangaistus on minulle liian raskas kantaa. Kun sinä nyt karkotat minut tältä seudulta, minä joudun pois kasvojesi edestä. Minun on harhailtava kodittomana ja pakolaisena maailmalla, ja silloin kuka hyvänsä, joka minut kohtaa, voi tappaa minut." Mutta Herra sanoi hänelle: "Ei, vaan kostettakoon seitsenkertaisesti sille, joka tappaa Kainin." Ja Herra pani Kainiin merkin, ettei kukaan, joka hänet kohtaa, tappaisi häntä.

Sananlaskujen kirjasta (5: 1-15)

Kuuntele, poikani, viisauden sanoja, seuraa valppaasti hyviä neuvojeni, jotta säilyttäisit harkintasi ja puhuisit niin kuin puhua tulee. Hunajaa tiukkuvat vieraan naisen huulet, hänen kielensä on öljyä liukkaampi, mutta lopulta hän käy karvaaksi kuin koiruoho, viiltää kuin kaksiteräinen miekka. Hänen jalkansa kulkevat kuolemaan, alas tuonelaan vievät hänen askeleensa. Ei hän välitä elämän tiestä, ei tiedä, minne päin milloinkin horjahtaa. Siispä, poikani, kuule minua, älä lyö laimin minun opetustani. Pysy kaukana vieraasta naisesta, älä mene lähellekään hänen talonsa ovea, ettet haaskaisi voimaasi vieraille etkä parhaita vuosiasi armottomalle, etteivät oudot hyötyisi miehuudestasi, tuntemattomat raadantasi tuloksista etkä sinä viimein, loppuun ajettuna päätyisi huokaamaan: "Miksi minä vihasin opetusta, miksi halveksin hyviä neuvoja, en kuunnellut opettajiani vaan suljin korvani kasvattajieni ohjeilta! Minä olin joutua tuhon omaksi, kaiken kansan pilkattavaksi." Juo vettä omasta ruukustasi, käytä oman kaivosi raikasta juomaa.

2. keskiviikko

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (5: 16-25)

Mutta Herra Sebaot on ylhäinen, hän jakaa oikeutta, pyhän Jumalan pyhyys näkyy hänen oikeista tuomioistaan. Silloin karitsat kulkevat raunioilla kuin laitumillaan ja teuraslampaat kiertelivät ruokaansa hakien. Voi niitä, jotka turhuuksien orjina raahaavat syntiä mukanaan, jotka kiskovat syyllisyyttä perässään kuin juhdat vankkureita. He sanovat: "Pian nyt! Pankoon Herra heti toimeksi mitä aikoo, niin saamme sen nähdä! Käyköön nyt tässä toteen Israelin Pyhän suunnitelma, niin saamme sen kokea!" Voi niitä, jotka sanovat pahaa hyväksi ja hyvää pahaksi! Pimeyden he kääntävät valoksi ja valon pimeydeksi, karvaan makeaksi ja makean karvaaksi. Voi niitä, jotka ihailevat omaa älyään ja omasta mielestään ovat perin viisaita! Voi niitä, jotka ovat sankareita viiniruukun ääressä, niitä, jotka ovat väkeviä juomien sekoittajina! Lahjuksesta he julistavat syyllisen syyttömäksi. Siltä, joka on oikeassa, he ottavat oikeuden. Sen tähden: niin kuin tulen kieli syö sängin, niin kuin kuiva ruoho häipyy liekkiin, niin lahoavat heidän juurensa ja heidän kukkansa hajoavat tomuna ilmaan. He ovat hylänneet Herran Sebaotin käskyt ja halveksineet Israelin Pyhän sanaa. Niin Herra antaa vihansa leimahtaa kansansa yllä, hän kohottaa kätensä ja lyö. Vuoret järehtelevät, ja kaduilla viruu ruumiita kuin jätteitä tunkiolla. Vieläkään ei väistynyt Herran viha, hänen kätensä on yhä koholla, valmiina lyömään.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (4: 16-26)

Kain lähti pois Herran kasvojen edestä ja asettui asumaan Nodin maahan Eedenin itäpuolelle. Kain yhtyi vaimoonsa, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Henokin. Kain oli ensimmäinen, joka perusti kaupungin, ja hän antoi sille nimen poikansa Henokin mukaan. Henokille syntyi Irad, Iradille syntyi Mehujael, Mehujaelille syntyi Metusael, ja

Metusaelille syntyi Lemek. Lemek otti itselleen kaksi vaimoa; toisen nimi oli Ada ja toisen Silla. Ada synnytti Jabalin, josta tuli teltoissa asuvien paimentolaisten kantaisä. Jabalin veli oli nimeltään Jubal, ja hänestä tuli ensimmäinen harpun- ja huilunsoittaja. Myös Silla synnytti pojan, Tubal-Kainin, sepän, joka aloitti pronssin ja raudan takomisen. Tubal-Kainilla oli sisar, jonka nimi oli Naama. Lemek sanoi vaimoilleen: "Ada ja Silla, kuulkaa minua, te Lemekin vaimot, ottakaa korviinne minun sanani! Jo yhdestä haavasta minä tapan miehen, jo yhdestä naarmusta nuorukaisen. Jos Kainin puolesta kostetaan seitsemästi, niin Lemekin puolesta seitsemänkymmentäseitsemän kertaa." Aadam yhti taas vaimoonsa, ja tämä synnytti pojan. Eeva antoi hänelle nimen Setja sanoi: "Jumala on suonut minulle uuden jälkeläisen Abelin sijaan, jonka Kain tappoi." Setillekin syntyi poika, ja Set antoi hänelle nimen Enos. Niihin aikoihin alettiin nimeltä kutsuen rukoilla avuksi Herraa.

Sananlaskujen kirjasta (5:15–6:3)

Juo vettä omasta ruukustasi, käytä oman kaivosi raikasta juomaa. Miksi antaisit lähteittesi vuotaa kadulle, purojesi kaupungin toreille? Ne pulppuavat yksin sinua varten, vain sinun hyväksesi, eivät muiden. Olkoon sinun lähteesi siunattu, iloitse vaimosta, jonka nuorena sait, rakkaasta peurasta, suloisesta kauriistasi. Olkoot hänen rintansa ilosi vuodesta vuoteen, hänen rakkautensa elämäsi riemu ja hurmio. Miksi, poikani, viehättyisit vieraaseen naiseen, miksi hyväilisit vieraan povea? Missä ihminen kulkeekin, Herra näkee hänet ja tarkkaa hänen askeleitaan. Pahantekijä jää rikostensa vangiksi, takertuu syntiensä verkkoon. Hillittömyyteensä hän kuolee, ajautuu perikatoon kaikessa hulluudessaan. Poikani, jos olet toisen puolesta mennyt takuuseen, lyönyt kättä vieraan kanssa, jos omat puheesi ovat kietoneet sinut verkkoonsa, lupauksesi vanginneet sinut ansaan, vieneet sinut vieraan ihmisen käsiin, tee silloin näin, poikani, jotta pelastuisit: Mene ja vetoa häneen, ahdistaa häntä pyynnöilläsi.

2. torstai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (6: 1-12)

Kuningas Ussian kuolinvuonna minä näin Herran: hän istui korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelin. Hänen yläpuolellaan seisoivat serafit, joilla oli kuusi siipeä kullakin: kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella verhosivat ruumiinsa ja kahdella lensivät. He huusivat toinen toiselleen: "Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot! Hänen kirkkautensa täyttää kaiken maan." Ovenpielet vapisivat äänten voimasta, ja huone tuli täyteen savua. Ja minä sanoin: "Voi minua, minä hukun! Minulla on saastaiset huulet, ja saastaiset huulet on kansalla, jonka keskellä elän, ja nyt minun silmäni ovat nähneet Kuninkaan, Herran Sebaotin." Silloin yksi serafeista lensi luokseni kädessään hehkuva hiili, jonka hän oli ottanut pihdeillä uhrialttarilta. Hän kosketti sillä minun huuliani ja sanoi: "Katso, tämä on koskenut huuliasi, sinun syllisyytesi on poissa ja syntisi sovitettu." Minä kuulin Herran äänen sanovan: "Kenet minä lähetän? Kuka lähtee sananviejäksi?" Niin minä vastasin: "Tässä olen, lähetä minut!" Hän sanoi: "Mene ja sano tälle kansalle: Kuulemalla kuulkaa älkääkään käsittääkö. Katsomalla katsokaa älkääkään ymmärtäkö. Paaduta tämän kansan sydän, sulje sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se silmillään näkisi, ei korvillaan kuulisi eikä sydämellään ymmärtäisi ettei se kääntyisi ja tulisi terveeksi." Minä kysyin: "Kuinka pitkäksi aikaa, Herra?" Hän vastasi: "Siksi kunnes kaupungit ovat autioina, asukkaita vailla ja talot tyhjillään, kunnes tyhjillä pelloilla vallitsee autius. Herra vie ihmiset kauas, ja tyhjänä leviää hylätty maa."

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (5:1–24)

Tämä on luettelo Aadamin jälkeläisistä. Luodessaan ihmisen Jumala teki hänet kaltaisekseen. Hän loi ihmisen mieheksi ja naiseksi. Ja hän siunasi heidät ja antoi heille nimeksi ihminen silloin kun heidät luotiin. Kun Aadam oli elänyt 130 vuotta, hänelle syntyi poika,

joka oli hänen näköisensä, hänen kaltaisensa, ja hän antoi pojalle nimen Set. Setin syntymän jälkeen Aadam eli vielä 800 vuotta, ja hänelle syntyi sinä aikana lisää poikia ja tyttäriä. Aadam eli kaikkiaan 930 vuotta, ja sitten hän kuoli. Kun Set oli elänyt 105 vuotta, hänelle syntyi Enos. Enosin syntymän jälkeen Set eli vielä 807 vuotta, ja hänelle syntyi lisää poikia ja tyttäriä. Set eli kaikkiaan 912 vuotta ja kuoli sitten. Kun Enos oli elänyt 90 vuotta, hänelle syntyi Kenan. Kenanin syntymän jälkeen Enos eli vielä 815 vuotta, ja hänelle syntyi lisää poikia ja tyttäriä. Enos eli kaikkiaan 905 vuotta ja kuoli sitten. Kun Kenan oli elänyt 70 vuotta, hänelle syntyi Mahalalel. Mahalalelin syntymän jälkeen Kenan eli vielä 840 vuotta, ja hänelle syntyi lisää poikia ja tyttäriä. Kenan eli kaikkiaan 910 vuotta ja kuoli sitten. Kun Mahalalel oli elänyt 65 vuotta, hänelle syntyi Jered. Jeredin syntymän jälkeen Mahalalel eli vielä 830 vuotta, ja hänelle syntyi lisää poikia ja tyttäriä. Mahalalel eli kaikkiaan 895 vuotta ja kuoli sitten. Kun Jered oli elänyt 162 vuotta, hänelle syntyi Henok. Henokin syntymän jälkeen Jered eli vielä 800 vuotta, ja hänelle syntyi lisää poikia ja tyttäriä. Jered eli kaikkiaan 962 vuotta ja kuoli sitten. Kun Henok oli elänyt 65 vuotta, hänelle syntyi Metuselah. Metuselahin syntymän jälkeen Henok eli vielä 300 vuotta vaeltaen aina Jumalan tahdon mukaisesti, ja hänelle syntyi lisää poikia ja tyttäriä. Henok eli kaikkiaan 365 vuotta. Hän vaelsi kuuliaisena Jumalalle. Sitten häntä ei enää ollut, sillä Jumala otti hänet luokseen.

Sananlaskujen kirjasta (6:3–20)

Poikani, jos olet toisen puolesta mennyt takuuseen, lyönyt kättä vieraan kanssa, jos omat puheesi ovat kietoneet sinut verkkoonsa, lupauksesi vanginneet sinut ansaan, vieneet sinut vieraan ihmisen käsiin, tee silloin näin, poikani, jotta pelastuisit: Mene ja vetoa häneen, ahdistä häntä pyynnöilläsi, älä suo silmillesi unta äläkä luomillesi lepoa. Pelasta itsesi niin kuin pakeneva gaselli, kuin lintu, joka väistää pyyntimiehen paulan. Mene, laiskuri, muurahaisen luo, katso sen aherrusta ja ota opiksesi. Ei sillä ole ketään käskijää, ei herraa eikä hallitsijaa, ja silti se kerää kesällä ruokansa ja täyttää varastonsa korjuun aikaan.

Kuinka kauan sinä, laiskuri, makaat, milloin havahdut unestasi? Nuku vielä hiukan, torku hiukan, makaa kädet ristissä vielä hetki, niin köyhyys käy päällesi kuin rosvo, puute niin kuin röyhkeä kulkuri. Kelvoton se ihminen, läpeensä paha, joka kaikkialla kieroilee, joka iskee silmää, tönäisee jalkaa, antaa sormillaan salaisen merkin.

Kavalasti hän punoo juoniaan, ehtimiseen hän on riitoja rakentamassa. Siksi hän saa äkillisen lopun: hetkessä hän musertuu, eikä apua tule. Kuutta asiaa Herra vihaa, seitsemää hän ei edessään siedä: ylpeitä silmiä, petollista kieltä, viattoman veren tahraamia käsiä, sydäntä, joka punoo ilkeitä juonia, jalkoja, jotka rientävät rikoksen teille, väärää todistajaa ja vilpin puhujaa ja ihmistä, joka yllyttää veljen veljeä vastaan. Poikani, pidä mielessäsi isäsi käskyt, älä väheksy äitisi opetusta.

2. perjantai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (7: 1-14)

Siihen aikaan, kun Ahas, Jotamin poika, Ussian pojanpoika, oli Juudan kuninkaana, Syyrian kuningas Resin ja Israelin kuningas Pekah, Remaljan poika, lähtivät sotaretkelle kohti Jerusalemia mutta eivät voineet valloittaa sitä. Kun Daavidin valtakunnassa saatiin kuulla, että syyrialaiset olivat leiriytyneet Efraimin alueelle, vavahti jokainen sydän, niin kuninkaan kuin kansankin, niin kuin metsän puut vapisevat tuulen voimasta. Silloin Herra sanoi Jesajalle: "Mene poikasi Sear-Jasubin kanssa tapaamaan Ahasia. Hän on Yläaltaan kanavan päässä Pesijänkentän tiellä. Sano hänelle: Pysy rauhallisena, harkitse mitä teet. Älä pelkää äläkä sydän kurkussa säiky noita kahta savuavaa kekälettä älä pelkää Resinin ja hänen syyrialaisensa tai Remaljan pojan vihaa. Syyria on kyllä suunnitellut pahaa sinun varallesi, niin myös Efraim ja sen pää Remaljan poika. He ovat sanoneet: 'Nyt hyökkäämme Juudaan ja saatamme sen kauhun valtaan! Kaappaamme sen ja asetamme sinne kuninkaaksi Tabelin pojan. Mutta Herra Jumala sanoo näin: Ei se onnistu, ei niin tule käymään. Sillä Syyrian päänä on vain Damaskoksen kaupunki, ja Damaskoksen päänä

on vain Resin. Kuusikymmentäviisi vuotta vielä, ja Efraim on murskattu, se ei enää ole mikään kansa. Efraimin pää on vain Samarian kaupunki, ja Samarian pää on vain Remaljan poika. Ellette usko, te ette kestä." Herra puhui jälleen Ahasille ja sanoi hänelle: "Pyydä Herralta, Jumalaltasi, todisteeksi merkki, pyydä vaikka tuonelan syvyydestä tai taivaan korkeudesta." Mutta Ahas vastasi: "En pyydä. En pane Herraa koetukselle." Niin Jesaja sanoi: "Kuule siis, sinä Daavidin kuningassuku! Eikö riitä, että te loputtomiin koettelette ihmisten kärsivällisyyttä, kun haluatte koetella vielä Jumalan, minun Jumalani, kärsivällisyyttä? Sen tähden Herra antaa itse teille merkin: neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (5: 32-6:8)

Kun Nooa oli elänyt 500 vuotta, hänelle syntyivät Seem, Haam ja Jafet. Kun ihmiset alkoivat lisääntyä maan päällä ja heille syntyi tyttöjä, jumalien pojat huomasivat, että ihmisten tyttäret olivat kauniita, ja he ottivat näistä vaimoikseen keitä halusivat. Herra sanoi: "Minä en anna elämän hengen asua ihmisessä miten kauan tahansa. Ihminen on lihaa, heikko ja katoavainen. Olkoon siis hänen elinikänsä enintään satakaksikymmentä vuotta." Siihen aikaan ja myöhemminkin oli maan päällä jättiläisiä, kun jumalien pojat yhtyivät ihmisten tyttöihin ja nämä synnyttivät heille lapsia. Juuri näitä olivat muinaisajan kuuluisat sankarit. Kun Herra näki, että ihmisten pahuus lisääntyi maan päällä ja että heidän ajatuksensa ja pyrkimyksensä olivat kauttaaltaan pahat, hän katui, että oli tehnyt ihmisen, ja murehti sitä sydämessään. Ja Herra sanoi: "Minä pyyhin maan päältä ihmisen, jonka olen luonut, ja ihmisen mukana karjaeläimet, pikkueläimet ja taivaan linnut, sillä minä kadun, että olen ne tehnyt." Mutta Nooa oli Herralle mieluinen.

Sananlaskujen kirjasta (6: 20- 7:1)

Poikani, pidä mielessäsi isäsi käskyt, älä väheksy äitisi opetusta. Ripusta ne kaulaasi, pidä aina niitä sydäntäsi vasten. Kun kuljet, ne ovat oppaanasi,

kun nukut, ne pitävät vartiota, ja kun heräät, ne puhuvat sinulle. Käsky on lamppu, opetus on valo, kuri ja kasvatusta on elämän tie. Ne varjelevat sinut pahalta naiselta, vieraan naisen liukkaalta kieleltä. Älä eksy hänen kauneutensa lumoihin, älä mene ansaan, kun hän katsoo. Portto pyytää vain leivän hinnan, mutta toisen miehen vaimo vie sinulta hengen. Voiko kukaan pitää sylissään hehkuvia kekäleitä ilman että vaatteet syttyvät tuleen? Voiko kukaan kävellä tulisilla hiilillä ilman että jalat kärventyvät? Samoin käy sen, joka lähestyy toisen vaimoa: joka toisen vaimoon kajoaa, on saava rangaistuksensa. Halveksitaanhan sitäkin, joka nälissään varastaa vain saadakseen syödä vatsansa täyteen kiinni jäätyään hän joutuu maksamaan seitsenkertaisesti, antamaan kaiken mitä omistaa. Mieleton siis se mies, joka viettelee toisen vaimon, niin tekee vain se, joka ei hengestään piittaa. Häntä odottaa raippa ja pilkka, lähtemätön on hänen häpeänsä. Sillä mustasukkaisen miehen raivo ei laannu, ei hän tunne sääliä, kun koston aika tulee, ei lepy, vaikka häntä kuinka lepyttäisi, ei lauhdu, vaikka häntä kuinka lahjoisi. Muista, poikani, mitä sinulle sanon, pidä mielessäsi minun neuvoni.

Suuren Paaston 3. viikko

3. maanantai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (8: 13–9:7)

Pitäkää te Herra Sebaot pyhänä, pelätkää vain häntä, vaviskaa hänen edessään. Hänestä on tuleva solmu ja este, kompastuskivi, kallionlohkare Israelin kahden kuningashuoneen tielle, Jerusalemin asukkaille loukku ja ansa. Monet heistä kompastuvat, syöksyvät nurin niskoin, loukkaantuvat, tarttuvat ansaan, jäävät kiinni. Kierrä kiinni kääri, se jääköön todisteeksi, sinetöi tämä opetus oppilaitteni keskellä. Minä jään odottamaan Herraa, joka kätkee kasvonsa Jaakobin suvulta, häneen minä panen toivoni. Minä ja nämä lapset, jotka Herra on minulle antanut, me olemme tässä, enteinä ja merkkeinä Israelille, Herran Sebaotin merkkeinä hänen, jonka asuinpaikka on Siionin vuori. Te kuulette sanottavan: "Tiedustelkaa neuvoa

vainajahengiltä, kysykää tietäjiltä, jotka supisevat ja mumisevat." Mutta Jumalaltaanhan kansan on neuvonsa pyydetty! Miksi sen pitäisi kysyä kuolleilta neuvoa elävien asiassa? Siis esiin todistekäärö, sinetöity opetus! Turhia sanoja puhuu tämä kansa, jolle päivä ei enää koita. Se joutuu kuljeksimaan tässä maassa ahdistettuna ja nälkäisenä. Nälän yltyessä se ärtyy ja kiroaa kuninkaansa ja Jumalansa ja kääntää katseensa taivaalle ja taas maahan, mutta näkee kaikkialla vain vaivaa ja pimeyttä, ahdistusta vailla valonkajoa, synkkyyttä ilman valonsädettä. Ei valo kajasta sille, joka on ahdingossa. Aikoinaan Herra vei kunnian Sebulonin ja Naftalin mailta. Mutta kerran hän taas palauttaa kunniaan Meren tien, Jordanin takaisen maan ja muukalaisten Galilean. Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa kirkkaus. Sinä teet runsaaksi riemun, annat suuren ilon. He iloitsivat sinun edessäsi niin kuin elonkorjuun aikana iloitaan, niin kuin saaliinjaossa riemuitaan. Ikeen, joka painaa heidän hartioitaan, valjaat, jotka painavat olkapäitä, ja heidän käskijänsä sauvan sinä murskaat, niin kuin murskasit Midianin vallan. Ja kaikki taistelukenttiä tallanneet saappaat, kaikki veren tahrimat vaatteet poltetaan, ne joutuvat tulen ruoaksi. Sillä lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille. Hän kantaa valtaa harteillaan, hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala, lankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas. Suuri on hänen valtansa, ja rauha on loputon Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnassaan. Oikeus ja vanhurskaus on sen perustus ja tuki nyt ja aina. Tämän saa aikaan Herran Sebaotin pyhä kiivaus. Herra lähetti sanan Jaakobille, tuomion sanan Israelille.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (6: 9-22)

Tämä on kertomus Nooasta ja hänen suvustaan. Nooa oli aikalaistensa joukossa ainoa oikeamielinen ja nuhteeton, ja hän vaelsi Jumalalle kuuliaisena. Hänelle syntyi kolme poikaa: Seem, Haam ja Jafet. Siihen aikaan turmelus levisi maassa Jumalan silmien alla ja väkivalta täytti maan. Kun Jumala katseli maata, hän näki, että turmelus vallitsi kaikkialla, sillä

ihmiset kuluttivat elämänsä pahuudessa. Jumala sanoi Nooalle: "Minä olen päättänyt tehdä lopun kaikesta elollisesta, sillä maa on ihmisten takia täynnä väkivaltaa. Minä hävitän heidät ja maan heidän kanssaan. Tee itsellesi arkki sypressipuusta, rakenna se huoneita täyteen ja tiivistä se maapiellä sisältä ja ulkoa. Tällaiseksi sinun tulee tehdä arkki: sen pituus olkoon kolmesataa kyynärää, leveys viisikymmentä ja korkeus kolmekymmentä kyynärää. Rakenna arkkiin katto ja tee siitä kyynärän verran kalteva, sijoita ovi arkin kylkeen ja rakenna arkkiin kolme kerrosta. "Minä lähetän vedenpaisumuksen maan päälle hävittämään taivaan alta kaiken, missä on elämän henki. Kaikki on tuhoutuva maan päältä, mutta sinun kanssasi minä teen liiton. Sinun tulee mennä arkkiin ja ottaa mukaan poikasi, vaimosi ja poikiesi vaimot. Ja kaikkia elollisia sinun tulee ottaa mukaasi arkkiin kaksi, uros ja naaras, että ne säilyisivät hengissä sinun kanssasi. Lintuja, karjaeläimiä ja kaikkia pikkueläimiä tulkoon luoksesi kaksi kutakin lajia, jotta ne jäisivät henkiin. Sinun tulee ottaa mukaan arkkiin kaikenlaista syötävää, niin että sinulla ja kaikilla muilla on mitä syödä." Nooa teki kaiken niin kuin Jumala oli häntä käkenyt.

Sananlaskujen kirjasta (8: 1-21)

Kuulkaa! Viisaus kutsuu, ymmärrys korottaa äänensä. Kukkulan laella, tien vierellä se seisoo, siellä missä polut haarautuvat eri suuntiin. Markkinapaikoilla, tungoksen keskellä, kaupunkiin vievillä porteilla se huutaa: "Teitä minä kutsun, ihmiset, teille kaikille osoitan sanani. Hankkikaa viisautta, te ymmärtämättömät, hankkikaa tietoa, te houkat! Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Minkä kieleni tuo julki, se on kaikki totta, huuleni kauhistuvat jumalattomuutta.

Minkä puhun, se pitää paikkansa, puheeni ei ole kieroa eikä väärää. Se on selkeää sille, joka ymmärtää, helppoa sille, joka on tavoittanut tiedon. Arvostakaa ohjeitani enemmän kuin hopeaa, tietoa enemmän kuin kalleinta kultaa, sillä viisaus on koralleja arvokkaampaa, mitkään aarteet eivät vedä sille vertaa. "Minä, viisaus, viihdyn älyn seurassa, harkinta ja tieto ovat kumppanini. Joka Herraa pelkää, vihaa kaikkea

pahaa. Ylpeyttä minä vihaan, kopeaa mieltä, pahoja tekoja ja vilpillistä puhetta. Minulta tulee ajatus, minulta sen toteutus, minä olen ymmärrys, minun on voima. Minun avullani kuninkaas hallitsevat, maan mahtavat säätävät oikeat lait. Minun avullani valtiat pitävät valtaa, kansan johtajat antavat oikeat tuomiot.

Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ne, jotka etsivät, löytävät minut. Minun kanssani tulevat rikkaus ja kunnia, ehtymätön vauraus ja suuri siunaus. Minun antini on parempaa kuin puhtain kulta, minun lahjani paremmat kuin paras hopea. Minä vaellan totuuden tietä, horjumatta minä kuljen oikeuden polkua. Jotka minua rakastavat, ne minä palkitsen, minä täytän heidän aittansa ja varastonsa.

3. tiistai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (9:9 -10:4)

"Savitiiliseinät ovat sortuneet, me rakennamme hakatuista kivistä! Sykomoripuiset tukipölkkyt on pirstottu, nyt tuodaan tilalle setripalkkeja!" Herra valoi rohkeutta Israelin vastustajiin ja yllytti sen vihollisia: Syyriaa idässä, Filistea lännessä. Ahnaasti ne haukkasivat Israelia, suun täydeltä. Vieläkään ei väistynyt hänen vihansa, hänen kätensä on yhä koholla, valmiina lyömään. Kansa ei palannut kurittajansa luo eikä turvautunut Herraan Sebaotiin. Niin Herra leikkasi Israelilta pään ja hännän, leikkasi palmunlatvan ja kaislanvarret samana päivänä: vanhimmat ja ylimykset, siinä on pää, profeetat, nuo valheopettajat, siinä on häntä. Sillä johtajat olivat johtaneet kansan harhaan ja saattaneet johdettavansa sekasortoon ja hämminkiin. Niinpä Herra ei säästänyt tämän kansan nuorukaisia eikä armahtanut sen orpoja ja leskiä, sillä ilkeitä ja pahoja he ovat, koko kansa, jokainen suu puhuu herjasanoja. Vieläkään ei väistynyt Herran viha, hänen kätensä on yhä koholla, valmiina lyömään. Ja niin vääritys palaa liekehtien, niin kuin tuli syö orjantappurat ja ohdakkeet ja sytyttää metsän tiheiköt, niin että ne kieppuvat savupyörteinä ilmaan. Maa hehkuu Herran Sebaotin suuttumusta, ja liekit nielevät ihmisiä. Toinen toistaan he eivät armahda, he syövät oikealta ja jäävät nälkäisiksi,

ahmivat vasemmalta eivätkä tule kylläisiksi, kukin syö oman käsivartensa lihaa, Manasse Efraimia, Efraim Manassea, ja molemmat yhdessä käyvät Juudan kimppuun. Vieläkään ei väistynyt Herran viha, hänen kätensä on yhä koholla, valmiina lyömään. Voi niitä, jotka vääriä säädöksiä säätävät, jotka katalia päätöksiä tekevät estääkseen heikkoja saamasta oikeutta, riistääkseen kansani köyhiltä lain turvan, anastaakseen leskien varat, ryöstääkseen orpojen perintöosan. Miten te aiotte selviytyä tilinteon päivästä, kun kaukainen rajuilma ehtii tänne? Kenen luo silloin pakenette apua hakemaan, minne kätette rikkautenne? Ei auta kuin kumartua vangittujen joukkoon, kaatua surmattujen sekaan. Mutta vielä ei väistynyt Herran viha, hänen kätensä on yhä koholla, valmiina lyömään.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (7:1-5)

Herra sanoi Nooalle: "Mene perheinesi arkkiin, sillä minä olen havainnut sinut ainoaksi vanhurskaaksi tämän sukupolven joukossa. Ota kaikkia uhrikelpoisia karjaeläimiä seitsemän paria, uroksia ja naaraita, mutta kaikkia epäpuhtaita karjaeläimiä ota kaksi, uros ja naaras. Myös taivaan lintuja ota seitsemän paria, uroksia ja naaraita, että niiden suku jatkuisi maan päällä. Seitsemän päivän kuluttua minä lähetän maan päälle sateen, jota kestää neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. Minä pyyhin pois maan päältä kaikki olennot, jotka olen luonut." Nooa teki niin kuin Herra oli häntä käsenyt.

Sananlaskujen kirjasta (8: 32–9:11)

"Nyt, lapset, kuulkaa minua!
Hyvin käy sen, joka minun tietäni kulkee.
Kuulkaa neuvojani, niin viisastutte,
älkää lyökö niitä laimin. Hyvin käy sen, joka minua kuulee, päivästä päivään valvoo ovellani, valppaana odottaa sen kynnyksellä. Joka minut löytää, löytää elämän, hänet Herra ottaa suosionsa. Pahoin käy sen, joka minua uhmaa, joka minua vihaa, rakastaa kuolemaa." Viisaus on rakentanut itselleen talon, seitsenpylväisen rakennuksen. Hän on teuraansa teurastanut, maustanut viinin, kattanut pöydän ja lähettänyt

palvelustyttönsä kaupunkiin kuuluttamaan sen kukkuloilta: "Oletko kokematon? Tule silloin tänne!" Ja ymmärtämättömille hän sanoo:

"Tulkaa, syökää pöytäni antimia, juokaa viiniä, jonka olen itse maustanut. Jättäkää haihattelu, niin menestytte, kulkekaa vakaasti viisauden tietä." Jos omahyväistä ojennat, hän pilkkaa sinua, jos jumalatonta nuhtelet, saat solvauksen. Omahyväistä älä nuhtele, hän vihastuu sinuun, nuhtele viisasta, niin hän rakastaa sinua. Neuvo viisasta, ja hän viisastuu yhä, opeta hurskasta, ja hän oppii lisää. Herran pelko on viisauden alku, Pyhän tunteminen on ymmärryksen perusta. "Minä, viisaus, lisään elinpäiviäsi, kartutan elämäsi vuosia.

3. keskiviikko

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (10:12–20)

Näin sanoo Herra: "Tietäkää: kun minä, Herra, olen saattanut päätökseen kaikki työni Siionin vuorella ja Jerusalemissa, minä vaadin Assyrian kuninkaan tilille hänen pöyhkeän sydämensä turhamaisuudesta ja hänen katseensa ylpeästä välkkeestä. Sillä näin on Assyrian kuningas sanonut: "Käteni voimalla olen tehnyt tämän kaiken ja omalla viisaudellani: minä tiedän mitä teen. Minä olen siirtänyt kansojen rajat ja riistänyt itselleni niiden rikkaudet ja valtiaan tavoin syössyt kuninkaat valtaistuimiltaan. Minä pääsin käsiksi kansojen rikkauksiin yhtä helposti kuin linnunpesään, minä kahmin itselleni kaikki maat kuin munat hylätyistä pesistä: ei siiven siipeä räpyttämässä, ei yhtään nokkaa piipittämässä." Onko kirves muka parempi kuin se, joka sillä hakkaa? Mahtaileeko saha sille, joka sitä käyttää? Ikään kuin ruoska heiluttaisi käyttäjänsä, ikään kuin puinen sauva heiluttaisi ihmisen kättä! Ei, vaan Jumala, Herra Sebaot, lähettää hivuttavan taudin tuon maan lihaviin ylimyksiin, ja loiston alla kytee polte kuin tulen polte. Ja Israelin Valosta tulee liekki, Israelin Pyhästä tulenlieska, joka yhdessä päivässä polttaa ja nielee Assyrian orjantappurat ja ohdakkeet, joka tekee perin juurin lopun sen metsien ja puutarhojen vehmaudesta, niin että maa on kuin sairastunut, tautiinsa menehtymässä. Ja niin vähiin käyvät puut

metsissä, että lapsikin voi ne merkitä muistiin. Sinä päivänä eivät Jaakobin jälkeläiset, jotka ovat päässeet pakoon, nuo Israelista jäljelle jääneet, enää turvaudu sortajaansa. Herralle uskollisina he turvautuvat yksin häneen, Israelin Pyhään.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (7:6-9)

Nooa oli kuudensadan vuoden ikäinen, kun vedenpaisumus tuli. Hän vei poikansa, vaimonsa ja poikiensa vaimot mukanaan arkkiiin vedenpaisumukselta turvaan. Uhrikelpoisia ja epäpuhtaita karjaeläimiä, lintuja ja kaikkia maalla liikkuvia pikkueläimiä meni pareittain, uros ja naaras kutakin lajia, Nooan luo arkkiiin, niin kuin Jumala oli hänelle sanonut.

Sananlaskujen kirjasta (9:12–18)

Jos elät viisaasti, hyödyt viisaudestasi itse, holtittomasta elämästä kärsit itse." Tyhmyys, se häpeämätön nainen, pieksee suutaan muttei ymmärrä mitään. Kaupungin korkeimmalla paikalla hän valtiaan tavoin istuu ovellaan ja kutsuu talon ohi kulkevia, jotka vakaasti vaeltavat omaa tietään: "Oletko kokematon? Tule silloin tänne!" Ja ymmärtämättömille hän sanoo: "Varastettu vesi makealta maistuu, herkuista parhain on salaa syöty leipä." Eikä toinen aavista, että se on varjojen talo, tuonelan kuilu tuota kutsua kuulevalle.

3. torstai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (11: 10–12:2)

Sinä päivänä lisain juurivesa kohoaa merkkiviirinä kansoille. Hänen luokseen pyrkivät kaikki kansat, hänen asuinsijaansa ympäröi kunnian hohde. Sinä päivänä Herra jälleen kohottaa kätensä vapauttaakseen kansansa jäännöksen Assyriasta ja Egyptistä ja Patrosista ja Nubiasta ja Elamista ja Sinearista ja Hamatista, tuodakseen kansansa takaisin meren saarista ja kaukaisilta rannoilta. Hän kohottaa merkkiviirin kansoille, hän korjaa talteen Israelista pois ajatut ja kokoaa yhteen Juudasta eri tahoille hajotetut maailman neljältä

kulmalta. Efraimin kateus haihtuu, Juudan katkeruus häviää. Efraim ei enää kadehdi Juudaa, eikä Juuda vainoa Efraimia. Rinta rinnan he ryntäävät länteen, Filistiaan, yhdessä he saalistavat idän heimojen alueilla, heidän valtansa yltää Edomiin ja Moabiin, ja ammonilaisista tulee heidän alamaisiaan. Herra halkaisee Egyptin merenlahden ja heristää kättään Eufratia kohden, hän hajottaa sen polttavalla henkäyksellään seitsemään uomaan, joiden yli voi kulkea jalkojen kastumatta. Niin avautuu valtatie hänen kansansa jäännöksen kulkea, sen, joka on jäljellä Assyriassa, samalla tavalla kuin tie aukeni Israelille sinä päivänä, jolloin se lähti Egyptin maasta.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (7:11 – 8:3)

Sinä vuonna, jona Nooa täytti kuusisataa vuotta, vuoden toisen kuukauden seitsemäntenätoista päivänä, puhkesivat kaikki syvyyden lähteet ja taivaan ikkunat aukenivat. Maan päällä satoi rankasti neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. Juuri sinä päivänä Nooa sekä hänen kolme poikaansa Seem, Haam ja Jafet, hänen vaimonsa ja hänen kolmen poikansa vaimot menivät arkkiin. Heidän lisäksi arkkiin meni kaikkia villieläimiä, karjaeläimiä ja maalla liikkuvia pikkueläimiä sekä kaikkia lintuja, niin pikkulintuja kuin muitakin siivekkäitä. Nooan luo tuli kaikkia eläviä olentoja pareittain, jokaista lajia uros ja naaras, niin kuin Jumala oli Nooalle sanonut. Ja Jumala sulki oven Nooan jälkeen. Niin tuli vedenpaisumus neljäksikymmeneksi päiväksi maan päälle. Vedet nousivat ja nostivat arkin irti, niin että se kohosi korkealle maasta. Vedet paisuivat ja lisääntyivät suuresti maan päällä, ja arkki ajelehti veden pinnalla. Ja vedet paisuivat paisumistaan, kunnes korkeimmatkin vuoret peittyivät. Vesi nousi, ja vuoret jäivät viisitoista kynnärää veden alle. Silloin tuhoutuivat kaikki maan elävät olennot, linnut, karjaeläimet, villieläimet ja kaikki maan päällä vilisevät pikkueläimet sekä kaikki ihmiset. Kaikki kuivalla maalla elävät olennot kuolivat, kaikki, joissa oli elämän henkäys. Näin Herra pyyhkäisi maan päältä kaikki elävät olennot, ihmiset, karjaeläimet, pikkueläimet ja linnut; kaikki ne hän

pyyhkäisi pois. Jäljelle jäivät vain Nooa sekä ne, jotka olivat hänen kanssaan arkissa. Maa oli veden vallassa sataviisikymmentä päivää. Mutta Jumala ei unohtanut Nooaa eikä villieläimiä ja karjaeläimiä, jotka olivat arkissa hänen mukanaan, vaan pani tuulen puhaltamaan maan yli, ja vedet lakkasivat nousemasta. Syvyyden lähteet ja taivaan ikkunat sulkeutuivat, ja sade taukosi. Vedet väistyivät väistymistään maan päältä, ja sadanviidenkymmenen päivän kuluttua vedet olivat alentuneet paljon.

Sananlaskujen kirjasta (10:1–22)

Viisas poika on isänsä ilo, tyhmä poika on äitinsä murhe. Väärintekijää eivät hänen aarteensa auta, mutta oikeamielisyys pelastaa kuolemasta. Nuhteeton Herra varjelee nälältä, mutta jumalattoman haluja hän ei täytä. Köyhyys seuraa kättä, joka työtä karttaa, toimeliaat kädet tuovat rikkauden. Viisas se, joka kesällä kerää, häpeä sille, joka korjuuaikana makaa. Hurskaalla on päänsä päällä siunaus, jumalattoman suussa piilee väkivalta. Vanhurskaan muistoa siunataan, jumalattoman nimikin maatuu. Ymmärtäväinen ottaa ohjeet varteen, mutta mieletön etsii tuhoaan. Turvassa kulkee, joka vilpittä kulkee, joka poikkeaa polulta, ei salassa pysy. Kavala silmänisku tuo tuskaa, ja mieletön puhe vie tuhoon. Vanhurskaan suu on elämän lähde, jumalattoman suussa piilee väkivalta. Viha ajaa ihmiset toisiaan vastaan, rakkaus peittää paljotkin rikkomukset. Järkevän huulilta lähtevät viisauden sanat, tyhmyrin selässä soikoon keppi! Viisas panee tiedon visusti talteen, mutta vahinko on valmis, kun hullu puhuu. Omaisuus on rikkaalle vahva varustus, puute murentaa köyhän majan. Mitä vanhurskas ansaitsee, on elämäksi, mitä jumalaton hankkii, koituu synniksi. Joka taipuu kuriin, vaeltaa elämän tietä, nuhteista piittaamaton kulkee harhaan. Joka vihansa salaa, se valheita puhuu, hullu se, joka panettelee ja parjaa. Paljossa puheessa vaanii synti, viisas se, joka kielensä hillitsee. Hurskaan puhe on puhtainta hopeaa, jumalattoman ajatus ei paljoa paina. Hurskaan sanat ruokkivat monia, tyhmät nääntyvät ymmärryksen puutteeseen. Herran siunaus menestyksen antaa, omin voimin sitä ei lisätä.

3. perjantai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (13:2–13)

Pystyttäkää paljaalle vuoren laelle merkkiviiri, korottakaa äänenne, huutakaa satureille, viittokaa heitä käymään sisälle ylhäisten porteista. Minä, Herra, olen antanut käskyn satureille, jotka ovat minulle pyhitetyt, vihani aseiksi olen kutsunut omat sankarini. Minun mahtini on heidän ylpeytensä. Kuule! Vuorilta kantautuu ääniä. Kuule! Niin kuin väkijoukon ääni, kokoontuvien kansanheimojen ääni, kokonaisten valtakuntien kohina! Herra Sebaot järjestää joukkonsa taisteluun. Kaukaisesta maasta, taivaanrannan ääreltä he saapuvat, Herra ja hänen vihansa aseet, hävittämään koko maan. Itkekää ja vaikeroikaa! Herran päivä on lähellä. Kaiken lyö Korkein maan tasalle. Sen tähden herpoaa jokainen käsi ja jokainen sydän jähmettyy. Kaikki säikähtävät, ihmiset joutuvat tuskan kouristusten valtaan, he vääntelevät kuin synnyttäjät, katselevat hämmentyneinä toisiaan, heidän kasvoillaan liekehtii kauhu. Herran päivä tulee ankarana, täynnä raivoa ja hehkuvaa vihaa, se muuttaa maan autioksi ja hävittää sen syntiset asukkaat. Taivaan tähdet ja tähtikuviot kieltävät silloin valonsa loiston. Pimeänä nousee aurinko, eikä kuu säteile valoa. Minä, Herra, vaadin maailman tilille pahuudesta ja jumalattomat synneistään. Minä teen lopun röyhkeiden ylimielisyydestä, painan maahan väkivaltaisten ylpeyden, ja ihmisiä on oleva vähemmän kuin puhdasta kultaa, vähemmän kuin Ofirin jalokultaa. Sen tähden taivaat järisevät ja maa järkkyy sijoiltaan Herran Sebaotin suuttumuksen vuoksi hänen vihansa päivänä.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (8:4–21)

Arkki pysähtyi seitsemännen kuun seitsemäntenätoista päivänä Araratin vuoristoon. Vedet vähenivät vähenemistään kymmenenteen kuuhun saakka, ja kymmenennen kuun ensimmäisenä päivänä tulivat vuorten

huiput näkyviin. Kun vielä neljäkymmentä päivää oli kulunut, Nooa avasi arkin ikkunaluukun, jonka hän oli tehnyt, ja päästi lentoon korpin. Se lähti ja lenteli edestakaisin, kunnes vedet olivat kuivuneet maan päältä. Sitten hän lähetti luotaan kyyhkysen saadakseen tietää, joko maa oli tullut esiin veden alta, mutta se ei löytänyt jalansijaa, mihin jäädä levähtämään, vaan palasi hänen luokseen arkkiin, sillä vesi peitti yhä koko maan pinnan. Ja hän ojensi kätensä ja otti kyyhkysen luokseen arkkiin. Hän odotti vielä seitsemän päivää ja lähetti kyyhkysen uudelleen arkista. Kun kyyhkynen illansuussa palasi hänen luokseen, sillä oli nokassaan tuore oliivipuun lehti. Siitä Nooa ymmärsi, että vedet olivat käyneet vähiin maan päällä. Hän odotti silti seitsemän päivää lisää ja päästi kyyhkysen jälleen lentoon, eikä se enää palannut hänen luokseen. Ensimmäisenä päivänä ensimmäistä kuuta sinä vuonna, jona Nooa täytti kuusisataayksi vuotta, vedet eivät enää peittäneet maata. Nooa poisti arkin katon ja näki, että maan pinta oli kuivunut. Toisen kuun kahdentenäkymmenentenäseitsemäntenä päivänä maa oli kokonaan kuiva. Silloin Jumala sanoi Nooalle: "Lähde ulos arkista ja ota mukaan vaimosi, poikasi ja poikiesi vaimot. Vie mukasi ulos kaikki eläimet, jotka ovat luonasi, kaikki elävät olennot, linnut, karjaeläimet ja maan päällä liikkuvat pikkueläimet. Vilisköön maa niitä jälleen, ja olkoot ne hedelmälliset ja lisääntykööt maan päällä." Niin Nooa lähti poikiensa, vaimonsa ja poikiensa vaimojen kanssa ulos, ja kaikki eläimet, kaikki pikkueläimet, linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat, lähtivät suvuittain arkista. Sitten Nooa rakensi alttarin Herralle, otti kaikkia uhrikelpoisia karjaeläimiä ja uhrikelpoisia lintuja ja uhrasi ne polttouhrina alttarilla. Ja kun Herra tunsu uhrisavun tuoksun, hän sanoi mielessään: "Minä en enää koskaan kiroa maata ihmisen tähden, vaikka ihmisen ajatukset ja teot ovat pahat nuoruudesta saakka, enää en hävitä kaikkea elävää, niin kuin tein.

Sananlaskujen kirjasta (10:31- 11:12)

Vanhurskaan suusta viisaus versoo, mutta myrkyllinen kieli leikataan poikki. Hurskaan sanat ovat rakkauden sanoja, jumalattoman puhe valhetta ja vimmaa. Väärää vaakaa Herra vihaa, oikea punnus on hänelle mieleen. Missä on ylpeys, sinne tulee häpeä, nöyrien kumppani on

viisaus. Kunnon miestä ohjaa rehellisyys, omaan vilppiinsä kavala kaatuu. Rikkaus ei vihan päivänä auta, mutta oikeamielisyys pelastaa kuolemasta. Nuhteettomuus tasoittaa hurskaiden tien, jumalaton sortuu pahuuteensa. Rehti elämä on rehellisen pelastus, himot ovat petturin paula. Kuolemaan katkeaa jumalattoman toivo, pahantekijän odotus raukeaa tyhjiin. Hurskas pelastuu ahdingosta, jumalaton joutuu hänen sijaansa. Rienajan puhe on toisille turmioksi, mutta tieto pelastaa oikeamieliset. Hurskaan onni on kaupungin ilo, jumalattoman tuho on riemun aihe. Vilpittömien menestys rakentaa kaupungin, jumalattomien puheet repivät sen maahan. Tyhmä se, joka toisia pilkkaa, ymmärtäväinen pysyy vaiti.

Suuren Paaston 4. viikko (Ristin kumartamisen viikko)

4. maanantai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (14: 24–32)

Näin on Herra Sebaot vannonut: ”Mitä minä suunnittelen, se toteutuu, mitä minä päätän, se tapahtuu. Olen päättänyt tuhota Assyrian omassa maassani. Omilla vuorillani minä poljen sen murskaksi, ja ies heltiää Israelin hartioilta ja valjaat sen olkapäiltä. Tämä on päätökseni, joka koskee kaikkia maita. Tässä on käteni, koholla kaikkien kansojen yllä. Kun Herra Sebaot on tehnyt päätöksen, kuka sen kumoaa? Kun hän on kohottanut kätensä, kuka estää sen iskun?” Kuningas Ahasin kuolinvuonna tuli tämä ennussana: Älä iloitse, sinä Filistean maa, vaikka kurittajasi ruoska on katkennut! Sillä käärmeen suvusta versoo myrkyllinen kyy, ja sen hedelmänä syntyy siivekäs lisko. Turvassa asettuvat levolle Israelin köyhät, maattomat lepäävät kuin karja minun niityilläni. Mutta sinut, Filistea, minä näännytän nälkään ja surmaan rippeetkin, joka ainoan. Valita, portti! Huuda tuskaasi, kaupunki! Luovu toivosta, koko Filistean maa! Savupilvi vyöryy pohjoisesta, vihollisjoukko lähestyy,

eikä sen riveistä kukaan jättäydy jälkeen.

Mitä on vastattava vieraan kansan lähettiläille?

Että Herra on laskenut Siionin perustukset ja kurjimmatkin hänen kansastaan löytävät turvansa sieltä.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (8:21–9:7)

Ja kun Herra tunsu uhrisavun tuoksun, hän sanoi mielessään: ”Minä en enää koskaan kiroa maata ihmisen tähden, vaikka ihmisen ajatukset ja teot ovat pahat nuoruudesta saakka, enää en hävitä kaikkea elävää, niin kuin tein. Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylvö eikä korjuu, ei vilu eikä helle, ei kesä eikä talvi, ei päivä eikä yö.” Jumala siunasi Nooan ja hänen poikansa ja sanoi heille: ”Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa. Kaikki villieläimet ja taivaan linnut, kaikki maan päällä liikkuvat eläimet ja meren kalat pelkäävät ja säikkyvät teitä; ne on annettu teidän valtaanne. Teidän ravintonanne olkoot kaikki olennot, jotka elävät ja liikkuvat. Ne kaikki minä annan nyt teille, niin kuin annoin teille vihreät kasvit. Mutta lihaa, jossa vielä on jäljellä sen elämänvoima, veri, te ette saa syödä. Ja jokaisen, joka vuodattaa teidän verenne, teidän elämänvoimanne, minä vaadin tilille. Minä vaadin tilille jokaisen eläimenkin. Vaadin tilille jokaisen ihmisen, joka vuodattaa lähimmäisensä veren. Joka ihmisen veren vuodattaa, hänen verensä on ihminen vuodattava, sillä omaksi kuvakseen Jumala teki ihmisen. Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää, lisääntykää ja levitkää yli maan.”

Sananlaskujen kirjasta (11:19–12:6)

Oikeamielinen tavoittaa elämän. Joka pahaa etsii, etsii kuolemaa. Väärämielistä Herra kammoksuu, nuhteetonta hän rakastaa. Totisesti, paha ei rankaisua välttä, mutta vanhurskaan suku pelastuu. Kultarengas sian kärsässä: kaunis nainen vailla ymmärrystä. Hyvien toiveista koituu hyvää, pahojen halusta versoo vihaa. Antelias antaa ja rikastuu yhä, saituri kitsastelee ja köyhtyy. Joka toisia ruokkii, syö itse kyllin, joka tarjoaa vettä, saa itse juoda.

Joka aittansa sulkee, sitä kansa kiroaa, jonka vilja on kaupan, sitä kiitetään. Joka etsii hyvää, löytää onnen, joka pahaan pyrkii, sen pahoin käy. Tuhoon kulkee, joka rikkauteensa turvaa, mutta hurskaat ovat kuin vihannat lehvät. Taivasalle jää, joka ei talostaan piittaa, viisaan orjaksi tyhmyri päätyy. Hurskaudesta kasvaa elämän puu, viisaan sanat otetaan vastaan. Hurskas saa palkkansa jo maan päällä, saati sitten jumalaton ja syntinen. Joka rakastaa tietoa, rakastaa kuria, tyhmä se, joka nuhteita vihaa. Hyvä ihminen on Herralle mieleen, mutta juonittelijan hän tuomitsee. Vääryyden varassa ei kukaan kestä, mutta vanhurskas on vankasti juurillaan. Kunnon vaimo on miehensä kruunu, kunnoton on kuin hivuttava tauti. Hurskaiden aikeet ovat puhtaat, jumalattomilla on vilppi mielessä. Väärämielisen sanat ovat tappava loukku, oikeamielisen puhe on pelastukseksi.

4. tiistai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (25:1-9)

Herra, sinä olet minun Jumalani! Sinun korkeuttasi laulan, sinun nimeäsi ylistän, sillä sinä toteutit ihmeellisen suunnitelman, kaukaa harkitun, varman ja luotettavan. Sinä muutit kaupungin kiviröykkiöksi, linnoitetun kaupungin rauniokasaksi. Sinä hävitit kaupungista sortajien palatsit, eikä niitä koskaan rakenneta uudelleen. Sen tähden voimakas kansa kunnioittaa sinua ja julmien muukalaisten kaupungit pelkäävät sinua. Sinä olit turvapaikka heikolle, pakopaikka kurjalle vaikeuksien aikana, suoja rankkasateessa, varjo helteen tullen. Sillä väkivaltaisten mieli on kuin talvinen rankkasade, kuin helle autiomaassa. Vihollisten kerskailun sinä vaiennat. Niin kuin helle pilven varjostaessa, niin vaimenee väkivaltaisten voittolaulu. Tällä vuorella Herra Sebaot valmistaa pidot kaikille kansoille, herkkuruokien aterian, valioviinien juhlan: ydinrasvalla maustettuja herkuja, kypsiä, kirkkaaksi seestettyjä viinejä. Tällä vuorella hän repäisee pois verhon, verhon kaikkien kansojen yltä, vaatteen joka on levitetty niiden ylle. Kuolema on nielty ainiaaksi. Herra Jumala pyyhkii kaikkien kasvoilta kyynelät

ja vapauttaa kansansa alennuksesta ja häpeästä kaikkialla maan päällä. Näin on Herra puhunut. Sinä päivänä sanotaan: "Tämä on meidän Jumalamme! Häneen me panimme toivomme, ja hän pelasti meidät. Tämä on Herra, häneen me kiinnitämme toivomme, iloitkaamme ja riemuitkaamme! Hän pelastaa meidät.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (9:8–17)

Jumala sanoi Nooalle ja hänen pojilleen: "Minä teen liiton teidän ja teidän jälkeläistenne kanssa, kaikkien elävien olentojen kanssa, jotka ovat teidän kanssanne maan päällä, lintujen, karjaeläinten ja kaikkien villieläintenkin kanssa, kaikkien niiden kanssa, jotka tulivat arkista ulos. Minä teen liiton ja annan teille lupaukseni: koskaan enää ei vedenpaisumus tuhoa kaikkea elävää, se ei koskaan enää hävitä maata." Jumala sanoi vielä: "Tämä on merkinä liitosta, jonka minä teen teidän sekä kaikkien maan päällä elävien olentojen kanssa kaikkiin tuleviin sukupolviin asti: minä asetan kaareni pilviin, ja se on oleva merkinä minun ja maan välisestä liitosta. Kun annan pilvien nousta taivaalle ja sateenkaari näkyy pilvissä, muistan liiton, jonka olen tehnyt kaikkien elävien olentojen, kaiken elollisen kanssa: vedet eivät enää koskaan paisu tuhotulvaksi hukuttamaan kaikkea elävää. Kaari näkyy pilvissä, ja kun minä sen näen, muistan ikuisen liiton, jonka olen tehnyt kaikkien elävien olentojen, kaikkien maan päällä elävien kanssa." Ja Jumala sanoi vielä Nooalle: "Tämä on sen liiton merkki, jonka minä teen kaikkien maan päällä elävien kanssa."

Sananlaskujen kirjasta (12:8–22)

Mitä viisaampi, sitä kiitetympi, tyhmyri kerää vain halveksuntaa. Parempi elää vaatimattomasti ja palvelijatta kuin leveästi mutta leivättä. Kunnon ihminen muistaa karjansa tarpeet, jumalaton ei sääliä tunne. Leivässä pysyy, joka pellollaan pysyy, mieletön se, joka tavoittelee tyhjää. Jumalaton tavoittelee pahojen saalista, vanhurskas pysyy juurillaan. Joka pahoja puhuu, kaatuu omaan ansaansa, vanhurskas selviää ahdingosta. Puheistaan ihminen palkitaan, teot kiertyvät tekijänsä eteen.

Tyhmä pitää omaa tietään oikeana, viisas se, joka neuvoja kuulee. Tyhmä tuo heti julki suuttumuksensa, viisas nielee loukkauksen ja vaikenee. Oikeutta auttaa, joka totta puhuu, valehtelija on vääryyden asialla. Harkitsematon sana on kuin miekanpisto, viisaan puhe on lääketta. Totuuden sanat kestävät iäti, valheen sanat vain tuokion. Itsensä pettää, joka pahoja hautoo, iloita saa, joka hyviä neuvoja antaa. Hurskas on turvassa kaikelta pahalta, jumalaton suistuu onnettomuuksiin. Petollista puhetta Herra ei siedä, sanansa pitävä on hänelle mieleen.

4. keskiviikko

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (26:21–27:9)

Herra lähtee asuinpaikastaan vaatiakseen maan asukkaat tilille kaikesta pahasta, mitä he ovat tehneet. Silloin maa paljastaa kaiken siihen vuodatetun veren eikä enää peitä surmattujen ruumiita. Sinä päivänä Herra vaatii tilille ja lyö suurella, vahvalla ja terävällä miekallaan Leviatanin, nopealiikkeisen käärmeeen, Leviatanin, kiemurtavan käärmeeen, iskee hengiltä syvyyden hirviön. Sinä päivänä saamme kuulla: "Ihana viinitarha! Laulakaa siitä!" Minä, Herra, olen sen vartija, yhtenä minä kastelen sitä. Minä vartioin sitä päivin ja öin, jottei sitä kukaan vahingoittaisi. Vihani hehku on ohi. Mutta jos vain näen ohdakkeita ja orjantappuroita, käyn taisteluun niitä vastaan ja poltan ne kaikki, jolleivät etsi minusta turvaa ja tee rauhaa kanssani, rauhaa minun kanssani. Tulevina aikoina Jaakob juurtuu, Israel kukkii ja kukoistaa, ja hedelmiin peittyvät maan kasvot. Onko hän lyönyt teitä yhtä ankarasti kuin hän löi teidän lyöjiänne? Onko hän tappanut teitä yhtä säälimättömästi kuin hän tappoi teidän kansanne tappajia? Vain hätistämällä pois, karkottamalla hän teitä ojensi, kiivaalla henkäyksellään hän ajoi teidät tiehenne itätuulen päivänä. Näin sovitetaan Jaakobin synnit, tämä on kääntymyksen hedelmä: Jaakob murskaa kaikki väärien alttarien kivet niin kuin kalkkikivi murskataan, eikä maahan enää nouse asera-paaluja, ei suitsutusalttareita.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (9:18–10:1)

Nooan pojat, jotka lähtivät arkista, olivat Seem, Haam ja Jafet, ja Haamista tuli Kanaanin isä. Nämä kolme olivat Nooan pojat, ja heidän jälkeläisiään ovat kaikki maailman ihmiset. Nooa ryhtyi viljelemään maata ja istutti ensimmäisen viinitarhan. Mutta kun hän joi viiniä, hän juopui ja jäi alastomana makaamaan teltaansa. Haam, Kanaanin isä, näki isänsä alastomuuden ja kertoi siitä ulkona molemmille veljilleen. Silloin Seem ja Jafet ottivat viitan, levittivät sen harteilleen, menivät sisään selkä edellä ja peittivät isänsä alastomuuden. Heidän kasvonsa olivat pois päin, eivätkä he nähneet isänsä alastomana. Kun Nooa selvisi juopumuksesta ja sai kuulla, mitä hänen nuorin poikansa oli hänelle tehnyt, hän sanoi: Kirottu olkoon Kanaan, tulkoon hänestä veljiensä orjienkin orja. Ja hän sanoi vielä: Kiitetty olkoon Herra, Seemin Jumala, ja Kanaan olkoon Seemin orja. Tehköön Jumala laajaksi Jafetin suvun, ja saakoon se asua myös Seemin majoissa, ja Kanaan olkoon heidän orjansa. Nooa eli vedenpaisumuksen jälkeen vielä 350 vuotta. Kaikkiaan hän eli 950 vuotta, ja sitten hän kuoli. Tämä on luettelo Nooan poikien, Seemin, Haamin ja Jafetin, jälkeläisistä. Vedenpaisumuksen jälkeen heille syntyi poikia.

Sananlaskujen kirjasta (12:23–13:9)

Viisas ei kersku tiedoillaan, tyhmä kuuluttaa julki tyhmyytensä. Ahkera päätyy päälliköksi, laiskuri toisten käskettäväksi. Huoli masentaa ihmismielen, hyvä sana sen ilahduttaa. Hurskas pysyy kaukana pahasta, jumalattomien tie vie harhaan. Velto pyyntimies ei tavoita saalista, ahkeralle kertyy rikkauksia. Vanhurskauden polku vie elämään, mutta monet kulkevat kuoleman tietä. Viisas ottaa varteen isänsä moitteet, omahyväinen ei nuhteista piittaa. Hyvä sana ravitsee puhujansa, mutta pahantekijä janoaa väkivaltaa. Joka hillitsee kielensä, turvaa henkensä, suupaltti kulkee turmioon. Laiska toivoo mutta ei saa, ahkera syö itsensä kylläiseksi. Oikeamielinen vihaa valheellisuutta, jumalaton levittää häpeän löyhkää.

Oikeamielinen pysyy oikealla tiellä, jumalaton syöksyy syntiin ja tuhoon. Moni rikkaaksi tekeytyvä on tyhjätasku, moni köyhyyttään valittava omistaa paljon. Rikkaalla on, mistä maksaa lunnaat, köyhää on turha uhkailla. Oikeamielisten valo sädehtii ja loistaa, mutta jumalattomien lamppu sammuu.

4. torstai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (28:14–22)

Kuulkaa Herran sana, te tyhjänpuhujat, tämän kansan hallitsijat, jotka asutte Jerusalemissa! Näin olette sanoneet: "Me olemme tehneet liiton kuoleman kanssa, tuonelan kanssa olemme solmineet sopimuksen. Kun tuhotulva vyöryy kohti, se ei saavuta meitä, sillä viekkaus on taannut meille turvapaikan, valheen suojaan me olemme piiloutuneet." Siksi Herra Jumala sanoo näin: Katsokaa: minä lasken Siioniin peruskiven, huolella valitun kivipaaden, kallisarvoisen kulmakiven sitomaan vankkaa perustaa. Joka uskoo, ei horju. Minun työssäni on mittana oikeus ja luotilankana vanhurskaus. Mutta rakeet hakkaavat pettävän turvapaikan ja tulva vie piilopaikan mennessään, teidän liittonne kuoleman kanssa pyyhittää pois ja teidän sopimuksenne tuonelan kanssa raukeaa. Tuhotulva vyöryy teidän ylitsenne, se lyö teidät maahan. Joka kerta kun se vyöryy ylitse, se tempaa teidät mukaansa. Aamu aamulta se vyöryy yli, päivä päivältä, yö yöltä. Kauhun vapina valtaa teidät, kun teille selviää, mitä sanoma merkitsee. Toden totta: vuode on lyhyt, ei sille voi ojentautua, peite kapea, ei siihen voi kääriytyä. Itse Herra nousee niin kuin hän nousi Perasiminvuoren luona, niin kuin kiivastui Gibeoninlaaksossa, niin hän kiivastuu ja tekee työnsä, outo on hänen työnsä! ja toteuttaa tekonsa, merkillinen on hänen tekonsa! Älkää siis enää pilkatko, etteivät kahleenne tulisi vielä raskaammiksi, sillä olen saanut tietää, että Jumala, Herra Sebaot, on tehnyt päätöksensä ja on valmis hävittämään kaiken maan.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (10:32–11:9)

Nämä olivat Nooan poikien jälkeläiset luettelutaina heimoittain ja kansoittain, ja heistä haarautuivat kansat maailmaan vedenpaisumuksen jälkeen. Koko maailma käytti samoja sanoja ja puhui yhtä kieltä. Kun ihmiset siirtyivät itään, he löysivät Sinearin maasta tasangon ja jäivät sinne asumaan. Ja he sanoivat toisilleen: "Tehkäämme tiiliä ja polttakaamme ne koviksi." He käyttivät savitiiltä rakennuskivenä ja asfalttipikeä muuraamiseen. He sanoivat: "Rakentakaamme itsellemme kaupunki ja torni, joka ulottuu taivaaseen asti. Sillä tavoin saamme mainetta emmekä myöskään hajaannu yli koko maan." Herra tuli katsomaan kaupunkia ja tornia, jota ihmiset rakensivat, ja sanoi: "Siinä he nyt ovat, yksi kansa, jolla on yksi ja sama kieli. Tämä, mitä he ovat saaneet aikaan, on vasta alkua. Nyt he pystyvät tekemään mitä tahansa. Menkäämme sekoittamaan heidän kielensä, niin etteivät he ymmärrä toistensa puhetta." Ja niin Herra hajotti heidät sieltä kaikkialle maailmaan, ja he lakkasivat rakentamasta kaupunkia. Kaupunki sai nimen Babylon, sillä siellä Herra sekoitti ihmisten kielen ja sieltä hän hajotti heidät kaikkialle maailmaan.

Sananlaskujen kirjasta (13:20–14:6)

Hae viisaiden seuraa, niin viisastut, pahoin käy, jos lyöttäydyt typerien joukkoon. Syntistä vainoavat tuskat ja vastukset, vanhurskas saa palkakseen onnen. Hyvä jättää perinnön lastenlapsilleenkin, syntisen varat talletetaan oikeamielisille. Köyhä saa raivioltaan kylliksi ruokaa, mutta väärä vie viljan toisten käsiin. Joka vitsaa säästää, se vihaa lastaan, joka rakastaa, kurittaa häntä jo varhain. Oikeamielinen saa syödä kyllikseen, jumalaton jää näkemään nälkää.

4. perjantai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (29:13–23)

Herra sanoi: "Koska tämä kansa lähestyy minua vain suullaan ja kunnioittaa minua vain huulillaan, koska sen sydän on vetäytynyt minusta kauas ja koska sen kuuliaisuus minua kohtaan on vain opittujen ihmiskäskeyjen noudattamista, niin minä teen uudelleen tälle kansalle ihmeellisiä, hämmästyttäviä ihmetekojä, ja sen viisaiden viisaus häviää ja sen ymmärtäväisten ymmärrys katoaa. Voi niitä, jotka kätkeytyvät Herralta salatakseen suunnitelmansa, niitä, joiden teot piilevät pimeydessä ja jotka sanovat: "Kukapa meidät näkisi, kukapa meidät tuntisi!" Voi teidän kieroutuneita ajatuksianne! Eikö savenvalaja muka ole saveaan kummempi? Sanooko teos tekijästään: "Ei hän ole minua tehnyt"? Sanooko luomus luojastaan: "Ei hän mitään ymmärrä"? Vain lyhyt aika enää, ja Libanonin vuoret muuttuvat hedelmätarhaksi, ja tarhat ovat laajoja kuin metsät. Sinä päivänä kuurot kuulevat kirjan sanat, sokeat pääsevät synkästä pimeydestä ja heidän silmänsä näkevät. Kurjat riemuitsevat jälleen Herrasta ja köyhimmät iloitsevat Israelin Pyhästä, sillä sortajat ovat hävinneet ja pilkkaaajat ovat poissa ja väärintekijät revitään juurineen maasta, nuo, jotka sanoillaan leimaavat viattoman syylliseksi ja puheillaan virittävät ansoja kaupunginportin tuomarille, nuo, joiden väärä todistus tuo syyttömälle tuomion. Sen tähden Herra, joka lunasti omakseen Abrahamin, sanoo Jaakobin suvulle näin: Nyt ei Jaakobin enää tarvitse olla häpeissään, enää eivät hänen kasvonsa kalpene. Sillä kun he näkevät keskuudessaan minun kätteni luomuksen, omat lapsensa, he jälleen pitävät pyhänä minun nimeni, pitävät pyhänä Jaakobin Pyhän ja vapisevat kunnioituksesta Israelin Jumalan edessä.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (12:1-7)

Herra sanoi Abramille: "Lähde maastasi, asuinsijoiltasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan. Minä teen sinusta

suuren kansan ja siunaan sinua, ja sinun nimesi on oleva suuri ja siinä on oleva siunaus. Minä siunaan niitä, jotka siunaavat sinua, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinun saamasi siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille." Niin Abram lähti Herran käskyn mukaan, ja Loot lähti hänen kanssaan. Harranista lähtiessään Abram oli seitsemänkymmenenviiden vuoden ikäinen. Abram otti mukaan vaimonsa Sarain ja veljenpoikansa Lootin sekä perheiden koko omaisuuden, myös Harranissa hankitut orjat. Sitten he lähtivät kulkemaan kohti Kanaaninmaata ja saapuivat sinne. Abram kulki Kanaaninmaan halki Sikeminseudulle, Moren tammelle asti. Siihen aikaan maassa asuivat kanaanilaiset. Herra ilmestyi Abramille ja sanoi: "Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan." Ja Abram rakensi sinne alttarin Herralle, joka oli ilmestynyt hänelle.

Sananlaskujen kirjasta (14:15–26)

Tyhmä uskoo kaiken minkä kuulee,ärkevä harkitsee mitä tekee. Viisas pelkää pahaa ja karttaa sitä, tyhmä on hilliton ja itsevarma. Äkipikainen tekee hullun töitä, juonien punojaa vihataan. Tyhmyys on narrien koristus, viisaiden päässä on tiedon seppelä. Pahat pannaan kumartamaan hyvien edessä, jumalattomat oikeamielisten porteilla. Köyhästä ei välitä edes toinen köyhä, mutta rikkaalla on paljon ystäviä. Syntiä tekee, joka lähimmäistään halveksii, autuas se, joka köyhää säälii. Joka pahaan pyrkii, kulkee harhaan, joka pyrkii hyvään, saa rakkautta. Kaikesta vaivannäöstä on jotakin hyötyä, tyhjästä puheesta vain vahinkoa. Viisaat seppelöidään rikkaudella, tyhmien otsaripana on tyhmyys. Luotettava todistaja pelastaa ihmishenkiä, valehtelija johtaa oikeuden harhaan. Herran pelko on vankka varustus, jälkipolvillekin se suo turvan.

Suuren Paaston 5. viikko

5. maanantai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (37:33–38:6)

Assyrian kuninkaasta Herra sanoo näin: "Ei hän tähän kaupunkiin pääse, ei ammu tänne yhtään nuolta, ei tuo tämän eteen ainuttakaan kilpeä eikä luo piiritysvallia tätä vastaan. Hän palaa samaa tietä, jota tuli, tähän kaupunkiin hän ei pääse, sanoo Herra. Minä suojelen tätä kaupunkia, minä pelastan sen itseni vuoksi ja palvelijani Daavidin tähden." Niin Herran enkeli lähti liikkeelle ja löi assyrialaiden leirissä kuoliaaksi satakahdeksankymmentäviisituhatta miestä. Kun eloon jääneet heräsivät aamulla, kaikkialla lojui ruumiita. Silloin Sanherib, Assyrian kuningas, purki leirinsä ja lähti. Hän meni takaisin maahansa ja jäi Niniveen. Kun kuningas Sanherib kerran oli jumalansa Nisrokin pyhäkössä rukoukseen kumartuneena, hänen poikansa Adrammelek ja Sareser löivät miekalla hänet hengiltä ja pakenivat sitten Araratin maahan. Hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi hänen poikansa Assarhaddon.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (13:12–18)

Abram jäi Kanaaninmaahan, kun taas Loot siirtyi telttoineen alangon kaupunkien liepeille ja päätyi lopulta Sodomaan. Mutta Sodoman asukkaat olivat turmeltuneita ja tekivät paljon syntiä Herraa vastaan. Lootin erottua Abramista Herra sanoi Abramille: "Nosta silmäsi ja katsele tästä paikasta pohjoiseen, etelään, itään ja länteen, sillä koko sen maan, jonka näet, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikiajoiksi. Minä teen sinun jälkeläisesi lukuisiksi kuin maan tomuhiukkaset: jos osaat ne laskea, osaat laskea jälkeläistesi määrän. Lähde vaeltamaan maata pitkin ja poikin, sillä minä annan sen sinulle."

Abram siirtyi telttoineen paikasta toiseen, kunnes asettui Hebroniin Mamren tammistoon. Sinne hän rakensi alttarin Herralle.

Sananlaskujen kirjasta (14:27–15:4)

Herran pelko on elämän lähde, se ohjaa ohi kuoleman loukkujen. Kansan paljous on kuninkaan kunnia, väen vähyys ruhtinaan tuho. Pitkämielisyys on järkevä miehen merkki, äkkipikaisuus on hulluuden huippu. Mielenrauha on terveyden perusta, intohimot kalvavat kuin hivuttava tauti. Joka heikkoa sortaa, herjaa hänen Luojaansa, joka Luoja kunnioittaa, armahtaa köyhää. Jumalaton sortuu pahuuteensa, mutta viattomuus on vanhurskaan turva. Ymmärtäväisen sydämessä viisaus asuu, tyhmien sisimmästä sitä ei tapaa. Vanhurskaus on kansalle kunniaksi, mutta synty on kansojen häpeä. Kunnan palvelijaa kuningas suosii, kunnoton joutuu hänen vihoihinsa. Sävyisä vastaus taltuttaa kiukun, loukkaava sana nostaa vihan. Viisaiden sanat ovat tiedon mauste, tyhmän suu syyttää tyhmyyksiä. Herran katse yltää kaikkialle, sen alla ovat sekä hyvät että pahat. Lohduttava puhe antaa elämänrohkeutta, petollinen sana murtaa mielen.

5. tiistai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (40:18–31)

Mihin te vertaisitte Jumalaa, mikä voisi häntä kuvata? Patsasko? Senhän mestari valaa, ja kultaseppä päällystää sen kullalla ja takoo sille hopeiset ketjut. He auttavat toinen toistaan ja sanovat toisilleen: "Pidä kiinni!" Ja takoja auttaa kultaseppää, vasaranheiluttaja alasinmiestä. Hän sanoo saumasta: "Nyt on hyvä", ja vahvistaa sen niiteillä, ettei se liiku. Jonka varat eivät riitä suuriin kustannuksiin, hän valikoi vain kappaleen lahoamatonta puuta ja etsii käsiinsä taitavan mestarin veistämään patsaan, joka pysyy tukevasti pystyssä. Ettekö te mitään tiedä, ettekö ole kuulleet, eikö teille ole kerrottu tätä alusta alkaen? Ettekö ole oppineet ymmärtämään, miten maailma on saanut alkunsa? Korkealla hän on, maan piirin yllä, maan asukkaat ovat hänelle kuin heinäsiirkoja.

Hän leväytti auki taivaan kuin kankaan ja jännitti sen kuin teltan asuttavaksi. Olemattomiksi hän tekee mahtimiehet, tyhjää ovat hänelle maan valtiat: tuskin heidät on istutettu, tuskin kylvetty, tuskin vesat ovat juurtuneet, kun hän jo henkäisee, ja he kuihtuvat ja myrskytuuli vie heidät mukaansa kuin oljenkorret. "Mihin te minua vertaisitte? Kuka on minun kaltaiseni?" kysyy Pyhä. Kohottakaa katseenne korkeuteen: kuka on tämän kaiken luonut? Hän, joka kutsuu esiin taivaan joukot täydessä vahvuudessaan, hän, joka tuntee ne nimeltä, joka ainoan. Suuri on hänen väkevyytensä, valtaisa hänen voimansa: yksikään joukosta ei jää pois. Miksi valitat, Jaakob, Israel, miksi puhut näin: "Ei ole Herra nähnyt elämäni taivalta, minun asiastani ei Jumala välitä. Etkö jo ole oppinut, etkö ole kuullut, että Herra on ikuinen Jumala, koko maanpiirin luoja? Ei hän väsy, ei uuvu, tutkimaton on hänen viisautensa. Hän virvoittaa väsyneen ja antaa heikolle voimaa. Nuoretkin väsyvät ja nääntyvät, nuorukaiset kompastelevat ja kaatuvat, mutta kaikki, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman, he kohoavat siivilleen kuin kotkat. He juoksevat eivätkä uuvu, he vaeltavat eivätkä väsy.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (15:1–15)

Abramille tuli näyssä tämä Herran sana: "Älä pelkää, Abram. Minä olen sinun kilpesi, ja sinun palkkasi on oleva hyvin suuri." Abram sanoi: "Herra, minun Jumalani, mitä sinä minulle antaisit? Olenhan jäänyt lapsettomaksi, ja minun omaisuuteni perii damaskolainen Elieser." Abram sanoi vielä: "Ethän ole antanut minulle jälkeläistä, ja siksi palvelijani saa periä minut." Mutta hänelle tuli tämä Herran sana: "Ei hän sinua peri, vaan sinut perii sinun oma poikasi." Ja Herra vei hänet ulos ja sanoi: "Katso taivaalle ja laske tähdet, jos kykenet ne laskemaan. Yhtä suuri on oleva sinun jälkeläistesi määrä." Abram uskoi Herran lupaukseen, ja Herra katsoi hänet vanhurskaaksi. Herra sanoi Abramille: "Minä olen Herra, joka toin sinut Kaldean Urista antaakseni sinun omaksesi tämän maan." Mutta Abram kysyi: "Herra, minun Jumalani, mistä minä voin tietää, että saan sen omakseni?" Silloin Herra sanoi

hänelle: "Hae kolmivuotias hieho, kolmivuotias vuohi, kolmivuotias pässi, metsäkyhky ja kyyhkysenpoikanen." Ja Abram haki ne kaikki, halkaisi ne keskeltä ja asetti kunkin eläimen puolikkaat vastakkain; lintuja hän ei kuitenkaan halkaissut. Kun ruhojen päälle laskeutui petolintuja, Abram ajoi ne pois. Auringon laskiessa Abram vaipui horrokseen, ja synkkä kauhu valtasi hänet. Silloin Herra sanoi hänelle: "Sinun tulee tietää, että jälkeläisesi joutuvat elämään muukalaisina maassa, joka ei ole heidän omansa. Heistä tulee siellä orjia, ja heitä sorretaan neljäsataa vuotta. Mutta minä rankaisen myös sitä vierasta kansaa, jonka orjiksi he joutuvat, ja he pääsevät lähtemään sieltä suuri omaisuus mukanaan. Sinä itse saat kuitenkin mennä rauhassa isiesi luo ja pääset hautaan hyvän vanhuuden jälkeen.

Sananlaskujen kirjasta (15:7–19)

Viisaan sanat levittävät tietoa, tyhmän ajatukset harhailevat. Jumalattoman uhria Herra kammoksuu, vilpittömän rukous on hänelle otollinen. Jumalattoman vaellusta Herra kammoksuu, vanhurskauteen pyrkivää hän rakastaa. Kovan kurituksen saa, joka poikkeaa tieltä, joka nuhteita väheksyy, päätyy tuhoon. Herra näkee tuonelan syvyyksiin asti, saati sitten ihmisten sydämiin! Itserakas ei moitetta siedä, omahyväinen ei mene viisaiden luo. Iloinen sydän kaunistaa kasvot, ahdistus murtaa mielen. Järkevä ihminen tavoittelee tietoa, houkalle maistuu vain järjettömyys. Köyhälle jokainen päivä on paha, mutta valoisa mieli tekee arjesta juhlan. Parempi köyhyys ja Herran pelko kuin suuret varat ja rauhattomuus. Parempi vihannesvati ja ystävien seura kuin syöttöhärkä ja vihaiset katseet. Kiivas mies panee alulle riidan, pitkämielinen riidan lopettaa. Laiskan tie on piikkipensaikko, kunnon mies kulkee raivattua tietä.

5. keskiviikko

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (41:4–14)

Kuka on tämän tehnyt, kuka saanut aikaan? Hän, joka alusta alkaen on kutsunut sukupolvet

elämään. Minä, Herra, olen ensimmäinen, ja viimeistenkin keskellä olen sama. Kaukaiset rannat ovat nähneet tämän, ne pelkäävät, maa vapisee äärestä ääreen. "Ne lähestyvät, ne tulevat tänne!" Sinä, palvelijani Israel, Jaakob, sinä jonka olen valinnut, sinä, ystäväni Abrahamin siemen, sinä, jonka käteen minä tartuin, jonka minä toin maan ääristä ja kutsuin kaukaisimmista kolkista, jolle minä sanoin: "Sinä olet palvelijani, minä olen sinut valinnut, en sinua väheksynyt, älä pelkää, minä olen sinun kanssasi! Älä arkana pälyile ympärillesi minä olen sinun Jumalasi. Minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vakaalla, lujalla kädelläni." Häpeään, pahasti häpeään joutuvat kaikki, jotka vihaavat sinua. Ne, jotka sinua syyttävät, tuhoutuvat, häviävät olemattomiin. Hakemallakaan et heitä enää löydä, niitä, jotka taistelivat sinua vastaan. Tyhjiin katoavat, olemattomiin ne, jotka sotivat sinua vastaan. Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, tartun sinun oikeaan käteesi ja sanon sinulle: "Älä pelkää, minä autan sinua." Älä pelkää, Jaakob, sinä maan mato, sinä Israelin vähäinen väki! Minä autan sinua, sanoo Herra, sinut lunastaa Israelin Pyhä.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (17:1-9)

Kun Abram oli yhdeksänkymmenenyhdeksän vuoden ikäinen, Herra ilmestyi hänelle ja sanoi: "Minä olen Jumala, Kaikkivaltias. Vaella koko sydämestäsi minun tahtoni mukaisesti, niin minä otan sinut liittoon kanssani ja teen suureksi sinun jälkeläistesi määrän." Abram heittäytyi kasvoilleen, ja Jumala sanoi hänelle: "Tällainen on liitto, johon minä sinut otan. Sinusta on tuleva monien kansojen kantaisä. Älköön siis nimesi enää olko Abram, vaan olkoon se Abraham koska minä teen sinusta kansojen paljouden isän. Minä annan sinulle paljon jälkeläisiä, ja sinusta on polveutuva kansakuntia ja kuninkaita. Minä pidän voimassa liiton sinun ja myös sinun jälkeläistesi kanssa, ikuisen liiton sukupolvesta toiseen, ja minä olen oleva sinun Jumalasi ja sinun jälkeläistesi Jumala. Minä annan sinulle ja jälkeläisillesi pysyväksi perintömaaksi koko Kanaaninmaan, jossa nyt asut muukalaisena, ja minä olen myös sinun jälkeläistesi Jumala."

Jumala puhui edelleen Abrahamille: "Pysykää uskollisesti tässä liitossa, sinä ja sinun jälkeläisesi sukupolvesta toiseen.

Sananlaskujen kirjasta (15:20–16:9)

Viisas poika on isänsä ilo, tomppeli halveksii äitiään. Järjetön saa ilonsa hulluudesta, järkevä kulkee tietänsä suoraan. Jos harkinta puuttuu, hanke kaatuu, jos on neuvonantajia, se onnistuu. Mikä ilo, kun löytyy sattuva vastaus, oikea sana oikeaan aikaan! Viisas kulkee ylöspäin elämän tietä, hän välttää tuonelaan viettävän tien. Ylpeältä Herra hävittää talon, mutta lesken maat hän suojelee. Pahantekijän juonia Herra kammoksuu, lempeät sanat ovat hänelle mieleen. Ahneus vie talon tuhoon. Joka lahjukset torjuu, se menestyy. Oikeamielinen malttaa, ennen kuin vastaa, jumalattoman suu syyttää pahuutta. Herra on kaukana jumalattomista, mutta vanhurskaiden rukouksen hän kuulee. Ystävällinen katse ilahduttaa mielen, iloinen uutinen virkistää ruumiin. Joka ottaa nuhteet opikseen, saa sijan viisaiden joukossa. Joka torjuu moitteet, pilaa elämänsä, joka nuhteita kuulee, hankkii ymmärrystä. Herran pelko on viisauden koulu, kunnian tie käy nöyryyden kautta. Ihminen suunnittelee mielessään, mutta sanat antaa Herra. Ihminen pitää oikeina kaikkia teitään, mutta Herra punnitsee ajatukset. Tuo kaikki hankkeesi Herran eteen, niin suunnitelmasi menestyvät. Kaiken on Herra tehnyt tarkoituksiaan varten, jumalattomankin kohtaamaan kovan päivän. Herra vihaa kaikkia kerskailijoita, totisesti, he eivät rangaistusta vältä! Laupeus ja uskollisuus sovittavat synnin, Herran pelko pitää loitolla pahasta. Joka elää Herran mielen mukaisesti, pääsee sovintoon vihamiestensäkin kanssa. Parempi vähän ja rehellisesti kuin isot voitot vilpillisesti. Ihminen suunnittelee tiensä, mutta Herra ohjaa hänen askelensa.

5. torstai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (42:5–16)

Näin sanoo Jumala, Herra, hän, joka loi taivaan ja levitti sen auki,

joka muovasi maan ja kaiken mitä siitä versoo ja antoi sen päällä kulkeville elämän hengen: Vanhurskaan suunnitelmani mukaan minä, Herra, olen kutsunut sinut. Minä tartun sinun käteesi ja suojelen sinua. Sinut minä asetan toteuttamaan sen liiton, jonka olen tehnyt tämän kansan kanssa kaikkien kansojen valoksi, avaamaan sokeat silmät, päästämään kahlitut vankeudesta, tyrmästä ne, jotka sen pimennossa istuvat. Minä olen Herra, Jahve on minun nimeni. Kunniani kirkkautta minä en kenellekään luovuta, en minulle kuuluvaa ylistystä jumalankuville. Näettekö: minkä olen ilmoittanut, se on tapahtunut, ja nyt minä ilmoitan uutta. Ennen kuin se taimelle ehtii, minä kerron sen teille. Laulakaa Herralle uusi virsi, maan ääristä alkaen laulakaa hänen ylistystään, te merenkulkijat ja itse meri, kaikki mitä siinä on, saaret ja rannikot, kaikki niiden asukkaat! Antakoot äänensä kuulua aavikko ja sen kaupungit ja leirit, joissa Kedarin heimo asuu! Riemuitkoot Selan rinteiden asukkaat, vuorten laelta he huutakoot iloaan! Antakoot he Herralle kunnian, kertokoot hänen ylistystään kaukaisille rannoille! Herra lähtee liikkeelle soturin tavoin. Kuin taistelija hän kiihdyttää vimmaansa, huutaa ja karjuu sotahuutoa ja uhkaa vihollisiaan: Kauan minä olen ollut vaiti, olen pysytellyt hiljaa, hillinnyt itseni. Nyt minä huudan kuin synnyttäjä, puuskutan, huohotan ankarasti. Minä teen autioiksi vuoret ja kukkulat, niiden ruohikot kuivaksi maaksi. Minä muutan joet hietikoksi Mutta sokeat minä kuljetan tietä, jota he eivät ole kulkeneet, annan heidän astella polkuja, joita he eivät tunne. Minä muutan pimeyden heidän edellään valoksi, louhikkopolut sileäksi tieksi. Nämä ovat minun tekoni, näin olen tehnyt ja näin teen yhä.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (18:20–33)

Herra sanoi: "Valitushuuto Sodoman ja Gomorran asukkaiden takia on suuri ja heidän syntinsä on hyvin raskas. Siksi minä aion mennä sinne katsomaan, ovatko he todella tehneet kaiken sen pahan, mistä valitetaan. Minä haluan saada siitä selvän."

Miehet lähtivät kulkemaan Sodomaan päin, mutta Herra jäi vielä puhumaan Abrahamin kanssa. Abraham astui lähemmäksi ja kysyi: "Aiotko sinä tuhota vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa? Ehkä kaupungissa on viisikymmentä hurskasta. Tuhoaisitko sen silloinkin? Etkö armahtaisi tuota paikkaa niiden viidenkymmenen oikeamielisen vuoksi, jotka siellä asuvat? On mahdotonta, että surmaisit syyttömät yhdessä syyllisten kanssa ja että syyttömien kävisi samoin kuin syyllisten. Ethän voi tehdä niin! Eikö koko maailman tuomari tuomitsisi oikein?" Herra sanoi: "Jos löydän Sodomasta viisikymmentä hurskasta, niin heidän tähtensä minä säästän koko kaupungin." Abraham vastasi: "Minä olen rohjennut puhua sinulle, Herra, vaikka olenkin vain tomua ja tuhkaa. Entä jos niistä viidestäkymmenestä puuttuu viisi? Hävittäisitkö viiden vuoksi koko kaupungin?" Herra vastasi: "En hävitä, jos löydän sieltä neljäkymmentäviisi." Abraham kysyi vielä: "Entä jos siellä on neljäkymmentä?" Herra sanoi: "Niiden neljänkymmenen takia minä säästän sen." Abraham sanoi: "Älä suutu, Herra, vaikka puhunkin vielä. Entä jos siellä on kolmekymmentä?" Herra vastasi: "En hävitä sitä, jos löydän sieltä kolmekymmentä." Mutta Abraham sanoi: "Saanko vielä puhua sinulle, Herra? Entä jos sieltä löytyy vain kaksikymmentä?" Herra sanoi: "Niiden kahdenkymmenen takia jätän sen hävittämättä." Mutta Abraham sanoi: "Älä suutu, Herra, vaikka puhun vielä tämän kerran. Entä jos sieltä löytyy kymmenen?" Herra sanoi: "Niiden kymmenen takia jätän sen hävittämättä." Tämän sanottuaan Herra lähti pois, ja Abraham palasi kotiinsa.

Sananlaskujen kirjasta (16:17–17:17)

Oikeamielisten tie kiertää pahan kaukaa, henkensä turvaa, joka tietään tarkkaa. Pöyhkeys vie perikatoon, ylpeys käy lankeemuksen edellä. Parempi elää hiljaa köyhien parissa kuin jakaa saalista röyhkeiden kanssa. Joka harkiten toimii, saa kaikkea hyvää, onni on sen, joka turvaa Herraan. Harkitseva ihminen saa viisaan maineen, taitava puhe taivuttaa mielet. Viisaus on viisaalle elämän lähde, tyhmyys tyhmälle rangaistus. Viisas sydän antaa suuhun sanat, jotka vievät perille opetuksen. Ystävän sanat ovat nuorta

hunajaa: makeat mielelle, virvoittavat ruumiille. Moni luulee omaa tietään oikeaksi, vaikka se on kuoleman tie. Nälkä miehen työhön ajaa, oma suu on häntä hoputtamassa. Heittiö penkoo esiin pahaa, hänen huulillaan on kuin polttava tuli. Juonittelija rakentaa riitaa, panettelija erottaa ystävykset. Kelvoton mies vetää ystävänsä mukaan, johdattaa hänetkin turmion tielle. Joka kyräillen katsoo, hankkii pahaa, joka huulensa tiukkaa, on jo päätöksen tehnyt. Harmaat hapset ovat kunniaseppele, palkinto sille, joka oikein elää. Sävyisyys on sankaruutta arvokkaampi, maltti enemmän kuin kaupungin valtaus. Helmassa arpaa ravistellaan, tuloksen ratkaisee Herra.

5. perjantai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (45:11–17)

Näin sanoo Herra, Israelin Pyhä, hän, joka on Israelin luonut: "Tekö vaatisitte minut tilille lapsistani, tekö antaisitte minulle neuvoja ja ohjeita omien kätteni töistä? Minä tein maan ja loin ihmisen sitä asumaan. Minä levitin käsilläni auki taivaan ja käskyilläni ohjasin sen joukkoja. Minä herätin tuon miehen toteuttamaan oikeutta. Minä tasoitan hänen tiensä, ja hän rakentaa minun kaupunkini. Vankeuteen viedyn kansani hän päästää rauhassa lähtemään maksua tai lahjuksia vaatimatta. Näin sanoo Herra Sebaot. Näin sanoo Herra: "Egyptin vaivalla hankkimat varat ja Nubian kauppavoitot tulevat sinun omaksesi. Sebalaiset, nuo kookkaat miehet, saapuvat luoksesi ja jäävät alamaiksiesi. Sinun perässäsi he kulkevat, kahleissa astuvat, sinun eteesi kumartuvat, sinua rukoilevat: "Vain sinun keskuudessasi, Israel, on Jumala, muuta jumalaa ei ole." Totisesti, sinä olet salannut itsesi, Jumala, sinä Israelin Jumala, Pelastaja! Häpeään joutuvat nuo kaikki, pilkan kohteiksi, halveksittuina kulkevat kuvien tekijät, mutta Herra pelastaa Israelin, pelastaa ainiaaksi. Te ette joudu häpeään ettekä pilkan kohteiksi, ette ikinä.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (22:1–18)

Kun näistä tapahtumista oli kulunut jonkin aikaa, Jumala tahtoi koetella Abrahamia ja sanoi hänelle: "Abraham!" Abraham vastasi: "Tässä olen." Ja Jumala sanoi: "Ota mukaasi ainoa poikasi lisä, jota rakastat, lähde Morian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka minä sinulle osoitan." Aamulla heti noustuaan Abraham satuloi aasin ja otti mukaansa kaksi palvelijaa sekä poikansa lisäkin. Pilkottuaan puita polttouhria varten hän lähti matkaan kohti paikkaa, jonne Jumala oli käskennyt hänen mennä. Kolmantena päivänä Abraham näki paikan etäältä. Silloin hän sanoi palvelijoilleen: "Jääkää tänne ja pitäkää huolta aasista, minä ja poika menemme tuonne rukoilemaan ja palaamme sitten luoksenne." Abraham otti polttouhripuut ja antoi ne lisäkin kannettavaksi; hän itse otti tulen ja veitsen, ja sitten he jatkoivat yhdessä matkaa. Lisä sanoi isälleen Abrahamille: "Isä!" Ja Abraham sanoi: "Niin, poikani?" Lisä sanoi: "Tässä on tuli ja puut, mutta missä on karitsa polttouhriksi?" Abraham vastasi: "Jumala katsoo kyllä itselleen karitsan polttouhriksi, poikani." Sitten he jatkoivat yhdessä matkaa. Kun he tulivat paikkaan, jonka Jumala oli Abrahamille osoittanut, Abraham rakensi sinne alttarin ja latoi puut paikoilleen. Sitten hän sitoi poikansa lisäkin ja pani hänet alttarille puiden päälle. Mutta kun Abraham tarttui veitseen uhratakseen poikansa, Herran enkeli huusi hänelle taivaasta: "Abraham, Abraham!" Abraham vastasi: "Tässä olen." Herran enkeli sanoi: "Älä koske poikaan äläkä tee hänelle mitään. Nyt minä tiedän, että sinä pelkää ja rakastat Jumalaa, kun et kieltäytynyt uhraamasta edes ainoa poikaasi." Ja kun Abraham katsoi ympärilleen, hän huomasi oinaan, joka oli sarvistaan takertunut pensaikkoon. Abraham kävi hakemassa oinaan ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta. Abraham antoi sille paikalle nimeksi "Herra katsoo". Niinpä vielä tänäkin päivänä puhutaan "Herrankatsomavuoresta". Herran enkeli huusi Abrahamille uudelleen taivaasta: "Näin sanoo Herra: Koska sinä tämän teit etkä kieltänyt minulta ainoa poikaasi, minä vannon itseni kautta, että siunaan sinua runsain

määrin ja annan sinulle jälkeläisiä niin paljon, että he ovat kuin taivaan tähdet tai hiekanjyvät meren rannalla, ja sinun jälkeläisesi valloittavat vihollistensa kaupungit. Sinun jälkeläistesi saama siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille, koska sinä olit minun äänelleni kuuliainen."

Sananlaskujen kirjasta 17:17–18:5)

Ystävän rakkaus ei koskaan petä, veli auttaa veljeä hädän hetkellä. Mieleton se, joka lyö kättä ja menee toisesta takuuseen. Joka rakastaa riitaa, rakastaa syntiä. Joka porttinsa korottaa, se etsii tuhoaan. Väärämielinen ei onnea tavoita, kieroilijan kohtaa perikato. Murheen saa, joka tyhmän siittää, houkan isä ei iloa tunne. Iloinen sydän pitää ihmisen terveenä, synkkä mieli kuihduttaa ruumiin. Jumalaton ottaa salaa lahjuksen ja vääristää oikeuden tien. Viisas pitää silmänsä viisaudessa, tyhmän katse kiertele maailman rantaa. Tyhmä poika on isänsä murhe, katkera pettymys äidilleen. Pahoin tehdään, jos syytöntä sakotetaan, oikeutta loukataan, jos ruoskitaan kunnian miestä. Viisas se, joka sanojaan säästää, järkevä pitää päänsä kylmänä. Hullukin käy viisaasta, jos on vaiti, järkevästä, ellei suutaan avaa. Eristäytyvä ihminen katsoo vain itseensä, riita on valmis, jos häntä neuvot. Moukka ei yritäkään ymmärtää, silti hän tahtoo mielipiteensä julki. Jumalattomuutta seuraa halveksunta, häpeän mukana tulee pilkka. Syvä kuin meri on harkittu puhe, virraksi paisuu viisauden lähde. Ei ole oikein pitää syyllisen puolta ja sortaa syytöntä oikeudessa.

Suuren Paaston 6. viikko

6. maanantai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (48:17–49:4)

Näin sanoo Herra, Israelin Pyhä, joka lunastaa sinut vapaaksi: "Minä olen Herra, sinun Jumalasi, Minä opetan sinulle, mikä on sinulle hyväksi, minä opastan sinua tielläsi. Kunpa kuulisit minun käskyjäni! Silloin sinun onnesi olisi runsas kuin virta, sinulle tuleva siunaus loputon kuin meren aallot, ja sinun lapsesi olisivat lukuisat kuin

rannan hiekka, sinun jälkeläisesi lukemattomat kuin hiekan jyvät. Sinun nimesi ei koskaan häviäisi, ei sitä pyyhittäisi pois minun silmieni edestä. Lähtekää Babyloniasta, rientäkää kotiin kaldealaisten maasta! Kertokaa tästä riemuiten, kuuluttakaa, viekää viesti maan ääriin asti. Sanokaa: "Herra on lunastanut palvelijansa Jaakobin vapaaksi!" Eivät he janoa kärsineet, kun hän vei heidät autiomaahan: veden hän sai vuotamaan kalliosta heille, hän halkaisi kallion, ja vedet virtasivat. Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo Herra. Kuulkaa minua, kaukaiset rannat, kuunnelkaa, kansakunnat, jotka asutte etäällä! Jo ennen syntymääni Herra kutsui minut. Kun vielä olin äitini kohdussa, hän antoi minulle nimen. Hän antoi minulle suun kuin terävän miekan, kätensä varjoon hän minut katki, hän teroitti minut kuin nuolen, viineensä hän minut talletti. Hän sanoi minulle: "Sinä olet minun palvelijani, Israel, sinussa minä osoitan kirkkauteni." Minä sanoin: "Turhan takia olen itseni uuvuttanut, tyhjiään olen haaskannut voimani. Mutta onhan oikeuteni Herran kädessä, palkkani Jumalan huomassa."

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (27:1–41)

Kun lisä oli tullut vanhaksi ja hänen silmänsä olivat hämärtyneet, niin ettei hän enää nähnyt, hän kutsui luokseen vanhemman poikansa Esau ja sanoi hänelle: "Poikani!" Esau vastasi: "Mitä, isä?" Lisä sanoi: "Minä olen tullut vanhaksi ja saatan pian kuolla Ota nyt varusteesi, nuoliviinesi ja jousesi, ja lähde metsästäämään minulle riistaa. Laita siitä herkkuruokaa, sellaista josta minä pidän, ja tuo sitä minulle syötäväksi, jotta voisin siunata sinut ennen kuin kuolen." Mutta Rebekka kuunteli, kun lisä puhui pojalleen Esaulle. Kun Esau oli lähtenyt metsästäämään riistaa isäänsä varten, Rebekka sanoi pojalleen Jaakobille: "Minä kuulin äsken, että isäsi sanoi veljellesi Esaulle: 'Tuo minulle riistaa ja valmista minulle herkkuruokaa, jotta voisin siunata sinut Herran nimessä ennen kuin kuolen.' Nyt, poikani, tottele minua ja tee niin kuin minä käsken. Hae minulle laumasta kaksi hyvää nuorta vuolta, niin minä teen niistä isäsi mieliruokaa. Vie sinä se isällesi syötäväksi, että hän siunaisi sinut ennen

kuolemaansa." Jaakob sanoi silloin äidilleen: "Mutta veljeni Esau on karvainen ja minun ihoni on sileä. Entä jos isä tunnustelee minua? Silloin hän pitää minua petkuttajana, ja minä saan osakseni kirouksen enkä siunausta." Hänen äitinsä sanoi: "Jos niin käy, poikani, kohdatkoon se kirus minua. Tee nyt vain niin kuin minä sanon ja mene hakemaan ne vuohet." Jaakob haki vuohet äidilleen, ja tämä valmisti niistä lisäkin mieliruokaa. Sitten Rebekka otti vanhemman poikansa Esaun parhaat vaatteet, jotka hänellä oli teltassa, ja puki nuoremman poikansa Jaakobin niihin. Vuohien nahoilla hän peitti Jaakobin kädet sekä hänen paljaan kaulansa ja niskansa. Sitten hän antoi herkut ja leipomansa leivän Jaakobin käteen. Jaakob meni isänsä luo ja sanoi: "Isä!" lisä vastasi: "Niin, poika, kuka sinä olet?" Jaakob sanoi isälleen: "Minä olen sinun esikoisesi Esau. Olen tehnyt niin kuin käskit. Nouse istumaan ja syö minun riistaani, ja siunaa sitten minut." lisä kysyi: "Miten löysit saaliin näin pian, poikani?" Jaakob vastasi: "Herra, sinun Jumalasi, johdatti sen tielleni." lisä sanoi: "Tulehan lähemmäksi, poikani, niin minä tunnustelen, oletko sinä Esau vai et." Jaakob meni isänsä luo, ja tämä tunnusteli häntä ja sanoi: "Ääni on Jaakobin ääni, mutta kädet ovat Esaun kädet." Eikä lisä tuntenut Jaakobia, sillä tämän kädet olivat karvaiset kuten Esaun, ja hän siunasi Jaakobin. lisä kysyi vielä: "Oletko sinä todella poikani Esau?" Jaakob vastasi: "Olen." Silloin lisä sanoi: "Tuo ruoka tänne, niin että saan syödä poikani tuomaa riistaa. Sen jälkeen siunaan sinut." Jaakob tarjosi hänelle ruokaa ja viiniä, ja hän söi ja joi. Sitten lisä sanoi: "Tule tänne ja suutele minua, poikani." Jaakob meni hänen luokseen ja suuteli häntä, ja lisä tunsikin hänen vaatteidensa hajun ja siunasi hänet sanoen: "Poikani tuoksu on kuin maan tuoksu, maan, jonka Herra on siunannut. Jumala suokoon sinulle taivaan kastetta ja maan rehevyyttä, viljaa ja viiniä runsain määrin. Kansat palvelkoot sinua ja kansakunnat kumartakoot sinua. Ole veljiesi herra, ja äitisi pojat kumartakoot sinua. Kirottuja olkoot ne, jotka sinua kiroavat, ja siunattuja ne, jotka sinua siunaavat. lisä oli ehtinyt siunata Jaakobin ja Jaakob oli juuri lähtenyt isänsä luota, kun Esau palasi metsästä. Hänkin laittoi herkkuruokaa, vei sen isälleen ja sanoi hänelle: "Nouse, isä, syömään poikasi tuomaa riistaa, että sitten voisit siunata minut." Hänen isänsä lisä

kysyi: "Kuka sinä olet?" Esau vastasi: "Minä olen poikasi Esau, sinun esikoisesi." Silloin lisä säikähti kovin ja kysyi: "Kuka se sitten oli, joka kävi metsästävässä ja toi minulle riistaa? Minä söin jo ennen sinun tuloasi ja siunasin hänet, ja se siunaus pysyy." Kun Esau kuuli isänsä sanat, hän alkoi äänekkäästi itkeä ja valittaa ja sanoi isälleen: "Siunaa minutkin, isä!" Silloin lisä sanoi: "Veljesi tuli kavalasti ja vei sinulta siunauksen." Esau sanoi: "Ei häntä suotta Jaakobiksi sanota. Hän on pettänyt minut kahteen kertaan: hän vei jo esikoisuuteni, ja nyt hän riisti minulta siunauksenkin!" Esau kysyi vielä: "Eikö sinulle jäänyt mitään siunausta minua varten?" lisä vastasi: "Minä asetin hänet sinun herraksesi, annoin hänelle palvelijoiksi kaikki hänen veljensä ja varustin hänet viljalla ja viinillä. Mitä minä voisin enää tehdä sinun hyväksesi, poikani?" Silloin Esau sanoi isälleen: "Yksikö siunaus sinulla vain on, isä? Siunaa, isä, minutkin!" Ja Esau itki katkerasti. Hänen isänsä lisä sanoi hänelle: "Kaukana on sinun asuinsijasi oleva rehevistä maista, vailla taivaan kastetta. Sinä olet elävä miekkasi varassa ja palveleva veljeäsi. Mutta kun sinä kerran riistäydyt irti, silloin karistat hänen ikeensä niskastasi. Esau kantoi Jaakobille kaunaa siitä, että Jaakob oli saanut isän siunauksen, ja hän ajatteli: "Pian tulee aika, jolloin suremme isän kuolemaa. Sitten minä tapaan Jaakobin."

Sananlaskujen kirjasta (19:16–25)

Joka käskyt pitää, saa henkensä pitää, mutta kuolemaan kulkee, joka ei tietään tarkkaa. Joka köyhää armahtaa, lainaa Herralle, ja Herra maksaa takaisin hyvän teon. Kurita poikaasi, kun vielä on toivoa, varo sentään hengiltä hakkaamasta. Kiivas mies hankkii äkkiä rangaistuksen. Jos yrität apuun, vain pahennat asiaa. Kuule neuvoja, ota kuritus varteen, että olisit vastedes viisaampi. Ihminen kaavailee monenlaista, mutta kaikki käy Herran tahdon mukaan. Uskollisuus on ihmisessä arvokkainta, parempi on köyhä kuin petollinen. Herran pelko turvaa elämäsi: nukut tyynesti, säikkymättä pahaa. Laiska pistää kätensä ruokavatiin, mutta suuhun saakka käsi ei nouse. Lyö rehentelijää, se on tyhmille opiksi, ojenna viisasta, ja hänen viisautensa kasvaa.

6. tiistai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (49:6–10)

Näin sanoo Herra: "Ei riitä, että olet minun palvelijani ja saatat ennalleen Jaakobin heimot, tuot takaisin Israelin eloonjääneet. Minä teen sinusta valon kaikille kansoille, niin että pelastus ulottuu maan ääriin saakka. Näin sanoo Herra, Israelin Pyhä, kansansa lunastaja, tälle kaikkien halveksimalle, muukalaisten inhoamalle, itsevaltiaitten orjalle: "Kuninkaat saavat vielä nähdä! He nousevat osoittamaan kunnioitusta, ruhtinaat heittäytyvät maahan edessäsi. Herran tahdosta näin tapahtuu, hänen, joka on uskollinen, Israelin Pyhän, hänen, joka on sinut valinnut. Näin sanoo Herra: "Armon hetkellä minä vastaan sinulle, pelastuksen päivänä minä autan sinua. Minä olen luonut sinut toteuttamaan sen liiton, jonka tein tämän kansan kanssa, jotta saattaisit ennalleen maan, jotta uudelleen jakaisit autioituneet perintömaat, jotta sanoisit vangituille: "Lähtekää", ja pimeydessä viruville: "Tulkaa valoon!" Tallatuilta teiltäkin he löytävät ravintonsa, paljas kalliorinne on heille laidunmaa. Eivät he näe nälkää, ei heidän tule jano, ei heitä ahdista helle eikä auringon polte, sillä heitä ohjaa heidän armahtajansa, joka vie heidät lähteiden ääreen.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (31:3–16)

Silloin Herra sanoi Jaakobille: "Palaa isiesi maahan ja synnyinseudullesi. Minä olen sinun kanssasi." Jaakob kutsutti Raakelin ja Lean luokseen laidun- maalle, missä hän paimensi lampaitaan ja vuohiaan, ja sanoi heille: "Minä huomaan isänne kasvoista, ettei hän enää ole minulle yhtä suopea kuin ennen, mutta minun isäni Jumala on aina ollut kanssani. Tehän tiedätte, että minä olen parhaani mukaan palvellut isäänne, hän sen sijaan on petkuttanut minua ja muuttanut palkkaani kymmenen kertaa. Jumala ei kuitenkaan ole antanut hänen tuottaa minulle vahinkoa. Jos isänne sanoi: 'Täplikkäät

saavat olla palkkasi', silloin kaikki lampaat ja vuohet synnyttivät täplikkäitä, ja jos hän sanoi: 'Juovikkaat saavat olla palkkasi', niin kaikki eläimet synnyttivät juovikkaita. Jumala otti karjan pois isältänne ja antoi sen minulle. Lampaiden ja vuohien kiima-aikana minä näin unessa juovikkaiden, täplikkäiden ja laikukkaiden urosten astuvan lampaita ja vuohia. Jumalan enkeli sanoi minulle siinä unessa: 'Jaakob!' Ja minä sanoin: 'Tässä olen.' Hän sanoi: 'Näetkö, kaikki urokset, jotka astuvat lampaita ja vuohia, ovat juovikkaita, täplikkäitä ja laikukkaita, sillä minä olen nähnyt, miten Laban sinua kohtelee. Minä olen Jumala, joka ilmestyin sinulle Betelissä, missä sinä voitelit öljyllä patsaan ja teit minulle uhrilupauksen. Lähde nyt pois tästä maasta ja palaa synnyinseudullesi.' Silloin Raakel ja Lea vastasivat hänelle: "Meillä ei ole isämme luona enää mitään perintöosaa jäljellä. Hänhän kohteli meitä kuin orjia, sillä hän myi meidät ja vielä söi suuhunsa sen hinnan, jonka oli meistä saanut. Koko se rikkaus, jonka Jumala on ottanut pois meidän isältämme, kuuluu meille ja lapsillemme! Tee siis nyt niin kuin Jumala on käskennyt sinun tehdä!"

Sananlaskujen kirjasta (21:3–21)

Noudata oikeutta ja vanhurskautta, se on Herralle enemmän kuin teurasuhri. Ylpeät silmät, pöyhkeä sydän, jumalattoman lyhdyt synnin tiellä. Utteruus ja harkinta tuo menestyksen, turha kiire vie köyhyyteen. Joka kokoaa omaisuutta valheen keinoin, se tuulta tavoittaa ja tuhonsa löytää. Omaan pahuuteensa jumalaton kaatuu, kun hän hylkää sen, mikä on oikein. Syyllisen tie on mutkainen, kunnon ihminen on teoissaan suora. Parempi katolla taivasalla kuin talossa toraisan vaimon kanssa. Jumalaton himoitsee paha, lähimpiäänkään hän ei säästä. Rankaise rehentelijää, se on kokemattomille opiksi, opeta viisasta, ja hänen tietonsa kasvaa. Oikein tekee oikeamielinen jumalattomille, hän syöksee tuhoon koko joukkion. Joka sulkee korvansa köyhän pyynnöltä, joutuu itse pyytämään saamatta vastausta. Salaa annettu lahja lepyttää vihan, poveen kätkeyty lahjus kiivaankin kiukun. Oikea teko on oikeamielisen ilo mutta väärämielisen kauhistus. Joka eksyy ymmärryksen tieltä, päättyy lopulta varjojen maahan. Ilonpitäjää odottavat ankeat ajat, juomari ja syömäri ei rikastu.

Jumalattoman ja hurskaan osat vaihtuvat: petollinen joutuu uskollisen lunnaaksi. Parempi asua autiomaassa kuin pahansisuisen vaimon kanssa. Viisaalla on varastossa kalleuksia ja herkkuja, tyhmä panee kaiken menemään. Joka pyrkii oikeuteen ja laupeuteen, saa elämän, kunnian ja vanhurskauden.

6. keskiviikko

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (58:1–11)

Näin sanoo Herra: "Huuda kurkun täydeltä, älä arkaile, anna äänesi kaikua kuin pasuuna! Kerro kansalleni sen rikokset, Jaakobin suvulle sen synnit. Minua he ovat etsivinään päivästä päivään ja kyselevät tietoa minun teistäni niin kuin kansa, joka noudattaa vanhurskautta eikä ole hylännyt Jumalansa säättämää oikeutta. He pyytävät minulta oikeudenmukaisia tuomioita, he pyytävät Jumalaa puolelleen ja sanovat: "Miksi sinä et huomaa, kuinka me paastoamme? Etkö näe, kuinka me kuritamme itseämme?" Näen kyllä! Paastopäivänäkin te ajatte omia etujanne, te ahdistatte niitä, jotka raatavat puolestanne. Riitaa ja katkeruutta teidän paastonne tuottaa, raakoja nyrkiniskuja. Te ette enää pidä sellaista paastoa, joka kantaa rukoukset taivasiin. Tuollaistako paastoa minä teiltä odotan, tuollaista itsenne kurittamisen päivää? Sitäkö, että te riiputatte päätänne kuin rannan ruoko, pukeudutte säkkivaatteeseen, makaatte maan tomussa, sitäkö te kutsutte paastoksi, Herran mielen mukaiseksi päiväksi? Toisenlaista paastoa minä odotan: että vapautat syyttömät kahleista, irrotat ikeen hihnat ja vapautat sorretut, että murskaat kaikki ikeet, murrat leipää nälkäiselle, avaat kotisi kodittomalle, vaatetat alastoman, kun hänet näet, etkä karttele apua tarvitsevaa veljeäsi. Silloin sinun valosi puhkeaa näkyviin kuin aamunkoi ja hetkessä sinun haavasi kasvavat umpeen. Vanhurskaus itse kulkee sinun edelläsi ja Herran kirkkaus seuraa suojanasi. Ja Herra vastaa, kun kutsut häntä, kun huudat apua, hän sanoo: "Tässä minä olen." Jos hävität sorron ikeen keskuudestasi ja lopetat sormella osoittelun ja pahat puheet, jos annat nälkäiselle

omastasi ja ravitset sen, joka kärsii puutetta, niin sinun pimeyteesi koittaa valo ja yön varjo muuttuu keskipäivän kirkkaudeksi. Ja Herra on alati ohjaava sinua. Aavikon paahteessakin hän elvyttää voimasi ja vahvistaa jäsenesi. Sinä olet kuin vehmas puutarha, kuin lähde, jonka vesi ei ehdy.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (43:26–31, 45:1–16)

Kun Joosef tuli taloon, he veivät hänelle lahjat ja lankesivat maahan hänen eteensä. Joosef tervehti heitä ja kysyi: "Mitä kuuluu vanhalle isällemme, josta kerroitte minulle? Elääkö hän vielä?" He vastasivat: "Isällemme, sinun palvelijallesi, kuuluu hyvää. Hän on edelleenkin elossa." Ja he polvistuivat ja heittäytyivät kasvoilleen. Kun Joosef huomasi Benjaminin, oman äitinsä pojan, hän kysyi: "Tämäkö on nuorin veljenne, josta minulle puhuitte?" Ja hän sanoi: "Jumala siunatkoon sinua, poika!" Sitten Joosef poistui kiireesti, sillä nähdessään veljensä Benjaminin hän liikkui niin, että hänen oli vaikea pidättää itkuaan. Hän meni sisähuoneeseen ja itki siellä. Pestyään kasvonsa hän tuli takaisin, pakottautui rauhalliseksi ja sanoi: "Tuokaa ruoka sisään." Nyt Joosef ei enää jaksanut hillitä itseään. Koska paikalla oli paljon palvelusväkeä, hän huusi: "Pois täältä kaikki!" Niinpä ketään vierasta ei ollut läsnä, kun Joosef kertoi veljilleen, kuka hän oli. Hän puhkesi itkemään niin suureen ääneen, että egyptiläiset faraon hovia myöten kuulivat sen. Joosef sanoi veljilleen: "Minä olen Joosef. Vieläkö isäni elää?" Mutta hänen veljensä eivät tyrmistykseltään kyenneet vastaamaan hänelle mitään. Joosef sanoi veljilleen: "Tulkaa tänne minun luokseni." He astuivat lähemmäksi, ja hän sanoi: "Minä olen Joosef, teidän veljenne, jonka te myitte Egyptiin. Mutta älkää olko murheissanne älkääkään syyttäkö itseänne siitä, että olette myyneet minut tänne, sillä Jumala lähetti minut teidän edellänne pelastamaan ihmishenkiä. Nälkä on nyt jo kaksi vuotta vallinnut kaikkialla, ja edessä on vielä viisi vuotta, joina ei kynnetä peltoa eikä korjata satoa. Mutta Jumala lähetti minut teidän edellänne, jotta te jäisitte eloon ja teidän sukunne säilyisi maan päällä ja monet pelastuisivat. Te ette siis

lähettäneet minua tänne, vaan Jumala, ja hän asetti minut faraon neuvonantajaksi, koko hänen valtakuntansa herraksi ja Egyptin maan valtiaaksi."Menkää nyt kiireesti isäni luo ja sanokaa hänelle: 'Näin sanoo poikasi Joosef: Jumala on asettanut minut koko Egyptin herraksi. Tule viipymättä tänne minun luokseni, niin saatte asua minun lähelläni Gosenin maakunnassa, sinä, poikasi ja heidän lapsensa. Te saatte tuoda tänne lampaanne, vuohenne, nautakarjanne ja kaiken muun teille kuuluvan. Minä huolehdin sinun elatuksestasi, niin ettet sinä eikä sinun perheesi tai kukaan muukaan väestäsi jää puutteeseen, sillä nälkävuosia on vielä viisi jäljellä.' Näettehän omin silmin, ja veljeni Benjamin näkee, että minä itse puhun teille. Kertokaa vielä isälleni, miten korkeassa asemassa minä olen Egyptissä ja mitä kaikkea olette nähneet, ja tuokaa isä kiireesti tänne." Sitten Joosef lankesi veljensä Benjaminin kaulaan ja puhkesi itkuun, ja myös Benjamin syleili häntä ja itki. Ja Joosef suuteli ja syleili itkien kaikkia veljiään. Sen jälkeen hänen veljensä puhelivat pitkään hänen kanssaan. Kun tieto Joosefin veljien saapumisesta tuli faraon hoviin, se oli mieleen faraolle ja hänen hovimiehilleen.

Sananlaskujen kirjasta (21:23–22:4)

Joka suutaan ja kieltään varoo, varjelee itsensä ahdingoilta. Rehentelijä saa herjaajan nimen, hänen röyhkeydellään ei ole mittaa eikä määrää. Omiin mielitekoihinsa laiska kuolee, kun kädet kieltäytyvät työnteosta. Ahne on aina ottamassa, vanhurskas antaa, ei kitsastele. Jumalattoman uhrilahja on iljettävä, vielä iljettävämpi, jos hän hautoo pahaa. Väärän todistajan käy huonosti, tarkkaa todistajaa kuunnellaan aina. Jumalaton katsoo uhmakkaasti, vilpitön kulkee vakaasti tietään. Ei auta viisaus Herran edessä, ei ymmärrys, ei ihmisen harkinta. Itse valjastat hevosesi taisteluun, mutta voitto on Herran kädessä. Hyvä maine on rikkautta arvokkaampi, suosio parempi kuin kulta ja hopea. Pane rikas ja köyhä vieretysten: kumpaisenkin on Herra luonut. Kun onnettomuus uhkaa, viisas väistää, tyhmä kulkee kohti ja saa kolhut. Nöyryyden ja Herran pelon palkka on elämä, vauraus ja kunnia.

6. torstai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (65:8–16)

Näin sanoo Herra: "Kun viinirypäleet ovat mehukkaita, sanotaan: "Varokaa turmelemasta niitä, niissä on siunaus." Samalla tavoin minä huolehdin palvelijoistani, ettei kaikki tuhoutuisi. Jaakobin siemenestä minä kasvatan jälkeläisiä, Juudan jälkeläisistä minä teen vuorteni perijän. Minun valittuni ne perivät, minun palvelijani asuvat siellä. Saaronista tulee lampaiden ja vuohien laidun, Akorinlaaksosta nautakarjan lepäilypaikka. Nekin ovat kansani maata, kansan, joka minua etsii. Mutta te, jotka olette hylänneet Herran ja unohtaneet minun pyhän vuoreni, te, jotka katoitte juhlapöydän onnenjumalalle Gadille ja täytitte sekoitusmaljan kohtalonjumalan Menin kunniaksi, te menetätte henkenne miekan iskusta, minä määrään teidät kumartumaan teuraiksi. Kun minä kutsuin, te ette vastanneet, kun minä puhuin, te ette kuunnelleet vaan teitte sitä, mikä on minun silmissäni vääää, ja aina valitsitte sen, mikä on vastoin minun tahtoani. Sen tähden Herra, minun Jumalani, sanoo näin: Minun palvelijani saavat syödäkseen, mutta te näette nälkää, minun palvelijani saavat juodakseen, mutta te kärsitte janoa, minun palvelijani iloitsevat, mutta teidän osanne on häpeä, minun palvelijani riemuitsevat sydän täynnä onnea, mutta te huudatte sydän tuskaa tulvillaan ja valitatte mieli murtuneena. Kiroukseksi minun valittujeni suuhun jää teidän nimenne: "Surmatkoon Herra sinut, niin kuin hän surmasi heidät!" Mutta omia palvelijoitani olen kutsuva uusilla nimillä. Joka pyytää itselleen siunausta tässä maassa, on saava siunauksen oikean Jumalan nimessä, ja joka vannoo tässä maassa, on vannova oikean Jumalan nimeen. Ja kaikki menneet murheet on unohdettu, niitä ei enää missään näy.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (46:1-7)

Niin Israel lähti liikkeelle ja otti mukaan kaiken väkensä ja omaisuutensa. Kun hän saapui Beersebaan, hän uhrasi teurasuhreja isänsä

lisakin Jumalalle. Yöllä Jumala sanoi Israelille näyssä: "Jaakob, Jaakob!" Hän vastasi: "Tässä olen." Jumala sanoi: "Minä olen Jumala, isäsi Jumala. Älä pelkää lähteä Egyptiin, minä teen sinusta siellä suuren kansan. Minä itse tulen sinun mukana Egyptiin ja tuon sinut sieltä myös takaisin. Ja Joosef on painava sinun silmäsi kiinni." Jaakob lähti Beersebast, ja hänen poikansa kuljettivat hänet sekä lapsensa ja vaimonsa Egyptiin niillä vaunuilla, jotka farao oli lähettänyt noutamaan häntä. He ottivat karjansa ja kaiken muun omaisuutensa, jonka olivat Kanaaninmaassa hankkineet, ja niin Jaakob ja koko hänen sukunsa tulivat Egyptiin. Jaakob vei kaikki poikansa ja pojanpoikansa, tyttärensä ja poikiensa tyttäret, koko sukunsa mukanaan Egyptiin.

Sananlaskujen kirjasta (23:15–24:5)

Poikani, jos sydämesi viisastuu, minun sydämeni iloitsee. Riemu täyttää mieleni, kun puheesi on totta ja oikeaa. Älä kadehdi niitä, jotka elävät synnissä, elä Herran pelossa päivästä päivään. Jos sen teet, sinulla on tulevaisuus eikä toivosi raukea tyhjiin. Kuuntele, poikani, ja viisastu, ohjaa ajatuksesi oikealle tielle. Älä eksy juomarien seuraan, karta lihapadan ääressä mässäileviä, sillä juomari ja syömäri köyhtyy, nuokkuu lopulta ryysyissä. Kuule isääsi, jolta olet saanut elämän, älä halveksi äitiäsi, kun hän on vanha. Osta totuutta, älä myy, osta viisautta oppia ja ymmärrystä. Kunnon poika on isänsä ilo, onnellinen se, jolla on viisas poika. Iloitkoot sinun isäsi ja äitisi, riemuitkoon sinun synnyttäjäsi. Poikani, luota minuun, seuraa samaa tietä kuin minä. Portto on kuin syvä hauta, vieras nainen kuin ahdas kaivo. Rosvon lailla hän on väijyksissä ja viettelee yhä uusia uskottomuuteen. Kuka voivottaa, kuka vaikertaa? Kuka rettelöi, kuka haastaa riitaa? Kuka hankkii kolhuja syyttä suotta? Kuka katsoo harottavin silmin? Se, joka viipyy viinin ääressä, se, joka etsii maustajuomaa. Älä katsele viinin hehkuvaa punaa, älä katso sen välkettä maljassa. Helposti se valahtaa kurkusta alas, mutta perästäpäin se puree kuin käärme, iskee myrkkyhampaillaan kuin kyy. Silmäsi näkevät outoja, puheesi ovat hullun houreita. Olet kuin aalloilla keskellä merta, kuin maston nenässä mainingeilla.

"Minut piestiin, mutta en tuntenut mitään, minut hakattiin, mutta en tiennyt mitään. Milloin pääni selviää? Pitäisi päästä hakemaan lisää." Älä kadehdi pahoja ihmisiä, älä tavoittele heidän seuraansa, sillä heillä on mielessään tuhoiset aikeet, heidän puheensa saa aikaan pelkkää pahaa. Viisaudella talo rakennetaan, ymmärrys on sen perustus, tieto ja taito täyttävät sen huoneet kalleuksilla ja kaikella kauniilla. Viisaus on väkevyyttä, kokemus tuo voimaa.

6. perjantai

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (66:10–24)

Näin sanoo Herra: "Iloitkaa Jerusalemin kanssa, riemuitkaa kaupungin tähden, te kaikki, jotka sitä rakastatte! Juhlikaa riemuiten sen kanssa, te kaikki, jotka sitä suritte. Niin te saatte imeä, tulla kylläisiksi lohtua antavista rinnoista, saatte nauttia, juoda yltäkyllin sen voiman ja mahdin nisistä. Näin sanoo Herra: "Katso, minä ohjaan Siioniin rauhan kuin virran. Kuin uomastaan tulvivan puron minä käännän sen luo kansojen rikkaudet. Sen imeväisiä kannetaan sylissä ja keinutellaan polvien päällä. Niin kuin äiti lohduttaa lastaan, niin minä teitä lohdutan, Jerusalemin onni antaa teille täyden lohdun: kun tämän näette, teidän sydämenne ihastuu, te kukoistatte kuin vehmas niitty. Niin Herran palvelijat saavat tuntea hänen kätensä voiman ja viholliset hänen vihansa. Katso, Herra saapuu tulenlieskassa, hänen vaununsa ovat kuin pyörretuuli. Hänen vihansa purkautuu tulenhehkuna, hänen jyrinänsä liekkeinä. Niin Herra toteuttaa oikeutensa tulella, hänen miekkansa lyö ihmissukua, ja monet kaatuvat sen lävistäminä: nuo, jotka puhdistautuvat ja valmistautuvat palvontatarhojen menoihin johtajansa ympärillä, nuo, jotka syövät kaikkea iljettävää, sian lihaa, rottia, minä tunnen heidän tekonsa ja ajatuksensa, ja he kaikki saavat loppunsa, sanoo Herra. Minä saavun kokoamaan kaikki kansat ja kielet, ja kaikki tulevat ja näkevät kirkkauteni. Ja heidän keskellään minä teen ihmeen ja heidän joukostaan lähetän eloon jääneitä vieraiden kansojen luo Tarsisiin, Putiin, Ludiin, Mesekiin, Tubaliin ja Javaniin, kaukaisille saarille ja rannikoille, jotka eivät ole kuulleet

minusta puhuttavan eivätkä nähneet minun kirkkauttani. Nuo, jotka lähtevät, kertovat vieraiden kansojen keskuudessa minun kirkkaudestani. He tuovat kaikki veljenne kaikkien kansojen keskeltä, lahjaksi Herralle, he tuovat heidät hevosilla ja avovaunuilla ja katetuilla vankkureilla ja muuleilla ja ratsukameleilla Jerusalemiin, minun pyhälle vuorelleni, sanoo Herra, samalla tavoin kuin israelilaiset tuovat uhrilahjana ruokaa puhtaissa astioissa Herran huoneeseen. Ja minä otan myös näitä vastatulleita palvelemaan pappeina ja leeviläisinä, sanoo Herra. Niin kuin uusi taivas ja uusi maa, jotka minä luon, pysyvät minun edessäni, sanoo Herra, niin pysyvät minun edessäni teidän sukunne ja teidän nimenne. Ja aina uudenkuun päivänä ja jokaisena sapattina tulee koko ihmissuku, ja kaikki kumartuvat minun eteeni, sanoo Herra. Ja kun he lähtevät ulos, he näkevät niiden ruumiit, jotka ovat minusta luopuneet. Mato, joka niitä kalvaa, ei kuole, liekki, joka niitä nuolee, ei sammuu.

Ehtoopalvelus:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (49:33–50: 26)

Kun Jaakob oli antanut nämä ohjeet pojilleen, hän paneutui taas vuoteeseen. Hän kuoli, ja hänet otettiin isiensä luo. Joosef kumartui itkien isänsä ylle ja suuteli hänen kasvojaan. Sitten hän antoi isänsä Israelin balsamoinnin omien lääkäriensä tehtäväksi, ja he balsamoivat Israelin ruumiin. Balsamointi kesti neljäkymmentä päivää; se oli tähän työhön tarvittava aika. Egyptiläiset surivat häntä seitsemänkymmentä päivää. Kun suruaika oli ohi, Joosef sanoi faraon hoviväelle: "Pyydän teitä kertomaan faraolle, että isäni vannotti minua sanoen: 'Minä kuolen pian. Hautaa minut omaan hautaani, jonka olen teettänyt itselleni Kanaaninmaassa.' Nyt tahtoisin mennä sinne hautaamaan isäni. Sen jälkeen palaan taas tänne." Farao vastasi: "Mene hautaamaan isäsi, niin kuin hän sinua vannotti." Niin Joosef lähti hautaamaan isäänsä, ja hänen mukanaan lähtivät kaikki faraon hovimiehet, hänen hovinsa vanhimmat, kaikki Egyptin vanhimmat, Joosefin perhe, kaikki hänen veljensä sekä koko hänen isänsä suku. Vain vaimot ja lapset sekä lampaat, vuohet ja nautakarjan he

jättivät Gosenin maakuntaan. Joosefilla oli mukanaan myös vaunuja ja ajomiehiä; heitä oli hyvin suuri karavaani. He tulivat Goren-Atadiin, joka on Jordanin tuolla puolen, ja viettivät siellä suuret ja juhlat valittajaiset. Surumenot kestivät seitsemän päivää. Kun maan kanaanalaiset asukkaat näkivät Goren-Atadin surujuhlan, he sanoivat: "Egyptiläisillä on siellä mahtavat hautajaiset!" Siitä tämä paikka sai nimekseen Abel-Misraim. Paikka on Jordanin tuolla puolen. Jaakobin pojat tekivät isälleen niin kuin hän oli käskennyt: he veivät hänet Kanaaninmaahan ja hautasivat hänet Mamren lähistölle Makpelan vainion luolaan. Makpelan vainion Abraham oli ostanut sukuhautansa paikaksi heettiläiseltä Efronilta. Haudattuaan isänsä Joosef palasi Egyptiin veljiensä sekä kaikkien muiden kanssa, jotka olivat olleet hänen mukanaan. Joosefin veljet alkoivat isänsä kuoltua pelätä ja sanoivat toisilleen: "Entäpä jos Joosef nyt kääntyy meitä vastaan ja sittenkin kostaa meille kaiken sen pahan, minkä me hänelle teimme?" Ja he lähettivät Joosefille sanan: "Ennen kuolemaansa isämme käski meitä sanomaan sinulle näin: 'Anna veljillesi anteeksi heidän rikoksensa ja pahat tekonsa. Armahda heitä, vaikka he ovatkin tehneet sinulle pahaa.' Anna siis meille nyt anteeksi meidän rikoksemme. Mehän palvelemme samaa Jumalaa kuin isäsi." Kuullessaan heidän sanansa Joosef puhkesi itkuun. Sitten veljet tulivat, lankesivat hänen eteensä ja sanoivat: "Me rupeamme vaikka sinun orjiksesi!" Mutta Joosef sanoi heille: "Älkää olko peloissanne, enhän minä ole Jumala. Te kyllä tarkoititte minulle pahaa, mutta Jumala käänsi sen hyväksi. Hän antoi tämän kaiken tapahtua, jotta monet ihmiset saisivat jäädä henkiin. Älkää siis enää olko peloissanne. Minä huolehdin teistä, teidän vaimoistanne ja lapsistanne." Näin hän rauhoitteli heitä ja puhui heille lempeästi. Joosef ja hänen isänsä suku jäivät Egyptiin asumaan, ja Joosef eli sadankymmenen vuoden ikäiseksi. Hän sai nähdä Efraimin lapsia ja lastenlapsia, ja myös Manassen pojalle Makirille syntyi lapsia, jotka Joosef ehti nähdä. Joosef sanoi veljilleen: "Minä kuolen pian, mutta Jumala pitää teistä hyvän huolen ja vie teidät tästä maasta siihen maahan, jonka hän vannoi antavansa Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille." Sitten Joosef vannotti Israelin poikia ja sanoi: "Kun Jumala aikanaan johtaa teidät pois

täältä, niin viekää minun luuni mukanne." Joosef kuoli sadankymmenen vuoden ikäisenä, ja hänet balsamoitiin ja pantiin arkkuun Egyptissä.

Sananlaskujen kirjasta (31:8–31)

Avaa sinä suusi hiljaisten puolesta, hanki oikeutta syrjityille. Avaa suusi ja anna oikea tuomio, aja kurjan ja köyhän asiaa. Jos hyvän vaimon löydät, löydät aarteiden, kalliimman kuin meren helmet. Häneen voit aina luottaa, hän pitää puutteen loitolla sinusta. Hän toimii miehensä parhaaksi, ei vahingoksi, kaikkina elämänsä päivinä. Hän huolehtii villasta ja pellavasta, hänen kätensä ahkerivat iloisesti. Hän on kuin laiva, hän hankkii ravintoa etäältäkin. Kun vielä on yö, hän nousee, valmistaa ruoan talonsa väelle ja jakaa ravinnon palvelustytöilleen. Hän löytää hyvän pellon ja ostaa sen, omin varoin hän perustaa viinitarhan. Hän vyöttää itsensä tarmolla ja tarttuu työhönsä riuskoin ottein. Hän näkee työnsä tulokset, hän ei sammuta lamppua yölläkään. Hänen sormensa kulkevat kehräpuulla, hän ei päästä kädestään varttinaa. Hän avaa kätensä onnettomalle ja antaa apuaan köyhälle. Pakkanen ja lumi eivät häntä säikytä, sillä hän on varannut perheelleen talvivaatteet. Omin käsin hän valmistaa peitteet, hänen pukunsa ovat pellavaa ja purppuraa. Hänen miehensä saa osakseen kunnioitusta istuessaan vanhinten kokouksessa. Hän tekee pellavapaitoja myytäväksi ja toimittaa vöitä kauppiaille. Häntä seuraa menestys ja kunnia, hän katsoo hymyillen tuleviin päiviin. Kun hän puhuu, hän puhuu viisaasti, antaa neuvoja ystävällisin sanoin. Hän valvoo kaikkea, mitä talossa tehdään, eikä laiskana leipäänsä syö. Hänen poikansa kiittävät häntä, hänen miehensä puhkeaa ylistämään: "Monet naiset ovat uutteria ja taitavia, mutta sinä olet ylitse kaikkien muiden." Kauneus katoaa, viehäytys haihtuu, ylivertainen se vaimo, joka pelkää Herraa! Kiittäkää häntä hänen hyvistä töistään, ylistäkää häntä kaikkien kuullen!

Palmusunnuntai

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (49:1-2, 8-12)

Jaakob kutsui poikansa luokseen ja sanoi: "Tulkaa tänne, niin ilmoitan teille, mitä teille tapahtuu tulevina aikoina." Tulkaa koolle ja kuunnelkaa, te Jaakobin pojat, kuulkaa isäanne Israelia. Juuda, veljesi ylistävät sinua. Sinun kätesi on iskevä vihollistasi niskaan, sinun isäsi pojat kumartavat sinua. Juuda, sinä nuori leijona, saaliilta olet noussut, poikani. Hän on kyyristynyt, käynyt makuulle kuin leijona, kuin jalopeura. Kuka uskaltaa häntä häiritä? Ei siirry valtikka pois Juudalta, ei käskijän sauva hänen suvultaan. Hänen heimostaan on tuleva se, jolla on valta, häntä kansat tottelevat. Viiniköynnökseen hän sitoo aasinsa, jaloön köynnökseen aasinsa varsan. Hän pesee viinissä vaatteensa, rypäleiden veressä pukunsa. Hänen silmissään on viinin hehku, hänen hampaissaan maidon valkeus.

Profeetta Sefanjan kirjasta (3:14–19)

Iloitse, tytär Siion, huuda riemusta, Israel! Juhli ja laula täysin sydämin, tytär Jerusalem! Herra ottaa pois tuomiosi ja karkottaa vihollisesi. Herra, Israelin kuningas, on keskelläsi, sinun ei tarvitse pelätä mitään pahaa. Sinä päivänä sanotaan Jerusalemille: "Älä pelkää, Siion, älä anna kättesi hervota! Herra, Jumalasi, on sinun kanssasi, hän on voimallinen, hän auttaa. Sinä olet hänen ilonsa, rakkaudessaan hän tekee sinut uudeksi, hän iloitsee, hän riemuitsee sinusta. Minä, Herra, tuon takaisin ne, jotka murehtivat kaukana sieltä, missä kansani kokoontuu. Sinä olet heidän kotinsa, Jerusalem. Minä otan pois sinun päältäsi häpeän kuorman. Katso, kun tuo aika tulee, minä tuhoan kaikki sortajasi. Minä pelastan sinut, tuon ontuvat ja karkotetut kotiin. Kaikkialla, missä he ovat kantaneet häpeää, minä nostan heidät kunniaan.

Profeetta Sakarjan kirjasta (9:9–15)

Iloitse, tytär Siion! Riemuitse, tytär Jerusalem! Katso, kuninkaasi tulee. Vanhurskas ja voittoisa hän on, hän on nöyrä, hän ratsastaa aasilla, aasi on hänen kuninkaallinen ratsunsa.

Hän tuhoaa sotavaunut Efraimista ja hevoset Jerusalemista, sotajouset hän lyö rikki. Hän julistaa kansoille rauhaa, hänen valtansa ulottuu merestä mereen, Eufratista maan ääriin asti. Kuule, Jerusalem! Verellä vahvistetun liiton tähden minä vapautan vankeuteen viedyt asukkaasi syvästä ja pimeästä kuopasta. Palatkaa, vangitut, takaisin turvapaikkaanne, te ette ole turhaan eläneet toivossa! Vielä tänäänkin lupaan: kaksinkertaisen hyvityksen minä annan sinulle, Siion. Juudan minä jännitän jousekseni, asetan Efraimin nuoleksi sen jänteelle. Sinun poikasi, Siion, minä nostan kreikkalaisia vastaan ja teen sinusta käteeni sankarin miekan. Herra ilmestyy omiensa avuksi. Kuin salaman hän sinkoaa nuolensa. Herra Jumala puhalttaa pasuunaan, hän kiittää etelästä polttavassa myrskyssä. Herra Sebaot suojelee omiaan. Hän kaataa linkokivillään viholliset, lyö heidät maahan. Veri vuotaa valtoimenaan kuin viini. Herran soturit ovat yltä päältä vihollisten veressä niin kuin täydet uhrimaljat, niin kuin alttarin kulmat, verellä vihmotut.

Suuri Viikko

Suuri Maanantai

6. hetki:

Profeetta Hesekielin kirjasta (1:1–20)

Oli kolmaskymmenes vuosi, neljännen kuun viides päivä, ja minä olin pakkosiirtolaisten keskuudessa Kebarjoen varrella. Silloin taivaat aukenivat, ja minä näin näkyjä, jotka Jumala oli lähettänyt. Oli kuukauden viides päivä, kuningas Jojakinin pakkosiirtolaisuuden viides vuosi. Silloin tuli Herran sana Hesekielille, papille, Busin pojalle, Kaldean maassa Kebarjoen varrella. Siellä häneen tarttui Herran käsi. Tämän minä näin: Pohjoisesta tuli myrskytuuli ja suuri pilvi, joka liekehti tulta ja levitti loistetta ympärilleen. Tulen keskusta säihkyi kuin sula kulta, ja keskellä hehkua näkyi neljän olennon hahmot. Tällainen oli niiden ulkonäkö: Niillä oli ihmisen muoto, mutta kullakin oli neljät kasvot ja kullakin neljä siipeä. Niillä oli suorat sääret ja jalkaterät kuin vasikan sorkat, ja ne välkehtivät kuin kiiltävä pronssi. Siipien alla oli kaikilla ihmiskädet, neljällä

puolen, kuten olivat myös kasvot ja siivet, ja niiden siivenkärjet koskettivat toisten siipiä. Ne eivät kääntyneet kulkiessaan, vaan kukin liikkui suoraan, kasvojensa suuntaan. Niiden kasvot olivat kuin ihmisen kasvot, mutta oikealla puolen oli leijonan kasvot ja vasemmalla härän kasvot, ja vielä niillä oli kotkan kasvot, kaikilla neljällä yhtä lailla. Kullakin olennolla oli kaksi siipeä ylhäällä levällään, niin että ne koskettivat toisten siipiä, ja kahdella siivellä ne peittivät vartalonsa. Ne kaikki kulkivat kasvojensa suuntaan, sinne, minne henki niitä johti. Kulkiessaan ne eivät kääntyneet. Näiden olentojen välissä näkyi kuin liekehtiviä hiiliä. Lieskat liikkuvat olentojen lomitse soihdun tavoin, tuli välkkyi ja sinkosi salamoita, ja salamoiden lailla kiitivät itse olennotkin edes ja taas. Ja tämän minä näin: Jokaisen vieressä oli pyörä, joka kosketti maata. Kaikki neljä pyörää olivat toistensa kaltaiset, ja ne välkehtivät kuin olisivat krysoliitista tehdyt. Niissä oli kuin toinen pyörä ristikkäin toisen kanssa, sellaiset ne olivat rakenteeltaan. Olennot liikkuvat neljään suuntaan, eikä pyörien tarvinnut kääntyä. Pyörät olivat korkeat, pelottavat, jokaisen kehä välkehti kauttaaltaan valoa. Kun olennot liikkuvat, liikkuvat pyörätkin niiden vierellä, ja kun ne kohosivat maasta, kohosivat pyörät niiden mukana. Minne henki niitä ohjasi, sinne ne kulkivat hengen käskyjen mukaan, ja niiden vierellä kohosivat ilmaan pyörät, sillä pyöriä liikutti sama henki.

Ehtoopalvelus:

Toisesta Mooseksen kirjasta (1:1–20)

Nämä ovat Jaakobin pojat, jotka tulivat perheineen Egyptiin isänsä mukana. Ruuben, Simeon, Leevi ja Juuda, Isaskar, Sebulon ja Benjamin, Dan ja Naftali, Gad ja Asser. Joosef oli jo entuudestaan Egyptissä. Jaakobille syntyneitä jälkeläisiä oli kaikkiaan seitsemänkymmentä. Sitten Joosef kuoli, samoin hänen veljensä ja koko se sukupolvi, mutta israelilaiset olivat hedelmällisiä ja saivat paljon lapsia. He lisääntyivät niin runsaasti, että maa tuli heitä täyteen. Egyptissä nousi valtaan uusi kuningas, joka ei tiennyt Joosefista mitään. Hän sanoi kansalleen: "Israelilaiset ovat tulleet liian lukuisiksi ja voimakkaiksi. Nyt meidän on

toimittava viisaasti, etteivät he enää lisäännä. Muuten voi käydä niin, että he sodan sattuessa liittyvät vihollisiimme, alkavat taistella meitä vastaan ja lähtevät pois tästä maasta." Niin israelilaisille asetettiin työnjohtajia, joiden oli määrä näännyttää heidät raskaalla pakkotyöllä. Heidät pantiin rakentamaan Pitomin ja Ramseksen kaupungit, joihin tuli faraon varastot. Mutta mitä enemmän heitä sorrettiin, sitä enemmän he lisääntyivät ja sitä laajemmalle he levisivät, niin että egyptiläiset alkoivat vihata heitä. He pakottivat lopulta israelilaiset orjikkeeseen ja katkeroittivat heidän elämänsä ankaralla työllä, laastin- ja tiilenteolla ja raskaalla maatyöllä, kaikenlaisella pakkotyöllä. Egyptin kuningas puhui heprealaisten kätilövaimoille, joista toisen nimi oli Sifra ja toisen Pua, ja sanoi: "Kun autatte heprealaisnaisia synnytyksessä, tarkastakaa heti lapsen sukupuoli. Jos lapsi on poika, tappakaa se, mutta jos se on tyttö, se saa jäädä eloon." Mutta kätilöt pelkäsivät Jumalaa eivätkä tehneet niin kuin Egyptin kuningas oli käskennyt, vaan jättivät poikalapsetkin eloon. Silloin Egyptin kuningas kutsui kätilöt luokseen ja kysyi heiltä: "Miksi olette antaneet poikalasten elää?" Kätilöt vastasivat faraolle: "Heprealaiset naiset ovat toisenlaisia kuin egyptiläiset, paljon vahvempia. He ovat synnyttäneet jo ennen kuin kätilö ehtii heidän luokseen." Jumala antoi kätilöiden menestyä, ja kansa lisääntyi ja voimistui suuresti.

Jobin kirjasta (1:1–12)

Usin maassa eli mies, jonka nimi oli Job. Hän oli kunnon mies, rehellinen ja jumalaapelkäävä, ja hän karttoi kaikkea pahaa. Hänellä oli seitsemän poikaa ja kolme tytärtä ja runsaasti omaisuutta: lampaita ja vuohia seitsemäntuhatta, kolmetuhatta kamelia, viisisataa kyntöparia härkiä ja viisisataa aasintammaa. Myös palvelusväkeä hänellä oli paljon. Job oli mahtavin mies idän mailla. Jobin pojat järjestivät usein toisilleen pitoja. He tekivät sen kukin vuorollaan omassa talossaan, ja jokainen kutsui myös kolme sisartaan aterialle. Kun kaikki olivat pitonsa pitäneet, Job kutsui aina poikansa luokseen uhrataksaan puhdistusuhrin. Hän nousi varhain aamulla ja toimitti polttouhrin jokaisen puolesta erikseen. Hän näet ajatteli: "Poikani ovat hyvinkin voineet tehdä syntiä. Ehkä he ovat mielessään

rikkoneet Jumalaa vastaan." Joka kerta hän teki näin Eräänä päivänä Jumalan pojat tulivat koolle ja asettuivat Herran eteen. Myös Saatana oli heidän joukossaan. Herra kysyi Saatanalta: "Mistä sinä tulet?" Saatana vastasi: "Olen kuljeksinut pitkin ja poikin maita mantereita." Herra kysyi: "Oletko pannut merkille palvelijani Jobin? Ei ole maan päällä toista hänen kaltaistaan, niin vilpittöntä ja nuhteetonta ja jumalaapelkäävää, ei ketään, joka niin karttaisi kaikkea pahaa." Saatana vastasi Herralle: "Miksi ei Job olisi jumalaapelkäävä? Sinähän olet sulkenut hänet suojelukseesi, hänet ja hänen perheensä ja omaisuutensa. Olet siunannut kaiken mihin hän ryhtyy, ja hänen karjansa leviää yli maan. Mutta ojennapa kätesi ja tartu siihen mitä hänellä on. Saat nähdä, että hän kiroaa sinua vasten kasvoja!" Herra sanoi Saatanalle: "Hyvä on. Saat tehdä mitä haluat kaikelle mitä hänellä on. Mutta häneen itseensä et saa koskea." Sitten Saatana lähti pois Herran edestä.

Suuri Tiistai

6. hetki:

Profeetta Hesekielin kirjasta (1:21–2:1)

Pyörät liikkuiivat minne olennotkin, ne pysähtyivät olentojen pysähtyessä ja kohosivat ilmaan niiden vierellä, sillä niitä liikutti sama henki. Näiden olentojen yläpuolella oli kuin kaartuva levy. Kristallin tavoin se loisti niiden yllä, se hohti pelottavaa valoa. Levyn alla kunkin olennon kaksi siipeä ojentui vieressä seisovien siipiä kohti, ja kahdella siivellä kukin peitti vartalonsa. Kun ne kulkivat, minä kuulin siipien äänen, kuin suurten vesien pauhun, kuin Kaikkivaltiaan jylisevän äänen, kuin väkijoukon metelin tai sotajoukon melskeen. Pysähtyessään ne laskivat siipensä. Myös niiden pään yllä olevan levyn päältä kuului mahtava jyly. Pysähtyessään ne laskivat siipensä. Ja ylhäällä, niiden päällä olevan levyn yläpuolella, oli jotakin, mikä hohti kuin safiiri. Se oli valtaistuimen muotoinen, ja tällä valtaistuinta muistuttavalla istui joku ihmisen kaltainen. Minä näin kuin puhtaan kullan loisteen. Tuon ihmisen kaltaisen lanteiden kohdalta lähti ylöspäin tulinen kehä, ja lanteiden kohdalta alaspäin näin hohtavan tulikehän. Loiste ympäröi istuimen, se oli kuin sadepäivänä pilvessä näkyvä

kaari. Sellainen on näöltään Herran kirkkaus. Minä heittäydyin maahan kasvoilleni, kun sen näin. Ja minä kuulin jonkun puhuvan. Hän sanoi: "Ihminen, nouse. Minä tahdon puhua sinulle."

Ehtoopalvelus:

Toisesta Mooseksen kirjasta (2:5–10)

Faraon tytär tuli Niilin rantaan peseytymään, ja hänen hovinaisensa jäivät virran rannalle kävelemään. Silloin hän näki kaislikon keskellä korin ja lähetti orjattarensa hakemaan sen. Avatessaan korin hän näki, että siinä oli lapsi, joka itki. Faraon tyttären valtasi sääli, ja hän sanoi: "Tämä on varmaan heprealaisten poikia." Silloin pojan sisar sanoi faraon tyttäreille: "Menenkö hakemaan tänne jonkun heprealaisnaisen, joka voi imettää pojan sinulle?" Faraon tytär sanoi: "Tee niin", ja tyttö haki paikalle pojan äidin. Faraon tytär sanoi äidille: "Ota tämä lapsi mukaasi ja imetä se minulle, niin minä maksan sinulle siitä palkan." Vaimo otti lapsen imetettäväksi. Kun poika oli kasvanut suuremmaksi, äiti vei hänet faraon tyttäreille, ja tämä otti hänet omaksi pojakseen. Faraon tytär antoi hänelle nimeksi Mooses sanoen: "Olen nostanut hänet vedestä ylös."

Jobin kirjasta (1:13–22)

Eräänä päivänä, kun Jobin pojat ja tyttäret jälleen aterioivat ja joivat viiniä vanhimman veljen luona, Jobin luo tuli sanantuoja, joka kertoi: "Me olimme kyntämässä härillä, aasintammat olivat siinä lähellä laitumella. Silloin sabalaiset iskivät kimppuumme, ryöstivät eläimet ja surmasivat miehet. Minä yksin jäin jäljelle kertomaan tästä sinulle." Kun hän vielä puhui, paikalle juoksi toinen sanantuoja, joka kertoi: "Taivaasta iski Jumalan tuli, se leimahti päin vuohia ja lampaista ja paimenia ja poltti kaikki tuhkaksi. Minä yksin jäin jäljelle kertomaan tästä sinulle." Kun hän vielä puhui, saapui taas yksi sanantuoja ja kertoi: "Kaldealaiset hyökkäsivät kolmelta taholta kimppuumme. He veivät kamelit ja surmasivat niiden ajajat. Minä yksin jäin jäljelle kertomaan tästä sinulle." Kun hän vielä puhui, tuli jälleen yksi sanantuoja ja kertoi: "Sinun poikasi ja tyttäresi olivat aterioimassa ja juomassa viiniä vanhimman poikasi luona, kun autiomaan tuolta

puolen nousi suuri tuuli, joka tarttui rakennuksen neljään kulmaan ja luhisti sen sinun lastesi päälle, niin että he kaikki kuolivat. Minä yksin jäin jäljelle kertomaan tästä sinulle." Silloin Job nousi ja repäisi viittansa. Hän ajoi päänsä paljaaksi, kumartui maahan ja sanoi: "Alastomana minä tulin äitini kohdusta, alastomana palaan täältä. Herra antoi, Herra otti, kiitetty olkoon Herran nimi! Kaiken tämän keskellä Job ei kapinoinut Herraa vastaan eikä syyttänyt häntä."

Suuri Keskiviikko

6. hetki:

Profeetta Hesekielin kirjasta (2:3–3:3)

Hän sanoi: "Ihminen, minä lähetän sinut israelilaisten luo, noiden kapinallisten pariin, jotka ovat nousseet minua vastaan. Alusta alkaen he ja heidän isänsä ovat olleet minulle uskottomia. Minä lähetän sinut ihmisten luo, joilla on kovat kasvot ja taipumaton sydän. Sinun tulee sanoa heille: 'Näin sanoo Herra Jumala.' Kuulkoot tai olkoot kuulematta, he ovat uppiniskaista kansaa, he tulevat kuitenkin tietämään, että heidän keskellään on ollut profeetta. Älä sinä, ihminen, pelkää heitä, älä kauhistu heidän sanojaan, vaikka olet heidän keskellään kuin piikkipensaikossa ja skorpionien seassa. Älä pelkää heidän puheitaan, älä säiky heitä, he ovat uppiniskaista kansaa. Sinun tulee puhua minun sanani heille, kuulkoot tai olkoot kuulematta, he ovat uppiniskaisia. Mutta sinä, ihminen, kuuntele mitä sinulle sanon. Älä niskoittele, niin kuin tämä niskuroiva kansa. Avaa suusi ja syö, mitä sinulle annan." Minä näin, kuinka minua kohti ojentui käsi, ja kädessä oli kirjakäärö. Se avattiin minun eteeni, ja minä näin, että se oli kirjoitettu täyteen molemmin puolin: valituksia ja huokauksia, huutoa ja tuskaa. Hän sanoi minulle: "Ihminen, syö, mitä edessäsi on. Syö tämä kirjakäärö ja sitten lähde, mene puhumaan Israelin kansalle." Niin minä avasin suuni, ja hän antoi syödäkseni sen käärön. Hän sanoi: "Ihminen, ravitse itsesi. Täytä vatsasi, syö tämä kirjakäärö, jonka minä sinulle annan." Minä söin sen, ja se maistui suussani makealta kuin hunajaa.

Ehtoopalvelus:

Toisesta Mooseksen kirjasta (2:11–22)

Kun Mooses oli varttunut aikuiseksi, hän meni kerran käymään heimoveljiensä luona ja sai nähdä heidän raadantansa. Hän näki egyptiläisen miehen lyövän heprealaista miestä, hänen heimolaistaan. Silloin Mooses katsahti ympärilleen, ja nähtyään, ettei ketään ollut lähettyvillä, hän löi egyptiläisen hengiltä ja kätki ruumiin hiekkaan. Kun hän seuraavana päivänä meni taas heimoveljiensä luo, hän näki kahden heprealaisen miehen tappelevan keskenään. Hän sanoi riidan aloittajalle: "Miksi lyöt veljeäsi?" Mies vastasi: "Mikä sinä olet meitä käskemään ja määräälemään? Aiotko tappaa minut niin kuin tapoit sen egyptiläisen?" Silloin Mooses pelästyi ja ajatteli: "Se on siis kuitenkin tullut ilmi!" Kun farao sai kuulla asiasta, hän aikoi surmauttaa Mooseksen, mutta Mooses lähti faraota pakoon. Pakomatallaan hän Midianin maassa pysähtyi erään kaivon luo. Midianissa oli pappi, jolla oli seitsemän tytärtä. Nämä tulivat kaivolle nostamaan vettä juottoruuhiiin juottaakseen isänsä lampaat ja vuohet. Mutta sinne tuli paimenia, jotka alkoivat ajaa pois heidän karjaansa. Silloin Mooses meni tyttöjen avuksi ja juotti heidän eläimensä. Kun tyttäret palasivat isänsä Reuelin luo, tämä kysyi: "Miten te tänään ennätitte näin pian takaisin?" He vastasivat: "Muuan egyptiläinen mies puolusti meitä paimenia vastaan. Sitten hän vielä nosti meille vettä ja juotti lampaat ja vuohet!" Reuel sanoi tyttärilleen: "Missä hän nyt on? Miksi jätitte sen miehen sinne? Kutsukaa hänet aterialle!" Mooses katsoi parhaaksi jäädä asumaan papin luo, ja tämä antoi Moosekselle vaimoksi tyttärensä Sipporan. Sippora synnytti pojan, ja Mooses antoi pojalle nimeksi Gersom sanoen: "Minä olen nyt muukalainen vieraalla maalla."

Jobin kirjasta 2:1–10)

Eräänä päivänä Jumalan pojat tulivat taas koolle ja asettuivat Herran eteen. Myös Saatana oli heidän joukossaan. Herra kysyi Saatanalta: "Mistä sinä tulet?" Saatana vastasi: "Olen kuljeksinut pitkin ja poikin maita mantereita." Herra kysyi: "Oletko pannut merkille palvelijani Jobin? Ei ole maan päällä toista hänen kaltaistaan, niin

vilpitöntä ja nuhteetonta ja jumalaapelkäävää, ei ketään, joka niin karttaisi kaikkea pahaa. Yhä vain hän on pysynyt nuhteettomana, vaikka sinä olet yllyttänyt minut syöksemään onnettomuuteen hänet, viattoman miehen." Saatana vastasi Herralle: "Hyvän kaupan Job on tehnyt: pelasti sentään oman nahkansa! Mutta ojennapa kätesi ja koske hänen lihaansa ja luihinsa. Saat nähdä, että hän kiroaa sinua vasten kasvoja!" Herra sanoi Saatanalle: "Hyvä on! Tee hänelle mitä haluat, mutta henkeä et saa häneltä viedä!" Niin Saatana lähti pois Herran edestä. Hän meni ja runteli Jobia märkivillä paiseilla. Niitä nousi kaikkialle, päästä jalkoihin. Job kävi jätexasalle istumaan ja kaapi ruumistaan ruukunpalalla. Hänen vaimonsa sanoi hänelle: "Vieläkö sinä pidät kiinni hurskaudestasi? Kiroa jo Jumalaa ja kuole pois!" Job vastasi: "Hullun puhetta, vaimo. Kun otamme Jumalan kädestä hyvän, totta kai meidän on otettava myös paha." Kaiken tämän keskellä Job ei sanallakaan kapinoinut Herraa vastaan.

Suuri Torstai

1. hetki:

Profeetta Jeremian kirjasta (11:18–12:5, 9-11, 14–15)

Herra, sinä itse ilmoitit minulle vihollisteni aikeet, ja nyt minä ne tiedän! Minä olin kuin kesy karitsa, jota viedään teurastettavaksi. En tiennyt, että he tekivät suunnitelmia minua vastaan ja puhuivat keskenään: "Tuhotkaamme puu hedelmineen! Raivatkaamme hänet pois elävien maasta, niin ettei häntä enää muisteta!" Mutta sinä, Herra Sebaot, tutkit ihmisten sydämen ja ajatukset ja tuomitset oikein. Anna minun nähdä, että sinä kostat heille. Sinulle minä olen uskonut asiani. Näin sanoo Herra: "Anatotin miehet tavoittelevat henkeäsi ja sanovat: 'Älä kulje enää Herran profeettana, muuten me tapamme sinut.' Mutta minä, Herra Sebaot, vastaan: Minä kosten heille! Heidän nuorukaisensa kaatuvat miekkaan, heidän poikansa ja tyttärensä kuolevat nälkään. Yhtäkään heistä ei jää jäljelle sinä vuonna, jolloin minä rankaisen Anatotia ja annan onnettomuuden kohdata sitä." Eikö maani ole kuin hyeenan luola, jonka ympärillä haaskalinnut parveilevat? "Kootkaa tänne kaikki villieläimet!

Tuokaa ne aterialle!" Paimenten laumat ovat tuhonneet viinitarhani, tallanneet peltoni. Minun ihanan maani he ovat tehneet autiomaaksi. Hävitettynä se suree minun edessäni, se on lohduttoman autio. Koko maa on tyhjä, kukaan ei siitä välitä. Näin sanoo Herra: "Totisesti, minä tempaan kaikki kelvottomat naapurikansat pois maastaan! Ne ovat kajonneet siihen maahan, jonka minä olen antanut kansalleni Israelille pysyväksi perinnöksi. Myös Juudan heimon minä tempaan maastaan. Mutta sen jälkeen kun olen temmannut ne pois, minä armahdan niitä. Minä annan jokaisen kansan palata omaan maahansa ja omalle perintömaalleen.

Ehtoopalvelus:

Toisesta Mooseksen kirjasta (19:10–19)

Herra sanoi Moosekselle: "Mene kansan luo ja käske kaikkien puhdistautua ja pyhittäytyä tänään ja huomenna sekä pestä viittansa. Heidän on oltava valmiina ylihuomiseen mennessä, sillä ylihuomenna Herra astuu kaiken kansan nähden alas Siinainvuorelle. Määrää vuoren ympärille raja ja varoita kansaa nousemasta vuorelle tai edes koskemasta sen juureen. Jokaista, joka koskettaa vuorta, rangaistakoon kuolemalla, mutta häneen ei saa koskea käsin, vaan hänet on joko kivitettävä, keihästettävä tai ammuttava jousella. Syyllinen ei saa jäädä eloon, olkoon sitten ihminen tai karjaeläin. Vasta kun oinaansarvea on soitettu, kansa saa nousta vuorelle." Mooses laskeutui vuorelta kansan luo. Hän pyhitti ja puhdisti israelilaiset, ja he pesivät myös viittansa. Sitten Mooses sanoi kansalle: "Olkaa valmiina ylihuomiseksi. Kukaan älköön koskeko naiseen." Kolmantena päivänä aamun tultua alkoi jyristä ja salamoida. Vuoren yllä lepäsi raskas pilvi ja kuului voimakasta torventoitotusta, ja kansa vapisi pelosta leirissään. Mooses vei israelilaiset ulos leiristä Jumalaa vastaan, ja he jäivät vuoren juurelle. Siinainvuori oli kauttaaltaan savun peitossa, koska Herra laskeutui vuorelle tulesta. Vuori savusi kuin tulinen uuni ja vavahteli ankarasti. Torven ääni kasvoi kasvamistaan, Mooses puhui, ja Jumala vastasi hänelle jylhisten.

Jobin kirjasta (38: 1-23, 42:1-5)

Silloin Herra vastasi Jobille. Myrskyn keskeltä hän puhui: "Kuka on tämä, joka peittää minun tarkoitukseni mielettömillä puheillaan? Vyötä itsesi, puolustaudu kuin mies! Nyt minä kysyn sinulta, ja sinä vastaat. Missä sinä olit silloin kun minä laskin maan perustukset? Kerro, miten se tapahtui, jos osaat! Kuka määräsi maan mitat? Tiedätkö sen? Kuka veti mittanuoran sen yli? Mihin laskettiin sen peruspylväät? Kuka pani paikoilleen sen kulmakiven, kun aamun tähdet riemuiten karkeloivat ja Jumalan pojat huusivat ääneen iloaan? Kuka sulki meren portit, kun vedet syöksyivät esiin maan kohdusta? Pilvenhattaroihin minä vaatetin meren, myrskypilvillä sen kapaloisin. Minä laadin sille lait ja rajat ja asetin portit ja salvat sen tielle, sanoin: "Tähän asti, ei edemmäs! Tässä on sinun ylpeitten aaltojesi raja." Oletko sinä kutsunut esiin aamun, edes yhden kerran? Oletko käskenyt aamuruskon paikalleen, niin että se tarttuu kiinni maan liepeisiin ja ravistaa pois kaikki jumalattomat? Aamuruskon syttyessä maa muuttuu kuin savi, johon painetaan sinetti: kaikki tulee näkyviin kuin uudelleen vaetetettuna. Ne, jotka ovat luopuneet Jumalasta, jäävät vaille valoa. Röyhkeän käsivarsi murskataan. Oletko käynyt meren lähteillä, oletko tutkinut syvyyden pohjan? Nousivatko eteesi tuonelan portit, saitko nähdä kuoleman varjon ovet? Oletko tutkinut maan sen ääriä myöten? Jos olet tämän kaiken tehnyt, kerro toki! Tunnetko sinä tien valon kotipaikalle, tunnetko paikan, jossa pimeys asuu? Sinäkö tuot valon maan ylle, sinäkö opastat sen takaisin majaansa? Totta kai, sinähän tiedät kaiken, sinä synnyit jo ennen niitä, niin suuri on päiväsi luku! Oletko käynyt paikassa, jossa minä säilytän lunta, oletko nähnyt rakeiden varastot? Olen täyttänyt ne ahdinon aikoja varten, sodan päiviä, taistelun päivää varten. Silloin Job sanoi Herralle: "Nyt minä ymmärrän, että kaikki on sinun vallassasi eikä mikään suunnitelmasi ole mahdoton sinun toteuttaa. Sinä kysyit: "Kuka on tämä, joka näin peittää minun tarkoitukseni mielettömillä puheillaan?" Minä se olen. Olen puhunut mitään ymmärtämättä asioista, joita en kysin, ne ovat minulle liian ihmeellisiä. Sinä sanoit: "Kuuntele nyt, kun minä puhun. Nyt minä kysyn sinulta, ja sinä vastaat." Vain

korvakuulolta sinut tunsin. Nyt ovat silmäni nähneet sinut.

Profeetta Jesajan kirjasta (50:4–11)

Herra, minun Jumalani, on antanut minulle taitavan kielen, niin että voin sanalla rohkaista uupunutta. Aamu aamulta hän herättää minut, herättää korvani kuulemaan oppilaan tavoin. Herra avasi minun korvani, ja minä tottelin, en väistänyt tehtävääni. Minä tarjosin selkäni lyötäväksi ja poskieni parran revittäväksi, en kätkenyt kasvojeni häväistyksiltä, en sylkäisyiltä. Herra, minun Jumalani, auttaa minua, siksi en pelkää häväistystä. Olen kovettanut kasvoni piikiven kaltaisiksi. Minä tiedän, etten jää häpeääni, sillä hän on lähellä, hän osoittaa syyttömyyteni, kuka voisi minua syyttää! Asettukaamme siis käymään oikeutta. Tahtooko joku ajaa kannetta minua vastaan? Astukoon hän esiin! Herra, minun Jumalani, on minun auttajani. Kuka voisi osoittaa minut syylliseksi? Nuo kaikki häviävät kuin vaate, jonka koi syö. Se teistä, joka pelkää Jumalaa, kuulכון Herran palvelijan sanaa. Joka kulkee syvällä pimeydessä ilman valoa, luottakoon Herran nimeen ja turvautukoon Jumalaan. Mutta te, jotka sytytätte liekkejä loimuamaan, te, jotka ammutte palavia nuolia, syöksykää itse roihuaviin liekkeihinne, tuhoutukaa tulinuoliin, jotka itse sytytitte! Minun kädestäni tämä on lähtöisin: tuskan paikassa te joudutte virumaan.

Suuri Perjantai

1. hetki:

Profeetta Sakarjan kirjasta (11:10–13)

Tämän sanottuani löin palasiksi toisen sauvoista, "Armon", ja näin kumosin sen liiton, jonka Herra oli solminut kaikkien kansojen kanssa. Näin siis purkautui tämä liitto sinä päivänä. Kun kauppiaat näkivät, mitä tein, he ymmärsivät, että toimin Herran käskystä. Sitten sanoin heille: "Jos hyväksi näette, maksakaa minulle palkkani. Ellei se käy, olkaa maksamatta." Niin he antoivat minulle palkaksi vaivaiset kolmekymmentä hopearahaa. Herra sanoi minulle: "Vie ne temppeliin ja viskaa metallinsulattajalle. Näin korkean hinnan arvoisena he minua pitävät!"

Minä viskasin ne kolmekymmentä hopearahaa metallinsulattajalle, Herran temppeliin.

3. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (50:4–11)

Herra, minun Jumalani, on antanut minulle taitavan kielen, niin että voin sanalla rohkaista uupunutta. Aamu aamulta hän herättää minut, herättää korvani kuulemaan oppilaan tavoin. Herra avasi minun korvani, ja minä tottelin, en väistänyt tehtävääni. Minä tarjosin selkäni lyötäväksi ja poskieni parran revittäväksi, en kätkenyt kasvojeni häväistyksiltä, en sylkäisyiltä. Herra, minun Jumalani, auttaa minua, siksi en pelkää häväistystä. Olen kovettanut kasvoni piikiven kaltaisiksi. Minä tiedän, etten jää häpeääni, sillä hän on lähellä, hän osoittaa syyttömyyteni, kuka voisi minua syyttää! Asettukaamme siis käymään oikeutta. Tahtooko joku ajaa kannetta minua vastaan? Astukoon hän esiin! Herra, minun Jumalani, on minun auttajani. Kuka voisi osoittaa minut syylliseksi? Nuo kaikki häviävät kuin vaate, jonka koi syö. Se teistä, joka pelkää Jumalaa, kuulכון Herran palvelijan sanaa. Joka kulkee syvällä pimeydessä ilman valoa, luottakoon Herran nimeen ja turvautukoon Jumalaan. Mutta te, jotka sytytätte liekkejä loimuamaan, te, jotka ammutte palavia nuolia, syöksykää itse roihuaviin liekkeihinne, tuhoutukaa tulinuoliin, jotka itse sytytitte! Minun kädestäni tämä on lähtöisin: tuskan paikassa te joudutte virumaan.

6. hetki:

Profeetta Jesajan kirjasta (52:13–54:1)

Katso, minun palvelijani menestyy: hänestä tulee korkea, ylhäinen ja suuri. Ja kuitenkin monet järkyttyivät hänet nähdessään, tuskin häntä enää ihmiseksi tunsin, niin kammottavasti hänet oli runneltu. Mutta hän saattaa vielä ihmetyksiin kansat, hänet nähdessään kuninkaat mykistyvät, sillä sen, mitä heille ei koskaan kerrottu, sen he saavat nähdä, mistä he eivät ikinä ole kuulleet, sen he saavat nyt kokea. Kuka uskoo meidän sanomamme? Kuka ymmärtää Herran käsivarren voiman?

9. hetki:

Profeetta Jeremian kirjasta (11:18–12:5, 9-11,14–15)

Herra, sinä itse ilmoitit minulle vihollisteni aiheet, ja nyt minä ne tiedän! Minä olin kuin kesy karitsa, jota viedään teurastettavaksi. En tiennyt, että he tekivät suunnitelmia minua vastaan ja puhuivat keskenään: "Tuhotkaamme puu hedelmineen! Raivatkaamme hänet pois elävien maasta, niin ettei häntä enää muisteta!" Mutta sinä, Herra Sebaot, tutkit ihmisten sydämen ja ajatukset ja tuomitset oikein. Anna minun nähdä, että sinä kostat heille. Sinulle minä olen uskonut asiani. Näin sanoo Herra: "Anatotin miehet tavoittelevat henkeäsi ja sanovat: 'Älä kulje enää Herran profeettana, muuten me tapamme sinut.' Mutta minä, Herra Sebaot, vastaan: Minä kosten heille! Heidän nuorukaisensa kaatuvat miekkaan, heidän poikansa ja tyttärensä kuolevat nälkään. Yhtäkään heistä ei jää jäljelle sinä vuonna, jolloin minä rankaisen Anatotia ja annan onnettomuuden kohdata sitä." Herra, sinä olet oikeudenmukainen, kuinka minä voisin syyttää sinua mistään? Silti kysyn: "Onko oikein, että jumalattomat menestyvät, että kaikki luopiot saavat elää rauhassa? Sinä olet heidät istuttanut, he ovat juurtuneet, he kasvavat ja kantavat hedelmää. Suullaan he puhuvat sinusta, mutta heidän sydämensä on sinusta kaukana. Herra, sinä näet ja tunnet minut, sinä tutkit sydämeni, sinä tiedät, olenko sinulle uskollinen. Erottele heidät laumasta kuin teuraslampaat, määrää heidät tuhon päivää varten. Kuinka kauan täytyy maan riutua, laidunten ruohon kuivettua? Villieläimet ja linnutkin katoavat ihmisten pahuuden tähden. Mutta he sanovat: "Kuka sen voi tietää, miten meille käy!" Jos sinä läkähdyt jo jalkamiesten matkassa, kuinka voisit juosta kilpaa hevosten kanssa? Vaikka tunnetkin olosi turvallisiksi asutuilla seuduilla, kuinka selviät Jordanin tiheiköissä? Eikö maani ole kuin hyeenan luola, jonka ympärillä haaskalinnut parveilevat? "Kootkaa tänne kaikki villieläimet! Tuokaa ne aterialle!" Paimenten laumat ovat tuhonneet

viinitarhani, tallanneet peltoni. Minun ihanan maani he ovat tehneet autiomaaksi. Hävitettynä se suree minun edessäni, se on lohduttoman autio. Koko maa on tyhjä, kukaan ei siitä välitä. Näin sanoo Herra: "Totisesti, minä tempaan kaikki kelvottomat naapurikansat pois maastaan! Ne ovat kajonneet siihen maahan, jonka minä olen antanut kansalleni Israelille pysyväksi perinnöksi. Myös Juudan heimon minä tempaan maastaan. Mutta sen jälkeen kun olen temmannut ne pois, minä armahdan niitä. Minä annan jokaisen kansan palata omaan maahansa ja omalle perintömaalleen.

Ehtoopalvelus:

Toisesta Mooseksen kirjasta (33:11–23)

Herra puhui Moosekselle kasvoista kasvoihin, niin kuin ihminen puhuu toiselle ihmiselle. Sitten Mooses palasi leiriin, mutta hänen palvelijansa, nuori Joosua, Nunin poika, ei milloinkaan poistunut teltan läheisyydestä. Mooses sanoi Herralle: "Sinä sanot, että minun on vietävä tämä kansa perille, mutta et ole ilmoittanut, kenet lähetät minun avukseni matkalle. Kuitenkin olet sanonut, että tunnet minut ja että osoitat minulle armosi. Jos siis todella tahdot osoittaa armoasi, niin ilmoita minulle suunnitelmasi. Silloin minäkin tunnen sinut ja voin elää sinun mielesi mukaisesti. Onhan tämä kansa sinun oma kansasi." Herra sanoi: "Olisiko minun itse johdettava teitä ja annettava sinun olla toimettomana?" Mooses sanoi: "Älä vie meitä täältä pois, ellet itse kulje kanssamme. Juuri siitä, että sinä kuljet kanssamme, näkyy sinun armosi minua ja kansaasi kohtaan ja meidän erikoisasemamme kaikkien kansojen joukossa maan päällä." Herra vastasi Moosekselle: "Minä teen sen mitä minulta pyydät, sillä olen mieltynyt sinuun ja tunnen sinut." Silloin Mooses sanoi: "Anna siis minun nähdä kunniasi." Herra sanoi: "Minä annan kirkkauteni kulkea sinun ohitsesi ja lausun sinun edessäsi nimen Jahve. Minä annan anteeksi kenelle tahdon ja armahdan kenet

tahdon." Herra sanoi vielä: "Sinä et voi nähdä minun kasvojani, sillä yksikään ihminen, joka näkee minut, ei jää eloon." Sitten Herra sanoi: "Näetkö tämän paikan vieressäni? Asetu tämän kallion luo. Kun minun kirkkauteni kulkee ohi, minä asetan sinut kallionkoloon ja suojaan sinua kämmenelläni, kunnes olen kulkenut ohi. Sitten otan käteni pois ja saat nähdä minut takaapäin, mutta minun kasvojani ei kukaan saa nähdä."

Jobin kirjasta (42:12–16)

Herra siunasi Jobin elämän loppuajan vielä runsaammin kuin oli siunannut sen alkuajat. Hänellä oli nyt lampaita ja vuohia neljätoistatuhatta, kuusituhatta kamelia, tuhat kyntöparia härkiä ja tuhat aasintammaa. Hän sai vielä seitsemän poikaa ja kolme tytärtä. Yhdelle tyttärelle hän antoi nimeksi Jemima, toiselle Kesia ja kolmannelle Keren-Puk. Eikä koko maassa ollut kauniimpia naisia kuin Jobin tyttäret. Heidän isänsä antoi heillekin perintöosuuden niin kuin heidän veljilleen. Job eli näiden tapahtumien jälkeen vielä sataneljäkymmentä vuotta. Hän sai nähdä lapsiaan ja lastensa lapsia aina neljänteen polveen saakka, ja hän kuoli korkeassa iässä ja elämästä kyllänsä saaneena.

Profeetta Jesajan kirjasta (52:13–54:1)

Katso, minun palvelijani menestyy: hänestä tulee korkea, ylhäinen ja suuri. Ja kuitenkin monet järkyttyivät hänet nähdessään tuskin häntä enää ihmiseksi tunsivat, niin kammottavasti hänet oli runneltu. Mutta hän saattaa vielä ihmetyksiin kansat, hänet nähdessään kuninkaat mykistyvät, sillä sen, mitä heille ei koskaan kerrottu, sen he saavat nähdä, mistä he eivät ikinä ole kuulleet, sen he saavat nyt kokea. Kuka uskoo meidän sanomamme? Kuka ymmärtää Herran käsivarren voiman

Suuri Lauantai

Aamupalvelus:

Profeetta Hesekielin kirjasta (37:1–14)

Herran käsi tarttui minuun, ja Herran henki vei minut kauas pois ja laski minut keskelle laaksoa, joka oli täynnä kuolleitten luita. Hän kuljetti minua yltympäri niiden ylitse, ja minä näin, että luita oli laaksossa hyvin paljon ja että ne olivat rutikuivia. Herra sanoi minulle: "Ihminen, voivatko nämä luut herätä eloon?" Minä vastasin: "Herra, sinä sen tiedät." Hän sanoi: "Sano profeetan sana näille luille, sano niille: Te kuivat luut, kuulkaa Herran sana! Näin sanoo Herra Jumala näille luille: Minä annan teihin hengen, niin että te heräätte eloon. Minä panen teihin jänteet, kasvatan ympärillenne lihan ja peitän teidät nahalla, ja minä annan teihin hengen, niin että te heräätte eloon. Silloin te tiedätte, että minä olen Herra." Minä puhuin saamani käskyn mukaan, ja minun vielä puhuessani alkoi kuulua kovaa kalinaa, kun luut lähenivät toisiaan ja liittyivät yhteen nivel niveleltä. Minä näin, että niiden päälle kasvoi jänteet ja liha ja että nämä saivat nahan ympärilleen, mutta elämää niissä ei ollut. Herra sanoi minulle: "Ihminen, kutsu sanallasi henkeä ja sano sille: Näin sanoo Herra Jumala: Tule, henki, tule taivaan neljältä tuulelta ja mene näihin surmattuihin, niin että ne heräävät eloon." Minä puhuin niin kuin Herra minua käski, ja luihin tuli henki. Ne heräsivät eloon ja nousivat maasta, ja siinä oli luvuton ihmisjoukko. Herra sanoi minulle: "Ihminen, nämä luut ovat Israelin kansa. Kaikki israelilaiset sanovat: 'Luumme ovat kuivettuneet, toivomme on mennyt, me olemme hukassa.' Sen tähden julista heille: Näin sanoo Herra Jumala: Minä aukaisen teidän hautanne, päästän teidät, oman kansani, haudoistanne ja vien teidät Israelin maahan. Te tiedätte silloin, että minä olen Herra, kun minä aukaisen hautanne ja päästän teidät, kansani, haudoistanne. Minä panen teihin henkeni, niin että te heräätte eloon, ja vien teidät maahanne. Silloin te tiedätte, että minä, Herra, teen sen minkä olen luvannut tehdä. Näin sanoo Herra."

Ehtoopalvelus (liturgiassa)

1. Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (1:1–13)

Alussa Jumala loi taivaan ja maan. Maa oli autio ja tyhjä, pimeys peitti syvyydet, ja Jumalan henki liikkui vetten yllä. Jumala sanoi: "Tulkoon valo!" Ja valo tuli. Jumala näki, että valo oli hyvä. Jumala erotti valon pimeydestä, ja hän nimitti valon päiväksi, ja pimeyden hän nimitti yöksi. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni ensimmäinen päivä. Jumala sanoi: "Tulkoon kaartuva kansi vesien väliin, erottamaan vedet toisistaan." Jumala teki kannen ja erotti toiset vedet sen alapuolelle ja toiset sen yläpuolelle. Niin tapahtui, ja Jumala nimitti kannen taivaaksi. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni toinen päivä. Jumala sanoi: "Kokoontukoot taivaankannen alapuolella olevat vedet yhteen paikkaan, niin että maan kamara tulee näkyviin." Ja niin tapahtui. Jumala nimitti kiinteän kamaran maaksi, ja sen paikan, mihin vedet olivat kokoontuneet, hän nimitti mereksi. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä. Jumala sanoi: "Kasvakoon maa vihreyttä, siementä tekeviä kasveja ja hedelmäpuita, jotka maan päällä kantavat hedelmissään kukin lajinsa mukaista siementä." Ja niin tapahtui. Maa versoi vihreyttä, siementä tekeviä kasveja ja hedelmäpuita, jotka kantoivat hedelmissään kukin oman lajinsa mukaista siementä. Jumala näki, että niin oli hyvä. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni kolmas päivä.

2. Profeetta Jesajan kirjasta (60:1–16)

Nouse, loista kirkkaana, Jerusalemi, sillä sinun valosi saapuu ja Herran kirkkaus koittaa sinun yllesi. Katso, pimeys peittää maan, yön synkkyys kansat. Mutta sinun taivaallesi kohoo aamunkoi, Herran kirkkaus hohtaa sinun ylläsi. Niin kansat tulevat sinun valosi luo ja kuninkaat sinun aamunkoittoosi. Nosta silmäsi, katso ympärillesi: he kaikki ovat kokoontuneet, he saapuvat, sinun poikasi, jotka tulevat kaukaa, sinun tyttäresi, joita sylissä kannetaan. Sinä näet tämän kaiken ja loistat ilosta, rajusti lyö sydämesi, rintasi avartuu, kun meren rikkaudet vyöryvät rannoillesi ja sinun käsiisi annetaan kansojen vauraus, kun sinut peittää kamelien paljous, Midianin ja Efan kamelintammojen

vyöry. Koko Saban väki saapuu, kultaa ja suitsuketta kantaen, ja kaikki he ylistävät Herraa. Kedarin laumat kerätään sinun luoksesi, Nebajotin pässit ovat sinun, niitä uhrataan otollisina uhreina minun alttarillani. Niin minä kirkastan asumukseni loiston. Entä nuo, jotka kiitävät tänne kuin pilvi, kuin kyyhkyt lakkaansa, keitä he ovat? Kaukaisten rantojen alukset kerääntyvät, kärjessä Tarsisin-laivat. Ne tuovat poikasi kaukaa, tuovat heidän hopeansa ja kultansa Herran, sinun Jumalasi, nimen kunniaksi, kunniaksi Israelin Pyhälle. Hän antaa sinulle loiston ja mahdin. Muukalaiset rakentavat sinun muurisi, heidän kuninkaansa palvelevat sinua. Vihassani olen sinua lyönyt, mutta rakkaudessa minä sinua armahdan. Sinun porttisi ovat aina avoinna, niitä ei suljeta päivällä eikä yöllä. Niiden kautta sinulle tuodaan kansojen rikkaudet, niistä saatetaan kuninkaat sinun luoksesi. Mutta kansa tai valtakunta, joka ei palvele sinua, on tuhon oma, se hävitetään maan päältä. Libanonin rikkaus saapuu luoksesi, sypressit, puksipuut, vuorimännyt, kaunistamaan minun pyhäkköni paikkaa. Tämän jalkojeni sijan minä korotan kunniaan. Pää kumarassa saapuvat luoksesi sortajiesi pojat, ja kaikki, jotka ovat sinua halveksineet, heittäytyvät suutelemaan jalkojasi. He antavat sinulle nimen Herran kaupunki ja nimen Siion, Israelin Pyhän asumus. Vaikka olit syrjitty, vaikka sinua hyljeksittiin eikä kukaan käynyt luonasi, minä olen korottanut sinut pysyvään kunniaan, iloksi tuleville sukupolville. Vieraat kansat imettävät sinua, kuninkaat sinua ruokkivat, ja silloin tiedät, että minä, Herra, olen sinun pelastajasi, että sinun lunastajasi on Jaakobin Väkevä.

3. Toisesta Mooseksen kirjasta (12:1–11)

Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille Egyptissä: "Tämä kuukausi olkoon teille kuukausista ensimmäinen, aloittakaa siitä vuoden kuukaudet. Sanokaa Israelille: Tämän kuun kymmenentenä päivänä ottakoon kukin perheenpää karitsan, yhden karitsan perhekuntaa ja taloa kohti. Jos jonkun perhe on liian pieni syömään karitsaa kokonaan, hän ottakoon lähimmän naapurinsa kanssa yhteisen karitsan sen mukaan, montako tarvitaan karitsan syömiseen ja paljonko he jaksavat syödä. Eläimen tulee olla virheetön, vuoden vanha uros, ja se voi olla lammas tai

vuohi. Kukin pitääköön sitä kuukauden neljänteentoista päivään saakka, ja jokainen Israelin yhteisöön kuuluva teurastakoon karitsansa iltahämärissä. Ottakaa sen verta ja sivelkää sitä ovenpieliin ja ovenkamanaan niissä taloissa, joissa karitsaa syödään. Syökää liha sinä yönä, syökää se avotulella paahdettuna, happamattoman leivän ja karvaiden yrttien kanssa. Älkää syökö siitä mitään puoliraakana tai vedessä keitettynä, vaan paahtakaa se tulella päineen, jalkoineen ja sisälmyksineen. Älkää jättäkö siitä mitään jäljelle, vaan polttakaa tähteet ennen aamun koittoa. "Syödessänne teillä tulee olla viitta vyötettynä, kengät jalassa ja sauva kädessä, ja teidän on syötävä nopeasti. Näin vietetään pääsiäistä Herran kunniaksi.

4. Profeetta Joonan kirja

Joonalle, Amittain pojalle, tuli tämä Herran sana: "Lähde Niniveen, tuohon suureen kaupunkiin, ja julista siellä, että minä, Herra, olen nähnyt sen pahuuden ja rankaisen sitä." Mutta Joona päätti paeta Herraa ja matkustaa meren taakse Tarsisiin. Hän meni rannikolle Jafoon ja etsi satamasta laivan, joka oli lähdössä Tarsisiin. Maksettuaan matkansa hän astui laivaan päästäkseen meren yli pois Herran ulottuvilta. Laivan ehdittyä ulapalle Herra nostatti ankaran myrskyn. Se oli niin raju, että laiva oli vähällä hajota. Merimiehet olivat peloissaan, ja kukin huusi avuksi jumalaansa. Keventääkseen laivaa he heittivät mereen kaiken tavarat, mitä laivassa oli. Joona oli mennyt alas laivan uumeniin ja pannut maata. Siellä hän nyt nukkui syvässä unessa. Laivan kapteeni meni hänen luokseen ja sanoi hänelle: "Sinäkö vain nukut! Nouse ylös ja huuda avuksi jumalaasi! Ehkä sinun jumalasi huomaa meidät, niin ettemme huku." Merimiehet sanoivat toisilleen: "Heitetään arpaa, että saamme tietää, kenen takia tämä onnettomuus on kohdannut meitä!" Miehet heittivät arpaa, ja arpa osui Joonaan. Silloin he sanoivat hänelle: "Kerro meille, miksi tämä onnettomuus on kohdannut meitä! Mikä sinä olet miehiäsi? Millä asioilla sinä liikut ja mistä tulet? Mistä maasta ja mitä kansaa sinä olet?" Joona vastasi heille: "Minä olen heprealainen ja palvelen Herraa, taivaan Jumalaa, joka on tehnyt sekä meren että maan."

Miehet joutuivat kauhun valtaan ja sanoivat hänelle: "Mitä sinä oletkaan tehnyt!" Sen he näet tiesivät, että Joona oli lähtenyt pakoon Herraa, Jumalaansa; Joona oli sen heille kertonut. "Mitä meidän pitäisi tehdä sinulle, että meri tyyntyisi?" miehet kysyivät häneltä. Myrsky näet yltyi yltymistään. Joona vastasi: "Heittäkää minut mereen, niin meri tyyntyy. Minä olen varma, että tämä hirveä myrsky on minun syytäni." Merimiehet koettivat vielä soutaa laivan takaisin rantaan mutta eivät onnistuneet, sillä myrsky heidän ympärillään yltyi yhä vain kovemmaksi. Niin he huusivat Herraa ja sanoivat: "Oi Herra, älä anna meidän tuhoutua tämän miehen takia! Vaikka hän olisikin syytön, älä vedä meitä vastuuseen hänen hengestään. Sinä, Herra, olet tehnyt, niin kuin itse tahdoit!" Sitten he tarttuivat Joonaan ja heittivät hänet mereen. Meren raivo laantui heti. Miehet pelkäsivät ja kunnioittivat nyt Herraa, uhrasivat hänelle teurasuhrin ja tekivät pyhiä lupauksia. Mutta Herra pani suuren kalan nielaisemaan Joonan. Joona oli kalan vatsassa kolme päivää ja kolme yötä. Hän rukoili Herraa, Jumalaansa, kalan sisuksissa ja sanoi: Ahdingossani minä kutsun Herraa avuksi, ja hän vastaa minulle. Tuonelan kohdusta minä huudan apua, ja sinä, Herra, kuulet ääneni. Sinä heitit minut syvyyteen, merten sydämeen, ja virta ympäröi minut. Sinun tyrskysi ja aaltosi vyöryivät ylitseni. Minä ajattelin: "Minut on sysätty pois sinun silmiesi edestä. Kuitenkin minä yhä tähyilen pyhää temppeliäsi kohti." Vedet nousivat kaulaani asti, syvyydet saartoivat minut, kaislat kietoutuivat päähäni. Vuorten pohjiin minä painuin, vajosin syvyyksien maahan, sen salvat sulkeutuivat takanani ainiaaksi. Mutta sinä, Herra, minun Jumalani, nostit minut elävänä ylös haudasta. Kun voimani jo raukesivat, minä yhä kutsuin Herraa, ja rukoukseni tuli sinun luoksesi pyhään temppeliisi. Ne, jotka luottavat turhiin jumaliin, hylkäävät ja pettävät sinut. Mutta minä saan uhrata ja laulaa kiitosta sinulle. Minkä olen luvannut, sen minä täytän. Vain Herra voi pelastaa. Sitten Herra käski kalan oksentaa Joonan kuivalle maalle. Joonalle tuli toisen kerran tämä Herran sana: "Lähde Niniveen, tuohon suureen kaupunkiin, ja julista sille se sanoma, jonka minä sinulle puhun." Nyt Joona meni Niniveen, niin kuin Herra oli käskennyt. Ninive oli suunnattoman suuri kaupunki, laidasta laitaan kolme päivänmatkaa. Joona lähti kulkemaan

kaupungissa ensimmäistä päivänmatkaa ja huusi: "Enää neljäkymmentä päivää, sitten Ninive hävitetään!" Sen kuultuaan Niniven asukkaat uskoivat Jumalaan. He julistivat paaston, ja niin ylhäiset kuin alhaisetkin pukeutuivat säkkivaatteeseen. Kun Joonan sanat tulivat Niniven kuninkaan korviin, hän nousi valtaistuimeltaan, riisui viittansa, pukeutui säkkivaatteeseen ja istuutui tomuun. Hän käski kuuluttaa koko Ninivessä: "Tämä on kuninkaan ja hänen hovinsa määräys: Eivät ihmiset eivätkä eläimet, eivät lehmät eivätkä lampaat saa edes maistaa ruokaa eivätkä juoda vettä. Karjaa ei saa päästää laitumelle. Kaikkien, niin ihmisten kuin eläintenkin, on kuljettava säkkivaatteeseen puettuina, kaikkien on huudettava Jumalaa täysin voimin. Jokainen kääntyköön pahoilta teiltään ja hylätköön väärät tekonsa. Ehkä Jumala silloin luopuu aikomuksestaan, leppyy ja antaa hehkuvan vihansa laantua, ja me pelastumme." Jumala näki, että he kääntyivät pahoilta teiltään. Niin hän muutti mielensä eikä sallinutkaan onnettomuuden kohdata niniveläisiä, vaikka oli sanonut tuhoavansa heidät. Joona pani tämän kovin pahakseen ja suuttui. Hän rukoili Herraa ja sanoi: "Voi, Herra! Enkö minä tätä sanonut, kun olin vielä omassa maassani? Siksihän minä ensiksi lähdin pakoon Tarsisiin. Minä tiesin, että sinä olet anteeksiantava ja laupias Jumala, sinä olet kärsivällinen ja sinun hyvyytesi on suuri. Sinä olet aina valmis luopumaan rangaistuksesta, jolla olet uhannut. Ota nyt, Herra, minun henkeni. Parempi minun on kuolla kuin elää." Mutta Herra sanoi: "Onko sinulla mitään syytä olla suutuksissa?" Joona meni ulos kaupungista ja jäi sen itäpuolelle. Siellä hän kyhäsi itselleen oksista katoksen, asettui sen alle suojaan ja odotteli nähdäkseen, miten kaupungille kävisi. Silloin Herra Jumala pani risiinikasvin kasvamaan Joonan yläpuolelle, varjoksi hänen päänsä päälle ja helpottamaan hänen murheellista oloaan. Ja Joona iloitsi kovin tästä risiinikasvista. Mutta seuraavana päivänä aamunkoitteessa Jumala antoi madon purra risiinikasvia, niin että se kuivettui. Auringon noustua Herra pani kuumen itätuulen puhaltamaan, ja aurinko paahtoi Joonan päähän, niin että hän oli nääntymäisillään. Silloin Joona olisi tahtonut kuolla, ja hän sanoi: "Parempi minun on kuolla kuin elää."

Mutta Jumala kysyi Joonalta: "Onko sinulla mitään syytä olla suutuksissa risiinikasvin tähden?" Joona vastasi: "Kyllä on, tahtoisin kuolla." Herra sanoi: "Sinä suret risiinikasvia, vaikka et ole nähnyt vaivaa sen vuoksi etkä ole sitä kasvattanut. Yhden yön se vain eli, yhden yön jälkeen se kuihtui pois. Enkö minä säälisi Niniveä, tuota suurta kaupunkia! Siellä on enemmän kuin satakaksikymmentätuhatta ihmistä, jotka eivät pysty edes tekemään eroa oikean ja vasemman käden välillä, ja lisäksi paljon eläimiä."

5. Profeetta Joosuan kirjasta (5:10–15)

Israelilaiset leiriytyivät Gilgaliin ja viettivät pääsiäistä sen kuun neljännentoista päivän iltana Jerikon tasangolla. Pääsiäisen jälkeisenä päivänä he söivät Kanaaninmaan tuotteita: he söivät sinä päivänä happamatonta leipää ja paahdettuja jyviä. Sen päivän jälkeen, jona he olivat syöneet maan tuotteita, ei mannaa enää tullut. Israelilaiset eivät enää saaneet mannaa, vaan he söivät sinä vuonna Kanaaninmaan satoa. Jerikon lähellä ollessaan Joosua näki eräänä päivänä edessään miehen, jolla oli paljastettu miekka kädessään. Joosua meni miehen luo ja kysyi häneltä: "Oletko meikäläisiä vai vihollisiamme?" Mies vastasi: "En kumpaakaan. Olen Herran sotajoukon päällikkö ja olen juuri saapunut tänne." Silloin Joosua lankesi polvilleen, kumartui maahan saakka ja sanoi: "Herrani, mitä tahdot minun tekemän?" Herran sotajoukon päällikkö sanoi Joosualle: "Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä." Ja Joosua teki niin.

6. Toisesta Mooseksen kirjasta (13:20–14:31)

Lähdettyään liikkeelle Sukkotista israelilaiset leiriytyivät Etamiin, autiomaan laitaan. Herra kulki päiväsaikaan pilvipatsaassa heidän edellään näyttäen heille tietä ja yöllä tulipatsaassa valaisten heidän tietään, niin että he saattoivat kulkea sekä päivällä että yöllä. Pilvipatsas oli jatkuvasti kansan edellä päivällä ja tulipatsas yöllä. Herra sanoi Moosekselle: "Käske israelilaisten kääntyä takaisin ja palata Pi-Hirotin luo Migdolin ja meren välille. Leiriytykää Baal-Sefonin kohdalle meren rantaan. Farao luulee, että israelilaiset harhailevat pitkin maata ja aavikko on sulkenut heidän tiensä. Minä

paadutan faraon sydämen, niin että hän lähtee ajamaan israelilaisia takaa. Mutta minä osoitan voimani ja kunniani sillä, mitä faraolle ja koko hänen sotaväelleen tapahtuu. Silloin egyptiläiset ymmärtävät, että minä olen Herra." Ja israelilaiset tekivät niin kuin Herra oli käskenyt. Kun Egyptin kuningas sai tietää, että kansa oli lähtenyt tiehensä, hän ja hänen hovinsa väki muuttivat mielensä ja sanoivat: "Mitä me teimmekään, kun päästimme israelilaiset palvelemasta itseämme!" Ja farao valjastutti hevoset sotavaunujen eteen ja otti mukaan sotaväkensä ja kaikki Egyptin sotavaunut miehistöineen, myös kuusisataa valiovaljakkoa. Herra paadutti faraon, Egyptin kuninkaan, sydämen, niin että hän lähti ajamaan israelilaisia takaa juuri kun he olivat Herran johdolla kulkemassa pois Egyptistä. Egyptiläiset, kaikki faraon hevoset, sotavaunut miehineen sekä hänen muu sotaväkensä, ajoivat heitä takaa ja saavuttivat heidät, kun he olivat leiriytyneinä Pi-Hirotin luona, Baal-Sefonin kohdalla. Faraon lähestyessä israelilaiset huomasivat yhtäkkiä, että egyptiläiset olivat aivan heidän kintereillään. Israelilaiset pelästyivät kovin, huusivat apua Herralta ja sanoivat Moosekselle: "Oliko Egyptissä niin vähän hautatilaa, että sinun piti tuoda meidät tänne autiomaahan kuolemaan? Näetkö nyt, mitä olet meille tehnyt, kun veit meidät pois Egyptistä? Mehän sanoimme sinulle jo siellä: 'Anna meidän olla rauhassa ja palvella egyptiläisiä.' Parempi meidän olisi toki palvella egyptiläisiä kuin kuolla autiomaassa!" Mutta Mooses sanoi kansalle: "Älkää pelätkö, vaan pysykää aloillanne, niin saatte nähdä, kuinka Herra pelastaa teidät. Sellaista, mitä te tänään näette tapahtuvan egyptiläisille, ette enää milloinkaan saa nähdä. Herra sotii teidän puolestanne, olkaa te hiljaa!" Herra sanoi Moosekselle: "Miksi sinä huudat minua avuksi? Käske israelilaisten lähteä liikkeelle. Kohota sauvasi, ojenna kätesi merta kohti ja halkaise sen vedet, niin israelilaiset voivat kulkea meren poikki kuivaa maata pitkin. Minä kovetan egyptiläisten sydämet, niin että he lähtevät teidän peräänne. Ja se, mitä tapahtuu faraolle ja koko hänen sotajoukolleen, hänen sotavaunuilleen ja niiden ajajille, todistaa minun suuruuttani. Kun minun suuruuteni näkyy siinä, mitä faraolle, hänen sotavaunuilleen ja niiden ajajille tapahtuu, silloin egyptiläiset ymmärtävät, että minä olen Herra."

Jumalan enkeli, joka oli kulkenut israelilaisten joukon edellä, siirtyi nyt kulkemaan heidän perässään, ja pilvipatsas siirtyi pois heidän edeltään ja asettui heidän taakseen, niin että se tuli egyptiläisten ja Israelin joukkojen väliin. Pilven mukana tuli pimeys, mutta israelilaisille pilvi valaisi yön. Kumpikaan puoli ei voinut koko yönä lähestyä toistaan. Sitten Mooses kohotti kätensä merta kohti, ja Herra pani meren väistymään syrjään nostamalla ankaran itätuulen, joka puhalsi koko yön. Näin hän muutti meren kuivaksi maaksi. Vedet jakautuivat kahtia, ja kun israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa maata pitkin, vedet olivat muurina kummallakin puolen. Egyptiläiset lähtivät takaa-ajoon, ja faraon kaikki hevoset ja hänen sotavaununsa ajajineen seurasivat israelilaisten perässä keskelle merta. Mutta aamuyöstä Herra katsoi tuli- ja pilvipatsaasta egyptiläisiin päin ja saattoi heidän joukkonsa sekasortoon. Hän antoi heidän vaunujensa pyörien juuttua kiinni, niin että ajaminen kävi vaikeaksi. Silloin egyptiläiset sanoivat: "Meidän on lähdettävä pakoon! Herra sotii israelilaisten puolella meitä vastaan!" Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi merta kohti, niin vedet palaavat egyptiläisten, heidän sotavaunujensa ja heidän vaunumiestensä päälle." Mooses ojensi kätensä merta kohti, ja aamunkoitteessa meri palasi entiselle paikalleen. Se tuli pakenevia egyptiläisiä vastaan, ja Herra pyyhkäisi heidät meren aaltojen sekaan. Vedet palasivat ja peittivät vaunut ajajineen, faraon koko sotajoukon, joka oli seurannut israelilaisia mereen, eikä heistä jäänyt henkiin ainoatakaan. Mutta israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa maata pitkin, ja vedet olivat muurina heidän kummallakin puolellaan. Näin Herra pelasti sinä päivänä Israelin Egyptin käsistä, ja israelilaiset saivat nähdä egyptiläisten makaavan kuolleina meren rannalla. Ja kun israelilaiset näkivät, miten Herran käsi oli lyönyt Egyptin, he pelkäsivät Herraa ja uskoivat häneen ja hänen palvelijaansa Moosekseen. Silloin Mooses ja Israelin lapset veisasivat Herralle tämän virren; he sanoivat: Minä veisaan Herralle:

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Hevoset ja miehet hän mereen syöksi.

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

(lukija lukee jakeet 2. Moos.15:2–19)

Lukija: Herra on minun väkeni ja voimani, hän pelasti minut.

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Hän on minun Jumalani, häntä minä ylistän, minun isieni Jumala, hänen kunniaansa minä laulan.

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Herra on soturi, Jahve on hänen nimensä.

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Faraon vaunut ja sotajoukot hän syöksi mereen, vaunusoturien valiot hukkuivat Kaislamereen.

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Syvyydet peittivät heidät, he painuivat pohjaan kuin kivi.

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Sinun oikea kätesi, Herra, ihmeellinen voimassaan, sinun oikea kätesi, Herra, musertaa vihollisen.

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Valtasuuruudessa sinä kukistat vastustajasi, ja kun päästät valloilleen vihasi loimun, se polttaa heidät kuin oljet.

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Sinun vihasi henkäys sai vedet kasautumaan. Vyöryvät aallot seisoivat paikoillaan kuin muuri, syvyyksien vedet jähmettyivät keskellä merta.

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Vihollinen sanoi: "Minä ajan heitä takaa, otan heidät kiinni, käyn saaliin kimppuun, saan kaikkea mielin määrin. Minä paljastan miekkani, minä tuhoan heidät."

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Sinä puhalsit jälleen, ja meri peitti heidät. Vyöryviin vesiin he upposivat kuin lyijy.

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Kuka on sinun vertaisesi, Herra, jumalien joukossa? Kuka on sinun kaltaisesi, sinä pyhydessä ihmeellinen, maineteoissasi pelättävä, sinä ihmeiden tekijä!

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Sinä ojensit oikean kätesi, ja maa nielaisi heidät.

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Sinä johdatit hyvyydessäsi kansaa, jonka olit vapauttanut, voimallasi sinä veit sen pyhille asuinsijoillesi.

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Siitä kuullessaan kansat vapisivat, ahdistus valtasi Filistean asukkaat.

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Silloin säikkyivät Edomin ruhtinaat, Moabin mahtimiehet vapisivat, kaikki Kanaanin asukkaat menettivät rohkeutensa.

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Pelko ja kauhu on langennut heidän ylleen, sinun kätesi voimasta he kivettyvät paikoilleen, kunnes sinun kansasi, Herra, on kulkenut ohi, kunnes kansa, jonka otit omaksesi, on kulkenut ohi.

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Sinä viet heidät perille, annat heidän juurtua omaan maahasi, vuorelle, jolle teit asumuksesi, Herra, sinun pyhäkköösi, jonka kätesi ovat perustaneet.

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Herra on kuningas aina ja ikuisesti!

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Kun faraon hevoset ja hänen sotavaununsa ajajineen olivat tulleet meren keskelle, Herra palautti vedet heidän päälleen, mutta israelilaiset pääsivät kuivaa maata pitkin meren poikki. Minä veisaan Herralle.

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

Lukija: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen

Laulajat: Sillä hän on ylen korkea

7. Profeetta Sefanjan kirjasta (3:8–15)

Näin sanoo Herra: "Odottakaa minua, odottakaa sitä päivää, jolloin nousen syyttäjäksi. Olen päättänyt koota kansat, kutsun valtakunnat sinua vastaan vuodattaakseni hehkuvan vihani sinun päällesi. Vihani tuli on tuhoava koko maan. Vielä minä, Herra, annan kansoille uuden mielen, ja niin ne puhuvat puhtain huulin, huutavat avuksi minun nimeäni, kaikki ne palvelevat minua. Nubian jokien takaa hajallaan asuvat palvelijani tuovat minulle uhrilahjoja. Tuona päivänä sinun, Jerusalem, ei tarvitse enää hävetä, vaikka olet rikkonut minua vastaan. Silloin minä poistan keskuudestasi kaikki julkeat ja ylimieliset, ylpeät minä karkotan pyhältä vuoreltani. Nöyrät ja köyhät minä jätän sinne asumaan, kansan, joka turvaa Herran nimeen. Ne, jotka ovat jäljellä Israelista, eivät tee pahaa eivätkä valehtele, heidän suustaan ei lähde petollista sanaa. He paimentavat laumojaan ja elävät rauhassa, eikä kukaan ahdistaa heitä. Iloitse, tytär Siion, huuda riemusta, Israel! Juhli ja laula täysin sydämin, tytär Jerusalem! Herra ottaa pois tuomiosi ja karkottaa vihollisesi. Herra, Israelin kuningas, on keskelläsi, sinun ei tarvitse pelätä mitään pahaa.

8. Ensimmäisestä Kuningasten kirjasta (17:8–24)

Elialle tuli tämä Herran sana: "Lähde Sidonin alueen Sarpatiin ja asetu sinne. Minä olen käsenyt erästä leskivaimoa pitämään sinusta

siellä huolta." Elia lähti Sarpatiin. Tullessaan kaupungin portille hän näki leskivaimon keräämässä polttopuita. Elia huusi hänelle: "Toisitko minulle vähän vettä, että saisin juoda." Nainen lähti hakemaan vettä, ja Elia huusi hänelle vielä: "Toisitko minulle myös palan leipää." Mutta nainen vastasi: "Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi, elää, minulla ei ole jäljellä kuin kourallinen jauhoja ruukussa ja vähän ruokaöljyä pullossa. Kun saan kerätyksi vähän puita, menen kotiin ja teen jauhoista ja öljystä ruokaa itselleni ja pojalleni. Syömme sen ja sitten kuolemme." Elia sanoi hänelle: "Älä pelkää! Mene kotiisi ja tee niin kuin sanoit. Tee kuitenkin ensin minulle pieni leipä ja tuo se tänne. Leivo vasta sitten itsellesi ja pojallesi. Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Ei tyhjene jauhuruukku eikä ehdy öljypullo, ennen kuin Herra antaa sateen maan päälle." Leski meni ja teki niin kuin Elia oli sanonut, ja heillä kaikilla riitti syötävää pitkät ajat. Jauhuruukku ei tyhjentynyt eikä öljypullo ehtynyt, sillä näin oli Herra sanonut Elia suulla. Jonkin ajan kuluttua kävi niin, että talon emännän poika sairastui. Hänen tautinsa yltyi niin pahaksi, ettei hänessä lopulta ollut elonmerkkiä. Leski sanoi silloin Elialle: "Pitkö sinun sekaantua minun elämääni, Jumalan mies! Pitkö sinun tulla tänne vetämään minun syntini esiin ja tappamaan poikani!" Elia sanoi: "Anna poika minulle." Hän otti pojan lesken sylistä, kantoi hänet huoneeseensa talon katolle ja laski hänet vuoteelleen. Hän rukoili Herraa sanoen: "Herra, minun Jumalani! Tahdotko todella tuottaa onnettomuuden tälle leskelle, jonka luona asun, ja surmata hänen poikansa?" Hän ojentautui kolmesti pojan ylle ja rukoili: "Herra, minun Jumalani! Anna hengen palata tähän poikaan!" Herra kuuli Elia pyynnön. Henki palasi poikaan, ja hän virkosi eloon. Elia nosti pojan vuoteelta ja vei hänet kattohuoneesta alas taloon. Hän antoi pojan tämän äidille ja sanoi: "Katso, poikasi elää." Nainen sanoi Elialle: "Nyt minä tiedän, että sinä olet Jumalan mies. Se, mitä sinä puhut, on todella Herran sanaa."

9. Profeetta Jesajan kirjasta (61:10–62:5)

Minä riemuitsen Herrasta, minä iloitsen Jumalastani! Hän pukee minun ylleni pelastuksen vaatteet, hän kietoo minut vanhurskauden viittaani, niin että olen kuin sulhanen,

joka laskee hiuksilleen juhlapäähineen, tai kuin morsian, joka koristautuu kauneimpiinsa. Ja niin kuin maa työntää versoa, niin kuin puutarha saa kylvetyn siemenen kasvamaan, niin Herra, minun Jumalani, saa vanhurskauden versomaan, ja ylistys kohoaa kaikkien kansojen kuultavaksi. Siionin tähden minun on puhuttava, Jerusalemin takia en voi vaieta, ennen kuin oikeus nousee siellä kuin aurinko ja pelastus kuin leimuava soihtu, ennen kuin kansat näkevät sinun vanhurskautesi ja kuninkaat sinun kirkkautesi. Sinä saat uuden nimen, jonka Herra itse lausuu julki, ja sinä olet oleva kaunis kruunu Herran kädessä, kuninkaallinen seppäle Jumalan huomassa. Ei sinun nimesi enää ole Hylätty eikä maasi nimi Hedelmätön, vaan sinun nimesi on oleva Rakastettuni ja maasi nimi Puolisoni, sillä Herra rakastaa sinua ja ottaa sinun maasi puolisoiksi. Niin kuin nuorukainen ottaa neidon vaimokseen, niin sinun lapsesi ottavat sinut omakseen, niin kuin sulhanen iloitsee morsiamestaan, niin sinun Jumalasi iloitsee sinusta.

10. Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (22:1–18)

Kun näistä tapahtumista oli kulunut jonkin aikaa, Jumala tahtoi koetella Abrahamia ja sanoi hänelle: "Abraham!" Abraham vastasi: "Tässä olen." Ja Jumala sanoi: "Ota mukaasi ainoa poikasi lisä, jota rakastat, lähde Morian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka minä sinulle osoitan." Aamulla heti noustuaan Abraham satuloi aasin ja otti mukaansa kaksi palvelijaa sekä poikansa lisä. Pilkottuaan puita polttouhria varten hän lähti matkaan kohti paikkaa, jonne Jumala oli käskennyt hänen mennä. Kolmantena päivänä Abraham näki paikan etäältä. Silloin hän sanoi palvelijoilleen: "Jääkää tänne ja pitäkää huolta aasista, minä ja poika menemme tuonne rukoilemaan ja palaamme sitten luoksenne." Abraham otti polttouhripuut ja antoi ne lisäkin kannettavaksi; hän itse otti tulen ja veitsen, ja sitten he jatkoivat yhdessä matkaa. Lisä sanoi isälleen Abrahamille: "Isä!" Ja Abraham sanoi: "Niin, poikani?" Lisä sanoi: "Tässä on tuli ja puut, mutta missä on karitsa polttouhriksi?" Abraham vastasi: "Jumala katsoo kyllä itselleen karitsan polttouhriksi, poikani." Sitten he jatkoivat yhdessä matkaa.

Kun he tulivat paikkaan, jonka Jumala oli Abrahamille osoittanut, Abraham rakensi sinne alttarin ja latoi puut paikoilleen. Sitten hän sitoi poikansa lisäkin ja pani hänet alttarille puiden päälle. Mutta kun Abraham tarttui veitseen uhraukseen poikansa, Herran enkeli huusi hänelle taivaasta: "Abraham, Abraham!" Abraham vastasi: "Tässä olen." Herran enkeli sanoi: "Älä koske poikaan äläkä tee hänelle mitään. Nyt minä tiedän, että sinä pelkää ja rakastat Jumalaa, kun et kieltäytynyt uhraamasta edes ainoa poikaasi." Ja kun Abraham katsoi ympärilleen, hän huomasi oinaan, joka oli sarvistaan takertunut pensaikkoon. Abraham kävi hakemassa oinaan ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta. Abraham antoi sille paikalle nimeksi "Herra katsoo". Niinpä vielä tänäkin päivänä puhutaan "Herrankatsomavuoresta". Herran enkeli huusi Abrahamille uudelleen taivaasta: "Näin sanoo Herra: Koska sinä tämän teit etkä kieltänyt minulta ainoa poikaasi, minä vannon itseni kautta, että siunaan sinua runsain määrin ja annan sinulle jälkeläisiä niin paljon, että he ovat kuin taivaan tähdet tai hiekanjyvät meren rannalla, ja sinun jälkeläisesi valloittavat vihostensa kaupungit. Sinun jälkeläistesi saama siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille, koska sinä olit minun äänelleni kuuliainen."

11. Profeetta Jesajan kirjasta (61:1-9)

Herran henki on minun ylläni, sillä hän on voidellut minut. Hän on lähettänyt minut ilmoittamaan köyhille hyvän sanoman, parantamaan ne, joiden mieli on murtunut, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kahleitten kirpoamista, julistamaan Herran riemuvuotta, päivää, jona Jumalamme antaa palkan. Hän on lähettänyt minut lohduttamaan kaikkia murheellisia, antamaan Siionin sureville kyynelten sijaan ilon öljyä, hiuksille tuhkan sijaan juhlapäähineen, murheisen hengen sijaan ylistyksen viitan. Heitä kutsutaan Vanhurskauden tammiksi, Herran tarhaksi, jonka hän itse on istuttanut osoittaakseen kirkkautensa. He rakentavat jälleen ammuin raunioituneet asumukset, isiensä autoituneet tilat he ottavat käyttöön, pystyttävät hävitetyt kaupungit uudelleen ja ottavat viljelykseen kauan autioina olleet maat. Vieraat joutuvat paimentamaan

teidän lampaistanne ja vuohianne, muukalaiset hoitamaan teidän peltojanne ja viinitarhojanne, mutta teitä kutsutaan Herran papeiksi ja sanotaan meidän Jumalamme palvelusväeksi. Te saatte käyttää kaikkea, mitä kansat omistavat, saatte nauttia niiden rikkauksista. Teillä on ollut häpeää kaksin verroin, teitä on syljetty ja pilkattu, mutta nyt te saatte omassa maassanne kaksinkertaisen perinnön ja teillä on oleva ikuinen ilo. Minä, Herra, rakastan oikeutta ja vihaan riistoa ja vääryyttä. Minä maksan kansalleni palkan oikeuden mukaan ja teen sen kanssa ikuisen liiton. Silloin sen siemen tunnetaan kansojen keskellä, sen jälkeläiset kansakuntien joukossa. Kaikki, jotka heidät näkevät, ymmärtävät, että Herra on siunannut tämän sukukunnan.

12. Toisesta Kuningasten kirjasta (4:8–37)

Tapahtui siihen aikaan, että Elisa matkallaan kulki Sunemin kautta, muuan varakas nainen pyysi pyytämällä, että hän tulisi aterialle. Ja kun Elisa myöhemmin kulki siitä ohi, hän poikkesi aina naisen kotiin aterioimaan. Nainen sanoi miehelleen: "Usko minua, tuo Jumalan mies, joka aina poikkeaa meillä, on pyhä. Emmekö voisi rakentaa hänelle pienen kattohuoneen ja viedä hänelle sinne vuoteen, pöydän ja tuolin ja lampun? Silloin hän voisi tänne poiketessaan vetäytyä sinne." Kun Elisa eräänä päivänä taas tuli taloon, hän meni kattohuoneeseen ja asettui siellä makuulle. Hän sanoi palvelijalleen Gehasille: "Kutsu tuo sunemilaisvaimo tänne." Gehasi huusi häntä, ja nainen tuli ja jäi seisomaan Gehasin eteen. Elisa sanoi palvelijalleen: "Kysy, mitä minä voisin tehdä hänen hyväkseen, kun hän on näin runsaasti osoittanut meille kunnioitusta. Kysy, onko hänellä jotakin pyydettyä kuninkaalta tai sotaväen päälliköltä." Mutta nainen sanoi: "Minähän elän täällä rauhassa omieni parissa." "Mitä minä sitten voisin tehdä hänen hyväkseen?" Elisa kysyi. "Hänellä ei ole poikaa", Gehasi vastasi, "ja hänen miehensä on vanha." Silloin Elisa sanoi: "Kutsu hänet sisään." Gehasi kutsui naista, ja tämä jäi ovelle seisomaan. Elisa sanoi: "Tulevana vuonna tähän samaan aikaan sinulla on oma poika sylissäsi." Nainen vastasi: "Herrani, Jumalan mies, älä pidä minua pilkkanasi." Mutta nainen tuli raskaaksi, ja määräaikaan seuraavana vuonna hän synnytti

pojan, juuri niin kuin Elisa oli hänelle sanonut. Poika varttui, ja eräänä päivänä hän lähti leikkuuväen luo isäänsä tapaamaan. Hän valitti isälleen: "Voi kuinka päähäni koskee!" Isä sanoi silloin palvelijalleen: "Kanna hänet äitinsä luo." Palvelija nosti pojan käsivarsilleen ja kantoi hänet kotiin äidin luo. Poika istui keskipäivään saakka äitinsä sylissä, ja sitten hän kuoli. Nainen vei hänet kattohuoneeseen Jumalan miehen vuoteelle, sulki oven perässään ja meni ulos. Hän huusi miestänsä ja sanoi: "Pane joku palveluspoika tuomaan tänne aasi. Minun on nyt kiireesti mentävä Jumalan miehen luo. Tulen kyllä pian takaisin." "Miksi sinä tänään menet hänen luokseen?" mies kysyi. "Eihän nyt ole uudenkuun päivä eikä sapatti." "Ole huoleti", vaimo vastasi. Hän satuloi aasin ja sanoi palveluspojalleen: "Taluta sinä aasia. Et saa pysähtyä kesken matkan, ellen minä käske." Niin nainen lähti matkaan ja saapui Jumalan miehen luo Karmelinvuorelle. Elisa näki jo kaukaa, että hän oli tulossa, ja sanoi palvelijalleen Gehasille: "Eikö tuo ole se sunemilainen nainen? Mene joutuin häntä vastaan ja kysy, mitä hänelle ja hänen miehelleen ja pojalleen kuuluu." Nainen vastasi Gehasin kysymykseen: "Pelkkää hyvää." Mutta kun hän tuli vuorelle Jumalan miehen luo, hän lyyhistyi maahan ja syleili hänen jalkojaan. Gehasi tuli siihen ja aikoi työntää naisen pois, mutta Jumalan mies sanoi: "Anna hänen olla. Hän on murheissaan, mutta Herra on salannut minulta hänen surunsa eikä ole kertonut siitä minulle." Nainen sanoi: "Pyysinkö minä sinulta poikaa, herrani? Enkö minä sanonut, ettei sinun pidä herättää minussa turhia toiveita?" Silloin Elisa sanoi Gehasille: "Vyötä viittasi, ota sauvani käteesi ja lähde matkaan. Jos tapaat jonkun, älä jää vaihtamaan tervehdyksiä hänen kanssaan. Kun tulet perille, aseta sauvani pojan kasvoille." Mutta pojan äiti sanoi: "Niin totta kuin Herra elää ja niin totta kuin sinä elät, minä en lähde ilman sinua." Niin Elisa lähti naisen mukaan. Gehasi ehti perille ennen heitä. Hän asetti sauvan pojan kasvoille, mutta tämä ei äännähtänytkään, mitään elonmerkkiä ei näkynyt. Gehasi lähti Elisaa vastaan ja kertoi, ettei poika ollut vironnut. Kun Elisa meni huoneeseensa, poika makasi vuoteella kuolleena. Elisa sulki oven perässään, rukoili Herraa ja asettui sitten makaamaan pojan päälle. Hän pani suunsa pojan suulle, silmänsä hänen silmilleen ja kämmenensä hänen

kämmenilleen, ja kun hän painautui poikaa vasten, tämän ruumis lämpeni. Sitten hän nousi seisaalleen ja käveli huoneessa kerran edestakaisin. Kun hän uudestaan asettui pojan päälle, poika aivasti seitsemän kertaa ja avasi silmänsä. Elisa huusi silloin Gehasia ja sanoi: "Kutsu pojan äiti tänne." Gehasi kutsui naista, ja nainen tuli profeetan luo. "Ota poikasi", sanoi Elisa. Nainen polvistui hänen eteensä ja kumarsi maahan asti. Sitten hän nosti pojan syliinsä ja meni ulos.

13. Profeetta Jesajan kirjasta (63:11–64:5)

Missä on hän, joka vedestä nosti omalle laumalleen paimenen ja asetti häneen pyhän henkensä? Missä on hän, joka antoi mahtavan käsivartensa johdattaa Moosesta, hän, joka halkaisi vedet heidän edessään ikuisiksi kunniaksi nimelleen, hän, joka johdatti heidän askelensa syvyyksien halki, niin että he kulkivat kuin hevonen arolla, kompastelematta? Niin kuin karja laskeutuu alas laaksoon, niin kansa, jota Herran henki johti, laskeutui rauhassa lepäämään. Näin sinä johdatit kansaasi nimesi kunniaksi. Katso taivaastasi, katso pyhästä, ihanasta asumuksestasi! Missä viipyy sinun tulinen intosi, missä ovat voimatekosi? Missä on sinun palava säälisi? Älä kiellä meiltä rakkauttasi! Olethan sinä meidän isämme. Ei Abraham meistä mitään tiedä eikä Israel meitä tunne. Sinä, Herra, olet meidän isämme. Ikuinen Lunastajamme, se on sinun nimesi. Miksi päästät meidät eksymään teiltäsi, miksi annat sydämemme paatua niin ettei se kavahda sinun voimaasi? Palaa takaisin, palvelijoidesi tähden, palaa kansasi heimojen tähden! Vain hetken sai kansasi pitää hallussaan pyhäkköäsi, nyt meidän ahdistajamme tallaavat sinun temppeliäsi. Nyt olemme kuin et koskaan olisi meitä hallinnut, kuin ei meitä koskaan olisi pyhitetty sinun nimelläsi. Kunpa jo repäisisit halki taivaan, astuisit alas ja panisit vuoret järisemään! Kunpa leimahtaisit kuin tuli tiheikössä, kuin tuli, joka saa veden kiehumaan! Näytä jo vihollisille nimesi voima, niin että kansakunnat vapisevat sinun edessäsi, kun teet pelottavan voimallisia tekoja, meillemme ennalta aavistamattomia. Kunpa astuisit alas ja panisit vuoret järisemään! Ikimuistoisista ajoista ei ole tietoon tullut, ei korva ole kuullut, ei silmä nähnyt, että olisi

muuta jumalaa kuin sinä, Jumalaa, joka auttaa niitä, jotka häntä odottavat. Sinä olet etsinyt niitä, jotka iloiten täyttäisivät tahtosi, jotka sinua muistaen kulkisivat teitäsi. Mutta me teimme syntiä, ja sinä vihastuit, me rikoimme sinun tahtoasi vastaan, ja sinä kätkit kasvosi meiltä. Kun saastaa me olemme olleet, kuin tahrainen riepu on koko meidän vanhurskaudemme. Me kaikki olemme kuin kuihtuneita lehtiä, ja syllisyysytemme pyyhkäisee meidät pois kuin tuuli.

14. Profeetta Jeremian kirjasta (31:31–34)

Näin sanoo Herra: "Tulee aika, jolloin minä teen uuden liiton Israelin kansan ja Juudan kansan kanssa. Tämä liitto ei ole samanlainen kuin se, jonka tein heidän isiensä kanssa silloin kun tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. Sen liiton he rikkoivat, vaikka minä olin ottanut heidät omakseni, sanoo Herra. "Tämän liiton minä teen Israelin kansan kanssa tulevina päivinä, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä, kirjoitan sen heidän sydämeensä. Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. Silloin ei kukaan enää opeta toista, veli ei opeta veljeään sanoen: 'Oppikaa tuntemaan Herra!' Sillä kaikki, pienimmästä suurimpaan, tuntevat minut, sanoo Herra. Minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejään."

15. Profeetta Danielin kirjasta (3:1–23)

Kuningas Nebukadnessar teetti kultaisen kuvapatsaan. Sen korkeus oli kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusi kyynärää. Hän pystytti sen Duran tasangolle Babylonin maakuntaan. Ja kuningas Nebukadnessar käski kutsua satraapit, käskynhaltijat ja maaherrat, neuvonantajat, rahavarainhoitajat, tuomarit ja poliisipäälliköt ja kaikki maakuntien korkeat virkamiehet patsaan vihkimisjuhlaan. Niin tulivat satraapit, käskynhaltijat ja maaherrat, neuvonantajat, rahavarainhoitajat, tuomarit, poliisipäälliköt ja kaikki maakuntien korkeat virkamiehet kuningas Nebukadnessarin pystyttämän patsaan vihkimisjuhlaan, ja he asettuivat patsaan eteen. Kuuluttaja julisti kaikuvalla äänellä: "Kuulkaa, kaikki kansat, kansakunnat ja kielet, mitä teille sanotaan! Heti kun te kuulette torven, huilun, sitran, harpun, luutun, säkkipillin ja koko

juhlamusiikin soivan, teidän tulee heittäytyä maahan ja kumartaa tätä kultaista patsasta, jonka kuningas Nebukadnessar on pystyttänyt. Se, joka ei heittäydy maahan ja kumarra, heitetään heti tuliseen uuniin." Kuullessaan torven, huilun, sitran, harpun, luutun ja koko juhlamusiikin soivan kaikki, mitä kansaa ja kansakuntaa he olivatkin, heittäytyivät oitis maahan ja kumarsivat kultaista patsasta, jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt. Silloin astui esiin muutamia kaldealaisia miehiä, jotka alkoivat syyttää juutalaisia. He puhuttelivat kuningas Nebukadnessarin ja sanoivat: "Ikuisesti eläköön kuningas! Sinä, kuningas, olet antanut määräyksen, että jokaisen, joka kuulee torven, huilun, sitran, harpun, luutun, säkkipillin ja koko juhlamusiikin soivan, tulee heittäytyä maahan ja kumartaa kultaista patsasta ja että se, joka ei heittäydy maahan ja kumarra, heitetään tuliseen uuniin. On juutalaisia miehiä, Sadrak, Mesak ja Abed-Nego, jotka olet pannut hoitamaan Babylonin maakunnan hallintoa. He eivät ole piitanneet sinun määräyksestäsi, kuningas. He eivät palvele sinun jumaliasi eivätkä kumarra kultaista patsasta, jonka olet pystyttänyt." Silloin Nebukadnessar raivoisan vihan vallassa käski noutaa Sadrakin, Mesakin ja Abed-Negon. Kun miehet tuotiin kuninkaan eteen, Nebukadnessar puhutteli heitä ja sanoi: "Ettekö te, Sadrak, Mesak ja Abed-Nego, tosiaankaan tahdo palvella minun jumaliani ettekä kumartaa kultaista patsasta, jonka olen pystyttänyt? Jos nyt suostutte heittäytymään maahan ja kumartamaan teettämäni patsasta heti kun kuulette torven, huilun, sitran, harpun, luutun, säkkipillin ja koko juhlamusiikin soivan, niin hyvä on. Mutta jos ette kumarra, teidät heti heitetään tuliseen uuniin. Ja mikä jumala voisi teidät pelastaa minun käsistäni?" Sadrak, Mesak ja Abed-Nego sanoivat kuningas Nebukadnessarille: "Tähän ei meidän tarvitse lainkaan vastata. Jumala, jota me palvelemme, pystyy pelastamaan meidät tulisesta uunista, ja hän voi pelastaa meidät myös sinun käsistäsi, kuningas. Ja vaikka niin ei kävisikään, kuningas, saat olla varma siitä, että sinun jumaliasi me emme palvele ja sitä kultaista patsasta, jonka olet pystyttänyt, me emme kumarra." Silloin Nebukadnessar tuli täyteen vihaa Sadrakia, Mesakia ja Abed-Negoa kohtaan, ja hänen kasvonsa vääristyivät. Hän käski heti kuumentaa uunin seitsemän kertaa

kuumemmaksi kuin tavallisesti, ja hän käski muutamien vahvojen sotilaittensa sitoa Sadrakin, Mesakin ja Abed-Negon ja heittää heidät uuniin. Niin nämä miehet sidottiin ja heitettiin uuniin täysissä vaatteissaan, takki ja housut yllä ja päähine päässä. Koska uunia oli kuninkaan ankaran käskyn mukaan kovin kuumennettu, tulen lieska surmasi ne miehet, jotka veivät Sadrakin, Mesakin ja Abed-Negon uunin suulle. Ja nämä kolme miestä, Sadrak, Mesak ja Abed-Nego, putosivat sidottuina tuliseen pätsiin.

edelleen apokryfoista Asarian rukous ja kolmen miehen kiitosvirsi tulessa:

Liekki kohosi uunista neljäkymmenenyhdeksän kyynärän korkeuteen, ja se riehui ympäriinsä ja poltti kaldealaiset, jotka olivat sen ulottuvilla uunin äärellä. Mutta Herran enkeli, joka oli yhdessä Asarjan ja hänen toveriensa kanssa laskeutunut uuniin, työnsi sieltä pois tulen lieskan ja pani viileän tuulen puhaltamaan uunin läpi. Tuli ei tarttunut heihin lainkaan, eikä se polttanut eikä vahingoittanut heitä. Silloin nämä kolme lauloivat uunissa yhteen ääneen ja kiittivät ja ylistivät Jumalaa sanoen:

Kiitetty olet sinä, Herra, meidän isiemme Jumala, ylistetty ja korkealle korotettu ikuisesti.

Kiitetty olkoon sinun pyhä kunnianimesi, ylistämällä ylistetty ja korkealle korotettu ikuisesti!

Kiitetty olet sinä kirkkautesi pyhässä temppelissä, ylistämällä ylistetty ja kunniakkain ikuisesti!

Kiitetty olet sinä, joka näet syvyyksiin, sinä, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat, ylistetty ja korkealle korotettu ikuisesti.

Kiitetty olet sinä kuninkaallisella valtaistuimellasi, ylistämällä ylistetty ja korkealle korotettu ikuisesti.

Kiitetty olet sinä taivaankannen yllä, ylistetty ja kunnioitettu ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, kaikki Herran luomat, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, taivaat, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, Herran enkelit, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, kaikki taivaan yliset vedet, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, kaikki taivaan joukot, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, aurinko ja kuu, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, taivaan tähdet, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, sade ja kaste, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, kaikki tuulet, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, tuli ja hehku, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, pakkanen ja helle, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, kaste ja pyry, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, yö ja päivä, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, valo ja pimeys, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, jää ja pakkanen, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, huurre ja lumi, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, salama ja pilvet, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäköön Herraa maa, kiittäköön ja ylistäköön häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, vuoret ja kukkulat, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, maan kaikki kasvit, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, meret ja virrat, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, lähteet, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, merieläimet ja kaikki mitä vesissä liikkuu, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, kaikki taivaan linnut, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Kiittäkää Herraa, kaikki eläimet, villit ja kesyt, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Laulajat: Kiittäkää Herraa ja ylistäkää iankaikkisesti.

Lukija: Kiittäkää Herraa, ihmiset, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Laulajat: Kiittäkää Herraa ja ylistäkää iankaikkisesti.

Lukija: Kiitä Herraa, Israel, kiitä ja ylistä häntä ikuisesti.

Laulajat: Kiittäkää Herraa ja ylistäkää iankaikkisesti.

Lukija: Kiittäkää Herraa, papit, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Laulajat: Kiittäkää Herraa ja ylistäkää iankaikkisesti.

Lukija: Kiittäkää Herraa, Herran palvelijat, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Laulajat: Kiittäkää Herraa ja ylistäkää iankaikkisesti.

Lukija: Kiittäkää Herraa, oikeamielisten henget ja sielut, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Laulajat: Kiittäkää Herraa ja ylistäkää iankaikkisesti.

Lukija: Kiittäkää Herraa, hurskaat ja nöyrät, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Laulajat: Kiittäkää Herraa ja ylistäkää iankaikkisesti.

Lukija: Kiittäkää Herraa, Hananja, Asarja ja Misael, kiittäkää ja ylistäkää häntä ikuisesti.

Laulajat: Kiittäkää Herraa ja ylistäkää iankaikkisesti.

Lukija: Herran apostolit, profeetat ja marttyyrit kiittäkää!

Laulajat: Kiittäkää Herraa ja ylistäkää iankaikkisesti.

Lukija: Kiittäkää Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä!

Laulajat: Kiittäkää Herraa ja ylistäkää iankaikkisesti.

Lukija: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen

Laulajat: Kiittäkää Herraa ja ylistäkää iankaikkisesti.

Pääsiäisen keskijuhla

Profeetta Miikan kirjasta (4:2–3,5, 6:1–5,8, 5:4)

Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: "Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, nouskaamme Jaakobin Jumalan pyhäkköön! Hän opastaa meitä tiellään, ja me, me tahdomme kulkea hänen polkujaan, sillä Siionista tulee Herran sana ja Jerusalemista kuuluu Jumalan puhe." Hän, Herra, ratkaisee kansakuntien riidat, hän jakaa oikeutta väkeville kansoille lähellä ja kaukana. Niin taotaan miekat auran teriksi ja keihäät vesureiksi. Yksikään kansa ei enää kohota miekkaa toista

vastaan eikä harjoittele sotataitoja. Vaikka kaikki kansat palvelisivat muita jumalia, niin me palvelemme nyt ja aina Herraa, Jumalaamme. Kuulkaa, mitä Herra sanoo: "Astu esiin, esitä syytös! Vuoret olkoot todistamassa, kukkulat kuulkoot äänesi! Kuulkaa Herran syytös, te vuoret, te maan ikiaikaiset perustukset. Herra käy oikeutta kansaansa vastaan, hän kutsuu Israelin tuomiolle. Mitä minä olen tehnyt sinulle, kansani? Olenko vaatinut sinulta liikaa? Vastaa minulle! Minä olen tuonut sinut Egyptistä, ostanut sinut vapaaksi orjuudesta, olen lähettänyt johtajiksesi Mooseksen, Aaronin ja Mirjamin. Älä unohda, kansani, mitä Balak, Moabin kuningas, suunnitteli ja mitä Bileam, Beorin poika, hänelle vastasi. Muista kulkuasi Sittimistä Gilgaliin, niin ymmärrät, kuinka paljon hyvää Herra on sinulle tehnyt. Sinulle, ihminen, on ilmoitettu, mikä on hyvää. Vain tätä Herra sinulta odottaa: tee sitä mikä on oikein, osoita rakkautta ja hyvyttä ja vaella valvoen, Jumalaasi kuunnellen. Hän tuo rauhan. Kun assyrialaiset tulevat maahamme, tunkeutuvat palatseihimme, me asetamme heitä vastaan seitsemän paimenta, kahdeksan kansanjohtajaa.

Profeetta Jesajan kirjasta (55:1–13)

Kuulkaa, kaikki janoiset! Tulkaa veden ääreen! Te, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa viljaa ilmaiseksi, syökää, ottakaa maksutta viiniä ja maitoa! Miksi punnitsette hopeaa maksuksi siitä, mikä ei ole leipää, vaihdatte työstä saamanne palkan siihen, mikä ei tee kylläiseksi? Kuulkaa minua, niin saatte syödä hyvin, te saatte nauttia parhaista herkuista. Kuulkaa minua, tulkaa minun luokseni, kuulkaa, niin te saatte elää! Minä teen ikuisen liiton teidän kanssanne ja lupaan olla liitossani uskollinen, niin kuin olin uskollinen Daavidille. Hänet minä otin todistajaksi kansoille, tein hänestä kansakuntien käskijän ja hallitsijan. Sinä olet kutsuva tänne kansan, jota et tunne, ja kansa, joka ei sinusta tiennyt, rientää luoksesi Herran, sinun Jumalasi, takia ja Israelin Pyhän tähden. Hän korottaa sinut kunniaan. Etsikää Herraa, kun hänet vielä voi löytää, huutakaa häntä avuksi, kun hän on lähellä! Hylätköön jumalaton tiensä ja väärintekijä juonensa, kääntyköön takaisin Herran luo, sillä hän armahtaa, turvautukoon Jumalaan, sillä hänen

anteeksiantonsa on runsas. Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra. Sillä niin korkealla kuin taivas kaartuu maan yllä, niin korkealla ovat minun tieni teidän teittenne yläpuolella ja minun ajatukseni teidän ajatustenne yläpuolella. Niin kuin sade ja lumi tulevat taivaasta eivätkä sinne palaa vaan kastelevat maan, joka hedelmöityy ja versoo ja antaa kylväjälle siemenen ja nälkäiselle leivän, niin käy myös sanan, joka minun suustani lähtee: se ei tyhjänä palaa vaan täyttää tehtävän, jonka minä sille annan, ja saa menestymään kaiken, mitä varten sen lähetän. Iloiten te saatte lähteä matkaan, ja onnellisesti te pääsette perille. Vuoret ja kukkulat riemuitsevat teidän edessänne, ja kaikki metsän puut taputtavat käsiään. Orjantappuran paikalle nousee syypessi ja piikkipensaas paikalle myrtti. Tämä tapahtuu Herran nimen kunniaksi ja on ikuinen merkki, joka ei koskaan katoa.

Sananlaskujen kirjasta (9:1–11)

Viisaus on rakentanut itselleen talon, seitsenpylväisen rakennuksen. Hän on teuraansa teurastanut, maustanut viinin, kattanut pöydän ja lähettänyt palvelustyttönsä kaupunkiin kuuluttamaan sen kukkuloilta: "Oletko kokematon? Tule silloin tänne!" Ja ymmärtämättömille hän sanoo: "Tulkaa, syökää pöytäni antimia, juokaa viiniä, jonka olen itse maustanut. Jättäkää haihattelu, niin menestytte, kulkekaa vakaasti viisauden tietä." Jos omahyväistä ojennat, hän pilkkaa sinua, jos jumalatonta nuhtelet, saat solvauksen. Omahyväistä älä nuhtelee, hän vihastuu sinuun, nuhtelee viisasta, niin hän rakastaa sinua. Neuvo viisasta, ja hän viisastuu yhä, opeta hurskasta, ja hän oppii lisää. Herran pelko on viisauden alku, Pyhän tunteminen on ymmärryksen perusta. "Minä, viisaus, lisään elinpäiviäsi, kartutan elämäsi vuosia.

Helatorstai

Profeetta Jesajan kirjasta (2:2-3)

Tulee vielä aika, jolloin Herran pyhäkön vuori seisoo lujana. Ylimpänä vuorista se kohoaa,

korkeimpana kukkuloista, ja kansat virtaavat sinne. Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: "Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, nouskaamme Jaakobin Jumalan pyhäkköön! Hän opastaa meitä tiellään, ja me, me tahdomme kulkea hänen polkujaan, sillä Siionista tulee Herran sana ja Jerusalemissa kuuluu Jumalan puhe."

Profeetta Jesajan kirjasta (62:10–63:3, 7-9)

Lähtekää, menkää ulos porteista, valmistakaa tie kansalle, valmistakaa, tasoittakaa valtatie, raivatkaa pois kivet, kohottakaa lippu merkiksi kansoille! Maailman ääriin saakka Herra on kuuluttanut: "Sanokaa tytär Siionille: Katso, sinun pelastajasi saapuu, hän kuljettaa mukanaan työnsä palkkaa, johdattaa niitä, jotka on omikseen hankkinut. Heitä kutsutaan nimellä Pyhä kansa, Herran lunastamat, ja sinua nimellä Kaivattu kaupunki, Kaupunki, jota ei hylätä. Kuka on tuo, joka tulee Edomista, joka tulee Bosrasta, kirkkaanpunaisessa puvussa, tuo, joka astuu tietään voimaa uhkuen komeassa asussaan? Minä se olen, oikeuden julistaja, suuri pelastaja. Miksi on pukusi punainen, vaatteesi kuin viinikuurnan polkijan? Minä poljin kuurnallisen rypäleitä, poljin yksin, kansojen joukosta ei ketään tullut avukseni. Ja niin minä vihassani poljin ne kaikki ja kiivaudessani tallasin ne, niin että niiden mehu roiskui puvulleni ja tahri kaikki vaatteeni. Herran armoitit minä julistan, Herran ylistettäviä tekoja, muistaen kaikkea sitä, minkä Herra on meille tehnyt, hänen suurta hyvyttään Israelia kohtaan, kaikkea, minkä hän on sille tehnyt, hän, joka on uskollinen ja täynnä armoa. Hän sanoi: "Hän ovat minun kansaani, omia lapsiani, jotka eivät minusta luovu." Niin hän tuli heidän pelastajakseen, vapautti heidät ahdingosta. Ei sanansaattaja, ei enkeli, vaan hänen kasvojensa kirkkaus pelasti heidät. Rakkaudessaan säälivänä hän lunasti heidät vapaiksi, hän nosti ja kantoi heitä kaikkina menneinä päivinä.

Profeetta Sakarjan kirjasta (14:1, 4, 8-11)

Jerusalem, Herran päivä on jo lähellä! Sinä päivänä sinut ryöstetään tyhjäksi, ja saalis jaetaan muuriasi sisällä. Hän seisoo sinä

päivänä Öllymäellä, joka kohoaa Jerusalemin itäpuolella. Ja Öllymäki halkeaa kahtia idästä länteen, toinen puoli vuoresta väistyy pohjoiseen, toinen puoli etelään, ja välille syntyy valtaisa laakso. Silloin virtaavat Jerusalemin elämää antavat vedet. Puolet niistä juoksee itäiseen mereen, puolet läntiseen mereen kesät ja talvet, ehtymättä. Sinä päivänä Herra on oleva koko maanpiirin kuningas. Hän on oleva yksi ja ainoa Jumala ja hänen nimensä ainoa, jota avuksi huudetaan. Koko maa Jerusalemin ympärillä Gebasta etelään, Rimmoniin saakka, on muuttuva tasangoksi. Mutta Jerusalem kohoaa korkealla, ja siellä asutaan niin kuin ennen. Kaupunki tulee ulottumaan Benjamininportilta entiselle Kulmaportille asti ja Hananelintornilta kuninkaan viininpuristamolle saakka. Mikään ei enää uhkaa Jerusalemiä. Siellä saadaan elää turvassa.

Pyhien isien sunnuntai

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (14:14–20)

Kun Abram kuuli, että hänen veljenpoikansa oli joutunut vangiksi, hän aseisti taistelukelpoiset miehensä, jotka olivat syntyneet hänen teltoissaan, kolmesataakahdeksantoista miestä kaikkiaan, lähti kuninkaiden perään ja tavoitti heidät Danissa. Siellä hän jakoi väkensä ryhmiin ja hyökkäsi yöllä vihollisten kimppuun, voitti heidät ja ajoi heitä takaa aina Hobaan, joka on Damaskoksesta pohjoiseen. Hän otti takaisin kaiken saaliin samoin kuin sukulaisensa Lootin, tämän omaisuuden sekä naiset ja muun väen. Kun Abram oli paluumatkalla lyötyään Kedorlaomerin ja hänen kanssaan liittoutuneet kuninkaat, Sodomän kuningas tuli häntä vastaan Savenlaaksoon, jota sanotaan myös Kuninkaanlaaksoksi. Salemin kuningas Melkisedek toi sinne leipää ja viiniä. Hän oli Korkeimman Jumalan pappi, ja hän siunasi Abramia sanoen: ”Siunatkoon Abramia Korkein Jumala, taivaan ja maan luoja. Kiitetty olkoon Korkein Jumala, joka antoi sinun lyödä vastustajasi. Abram antoi hänelle kymmenykset kaikesta saaliista.

Viidennestä Mooseksen kirjasta (1:8–10, 15–17)

Näin sanoo Herra; ”Tämän maan minä luovutan teille. Menkää ottamaan haltuunne se maa, josta minä olen valalla vannonen antanut lupauksen teidän isillenne Abrahamille, lisäkille ja Jaakobille sekä heidän jälkeläisilleen.” ”Silloin minä sanoin teille: 'Minä en enää jaksa yksinäni johtaa teitä. Herra, teidän Jumalanne, on antanut teidän lisääntyä, niin että teitä on nyt yhtä paljon kuin tähtiä taivaalla. Silloin minä kokosin teidän heimojenne päämiehiä, viisaita ja kokeneita miehiä, ja määräsin heidät toimimaan teidän johtajinaan: tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päällikköinä sekä kirjureina. 'Sitten annoin teidän tuomareillenne tämän käskyn: 'Kuunnelkaa tarkoin molempia osapuolia ja tuomitkaa oikein riippumatta siitä, käykö joku oikeutta maanmiehensä vai luonaan asuvan muukalaisen kanssa. Älkää tuomitessanne olko puolueellisia, vaan kuunnelkaa alhaista samoin kuin ylhäistäkin. Älkää pelätkö ketään, sillä tuomareina te toimitte tehtävässä, jonka Jumala on teille antanut. Jos jokin asia on teistä liian vaikea, tuokaa se minun tutkittavakseni.'

Viidennestä Mooseksen kirjasta (10:14–21)

”Herralta, teidän Jumalallenne, kuuluvat taivas ja taivasten taivaat sekä maa ja kaikki, mitä maan päällä on. Ja kuitenkin Herra mieltä juuri teidän esi-isienne. Heidä hän rakasti, ja teidät, heidän jälkeläisensä, hän on valinnut kaikkien kansojen joukosta omaksi kansakseen. Ympärileikatkaa siis sydämenne, taipukaa kuuliaisiksi Herralle älkääkä enää niskoitelko. Herra, teidän Jumalanne, on jumalien Jumala ja korkein Herra, suuri, väkevä ja pelottava Jumala. Hän ei ole puolueellinen eikä häntä voi lahjoa. Hän huolehtii leskien ja orpojen oikeuksista, hän rakastaa muukalaista ja ruokkii ja vaatettaa hänet. Samoin tulee myös teidän rakastaa muukalaista; olettehan itsekin olleet muukalaisina Egyptissä. ”Pelätkää Herraa, Jumalaanne, palvelkaa häntä, pysykää hänelle uskollisina ja vannokaa valanne hänen nimeensä! Ylistäkää häntä, hän on teidän Jumalanne. Hän teki teidän hyväksenne ne suuret ja pelottavat teot, jotka olette omin silmin nähneet.

Helluntai

Neljännestä Mooseksen kirjasta (11:16–17, 24–29)

Herra sanoi Moosekselle: "Kokoa Israelin vanhimmista seitsemänkymmentä miestä, joiden tiedät olevan arvossa pidettyjä kansan johtajia, ja tuo heidät minun luokseni pyhäkköteltan luo. He jääkööt sinne odottamaan sinun kanssasi. Minä laskeudun sinne puhumaan kanssasi ja siirrän sinusta heihin sitä henkeä, jonka olet saanut. Näin he voivat auttaa sinua huolehtimaan kansasta, eikä sinun enää tarvitse yksin kantaa koko taakkaa. Mooses meni ulos ja kertoi kansalle, mitä Herra oli sanonut. Sitten hän kokosi seitsemänkymmentä miestä kansan vanhimpien joukosta ja vei heidät pyhäkköteltan luo. Herra laskeutui pilveen verhoutuneena ja puhui Moosekselle. Sitten hän siirsi Mooseksen saamaa henkeä näihin seitsemäänkymmeneen vanhimpaan, ja kun henki laskeutui heihin, he joutuivat profeetalliseen hurmukseen. Myöhemmin tätä ei heille enää tapahtunut. Leiriin oli jäänyt kaksi miestä; toinen oli nimeltään Eldad ja toinen Medad. Heidätkin oli merkitty seitsemänkymmenen valitun joukkoon. Henki laskeutui myös heihin, vaikka he eivät olleet menneet teltalle, ja he joutuivat hurmoksiin leirissä. Muuan poika juoksi kertomaan Moosekselle: "Eldad ja Medad ovat joutuneet hurmoksiin leirissä." Joosua, Nunin poika, joka oli nuoruudestaan saakka ollut Mooseksen palvelija, kiirehti sanomaan: "Mooses, herrani, tee siitä loppu!" Silloin Mooses sanoi hänelle: "Mitä syytä sinulla on kiivailla minun puolestani? Kunpa koko Herran kansa olisi profeettoja ja saisi Herran hengen!"

Profeetta Joelin kirjasta (2: 23–3:2)

Siionin lapset, iloitkaa ja riemuitkaa Herrasta, Jumalastanne! Hyvyydessään hän lahjoittaa teille jälleen sateen, lähettää sadekuurot ajallaan, antaa syyssateen ja kevätsateen niin kuin ennen. Silloin puimatantereet ovat täynnä viljaa, ja puristamoissa öljy ja viini tulvivat yli reunojen. Minä hyvitan teille ne vuodet, jolloin sadon söivät sirkat ja niiden toukat, vaeltajasirkat ja kalvajasirkat, tuo suuri sotajoukko, jonka lähetin

teidän kimppuunne. Te saatte syödä ja tulette kylläisiksi, te ylistätte Herraa, Jumalanne, joka on tehnyt ihmeellisiä tekoja teidän hyväksenne. Minun kansaani ei enää koskaan pilkata. Te tulette tietämään, että minä olen Israelin keskellä ja että vain minä, Herra, olen teidän Jumalanne, muuta Jumalaa ei ole. Koskaan enää ei minun kansaani pilkata. Tämän jälkeen on tapahtuva, että minä vuodatan henkeni kaikkiin ihmisiin. Ja niin teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, nuorukaisenne näkevät näkyjä, vanhuksenne ennusunia. Myös orjiin ja orjattariin minä vuodatan henkeni noina päivinä.

Profeetta Hesekielin kirjasta (36:24–28)

Näin sanoo Herra: "Minä otan teidät vieraiden kansojen keskeltä, minä kokoan teidät kaikista maista ja tuon teidät omaan maahanne. Minä vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, niin että te puhdistutte, minä puhdistan teidät kaikesta saastastanne ja epäjumalienne kaikesta iljettävyydestä. Minä annan teille uuden sydämen ja teidän sisimpäanne uuden hengen. Minä otan teidän rinnastanne kivisydämen pois ja annan tilalle elävän sydämen. Minä annan henkeni teidän sisimpäanne ja ohjaan teidät seuraamaan säädöksiäni, ottamaan varteen minun käskyni ja elämään niiden mukaan. Te saatte asua maassa, jonka minä olen isillenne antanut, te olette minun kansani ja minä olen teidän Jumalanne.

Kaikkien pyhien sunnuntai

Profeetta Jesajan kirjasta (43:9–14)

Näin sanoo Herra: "Kaikki kansat kokoontukoot, kerääntykööt kansakunnat yhteen: voiko joku siitä joukosta ilmoittaa meille, mitä minä ilmoitan, ja kertoa meille, mitä tapahtui ennen? Asettakoon siis luotettavat todistajat ja osoittakoon olevansa oikeassa, niin että toiset voivat kuulla ja myöntää: "Totta on." Minun todistajani, sanoo Herra, olette te, Israel, sinä jonka olen valinnut palvelijakseni, ja teidän tulee tuntea minut ja uskoa minuun, ymmärtää, kuka minä olen. Ennen minua ei ole jumalaa syntynyt eikä ollut eikä minun jälkeeni tullut eikä tule. Minä, minä yksin olen Herra, ei ole muuta pelastajaa kuin minä. Minä olen puhunut, minä olen pelastanut, olen ilmaissut

teille tahtoni, minä itse, ei kukaan muu. Te olette minun todistajani, sanoo Herra. Minä olen Jumala, olen nyt ja aina. Kukaan ei voi väistää minun kättäni. Kuka voi tehdä tyhjäksi minun tekoni? Näin sanoo Herra, teidän lunastajanne, Israelin Pyhä: "Minkä teen Babylonille, teen teidän tähtenne. Minä murran kaikki sen portit, ja valitukseksi muuttuvat kaldealaisten ilohuudot."

Salomon viisauden kirjasta (3: 1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtönsä meidän tyköämme perikatona, mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä, niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osakseen paljon hyvyyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuomitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden ja uskovaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa, sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

Salomon viisauden kirjasta (5: 15- 6:3)

Vanhurskaat elävät iankaikkisesti, ja Herrassa on heidän palkkansa, ja huolenpito heistä on korkeimman huomassa. Sentähden he saavat osaksensa ihanuuden valtakunnan ja kauniin kruunun Herran kädestä, sillä hän suojelee heitä oikealla kädellensä, ja hänen käsivartensa on heidän kilpensä. Hän ottaa kiivautensa sota-asukseen ja luomakunnan hän aseistaa kostoksi vihollisille. Hän pukee vanhurskauden haarniskaksensa ja kypäräksi päähänsä hän panee lahjomattoman tuomion. Hän ottaa pyhyden voittamattomaksi kilveksensä ja teroittaa miekaksensa ankan vihan, ja maailma sotii yhdessä hänen kanssaan mielettömiä vastaan. Salamain sattuvat nuolet kiitävät, lentävät pilvistä, niin kuin jännitetystä jousesta, kohti

maaliensa. Ja vihaa uhkuvat rakeet viskautuvat niin kuin kivilingosta; meren vesi raivoaa heitä vastaan, ja tulvavirrat upottavat heidät äkisti. Voiman henki nousee heitä vastaan ja viskaa heidät pois niin kuin myrskytuuli. Niin saattaa vääryys koko maan autioksi, ja rikollisuus kukistaa hallitsijain valtaistuimet. Kuulkaa siis, te kuninkaat, ja ymmärtäkää, oppikaa, te maan äärten tuomarit, ottakaa korviinne, te joukkojen hallitsijat, te jotka ylpeilette kansojen paljoudesta. Sillä Herran antama on teidän hallituksenne, ja Korkeimmalta on teidän kuningasvaltanne; hän myös koettelee teidän tekonne ja tutkii teidän aivoituksenne.

Yleiset parimialuvut

Jumalansynnyttäjän päivinä

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (28:10–17)

Jaakob lähti Beersebast ja kulki kohti Harrania. Matkallaan hän jäi auringon laskiessa yöksi erääseen paikkaan, otti siltä paikalta päänalukseen kiven ja kävi makuulle. Yöllä Jaakob näki unessa portaat, jotka ulottuivat maasta taivaaseen, ja Jumalan enkelit kulkivat niitä ylös ja alas. Sitten hän näki, että Herra seisoi hänen vieressään ja sanoi: "Minä olen Herra, isäsi Abrahamin Jumala ja lisäkin Jumala. Tämän maan, jolla sinä makaat, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi. Sinun jälkeläisesi tulevat lukuisiksi kuin maan tomuhiukkaset, ja sinun sukusi levittäytyy länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään. Sinun ja sinun jälkeläisesi saama siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille. Minä olen sinun kanssasi ja varjelen sinua, minne ikinä menetkin, ja tuon sinut takaisin tähän maahan. Minä en hylkää sinua, vaan täytän sen, minkä nyt olen sinulle luvannut." Jaakob heräsi unestaan ja sanoi: "Herra on totisesti tässä paikassa, enkä minä tiennyt sitä." Pelko valtasi hänet, ja hän sanoi: "Kuinka pelottavan pyhä tämä paikka onkaan! Tämä on varmaan Jumalan asuinsija ja itse taivaan portti."

Profeetta Hesekielin kirjasta (Hes. 43:27, 44:1-4)

Näiden päivien jälkeen, kahdeksantena päivänä ja siitä eteenpäin, tulee pappien toimittaa tällä alttarilla teidän polttouhrinne ja yhteysuhrinne. Silloin minä katson teihin ja otan teidän uhrinne vastaan. Näin sanoo Herra Jumala." Mies vei minut sitten takaisin temppelin ulommalle portille, sille, joka on itään päin, mutta se oli suljettu. Herra sanoi minulle: "Tämä portti pysyy suljettuna. Sitä ei ole lupa avata, eikä kukaan saa kulkea siitä. Herra, Israelin Jumala, on tullut siitä temppeliin, ja siksi se pysyy suljettuna. Vain ruhtinas saa tulla porttirakennukseen. Koska hän on ruhtinas, hän saa nauttia uhriateriansa täällä. Hänen kuuluu tulla porttirakennukseen eteishallin kautta, ja pois hänen on mentävä samaa tietä." Mies vei minut pohjoisportin kautta temppelirakennuksen eteen, ja minä näin, että Herran kirkkaus täytti Herran temppelin. Minä heittäydyin maahan kasvoilleni.

Sananlaskujen kirjasta (Sananl. 9:1–11)

Viisaus on rakentanut itselleen talon, seitsenpylväisen rakennuksen. Hän on teuraansa teurastanut, maustanut viinin, kattanut pöydän ja lähettänyt palvelustyttönsä kaupunkiin kuuluttamaan sen kukkuloilta: "Oletko kokematon? Tule silloin tänne!" Ja ymmärtämättömille hän sanoo: "Tulkaa, syökää pöytäni antimia, juokaa viiniä, jonka olen itse maustanut. Jättäkää haihattelu, niin menestytte, kulkekaa vakaasti viisauden tietä." Jos omahyväistä ojennat, hän pilkkaa sinua, jos jumalatonta nuhtelet, saat solvauksen. Omahyväistä älä nuhtelee, hän vihastuu sinuun, nuhtelee viisasta, niin hän rakastaa sinua. Neuvo viisasta, ja hän viisastuu yhä, opeta hurskasta, ja hän oppii lisää. Herran pelko on viisauden alku, Pyhän tunteminen on ymmärryksen perusta. "Minä, viisaus, lisää elinpäiviäsi, kartutan elämäsi vuosia.

Enkelten päivinä

Joosuan kirjasta (5:13-15):

Jerikon lähellä ollessaan Joosua näki eräänä päivänä edessään miehen, jolla oli paljastettu miekka

kädessään. Joosua meni miehen luo ja kysyi häneltä: "Oletko meikäläisiä vai vihollisiamme?" Mies vastasi: "En kumpaakaan. Olen Herran sotajoukon päällikkö ja olen juuri saapunut tänne." Silloin Joosua lankesi polvilleen, kumartui maahan saakka ja sanoi: "Herrani, mitä tahdot minun tekevän?" Herran sotajoukon päällikkö sanoi Joosualle: "Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä." Ja Joosua teki niin.

Tuomarien kirjasta (6:2,7,11-24)

Midianilaiset ahdistivat Israelia ankarasti. Kun israelilaiset midianilaisten ahdistamina huusivat Herraa avukseen, niin Herran enkeli tuli Ofraan ja asettui suuren puun alle, joka kasvoi Abieserin sukuun kuuluvan Joasin maalla. Joasin poika Gideon oli juuri puimassa vehnää viinikuurnassa pitääkseen viljan piilossa midianilaisilta. Herran enkeli ilmestyi hänelle ja sanoi: "Herra on kanssasi, sinä urhea soturi!" Gideon vastasi: "Voi, herrani, jos Herra todella on meidän kanssamme, niin miksi kaikki nämä onnettomuudet ovat kohdanneet meitä? Missä ovat kaikki hänen ihmetyönsä, joista isämme aina puhuivat kertoessaan, kuinka Herra toi meidät pois Egyptistä? Herra on nyt hylännyt meidät ja jättänyt meidät midianilaisten armoille." Silloin Herra katsoi häneen ja sanoi: "Käytä sitä voimaa, joka sinussa on. Mene ja pelasta Israel midianilaisten käsistä. Minä lähetän sinut!" Mutta Gideon vastasi hänelle: "Herrani, kuinka minä voi sin pelastaa Israelin? Minähän olen Manassen heimon vähäpätöisintä sukua ja olen perheemme nuorin." Herra sanoi hänelle: "Kun minä olen sinun kanssasi, sinä kukistat midianilaiset, aivan kuin vastassasi olisi yksi ainoa mies." Gideon sanoi hänelle: "Jos olen saanut osakseni sinun suosiosi, niin anna minulle jokin merkki siitä, että sinä todella itse puhut minun kanssani. Pysythän täällä, kunnes tulen takaisin ja tuon eteesi ruokauhrin." Herra sanoi: "Minä jään odottamaan sinua." Gideon meni ja valmisti uhriksi nuoren pukin, leipoi happamattomia leipiä eefa-mitallista jauhoja ja pani lihan koriin ja liemen ruukuun. Sitten hän palasi suuren puun juurelle Jumalan enkelin luo ja asetti ruoat tarjolle hänen eteensä. Mutta enkeli sanoi hänelle: "Pane liha ja leivät tuohon kalliolle ja kaada liemi niiden päälle." Gideon teki niin. Silloin Herran enkeli ojensi sauvan, joka hänellä oli kädessään, ja kosketti

sen kärjellä lihaa ja leipiä, ja kalliosta kohosi tuli, jonka liekit söivät lihan ja leivät. Sitten Herran enkeli katosi näkyvistä. Gideon ymmärsi nyt, että hän oli nähnyt Herran enkelin, ja hän sanoi pelästyneenä: "Herra, minun Jumalani! Minä olen nähnyt Herran enkelin kasvoista kasvoihin!" Mutta Herra sanoi hänelle: "Ole rauhassa, älä pelkää. Sinä et kuole." Gideon rakensi sinne Herralta alttarin ja antoi sille nimen "Herra on rauha".

Profeetta Jesajan kirjasta (14:7-20):

Näin sanoo Herra: Kaikki maa lepää nyt tyynenä rauhassaan, riemuhuudot kaikuivat kaikkialta. Sypressitkin iloitsivat sinun tuhostasi, Libanonin rinteiden setrit riemuitsevat: "Nyt kun sinä makaat maassa, ei kukaan enää tule tänne meitä kaatamaan." Tuonela tuolla alhaalla on kiihdyksissä, siellä odotetaan sinun tuloasi. Sinun vuoksesi on ajettu liikkeelle kuolleitten henget: kaikki jotka kerran olivat maan mahtavia ja kaikki jotka olivat kansojen kuninkaita, kaikki ovat nousseet istuimiltaan. Kaikki he puhkeavat puhumaan ja lausuvat sinulle: "Nyt siis sinäkin olet voimasi kadottanut niin kuin me, olet yksi meistä. Tuonelaan on syösty sinun loistosi ja mahtisi, sinun harppujesi helkytys. Sinun allasi ovat vuoteena madot, sinun ylläsi peitteenä toukat. Voi, sinä putosit taivaalta, sinä Kointähti, sarastuksen poika! Alas maahan sinut survaistiin, sinä kansojen kukistaja." Etkö juuri sinä sydämessäsi sanonut: "Minä tahdon nousta taivaisiin! Minä pystytän valtaistuimeni Jumalan tähtiä korkeammalle, minä tahdon istua jumalten vuorella kaukana pohjoisessa, minä nousen pilviä ylemmäksi, olen korottava itseni Korkeimman vertaiseksi." Mutta tuonelaan sinut on syösty, sen pohjimmaiseen kuiluun. Jokainen, joka sinut näkee, jää katsomaan, tuijottaa sinua ihmetellen: "Tämäkö on se maailman järkyttäjä, valtakuntien vapisuttaja, joka hävitti maanpiirin autioksi ja murskasi sen kaupungit eikä päästänyt vankeja koskaan kotiin?" Kansojen kuninkaats leppävät kunniassa kukin omassa kammiossaan, mutta sinut on viskattu kauas haudastasi kuin kelvoton villiverso, sinä lojut surmattujen, miekan lävistämien peitossa manalan kuilun pohjakivillä kuin tallattu raato. Et pääse haudassa liittymään vertaistesi seuraan, koska olet hävittänyt maasi ja tuhonnut kansasi. Eikä kukaan enää koskaan mainitse rikoksentekeijäin jälkeläisten nimiä.

Johannes Kastajan päivinä

Profeetta Jesajan kirjasta (40:1-3, 9; 41: 17-18, 45:8; 48: 20-21; 54:1)

Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani, sanoo teidän Jumalanne. Puhukaa lempeästi Jerusalemile ja kertokaa sille, että sen pakkotyö on päättynyt, että sen syyllisyys on sovitettu, sillä kaksin verroin on Herran käsi sitä kurittanut kaikista sen synneistä. Ääni huutaa: Raivatkaa autiomaahan Herralle tie! Tasoitakaa yli aron valtatie meidän Jumalallemme! Nouse korkealle vuorelle, Siion, ilosanoman tuoja! Korota äänesi, Jerusalemi, ilosanoman saattaja! Korota äänesi, älä pelkää! Julista Juudan kaupungeille: Teidän Jumalanne tulee! Köyhät ja kurjat etsivät vettä, mutta sitä ei ole, heidän kielensä on janosta kuivettunut. Minä, Herra, kuulen heitä, minä, Israelin Jumala, en heitä hylkää. Paljaille kukkuloille minä puhkaisen jokia, notkelmiin lähteitä. Autiomaan minä muutan vesilammikoiksi ja kuivan hietikon lähteiden maaksi. Vihmokoon taivas, virratkoon oikeus ylhäältä pilvistä, avautukoon maa ja kasvakoon pelastuksen hedelmää ja versokoon vanhurskaus! Minä, Herra, olen tämän luonut. Lähtekää Babyloniasta, rientäkää kotiin kaldealaisten maasta! Kertokaa tästä riemuiten, kuuluttakaa, viekää viesti maan ääriin asti. Sanokaa: "Herra on lunastanut palvelijansa Jaakobin vapaaksi!" Eivät he janoa kärsineet, kun hän vei heidät autiomaahan: veden hän sai vuotamaan kalliosta heille, hän halkaisi kallion, ja vedet virtasivat. Riemuitse, hedelmätön, sinä joka et koskaan synnyttänyt! Huuda riemusta, iloitse, sinä joka et ole synnyttyskipuja kokenut! Nyt sinulla, hylätyllä, on enemmän lapsia kuin konsanaan aviovaimolla, sanoo Herra.

Profeetta Malakian kirjasta(3:1–3,5-7,12,17-18, 4:4-6)

Minä lähetän sanansaattajani raivaamaan edelläni tietä. Ja aivan äkkiä tulee temppeliinsä Valtias, jota te odotatte, ja Liiton enkeli, jota te kaipaatte. Hän saapuu, sanoo Herra Sebaot. Kuka voi kestää sen päivän, jolloin hän tulee, kuka voi seistä horjumatta, kun hän ilmestyy? Sillä hän on kuin ahjon hehku, hän puhdistaa kuin vahvin lipeä. Silloin Herra toimii kuin metallinsulattaja ja

hopeankiillottaja. Hän puhdistaa leeviläiset, ja he tulevat puhtaiksi kuin kulta ja hopea, joista kuona on poltettu pois. He uhraavat jälleen Herralle virheettömät uhrin, säädösten mukaan. Näin sanoo Herra Sebaot: "Minä tulen, minä saavun tuomitsemaan teitä, minä vaadin pian tilille taikojen tekijät ja avionrikkojat. Minä vaadin tilille ne, jotka eivät pelkää minua vaan tekevät väärän valan, jotka kieltäytyvät maksamasta päiväpalkkalaiselle hänen palkkaansa, jotka sortavat leskiä ja orpoja ja maassa asuvia muukalaisia. Minä, Herra, en muutu, ettekä tekään, Jaakobin jälkeläiset, olette entisestänne muuttuneet. Isienne ajoista asti te olette poikenneet käskyistäni ettekä ole noudattaneet niitä. Kääntykää minun puoleeni, niin minäkin käännyn teidän puoleenne, sanoo Herra Sebaot. Mutta te kysytte: "Mitä väärää me sitten olemme tehneet?" Silloin kaikki kansat ylistävät teidän onneanne, sillä maanne on oleva ihana maa, sanoo Herra Sebaot. Sinä päivänä, jonka minä määrään, he jälleen ovat minun oma kansani, sanoo Herra Sebaot. Ja minä olen hyvä heitä kohtaan, niin kuin isä on hyvä pojalleen, joka tottelee häntä. Te näette jälleen eron vanhurskaan ja jumalattoman välillä. Te näette, kuka on palvellut Jumalaa ja kuka ei ole häntä palvellut. Muistakaa minun palvelijani Mooseksen laki, jonka minä Hoorebilla hänelle säädin koko Israelia varten käskyiksi ja oikeuksiksi. Katso, minä lähetän teille profeetta Elian, ennen kuin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä. Ja hän on kääntävä jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata, vihkisi sitä tuhon omaksi

Salomon viisauden kirjasta (4:16–20, 5:1-7)

Kuoltuaankin vanhurskas tuomitsee elossa olevat jumalattomat, ja nuoruus, joka pian valmiiksi kypsyi, väärämielisten korkean iän. Sillä he saavat nähdä viisaan lopun, mutta eivät käsitä, mitä Herra on hänestä päättänyt ja miksi hän on saattanut hänet turvaan. He saavat sen nähdä eivätkä sitä minäkään pidä, mutta Herra nauraa heitä. Ja sitten he tulevat inhotuksi raadoksi ja pilkaksi kuolleitten joukossa iankaikkisesti. Sillä hän syöksee heidät alas päistikkaa, ennen kuin he ehtivät suutansa avata; ja ravistaa heidät pois perustuksiltansa. Ja heidät tuhotaan loppuun asti,

heidän osaksensa tulee vaiva, ja heidän muistonsa häviää. Vapisten he tulevat, kun heidän syntinsä lasketaan yhteen, ja heidän rikkomuksensa nousevat syyttäjinä heitä vastaan. Silloin vanhurskas suurella rohkeudella astuu niiden eteen, jotka häntä sortivat eivätkä välittäneet hänen vaivoistansa. Kun he sen näkevät, vapisevat he hirmuisesta pelosta ja hämmästyvät hänen odottamattomasta pelastuksestaan. Katuen he sanovat mielessänsä ja huokaavat sielunsa ahdistuksessa: "Tätä me kerran pidimme pilkkanamme ja ivalauselmanamme, me hullut. Me pidimme hänen elämänsä mielettömyytenä ja hänen loppuansa häpeällisenä. Kuinka hänet on luettu Jumalan lasten joukkoon, ja kuinka hän on saanut osansa pyhien parissa? Me olemme siis eksyneet totuuden tieltä, eikä vanhurskauden valo ole loistanut meille eikä aurinko ole meille noussut. Me olimme täynnä laittomuutta ja turmion poluilla, me vaelsimme tietttömiä erämaita, mutta Herran tietä me emme tunteneet.

Profeettain päivinä

Salomon viisauden kirjasta (3: 1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta, ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtöänsä meidän tyköämme perikatona; mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osaksensa paljon hyvyyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuo mitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat käsittävät totuuden, ja uskovaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa; sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

Salomon viisauden kirjasta (5: 15 - 6:3)

Vanhurskaat elävät iankaikkisesti, ja Herrassa on heidän palkkansa, ja huolenpito heistä on korkeimman huomassa. Sentähden he saavat osaksensa ihanuuden valtakunnan ja kauniin kruunun Herran kädestä, sillä hän suojelee heitä oikealla kädellensä, ja hänen käsivartensa on heidän kilpensä. Hän ottaa kiivautensa sota-asukseen ja luomakunnan hän aseistaa kostoksi vihollisille. Hän pukee vanhurskauden haarniskaksensa ja kypäräksi päähänsä hän panee lahjomattoman tuomion. Hän ottaa pyhyden voittamattomaksi kilveksensä ja teroittaa miekaksensa ankaran vihan, ja maailma sotii yhdessä hänen kanssaan mielettömiä vastaan. Salamain sattuvat nuolet kiitävät, lentävät pilvistä, niin kuin jännitetystä jousesta, kohti maaliensa. Ja vihaa uhkuvat rakeet viskautuvat niin kuin kivilingosta; meren vesi raivoaa heitä vastaan, ja tulvavirrat upottavat heidät äkisti. Voiman henki nousee heitä vastaan ja viskaa heidät pois niin kuin myrskytuuli. Niin saattaa vääryys koko maan autioksi, ja rikollisuus kukistaa hallitsijain valtaistuimet. Kuulkaa siis, te kuninkaat, ja ymmärtäkää, oppikaa, te maan äärten tuomarit, ottakaa korviinne, te joukkojen hallitsijat, te jotka ylpeillette kansojen paljoudesta. Sillä Herran antama on teidän hallituksenne, ja Korkeimmalta on teidän kuningasvaltanne; hän myös koettelee teidän tekonne ja tutkii teidän aivoituksenne.

Salomon viisauden kirjasta (4:7, 16 – 5:7)

Oikeamielinen pääsee lepoon, vaikka kuolisikin ennen aikaansa. Oikeamielisen kuolema on jumalattomien tuomio, nuoruus, joka varhain valmiiksi kypsyy, tuomitsee väärämielisten pitkän iän. He näkevät viisaan ihmisen kuoleman mutta eivät ymmärrä, mitä Herra on hänestä päättänyt ja miksi Herra on vienyt hänet turvaan. Heistä itsestään tulee kunniattomia raatoja, ikuisia pilkan kohteita kuolleiden joukossa. Herra mykistää heidät, hän syöksee heidät päistikkaa maahan, tempaa heidät vakailta jalansijoiltaan ja jättää heidät kuihtumaan ja kuolemaan. Heidän osanaan on piina, eikä kukaan enää muista heitä. Vavisten he tulevat, kun heidän syntinsä lasketaan yhteen, ja heidän rikkomuksensa nousevat syyttämään heitä ja osoittavat heidät

syllisiksi. Silloin oikeamielinen vähääkään pelkäämättä kohtaa ne, jotka ahdistivat häntä ja halveksivat hänen ponnistuksiaan. Hänet nähdessään nuo jumalattomat pelästyvät, kauhun vallassa he kummastelevat hänen odottamatonta pelastumistaan. He haukkovat henkeä järkytyksissään ja sanovat katuvin toisilleen: ”Häntä me ennen pidimme pilkkanamme, häntä me herjasimme – me hullut! Me pidimme hänen elämänsä mielettömänä ja hänen kuolemaansa kunniattomana. Kuinka hänet nyt luetaan Jumalan poikiin, kuinka hän on päässyt pyhien joukkoon? Kävikin siis niin, että me eksyimme oikealta tieltä! Oikeamielisyyden valo ei meille loistanut, aurinko ei meille noussut. Me tarvoimme turmion ja laittomuuden ohdakkeissa, vaelsimme tietttömiä autiomaita. Herran tietä me emme tunteneet.

Yhden apostolin päivänä

Pyhän apostoli Johanneksen ensimmäisestä yleisestä kirjeestä (3:21–4:6):

Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, niin meillä on uskallus Jumalaan, ja mitä ikinä anomme, sen me häneltä saamme, koska pidämme hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on hänelle otollista. Ja tämä on hänen käskynsä, että meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toinen toistamme, niin kuin hän on meille käskyn antanut. Ja joka pitää hänen käskynsä, se pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Ja siitä me tiedämme hänen meissä pysyvän, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut. Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskonto, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta vääryä profeettaa on lähtenyt maailmaan. Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta; ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa. Lapsukaiset, te olette Jumalasta ja olette voittaneet heidät; sillä hän, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa. He ovat maailmasta; sen tähden he puhuvat, niin kuin maailma puhuu, ja maailma kuulee heitä. Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, se kuulee meitä; joka ei ole Jumalasta, se ei kuule meitä.

Pyhän apostoli Johanneksen ensimmäisestä yleisestä kirjeestä (4:11–16)

Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme. Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä. Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille Henkeänsä. Ja me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi. Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa. Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

Pyhän apostoli Johanneksen ensimmäisestä yleisestä kirjeestä (4:20–5:5)

Rakkaani, jos joku sanoo: Minä rakastan Jumalaa, mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valhettelija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähnyt, se ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt. Ja tämä käsky meillä on häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, se rakastakoon myös veljeänsä. Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myös sitä, joka hänestä on syntynyt. Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjäänsä. Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskyänsä. Ja hänen käskyänsä eivät ole raskaat: sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. Kuka on se, joka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika?

Useamman apostolin päivänä

Pyhän apostoli Pietarin ensimmäisestä kirjeestä (1:3-9)

Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Suuressa laupeudessaan

hän on synnyttänyt meidät uuteen elämään ja antanut meille elävän toivon herättämällä Jeesuksen Kristuksen kuolleista. Häneltä me saamme perinnön, joka ei turmellu, ei tahraannu eikä kuihdu. Se on varattuna teille taivaissa, ja voimallaan Jumala varjelee teidät uskossa, niin että te saavutatte pelastuksen, joka on valmiina saatettavaksi ilmi lopunaikana. Siksi te riemuitsette, vaikka nyt jouduttekin jonkin aikaa kärsimään monenlaisissa koettelemuksissa. Kultakin koetellaan tulella, ja onhan teidän uskonne paljon arvokkaampaa kuin katoava kulta. Koettelemuksissa teidän uskonne todetaan aidoksi, ja siitä koituu Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä ylistystä, kirkkautta ja kunniaa. Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette häntä nyt näe, ja te riemuitsette sanoin kuvaamattoman, kirkastuneen ilon vallassa, sillä te saavutatte uskon päämäärän, sielujen pelastuksen.

Pyhän apostoli Pietarin ensimmäisestä kirjeestä (1:13–19)

Vyöttäytykää siis, olkaa raittiit. Pitäkää ajatuksenne kirkkaina ja pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille annetaan Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä. Olkaa kuuliaisia lapsia älkääkä taipuko noudattamaan himoja, joiden vallassa ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte. Niin kuin hän, joka teidät on kutsunut, on pyhä, niin tulkaa tekin pyhiksi kaikessa mitä teette. Onhan kirjoitettu: "Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä." Ja jos kerran te rukoillessanne kutsutte Isäksi häntä, joka puolueettomasti tuomitsee kunkin hänen tekojensa mukaan, niin eläkää jumalanpelossa tämä muukalaisuutenne aika. Tiedättehän, ettei teitä ole lunastettu isiltä perimästänne tyhjämpäiväisestä elämästä millään katoavalla tavaralla, hopealla tai kullalla, vaan Kristuksen, tuon virheettömän ja tahrattoman karitsan, kalliilla verellä.

Pyhän apostoli Pietarin ensimmäisestä kirjeestä (2: 11–24)

Rakkaat ystävät, te jotka asutte muukalaisina vieraassa maassa. Minä kehotan teitä pysymään erossa tämän maailman himoista, jotka sotivat sielua vastaan. Eläkää moitteettomasti pakanoiden keskellä, jotta he teitä pahantekijöiksi panetellessaan havaitsisivatkin

hyvät tekonne ja ylistäisivät Jumalaa sinä päivänä, jona hän kohtaa heidät. Taipukaa Herran vuoksi kaiken maallisen järjestyksen alaisuuteen: keisarin, koska hän on kaikkien yläpuolella, ja yhtä lailla käskynhaltijoiden, koska keisari on valtuuttanut heidät rankaisemaan pahantekijöitä ja palkitsemaan niitä, jotka tekevät hyvää. Jumalan tahto näet on, että te hyvää tekemällä panette sulun ymmärtämättömien ihmisten typerille puheille. Ja näin tehkää vapaiden tavoin, älkää niin kuin ne, joilla vapaus on pahuuden verhona, vaan niin kuin Jumalan orjat. Osoittakaa kaikille arvonantoa, rakastakaa uskonveljiä, pelätkää Jumalaa, kunnioittakaa keisaria. Palvelijat, kunnioittakaa isäntiänne ja olkaa heille kuuliaisia, ei ainoastaan hyville ja lempeille, vaan myös epäoikeudenmukaisille. Armoahan se on, jos joku omassatunnossaan Jumalaan sidottuna joutuu syyttömästi kestämään kärsimyksiä. Mitä erinomaista siinä on, jos te kestätte silloin, kun teitä kuritetaan tehtyänne väärin? Jos te sen sijaan kestätte silloin, kun joudutte kärsimään tehtyänne oikein, se on Jumalalta teille tulevaa armoa. Sillä siihen teidät on kutsuttu. Kärsihän Kristuskin teidän puolestanne ja jätti teille esikuvan, jotta seuraisitte hänen jälkiään. Hän ei syntiä tehnyt, hänen suustaan ei valhetta kuultu. Häntä herjattiin, mutta hän ei vastannut herjauksella, hän kärsi, mutta ei uhkaillut, vaan uskoi itsensä oikeamielisen tuomarin haltuun. Itse, omassa ruumiissaan, hän "kantoi meidän syntimme" ristinpuulle, jotta me kuolisimme pois synneistä ja eläisimme vanhurskaudelle. "Hänen haavansa ovat teidät parantaneet."

Yhden esipaimenen päivänä

Sananlaskujen kirjasta (10:7,6; 3:13–16; 8:6, 34–35, 4, 12, 14, 17, 5-9; 1:23; 15:4)

Vanhurskaan muistoa siunataan, jumalattoman nimikin maatu. Hurskaalla on päänsä päällä siunaus, jumalattoman suussa piilee väkivalta. Onnellinen se, joka on löytänyt viisauden, se, joka on tavoittanut tiedon, sillä parempi on viisaus kuin hopea, tuottoisampi on tieto kuin kulta. Se voittaa korallit kalleudessa, mitkään aarteet eivät vedä sille vertaa. Sen oikeassa kädessä on pitkä ikä, vasemmassa rikkaus ja kunnia. Kuulkaa! Minä

puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Hyvin käy sen, joka minua kuulee, päivästä päivään valvoo ovellani, valppaana odottaa sen kynnyksellä. Joka minut löytää, löytää elämän, hänet Herra ottaa suosionsa. "Teitä minä kutsun, ihmiset, teille kaikille osoitan sanani. Minä, viisaus, viihdyn älyn seurassa, harkinta ja tieto ovat kumppanini. Minulta tulee ajatus, minulta sen toteutus, minä olen ymmärrys, minun on voima. Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ne, jotka etsivät, löytävät minut. Hankkikaa viisautta, te ymmärtämättömät, hankkikaa tietoa, te houkat! Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Minkä kieleni tuo julki, se on kaikki totta, huuleni kauhistuvat jumalattomuutta. Minkä puhun, se pitää paikkansa, puheeni ei ole kieroä eikä väärää. Se on selkeää sille, joka ymmärtää, helppoa sille, joka on tavoittanut tiedon. Kääntykää minun puoleeni, minä opetan teitä, saatan teidät tuntemaan opetukseni ja tietoni. Lohduttava puhe antaa elämänrohkeutta, petollinen sana murtaa mielen.

Salomon viisauden kirjasta (Sananl.10:31-32, 11:2, 10:2, 11:7,19, 13:2,9, 15:2, 14:33, 22: 11, Viisauden kirja: 6:13,12,14,15,16, 7:30, 8:2,3-4,7-8,17,18,21 9:1-3,4-5,10-11,14)

Vanhurskaan suusta viisaus versoo, mutta myrkyllinen kieli leikataan poikki. Hurskaan sanat ovat rakkauden sanoja, jumalattoman puhe valhetta ja vimmaa. Missä on ylpeys, sinne tulee häpeä, nöyrien kumppani on viisaus. Väärintekijää eivät hänen aarteensa auta, mutta oikeamielisyys pelastaa kuolemasta. Kuolemaan katkeaa jumalattoman toivo, pahantekijän odotus raukeaa tyhjiin. Oikeamielinen tavoittaa elämän. Joka pahaa etsii, etsii kuolemaa. Hyvä sana ravitsee puhujansa, mutta pahantekijä janoaa väkivaltaa. Oikeamielisten valo sädehtii ja loistaa, mutta jumalattomien lamppu sammuu. Viisaiden sanat ovat tiedon mauste, tyhmän suu syyttää tyhmyyksiä. Ymmärtäväisen sydämessä viisaus asuu, tyhmien sisimmästä sitä ei tapaa. Puhdassydämistä Jumala rakastaa, puheissaan taitavaa kuningas suosii. Se ehtii niiden edelle, jotka sitä kaipaavat, ja ilmaisee itsensä heille.

Viisaus loistaa valoaan eikä katoa koskaan. Niinpä ne, jotka viisautta rakastavat, voivat sen helposti nähdä, ne, jotka sitä tavoittelevat, löytävät sen. Vaikka joku aamuhämärissä kiirehtisi etsimään sitä, ei hätää: se istuu jo ovensuussa. Viisauden tavoittelu on ylintä ymmärrystä. Se, jota viisaus valvottaa, saa kohta levollisen mielen. Viisaus kulkee kaikkialla ja etsii niitä, jotka se voi katsoa arvoisikseen. Mielellään se näyttäytyy heidän teillään, ja milloin he sitä ajattelevatkin, se tulee heitä vastaan, sillä valo tekee aina tilaa yölle mutta viisautta ei paha saa valtaansa. Viisauteen minä rakastuin, sitä minä tavoittelin nuoruudestani asti, sen pyrin kihlaamaan morsiamekseni. Minä rakastuin sen kauneuteen. Viisaus on jaloa, ylivertaista syntyperää, sillä se elää Jumalan luona ja kaikkeuden valtias rakastaa sitä. Jumala on vihkinyt sen salaiseen tietoonsa, ja se ottaa osaa Jumalan suuriin tekoihin. Jos joku rakastaa oikeudenmukaisuutta, se vaatii vaivaa ja ponnistelua, hyveitä, joita juuri viisaus opettaa: kohtuutta ja ymmärrystä, oikeamielisyyttä ja rohkeutta – mitään niitä hyödyllisempää ei elämässä ole. Jos joku haluaa laajentaa tietämystään, niin viisaus tuntee menneet ja niistä päättelee, mitä tulevaisuus tuo. Se avaa mietelmien salaisuudet ja löytää arvoitusten ratkaisut. Merkit ja ihmeet se tietää etukäteen, se tietää, mitä tuovat mukanaan aikakaudet ja kaikki niiden vaiheet. Tuota kaikkea minä ajattelin ja tulin siihen tulokseen, että kuolematomuus syntyy liitosta viisauden kanssa, puhdas ilo sen rakkaudesta, loputon rikkaus sen uutterasta työstä, ymmärrys yhteiselosta sen kanssa ja hyvä maine sen sanojen kuuntelemisesta. Niinpä lähdin matkaan, kiersin ja etsin saadakseni viisauden vierelleni. Tiesin kuitenkin, etten saisi viisautta, ellei Jumala sitä minulle soisi – ja ymmärrystä osoitti jo sekin, että tiesin, keneltä tämä lahja tulee. Isiemme Jumala, armelias Herra! Sinä olet sanallasi luonut kaiken ja viisaudellasi muovannut ihmisen, jotta hän hallitsisi luomakuntaasi, johtaisi maailmaa pyhästi ja vanhurskaasti ja olisi tuomioissaan oikeamielinen. Anna minulle viisaus, joka on valtaistuimella vierelläsi, älä sulje minua lastesi joukosta – olenhan palvelijasi, sinun palvelijattaresi poika! Minä olen vain heikko ihminen ja elän lyhyen aikaa. Lakia ja oikeutta en ymmärrä kaikin puolin. Lähetä se matkaan, alas pyhistä taivaistasi, lähetä se kirkkautesi

valtaistuimelta tänne luokseni, uurastamaan vierelläni, jotta oppisin, mikä sinua miellyttää. Se tietää kaiken, se käsittää kaiken, se ohjaa taitavasti toimiani ja varjelee minua kirkkaudellaan. Kuolevaisten järkeily on perin vaivaista, perin pettävää on meidän pohdintamme.

Salomon viisauden kirjasta (Sananl.29:2

Viisauden kirja:

4:1, 14, 6: 11, 17-18, 21-22, 7: 15-16, 22, 26-27, 29, 10: 9, 10, 12, 7: 30, 2: 1, 10-17, 19-22 15: 1, 16: 13, Sananl 3: 34):

Hurskaitten enentyessä kansa iloitsee, sillä hyveen muisto on kuolematon, koska se on tunnettu sekä Jumalalle että ihmisille. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen. Halatkaa siis minun sanojani, janotkaa niitä, niin te tulette opetetuiksi. Sillä sen alku on rakkaus siihen, ja rakkaus on sen käskyjen noudattamista. Kunniotakaa viisautta, että saisitte hallita iankaikkisesti. Minä ilmoitan teille enkä salaa teiltä Jumalan salaisuuksia. Hän on viisaudenkin johtaja ja viisasten ojentaja, sillä Hänen kädessänsä olemme sekä me että meidän sanamme, on kaikki ymmärrys ja taito töissä ja toimissa. Sillä viisaus, kaiken mestari, on sen minulle opettanut. Sillä siinä on henki, joka on järjellinen, pyhä, se on iankaikkisen valkeuden heijastus ja Jumalan hyvyyden kuva. Se on Jumalan ystävä ja tekee profeettoja. Sillä se on ihanampi kuin aurinko, ylempi kuin yksikään tähtisikermä. Jos sitä valoon verrataan, havaitaan se jalommaksi. Viisaus pelasti myös ahdingosta ne, jotka sitä palvelivat, se johti heidät tasaisille poluille ja vei heidät turvaan väijyjiltä. Se antoi heille voiton ankarassa taistelussa, että he tulisivat tuntemaan Jumalan pelon väkevämmäksi kaikkea muuta ja että viisautta vastaan pahuus on voimaton. Tuomio ei sivuuta pahuuden tekijöitä, sillä he sanovat sydämessään nurjasti: ”Tehkäämme väkivaltaa vanhurskaalle, älkäämme säälikö hänen pyhyttänsä, vanhuksen iästä harmaantuneita hapsia älkäämme kavahtako; meidän voimamme määrätköön, mikä oikeata on. Väijykäämme vanhurskasta, sillä hän on meille kiusallinen, hän asettuu meidän tekojamme vastaan ja muistuttaa meille rikoksistamme kuria

vastaan. Hän kehuu tuntevansa Jumalan ja kutsuu itseänsä Herran palvelijaksi. Hän on tullut meille ajatustemme nuhteeksi, hän on meille vastenmielinen jo katsellakin, koska hänen elämänsä on toisenlainen kuin muiden, ja hänen polkunsä ovat eriskummaiset. Hän pitää meitä väärän rahan veroisina, ja meidän teitämme hän karttaa kuin saastaisuutta. Hän ylistää autuaaksi vanhurskasten loppua. Katsokaamme, ovatko hänen sanansa todet, ja tutkistelkaamme, millainen hänen loppunsa on oleva. Koetelkaamme häntä häväistyksellä ja pahoinpitelyllä, että oppisimme tuntemaan hänen kärsivällisyytensä ja tutkisimme hänen pitkämielisyytensä. Tuomitkaamme hänet häpeälliseen kuolemaan, hänellähän on varjelus, niin kuin hän itse sanoo." Näin he ajattelevat, mutta he erehtyvät, sillä heidän pahuutensa on sokaissut heidät. He eivät tunne Jumalan salaisuuksia, eivät tiedä, että Sinä olet meidän Jumalamme, että Sinulla on elämän ja kuoleman valta. Sinä pelastat ahdistuksen aikana ja päästät kaikesta pahasta, Sinä olet armollinen ja laupias, pilkkaajille Sinäkin olet pilkallinen, mutta nöyrille Sinä annat armon.

Useamman esipaimenen päivänä

Sananlaskujen kirjasta (10:7,6; 3:13–16; 8:6,34–35,4,12,14,17,5-9; 1:23; 15:4)

Vanhurskaan muistoa siunataan, jumalattoman nimikin maatu. Hurskaalla on päänsä päällä siunaus, jumalattoman suussa piilee väkivalta. Onnellinen se, joka on löytänyt viisauden, se, joka on tavoittanut tiedon, sillä parempi on viisaus kuin hopea, tuottoisampi on tieto kuin kulta. Se voittaa korallit kalleudessa, mitkään aarteet eivät vedä sille vertaa. Sen oikeassa kädessä on pitkä ikä, vasemmassa rikkaus ja kunnia. Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Hyvin käy sen, joka minua kuulee, päivästä päivään valvoo ovellani, valppaana odottaa sen kynnyksellä. Joka minut löytää, löytää elämän, hänet Herra ottaa suosioonsa. "Teitä minä kutsun, ihmiset, teille kaikille osoitan sanani. Minä, viisaus, viihdyn älyn seurassa, harkinta ja tieto ovat kumppanini. Minulta tulee ajatus, minulta sen toteutus, minä olen

ymmärrys, minun on voima. Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ne, jotka etsivät, löytävät minut. Hankkikaa viisautta, te ymmärtämättömät, hankkikaa tietoa, te houkat! Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Minkä kieleni tuo julki, se on kaikki totta, huuleni kauhistuvat jumalattomuutta. Minkä puhun, se pitää paikkansa, puheeni ei ole kieroä eikä väärää. Se on selkeää sille, joka ymmärtää, helppoa sille, joka on tavoittanut tiedon. Kääntykää minun puoleeni, minä opetan teitä, saatan teidät tuntemaan opetukseni ja tietoni. Lohduttava puhe antaa elämänrohkeutta, petollinen sana murtaa mielen.

Salomon viisauden kirjasta (Sananl.10:31-32, 11:2, 10:2, 11:7,19, 13:2,9, 15:2, 14:33, 22: 11, Viisauden kirja: 6:13,12,14,15,16, 7:30, 8:2,3-4,7-8,17,18,21 9:1-3,4-5,10-11,14)

Vanhurskaan suusta viisaus versoo, mutta myrkyllinen kieli leikataan poikki. Hurskaan sanat ovat rakkauden sanoja, jumalattoman puhe valhetta ja vimmaa. Missä on ylpeys, sinne tulee häpeä, nöyrien kumppani on viisaus. Väärintekijää eivät hänen aarteensa auta, mutta oikeamielisyys pelastaa kuolemasta. Kuolemaan katkeaa jumalattoman toivo, pahantekijän odotus raukeaa tyhjiin. Oikeamielinen tavoittaa elämän. Joka pahaa etsii, etsii kuolemaa. Hyvä sana ravitsee puhujansa, mutta pahantekijä janoaa väkivaltaa. Oikeamielisten valo sädehtii ja loistaa, mutta jumalattomien lamppu sammuu. Viisaiden sanat ovat tiedon mauste, tyhmän suu syyttää tyhmyyksiä. Ymmärtäväisen sydämessä viisaus asuu, tyhmien sisimmästä sitä ei tapaa. Puhdassydämistä Jumala rakastaa, puheissaan taitavaa kuningas suosii. Se ehtii niiden edelle, jotka sitä kaipaavat, ja ilmaisee itsensä heille. Viisaus loistaa valoaan eikä katoa koskaan. Niinpä ne, jotka viisautta rakastavat, voivat sen helposti nähdä, ne, jotka sitä tavoittelevat, löytävät sen. Vaikka joku aamuhämärissä kiirehtisi etsimään sitä, ei hätää: se istuu jo ovensuussa. Viisauden tavoittelu on ylintä ymmärrystä. Se, jota viisaus valvottaa, saa kohta levollisen mielen. Viisaus kulkee kaikkialla ja etsii niitä, jotka se voi katsoa arvoisikseen. Mielellään se näyttäytyy heidän

teilläään, ja milloin he sitä ajattelevatkin, se tulee heitä vastaan, sillä valo tekee aina tilaa yölle mutta viisautta ei paha saa valtaansa. Viisauteen minä rakastuin, sitä minä tavoittelin nuoruudestani asti, sen pyrin kihlaamaan morsiamekseni. Minä rakastuin sen kauneuteen. Viisaus on jaloa, ylivertaista syntyperää, sillä se elää Jumalan luona ja kaikkeuden valtias rakastaa sitä. Jumala on vihkinyt sen salaiseen tietoonsa, ja se ottaa osaa Jumalan suuriin tekoihin. Jos joku rakastaa oikeudenmukaisuutta, se vaatii vaivaa ja ponnistelua, hyveitä, joita juuri viisaus opettaa: kohtuutta ja ymmärrystä, oikeamielisyyttä ja rohkeutta – mitään niitä hyödyllisempää ei elämässä ole. Jos joku haluaa laajentaa tietämystään, niin viisaus tuntee menneet ja niistä päättelee, mitä tulevaisuus tuo. Se avaa mietelmien salaisuudet ja löytää arvoitusten ratkaisut. Merkit ja ihmeet se tietää etukäteen, se tietää, mitä tuovat mukanaan aikakaudet ja kaikki niiden vaiheet. Tuota kaikkea minä ajattelin ja tulin siihen tulokseen, että kuolemattomuus syntyy liitosta viisauden kanssa, puhdas ilo sen rakkaudesta, loputon rikkaus sen uutterasta työstä, ymmärrys yhteiselosta sen kanssa ja hyvä maine sen sanojen kuuntelemisesta. Niinpä lähdin matkaan, kiersin ja etsin saadakseni viisauden vierelleni. Tiesin kuitenkin, etten saisi viisautta, ellei Jumala sitä minulle soisi – ja ymmärrystä osoitti jo sekin, että tiesin, keneltä tämä lahja tulee. Isiemme Jumala, armelias Herra! Sinä olet sanallasi luonut kaiken ja viisaudellasi muovannut ihmisen, jotta hän hallitsisi luomakuntaasi, johtaisi maailmaa pyhästi ja vanhurskaasti ja olisi tuomioissaan oikeamielinen. Anna minulle viisaus, joka on valtaistuimella vierelläsi, älä sulje minua lastesi joukosta – olenhan palvelijasi, sinun palvelijattaresi poika! Minä olen vain heikko ihminen ja elän lyhyen aikaa. Lakia ja oikeutta en ymmärrä kaikin puolin. Lähetä se matkaan, alas pyhistä taivaistasi, lähetä se kirkkautesi valtaistuimelta tänne luokseni, uurastamaan vierelläni, jotta oppisin, mikä sinua miellyttää. Se tietää kaiken, se käsittää kaiken, se ohjaa taitavasti toimiani ja varjelee minua kirkkaudellaan. Kuolevaisten järkeily on perin vaivaista, perin pettävää on meidän pohdintamme.

Salomon viisauden kirjasta (4: 7-15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtäväisyys on ihmisen oikea harmaapäisyys ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin täältä, ettei pahuus eksyttäisi hänen ymmärrystänsä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sieluansa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmelys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyi varhain ja saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sen tähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on hänen valittujensa osa, ja että hänen hurskaistansa pidetään huoli.

Pappismarttyyrin, marttyyrien, naismarttyyrien, pyhittäjien, pyhittäjämarttyyrien, tunnustajain, Kristuksen tähden houkkien, parantajain ja naispyhittäjien juhlina

Profeetta Jesajan kirjasta (43: 9-14)

Näin sanoo Herra: ” Kaikki kansat kokoontukoot, kerääntykööt kansakunnat yhteen: voiko joku siitä joukosta ilmoittaa meille, mitä minä ilmoitan, ja kertoa meille, mitä tapahtui ennen? Asettakoon siis luotettavat todistajat ja osoittakoon olevansa oikeassa, niin että toiset voivat kuulla ja myöntää: ”Totta on.” Minun todistajani, sanoo Herra, olette te Israel, sinä jonka olen valinnut palvelijakseni ja teidän tulee tuntea minut ja uskoa minuun, ymmärtää, kuka minä olen. Ennen minua ei ole jumalaa syntynyt eikä ollut eikä minun jälkeeni tullut eikä tule. Minä, minä yksin olen Herra, ei ole muuta pelastajaa kuin minä. Minä olen puhunut, minä olen pelastanut, olen ilmaissut teille tahtoni, minä itse, ei kukaan muu. Te olette minun todistajani, sanoo Herra. Minä olen Jumala, olen nyt ja aina. Kukaan ei voi väistää minun kättäni. Kuka voi tehdä tyhjäksi minun tekoni? Näin sanoo Herra, teidän

lunastajanne, Israelin Pyhä: ”Minkä teen Babylonille, teen teidän tähtenne. Minä murran kaikki sen portit, ja valitukseksi muuttuvat kaldealaisten ilohuudot.

Salomon viisauden kirjasta (3: 1-9)

Vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä vaiva saavuta heitä. Tyhmien silmissä he tosin näyttävät kuolleilta ja heidän eroansa täältä pidetään onnettomuutena, heidän lähtöänsä meidän tyköämme perikatona, mutta he ovat rauhassa. Sillä vaikka heitä kuritetaankin ihmisten mielestä, niin heidän toivonsa on täynnä kuolemattomuutta, ja kärsittyänsä vähän kuritusta he saavat osakseen paljon hyvyyttä; sillä Jumala koetteli heitä ja havaitsi heidät itselleen arvollisiksi. Niin kuin kultaa sulatusuunissa Hän heitä koetteli, ja niin kuin uhrilahjan Hän otti heidät vastaan. Sinä aikana, jolloin heitä etsiskellään, he loistavat kirkkaasti, ja niin kuin kipinät oljissa he nopeasti rientävät. He tuomitsevat pakanoita ja hallitsevat kansoja, ja Herra on oleva heidän kuninkaansa iankaikkisesti. Ne, jotka Häneen turvaavat, käsittävät totuuden ja uskovaiset pysyvät Hänen tykönänsä rakkaudessa, sillä Hänen valittujensa osaksi tulee armo ja laupeus.

Salomon viisauden kirjasta (5: 15- 6:3)

Vanhurskaat elävät iankaikkisesti, ja Herrassa on heidän palkkansa, ja huolenpito heistä on korkeimman huomassa. Sentähden he saavat osaksensa ihanuuden valtakunnan ja kauniin kruunun Herran kädestä, sillä hän suojelee heitä oikealla kädellänsä, ja hänen käsivartensa on heidän kilpensä. Hän ottaa kiivautensa sotasukseen ja luomakunnan hän aseistaa kostoksi vihollisille. Hän pukee vanhurskauden haarniskaksensa ja kypäräksi päähänsä hän panee lahjomattoman tuomion. Hän ottaa pyhyiden voittamattomaksi kilveksensä ja teroittaa miekaksensa ankaran vihan, ja maailma sotii yhdessä hänen kanssaan mielettömiä vastaan. Salamain sattuvat nuolet kiitävät, lentävät pilvistä, niin kuin jännitetystä jousesta, kohti maaliansa. Ja vihaa uhkuvat rakeet viskautuvat niin kuin kivilingosta; meren vesi raivoaa heitä vastaan, ja tulvavirrat upottavat heidät äkisti. Voiman henki nousee heitä vastaan ja viskaa heidät pois niin kuin myrskytuuli. Niin saattaa

vääryys koko maan autioksi, ja rikollisuus kukistaa hallitsijain valtaistuimet. Kuulkaa siis, te kuninkaat, ja ymmärtäkää, oppikaa, te maan äärten tuomarit, ottakaa korviinne, te joukkojen hallitsijat, te jotka ylpeilette kansojen paljoudesta. Sillä Herran antama on teidän hallituksenne, ja Korkeimmalta on teidän kuningasvaltanne; hän myös koettelee teidän tekonne ja tutkii teidän aivoituksenne.

Sunnuntaipäivien sävelmäprokimenit ja hallelujalauselat:

pappi: se on viisautta

lukija: lukee kulloinkin määrätyn prokimenin
tai prokimenit (kasvot alttariin päin)

*lauletaan ko. prokimeni , -- lukija lukee
liitelauselman,--lauletaan ko. prokimeni, --
lukija lukee prokimenin puoleenväliin --
lauletaan prokimenin loppu.*

*Jos on 2 prokimenia, niin lukija lukee
liitelauselman jälkeen toisen prokimenin
kokonaisuudessaan, jonka kuoro laulaa,
myös kokonaan.*

1 .sävelmä

Sinun armosi, Herra, olkoon meidän
päällämme, / niin kuin me panemme
toivomme sinuun. (Ps.33:22)

liitelauselmä: Riemuitkaa Herrasta, te
vanhurskaat, oikeamieliset, ylistäkää häntä!
(Ps.33:1)

2.sävelmä

Herra on minun väkeni ja voimani./ Hän
pelasti minut. (Ps.118:14)

liitelauselmä: Hän kyllä kuritti minua, mutta
ei antanut kuoleman valtaan. (Ps. 118: 18)

3. sävelmä

Ylistäkää Jumalaa, Kuningastamme, /
ylistäkää ja laulakaa! (Ps. 47:7)

liitelauselmä: Taputtakaa käsiänne, kaikki
kansat, kohottakaa riemuhuuto Jumalalle!
(Ps. 47:2)

4. sävelmä

Lukemattomat ovat tekosi, Herra./ Miten
viisaasti olet ne tehnyt! (Ps. 104:24)

liitelauselmä: Ylistä Herraa, minun sieluni!
Herra, minun Jumalani, miten suuri ja
mahtava sinä olet! (Ps. 104:1)

5. sävelmä

Sinä, Herra, suojelet meitä. / Sinä varjelet
meitä joka hetki tämän pahan ajan keskellä.
(Ps.12:8)

liitelauselmä: Auta, Herra! Sinun palvelijasi
ovat käyneet vähiin. (Ps.12:2)

6. sävelmä

Pelasta, Herra, sinun kansasi / ja siunaa
sinun perintöäsi. (Ps. 28:9)LXX

liitelauselmä: Herra, sinua minä huudan,
sinä olet minun kallioni. Älä ole vaiti, kun
puhun sinulle! (Ps. 28:1)

7. sävelmä

Herra antaa voiman kansalleen, / rauhalla
hän siunaa kansaansa. (Ps. 29:11)

liitelauselmä: Antakaa Herralle kunnia, te
jumalolennot, tunnustakaa Herran kunnia ja
voima! (Ps. 29:1)

8. sävelmä

Tehkää lupauksia ja täyttäkää ne Herralle,
Jumalallenne. (Ps. 76:12)

liitelauselmä: Juudassa Jumala tunnetaan,
hänen nimensä on suuri Israelissa. (Ps. 76:2)

Hallelujalausemat

pappi: se on viisautta

lukija: Halleluja (kasvot alttariin päin)

lauletaan: halleluja x3

lukija: lukee 1. lauselman

lauletaan: halleluja x3

lukija: lukee 2. lauselman

lauletaan: halleluja x3

1. sävelmä

lauselmä: Kiitetty olkoon puolustajani,
ylistetty Jumala, minun turvani! Jumala
kostaa puolestani ja saattaa kansat minun
valtani alle. (Ps. 18:47-48)

liitelauselmä:

Siksi kiitän kansojen keskellä sinua, Herra,
laulan kiitosta sinun nimellesi. Sinä teet
voittoisaksi kansasi kuninkaan, sinä olet
uskollinen sille, jonka olet voidellut,
Daavidille ja hänen suvulleen, nyt ja aina.
(Ps. 18: 50-51)

2. sävelmä

lauselmä: Herra vastatkoon sinulle hädän
päivänä, suojatkoon sinua Jaakobin Jumalan
nimi! (Ps. 20:2)

liitelauselmä: Herra, anna kuninkaalle
voitto! Vastaa meille, kun huudamme sinulta
apua! (Ps. 20:10)

3. sävelmä

lauselmä: Herra, sinuun minä turvaan. Älä
milloinkaan hylkää minua. Sinä olet
vanhurskas, pelasta minut! (Ps. 31:2)

liitelauselmä: Kuule minua, riennä avukseni!
Ole minulle kallio, jonka suojaan saan paeta,
vuorilinna, johon minut pelastat. (Ps. 31:3)

4. sävelmä

lauselmä: Nouse taisteluun totuuden ja
oikeuden puolesta, aja köyhän asiaa.
Tehkөөn oikea kätesi pelottavia tekoja. (Ps.
45:5)

liitelauselmä: Sinä rakastat vanhurskautta
ja vihaat vääryyttä. Sen tähden Jumala,
sinun Jumalasi, on nostanut sinut veljesi
joukosta ja voidellut sinut riemun öljyllä.
(Ps. 45:8)

5. sävelmä

lauselmä: Minä laulan ja ylistän alati Herran
armoa. Minä julistan sinun uskollisuuttasi
polvesta polveen. (Ps. 89:2)

liitelauselma: Sinun armosi kestää iäti,
sinun uskollisuutesi on vahva kuin taivas.
(Ps. 89:3)

6. sävelmä

lauselma: Se, joka asuu Korkeimman
suojaissa ja yöpyy Kaikkivaltiaan varjossa.
(Ps. 91:1)

liitelauselma: Sanoo näin: "Sinä, Herra, olet
linnani ja turvapaikkani. Jumalani, sinuun
minä turvaan." (Ps. 91:2)

7. sävelmä

lauselma: Hyvä on kiittää Herraa, laulaa
ylistystä sinun nimellesi, Korkein. (Ps. 92:2)

liitelauselma: Hyvä on aamulla kertoa
armostasi ja illalla uskollisuudestasi. (Ps.
92:3)

8. sävelmä

lauselma: Nyt iloiten laulakaa Herralle,
kohottakaa hänelle riemuhuuto, hän on
meidän turvakalliomme. (Ps. 95:1)

liitelauselma: Tulkaa hänen kasvojensa
eteen ja kiittäkää, virittäkää hänelle
riemuvirsi! (Ps. 95:2)

**Minä
veisaan
Herralle,
sillä Hän on
ylen korkea!**

**Minä tahdon
aina ylistää
Herraa,
lakkaamatta
laulaa
Hänelle kiitosta!**

